ਡੇਵਰ ਥ੍ਰਿਫਟ ਐਡੀਸ਼ਨ

ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼

ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਡੂਮ

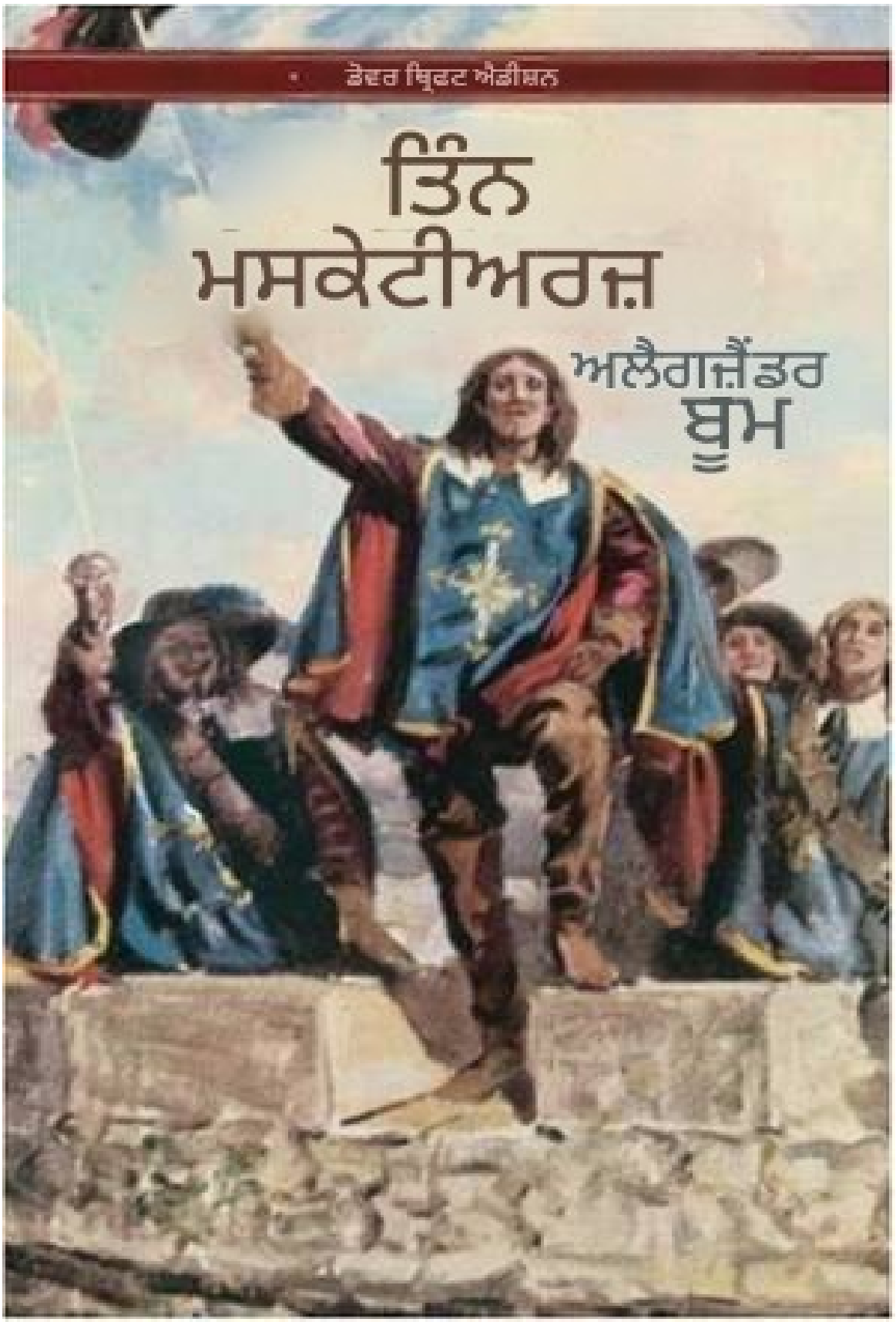

Table of Contents

ਸਮੱਗਰੀ
ਸਮੱਗਰੀ
ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
1 ਡਾਰਟਗਨਨ ਦਿ ਏਲਡਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ
2 ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੈਵਿਲ ਦਾ ਐਂਟੇਚੈਂਬਰ
3 ਦਰਸ਼ਕ
4 ਐਥੋਸ ਦਾ ਮੋਢਾ , ਪੋਰਟੋਸ ਦਾ ਬਾਲਡਰਿਕ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਰੁਮਾਲ 5 ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੀਟੀਅਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ
6 ਉਸਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਜਾ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ
8 ਅਦਾਲਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ
9 ਡਾਰਟਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
10 ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਊਸਟ੍ਰੈਪ
11 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
12 ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਜ਼ , ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬਕਿੰਘਮ
13 ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨੈਸ਼ੀਅਸ
14 ਦ ਮੈਨ ਆਫ ਮਿਊੰਗ
15 ਡਾਕੂ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ
16 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਮ . ਸੇਗੁਇਰ , ਘੰਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ।
17 ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ
18 ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਪਤੀ
19 ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
20 ਯਾਤਰਾ
21 ਦ ਕਾਊਂਟੇਸ ਡੀ ਵਿੰਟਰ
22 ਦ ਬੈਲੇਟ ਆਫ਼ ਲਾ ਮਰਲੇਸਨ 23 ਮਿਲਣੀ
24 ਮੰਡਪ
25 ਪੋਰਟੋ
26 ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਥੀਸਿਸ

27 [illegible]
28 [illegible]
29 [illegible]
30 [illegible]
31 [illegible]
32 [illegible]
33 [illegible]
35 [illegible]
36 [illegible]
37 [illegible]
38 [illegible]
39 [illegible]
40 [illegible]
41 [illegible]
42 [illegible]
43 [illegible]
44 [illegible]
45 [illegible]
46 [illegible]
47 [illegible]
48 [illegible]
49 [illegible]
50 [illegible]
51 [illegible]
52 [illegible]
53 [illegible]
54 [illegible]
55 [illegible]
56 [illegible]
[illegible] 57 [illegible]
58 [illegible]

ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ 60
61 ਬੇਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟ ਕਾਨਵੈਂਟ 62 ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ
63 ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ
64 ਲਾਲ ਚਾਦਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ
65 ਟ੍ਰਾਇਲ
66 ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ
67 ਸਿੱਟਾ
ਉਪਸੰਹਾਰ

ਤਿੰਨ ਮਸਕੀਟੀਅਰ

ਇਹ ਈ-ਬੁੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਸ ਈ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਔਨਲਾਈਨ http://www.gutenberg.org/license 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਿਰਲੇਖ : The Three Musketeers
ਲੇਖਕ : ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਡੂਮਾਸ, ਪੇਰੇ
ਰਿਲੀਜ਼ ਮਿਤੀ : ਮਾਰਚ □, ~↔↔♠ [ਈ-ਕਿਤਾਬ #~€ƒ♥]
ਭਾਸ਼ਾ : ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ
ਅੱਖਰ ਸੈੱਟ ਏਨਕੋਡਿੰਗ : UTF-♠

*** ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਈਬੁੱਕ ਦ ਥ੍ਰੀ ਮਸਕੀਟੀਅਰਜ਼, ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਡੂਮਸ, ਪੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ***

ਜੌਨ ਪੀ. ਰੌਬਰਟਸ III, ਰੋਜਰ ਲੈਬੇ, ਸਕੋਜ਼ ਡੇਵਿਡ ਗ੍ਰੇ, ਸੂ ਐਸਫਰ, ਅਨੀਤਾ ਮਾਰਟਿਨ ਅਤੇ ਡੇਵਿਡ ਵਿਜਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ।

ਤਿੰਨ ਮਸਕੀਟੀਅਰ
ਨਾਲ

ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰ ਡੂਮਾਸ, ਪੇਰੇ
F□□□□ V□□□□□ □□ □□□ □'A□□□□□□□ S□□□□□

ਸਮੱਗਰੀ

ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ
~ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਿ ਏਲਡਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਤੋਹਫ਼ੇ
€ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੈਵਿਲ ਦਾ ਐਂਟੇਚੈਂਬਰ
≤ ਦਰਸ਼ਕ
∞ ਐਥੋਸ ਦਾ ਮੋਢਾ, ਪੋਰਟੋਸ ਦਾ ਬਾਲਡਰਿਕ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਰੁਮਾਲ
ƒ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੀਟੀਅਰ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਰਖਵਾਲੇ
♣ ਮਹਾਰਾਜਾ ਲੂਈਸ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ
♠ ਅਦਾਲਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਬਾਰੇ
↔ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ
~} ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਊਸਟ੍ਰੈਪ
~~ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ ਸੰਘਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
~€ ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਜ਼, ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬਕਿੰਘਮ
ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨੈਸ਼ੀਅਸ
~∞ ਦ ਮੈਨ ਆਫ਼ ਮਿਊਂਗ
~ƒ ਡਾਕੂਆਂ ਦੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀ
~♣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਲਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਮ. ਸੇਗੁਇਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਘੰਟੀ ਲਈ
~♥ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ
~♠ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਪਤੀ
~↔ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ
€} ਯਾਤਰਾ
€~ ਦ ਕਾਉਂਟੇਸ ਡੀ ਵਿੰਟਰ
€€ ਲਾ ਮਰਲੇਸਨ ਦਾ ਬੈਲੇਟ
€≤ ਮਿਲਣਾ
€∞ ਮੰਡਪ
ਪੋਰਟੋ
€♣ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਥੀਸਿਸ
€♥ ਐਥੋਸ ਦੀ ਪਤਨੀ

€♠ ਵਾਪਸੀ
€↔ ਉਪਕਰਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ
≤} ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼
≤~ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਚ
≤€ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਡਿਨਰ
≤≤ ਸੌਬ੍ਰੇਟ ਅਤੇ ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ
≤ƒ ਇੱਕ ਗੈਸਕਨ , ਕਯੂਪਿਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਚ
≤♣ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ
≤♥ ਮਿਲੈਡੀ ਦਾ ਭੇਤ
≤♠ ਕਿਵੇਂ , ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ , ਐਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਪਕਰਣ
≤↔ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
∞} ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ
∞~ ਲਾ ਰੋਸ਼ੇਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ
∞€ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ
∞≤ ਲਾਲ ਕਬੂਤਰ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ
∞∞ ਸਟੋਵਪਾਈਪਾਂ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ
∞ƒ ਇੱਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼
∞♣ ਦ ਬੇਸਸ਼ਨ ਸੇਂਟ -ਗਰਵੇਸ
∞♥ ਮਸਕੀਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਕੌਂਸਲ
∞♠ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਾ
∞↔ ਮੌਤ
ƒ} ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ
ƒ~ ਅਧਿਕਾਰੀ
ƒ€ ਕੈਦ : ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ
ƒ≤ ਕੈਦ : ਦੂਜਾ ਦਿਨ
ƒ∞ ਕੈਦ : ਤੀਜਾ ਦਿਨ
ƒƒ ਕੈਦ : ਚੌਥਾ ਦਿਨ
ƒ♣ ਕੈਦ : ਪੰਜਵਾਂ ਦਿਨ
ਕਲਾਸੀਕਲ ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਅਰਥ
ƒ♠ ਬਚ ਨਿਕਲਣਾ

♣} ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ
♣~ ਬੇਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟ ਕਾਨਵੈਂਟ
♣€ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ
♣≤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ
♣∞ ਲਾਲ ਚਾਦਰ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ
♣ƒ ਟ੍ਰਾਇਲ
♣♣ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ
♣♥ ਸਿੱਟਾ

ਉਪਸੰਹਾਰ

ਲੇਖਕ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ OS ਅਤੇ IS ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਾਇਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਾਇਲ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ "ਲੂਈ ਚੌਦਵੇਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ" ਲਈ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ (Memoirs of M. d'Artagnan) ਛਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਰਚਨਾਵਾਂ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਲੇਖਕ ਪੀਅਰੇ ਰੂਜ ਦੁਆਰਾ ਐਮਸਟਰਡਮ ਵਿਖੇ ਬੈਸਟਿਲ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂ ਵੱਧ ਲੰਮਾ ਨਿਵਾਸ ਦੇ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਿਰਲੇਖ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ; ਮੈਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ।
ਇੱਥੇ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਸ ਉਤਸੁਕ ਰਚਨਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕਲਮਬੱਧ ਪੋਰਟਰੇਟ ਮਿਲਣਗੇ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਕੁਇਬ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਲਈ, ਬੈਰਾਫ਼ਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਕੈਬਰੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੂਈ XIII, ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ, ਰਿਏਲੀਯੂ, ਮਜ਼ਾਰਿਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਐਮ. ਐਂਕੇਟਿਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਨ।
ਪਰ, ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਵੀ ਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਹੁਣ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਮੁੱਖ ਚਿੰਤਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ 'ਤੇ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤਿੰਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਗਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅਜੀਬ ਨਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਪਨਾਮ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਾਮ ਲੁਕਾਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਹਨਾਂ ਉਧਾਰ ਲਏ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਧਾਰਕਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਲਾਲਸਾ, ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਜਾਂ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਧਾਰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੀ ਸੀ।

ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਗਾਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੈਟਾਲਾਗ ਹੀ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਾ ਭਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ, ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਚਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦੋਸਤ ਪੌਲਿਨ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਸਲਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ, ਫੋਲੀਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਮਿਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ™♥€ ਜਾਂ ™♥♥≤ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ, "ਕਾਮਟੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੇ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ, ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਰਾਜਾ ਲੂਈ XIII ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਲੂਈ XIV ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੱਲ। "

ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਇਸ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਮੋੜਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਾਡੀ ਆਖਰੀ ਉਮੀਦ, ਸਾਨੂੰ ਵੀਹਵੇਂ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਨਾਮ, ਸਤਾਈਵੇਂ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਇਕੱਤੀਵੇਂ ਪੰਨੇ 'ਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਲਿਆ।

ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਦੀ ਖੋਜ ਜਦੋਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਚਮਤਕਾਰੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਕੈਡਮੀ ਡੇਸ ਇਨ-ਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨਜ਼ ਐਟ ਬੇਲੇਸ ਲੇਰੇਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਭਾਵਤ ਚੀਜ਼, ਬਾਈ ਦੁਆਰਾ - ਆਪਣੇ ਸਹੀ ਪੇਪਰ ਨਾਲ ਅਕੈਡਮੀ ਫ੍ਰੈਂਚਾਈਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਨਿੰਦਕਾਂ ਨੂੰ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਸਨ। ਨਾਗਰਿਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੋਰਾਂ , ਬਘਿਆੜਾਂ ਜਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ , ਜਾਂ ਰਈਸਾਂ ਜਾਂ ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ , ਕਦੇ -ਕਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ , ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜਾਂ ਸਪੇਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ , ਇਸ ਆਦਤ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਉਕਤ ਪਹਿਲੇ ਸੋਮਵਾਰ , ~♣€ƒ ਨੂੰ , ਨਾਗਰਿਕ , ਰੌਲਾ ਸੁਣ ਕੇ , ਅਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਲ -ਪੀਲੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡਕ ਡੀ ਰਿਏਲੀਜੂ ਦੇ ਲਿਵਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ , ਜੌਲੀ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਹੋਸਟਲ ਵੱਲ ਭੱਜੇ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੇ , ਤਾਂ ਹੰਗਾਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ - ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਡੌਨ ਸ਼ੋਟ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ; ਇੱਕ ਡੌਨ ਸ਼ੋਟ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਰਸਲੇਟ ਦੇ , ਉਸਦੇ ਡਾਕਖਾਨੇ ਦੇ ਕੋਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ , ਉਸਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ; ਇੱਕ ਡੌਨ ਸ਼ੋਟ ਜਿਸਨੇ ਉੱਨੀ ਡਬਲਟ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ , ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ਨੀਲਾ ਰੰਗ ਵਾਈਨ ਦੇ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਵਰਗੀ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਾਮਹੀਣ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ; ਚਿਹਰਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਭੂਰਾ ; ਉੱਚੀਆਂ ਸ਼ੋਟੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ , ਸਿਆਣਪ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ; ਮੈਕਸਿਲਰੀ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਿਕਸਤ , ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਗੈਸਕਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੋਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ - ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੇ ਖੰਭ ਨਾਲ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਸੈੱਟ ਕੀਤੀ ਸੀ ; ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ; ਨੱਕ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ , ਪਰ ਬਾਰੀਕ ਸ਼ੋਟ ਵਾਲਾ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ , ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ , ਇੱਕ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅੱਖ ਉਸਨੂੰ ਸਫ਼ਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਸਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸਮਝ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇਕਰ ਚਮੜੇ ਦੇ ਗੰਜੇ ਤੋਂ ਲਟਕਦੀ ਲੰਬੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੁਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵੱਛਿਆਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਖੁਰਦਰੇ ਪਾਸੇ ਨਾ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ।

ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਅਰਨ ਪੋਨੀ ਸੀ , ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ , ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਪੀਲੀ ਸੀ , ਉਸਦੀ ਪੂਛ ਵਿੱਚ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ , ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਦੇ ਗੋਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ , ਜੋ ਕਿ , ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਰੱਖ ਕੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਇੱਕ ਮਾਰਟਿੰਗੇਲ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅੱਠ ਲੀਗ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ , ਇਸ ਘੋੜੇ ਦੇ ਗੁਣ ਉਸਦੀ ਅਜੀਬ ਰੰਗ ਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਤੁਕੀ ਚਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੰਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਘੋੜੇ ਦੇ ਮਾਸ ਦਾ ਮਾਹਰ ਸੀ , ਮਿਊਂਗ ਵਿਖੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੋਨੀ ਦੀ ਦਿੱਖ - ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ , ਬਿਊਜੈਂਸੀ ਦੇ ਗੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਣਉਚਿਤ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਸੀ , ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਸੀ।

ਅਤੇ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਵਧੇਰੇ ਦਰਦਨਾਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੂਜੇ ਰੋਸੀਨੈਂਟ ਦੇ ਡੌਨ ਇਕਸੋਟ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ

ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉਸ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਘੋੜਸਵਾਰ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਵੱਡੇ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਟੱਟੂ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਲਿਵਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਸਨ।
"ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਗੈਸਕਨ ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਸ਼ੁੱਧ ਬੇਅਰਨ ਪੈਟੋਇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਹੈਨਰੀ ਚੌਥਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾ ਸਕਿਆ, "ਇਹ ਘੋੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਲਗਭਗ ਤੇਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਵੇਚੋ; ਇਸਨੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੌਕਰ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕਦੇ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇ," ਬਜ਼ੁਰਗ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "--ਇੱਕ ਸਨਮਾਨ ਜਿਸ ਲਈ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕੁਲੀਨਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ - ਆਪਣੇ ਸੱਜਣ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕਾਂ ਲਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਮਹਾਰਾਣੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਸਹਿਣ ਕਰੋ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਦੇਖੋ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਵੀ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮਤ ਦੌਰਾਨ ਦਾਣਾ ਭੱਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਬਹਾਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਪਹਿਲਾ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੈਸਕਨ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ। ਝਗੜਿਆਂ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਾ ਡਰੋ, ਪਰ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੋਹੇ ਦੇ ਹੱਥ ਹਨ, ਸਟੀਲ ਦੇ ਹੱਥ। ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਲੜੋ। ਲੜਾਈਆਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਹੋਰ ਲੜੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ, ਪਰ ਪੰਜ ਤਾਜ, ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਲਾਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਲਸਮ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅੰਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੋਹੇਮੀਅਨ ਤੋਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰੀ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ। ਸਭ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਓ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜੀਓ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਅਤੇ

ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ - ਮੇਰੀ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਲੰਟੀਅਰ ਵਜੋਂ ਧਾਰਮਿਕ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰਾ ਗੁਆਂਢੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਰਾਜਾ, ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੇ ਖਿਡਾਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਬ ਬਚਾਵੇ! ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੇਡ ਗਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਗਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਕਤਵਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਟਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਲਈ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਦੋਸਤੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਲੜਿਆ: ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਪੰਜ ਵਾਰ; ਮਰਹੂਮ ਰਾਜੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਬਿਨਾਂ ਜੰਗਾਂ ਅਤੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਸੱਤ ਵਾਰ; ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ, ਸ਼ਾਇਦ ਸੌ ਵਾਰ! ਤਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮਾਂ, ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਕਪਤਾਨ; ਕਿ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ, ਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਇੱਕ ਫੌਜ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਡਰਦਾ ਹੈ - ਉਹ ਜੋ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੇਕ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਡਲ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕੋ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
ਜਦੋਂ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ।
ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਮਿਲੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨੁਸਖੇ ਨਾਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਜੋ ਸਲਾਹਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਕਸਰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਅਲਵਿਦਾ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲੋਂ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੋਮਲ ਸਨ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਔਲਾਦ ਸੀ, ਪਰ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਮਾਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਈ; ਅਤੇ - ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਛੋਟੇ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਕਹੀਏ - ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵਾਂਗ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੁਦਰਤ ਜਿੱਤ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅੱਧੇ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋਇਆ।

ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਇਸ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਦੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਬੇਈਮਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਘਮੰਡੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਅਜਨਬੀ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈ, ਅਤੇ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੰਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਫਿੱਕਾ ਰੰਗ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੱਬੇ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਕਾਰ ਵਾਲਾ ਮੁੱਛ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਾਮਨੀ ਰੰਗ ਦੇ ਡਬਲਟ ਅਤੇ ਹੋਜ਼ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਰੰਗ ਦੇ ਏਗਿਲੇ ਸਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗਹਿਣੇ ਦੇ, ਰਵਾਇਤੀ ਸਲੈਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ। ਡਬਲਟ ਅਤੇ ਹੋਜ਼, ਭਾਵੇਂ ਨਵੇਂ ਸਨ, ਪਰ ਕ੍ਰੀਜ਼ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਵਿੱਚ ਪੈਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਖਮ ਨਿਰੀਖਕ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕਿ ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਦਾ ਉਸਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਾਇਲੇਟ ਡਬਲਟ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ, ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਬੀਅਰਨੀਜ਼ ਟੱਟੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੀਤੀ, ਉਸਦੇ ਦੋ ਆਡੀਟਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਹੱਸੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਖੁਦ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਦੇ ਉਲਟ, ਇੱਕ ਫਿੱਕੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ (ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭਾਵ ਵਰਤਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਭਟਕਣ ਦਿੱਤਾ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਪਮਾਨਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਗੈਸਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਜਵਾਨ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਦਰਬਾਰੀ ਹਵਾਵਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਟਿੱਲੇ 'ਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਆਪਣੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਹਰ ਕਦਮ 'ਤੇ ਵਧਦਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਤੁਸੀਂ ਸਰ, ਜੋ ਉਸ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਰਹੇ ਹੋ
- ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੱਸਾਂਗੇ!"

ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬੋ-ਗਰੀਬ ਕਹਾਵਤਾਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਵਿਅੰਗ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਵਿਵਹਾਰ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ। ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹਟ ਕੇ, ਹੌਲੀ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਹੋਸਟਲਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਈ।
"ਇਹ ਘੋੜਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਇੱਕ ਬਫਰਕੱਪ ਹੈ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਬਨਸਪਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੰਗ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੁਰਲੱਭ ਹੈ।"
"ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ," ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨ ਇਮੂਲੇਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਹੱਸਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਰ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਜਦੋਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮੈਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੱਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ!"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਾਂਤ; "ਖੈਰ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ!" ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਮੁੜਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਗੇਟ ਤੋਂ

ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਪਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਜਿਹਾ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਕੱਢ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੋੜੋ, ਮੋੜੋ, ਮਾਸਟਰ ਜੋਕਰ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਮਾਰਾਂਗਾ!"
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋ!" ਦੂਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਉੱਤੇ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਨਫ਼ਰਤ ਵਰਗੀ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ। "ਕਿਉਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਗਲ ਹੋਵੇਂਗਾ!" ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸੁਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, "ਇਹ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਮਹਾਰਾਜੇ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਬਹਾਦਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਉਹ ਅਜੇ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਭਰਿਆ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਨਾ ਉੱਠਦਾ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦਾ। ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ, ਫਿਰ ਇਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਰੇਲਰੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ, ਉਸਦੇ ਦੋ ਆਡੀਟਰ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੰਡਿਆਂ, ਬੇਲਚਿਆਂ ਅਤੇ ਚਿਮਟਿਆਂ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਇਸ ਨੇ ਏਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਭਟਕਾਇਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਇਸ ਵਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਕਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਗਭਗ ਸੀ, ਲੜਾਈ ਦਾ ਦਰਸ਼ਕ ਬਣ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਸਕਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਪਤਾ! ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸੰਤਰੀ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ!"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ, ਪੋਲਟ੍ਰੂਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਿਆ, ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।
"ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੈਸਕੋਨੇਡ!" ਸੱਜਣ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਇਹ ਗੈਸਕੋਨ ਅਸੁਧਾਰਯੋਗ ਹਨ! ਤਾਂ ਫਿਰ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਥੱਕ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪੀ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।"
ਪਰ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਜ਼ਿੱਦੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਲੜਾਈ ਕੁਝ

ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਲੰਬੀ ਰਹੀ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਦੇ ਵਾਰ ਨਾਲ ਦੋ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।
ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਏ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿੱਟਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੁੜ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੀੜ ਵੱਲ ਕੁਝ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਖਿੰਡੇ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਇਸ ਪਾਗਲ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਸਹੀ-ਸਲਾਮਤ ਹੈ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ, ਹਾਂ! ਬਿਲਕੁਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।"
"ਉਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੂਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ।"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਬੰਦਾ ਖੁਦ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਅਜਨਬੀ ਚੀਕਿਆ।
"ਓ, ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜਾ, ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਕਮੀਜ਼ ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਤਾਜਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਐਨ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ ਕੋਈ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅੱਛਾ ਸਰ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ।"

"ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"
"ਹਾਂ; ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜਪਾਲ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਪਮਾਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਗੇ।'" "ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ?" ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੇ ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੋਇਟ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ? ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਸਮਝ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪੋਇਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ?"
"ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇੱਕ ਪੱਤਰ।" "ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਬਿਲਕੁਲ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।" ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਅਜਨਬੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਮਾਰਿਆ।
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਕੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਇਹ ਗੈਸ-ਕੌਨ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਉਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ; ਪਰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਵਾਰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸਮਾਦ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। "ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
"ਮੇਜ਼ਬਾਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਪਾਗਲ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ? ਜ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਉਡਾਣ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪੱਟੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।"
"ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੈਗ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹੈ? ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਡਬਲਟ ਉਤਾਰਿਆ ਹੈ?" "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸਭ ਕੁਝ ਕਿੱਟ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਮੂਰਖ--"

"ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਾਓ; ਮੇਰਾ ਬਿੱਲ ਬਣਾਉ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।"
"ਕੀ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ?"
"ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਮਹਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ ਲਈ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੈ।"
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ; ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ।"
"ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਡਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਪਰ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ* ਇਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗੀ; ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ।"
ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ, "ਮਿਲਾਡੀ", ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਰੜੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ।
ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਕਿੱਟਨ ਵੱਲ ਵਧਾ ਦਿੱਤੇ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਹੋਸਟਲਰੀ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਵੇਗੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਨਬੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉੱਠਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਅੱਧਾ ਬੇਵਕੂਫ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ ਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਨਨ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ, ਫਿਰ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ

ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਲੱਗੀ; ਪਰ ਕਿੱਟਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਸੀ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਦੋ ਵੱਡੇ ਨੌਰਮਨ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਗੱਡੀ ਦੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਵਾਰਤਾਕਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਗੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੀਹ ਤੋਂ ਬਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਔਰਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਖਣੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲੰਬੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਿੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਵੱਡੀਆਂ, ਨੀਲੀਆਂ, ਸੁਸਤ ਅੱਖਾਂ, ਗੁਲਾਬੀ ਬੁੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਅਲਾਬੈਸਟਰ ਦੇ ਹੱਥ ਸਨ। ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ--" ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਰੰਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਲੰਡਨ ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ।" "ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹੋਰ ਹਦਾਇਤਾਂ ਬਾਰੇ?" ਸੁੰਦਰ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਇਸ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਚੈਨਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ--ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"
"ਮੈਂ--ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਇਸ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀ?" ਔਰਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। "ਇਹ ਬੇਈਮਾਨ ਮੁੰਡਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ।"
"ਕੀ ਉਹ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ?" ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਚੁੰਮਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਨਹੀਂ; ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਡਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, "ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਸਭ ਕੁਝ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ; "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।" ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਕੇ, ਉਸਦੀ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੋਰੜਾ ਮਾਰਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਪੂਰੀ ਦੌੜ ਨਾਲ, ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ।
"ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਦਿਓ, ਵਾਹ!" ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਗਤੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਸੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੌੜ ਪਿਆ।
"ਕਾਇਰ! ਝੂਠੇ ਸੱਜਣ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਨੌਕਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ। ਪਰ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜੇ ਉਹ ਦਸ ਕਦਮ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਝਰਨਾਹਟ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ, ਇੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਗਲੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਜੇ ਵੀ ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, "ਕਾਇਰ! ਕਾਇਰ! ਕਾਇਰ!"
"ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡਰਪੋਕ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਬਗਲੇ ਨੇ ਉਸ ਘੋਗੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਡਰਪੋਕ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਪਰ ਉਹ--ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ।"
"ਉਹ ਕੀ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮਿਲਾਡੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲੜਖੜਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਆਹ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਦੋ ਗਾਹਕ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਗਿਆਰਾਂ ਤਾਜ ਜਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।" ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਰਾਂ ਤਾਜ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਰਕਮ ਸੀ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਬਚੀ ਸੀ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਗਿਆਰਾਂ ਦਿਨ ਇੱਕ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕੱਟੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਪੰਜ ਵਜੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਦਦ ਦੇ ਕਿੱਟਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ, ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੁਝ ਤੇਲ, ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਵਿਅੰਜਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਮਲ੍ਹਮ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ

ਆਪਣੇ ਕਈ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਮਲਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਖੁਦ ਬਦਲੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਲਗਭਗ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ।
ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ, ਇਸ ਤੇਲ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਖ਼ਤ ਪਰਹੇਜ਼ ਰੱਖਿਆ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪੀਲਾ ਘੋੜਾ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੇ ਆਕਾਰ ਦਾ ਘੋੜਾ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਖਮਲੀ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਾਂ ਤਾਜ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਪੱਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ਮੇਰੀ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਸੇਵਨ ਕਰਨਾ ਪੈਣਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਗਰਮ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਥੁੱਕ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝਾੜੂ ਦਾ ਹੈਂਡਲ, ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਡੰਡੇ ਫੜ ਲਏ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਵਰਤੇ ਸਨ।
"ਮੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੀ ਛੁੱਟੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੀ ਛੁੱਟੀ! ਜਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਲਹੂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਓਰਟੋਲਨ ਵਾਂਗ ਥੁੱਕ ਦਿਆਂਗਾ!" ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਧਮਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਇੰਚ ਲੰਬਾਈ ਵਾਲੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਟੁੰਡ ਨਾਲ ਲੈਸ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਬਲੇਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਨੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਰਡਿੰਗ ਪਿੰਨ ਬਣਾ ਸਕੇ।

ਪਰ ਇਹ ਧੋਖਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਰੋਕਦਾ ਜੇਕਰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਰੰਮਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ।
"ਪਰ, ਸਭ ਕੁਝ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਥੁੱਕ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਮੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਛਤਰੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਛਤਰੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਭਣਾ ਹੈ।"
ਉਸਦੀ ਧਮਕੀ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਡਰਾਉਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਇਦ ਫੌਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਕਸਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਪਿਤਾ ਜੋਸਫ਼ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਦੱਬੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਗ੍ਰੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਜਾਣੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਆਪਣਾ ਥੁੱਕ ਹੇਠਾਂ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਝਾੜੂ ਦੇ ਹੱਥੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਪੱਤੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਖੋਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ।
"ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਹੈ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜ਼ੌਂਡਸ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ!" ਗੈਸਕਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ!" "ਸਪੇਨ ਉੱਤੇ ਬਿੱਲ?" ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਬਿੱਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝੂਠ ਦੇ ਦੱਸੇ ਇਹ ਕੁਝ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ।
"ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ; "ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ।" ਜੇ ਉਹ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਕਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਜੋਖਮ ਨਾ ਲੈਂਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਾਬਾਲਗ ਨਿਮਰਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਕੁਝ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਕਿਰਨ ਇਕਦਮ ਟੁੱਟ ਗਈ।
"ਬਾਕੀ ਕਿਤੇ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਕੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ? ਕਿਸਨੇ?"
"ਉਸ ਸੱਜਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਇੱਥੇ ਸੀ। ਉਹ ਕਿੱਟਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਡਬਲਟ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਇਕੱਲਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਦਾਅ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਨਿੱਜੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਾਮ-ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਭਰਮਾ ਸਕੇ। ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨੌਕਰ, ਮੌਜੂਦ ਯਾਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬੇਈਮਾਨ ਸੱਜਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੱਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕਿੱਟਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਡਬਲਿਟ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਚੋਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰੇਗਾ।" ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋ ਤਾਜ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟੋਪੀ ਲੈ ਕੇ, ਗੇਟ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੀਲੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਸੇਂਟ ਐਂਟੋਇਨ ਦੇ ਗੇਟ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਮਤ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨੌਂ ਲਿਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਤੋਂ ਇਹ

ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਰੰਗ ਦੀ ਮੌਲਿਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਯੂਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਘੱਟ ਆਮਦਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਹ ਅੰਬਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੈਰੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ ਅਤੇ ਹੋਜ਼ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਜਾਵਟੀ ਬੁਣਾਈ ਸਿਲਾਈ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਲਗਭਗ ਨਵਾਂ ਡਬਲਟ ਉਤਾਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਲੇਡ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਈ ਡੀ ਫੇਰੇਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੂਵਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਮਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੂ ਡੂ ਵਿਯੂ-ਕੋਲੰਬੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਏ ਗਏ ਅੰਬਰ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਨੇੜੇ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸ਼ਗਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਊੰਗ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਅਤੀਤ ਲਈ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸੌਣ ਲਈ ਆਰਾਮ ਕਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਲੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਗਿਆ।
ਉਸਦੀ ਨੀਂਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੂਬਾਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਲੈ ਆਈ; ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸ਼ਖਸ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਸਕੇ।

€ ਐਮ. ਦਾ ਐਂਟੇਚੈਂਬਰ

ਡੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ

ਐਮ □□ ਟੀ □□□□□□□□□, □□ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਗੈਸਕੋਨੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ , ਜਾਂ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਈਲ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਾਂਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ; ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ , ਉਸਦੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ , ਪਰ ਦਲੇਰੀ , ਚਤੁਰਾਈ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਨਾਲ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਗੈਸਕੋਨ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਪੇਰੀਗੋਰਡੀਅਨ ਜਾਂ ਬੇਰੀਅਨ ਸੱਜਣ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਬਹਾਦਰੀ , ਉਸਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸਫਲਤਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਗੜੇ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗਦੇ ਸਨ , ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਰਟ ਫੇਵਰ ਨਾਮਕ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੌੜੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ , ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਰਾਜਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ , ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ , ਹੈਨਰੀ ਚੌਥੇ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਲੀਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਜੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਇੰਨੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦੀ ਬੇਰਨੇਸ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਸੇ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪਈ , ਯਾਨੀ ਕਿ ਤਿਆਰ -ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ - ਪੈਸੇ ਦੀ ਘਾਟ ਵਿੱਚ , ਅਸੀਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ , ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਰਾਹਗੀਰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੋਗੋ ਫਿਡੇਲਿਸ ਅਤੇ ਫੋਰਟਿਸ ਸੀ। ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਮਾਲਕ ਸੀ , ਪਰ ਦੌਲਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਸੀ ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਮਹਾਨ ਹੈਨਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸਾਥੀ ਮਰ ਗਿਆ , ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਯੋਗ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਸੀ। ਇਸ ਦੋਹਰੀ ਦਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਬੇਦਾਗ ਨਾਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ , ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਮਿਲੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ , ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ , ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਸੀ , ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ

'ਤੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ - ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ।
ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਪਸੰਦ ਸੀ - ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਪਸੰਦ, ਇੱਕ ਸਵਾਰਥੀ ਪਸੰਦ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪਸੰਦ। ਉਸ ਦੁਖਦਾਈ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਝਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਣਾ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਯੰਤਰ ਲਈ "ਸਟ੍ਰੌਂਗ" ਉਪਨਾਮ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨੋਰਥ ਦਾ ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੱਜਣ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਸੀ। ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਇਹਨਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਕੁੱਤੇ ਵਰਗੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਸੀ; ਇੱਕ ਅੰਨ੍ਹੀ ਬਹਾਦਰੀ, ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਹੱਥ ਨਾਲ; ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਰਾਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਹੱਥ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਬੇਸਮੇ, ਇੱਕ ਮੌਰਵਰ, ਇੱਕ ਪੋਲੀਟਿਓਟ ਡੀ ਮੇਰੇ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਿਟਰੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਲੂਈ XIII ਨੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਲੂਈ XIII ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕੱਟੜਤਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਮ ਹੈਨਰੀ III ਲਈ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਗਾਰਡ ਲੂਈ XI ਲਈ ਸਨ।
ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਭਿਆਨਕ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਇਹ ਦੂਜਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਰਾਜਾ, ਇੱਛਾਵਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਗਾਰਡ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਕੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿਰੋਧੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਤੋਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਰਿਏਲੀਯੂ ਅਤੇ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਖੇਡ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰਨਾ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਬਰ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ 'ਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ। ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਜਾਂ ਹਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਪਛਤਾਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੋਂ

ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਾਰਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਥਕਾਵਟ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਮੌਜ-ਮਸਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੇ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ; ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਬੋਨਸ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਵੀਹ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮ. ਡੀ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਡਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਿਖਰ ਹੈ।
ਲੂਈ ਚੌਦਵੇਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਚਮਕ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਲਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ, ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਪਲਿਊਰੀਬਸ ਇਮਪਾਰ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਮੁੱਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੋਟੇ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਬਾਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸੌ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਵਿਹੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਰੂ ਡੂ ਵੀਅ-ਕੋਲੰਬੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਅਤੇ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕੈਂਪ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸੱਠ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਗਿਣਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਲਗਾਤਾਰ ਪਰੇਡ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ, ਜਿਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਭਿਅਤਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਘਰ ਬਣਾਏਗੀ, ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰੀ ਭਾਲਣ ਵਾਲੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਸਨ - ਭਰਤੀ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੂਬਿਆਂ ਦੇ ਸੱਜਣ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਿਵਰੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ. ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁਨੇਹੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਅਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਐਂਟਰਐਂਬਰ ਵਿੱਚ, ਲੰਬੇ ਗੋਲਾਕਾਰ ਬੈਨਰਾਂ 'ਤੇ, ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿੰਦੇ ਸਨ; ਯਾਨੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਰਾਤ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਗੂੰਜ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਇਸ ਐਂਟਰ-ਐਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਬਾਲਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

ਸੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਡਿਫੈਂਡਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ, ਇੱਕ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ, ਦੂਜਾ ਕੰਨ 'ਤੇ, ਜੋ ਖੁਦ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰਿਹਾ - ਹੁਨਰ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਪੱਖਪਾਤ।
ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਔਖਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ - ਦੋਹਰੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਲੜਾਈਆਂ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਉਸਨੂੰ ਗੈਸਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੈਂਤਾਂ ਦੇ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਗੁਲੀਵਰ ਅੱਗੇ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਟੀਚਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਉਤਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ ਸਨ।
ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਲੜ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ, ਦਰਬਾਰ ਬਾਰੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ; ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੰਬ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਨਿੱਘੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੀ ਕਲਪਨਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੈਸਕੋਨੀ ਵਿੱਚ ਜਵਾਨ ਨੌਕਰਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਬਣ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿਸਮਾਦ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਅੱਧੇ ਪ੍ਰੇਮਪੂਰਣ ਅਜੂਬਿਆਂ ਜਾਂ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਕਾਰਨਾਮੇ ਜੋ ਇੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਲੈਂਡਿੰਗ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਟੇਢੇ ਬਾਟੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੁਟਕਲੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕੁਝ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ, ਮਮੇ. ਡੀ'ਅਗੁਇਲਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ, ਮਮੇ. ਕੈਂਬਲੇਟ ਬਾਰੇ ਗਾਣੇ ਗਾਏ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਡਿਊਕ ਦੇ ਪੰਨਿਆਂ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ - ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ।

ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਖ ਮਜ਼ਾਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੂੰਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਾਕ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿਚਕਾਰ ਵੰਡ ਦੀ ਪਤਲੀਪਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਪਰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸੰਕੇਤ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਸੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ।
"ਸਰਟੇਸ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ," ਡਰੇ ਹੋਏ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੇਰਾ ਚੰਗਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਪ੍ਰਤੀ ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਝੂਠੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹਾਂ?"
ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਜ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਏ; ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਆਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਅਣਸੁਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਗ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ, ਹਮਵਤਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ - ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹਵਾ ਨਾਲ, ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਠੀਕ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੋਲ ਹੁਣ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੀਵੰਤ ਸਮੂਹ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਕੱਦ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਚਿਹਰਾ ਵਾਲਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਰੁਚੀ ਨੂੰ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਰਦੀ ਵਾਲਾ ਚੋਗਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਸੀ - ਜੋ ਕਿ ਘੱਟ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਵਧੇਰੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ - ਪਰ ਇੱਕ ਸੇਰੂਲੀਅਨ-ਨੀਲਾ ਡਬਲਟ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ, ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਮਖਮਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚੋਗਾ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਤਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰੈਪੀਅਰ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬੇਧਿਆਨੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ, ਜ਼ੁਕਾਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੰਘਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਉਸਦੀ ਕਢਾਈ ਵਾਲੀ ਗੰਜ ਦੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?" ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਫੈਸ਼ਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਆਹ, ਪੋਰਥੋਸ!" ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੰਜਾਪਣ ਪਿਤਾ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਘੁੰਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਐਤਵਾਰ, ਸੇਂਟ ਆਨਰ ਗੇਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"
"ਨਹੀਂ, ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ," ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ; ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਨਵਾਂ ਪਰਸ ਉਸੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ।"
ਹੈਰਾਨੀ ਵਧ ਗਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।
"ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ, ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਚਿਹਰਾ, ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ, ਕੋਮਲ ਅੱਖ,

ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਝੜ ਦੇ ਮਟਰ ਵਾਂਗ ਗੁਲਾਬੀ ਅਤੇ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਮੁੱਛਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਧੀ ਰੇਖਾ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਸੁੱਜ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗੁਲਾਬੀ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਿਪਕਾਇਆ। ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹਲਕਾ ਬੋਲਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਅਕਸਰ ਝੁਕਦਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਹੱਸਦਾ, ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਠੀਕ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਬਾਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਿਰ ਦੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕੇ ਦੂਰ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਸੋਚ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦੌਰ ਨਾਲ, ਗੱਲਬਾਤ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਚਾਲਿਸ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ?" ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸਕੀਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਅਤੇ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਸੇਲਜ਼ ਰੋਫ਼ਫੋਰਟ ਵਿਖੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਪੁਫ਼ਿਨ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰ-ਡੀਨਲ ਦਾ AME ਡੈਮਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਾਪਿਆ ਰੋਫ਼ਫੋਰਟ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਭੇਸ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਲਾਗੇਜ਼ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਿੰਨੀ ਵਾਂਗ, ਤਿੱਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕੀ ਮਾਮਲਾ ਪੱਕਾ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ?"
"ਕਿਉਂ, ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੀਏ।"
"ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਦੱਸੋ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ! ਪੇਸਟ! ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕੀ! ਕਾਰਡੀਨਲ ਇੱਕ ਸੱਜਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ, ਇੱਕ ਲੁਟੇਰਾ, ਇੱਕ ਬਦਮਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਪੱਤੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਚਾਲੇਸ ਦਾ ਗਲਾ ਇਸ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੇ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਬੁਝਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ

ਕੱਲ੍ਹ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵੱਡੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਖ਼ਬਰਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ, 'ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੀਏ।'"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਰੋਇਫੋਰਟ," ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, "ਜੇ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਚਾਲਾਈਸ ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਹੁਤ ਬੇਆਰਾਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ - ਤੁਸੀਂ ਰੈੱਡ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰਿਆ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਓਗੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਹ, ਲਾਲ ਡਿਊਕ! ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਲਾਲ ਡਿਊਕ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਲਾਲ ਡਿਊਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਫੈਲਾਵਾਂਗਾ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਕੌਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਆਦੀ ਐਬੇ ਬਣਾਉਂਦੇ!"
"ਓਹ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਇੱਕ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਪੋਰਥੋਸ, ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ; "ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ।"
"ਜਲਦੀ।" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੈਸੋ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਵਰਦੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਦੂਜੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਣੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦੀ।" "ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ, ਸੱਜਣੋ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਰਾਣੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਹੈ!"
"ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਬੁਇੰਘਮ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਵਾਕ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਹਿਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਰਾਮਿਸ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ, ਇਸ ਵਾਰ ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੈਨੂੰ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੈਨੂੰ ਸੁਣਦਾ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦਾ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਬਕ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਪੋਰਥੋਸ?" ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਲਕੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਝਲਕ ਲੰਘਦੀ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਣੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਬੇ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਬਣੋ, ਪਰ ਦੋਵੇਂ ਨਹੀਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੇਸ 'ਤੇ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਆਹ, ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ ਡੀ'ਐਗੁਇਲਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਬਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ ਡੀ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਦੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਓਹ, ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ; ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ - ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਵੇਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਗੁਣ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ? ਜਿਸਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਸੰਦ ਹੈ; ਪਰ ਰਾਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਿਓ।"
"ਪੋਰਥੋਸ, ਤੂੰ ਨਾਰਸੀਸਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਿਅਰਥ ਹੈਂ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਇਹ ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਚੰਗੇ ਸਰ, ਤੂੰ ਉਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈਂ। ਜੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਬੇ ਬਣਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਾਂ; ਇਸ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਅਰਾਮਿਸ!"
"ਪੋਰਟੋਸ!"
"ਸੱਜਣੋ! ਸੱਜਣੋ!" ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਟੋਲੀ ਚੀਕੀ।
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੇ ਕੈਬਨਿਟ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।

ਇਸ ਐਲਾਨ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਮ ਚੁੱਪ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਐਂਬਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਜੀਬ ਝਗੜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ।

≤ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋਗੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਰਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡ! ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮਿਸ਼ਰਣ ਨਾਲ ਜੀਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।"
ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰੈਸਿੰਗ ਤੋਂ ਬਣੀ ਇੱਕ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ।
ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਲਾਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੌ ਫੁੱਟ ਜ਼ਮੀਨਦੋਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਗਿਆ, ਗਰਮ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, "ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸਹੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੋਕ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਪਰਸੋਂ ਉਹ ਲਾਹਨਤ ਵਾਲੇ ਮਸਕੀਟੀਅਰ, ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ੈਤਾਨ - ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਲਹਿਜੇ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ - ਉਹ ਸ਼ੇਖ਼ੀਬਾਜ਼," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਟਾਈਗਰ-ਬਿੱਲੀ ਦੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਰੂ ਫੇਰੂ ਵਿੱਚ ਦੰਗਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੀਮ (ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਨੂੰ ਦੰਗਾਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਮੋਰਬਲੂ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੋ! ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਸੀ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਲਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਹੈ ਸਾਰਾ ਕਸੂਰ ਮੇਰਾ ਹੈ; ਹਾਂ, ਸਾਰਾ ਕਸੂਰ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਚੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੂੰ, ਅਰਾਮਿਸ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਰਦੀ ਕਿਉਂ ਮੰਗੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ? ਅਤੇ ਤੂੰ, ਪੋਰਥੋਸ, ਕੀ ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੂੜੀ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲਟਕਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਐਥੋਸ--ਮੈਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਬਿਮਾਰ--"
"ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹਾਂ, ਦੱਸ? ਅਤੇ ਕਿਸ ਬਿਮਾਰੀ ਬਾਰੇ?"

"ਇਹ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੇਚਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; "ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਏ ਚੇਚਕ! ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਪੋਰਥੋਸ! ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਚੇਚਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ! ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਖਮੀ, ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਇਦ। ਆਹ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ! ਸ'ਰੱਬ! ਮੈਸੀਅਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼, ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਝਗੜਾ, ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਇਹ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ; ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੋ ਬਹਾਦਰ, ਸ਼ਾਂਤ, ਹੁਨਰਮੰਦ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਜੋ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਲਈ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ - ਉਹ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲੋਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਭੱਜਣ ਲਈ, ਭੱਜਣ ਲਈ - ਇਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਲਈ ਚੰਗਾ ਹੈ!"
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜੇਕਰ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪਿਆਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰਪੇਟ 'ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੂਨ ਨਾ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਬਾਹਰਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦਸ ਉਤਸੁਕ ਸਿਰ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਹੀ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਐਂਟਰਬੈਕ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਕੈਬਨਿਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਗਲੀ ਦੇ ਗੇਟ ਤੱਕ, ਸਾਰਾ ਹੋਟਲ ਉਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਹ! ਕੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦਿਲੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਟਾਈਲਿਓ ਦੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਵਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ! ਉਸਦੇ ਛੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਛੇ

ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ! ਮੋਰਬਲੂ! ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਲੂਵਰ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਅਸਤੀਫਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟੀ ਲੈਣ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਮੋਰਬਲੂ! ਮੈਂ ਅਬੇ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਬਾਹਰੋਂ ਬੁੜਬੁੜ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਬਣ ਗਈ; ਸਹੁੰਆਂ ਅਤੇ ਕੁਫ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੋਰਬਲੀਅਸ, ਸੰਗ ਡੀਅਸ, ਮੋਰਟਸ ਟਾਉਟਸ ਲੇਸ ਡਾਇਬਲਜ਼, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੀਂਗਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।
"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਕੈਪਟਨ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, "ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਛੇ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਦੋ ਲੋਕ ਮਰ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ, ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ, ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਖੈਰ, ਕੈਪਟਨ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਨਹੀਂ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬਚ ਨਿਕਲੇ। ਐਥੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੈਲੇ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਹੀ ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਸ਼ੈਤਾਨ, ਕੈਪਟਨ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਬੈਲੇ ਨਹੀਂ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ! ਮਹਾਨ ਪੌਂਪੀ ਨੇ ਫਾਰਸਾਲੀਆ ਦੀ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਫਰਾਂਸਿਸ ਪਹਿਲਾ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਚੰਗਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਪਾਵੀਆ ਦਾ ਬਾਗ਼।"
"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਪਹਿਲੀ ਪੈਰੀ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅਤਿਕਥਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਉਠਾਇਆ, "ਇਹ ਨਾ ਕਹੋ ਕਿ ਐਥੋਸ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ;

ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਤਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ--"
ਇਸ ਪਲ ਤੇ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਉੱਚੀ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰ, ਪਰ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਿੱਕਾ, ਝਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਐਥੋਸ!" ਦੋਵੇਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਐਥੋਸ!" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਖੁਦ ਦੁਹਰਾਇਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਸਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਬੇਦਾਗ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਬੈਲਟ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸਹਿਣਯੋਗ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਦਮ ਨਾਲ, ਕੈਬਨਿਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਤਲ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਉਸ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ। "ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਬੇਲੋੜੀਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ, ਐਥੋਸ!"
ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਸ ਸਬੂਤ ਲਈ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ, ਇਹ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਐਥੋਸ, ਉਸਦਾ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਦਰਦ ਦੀ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਉਤਸ਼ਾਹ ਇੰਨਾ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਭਾਵੇਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ। ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਫਟਣ ਵੱਜਿਆ; ਅਤੇ ਪਲ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਿਰ, ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਈਟੀਕੇ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੱਥ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਦਰਦ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਊਰਜਾਵਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"[[[[[[[[!" [[. [[[[[[[[[[[[[[[[, "[[[[[! [[[[[! [[[[[[[[[[! [[[[[[[[! [[[[[[[[, [[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[!"

[[. [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[-[[[[[[[[[[[[[[, [[[, [[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[, [[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[. [[[[[[[-[[, [[; [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

[[. [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[, [[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[-[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[, [[

[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[. [[[[[[[-[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

[[[[[[[[[[, [[. [[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

[[. [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[['[[[[[[[[

[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[. [[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[, [[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[, [[. [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਮਵਤਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਦਦ ਹੈ! ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਆਮ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀ ਵੱਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ--"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਾ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਤੋਂ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਧਾ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਦੱਸੋ; ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਟਾਰਬੇਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦੋਸਤੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ, ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ; ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵਾਂ।"
"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਹਿਸਾਨ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਫਸੋਸ ਨਾਲ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਈ ਮੁਹਿੰਮਾਂ, ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪਸੰਦ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਗਈ ਸੀ।
"ਪਰ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਮਵਤਨ ਵੱਲ ਇੰਨੀ ਵਿੰਨ੍ਹਵੀਂ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, "ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਥੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰਾਂਗਾ, ਨੌਜਵਾਨ। ਬੇਅਰਨ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਰੰਗਰੂਟ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ

ਪ੍ਰਾਂਤ ਛੱਡਿਆ ਹੈ, ਮਸਲਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆਏ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਭੀਖ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ।"
"ਓਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਤਾਜ ਲੈ ਕੇ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਲੂਵਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲੋਂ ਚਾਰ ਹੋਰ ਤਾਜਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਬਣਨ ਦੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਰਾਇਲ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਸੱਜਣ ਕਈ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਇਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਘੋੜਸਵਾਰੀ, ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ, ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨੱਚਣਾ ਸਿੱਖੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਮਨਭਾਉਂਦੇ ਜਾਣੂ ਹੋਵੋਗੇ; ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਇਸ ਸਵਾਗਤ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਠੰਢਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।
"ਹਾਏ, ਜਨਾਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਉਹ ਸਮਾਂ ਯਾਦ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਸਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਗਰੀਬ ਬੇਅਰ-ਨੀਜ਼ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ, ਸਰ, ਅਤੇ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮਿਊੰਗ ਦੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਣਜਾਣ ਸੱਜਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਨਿੱਘ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ; "ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ? ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬੁਲਰ ਵਾਂਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਲੈਰੀ ਬਹੁਤ ਤਾਜ਼ਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਧੂਪ ਪਸੰਦ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ; ਪਰ ਇਹ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਮਿਊੰਗ ਦੇ ਸਾਹਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਕੀ ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਪੈਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਗੇਂਦ ਨੂੰ ਚਰਾਉਣ ਨਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਉਹ ਸੋਹਣਾ-ਸੁਨੱਖਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਹਾਂ।"
"ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਦਾ।"
"ਹਾਂ।"
"ਰੰਗ ਅਤੇ ਭੂਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦਾ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਉਹੀ ਹੈ; ਜਨਾਬ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਲੱਭ ਲਿਆ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਇਹ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ!"
"ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾ ਗਿਆ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ?"
"ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ।"
"ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੀ?"
"ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਕਿਹਾ।"

"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਬ੍ਰਸੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ।"
"ਓ, ਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿੱਥੋਂ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਵੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਨੌਜਵਾਨ!" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਲੰਘ ਜਾਓ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਸੁੱਟੋ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਂਗ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇ।"
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋ - ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"
ਇੱਕਦਮ ਕਪਤਾਨ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਸ਼ੱਕ ਕਾਰਨ ਉਹ ਦਹਿਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਕੀ ਨੌਜਵਾਨ ਯਾਤਰੀ ਇਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ - ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਚੀਜ਼ - ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਛੱਡਾ ਉਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ - ਕੀ ਇਸ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਨੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ? ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕੀ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਦੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਣ, ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ? ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਟਿਕਾਈਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਚਲਾਕ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਿਆ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਗੈਸਕਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਪਰ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵੀ। ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਈਏ।"
"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੋਸਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਛਤਰ ਦੀ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਠੰਢ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਸਵਾਗਤ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਭੇਦ ਪਤਾ

ਲਗਾਉਣ ਲਈ। ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਹਮਵਤਨ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਯੋਗ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਕਦੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਤਿਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।
"ਹੁਣ, ਨੌਜਵਾਨੋ, ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਤੋਂ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਫੁੱਟਦੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਕਲੌਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ: "ਜੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਲੂੰਬੜੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ - ਉਹ, ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ - ਆਪਣੇ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਦਰਬਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੇ ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਚਲਾਕ ਗੱਪਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਏਗੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜਾ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਝੁਕਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਸ ਜੋੜ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਤਿਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ, ਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ - ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ

ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿਓਗੇ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਬੋਲ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋਗੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ।"
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ, ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋ; ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਹੋਟਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੁੱਛਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਯੋਗ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਖੈਰ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ," ਉਸਨੇ ਗੈਸਕਨ ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ।" ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ।
"ਪਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਕੈਡਮੀ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਲਈ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ?"
"ਨਹੀਂ, ਸਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰਾਖੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਾਏ ਉਸ ਲਈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ!"
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਇਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਹਮਵਤਨ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਧੀਆ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰਸ਼ਲ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਲੇ ਗਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ।

ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਨੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਉਸੇ ਪਲ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਝਰਨੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ, ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਕੈਬਨਿਟ ਵਿੱਚੋਂ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, "ਖੂਨ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ!"
"ਅਤੇ ਕੌਣ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ, ਮੇਰਾ ਚੋਰ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਹ, ਗੱਦਾਰ!" ਅਤੇ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। "ਸ਼ੈਤਾਨ ਪਾਗਲ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈ!" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਭੱਜਣ ਦਾ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ!"

∞ □□□□ □□ □□□□,

□□□□□□ □□ □□□□□□□

□□□ □□□□□

□□□□□□ □□

□□'□□□, □□□□□ □□ □□□□ □□□□, □□□□ □□□□□□□ '□□ □□□□ □□□ □□ □□□, □□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□ □□, □□□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□ '□□ □□□ □□ □□□□, □□□□, □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□, □□ □□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□□ □□ □□. □□ □□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □ □□□□ □□, □□□ □□□□ □□□□ '□□ □□□□□□□ □□□ □□□□, □□□ □□□ □□ □□□□ □□□ □□□, □□□ □□□ □□□□
"□□□□ □□□□,"□□'□□□□□□□ □□ □□□□, □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□□□□ □□□□ □□□, "□□□□ □□□□, □□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□"
□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□ □□ □□ □□□ □□□□ □□ □□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□ □□ □□□ □□□ □□□ □□□□
"□□□ □□□□ □□□□ □□□?" □□□□□□□□ □□ □□□□, □□□□ □□□□ □□□□□□ "□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□! □□□ □□□□□□ □□□□ '□□□□ □□□□,' □□□ □□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□□□ □□? □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□ □□? □□□□ □□ □□□ □□□□ □□ □□, □□□□, □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□ □□□□"
"□□□□ □□□□□□□□!" □□'□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□, □□□□ □□□ □□□□□□ □□□, □□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□ □□□ □□□□, □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□ "□□□ □□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□, □□□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□, □□□ □□□□ '□□□□ □□□□□' □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□□□, □□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□, □□□ □□ □□□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□ '□□ - □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ - □□

[illegible]
"[illegible]," [illegible]
[illegible]
"[illegible], [illegible]!" [illegible]
"[illegible],"
"[illegible]-[illegible]-[illegible]-[illegible]?"
"[illegible]?"
"[illegible]?"
"[illegible]!" [illegible]
[illegible]

ਫਲੈਪ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਗਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਖਮਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਗਾਲ੍ਹ ਸੁਣ ਕੇ, ਚਾਦਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਦੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ; ਪਰ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਦੋਵਾਂ ਮੋਢਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ - ਯਾਨੀ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ 'ਤੇ - ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਨਾਲ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ।
ਹਾਏ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਸਾਹਮਣੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਪਿੱਛੇ ਸਿਰਫ਼ ਸਧਾਰਨ ਸ਼ੌਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਘਮੰਡੀ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅੱਧਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਠੰਡ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਤੇ ਚੋਗੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿਓ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਫ਼ ਬਾਰੇ ਝਿੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ; "ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੱਜਣ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੈਂਤ ਦੇ ਮੋਢੇ ਹੇਠੋਂ ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, "ਪਰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ - ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ--"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੌੜਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ, ਮੈਂ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।"
ਭਾਵੇਂ ਪੋਰਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੇ ਜਾਂ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਹਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੌਸੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਰਗੜਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਫੜਾਇਆ ਗਿਆ, ਮਹਾਮਹਿਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।"
"ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਪਾਰਡੀਯੂ! ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬਾਟਾ ਆਪਣੇ ਬਾਟੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਮੋੜਦਾ।"

ਅਤੇ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ, ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪੋਰਥੋਸ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਅਰਤਾਗਨਨ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ।
"ਇਸ ਵੇਲੇ, ਇਸ ਵੇਲੇ," ਲੈਫ਼ਰ ਚੀਕਿਆ, "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੁੰਦਾ।"
"ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਜੇ, ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਵਜੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗਲੀ ਦਾ ਮੋੜ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਅਜਨਬੀ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਤੁਰਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ, ਫੈਰੀ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਰੂ ਡੀ ਸੀਨ ਅਤੇ ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ; ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਠੰਡਾ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
ਉਹ ਬੀਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁਭ ਸਨ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰ ਉਸਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘੋੜਸਵਾਰ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਦੋ ਵਧੀਆ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸਨ - ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ।
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਦਾਸ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਪੋਰਥੋਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਮੀਦ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਬੁਝ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਨਿੰਦਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ:
"ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ ਹਾਂ! ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਐਥੋਸ ਉਸੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭੱਜਣਾ ਪਿਆ, ਇੱਕ ਭੇਡੂ ਵਾਂਗ। ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ

ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ; ਜੋ ਦਰਦ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ - ਓ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਮਾਮਲਾ ਹੈ!"
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਕੱਲਾ ਹਾਸਾ, ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।
"ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਵੀ ਘੱਟ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੇ ਭਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ! ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਹੇਠ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਾਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ - ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ। ਆਹ, ਸਰਾਪਿਆ ਗੈਸਕਨ ਜੋ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੌਬਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਉਸਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਉਸ ਸਾਰੀ ਸਹੂਲਤ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਵਜੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਮਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਡਰਪੋਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇ। ਹੁਣ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖੋ; ਅਰਾਮਿਸ ਕੋਮਲਤਾ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਖੈਰ, ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਬੁਲਾਉਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ? ਅਰਾਮਿਸ ਡਰਪੋਕ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਆਹ! ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੁਰਦਾ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਹੋਟਲ ਡੀ'ਆਰਗੁਇਲਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਤਿੰਨ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਸਵੇਰੇ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਗਵਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸੁਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੰਨਾ ਸੁਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਸਮਲਿੰਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਟੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਝੂਠੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘੁਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਜੀਬ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਕੂਲ ਮੌਕਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਹਵਾ ਨਾਲ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਰੁਮਾਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਲੇਬਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਯਤਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੋਵੇਗਾ?"
ਰੁਮਾਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਕਢਾਈ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਸਨ। ਅਰਾਮਿਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗੈਸਕਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਰੁਮਾਲ ਖੋਹਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਰਹੋਗੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਅਰਾਮਿਸ, ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮੈਡਮ ਡੀ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਿਆਲੂ ਔਰਤ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਦਿਆਲਤਾ ਹੈ?"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਿੱਖ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਦੌੜਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਰੁਮਾਲ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਿਆ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੱਥ-ਰੁਮਾਲ, ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਕੈਂਬਰਿਕ ਦਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੈਂਬਰਿਕ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਸੀ - ਪਰ ਇੱਕ ਹੱਥ-ਰੁਮਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਢਾਈ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਿਫ਼ਰ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਇਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦਾ।

ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਦੋਸਤ ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। "ਜੇ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਗੂੜ੍ਹਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਟਰਾਫੀ ਵਜੋਂ ਖੇਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੰਗ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਫਾਰਮ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਦਾ ਪੈਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੈਰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੁਮਾਲ ਉਸਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਗਾਰਡ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਐਲਾਨਿਆ ਸੀ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਕੋਮਲ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰੁਮਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ!" ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਗਾਰਡਮੈਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਦੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਝੂਠ ਬੋਲੇਗਾ। ਹੁਣ, ਇੱਥੇ, ਮੋਂਟਾਰਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਾਂਗੇ - ਅੱਧਾ ਖਾ ਲਈਏ।"
"ਰੁਮਾਲ ਦਾ?"
"ਹਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ," ਦੂਜੇ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ! ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨਨ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋ!"
ਨੌਜਵਾਨ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ

ਗਾਰਡਮੈਨ ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਗਾਰਡਮੈਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ।
"ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਸਮਾਂ ਹੈ ਇਸ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅੰਤਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਮੌਸੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ।"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ--"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਗੈਸਕੋਨੀ ਤੋਂ ਆ ਰਹੇ ਹੋ, ਕਿ ਲੋਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੁਮਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਪੈਰਿਸ ਕੈਂਬਰਿਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ!"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਦਰਤੀ ਝਗੜਾਲੂ ਭਾਵਨਾ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਲੱਗੀ। "ਮੈਂ ਗੈਸਕੋਨੀ ਤੋਂ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੈਸਕੋਨ ਬਹੁਤ ਧੀਰਜਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖਤਾ ਲਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੁਬਾਰਾ ਓਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀਆ ਬਾਰੇ ਜੋ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਂ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ! ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲੜਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮਾਮਲਾ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਸਾਡੇ ਤੋਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਰੁਮਾਲ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"
"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ?"
"ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਰੁਮਾਲ ਮੇਰੇ ਖਾਨੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਿਆ।"

"ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਵਾਰ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੁਰ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ, ਮਾਸਟਰ ਗੈਸਕਨ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਖਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਬਾਪ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਮਾਸਟਰ ਐਬੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ--"
"ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ - ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਟਲ ਡੀ'ਆਰਗੁਇਲਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਹੁਣ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲਈ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਢੱਕਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਸਤ, ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ।"
"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਲੈ ਲਓ; ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ।" "ਮੌਸੀਅਰ ਗੈਸਕਨ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ। ਮਹਾਰਾਜ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਮੁਲਤਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਦੋ ਵਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਦੱਸਾਂਗਾ।"
ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਝੁਕ ਕੇ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਅਰਾਮਿਸ ਉਸ ਗਲੀ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲਕਸਮਬਰਗ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਰਮੇਸ-ਡੇਸਾਉ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਫੜਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ, "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਊ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

f □□□□ □□ □□□□□□□□□

□□□ □□□ □□

□□□□

□□'□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□ □□□□□ □□□□ □□ □□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□□□□ '□□ □□□, □□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□ □□□ □□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□ □□, □□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□ □□, □□ □□ □□□ □□ □□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□ □□ □□ □□ □□□ '□□ □□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□, □□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□ - □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□, □□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□; □□□□ □□□ □□□□ □□, □□□ □□ '□□ □□□ □□□ □□□ □□□□□ □□ □□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□, □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□, □□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□□ □□ □□'□□□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□ □□; □□ □□, □□□□ □□ □□□ □□□□□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□ □□□□ □□, □□□□ □□□□-□□□ □□□ □□ □□ □□□□ □□□□□, □□□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□-□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□ '□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□, □□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□ '□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□, □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□ □□□, □□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□ □□ □□□□□□□, □□□□ □□ □□, □□ □□□□ '□□ □□□□ □□□□□ □□□, □□□ □□ □□□□ □□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□, □□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□ '□□, □□□□ □□ □□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□; □□□ □□ □□□ □□ □□ □□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□ □□□ □□ □□□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□, □□□□ □□□□□ '□□ □□□ □□□ □□, □□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□

ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਉਹ ਅਜਿੱਤ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ ਸੀ: "ਰਾਜਾ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸਹਿਣ ਕਰੋ।" ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਕਾਰਮੇਸ ਡੀਔਸੇਸ, ਜਾਂ ਡੇਔਕਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਿੜਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬੰਜਰ ਖੇਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਪ੍ਰੀਔਕਸ-ਕਲਰਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਦੁਵੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੱਠ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਖਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਐਥੋਸ ਲਗਭਗ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਿਰ, ਉਹ ਸਾਮਰੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਵੰਦਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਕੈਸੁਇਸਟ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਐਥੋਸ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਸਰਜਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟੋਪੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਖੰਭ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੌਸੀਅਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਕਿੰਟਾਂ ਲਈ ਮੰਗਣੀ ਕਰਵਾ ਲਈ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਕਿੰਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਿਵਾਏ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਕਾਤਲ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਹੋਵੇਗਾ।"

"□□□□ □□□□□□ □□□□," □□'□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□, □□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□, "□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□"
"□□□□ □□ □□□□□□□□□□□, □□□□ □□□□ '□□; □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□ '□□ □□□□ □□□□ □□, □□□ □□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□ □□□□□□ - □□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□ □□□ □□ □□ □□□□ □□ □□□ □□□□□□ '□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□; □□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□ □□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□; □□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□"
"□□□□□□ □□□□□□□□, □□□□□□□," □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□, □□□□□□□ □□□□□□ □□□, "□□□ □□□□□□□□□□□, □□□ □□, □□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□□, □□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□"
"□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□ □□," □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□; "□□ □□□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□□ □□, □□□□, □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□! □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□"
"□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□--" □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□
"□□, □□□□□□□?"
"□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□ - □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□ '□□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□"
"□□□□?"
"□□□□, □□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□; □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□, □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□□ - □□□□, □□, □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□"
□□'□□□□□□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□, □□□□□ □□□□□□ '□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□
"□□□□□□□□, □□□□□□□□!" □□□□□ □□ □□□□□, "□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□; □□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□, □□ □□ □□□□ □□□□ □□□□ □□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□, □□□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□ □□□□, □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□, □□□□□

ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭੇਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਲੜਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਲੜਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਏਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਏਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਜਿਸ ਕੋਲ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਹ, ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ।"
ਦਰਅਸਲ, ਰੂ ਵੌਗੀਰਾਰਡ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੋਰਥੋਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਕੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਗਵਾਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ ਹੈ?" "ਹਾਂ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜਾ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। "ਕੀ!" ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜਾ ਗਵਾਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਰਾਮਿਸ ਹੈ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਜਾਂ ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਟੁੱਟ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਡੈਕਸ ਜਾਂ ਪੌ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ--"
"ਟਾਰਬੇਸ ਤੋਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸਾਹਸ, ਜੇ ਇਹ ਕੋਈ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਲ ਵਿਪਰੀਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ, ਪੋਰਥੋਸ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ।
ਆਓ ਇਹ ਕਹਿ ਲਈਏ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੰਜ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਇਹ ਉਹ ਸੱਜਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ।
"ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਵੀ ਲੜਨਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਤੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਐਥੋਸ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੂੰ, ਪੋਰਥੋਸ?"
"ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਮੈਂ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ--ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਲਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਐਥੋਸ, ਜਿਸਦੀ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ, ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਗੈਸਕਨ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਚਲਾਕੀ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਾਡੀ ਪਹਿਰਾਵੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਰਚਾ ਹੋਈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓਹ, ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਝਗੜਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੂਜੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇਖੀ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ; ਸੇਂਟ ਆਗਸਟੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ," ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"

ਇਸ ਸ਼ਬਦ "ਅਪੋਲੌਜੀਜ਼" 'ਤੇ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਛਾਇਆ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੰਕਾਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਘੁੰਮ ਗਈ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਕੇਤ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਬੋਲਡ ਲਾਈਨਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੂਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਰਨ ਨਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। "ਮੈਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਨਾ ਦੇ ਸਕਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਸੀਉਰ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿੱਲ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਪੋਰਥੋਸ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਗਭਗ ਬੇਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਅਰਾਮਿਸ। ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ, ਅਤੇ-- ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੁਣ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਪੌਣੇ ਕੁ ਵਜੇ ਸਨ। ਸੂਰਜ ਆਪਣੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਸੀ।
"ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਡਬਲਟ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖੂਨ ਵਹਿਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖੂਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਖਿੱਚਿਆ ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਸੱਜਣ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਵੇਖਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਡਬਲ ਵਿੱਚ ਲੜਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ।"
"ਆਓ, ਆ ਜਾਓ, ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸੰਗਤੀਆਂ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲੋ," ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਪਰ ਅਜੇ ਦੋਵੇਂ ਰੈਪੀਅਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਿੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਐਮ. ਡੀ ਜੁਸੈਕ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਗਾਰਡਜ਼ ਆਫ਼ ਹਿਜ਼ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਮੋੜ ਲਿਆ।
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡੋ!" ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੀਕਿਆ। "ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਮਿਆਨ ਕਰੋ, ਸੱਜਣੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਮਿਆਨ ਕਰੋ!"
ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਦੋ ਲੜਾਕੂਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਹੈਲੋ!" ਜੂਸੈਕ ਚੀਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, "ਹੈਲੋ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਲੜ ਰਹੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ, ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੂਸੈਕ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਮਾਣੋਗੇ।" "ਸੱਜਣੋ," ਜੂਸੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਜ਼। ਫਿਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਮਿਆਨ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।"
"ਮੌਸੀਅਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜੂਸੈਕ ਦੀ ਪੈਰੋਡੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਮਰ ਸੱਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ - ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੋ; ਇਹ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਹੈ।"
"ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਜੂਸੈਕ ਨੂੰ ਖਿਝਾ ਦਿੱਤਾ। "ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਉਹ ਪੰਜ ਹੀ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਧੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹਾਂ; ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਕੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ,

ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਆਦਮੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵਾਂਗਾ।"
ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੂਸੈਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅੰਤਰਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਇਹ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੜਾਈ ਸੀ - ਜੋ ਲੜਾਈ ਹੋਈ, ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੜਨਾ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇਹ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਿਆ। ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, "ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਿਓ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋਸ਼ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ, ਨੌਜਵਾਨ," ਜੂਸੈਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਮਨਸੂਬੇ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਬਚਾਓ; ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚਲੇ ਜਾਓ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ।
"ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਆਓ, ਆਓ, ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿਓ," ਜੂਸੈਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਦਰਿਆਦਿਲੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਪਰ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਤੋਂ ਡਰਿਆ।

"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਨਾਲ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਲਈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਔਖਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਡੋਲਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਓ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਗਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਸਾਥੀ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਸਰ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ, ਅਰਾਮਿਸ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ, ਅੱਗੇ ਵਧੋ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਜੂਸੈਕ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?" ਜੂਸੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ।
"ਆਹ! ਤੁਸੀਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?" ਜੂਸੈਕ ਚੀਕਿਆ।
"ਸ'ਬਲੱਡ; ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
ਅਤੇ ਨੌਂ ਲੜਾਕੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭੱਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢੰਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ।
ਐਥੋਸ ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਾਹੁਸੈਕ 'ਤੇ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਕੋਲ ਬਿਕਾਰਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੁਦ ਜੂਸੈਕ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
ਨੌਜਵਾਨ ਗੈਸਕਨ ਦਾ ਦਿਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਫਟ ਜਾਵੇ - ਡਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਨਕਲ ਨਾਲ; ਉਹ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਲੜਿਆ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦਸ ਵਾਰ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਵੀਹ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ। ਜੂਸੈਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਤਲਵਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਅਭਿਆਸ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ, ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ

ਊਰਜਾਵਾਨ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਹਰ ਪਲ ਦੂਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਮਾਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਤਿਕਾਰ ਸੀ।
ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜੂਸੈਕ ਦੇ ਸਬਰ ਨੂੰ ਥੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੈਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ, ਉਹ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਿਧਾਂਤ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਚੁਸਤੀ ਨੂੰ ਦੋਗੁਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੂਸੈਕ, ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜੂਸੈਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲੇਡ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤੀ। ਜੂਸੈਕ ਇੱਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਮੂਹ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਬੈਲੇ ਦੇ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਦੂਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਅਰਾਮਿਸ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ।
ਬਿਕਾਰਟ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਜਵਾਬੀ ਹਮਲੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਕਾਰਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਉਸਦੇ ਪੱਟ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੜੇ।
ਕਾਹੁਸੈਕ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ ਐਥੋਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੈਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਲਾ ਹੱਥ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਲੜਿਆ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਵੰਦਵਾਦ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਨਜ਼ਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਮਦਦ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮਰ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ; ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਉਹ ਕਾਹੁਸੈਕ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਾਰਡਸਮੈਨ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ!"
ਕਾਹੁਸੈਕ ਮੁੜਿਆ। ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਐਥੋਸ ਲਈ, ਜਿਸਦੀ ਵੱਡੀ ਹਿੰਮਤ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।

"ਖੂਨ!" ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਚੀਕਿਆ, "ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਜੋਲ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂ - ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ। ਬੱਸ! ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ!"
ਏਥੋਸ ਤੋਂ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਉਦੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਜਦੋਂ ਕਾਹੁਸੈਕ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਉੱਡਦੀ ਵੇਖੀ ਗਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਅਤੇ ਕਾਹੁਸੈਕ ਇੱਕੋ ਪਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਇੱਕ ਨੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੂਜਾ ਤਲਵਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ, ਵਧੇਰੇ ਸਰਗਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਇਸ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਕਾਹੁਸੈਕ ਤੁਰੰਤ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਕੋਲ ਭੱਜਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਰੈਪੀਅਰ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ; ਪਰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਹਤ ਦੌਰਾਨ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਲੜਾਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡਣਾ ਉਸ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਹੁਸੈਕ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਖੁਭ ਗਈ।
ਉਸੇ ਪਲ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਆਪਣੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਮ ਮੰਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।
ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਬਿਕਾਰਟ ਹੀ ਬਚੇ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰ ਕੀਤੇ, ਬਿਕਾਰਟ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨਾਵਾਰੇ ਦੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਜ਼ਾਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਬਿਕਾਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਕਦੇ ਮਰਦੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਪਰ ਆ ਕੇ ਸਾਰੇ ਲੜਾਕਿਆਂ, ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਸ਼ਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ। ਐਥੋਸ, ਅਰਾਮਿਸ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਿਕਾਰਟ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੱਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਨਾਲ, ਬਿਕਾਰਟ ਨੇ ਡਟੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹਿਆ; ਪਰ ਜੂਸੈਕ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਝੁਕਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ। ਬਿਕਾਰਟ ਇੱਕ ਗੈਸਕਨ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬੋਲ਼ਾ ਕੰਨ ਮੋੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਹੱਸਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਪੈਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ, "ਇੱਥੇ,"

ਉਸਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇੱਕ ਆਇਤ ਦੀ ਪੈਰੋਡੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਇੱਥੇ ਬਿਕਾਰਟ ਮਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਬਚਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਭਾਲਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਤੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰ ਹਨ; ਚੱਲਿਆ ਜਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ," ਬਿਕਾਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਮਾਂਡਰ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ।" ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਦੇ ਪਾਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਟੁਕੜੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬਿਕਾਰਟ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਬਿਕਾਰਟ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਕਲੌਤਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜੂਸੈਕ, ਕਾਹੁਸੈਕ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ, ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹੇਠੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ। ਚੌਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਤਲਵਾਰਾਂ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ।
ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤੁਰਦੇ ਰਹੇ, ਗਲੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚੌੜਾਈ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਮਾਰਸ਼ਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਦਿਲ ਪ੍ਰੇਤ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਉਹ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਰਸ਼ਲ ਹੋਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ।
"ਜੇ ਮੈਂ ਅਜੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਗੇਟਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਪ੍ਰੈਂਟਿਸਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਹੈ ਨਾ?"

♣ ਹਿਜ਼ ਮੈਜੇਸਟੀ ਕਿੰਗ ਲੂਈਸ

ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਰੌਲਾ ਪਾਇਆ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝਿੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਗੇਮਿੰਗ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਾ ਜਿੱਤ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲਾਲਚੀ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ --

"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮਹਾਰਾਜ ਕੈਪਟਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕਿ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਨ? ਆਹ, ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹਨ - ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਥੀ।"

"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਚੰਗੇ ਜੀਵ ਹਨ, ਲੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਨਿਮਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਬਣਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲਣ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਿਮਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? e ਮਹਾਰਾਜ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੋਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਵੀ, ਗਰੀਬ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ।"

"ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ! ਕੀ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ? ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਪਟਨ, ਮੇਰਾ ਮਨ ਤੁਹਾਡਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਖੋਹ ਕੇ ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ ਡੀ ਚੇਮਰ-ਓਲਟ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਐਬੇ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੱਧੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੂਈਸ ਦ ਜਸਟਿਸ,

ਮੋਂਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਫਿਰ ਰੁਕੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਰੁਕੋ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ।"
ਦਰਅਸਲ, ਕਿਸਮਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਗੁਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਰਲਮੇਨ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਗੇਮਿੰਗ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਉਤਪਤੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਿਆਂ, ਉਸ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਨਿਕਲਿਆ, "ਲਾ ਵਿਯੂਵਿਲ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਓ; ਮੈਨੂੰ ਮਹੱਤਵ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਹ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਸੀ ਲੂਈ ਸਨ; ਉਹੀ ਰਕਮ ਲਿਖੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਆਂ।"
ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, "ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਗਾਰਡ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ? ਆਓ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੈਪਟਨ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ - ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਿਪਾਹੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਨੇ ਗੈਸਕੋਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਵੇਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਵਿਖੇ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਰਮੇਸ-ਡੇਸੌਕਸ ਵਿਖੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀ ਜੁਸੈਕ, ਕਾਹੁਸੈਕ, ਬਿਕਾਰਟ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗਾਰਡਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ।"
"ਆਹ, ਆਹ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਹੋ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਗਏ ਸਨ।"
"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ 'ਤੇ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਆਦਮੀ ਕਾਨਵੈਂਟ ਡੇਸ ਕਾਰਮੇਸ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਸੁੰਨਸਾਨ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸਹੀ ਹੈਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਤੂੰ ਸਹੀ ਹੈਂ!"
"ਅਤੇ, ਮੇਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਬਦਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਲਈ ਭੁੱਲ ਗਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਨਹੀਂ, ਗਾਰਡਮੈਨ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ, ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਹਾਂ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਦਾਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਧਿਰਾਂ, ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਦੋ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਾਰਡਮੈਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਗੜ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਖੋਜਣਾ ਕਿੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ--"
"ਤੂੰ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ; ਪਰ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤੇਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੰਜ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਲਿਆ ਦਿੱਤਾ।"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਜਿੱਤ ਹੈ!" ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ, ਸਾਰੇ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਜਿੱਤ!"
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ; ਸੀਈ ਦੇ ਪੁਲ ਵਾਂਗ ਸੰਪੂਰਨ।"
"ਚਾਰ ਆਦਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ?"

"ਇੱਕ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ?"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਨਾਬ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਸਨੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਾਦ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿਵੇਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਮਰੋੜੀ। "ਮਹਾਰਾਜ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਤੋਂ ਵੀ ਛੋਟਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ, ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਕੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, "ਇਹ ਉਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ?"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦਿਲੋਂ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੈਸੀਅਰਜ਼ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਨਾਲ ਰਹੇਗਾ।"
"ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ!" ਰਾਜਾ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਖੈਰ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੀ ਜੂਸੈਕ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਗੁੱਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਸੀ।"
"ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਜੂਸੈਕ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ!" ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ, ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ! ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ!"
"ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਜੂਸੈਕ, ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ?"

"ਖੈਰ, ਜਨਾਬ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਾਲਕ ਮਿਲ ਗਿਆ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।"
"ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ?"
"ਕੱਲ੍ਹ, ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਵਾਂ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆਓ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਆਦਮੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਬਾਥ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ - ਇੱਕ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਅਜੇ ਵੀ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਹੈ, ਲੜਨਾ ਮਨ੍ਹਾ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ।"
"ਪਰ ਇਹ ਮੁਕਾਬਲਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇੱਕ ਦੁਵੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੰਜ ਗਾਰਡਮੈਨ ਸਨ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਬਾਥਰੂਮ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਲੰਘ ਆ।"
ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸ ਜਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗਾਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨਮਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀ ਗੈਸਕੋਨ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਐਥੋਸ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਇੱਕ ਟੈਨਿਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਟੈਨਿਸ ਖੇਡ ਖੇਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖੇਡ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ

ਖੇਡਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ। ਐਥੋਸ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਰੀਰਕ ਕਸਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਤਾਜ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਫੈਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਖੇਡ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੇਡਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗੇਂਦਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੇਂਦ, ਜੋ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਹਰਕੂਲੀਅਨ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਇੰਨੀ ਨੇੜੇ ਲੰਘ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ, ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦਰਸ਼ਕ ਸ਼ਾਇਦ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਰਸ਼ਕਾਂ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਗੈਸ-ਕੌਨ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਿਰਭਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਖੇਡ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਜਾ ਕੇ ਰੱਸੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਈ, ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੇ ਗਾਰਡਸਮੈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਹਾਰ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੌਕਾ ਹੁਣ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ: "ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਗੇਂਦ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਸੱਪ ਨੇ ਡੰਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਗਾਰਡਮੈਨ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਇਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਭਰਿਆ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਪਾਰਡੀਯੂ," ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ, "ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਸੱਜਣ! ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।"
"ਅਤੇ ਕਦੋਂ?" ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਨੇ ਉਸੇ ਹੀ ਮਜ਼ਾਕ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ?"
"ਮੈਂ? ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ; ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਗਲਤ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪਾਉਂਦੇ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਬਰਨਾਜੌਕਸ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬਰਨਾਜੋਕਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਜਾਓ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਲਈ, ਸੰਗਤ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ।" "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।
ਦਰਅਸਲ, ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਟਗਨਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਕਸਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਆਪਣੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਾਰਡਮੈਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਗਾਰਡਮੈਨ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟੀਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿ ਗਲੀ ਖਾਲੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!"

"ਪਰ," ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਐਬੇ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ- ਆਕਸ-ਕਲਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਠੀਕ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਤਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!"
ਬਰਨਾਜੋਕਸ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਤਾਰੀਫ਼ ਮਿਲੇ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਉੱਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਡਰਾਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਤਾਜ਼ਾ, ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਹਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵੇਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ ਪਲ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਦੋਂ, ਇਸ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ, ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਲਾਈਨ ਤੋਂ ਭਟਕ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹਥਿਆਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਬਰਨਾ-ਜੌਕਸ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਉਸ 'ਤੇ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਥੁੱਕਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਡਿੱਗਿਆ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਹੋਇਆ ਐਲਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਆਖਰੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤੀਜੇ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਟੈਨਿਸ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਗਲੀ ਤੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠਦੀ ਹੋਈ, ਗਾਰਡਮੈਨ ਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਤਲਵਾਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਦੌੜੇ, ਅਤੇ ਜੇਤੂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ। ਪਰ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਲ ਦੋ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਹੁਣ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਚਾਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਚੀਕਣ ਲੱਗੇ, "ਬਚਾਅ ਲਈ! ਹੋਟਲ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ!" ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਕਾਂ 'ਤੇ, ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੇ

ਲੋਕ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਏ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ, "ਬਚਾਅ ਲਈ, ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼!"
ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਿਆਰੇ ਸਨ। ਰੈੱਡ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਝਗੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਗਾਰਡਮੈਨ ਜੋ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, "ਬਚਾਅ ਲਈ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ! ਬਚਾਅ ਲਈ!" ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਇਹ ਹੋਟਲ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਲਦੀ ਆਏ। ਮੇਲੀ ਜਨਰਲ ਬਣ ਗਿਆ, ਪਰ ਤਾਕਤ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੇ ਲੋਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਤਾਂ ਜੋ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੇ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ 'ਤੇ ਸੋਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੌਕਾ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਸੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸਨ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖੇਡ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਦਮ ਦੇ ਆਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਮੂਹ ਛੱਡ ਕੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਾਜ਼ਾ ਗੜਬੜ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਲੂਵਰ ਨੂੰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ ਲੂਵਰ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ

ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।"
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੂਵਰ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਹਿਰਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ।
"ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਕੱਲ੍ਹ ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜਾ," ਵੈਲੇਟ ਡੀ ਐਂਬਰੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਊਂਡਸ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਖੇਡ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।"
"ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਵੈਲੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਨੂੰ।'"
"ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।"
ਇਹ ਸਲਾਹ ਬਹੁਤ ਵਾਜਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਮੈਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੌਰਟੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਲਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ। ਪਰ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ - ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੇ ਐਸਕਵਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ

ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਸੀ - ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਿਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਖੁਦ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਦੋ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਤਿਕਾਰ ਤਾਂ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਆਦਮੀ ਸਨ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ - ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਦਾ ਸੀ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਸੰਬੋਧਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਠੰਡਾ ਸੀ।
"ਮੌਸੀਅਰ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕਸੂਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ।"
"ਕਰ ਦਿਓ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਮਾਨਸੀਅਰ ਬਰਨਾਜੋਕਸ ਕਿਵੇਂ ਹਨ?"
"ਕਿਉਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੈ! ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੋ ਕਿ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਡਾਕਟਰ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਕੀ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਠੀਕ ਰਹੇ ਹਨ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਕੀ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ?"

"ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਪਰ ਉਹ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕੋਲ ਚੱਲੀਏ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਈਏ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਲਵਾਂਗਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਕਹੇਗਾ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਐਮ ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ; ਫਿਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸੁਝਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।
ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰੇ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਪਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਐਮ ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਲੂਣ ਸਾਹ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ, ਇਹ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਐਮ ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੇ।
ਉਹੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਵਾਂਗ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਸਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਬੀਤਿਆ ਸੀ।
ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਦੀ ਜਲਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ, ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿਰੋਧੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਡਿਨਰ ਦੌਰਾਨ ਗੱਲਬਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਰਹੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਇਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਧਾਈਆਂ ਉਸ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਜੋਂ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਛੇ ਵਜੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲੂਵਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਰਾਜਾ ਅਜੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਉਸਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਦੇ ਤੱਕ ਕੰਬਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਪਲ ਉਸਦੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੀੜ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਰਾਜਾ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਤੇਜ਼ ਤੁਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਵੱਡੇ ਬੂਟ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਰੜਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਨ ਤੂਫਾਨੀ ਸੀ।
ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਾਹੀ ਐਂਟਰਐਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਨਾਲੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਅੱਖ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਿਆ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜਾ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਨਾਂ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਵੇਖੇ ਲੰਘ ਗਿਆ - ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਪਈਆਂ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸੁੱਟੀਆਂ; ਜਦੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
"ਮਾਫ਼ਰ ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਆਰਡਰ ਦੇ ਸ਼ੇਵਾਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਇੱਥੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬੀਤਣ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦਸ ਮਿੰਟ, ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ, ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ; ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠਾ, ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਰੜੇ ਦੇ ਹੈਂਡਲ ਨਾਲ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਠੰਡੇਪਣ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ।
"ਮਾੜਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮਾੜਾ!" ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਮੌਸੀਅਰ ਫਲਾਣਾ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਕੱਠੇ ਥੱਕ ਜਾਈਏ।"
"ਕਿਵੇਂ! ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਰ ਹੋ ਗਏ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਇਸ ਦੇ ਸੁੱਖਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਹੀਂ ਮਾਣਿਆ?"
"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਖੁਸ਼ੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਹਾਰਾਜ! ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਕੁੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਦਸ ਟਾਹਣੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਲਈ ਪਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ - ਜਦੋਂ ਸੇਂਟ-ਸਾਈਮਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਤ-ਕ੍ਰੈਫ਼ ਵਜਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੰਗ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਗਲਤ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਕਿੰਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਆਹ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰਾਜਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਜਰਫਾਲਕਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਮਰ ਗਿਆ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਜ਼, ਚਿੜੀ ਦੇ ਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਟਾਇਰਸੇਟ ਦੀ ਚੰਗੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ। ਫਾਲਕਨ ਘਟ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਵੈਨਰੀ ਦੀ ਉੱਤਮ ਕਲਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਬਾਅਦ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਜਿਨਾਂ, ਫੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ! ਪਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਦਾ ਵੀ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ; ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਪੇਨ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਸਟਰੀਆ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ,

ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਆਹ! ਕਾਰਡੀਨਲ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹਾਂ!"
ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਰਾਜੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਸਨ - ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ - ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸ ਗੱਲੋਂ ਇੰਨਾ ਬਦਕਿਸਮਤ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਾਂ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ?" ਰਾਜਾ ਨੇ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਇਸੇ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਣ, ਇੱਕ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ, ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ? ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ," ਰਾਜਾ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਰੀ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦੰਗਾਕਾਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਸਰ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ?" ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੁਆਫੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ! ਇਹ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੈ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਰਾਪੇ ਹੋਏ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਬੇਰਨ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ, ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਵਾਂਗ, ਗਰੀਬ ਬਰਨਾਜੋਕਸ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡਕ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? - ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਦਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸੀ, ਸਰ?" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਇਹ ਵਧੀਆ ਕਹਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ? ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਦੇਸ਼-ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਵੀ?"
"ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ਾਇਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਉੱਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ; ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਨੌਕਰ ਦੀ, ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਦੋਸਤ ਦੀ - ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ।"
"ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਪੋਪ ਹੀ ਅਭੁੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਭੁੱਲਤਾ ਕਾਰਡੀਨਲਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੀ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ? ਆਓ, ਬੋਲੋ; ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ!"
"ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਚੰਗੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਦੋਸ਼ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਵੱਲੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਖੁਦ ਡਿਊਕ ਵੱਲੋਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਮੈਂ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੈਮਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ - ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।"
"ਕੀ?"
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਓਗੇ, ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ! ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਵੇਂਗਾ," ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ, "ਜੋ ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਕਹੇਗਾ, ਉਸ ਨਾਲ?"
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋਗੇ?"
"ਜ਼ਰੂਰ।"
"ਲਾ ਚੇਸਨੇਏ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲਾ ਚੇਸਨੇਏ!"
ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਸੇਵਕ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਸੀ, ਕਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਲਾ ਚੇਸਨਾਏ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਓ; ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੋਗੇ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ।"
"ਫਿਰ ਕੱਲ੍ਹ, ਜਨਾਬ?"
"ਕੱਲ੍ਹ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਕਿਸ ਵੇਲੇ, ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ?"
"ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ।"
"ਪਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਮੈਨੂੰ ਜਗਾਓ! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਸੌਂਦਾ ਹਾਂ, ਫਿਰ? ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਮਹਾਰਾਜ। ਮੈਂ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ - ਸੱਤ ਵਜੇ ਆਓ; ਪਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ।"
"ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪੇ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਹੋਰ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਬੋਲੋ, ਮੈਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਨਹੀਂ; ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲੂਈਸ ਦ ਜਸਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਕੱਲ੍ਹ, ਤਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ--ਕੱਲ੍ਹ।"
"ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਰੱਬ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ!"

ਰਾਜਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਬੁਰਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸੌਂ ਜਾਵੇ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸਾਢੇ ਛੇ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਛੁਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਵੀ, ਪਾਸਿਆਂ ਦੀ ਪਕੜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਬਾਥ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜੇ ਰਾਜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਿਝਿਆ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ; ਜੇ ਰਾਜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ।
ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਐਂਟੈਮਬਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਲਾ ਚੇਸ-ਨੇ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ ਸਨ, ਕਿ ਉਹ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਪਲ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।
ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸੁਝਾਅ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
ਦਰਅਸਲ, ਦਸ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਡਿਊਕ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ: "ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਗਲਤੀ ਮੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹਾਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਰੱਖੋ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਦ ਡਿਊਕ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਡਿਫੈਂਡਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।"

"ਇਹ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਹੈ," ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਨ; "ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸੋ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਉਂਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੱਸੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ।" "ਐਂਕਸ, ਮਹਾਰਾਜ, ਧੰਨਵਾਦ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦਿਨ ਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ।"
"ਆਹ! ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਡਿਊਕ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਰਾਜਾ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਆਹ! ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ। ਤੇਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਕਿੱਥੇ ਹਨ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਵਾਂ; ਤੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਲਾ ਚੇਸਨਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੇਗਾ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਲਗਭਗ ਅੱਠ ਵਜੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨੌਂ ਵਜੇ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਜਾਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਿਊਕ, ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ। ਅੰਦਰ ਆਓ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ।"
ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾ ਚੇਸਨਾਏ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ।
"ਅੰਦਰ ਆਓ, ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੰਦਰ ਆਓ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਝਿੜਕਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਰਾਜਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੇ ਸੱਤ ਐਮੀਨੈਂਸ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਚਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰਸ ਡੀ ਕੰਬੈਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ! ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਐਮੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗਾ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ!"

"ਇਸ ਲਈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵੇ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹਾਨੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਹਨ।"
"ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰੋ! ਹੇਮ!" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਖੰਡੀ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗੈਸਕਨ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮਹਾਰਾਜ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਾਰੀਫ਼ ਉਸ ਲਈ ਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ? ਇਹ ਇੱਕ ਮੁੰਡਾ ਹੈ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਮੁੰਡਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜੂਸੈਕ 'ਤੇ ਉਹ ਸਖ਼ਤ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਅਤੇ ਬਰਨਾਜੌਕਸ 'ਤੇ ਉਹ ਦੋ ਬਰਾਬਰ ਦੇ ਵਧੀਆ ਥ੍ਰਸਟ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾਹੁਸੈਕ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਾ ਬਚਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਮਰ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਬੇਅਰਨਾਈਸ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਉਂ ਹੈ! ਵੈਂਟਰੇ-ਸੇਂਟ-ਗ੍ਰਿਸ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਬਲਟ ਕੱਟਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਤੋੜਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ, ਗੈਸਕਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭੀਆਂ ਹਨ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਚਮਤਕਾਰ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਗੈਸਕਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਖੁਦ ਨੂੰ, ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ? ਖੈਰ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਾਂਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ। ਲਾ ਚੇਸਨਾਏ, ਜਾਓ ਅਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਡੱਬਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਓ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਓ, ਨੌਜਵਾਨ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਦੇਖੀਏ, ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੇ ਸਾਹਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ; ਕਿਵੇਂ, ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਕੋਲ

ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਟੈਨਿਸ ਕੋਰਟ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਉਸ ਡਰ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗੇਂਦ ਨਾ ਆਵੇ, ਉਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੌਇਲ, ਜਿਸਦਾ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾਲ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਬੇਚਾਰਾ ਕਾਰਡੀਨਲ! ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਆਦਮੀ! ਪਰ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ; ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰੂ ਫੇਰੂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਜੇ ਮਹਾਰਾਜ ਅਜਿਹਾ ਹੈ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਹਾਂ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ; ਮੈਂ ਹਾਂ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਲਾ ਚੇਸਨਾਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਸੋਨਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ।"
ਇਸ ਸਮੇਂ, ਸਾਡੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਹੱਥੋਂ ਹੱਥੀਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਪਮਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਆਪਣੇ ਚਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੇ - ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ। "ਓਏ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਕੱਪੜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ, ਸੱਜਣੋ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਨਹੀਂ?"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਚਾਰੇ ਸਾਥੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਉੱਠੇ, "ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵਾਂਗੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ; ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਉਪਯੋਗੀ ਹੋਵੋਗੇ। ਟ੍ਰੇਵਿਲ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਦੂਸਰੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਗਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਆਹ, ਪਾਰਡੀਯੂ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ! ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ

ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਹੀ ਹੈ।"
ਰਾਜਾ ਨੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮਸਕੇ- ਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਚਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਪਾਇਆ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਜੂਏ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ, "ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਉਸ ਗਰੀਬ ਜੂਸੈਕ ਅਤੇ ਉਸ ਗਰੀਬ ਬਰਨਾਜੋਕਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ?"

♥ "□□ □□□□□□□□□□□" □□ □□□□□□□□ □□□□□□

□□□□□ □□'□□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□-□□-□□□□, □□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□, □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□ □□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□, □□□□ □□□□□ □□□□□ '□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□, □□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□ '□□ □□□□□□ □□□□□ □□, □□□□□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□

□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□, □□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□, □□□□ □□ □□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□, □□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□ - □□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□ □□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□ □□□□□□, □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□, □□ □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□, □□□□ □□□□□□ □□'□□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□, □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□□ '□□ □□□□□□□□□ □□□□□, □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□ □□, □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□; □□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□ □□□□ □□□□□□□ '□□ □□□□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□□□

□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□, □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□-□□□□ □□, □□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□, □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□

ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਸਨ, ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; ਕੋਈ ਸਜਾਵਟ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਕਢਾਈ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਅਰਬੇਸਕ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੀ ਰੋਮਾਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
ਭਾਵੇਂ ਐਥੋਸ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਦੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਉਸਦੀ ਰੁੱਖੇਪਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਹਰਕਤ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਸਿਵਾਏ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਦੇ।
ਕਈ ਵਾਰ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦਾ ਸੀ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਐਥੋਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦਾ ਸੀ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਜਾਂ ਨਾ। ਉਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਘੋਰ ਨਫ਼ਰਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਐਥੋਸ ਵਰਗਾ ਉੱਤਮ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੇੜਤਾ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸੱਜਣ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਸਾਦੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਸੁੱਟਿਆ ਅਤੇ

ਐਥੋਸ ਲਕਸਮਬਰਗ ਤੋਂ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰੂ ਫੇਰੂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਛੋਟੇ ਅੰਬਰ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜਾਏ ਗਏ, ਇੱਕ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੁੰਦਰ, ਉਸ ਵੱਲ ਬੇਕਾਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਾਦੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੁਰਾਣੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ; ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਵ੍ਹਾਈਟ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਹਿੱਲਟ, ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ, ਦੋ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵੇਚਣ ਲਈ ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇਸ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣਗੇ।
ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਤੋਂ ਇਹ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ, ਪਰਸ, ਏਗੁਇਲੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ। ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹੈਨਰੀ III ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਈਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਇੱਕ ਪੋਰਟਰੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਆਰਡਰ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨਾਲ ਲਾਈਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਸਨ, ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਨ ਰਈਸ, ਆਰਡਰ ਆਫ਼ ਦ ਕਿੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਈਟ, ਉਸਦਾ ਪੂਰਵਜ ਸੀ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹੱਥ ਸਨ, ਨੇ ਮੈਨਟੇਲਪੀਸ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਗਹਿਣਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਫਰਨੀਚਰ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਾਬੂਤ ਦੀ ਚਾਬੀ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਸਨ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਿਆਰ ਦੇ ਪੱਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕਾਗਜ਼ਾਤ।
ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਰੂ ਡੂ ਵਿਯੂ-ਕੋਲੰਬੀਅਰ ਵਿੱਚ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਯਕੀਨੀ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਸੀ

ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, "ਇਹ ਮੇਰਾ ਘਰ ਹੈ!" ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਰਾਈਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕੀ ਹੈ।
ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਊਡੋਇਰ, ਇੱਕ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਕਮਰਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੈੱਡਰੂਮ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਮਰਾ, ਬਾਕੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਤਾਜ਼ਾ ਹਰਾ ਬਾਗ਼ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਛਾਂਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਲਈ ਅਭੇਦ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਮਾਸਟਰ ਪਲਾਨੇਟ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਨੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸਨ (ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਉਪਨਾਮਾਂ ਹੇਠ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਨਾਮ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ) - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਐਥੋਸ, ਜੋ, ਇੱਕ ਲੀਗ ਦੂਰ, ਕੁਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸੁਆਦ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ।
ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਚੁੱਪ ਸਾਥੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹੀ ਪਤਾ ਸੀ ਜੋ ਖੁਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਥੋਸ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਸਲੀਬਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੇ ਇਸ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।
ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ), ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਵਿਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਸਮਝ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲੌਰ ਰਾਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਜਾਂਚਕਰਤਾ ਨੂੰ ਗੁੰਮਰਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਉਹ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ।
ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਪਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਰਹੱਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਰਿਪੋਰਟ ਸਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਪਣੇ

ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਸਾਹਸਾਂ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੈਰੋਨੈਸੀਆਂ, ਕਾਉਂਟੈਸੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਸ ਲਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰੇਡ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਦਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟ ਤੋਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਹੋ - ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਢਾਈ ਵਾਲਾ ਰੁਮਾਲ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣਕਾਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ?"
ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਰਾਮਿਸ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਅਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਮੈਂ ਚਰਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਰੁਮਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਪਰ ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਤੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਮਸਕਟੀਅਰ ਹੈਂ!"
"ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਪਰ ਦਿਲੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਆਦਮੀ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਖਿੱਚਿਆ। ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ ਸੀ--ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ; ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਫਿਰ ਕੁਝ ਆਇਤਾਂ ਲਿਖਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੈਡਮ ਡੀ'ਏਗੁਇਲਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ

ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਲਈ ਕੁਝ ਰੂਜ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਰੂ ਸੇਂਟ ਹੋਨੋਰੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਸਾਰੀਆਂ ਤਕਲੀਫ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਤੀਤ ਬਾਰੇ ਕਹੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਐਫੀਲਿਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਅਜੈਕਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਜੋਸਫ਼ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ।
ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਫ਼ੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸੌ ਉਧਾਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਰਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਜ਼ਤ 'ਤੇ ਖੇਡਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਛੇ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਲੈਣਦਾਰ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੌਰੇ ਪਏ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਿੱਤਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਜੇ ਉਹ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਾਇਬ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਉਹ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ ਅਤੇ ਪਤਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਸਨ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਖੇਡਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਸਾਥੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਹਰ ਕੋਈ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਮੋਹ ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਹੋਰ ਹਨ, ਅਰਾਮਿਸ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਉੱਠਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੈਸੁਇਸਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ। ਹੋਰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਣ ਲਈ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰਨ।

ਇਸ 'ਤੇ ਐਥੋਸ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਸੁਹਾਵਣੀ, ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਨੇਕ ਚਿਹਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤੀਹ ਸੂ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਤੀ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ 'ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੀ ਹਵਾ ਵਗਣ ਲੱਗੀ - ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੇ ਚਾਲੀ ਪਿਸਤੌਲ ਖਾ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਲਗਭਗ - ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਮਤਲੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਲੱਗਿਆ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ; ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
"ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਐਥੋਸ, ਜੋ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ; ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਪੋਰਥੋਸ, ਜੋ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਕ, ਮੌਸਕੇਟਨ ਲਈ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਅਰਾਮਿਸ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਮੂਰਤ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੇਵਕ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਇੱਕ ਨਰਮ, ਧਾਰਮਿਕ ਆਦਮੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਤ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਹਾਂ - ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਕ ਗਾਰਡਮੈਨ, ਮੈਂ ਪਲੈਨੇਟ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰਾਂ?"
"ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ," ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਲੇਟਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਨੀਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਰਹਿਣ। ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁੱਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਕਿਉਂਕਿ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਭਵਿੱਖ ਸੁਧਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਹਤਰ ਸਮੇਂ ਦੀ

ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੇਵਾ ਗੁਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾ ਦੇਵਾਂ।"
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਨੀਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਲੈਨੇਟ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।
ਚਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰਾਤਰੀ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਫਸ ਗਿਆ।
ਉਹ ਸਰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਠਿਆ, ਗਰਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰਸਾਈਨ ਲੈਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਨਿਭਾਈ। ਉਹ ਚੌਕਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੋਟਲ ਆਫ਼ ਦ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸਾਥੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਸੀ, ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਤਿੰਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਸਾਥੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਦੋਸਤੀ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਹੋਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਲੜਾਈ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਜੋੜੇ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਲਕਸਮਬਰਗ ਤੋਂ ਪਲੇਸ ਸੇਂਟ ਸਲਪਾਈਸ ਤੱਕ, ਜਾਂ ਰੂ ਡੂ ਵਿਯੂ-ਕੋਲੰਬੀਅਰ ਤੋਂ ਲਕਸਮਬਰਗ ਤੱਕ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਚੱਲੇ। ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਵੇਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਸ਼ੇਵਲੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਾਰਡ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਡੇਟ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਉਪਕਾਰ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ - ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ,

ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।
ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਮ. ਲੇ ਸ਼ੇਵਲੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਮਿਲੇ।

♠ □□□□□ □□□□□□

□□□□□□□

□□ □□□□□, □□□□ □□□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□, □□ □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□, □□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□, □□□ □□ □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□, □□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□

□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□; □□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□ □□□□, □□□□□ □□ □□□ □□, □□ □□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□ □□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□, □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□□ □□□□ - □□□□□ □□ □□□□ □□□□, □□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□□ □□□ □□ - □□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□

□□□, □□□□□ □□ □□ □□□□ □□, □□□□□□ □□ □□. □□ □□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□, □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ '□□ □□□ □□□□□□ □□□□□; □□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□ '□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□

□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□ □□□□□□□ □□, □□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□ □□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□, □□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ '□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□ □□; □□□□ □□□□ □□□ □□□□□, □□□ □□ □□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□

□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□□ □□□□, □□□□□□ □□ □□□□□-□□□□□, □□□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□ '□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□, □□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□, □□□□□ □□ □□□ □□; □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□□, □□□ □□□ '□□ □□□ □□□□ □□, □□□□□□□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□

□□□□ □□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□, □□□ □□ □□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□ □□□ □□, □□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□, □□□□□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□ □□□ □□□□ □□, □□□□□ □□ □□□□□□ □□

ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਰਨੇਟ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਖਾਣ ਲਈ ਮੁਫ਼ਤ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕੋਰਨੇਟ ਦੇ ਘਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਚੰਭੇ ਕੀਤੇ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲੋਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਖਾਂਦੇ ਹੋਣ।"
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਡੇਢ ਖਾਣਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਜਾਰੀ ਦੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਭੋਜਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਤਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜੋ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਝ ਸਮਝਿਆ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਣਾਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ ਇਸ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਖੁਆਇਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਬਹਾਦਰ, ਉੱਦਮੀ, ਅਤੇ ਸਰਗਰਮ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਗੱਠਜੋੜ ਦਾ ਹੰਕਾਰੀ ਸੈਰ, ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸਬਕ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਮਜ਼ਾਕ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ, ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਜਿਵੇਂ ਸਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮਰ ਗਏ - ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ, ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੱਕ; ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਵੀ ਝੁਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਇਕੱਲੇ ਜਾਂ ਇਕੱਠੇ ਸਾਂਝੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਚਾਰ ਹਥਿਆਰ - ਚਾਰ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ - ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਭੂਮੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਖੁਦਾਈ ਦੁਆਰਾ, ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ, ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਪਦਾ ਹੋਵੇ। ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਚੀਜ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇਸ ਇੱਕਲੇ ਬਲ ਲਈ ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਦਿਸ਼ਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਕਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਰਮੀਡੀਜ਼ ਜਿਸ ਲੀਵਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ

ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਵਾਕੰਸ਼ ਤੋਂ, "ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ," ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਰਾਤ ਸੀ, ਜਾਂ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵੱਜੇ ਸਨ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਕਹਾਵਤ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਜੋ ਸੌਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਸੌਂ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।
ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਲੈਨੇਟ, ਮਿਠਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਛਾਈ ਰਹੀ, ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਝੁਕਿਆ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।
"ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਖ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਤ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।"
"ਬੋਲੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਬੋਲੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਲਈ ਸੀ।
ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਰਾਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਣੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਜਾਂ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਾਜ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਚੋਗਾ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਲੈਪੋਰਟ, ਉਸਦਾ ਗੌਡਫਾਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।" "ਠੀਕ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ!" ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"

"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸਦਾ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ, ਮਹਾਰਾਜ," ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪਿਆਰ ਹੈ।"
"ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪਿਆਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।" "ਮੌਸੀਅਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਭੇਤ ਸੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ; ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਨਹੀਂ; ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੈ।" "ਆਹ, ਆਹ! ਕੀ ਇਹ ਮੈਡਮ ਡੀ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਨਾਗਰਿਕ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
"ਉੱਚਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉੱਚਾ।"
"ਮੈਡਮ ਡੀ'ਏਗੁਇਲਨ ਦਾ?"
"ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਚਾ।"
"ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਦਾ?"
"ਦਾ--" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡਰੇ ਹੋਏ ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੰਨੀ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ?"
"ਇਹ ਕਿਸ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਡਿਊਕ ਆਫ਼-- ਨਾਲ ਨਹੀਂ"
"ਡਿਊਕ ਆਫ਼--"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਲਹਿਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ? ਕੋਈ ਅੱਧਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ--ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ!" "ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ--ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ।"
"ਕੌਣ ਕਿਸ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹੈ?"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਲਾਪੋਰਟ ਵੱਲੋਂ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਆਦਮੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਲਾਪੋਰਟ ਦੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਸੀ? ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਲਾਪੋਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਗਰੀਬ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਸਕੇ, ਰਾਜਾ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਆਹ! ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਕਸਤ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਆਈ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ। ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਵੇ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਣੀ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਸੀ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾਬੰਦ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਾਬੰਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ! ਜਾਣੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਇਹ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬਦਲਾ ਹੋਵੇ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ--"
"ਖੈਰ, ਰਾਣੀ ਕੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ ਹੈ।"
"ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ?"
"ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੈਰਿਸ ਆਵਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾਉਣ ਲਈ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਪਰ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਉਸਦਾ ਇਸ ਸਭ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ?"

"ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਭੇਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਸੂਸ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।" "ਉਸਦਾ ਨਾਮ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਇੱਕ ਜੀਵ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤਿਭਾ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ।"
"ਕੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕੇ?"
"ਓਹ, ਬਿਲਕੁਲ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਚਾ ਘੋੜਾ, ਕਾਲੇ ਵਾਲ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੰਗ, ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਦਾਗ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਈਸ ਹੈ।"
"ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਚਿੱਟੇ ਦੰਦ, ਇੱਕ ਵਿੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਅੱਖ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਰੰਗ, ਕਾਲੇ ਵਾਲ, ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਗੱਡੀ - ਕਿਉਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਮਿਊੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਪਰ ਇਸਦਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੇਰਾ ਆਦਮੀ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋ ਬਦਲੇ ਲਵਾਂਗਾ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ; ਪਰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ?" "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਗਵਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ?"
"ਮੌਸੀਅਰ ਲਾਪੋਰਟ ਤੋਂ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ?"

"ਉਹ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ--"
"ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ 'ਤੇ ਹੀ ਨੱਚਦੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ, ਮੋਰਡੀਯੂ!" ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ--"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਨਾਸੀਅਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਮ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਇਦ, ਮਹਾਰਾਜ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਧਾ ਉੱਠ ਕੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਏ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕ ਗਏ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਤੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੁਆਦੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋਗੇ।" "ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਆਚਰਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ--" "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ।"
ਨਾਗਰਿਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਇਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।
"ਇੱਕ ਛੁੱਟ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮਿਲਿਆ।"

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਦਿਨ ਢਲਣ ਲੱਗਾ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ। ਨਾਗਰਿਕ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।
"'ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਨਾ ਲੱਭੋ,'" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੜ੍ਹੋ; "'ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਉਹ ਖ਼ਤਰਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਲੜਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਸਟਾਈਲ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਹਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਬੈਸਟੀਲ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਉਂ--" "ਮੈਂ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਹਾਂ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੀ ਗਰੀਬ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਮੋੜ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸ ਬਾਰੇ
ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ--"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਅੱਗੇ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ--"
"ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ!"
"ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਲੋੜ ਪਈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਜੇ, ਸਾਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਮੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ! ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀ?"

"ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ; ਮੈਂ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਾਊਨ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਮਾਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨੇਵੀਗੇਟਰ ਜੀਨ ਮੋਕੇਟ ਦੀ ਆਖਰੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੰਡ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ; ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕੋ, ਮਹਾਰਾਜ--ਪਰ--" ਨਾਗਰਿਕ ਚੀਕਿਆ।
"ਕੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਖਾਂ?"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਗਲੀ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਝਾਲ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ।
"ਆਹ, ਇਸ ਵਾਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ, "ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ!"
ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ। ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਉਹ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤੀਰ ਵਾਂਗ ਭੱਜਿਆ।
"ਪਾਹ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਦੋਵੇਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਏ ਮਿਊੰਗ ਦਾ ਬੰਦਾ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਦੀ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਝੜਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਾਸਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ, ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਨਬੀ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਪਾਸਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਚਤਾ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਿਆ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੀਲੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ। ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਰਹੱਸਮਈ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਫਿਰ, ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਬਚੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਸਮਝ ਗਏ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾੜ ਕੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼

ਕਰਕੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਲੀ ਸੀ; ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਡੇਰਾ ਛੱਡਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

↔ □□'□□□□□□ □□□□□□

□□□

□□□□ □□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□ □□□□ □□□□, □□'□□□□□□□ □□□□ □ □□□□□□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □ □□, □□ □□ □□□□ □□□□-□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□ □□□ □□'□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□, □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□, □□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□, □□□ □□ □□□□□□□ '□□ □□□□ □□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□; □□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□ - □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□□, □□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□, □□□ □□□ □□□□□□□□□, □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□□ '□□ □□□□□□ □□ □□, □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□ □□, □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□ □□□ □□, □□ □□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□
□□□□ □□'□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□ □□□□□□□□□ '□□ □□□□ □□ □□□□ □□, □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□ □□; □□ □□ □□ □□□□ □□□ '□□ □□'□□□□□□□ □□ □□□□-□□□□ □□□ □□□□ □□□□□
"□□□!" □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□ □□□□, □□□□ □□□□□□ □□ □□'□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□
"□□□!" □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ '□□ □□□□□□ □□□ □□□□□, "□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□; □□ □□□ □□□ □□□□, □□□ □□□ □□□□, □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □□□"
"□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□?" □□□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□□□□
"□□□ □□□ □□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□, □□□ □□□□□ □□ □□□ □□□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□, □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□"
"□□□□□,"□□□□□□ □□ □□□□, "□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□; □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□, □□□ □□ □□□□□□□ □□ □□□ □□□□□ □□□ □□ □□□ '□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□ □□, □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□, □□□□□□□□"

"ਹਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਆਦਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸਰੀਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਰਛਾਵਾਂ, ਭਰਮ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਹਕੀਕਤ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਭੱਜਣ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਖੁੰਝਾਇਆ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਸਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਰ ਵੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੇ ਬਾਕੀ ਸਨ।"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ?" ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ।
ਐਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੰਜਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। "ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, "ਮੇਰੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੀਓਜੈਂਸੀ ਵਾਈਨ ਦੀਆਂ ਅੱਧੀ ਦਰਜਨ ਬੋਤਲਾਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਹੋ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਆਹ! ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਸਿਹਰਾ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ; ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਵਾਈਨ ਖਰਾਬ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੇਜਾਂਗੇ।"
"ਸਾਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਸਿਰ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁੱਪੀ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।
"ਪਰ ਆਓ, ਇਹ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ, ਸ਼ਬਦ-ਬ-ਸ਼ਬਦ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਬੀਤਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਯੋਗ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਜੌਲੀ ਮਿਲਰ ਦੇ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਵਾਂਗ ਸੁਆਦ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਈਨ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ; "ਅਤੇ ਇਸ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਸੱਠ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਪੰਜਾਹ ਜਾਂ ਸੱਠ ਪਿਸਤੌਲ ਚਾਰ ਸਿਰਾਂ ਦੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।"
"ਪਰ ਧਿਆਨ ਦਿਓ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੈ।"
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਔਰਤ ਸਾਡੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਹਨ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਇਸ ਭਾਸ਼ਣ 'ਤੇ, ਐਥੋਸ ਦਾ ਮੱਥੇ ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟ ਲਏ।
"ਇਹ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਗੋਂ ਰਾਣੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਤਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ।"
"ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਸਪੈਨਿਸ਼ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼?"
"ਸਪੇਨ ਉਸਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਨ। ਦੂਜੀ ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉੱਤਮ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਤੀ ਖਿਲਾਰੇ ਸਨ; ਅਤੇ, ਪਾਰਡੀਯੂ, ਮੈਂ ਦੋ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦਸ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਰਾਮਿਸ?"

"ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੁਟੈਂਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਸਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਹਸ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜੇ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।"
"ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਬੁਟਿੰਗਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਮੋੜ ਦੇਣ ਦੇ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਮਰਸਰ*," ਐਥੋਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੀਟਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ?" *ਹਬਰਡੈਸ਼ਰ
"ਉਹ ਡਰਦੀ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਲਈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।" "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਰਾਣੀ ਦੀ ਔਰਤ ਦਾ ਇਹ ਅਗਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁਇੰਘਮ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ।"
"ਗੈਸਕੋਨ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੁਣਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।"
"ਸੱਜਣੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਸੁਣੋ।"
"ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ," ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਘਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
ਐਥੋਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਦੇ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਛੱਡਦਾ ਹਾਂ--" ਇੱਥੇ ਅਰਾਮਿਸ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਖੈਰ," ਉਸਦੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਇਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹੋ?"

ਅਰਾਮਿਸ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅੰਦਰੂਨੀ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਇੱਕ ਝੂਠ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਕਿਆਸੀ ਰੁਕਾਵਟ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਇਸ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਭਤੀਜੀ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਭਤੀਜੀ ਹੈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਔਰਤ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ ਹੱਸ ਪਏ।
"ਆਹ, ਜੇ ਤੂੰ ਹੱਸੇਂ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ।"
"ਅਸੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕਬਰਾਂ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀ ਭਤੀਜੀ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉੱਥੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਾਂ।"
"ਆਹ! ਫਿਰ, ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇਹ ਭਤੀਜੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੀਭ ਦੀ ਬਹੁਤ ਢਿੱਲੀਪਣ ਸੀ। "ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜਾਣਕਾਰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ!"
"ਪੋਰਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਵੇਸਲੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ।"
"ਸੱਜਣੋ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਹਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਝਲਕ ਮਿਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ, "ਗੱਲ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਆਓ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ ਕਿ ਜੇ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਚੱਲੋ ਅਰਾਮਿਸ, ਚੱਲੋ।"
"ਇੱਕਦਮ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਸੱਜਣ--ਬਿਲਕੁਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸ਼ਾਇਦ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਆਇਆ, ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲਗਭਗ ਦਸ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ, 'ਮੌਨਸੀਅਰ ਡਿਊਕ,' ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ,' ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ--"
"ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਭਤੀਜੀ?"
"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕ, ਪੋਰਥੋਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੈਂ।"

"'--ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲੇ ਦੇ?'"
"ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਲੈ ਗਿਆ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਰ ਔਰਤ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਸਮਝ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬੱਸ ਇੰਝ ਹੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਗੈਸਕੋਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ; "ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।"
"ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਰਾਮਿਸ ਵੀ ਉਸੇ ਕੱਦ ਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਡਿਊਕ ਵਰਗਾ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ--"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ? ਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਚਿਹਰਾ--"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਪੀ ਸੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ," ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, "ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਹਨ!"
"ਸੱਜਣੋ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਅਤੇ ਮਰਸਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੀਏ - ਇਹੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਹਾਲਤ ਵਾਲੀ ਔਰਤ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਰਾਣੀ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸੇਵਕ, ਲਾਪੋਰਟ ਦੀ ਧਰਮ-ਪੁੱਤਰੀ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ, ਸੱਜਣੋ? ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਇਹ ਸੋਚ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਉੱਚੇ ਸਿਰ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮਰਸਰ ਨਾਲ ਸੌਦਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ।" "ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

ਇਸ ਪਲ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮਰਸਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਸੱਜਣੋ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ! ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਓ!"
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਉੱਠੇ।
"ਇੱਕ ਪਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। "ਇਹ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, "ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ--"
"ਤੁਸੀਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਸਿਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
ਇਸ ਪਲ ਚਾਰ ਗਾਰਡ ਐਂਟਰ-ਐਂਬਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਪਰ ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ 'ਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਸਨ।
"ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਅੰਦਰ ਆਓ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੇਰੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਹਾਂ।"
"ਸੱਜਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ?" ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਗੂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸੱਜਣੋ, ਜੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਤੂੰ ਇੱਕ ਭੋਲਾ ਹੈਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਚੁੱਪ ਰਹੋ!"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ--" ਗਰੀਬ ਮਰਸਰ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ।
"ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੇਜ਼, ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।"
"ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ--"
"ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਆਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ; ਉਹ ਮੇਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਨਾਸੀਕਸ? ਜਵਾਬ ਦਿਓ!"
"ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ," ਮਰਸਰ ਚੀਕਿਆ; "ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ--"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ; ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਣੀ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ! ਆਓ, ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਉਸ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿਓ।" ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਧੇ-ਮੂਰਖ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਖਰਾਬ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗਣ ਆਏ ਹੋ - ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ! ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੈਦ ਕਰਨ ਲਈ! ਸੱਜਣੋ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਬੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖੋ; ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ।"
ਅਫ਼ਸਰ ਧੰਨਵਾਦ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਲੈ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇਤਾ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਲਈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦੋ ਗਲਾਸ ਬਿਊਜੈਂਸੀ ਵਾਈਨ ਨਾਲ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸਨੇ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਨਮਾਨ ਦੇਵੇਗਾ," ਟੁਕੜੀ ਦੇ ਆਗੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ, ਮਹਾਰਾਜ--ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਬੋਇਸਰੇਨਾਰਡ।"
"ਮਿਸਟਰ ਬੋਇਸਰੇਨਾਰਡ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ, ਮੇਰੇ ਸੱਜਣੋ! ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ?"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੋਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਵੇ, "ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵੱਲ।"
ਜੇਕਰ ਵਾਈਨ ਮਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਦਲ ਦੇ ਨੇਤਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਵਾਈਨ ਚੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਖਲਨਾਇਕ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਅਫਸਰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਇਕੱਲੇ ਸਨ। "ਸ਼ਰਮ, ਸ਼ਰਮ,

ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਜੋ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਜੋ ਇੱਕ ਬੇਲੀਫ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਹੈ!" "ਪੋਰਟੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਥੋਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਰਾਇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮੱਠ ਮਿਲੇ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਪਾਰਬਲੂ! ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਵਧਾਈ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਚਰਣ ਸਮਝਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ, "ਸਭ ਇੱਕ ਲਈ, ਸਭ ਲਈ ਇੱਕ - ਇਹੀ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ--" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਓ!" ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਚੀਕਿਆ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਫਿਰ ਵੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫਾਰਮੂਲੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ:
"ਸਭ ਇੱਕ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ! ਹੁਣ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਚਲੇ ਜਾਈਏ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ; "ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼! ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੈ।"

~} ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਊਸਟ੍ਰੈਪ

ਸਤਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ

ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਦੀ ਖੋਜ ਸਾਡੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ; ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਮਾਜਾਂ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਪਾਠਕ ਰੂ ਡੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਸਲੈਂਗ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ 15 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ ਕਿ ਚੂਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਕੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਜੋ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਰਹਿਣ-ਸਹਿਣ ਹੋਣ। ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਚੂਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਹੈ।

ਫਿਰ, ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਚੂਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਬਣ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੜ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰਸਤਾ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਉਹ ਸਾਰੇ ਗੰਭੀਰ ਖੋਜ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਿਆ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਤੱਕ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੇ, ਯੋਗ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਹੁਤ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਜਾ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਲੀ ਨੇ ਦਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ ਜਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ

ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਆਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਿੱਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੇਧਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਫੜੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸੈਲਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਆਪਣੇ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤੀ ਹਟਾ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਛੱਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ, ਜਦੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੁਣੀ।
ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: "ਕੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਭੇਜਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਲਈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕੁਝ ਭੇਜਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?"
"ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਨਾ ਕਰਦੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਉਹ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਬੁਫਿੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਚੂਹੇ ਦਾ ਜਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਵੀ।
ਗਰੀਬ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਐਥੋਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡਿਆ ਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਨੌਂ ਵਜੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਲੈਨੇਟ, ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਬਿਸਤਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਗਲੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਕੋਈ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਟੋਏ ਵੱਲ ਉੱਡਿਆ, ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ।
ਜਲਦੀ ਹੀ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਚੀਕਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ! ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ; ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਬਦਮਾਸ਼!" ਆਪਣੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਚੱਲ ਰਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਕਸ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਦੀ ਹਾਂ!" ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਕਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਕੀ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਲੁਭਾਊ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਲੱਭ ਸਕਾਂ ਜਿਸਦੀ ਹਰ ਕੋਈ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
ਆਵਾਜ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ; ਇੱਕ ਹੰਗਾਮੇ ਵਾਲੀ ਲਹਿਰ ਨੇ ਵੰਡ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੀੜਤ ਨੇ ਓਨਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਸੱਜਣੋ--ਪਾਰ--" ਆਵਾਜ਼ ਬੁੜਬੁੜਾਈ, ਜੋ ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਘਸੀਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ! ਅੱਛਾ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ! ਪਲੈਨੇਟ!" "ਸਰ।"
"ਦੌੜੋ ਅਤੇ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋ। ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਤਿੰਨੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਣ, ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਕਹੋ! ਆਹ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਐਥੋਸ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਜਲਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ ਬੋਰਡ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਭੱਜਦਾ ਹੈਂ।"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ! ਮਹਾਰਾਜ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਓਗੇ," ਪਲੈਨੇਟ ਚੀਕਿਆ।
"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ, ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਕੇਸਮੈਂਟ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
ਫਿਰ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, "ਮੈਂ ਆਪ ਜਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਹਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਿੱਲੀਆਂ ਲਈ ਜੋ ਚੂਹੇ 'ਤੇ ਝਪਟਣਗੀਆਂ!"
ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠੋਂ ਅਜੇ ਦਸਤਕ ਹੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਕਿ ਰੌਲਾ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਕਦਮ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਫੜੀ, ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ, ਨੇੜਲੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ, ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਥੱਪੜ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੀ ਟੱਕਰ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਹੰਗਾਮੇ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਜਾਣਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵੱਲ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀ, ਕਾਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਏ, ਸਗੋਂ ਉੱਡ ਗਏ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਕਾਂਵਾਂ ਵਾਂਗ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਖੰਭਾਂ ਤੋਂ ਖੰਭ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ; ਯਾਨੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ 'ਤੇ ਥੱਪੜ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਲਿਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜੇਤੂ ਸੀ - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਲ ਲਈ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਅੱਗ, ਸਟੂਲ ਅਤੇ ਕਰੌਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਪਰ ਗੈਸਕੋਨ ਦੇ ਬਲੇਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਕ੍ਰੈਚਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਰ ਲਈ ਦਸ ਮਿੰਟ ਕਾਫ਼ੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।
ਜਿਹੜੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਦੰਗਿਆਂ ਅਤੇ ਗੜਬੜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਠੰਡਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਵਧਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅੱਜ ਵਾਂਗ, ਲੋਕ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ।

ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ; ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਅੱਧੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ।
ਉਹ ਪੱਚੀ ਜਾਂ ਛੱਬੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਕਾਲੇ ਸਨ, ਅੱਖਾਂ ਨੀਲੀਆਂ ਸਨ, ਨੱਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਸੀ, ਦੰਦ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਨ, ਅਤੇ ਰੰਗ ਗੁਲਾਬ ਅਤੇ ਓਪਲ ਦੇ ਰੰਗ ਨਾਲ ਸਜੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਉਹ ਸੰਕੇਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਉਲਝਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਹੱਥ ਚਿੱਟੇ ਸਨ, ਪਰ ਕੋਮਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ; ਪੈਰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਗੁਣਵਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਕੈਂਬ੍ਰਿਕ ਰੁਮਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਸਾਈਫਰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰੁਮਾਲ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਗਲਾ ਵੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਰੁਮਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਉਸੇ ਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਆ ਗਏ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਡਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਖਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਏ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੀ ਸੀ।
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਣੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"
"ਮੈਡਮ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਸੱਜਣ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਰਦਾ; ਤੁਹਾਡਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਓਹ, ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਸ਼ੁਕਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਇਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਟੇਰੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?"

"ਮੈਡਮ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਕੂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਉਹ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬੈਸਟੀਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਬੈਸਟੀਲ ਵਿੱਚ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਬੇਚਾਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਦਮੀ, ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਮਾਸੂਮ ਹੈ!"
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੇ ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਅਜੇ ਵੀ ਡਰੇ ਹੋਏ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ।
"ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਲਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਹੋਵੇ।"
"ਪਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ--"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਡਮ।"
"ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ!"
"ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਪੰਤਾਲੀ ਸਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸਦੇ ਵਾਲ ਕਾਲੇ ਸਨ, ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਦੀ ਗੋਦੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦਾਗ ਸੀ।"
"ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਉਹੀ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ?"
"ਆਹ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ? ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ?"
"ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦਰਸਾਇਆ।"
"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸ਼ੱਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਨਸੀਉਰ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ, ਮੈਡਮ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝਦਾਰੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ।"
ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ, ਲਗਭਗ ਅਦ੍ਰਿਸ਼, ਨੇ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਮੁਟਿਆਰ ਦੇ ਗੁਲਾਬੀ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਪਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਗਏ?"
"ਮੈਂ ਉਸ ਪਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅਗਵਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਚਾਦਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਇਧਰ ਆ ਗਈ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਰੱਖਣ ਲਈ?"
"ਓ, ਨਹੀਂ, ਬੇਚਾਰਾ ਪਿਆਰਾ ਆਦਮੀ! ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।"
"ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ?"
"ਓਹ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਡਮ, ਜੇ, ਮੈਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਗਾਰਡਮੈਨ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ; ਜੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਡਰੀ ਹੋਈ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਆਓ ਉੱਡ ਜਾਈਏ! ਆਓ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਈਏ।"
ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਉੱਡਾਂਗੇ - ਕਿੱਥੇ ਬਚਾਂਗੇ?"
"ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਘਰ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਈਏ; ਅੱਗੇ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੇਸ-ਮੌਨਸੀਅਰ-ਲੇ-ਪ੍ਰਿੰਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਏ, ਅਤੇ ਪਲੇਸ ਸੇਂਟ ਸਲਪਾਈਸ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕੇ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਮੰਨਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਲਾਪੋਰਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਣ ਕਿ ਪਿਛਲੇ

ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੀ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾ ਕੇ ਮਹਾਮਾਈ ਲੈਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਅਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਆਹ, ਬਾਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲੂਵਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਦਰਬਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ, ਇੱਕ ਪਾਸਵਰਡ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਰੇਗਾ-" ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਾਸਵਰਡ ਦੇਵਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭੁੱਲ ਜਾਓਗੇ?"
"ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਹੁੰ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੇ ਸੱਚੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਜਾਪਦੇ ਹੋ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਰਾਜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕਰਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿਓ।"
"ਪਰ ਮੈਂ--ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ?"
"ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਲੈਪੋਰਟ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
"ਰੁਕੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਐਥੋਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
"ਇਹ ਐਥੋਸ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ।"
"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਘਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ?"
"ਉਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਬੀ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ?"
"ਓਹ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ।" "ਪਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ ਨਤੀਜਾ? ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਸਮਾਰੋਹ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
"ਚਲੋ, ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਚੱਲੀਏ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?"
"ਰੂ ਫੇਰੂ, ਇੱਥੋਂ ਦੋ ਕਦਮ ਦੂਰ।"
"ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ!"
ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਐਥੋਸ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਚਾਬੀ ਲੈ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। "ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਰਹੋ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਠੋਕਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ;" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਠੋਕਰਾਂ ਮਾਰੀਆਂ - ਦੋ ਵਾਰ ਠੋਕਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ, ਦੂਜੀ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਹਲਕਾ।
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ।"
"ਰੂਅ ਡੇ ਲ'ਏਫੇਲ ਦੇ ਪਾਸੇ, ਲੂਵਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਜਰਮੇਨ ਲਈ ਪੁੱਛੋ।"
"ਅੱਛਾ, ਤੇ ਫਿਰ?"
"ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ, 'ਟੂਰ' ਅਤੇ 'ਬਰੂਸੇਲਸ' ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿਓਗੇ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੁਕਮ ਦੇਵਾਂ?"
"ਜਾ ਕੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਵੈਲੇਟ ਡੇ ਚੈਂਬਰੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਲਾਪੋਰਟ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਦੋਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਲੈਪੋਰਟ ਕਦੋਂ ਆਵੇਗਾ?" "ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਭੇਜੋਗੇ।"
"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਂਗਾ?"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਜ਼ਰੂਰ।"
"ਖੈਰ, ਉਹ ਦੇਖਭਾਲ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹੋ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੈ."
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਝੁਕਿਆ, ਉਸ ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜੋ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਛੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੋ- ਚਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਦੋ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਲੇਏਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਦਸ ਵਜੇ। ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਗੜ ਗਿਆ। ਪਾਸ-ਵਰਡ ਸੁਣ ਕੇ, ਜਰਮੇਨ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੈਪੋਰਟ ਲਾਜ 'ਤੇ ਸੀ; ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾ ਕੇ, ਸਹੀ ਪਤਾ ਦੱਸ ਕੇ, ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਦੌੜਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਦਸ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ।
"ਜਵਾਨ," ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਸੁਝਾਅ।"
"ਕੀ?"
"ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕਲੋਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਹੈ?"
"ਖੈਰ?"
"ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਅਲੀਬੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਲੱਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ; ਪਰ ਬਾਕੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਹਮਵਤਨ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ, ਇੱਕ

ਨਿੱਜੀ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕੀ ਸੀ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਏ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਕਲੋਜ਼ ਨੂੰ ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, "ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜੇ ਨੌਂ ਵਜ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਚੀ ਮਿੰਟ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।"
"ਨੌਂ ਵੱਜ ਕੇ ਪੱਚੀ ਮਿੰਟ!" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ; "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ!"
"ਦੇਖੋ, ਸਗੋਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੱਪੜਾ ਇਹ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
ਡੀ ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਰਾਣੀ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਡਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ; ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਟਿੰਗਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਬਾਰੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਉਹ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਦੇਖਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਸ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲੈਫਟ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਿਆ, ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਮੋੜ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਹੀ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਗਲਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।

~~ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲਾਟ

ਮੋਟਾ

ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ, ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਘਰ ਵੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਟਕ ਗਿਆ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਹਉਕੇ ਭਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਕਦੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ?

ਉਹ ਮਿਸਟਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਲਈ, ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਲਗਭਗ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ, ਰਹੱਸਮਈ, ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਭੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨਮੋਹਕ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਡੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ; ਅਤੇ ਇਹ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਹੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭੂਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਇਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਨਾ ਅਤੇ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੇਵਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਮਲ ਪਾਤਰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਉਡਾਣ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ, ਕਿ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਿੱਲੇਟ, ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਿੱਕਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਮਿਲਦੇ ਸਨ। ਆਓ ਇਹ ਜੋੜੀਏ ਕਿ ਢਿੱਲੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਲਕਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੋਮਲਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀਮਤੀ ਅਤੇ ਟਿਕਾਊ ਯਾਦਾਂ ਛੱਡਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਲੇਖ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ।

ਬਿਨਾਂ ਲਾਲੀ ਦੇ, ਮਰਦ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਲਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਹਾਵਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, "ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕੁੜੀ ਉਹੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ। " ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿੱਛਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਾਇਕਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਪਰਸ ਜਿੱਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਾਲਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਪਰਸ ਦੇ, ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਸਜਾਏ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਕਾਠੀ ਧਨੁਸ਼ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੂਬਾਈ ਅਹੰਕਾਰ, ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਵਾਰਨਿਸ਼, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫੁੱਲ, ਉਹ ਮੋਰਨੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਸਲਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਰਿਵਾਜ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ 'ਤੇ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘੱਟ ਜੇ ਉਹ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ - ਸਪੇਨ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ। ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਵਸੂਲਣਾ ਸੀ।
ਪਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇਕ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਭਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਸਿਤ ਸੀ। ਮਰਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਧ ਸੀ; ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵਰਗੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਦਮੀ ਦੇ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਲਗਭਗ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ, ਸੁੰਦਰ, ਦਿਆਲੂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਔਰਤ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਰਿੱਧ ਹੈ, ਪਿਆਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
ਅਮੀਰੀ ਵਿੱਚ, ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾਵਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੈ ਜੋ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਕੱਪੜਾ, ਇੱਕ ਰੇਸ਼ਮੀ ਚੋਗਾ, ਇੱਕ ਲੇਸ ਵਾਲਾ ਕਰੀਫ, ਪੈਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਮੀ ਚੱਪਲ, ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਰਿਬਨ ਇੱਕ ਬਦਸੂਰਤ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਮੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੁੰਦਰ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਹਲੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇੱਕ ਪਾਠਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਛੁਪਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ - ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਰੋੜਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਕਰੋੜਪਤੀ ਬਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਕਿੰਨਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਤਰਸਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਰਿੱਝੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਮ

ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਭੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਘੱਟ ਹੀ ਉਸ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਸਭ ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਮਰਸਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ। ਪ੍ਰੀਮੀ ਮਮੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਪਲੇਨ ਸੇਂਟ ਡੇਨਿਸ ਜਾਂ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨ ਨੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਛੋਟੇ ਡਿਨਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਦਾ ਪੈਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਰੱਖਿਅਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ? ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ; ਜਾਂ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਪਿਆਰ ਸਾਰੇ ਜਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਵਾਰਥੀ ਹੈ।
ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦਿਓ। ਜੇਕਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਪਰ ਫਿਲਹਾਲ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੁੰਦਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਰੂ ਚੈਰੀਸ਼-ਮਿਡੀ, ਜਾਂ ਚੇਜ਼-ਮਿਡੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਅਰਾਮਿਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਚੂਹੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਆਵੇ। ਹੁਣ, ਜੇਕਰ ਅਰਾਮਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਜਦੋਂ ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵੱਲ ਜਲਦੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ

ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਰਹੱਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
ਉਸਨੇ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮਾਮਾ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ, ਜੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਭਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਹਿਲਾ ਪਿਆਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਭਰਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਬਾ ਦੇਵੇਗਾ।
ਪੈਰਿਸ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਫੌਬਰਗ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਲੋਜ਼ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮੌਸਮ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਰੂ ਡੀ'ਅਸਾਸ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਰੂ ਡੀ ਵੌਗੀਰਾਰਡ ਤੋਂ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਰਮ ਉਤਸਰਜਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਤ੍ਰੇਲ ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੀ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਤਾਜ਼ਗੀ ਵਾਲੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਠਿਆ ਸੀ। ਦੂਰੋਂ ਗੂੰਜਦੇ, ਮਰੀ ਹੋਈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੰਗੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਗੀਤ, ਮੈਦਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਕੈਬਰੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੇਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲੀਫ਼ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮਿਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਰੂ ਕੈਸੇ ਅਤੇ ਰੂ ਸਰਵੈਂਡੋਨੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਤ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਰੂ ਕੈਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਗੁਲਰ ਅਤੇ ਕਲੇਮੇਟਿਸ ਦੇ ਝੁੰਡ ਸਨ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖੇਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰੂ ਸਰਵੈਂਡੋਨੀ ਤੋਂ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਿਕਲਦੀ ਵੇਖੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ; ਪਰ ਆਕਾਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀਤਾ, ਤੁਰਨ ਦੀ ਝਿਜਕ, ਅਤੇ ਕਦਮ ਦੀ ਦੁਚਿੱਤੀ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ, ਰੁਕ ਗਈ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇਵਾਂ?" ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ। "ਉਸਦੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਪ੍ਰੀਟੀ ਹੈ। ਓ, ਹਾਂ! ਪਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੀ

ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੀ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰਹੀ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਔਖਾ। ਗਲੀ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਹੋਟਲ ਸਨ; ਅਤੇ ਸੜਕ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਖਿੜਕੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਮੰਡਪ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਅਰਾਮਿਸ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਸੀ।
"ਪੈਰੀਡੀਯੂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਨੇ ਮੁੜ ਕਿਹਾ, "ਪਾਰਡੀਯੂ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਇਆ ਘੁੱਗੀ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਰੂਹ 'ਤੇ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।" ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਛੋਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਦੇ ਬਾਗ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਲੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ।
ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰਹੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਗਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਖੰਘ ਛੱਡੀ ਜੋ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਖੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਖੰਘ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖੋਜੀ ਦੀ ਅਡੋਲਤਾ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਸ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਬਰਾਬਰ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਟੇਪ ਕੀਤਾ। "ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਆਹ, ਮਹਾਂ ਪਾਖੰਡੀ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਿਵੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ।"
ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਅਜੇ ਲੱਗੇ ਹੀ ਸਨ ਕਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਰਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਸ਼ੂਅਰ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ! ਆਹ, ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਔਰਤ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਆਵੇਗੀ। ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!"
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਸ਼ੂਅਰ ਬੰਦ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਜੋ ਰੌਸ਼ਨੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚਮਕੀ ਸੀ ਉਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਫਿਰ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ।

ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ; ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੋਂ ਦੋ ਤਿੱਖੀਆਂ ਠੋਕਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕੋ ਠੋਕਰਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈਆਂ।
ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਆਦੀ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਗੈਸਕੋਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਿੱਲੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਟੀ ਚੀਜ਼ ਕੱਢੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ।
"ਸ਼ੈਤਾਨ, ਉਸ ਰੁਮਾਲ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ। ਅਸੀਂ ਅਰਾਮਿਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬਾਹਰੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਅੰਦਰੋਂ ਇਹ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ; ਅਤੇ ਰੁਮਾਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁਝੇਵੇਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਦੋ ਪਾਤਰਾਂ ਨੂੰ ਡੁੱਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕਦਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੰਧ ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਇਹ ਫਾਇਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ! ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਸੇ ਪਲ ਅੰਦਰ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਪੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਜਾ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਵਧਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਗਏ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠੀ ਔਰਤ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੀ, ਅਤੇ

ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਦੇ ਹੁੱਡ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਚਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੰਘ ਗਈ; ਪਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ! ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਇਟ ਤੋਂ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ, ਜਿਸਨੇ ਐਮ. ਲਾਪੋਰਟ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਪੈਰਿਸ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ?
ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਔਰਤ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ! ਪਿਆਰ।
ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਰਕੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ? ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਈਰਖਾ ਦਾ ਭੂਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੰਗ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਮਿਸਟਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਜਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਤਰੀਕਾ ਸੀ; ਉਹ ਸੀ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ। ਇਸਦਾ ਤਰੀਕਾ ਇੰਨਾ ਸਰਲ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ।
ਪਰ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜੋ ਕੰਧ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮੂਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨੀਂਹ ਤੋਂ ਤੁਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਿਆ। ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਕੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਗਲੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ। ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਥੱਕ ਗਈ ਸੀ, ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡਰ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਈ, ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, "ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਫੇਰ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਉਠਾਇਆ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਾਰ ਤੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨਾਲ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਇੱਕ ਝੱਟ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, "ਓ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ! ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਰੱਬ, ਰੱਬ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ!"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਰੱਬ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਸੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ?" ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ, ਜਿਸਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਹਰਕਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਡਰ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਿਆ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਿਆ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ; ਅਰਾਮਿਸ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"
"ਅਰਾਮਿਸ! ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਆਓ, ਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?" "ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਉੱਚਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸ ਘਰ ਗਏ ਹੋ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੁਆਰਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੂੰ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਸੀ?"
"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਔਰਤ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਦੋਸਤ ਹੈ--"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"--ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।"
"ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋ; ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਰਹੱਸਮਈ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨਾਲ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ?"
"ਨਹੀਂ; ਤੁਸੀਂ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪਿਆਰੇ ਹੋ।"
"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇ ਦਿਓ।"
"ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਹੁਣ?"
"ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂ?"
"ਖਾਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵੇਂਗਾ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਨਹੀਂ।"
"ਪਰ ਕੀ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ?"
"ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਲਵਿਦਾ।"
"ਇੰਝ ਕਿਉਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ--"
"ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਮਦਦ, ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਦੀ ਖ਼ਬਰਦਾਰੀ ਨਹੀਂ।"
"ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਾਫ਼ੀ ਔਖਾ ਹੈ।"
"ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?"

"ਇਹ ਬੇਸਮਝ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਹਲਕਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਡਮ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਦਮ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"
"ਕੀ ਪਛਤਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂਗਾ?"
"ਹਾਂ।"
"ਮੇਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ?"
"ਹਾਂ।"
"ਸਨਮਾਨ ਦਾ ਸ਼ਬਦ?"
"ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ। ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅੱਧਾ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਧਾ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਹਾਰਪੇ ਦੀ ਚੋਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਝਿਜਕਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਰੂ ਵੌਗੀਰਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕੁਝ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦੀ ਹੋਈ, "ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ; ਤੁਹਾਡੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੰਗਤ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਧੰਨਵਾਦ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਰੱਖੋ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਡਾਕੂਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੋਟ ਵਾਲਾ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਰੁਮਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਕੋਲ ਜੋ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ।"

"ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰੋਕ, ਬੇਵਕੂਫ਼ ਆਦਮੀ! ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਆਓ, ਆਓ, ਮੈਡਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, "ਆਓ, ਹੋਰ ਉਦਾਰ ਬਣੋ। ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਭੇਦ ਪੁੱਛੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ; ਪਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ - ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ।" "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜ ਲਵਾਂਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!" ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। "ਓ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦਿਓ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਸ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ।"
"ਕੀ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਾਮ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਿਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ? ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ!" "ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਗੱਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਘੜਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਮੈਡਮ; ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸੱਚ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਉਹ ਘਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸਤ ਅਰਾਮਿਸ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਦੇਖ ਸਕਦੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੰਨੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਓਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਅਚਾਨਕ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਅਚਾਨਕ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਸੁਣੋ; ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਆ ਗਈ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਰੁਮਾਲ ਵਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਲਈ ਜੋ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਡਮ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ, ਸੋਚੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ?"
"ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ? ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅੱਖਰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਹਨ--C. B., ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਬੋਨਾਸੀ।" "ਜਾਂ ਕੈਮਿਲ ਡੀ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ! ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਚੁੱਪ! ਆਹ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਭੱਜ ਸਕਦੇ ਹੋ!"
"ਮੈਂ?"
"ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਜਾਨ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।"

"ਮੌਸੀਅਰ!" ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੌਸੀਅਰ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ, ਚਲੇ ਜਾਓ! ਪਹਿਲਾਂ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ! ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।"
"ਮੈਡਮ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ; ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ; ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ?"
"ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਆਹ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੱਥ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਸਤਕ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ। "ਆਹ! ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਉਸ ਚਤੁਰਾਈ ਵਾਲੀ ਰੁੱਖੇਪਣ ਨਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵਨਾ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
"ਖੈਰ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਲਗਭਗ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, "ਖੈਰ: ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਮੁਫ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ; ਜੋ ਅੱਜ ਲਈ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗੁਆਚ ਸਕਦਾ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਕਰ ਸਕਾਂ?"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਵੀ ਇਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋਗੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਚੀਕਿਆ।
"ਓਹ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਅੱਜ, ਮੈਡਮ--"
"ਓਹ, ਅੱਜ, ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਆਹ! ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੈਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਦਾਰਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਪਰ ਚੰਗੇ ਬਣੋ; ਕੁਝ ਖਾਸ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ, ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ! ਇਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ - ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ। ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ, ਜਾਓ, ਜਾਓ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ! ਮੈਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਡੀਕਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਹਾਂ।"
"ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਤੱਕ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਪੰਜ ਯੁੱਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਅੱਛਾ! ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਅਫੇਅਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?" "ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੌਣ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਕ ਆਦਮੀ!"
"ਚਰਚਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ!" ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅੱਧੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਵੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਗੁਣ ਮਿਲੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਰਧਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮੈਡਮ, ਅਲਵਿਦਾ!"
ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਯਤਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਭੱਜਦਾ ਹੋਇਆ ਭੱਜਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੋਰ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਟੂਟੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੁੜਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਮਰਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸ-ਸੋਏਰਸ ਵਿੱਚ ਸੀ।
"ਬੇਚਾਰਾ ਐਥੋਸ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸੌਂ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਉੱਥੇ ਗਈ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਔਰਤ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ

ਔਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮਹਾਰਾਜ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ!" ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਸਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਅਸਤ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੌੜੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ।
"ਕਿੰਨਾ ਬੁਰਾ? ਇਸ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੂਰਖ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ।"
"ਕੀ?"
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਮਹਾਂ ਏਥੋਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ! ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ! ਕਾਹਦੇ ਲਈ?"
"ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲੈ ਗਏ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਗਾਰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ? ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ?"
"ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, 'ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ; ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕ ਸਕਦੇ।'"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਐਥੋਸ! ਨੇਕ ਦਿਲ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ! ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿੱਥੇ - ਬੈਸਟਿਲ ਜਾਂ ਫੋਰਟ ਲ'ਈਵੇਕ। ਦੋ ਬਲੈਕ ਵਿੱਚ ਬੰਦਿਆਂ ਨਾਲ ਰਹੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਛਾਣਬੀਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੈ ਲਏ। ਆਖਰੀ ਦੋ ਇਸ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਘਰ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ।" "ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ?"

"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ; ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਏ।"
"ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।"
"ਖੈਰ, ਹਿੱਲੋ ਨਾ, ਫਿਰ; ਜੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਮੇ-ਡੀ-ਪਿਨ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਵੇਗਾ; ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਭਰਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਕੋਲ ਭੱਜ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਾਂਗਾ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਡਰਦੇ ਨਹੀਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਥਾ ਕੋਲ ਆਇਆ।
"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹਾਦਰ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਿਕਾਰਡ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਨਾਲੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ; ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਕਰਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹਾਂ।"
"ਚੰਗਾ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਜੋ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ- ਕਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤੇਜ਼ ਗਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਰ, ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇ-ਵਿਲ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਉਸਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ; ਉਹ ਭੇਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
ਨੌਜਵਾਨ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਹਿ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਦੁੱਗਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਸਮਰਿਟਾਈਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸਨੇ ਪੁਲ ਦੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੁੱਟੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕ ਗਏ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਣੀ?" ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ, ਜਿਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸਮਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ।" "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਝ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਮੈਡਮ ਨਾਲ ਹੈ।"
"ਮੈਡਮ ਨਾਲ! ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਹ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਨਿੰਦਿਆ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ, "ਆਹ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਅਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਚਨ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ, ਮੈਡਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ--"
"ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜੋ, ਮੈਡਮ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਿਓ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਡਿੱਗਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਬਾਹਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੋ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਬਾਥਵਰਡ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚੀ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
"ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋਇਆ, "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ--"
"ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਸੌ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ! ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕਿਵੇਂ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਦਬਾਇਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਉਸੇ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਲੂਵਰ ਤੱਕ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਰੱਖੀ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਵੀਹ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ।
ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਈਫੇਲ ਦੇ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪੋਮੇ-ਡੀ-ਪਿਨ ਦੇ ਕੈਬਰੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਅਸੁਵਿਧਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਲੂਵਰ ਦੇ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੁੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਾਈਡ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

~€ ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਜ਼ , ਡਿਊਕ

ਬਕਿੰਘਮ ਦਾ

ਮ□□. B□□□□□□□□□ ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ; ਡਿਊਕ ਨੇ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੀ ਸੀ , ਜੋ ਕਿ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ , ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਜਰਮੇਨ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ , ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਜੋਖਮ ਲਿਆ। ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ , ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ; ਪਰ ਇੱਕ ਮਰਸਰ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਾਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਮਤ ਸੀ ?

ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ , ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗ ਕੇ ਲਗਭਗ ਪੱਚੀ ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਜਗ੍ਹਾ ਲੰਘ ਗਈ , ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ , ਜੋ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ ਪਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।

ਦੋਵੇਂ ਅੰਦਰ ਗਏ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ; ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਲੂਵਰ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੋੜਾਂ ਅਤੇ ਘੁੰਮਣ -ਫਿਰਨ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ , ਜੋ ਘਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਡਿਊਕ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ , ਅਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਯੋਗਾਤਮਕ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਇੱਕ ਬਾਲਸਟ੍ਰੇਡ ਫੜਿਆ , ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਹੇਠਲੇ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ , ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਈ। ਡਿਊਕ ਨੇ ਦੋ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਗਿਣੀਆਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜੀ , ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀ , ਇੱਕ ਉਡਾਣ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ , ਕੁਝ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਗਈ , ਇੱਕ ਲੌਂਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਪਾਈ , ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ , ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਨਾਲ ਜਗਦੇ ਇੱਕ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ , ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ , "ਇੱਥੇ ਰਹੋ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਡਿਊਕ ; ਕੋਈ ਆਵੇਗਾ। " ਫਿਰ ਉਹ ਉਸੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ , ਜਦੋਂ ਉਹ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਪਾਇਆ।

ਫਿਰ ਵੀ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ , ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਬੁਇੰਗਹਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਡਰ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਮੁੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਾਹਸ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਰੋਮਾਂਸ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸੀ। ਬਹਾਦਰ , ਕਾਹਲਾ ਅਤੇ ਉੱਦਮੀ , ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦਾ ਝੂਠਾ ਸੁਨੇਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡਰ ਗਿਆ ਕਿ ਡਿਊਕ, ਜੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਮੂਰਖਤਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਮਮੀ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੂਵਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਲੈਪੋਰਟ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸਲਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਉੱਦਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ।
ਬੁਇੰਘਮ, ਇਕੱਲਾ ਹੀ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਉਸਦੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣ ਗਈ।
ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਸੀ, ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਜਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੇ ਸੱਜਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵਜੋਂ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖ਼ਿਤਾਬ ਨਾਲ ਹੀ ਲੰਘ ਗਿਆ।
ਦੋ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਸੰਦੀਦਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਰਬ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਸ, ਬੁਇੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਂਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।
ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਯਕੀਨ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਯਕੀਨ, ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ, ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਵੱਲ ਗਿਆ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਸਤੂ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚਮਕਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਪਾਗਲਪਨ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਮਾਣਮੱਤੇ ਐਨ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਕਾਚੌਂਧਿਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਦੇ

ਭਾਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਪਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਾਹ ਲਏ ਸਨ, ਉਹ ਮਾਣ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
ਇਸ ਪਲ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਿਆ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਈ। ਬੁਫਿੰਘਮ ਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੇਖਿਆ; ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ। ਇਹ ਰਾਣੀ ਸੀ!
ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਉਦੋਂ ਛੱਬੀ ਜਾਂ ਸਤਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੀ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਕਿਸੇ ਰਾਣੀ ਜਾਂ ਦੇਵੀ ਦੀ ਸੀ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਨਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਗੁਲਾਬੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦਾ ਹੇਠਲਾ ਬੁੱਲ੍ਹ, ਆਸਟਰੀਆ ਹਾਊਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਪਰ ਇਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਦੀ ਮਖਮਲੀ ਕੋਮਲਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਅਤੇ ਬਾਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਸਨ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਗਾਇਆ ਸੀ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੋਟੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੁੰਗਰਾਲੇ ਪਹਿਨਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਫ਼ ਪਾਊਡਰ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਛਾਂਟਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਆਲੋਚਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘੱਟ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਲਬਾਜ਼ ਮੂਰਤੀਕਾਰ ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਬਾਰੀਕੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਬੁਇੰਘਮ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਗੇਂਦਾਂ, ਸਮਾਰੋਹਾਂ ਜਾਂ ਕੈਰੋਸਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿੰਨੀ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਚਿੱਟੇ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਡੋਨਾ ਐਸਟਾਫਾਨੀਆ ਦੇ ਨਾਲ - ਉਸਦੀਆਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੀ ਈਰਖਾ ਜਾਂ ਰਿਏਲੀਯੂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਭਜਾਈ ਗਈ ਸੀ।
ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦੋ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਬੁਟਿੰਗਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਦੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮ ਲਿਆ।
"ਡਿਊਕ, ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਲਿਖਵਾਇਆ।" "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਡਮ! ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਪਾਗਲ, ਮੂਰਖ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਕਿ ਬਰਫ਼ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸੰਗਮਰਮਰ ਗਰਮ ਹੋ

ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਫਿਰ ਕੀ! ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇਸ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ," ਐਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਜੋਖਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ, ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਸੁੱਖਣਾਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।" "ਬੋਲਦੇ ਰਹੋ, ਮੈਡਮ, ਬੋਲਦੇ ਰਹੋ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੇਅਦਬੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ! ਕਿਉਂ, ਬੇਅਦਬੀ ਦੋ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਅਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਢੁਕਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜ ਵੱਲੋਂ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ-ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਾਂ, ਨਾ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ, ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਬੁਝਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਿਆਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਆਚੇ ਰਿਬਨ, ਇੱਕ ਭਟਕਦੀ ਨਜ਼ਰ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਮੈਡਮ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਇਲਟ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਦੱਸਾਂ? ਮਾਰਕ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਫੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗੱਦੀਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤੇ ਹਰੇ ਸਾਟਿਨ ਦੇ ਚੋਲੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਲਟਕਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ - ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਬਾਹਾਂ - ਵੱਡੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਫ਼, ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰੰਗ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਗਲੇ ਦਾ ਖੰਭ ਸੀ। ਫੜੋ! ਫੜੋ! ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ

ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਹੁਣ ਕੀ ਹੈਂ - ਸੌ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ!"
"ਕੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ," ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਿਊਕ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਸਵੀਰ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, "ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਜਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਯਾਦਾਂ ਨਾਲ ਭਰਨਾ ਕਿੰਨੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ!"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਜਿਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਯਾਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਹੀਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੌਥਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਪਹਿਲਾ, ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ; ਤੀਜਾ, ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ।"
"ਡਿਊਕ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਬਾਰੇ ਕਦੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨਾ।"
"ਓਹ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ; ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ! ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਾਮ ਹੈ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਸੀ? ਹਵਾ ਕਿੰਨੀ ਨਰਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸੀ; ਨੀਲਾ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਸਮਾਨ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ! ਆਹ, ਫਿਰ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਕ ਪਲ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੀ - ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕੱਲਤਾ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਦੁੱਖ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ - ਇਸ 'ਤੇ, ਮੈਡਮ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਖਿੱਚਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਕੰਬਦਾ ਸੀ। ਓ, ਐੱਨ! ਐੱਨ! ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਦੌਲਤ, ਮੇਰੀ ਕਿਸਮਤ, ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਮੇਰੇ ਜੀਉਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਿਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਲਈ ਲੈ ਜਾਓ।" ਤੁਰੰਤ, ਅਜਿਹੀ ਰਾਤ ਲਈ। ਉਸ ਰਾਤ ਲਈ, ਮੈਡਮ, ਉਸ ਰਾਤ ਲਈ ਜਿਸ ਰਾਤ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਹਾਂ; ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਬਾਂਹ, ਤੁਹਾਡੇ ਰੂਪ ਦਾ ਮੋਹ - ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹਾਲਾਤ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਉਸ ਘਾਤਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਲੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਲੜਖੜਾ ਗਈ ਸੀ।

[illegible] [illegible] 'an [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] 'an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] an [illegible]"

"[illegible], [illegible], an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible]; an [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] a an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] an an [illegible] an [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible] an an, [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible]! [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an, [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an; [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible]"

"[illegible], an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 'an [illegible] an an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an, [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

"[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible], an, [illegible], an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] an, an an an [illegible] [illegible] an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an an [illegible] an an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]? [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an an [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] an, [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an an [illegible] [illegible] [illegible] an; an [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible]; an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] an an [illegible] [illegible] an [illegible] an an, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] an an an an, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! an an [illegible] [illegible] an - [illegible] [illegible];

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਕਿਹੜੀ ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹੀ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵੋਗੇ, ਲਗਭਗ ਅਪਰਾਧ ਹਨ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਮੈਡਮ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਜ਼ਾਲਮ ਸੀ। ਹਾਲੈਂਡ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।"
"ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ," ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੰਨੇ ਡੂੰਘੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ।
"ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ, ਜੇ ਤੂੰ ਰਾਣੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ! ਮੈਡਮ, ਇਹ ਕਹਿ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ! ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੇਰਹਿਮ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਸੀ, ਬੇਚਾਰਾ ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿੱਠੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ! ਓ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ, ਸੌ ਵਾਰ, ਧੰਨਵਾਦ!"
"ਓ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਗਲਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ--"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਜੀਬ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਆਤਮਘਾਤੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਡਰ ਦੇ ਲਹਿਜੇ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਰਿਹਾ, ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ; ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਦੇਣਾ ਵੀ ਹਾਸੋਹੀਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਪਰ ਜੋ ਸ਼ਬਦ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਕਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਮੀਦ ਜੋ ਤੁਸੀਂ

ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ।"
"ਓਹ, ਪਰ ਮੈਂ," ਐਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵੀ, ਡਿਊਕ, ਸੁਪਨੇ ਆਏ ਹਨ; ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਨੇ ਆਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ, ਜ਼ਖਮੀ ਪਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।" "ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਵਿੱਚਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ-- ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨਾਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੌਣ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ? ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ।"
"ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ; ਬੱਸ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।" "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ। ਕੀ ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਸੁਪਨੇ ਭੇਜੇਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ? ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਸੁਪਨੇ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੇ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਛਾਈ ਹੁੰਦੀ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਰਾਣੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਰੋਵੇਂਗੀ?"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਚੀਕੀ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਡਿਊਕ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਚਲੇ ਜਾਓ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਤਾਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ! ਓ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਸਖ਼ਤ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ; ਮੈਨੂੰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਚਲੇ ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ!"
"ਓਹ, ਤੂੰ ਕਿੰਨੀ ਸੋਹਣੀ ਹੈਂ! ਓਹ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜਾਓ, ਜਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਵਾਪਸ ਆਓ! ਰਾਜਦੂਤ ਬਣ ਕੇ ਆਓ, ਮੰਤਰੀ ਬਣ ਕੇ ਆਓ, ਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਆਓ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਗੇ, ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
"ਓ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ।"

"ਓਹ, ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹੁੰ, ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਆਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ; ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਪਹਿਨ ਸਕਦੀ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ, ਇੱਕ ਹਾਰ, ਇੱਕ ਫਾਈਨ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਚਲਾ ਜਾਵੇਂਗਾ--ਕੀ ਤੂੰ ਚਲਾ ਜਾਵੇਂਗਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਹ ਦੇਵਾਂ ਜੋ ਤੂੰ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ?"
"ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੈ?"
"ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਛੱਡੋਗੇ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਾਪਸ ਜਾਓਗੇ?"
"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ ਰੁਕੋ, ਉਡੀਕ ਕਰੋ।"
ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਤਾਬੂਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਈਫਰ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ।"
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਤਾਬੂਤ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ, ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ!"
ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਐਸਟਾਫਾਨੀਆ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਸੀ।
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਦਬਾਏ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਮੈਡਮ - ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਪਵੇ।" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਉਹ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ।
ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਧੀਆ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲੂਵਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨੈਸ਼ੀਅਸ

ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ, ਉਸਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸੀ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸ਼ਹੀਦ ਜੋ ਇਸ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ - ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ।
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਬੈਸਟਿਲ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਲੰਘਿਆ ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੱਦ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਅੱਧ-ਭੂਮੀਗਤ ਗੈਲਰੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਘੋਰ ਅਪਮਾਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਲੂਕ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਿਸਾਨ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ। ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਕਲਰਕ ਉਸਦੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਚੈਂਬਰ ਆਫ਼ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੈਦੀਆਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਠੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਚਹਿਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਤਿੰਨ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸਨ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੇਜ਼, ਇੱਕ ਏਅਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਹੀ ਫਰਨੀਚਰ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਏਅਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਦੋ ਗਾਰਡ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਈਨ 'ਤੇ ਉਹ ਇੰਨਾ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਿਆ।
ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨੱਕ ਤਿੱਖਾ ਸੀ, ਪੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ

ਹੱਡੀਆਂ ਸਨ , ਅੱਖਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਪਰ ਤਿੱਖੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਦ ਭਰੀਆਂ ਸਨ , ਅਤੇ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪੋਲਕੈਟ ਅਤੇ ਲੂੰਬੜੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ , ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਅਤੇ ਲਚਕਦਾਰ ਨੀਂਹ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ , ਉਸਦੇ ਵੱਡੇ ਬਲੈਫ਼ ਚੋਲੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ , ਇੱਕ ਗਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕੱਛੂ ਆਪਣੇ ਖੋਲ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਐਮ . ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ , ਉਮਰ, ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।

ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਜੈਕ ਮਿਫਲ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸੀ , ਕਿ ਉਹ ਇੱਕਾਵੰਜਾ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ , ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮਰਸਰ ਸੀ , ਅਤੇ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ , ਨੰਬਰ ~∞ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ , ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਨਾਗਰਿਕ ਦੁਆਰਾ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਕੀ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ , ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮੰਤਰੀ , ਪਿਛਲੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਉਹ ਜੇਤੂ , ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਲਈ ਉਹ ਉਦਾਹਰਣ - ਕੰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਇਸ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਆਪਣੀ ਬਾਜ਼ ਅੱਖ ਗਰੀਬ ਬੋਨਾ -ਸੀਆ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ , ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਮਰਸਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ; ਉਸਨੇ ਉਸ ਪਲ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਐਮ . ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਉਸਦੀ ਧਰਮ -ਧੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੋਚਿਆ , ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਪਲ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਧਰਮ -ਧੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕੋਲ ਲਿਨਨ ਦੀ ਔਰਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਕਿਰਦਾਰ ਡੂੰਘਾ ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਲਾਲਚ ਦਾ ਸੀ , ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਅਤਿ ਕਾਇਰਤਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ , ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਭਾਵਨਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕਹੀ ਗਈ ਸੀ।

"ਪਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ," ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ , "ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ , ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। "

"ਸੱਚਮੁੱਚ ?" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਜੇ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ , ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੈਸਟਾਈਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਏ ?"

"ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।"
"ਵੱਡੇ ਰਾਜਧ੍ਰੋਹ ਦਾ!" ਬੋਨਾਸੀਉ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ; "ਵੱਡੇ ਰਾਜਧ੍ਰੋਹ ਦਾ! ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਮਰਸੀਅਰ, ਜੋ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਲਈ ਵੱਡੇ ਰਾਜਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਅਸੰਭਵ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਬੋਨਾਸੀ," ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲ ਇੰਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗਹਿਰਾਈਆਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇ, "ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਾਮਲੇ ਉਲਝਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ; "ਭਾਵ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੀ।"
"ਕੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ 'ਇੱਕ' ਸੀ? ਜੇ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ? ਆਹ!"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇਸ "ਆਹ" ਤੋਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ? ਆਓ, ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।"
ਐਮ ਬੋਨਾਸੀਅਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ? ਸਭ ਕੁਝ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ

ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਭ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨੇਕ ਇੱਛਾ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ, ਉੱਚੀ ਗੱਡੀ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਹੈ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੂਵਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
ਹੁਣ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਬਾਰੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਮਿਲਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਲਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇ।"
ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, "ਭਾਵ--"
"ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਰਵੀਸ਼ਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ!" ਬੋਨਾਸੀਉ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ--"
"ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ।"
"ਕੀ?"
"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਗਰੀਬ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਏ, ਹਾਏ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ; ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਬੋਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ! ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ! ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!

ਬੱਸ! ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਪਹੀਏ 'ਤੇ, ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ! ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰੋ!"
ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋਣਗੇ - ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ - ਦੋ ਗਾਰਡ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਲੈ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਆਪਣੇ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ੋਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਸਵੇਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਲੈ ਲਏ ਸਨ।
ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੋਲਟ ਖਿੱਚੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਬੰਨ੍ਹ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸਕੈਫੋਲਡ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਅਤੇ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਆਪਣੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।
"ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਛਤਾਵਾ ਹੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" "ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਪੰਜ ਵਜੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਦਕਾ, ਉਹ ਬਚ ਗਈ।"
"ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਚ ਗਈ!" ਬੋਨਾਸੀਊ ਚੀਕਿਆ। "ਓ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਜੀਵ! ਮਹਾਰਾਜ, ਜੇ ਉਹ ਬਚ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਭਰ ਇੱਕ ਲੰਮੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤੀ ਸੀ?"
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮਾਨਸੀਅਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ; ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਮਾਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਉਸ ਫੇਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਸੀ?"

"ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ?"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਫ਼ 'ਤੇ ਥੋਪਦੇ ਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।" "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦਾ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਲਿਆਓ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਦੋ ਗਾਰਡ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ।
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੌਸੀਅਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੱਲ੍ਹ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋ।"
"ਪਰ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਉਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ! ਨਹੀਂ ਮਹਾਮਹਿਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"
"ਕਿਵੇਂ! ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ?" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਐਥੋਸ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਾੜ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ," ਗਰੀਬ ਸਵਾਲਕਰਤਾ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਭਟਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਏਟ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ।"
"ਕੌਣ, ਮੈਂ?"
"ਹਾਂ, ਤੂੰ।"
"ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋ?' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, 'ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?' ਮੇਰੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋ।"
"ਦੇਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਫਿਰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ - ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹੀ ਜਾਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਵਰਦੀ ਦੇਖੋ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ, ਉਸਦੀ ਵਰਦੀ ਦੇਖੋ!"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਪਾਰਡੀਯੂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।"
ਇਸ ਪਲ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਸਟੀਲ ਦੇ ਦਰਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
"ਓ, ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ!" ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਚੀਕਿਆ।
"ਕਿਵੇਂ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਉਸਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਹੈ।"
"ਪਰ," ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਮਰਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿਓ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਜਦੋਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਵਿਗੜ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਣੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਨਰਕ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ!"
"ਬਾਹ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਹੁਤ ਥਕਾਵਟ ਵਾਲਾ ਹੈ।"
ਏਥੋਸ ਅਤੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਕਰ," ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗੁਪਤਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ!"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇੰਨਾ ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰੋਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਇੱਕ ਸੱਚੇ ਮਰਸਰ ਵਾਂਗ, ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਫੌਜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸਨੇ ਸੌਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਕੁਝ ਕਦਮ ਉਸਦੀ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਾਰਡ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।
"ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ," ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।
"ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ!" ਬੋਨਾਸੀਉ ਚੀਕਿਆ, "ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਆਓ! ਕਿੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ?" "ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ।"
"ਪਰ ਇਹ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਗਰੀਬ ਮਰਸਰ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਹੁਣ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹਾਂ!" ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਆਏ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ।
ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਇੱਕ ਵਿਹੜਾ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਮਿਲੀ ਜੋ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਚਾਰ ਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਫਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਵਾਂਗ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਨੇੜਿਓਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਕੈਦੀ ਘਰਾਂ ਅਤੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾ ਪੈਰਿਸ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਹਰ ਗਲੀ ਨੂੰ ਮੀਲ ਪੱਥਰਾਂ, ਸੰਕੇਤਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਸਮੇਂ - ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਬੈਸਟੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ - ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਗੱਡੀ ਉੱਥੇ ਰੁਕਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਗਈ।
ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ, ਸੇਂਟ ਜੀਨ ਦੇ ਕਬਰਸਤਾਨ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ; ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਲਾ ਗ੍ਰੀਵ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਦੀ ਤਿੱਖੀ ਛੱਤ ਵੇਖੀ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਆਰਕੇਡ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਤਰਸਯੋਗ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਕਿ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਗੱਲ ਨੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸਨੂੰ ਲਾ ਗ੍ਰੀਵ ਵਿਖੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣਾ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦੁਬਾਰਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਗੱਡੀ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਘਾਤਕ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਗਈ। ਫਿਰ, ਗੱਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਾਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਡਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ; ਗੱਡੀ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ; ਇਹ ਗੱਦਾਰ ਦੇ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਪੌਲ ਜਾਂ ਪਲੇਸ ਡੀ ਗ੍ਰੀਵ ਦੇ ਯੋਗ ਮੰਨ ਕੇ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਗੱਦਾਰ ਦੇ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ! ਉਹ ਅਜੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਰੁਕ ਗਈ। ਇਹ ਗਰੀਬ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸਹਿਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਦਾਸ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਾਹਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਈ ਰਾਤ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।

~∞ ਦ ਮੈਨ ਆਫ਼ ਮਿਊਂਗ

ਭੀੜ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ , ਸਗੋਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਗੱਡੀ , ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਕੇ , ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ , ਰੂ ਸੇਂਟ ਹੋਨੋਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੋਈ , ਰੂ ਡੇਸ ਬੋਨਸ ਐਨਫੈਂਟਸ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਰੁਕ ਗਈ।

ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ; ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਫ਼ਸਰ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਉਂਦੇ ਹੋਏ , ਪੌੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉੱਚਾਈ ਤੱਕ ਲੈ ਗਏ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਮੈਥਿਊਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ , ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਵਾਂਗ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ; ਉਸਨੂੰ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਨੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਪਲ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਰਹਿਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਬੈਂਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ , ਆਪਣਾ ਬਾਟਾ ਕੰਧ ਨਾਲ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕ ਰਹੇ ਸਨ , ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ , ਆਪਣੇ ਆਲੇ -ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ 'ਤੇ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਚੀਜ਼ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ , ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਅਸਲ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਫ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੇ ਹੋਏ ਗੱਦੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ , ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਧ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਕੋਰਡੋਵਾ ਚਮੜੇ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਗਈ ਸੀ , ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਲਾਲ ਡੈਮਾਸਕ ਪਰਦੇ , ਸੋਨੇ ਦੇ ਕਲੈਪਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ , ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ , ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਡਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ , ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਹਰਕਤ 'ਤੇ , ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ , ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਲੱਤ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ , ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੈਂਤ ਤੋਂ ਚੁੱਕਿਆ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ।

ਇਸ ਪਲ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ , ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੈਦੀ ਕੋਲ ਆਇਆ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਹੈ ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਫਸਰ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਅੜਬੜਾਇਆ, ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ।"
"ਅੰਦਰ ਆਓ," ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਅਤੇ ਉਹ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਣ ਲਈ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ, ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕੈਬਿਨੇਟ ਸੀ, ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਦਮ ਘੁੱਟਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਹਮਲਾਵਰ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਸਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਗ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਤੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਰਗਾਕਾਰ ਮੇਜ਼, ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਕਸ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਮਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਆਦਮੀ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੰਕਾਰੀ, ਘਮੰਡੀ ਮਿਆਨ ਦਾ; ਵਿੰਨ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭਰਵੱਟਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਲਾ ਚਿਹਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ (ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਲੰਬਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੁਸਤੈਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਜੋੜੀ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਛੱਤੀ ਜਾਂ ਸੈਂਤੀ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਵਾਲ, ਮੁਸਤੈਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ, ਸਾਰੇ ਸਲੇਟੀ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਸ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦਿੱਖ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਫ ਬੂਟ ਅਜੇ ਵੀ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇਹ ਆਦਮੀ ਅਰਮੰਡ ਜੀਨ ਡੁਪਲੈਸਿਸ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਡੀ ਰਿਏਲੀਯੂ ਸੀ; ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਹੀਦ ਵਾਂਗ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕਬਰ ਵਿੱਚ; ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਯੂਰਪ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਉਪਯੋਗ ਦੁਆਰਾ - ਪਰ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਪਰ ਉਸ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਰਿਹਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਾਇਆ, ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਡੁਕ ਡੀ ਨੇਵਰਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਟੂਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨਾਈਮਸ, ਕੈਸਟਰੇਸ ਅਤੇ ਉਜ਼ੇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਤੋਂ ਭਜਾਉਣ ਅਤੇ ਲਾ ਰੋਏਲ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ।

ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਬੇਚਾਰਾ ਮਰਸਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ-ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੀਤ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਇਹੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਦੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ।"
ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਗਜ਼ ਲਏ, ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੇ, ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ।
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੈਸਟੀਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਮਨੀ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੇ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਮਰਸਰ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੋਨੀਅਰਡਾਂ ਵਾਂਗ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ।
ਦਸ ਮਿੰਟ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਦਸ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ। "ਐਟ ਹੈੱਡ ਨੇ ਕਦੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ; ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
"ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਹ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਬਾਈ।
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ, ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਾਰਡ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਘਮ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਕਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ?"
"ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਡੀ ਰਿਫਲੀਯੂ ਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਸਕੇ।"
"ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।

"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ--"
"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ! ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਹੋ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਮਹਾਮਹਿਮ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕੌਣ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ?"
"ਨਹੀਂ, ਯੂਅਰ ਗ੍ਰੇਸ।"
"ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮਾਨਯੋਗ; ਪਰ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਮਾਨਯੋਗ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਹਿਮਤ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।"
"ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਭੱਜ ਗਈ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ। ਮੈਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਮਹਿਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ - ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਆਦਮੀ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਬਾ ਦਿੱਤੀ।
"ਪਰ ਤੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈਂ ਕਿ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।" "ਬਿਲਕੁਲ, ਮਹਾਰਾਣੀ; ਪਰ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਲੂਵਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ।"
"ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਵਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ।"
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਲੁਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਇੰਨਾ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਪਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।" "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਤੋਂ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਿੱਧੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸੀ?"
"ਕਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ; ਉਸਨੂੰ ਲਿਨਨ ਦੇ ਡਰੈਪਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਲਿਨਨ ਦੇ ਡਰੈਪਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਸਨ?"
"ਦੋ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ?"

"ਇੱਕ ਰੂ ਡੀ ਵੌਗਿਰਾਰਡ ਵਿੱਚ , ਦੂਜਾ ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਹਾਰਪੇ। "

"ਕੀ ਤੂੰ ਇਹਨਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ ?"

"ਕਦੇ ਨਹੀਂ , ਮਹਾਰਾਜ ; ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। "

"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀ ਬਹਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ?"

"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ; ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ , ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ। "

"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਪਤੀ ਹੋ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਨਸੀਉਰ ਬੋਨਾਸੀਉ ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

"ਪੇਸਟੇ ! ਮਾਲਕ ਸਭ ਠੀਕ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। "

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?"

"ਹਾਂ। "

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੰਬਰ ਪਤਾ ਹਨ ?"

"ਹਾਂ। "

"ਉਹ ਕੀ ਹਨ ?"

"ਨੰਬਰ €ƒ ਇਨ ਦ ਰੂ ਡੇ ਵੌਂਗੀਰਡ ; ♥ƒ ਇਨ ਦ ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਹਾਰਪ। "

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਚੁੱਕੀ , ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਜਾਇਆ ; ਅਫ਼ਸਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਜਾਓ ," ਉਸਨੇ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ , "ਅਤੇ ਰੋਚੇਫੋਰਟ ਨੂੰ ਲੱਭੋ। ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਵੇ। "

"ਗਿਣਤੀ ਆ ਗਈ ਹੈ ," ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਣਯੋਗ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। "

"ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓ !" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਕਿਹਾ।

ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨੌਕਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਰਹੇ ਸਨ , ਤਾਂ ਅਫ਼ਸਰ ਉਸੇ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ !" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ , ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਘੁੰਮਾਈਆਂ।

ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਜੇ ਪੰਜ ਸਕਿੰਟ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ !" ਬੋਨਾਸੀਉ ਚੀਕਿਆ।

"ਉਹ! ਉਹ ਕੀ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਅਫ਼ਸਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਇਆ।
"ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਰਗਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਹਾਮਹਿਮ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ।"
"ਉਸ ਮੂਰਖ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਐਂਟਰੇਂਬਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਗਾਰਡ ਮਿਲੇ।
ਨਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਇਆ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਕੌਣ?" ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਅਤੇ ਉਹ।"
"ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਡਿਊਕ?" ਰਿਏਲੀਯੂ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ।"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਪੱਕਾ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ?"
"ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"
"ਚਾਹੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਰਾਣੀ ਨੇ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸਰਗਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਰੱਖਿਆ।"
"ਖੈਰ, ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ! ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਏ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰੀ ਦਿਲੋਂ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ।"

"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਇਆ?"
"ਸਾਢੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਰਾਣੀ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸੀ--"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ--"
"ਚਲੋ।"
"ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਂਡਰੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਲੈ ਆਇਆ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ?"
"ਰਾਣੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਾਵੁਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ--"
"ਅਤੇ ਫਿਰ, ਅਤੇ ਫਿਰ?"
"ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, 'ਔਰਤਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਸ ਮਿੰਟ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੀ।' ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਲਕੋਵ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।"
"ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"
"ਕੁਝ ਵੀ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, 'ਔਰਤਾਂ, ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ,' ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।" "ਰਾਣੀ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਅੰਬਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹੀ?"
"ਪੰਜ ਘੰਟੇ।"
"ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਸਿਰਫ਼ ਡੋਨਾ ਐਸਟੇਫਾਨੀਆ।"
"ਕੀ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ?"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਤਾਬੂਤ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਈਫਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।"
"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਕੀ ਉਹ ਉਹ ਤਾਬੂਤ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਸੀ?" "ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ; ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤਾਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਮਾਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਈ?"
"ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ ਦਾ ਕੀ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ?" "ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"

"ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ?"

"ਦਿਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ , ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ , ਰਾਣੀ ਦੀ ਟਾਇਰ -ਔਰਤ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਤਾਬੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ , ਇਸਨੂੰ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ , ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਣੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗੀ। "

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਣੀ ?"

"ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ , ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਤੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੁਨਿਆਰ ਨੂੰ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। "

"ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੱਲ ਸੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। "

"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। "

"ਅਤੇ ਸੁਨਿਆਰਾ ?"

"ਸੁਨਿਆਰੇ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ। "

"ਖੈਰ , ਖੈਰ ! ਰੋਫੋਰਟ , ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ --ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਈ ਹੈ। "

"ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ --"

"ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਠੀਕ ਕਰੇਗਾ --ਕੀ ਇਹੀ ਹੈ ?"

"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਕਹਿਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "

"ਇਸ ਦੌਰਾਨ , ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਡੁਚੇਸੇ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਅਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ?"

"ਨਹੀਂ , ਮਹਾਰਾਜ ; ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਸਨ। "

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। "

"ਤੁਸੀਂ , ਮਹਾਰਾਜ ?"

"ਹਾਂ ; ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਨ , ਇੱਕ ਰੂ ਡੇ ਵੌਗੀਰਾਰਡ , ਨੰਬਰ €ƒ ਵਿੱਚ ; ਦੂਜਾ ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਹਾਰਪੇ , ਨੰਬਰ ♥ƒ ਵਿੱਚ। "

"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ?"

"ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ; ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। "

"ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ , ਅਸੀਂ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ। "

"ਮੇਰੇ ਦਸ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ , ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਘਰਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰੋ। "

"ਤੁਰੰਤ, ਮਾਨਯੋਗ।" ਅਤੇ ਰੋਫੋਰਟ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ। ਉਹੀ ਅਫ਼ਸਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਲਿਆਓ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਐਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ, ਅਫਸਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ!"
"ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ, ਰੂ ਡੇ ਵੌਗੀਰਾਰਡ ਅਤੇ ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਹਾਰਪੇ ਜਾ ਕੇ, ਲਿਨਨ ਦੇ ਡਰੈਪਰ ਲੱਭਣ ਨਹੀਂ ਗਈ।"
"ਉਹ ਕਿਉਂ ਗਈ, ਸਿਰਫ਼ ਰੱਬ?"
"ਉਹ ਡੁਫ਼ੇਸੇ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਅਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਸੀ।"
"ਹਾਂ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਹਾਂ, ਇਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਹੈ ਕਿ ਲਿਨਨ ਡਰੈਪਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦੀ ਸੀ। ਆਹ, ਮਹਾਮਹਿਮ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੋ, ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ!"
ਕਾਰਡੀਨਲ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵਰਗੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜੀਵ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿੱਤ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ, ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉੱਠ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਹੈਂ।"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੱਥ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ!" ਬੋਨਾਸੀਉ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਸਤ ਕਿਹਾ ਹੈ!"
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਹਾਂ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸ ਪਿਤਾਵਾਦੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; "ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖੈਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਾਲਾ ਇਹ ਪਰਸ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ।"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਨਯੋਗ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਰਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਡਰੋਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਸੀ। "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਕ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਓ, ਮਾਨਯੋਗ! ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ!"
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਦਾਰ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ, ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੈਗ ਲੈ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਚਲੇ ਜਾਓਗੇ।"
"ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਲਵਿਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, AU REVOIR!"
ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਬਾਥਰੂਮ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਿਆ, "ਮੌਨਸੀਅਯੂਰ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ! ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ! ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਲੰਬੀ ਉਮਰ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਹੁਣ ਸੁਣਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, "ਚੰਗਾ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਨਾਲ ਉਸ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਟਰੇਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਈਕ ਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ, ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਣਨੀਤਕ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਰੋਫੋਰਟ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਠ ਕੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹੱਤਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਖੈਰ," ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਛੱਬੀ ਜਾਂ ਅਠਾਈ ਸਾਲ ਦੀ ਜਵਾਨ ਔਰਤ, ਅਤੇ ਪੈਂਤੀ ਤੋਂ ਚਾਲੀ ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੋ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਔਰਤ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਚਲੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਦਮੀ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ।"

"ਇਹ ਉਹ ਸਨ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕੱਪੜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਡਿਊਸ ਟੂਰਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਬੋਲੋਨ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹਨ?"
"ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ। ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿਓ; ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਰਹਿਣ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣ ਦਿਓ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ, ਸੇਗੁਏਰ ਭੇਜੋ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਬੋਨਾਸੀਉ ਵਿਖੇ।"
"ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਜਾਸੂਸ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈ ਲਿਆ।
ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਫੋਨ ਕੀਤਾ। ਅਫ਼ਸਰ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਵਿਤਰੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਹੋ।"
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ, ਬੂਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।
"ਵਿਤਰੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਆਓ। ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬਾਪੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਝੁਕ ਕੇ, ਦੋ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦੇ ਕੇ, ਲੀਫ਼ ਲੈ ਲਈ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।
ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ:

ਮਿਲੈਡੀ, ਪਹਿਲੀ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹੋ ਜਦੋਂ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਘਮ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ 'ਤੇ ਬਾਰਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਸਟੱਡ ਪਹਿਨੇਗਾ; ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਦੋ ਕੱਟ ਦਿਓ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਡੰਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ।

~*f* ਰੋਬ ਦੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ

ਤਲਵਾਰਧਾਰੀ ਆਦਮੀ

ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ, ਐਥੋਸ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰਕ ਕੰਮ ਲਈ ਰੂਏਨ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਆਪਣੇ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵਰਦੀ ਸੰਭਾਲੀ, ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨਨ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਭਰਾ ਹੋਵੇ।

ਫਿਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ -ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਰੈੱਡ ਕਰਾਸ ਦੀ ਚੌਂਕੀ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਫੋਰਟ ਲ 'ਈਵੇਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਅਨ -ਡਰਗੋ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਬੰਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ।

ਐਥੋਸ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾ ਕੇ, ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਨਾ ਦੇਵੇ, ਨੇ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਐਥੋਸ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਐਮ. ਜਾਂ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਐਮ. ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਸੀ। "ਵੀਹ ਗਵਾਹ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਤੱਥ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ"; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਐਮ. ਲੇ ਡੱਕ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਵੀ ਸੀ।

ਦੂਜਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਪਹਿਲਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਐਲਾਨ ਤੋਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਗੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਲਵਾਰਧਾਰੀ ਆਦਮੀਆਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

ਸਭ ਤੋਂ ਬੇਰਹਿਮ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।
ਇਸ ਪਲ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਠੰਡਾ, ਨਿਮਰ, ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਕੇ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਲਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੈਮਸਨ ਵਾਂਗ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਨੋਕ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਜਨੂੰਨ ਇੱਕ ਖਾਸ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਉੱਚੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖੀਆਂ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਗਾਊਨਮੈਨਾਂ ਬਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।"
"ਕੀ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੌਂਸਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਟੋਲੀ - ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਲੋਕ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਵਰਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਨੇ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ, ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫੋਰਟ ਲ'ਈਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੇ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਸਾਹਿਬ, ਨੂੰ, ਬੇਦਾਗ਼ ਆਚਰਣ, ਲਗਭਗ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਖ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ, ਅਨੁਕੂਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸ੍ਰੀਮਾਨ ਐਥੋਸ, ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਐਥੋਸ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਹਾਂ, ਜ਼ਰੂਰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੈ।" "ਮਹਾਰਾਜ ਯਾਦ ਰੱਖੋ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮਾਨਸੀਉਰ ਐਥੋਸ ਉਹ ਮਸਕੀਟਰ ਹੈ ਜਿਸਨੇ, ਉਸ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਵੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੂ ਹੋ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਕਾਹੁਸੈਕ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਮਾਨਸੀਉਰ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਕਾਹੁਸੈਕ ਕਾਫ਼ੀ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਐਂਕ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਚੱਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਫਿਰ ਐਥੋਸ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਅਰਨਾਈਸ ਕੋਲ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੇ ਗਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੈਡੇਟ ਸੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ

ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬੇਲੀਫ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਲੀ-ਜੁਲੀ ਭੀੜ ਆਈ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਕਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ--"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਸੀ, "ਇਹ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਟੋਕਿਆ; "ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।" "ਐਂ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਵੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ, ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਵਾਂਗ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਸ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਬਾਹ!" ਰਾਜਾ, ਜੋ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੀ?"
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਲਗਮ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਸੂਮ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਇਸ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ, ਜਾਂਚ ਲਈ ਚਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੈਸਕਨ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ; "ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਾਨਸੀਓਰ ਐਥੋਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਉੱਚਤਮ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, ਡਕ ਡੇ ਲਾ ਟ੍ਰੇਮੋਇਲ ਅਤੇ ਕਾਮਟੇ ਡੇ ਚਾਲਸ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।"
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂਚ ਇਸਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਚੁੱਪ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਗਾਊਨਮੈਨਾਂ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਓ, ਆਓ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਰੱਖਦੀ ਹੈ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੌਨਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਇਨਸਾਫ ਇੰਨਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਂਚ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ," ਬੇਚੈਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਰਨੇਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ।"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?"
"ਐਥੋਸ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਹੈ?" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾਈ।"
"ਖੈਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਬਿਤਾਈ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?" ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਭਰਵੱਟਾ।
"ਨਹੀਂ, ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਿਰਫ਼, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਸੀ?" "ਓਹ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਦ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਢੇ ਨੌਂ ਵੱਜੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ ਨਿਕਲਿਆ?"
"ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ - ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੀ ਹੈ, "ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਕੀ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਗਾਰਡ ਨਾਲ ਭਾਈਚਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ?" "ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਭਾਈਚਾਰਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਘਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਘਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਮਰਪਿਤ ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜੂਸੈਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਮੇਸ-ਡੀਔਸੇਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਇਆ ਸੀ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਬਰਨਾਜੌਕਸ। ਹਾਂ, ਜਨਾਬ, ਹਾਂ, ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਚੰਗੀ ਹੈ।"
"ਆਓ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੀਏ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਜੱਜ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜੱਜ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ।"
"ਇਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੱਜਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜੋ; ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ।"
"ਸਿਰਫ਼," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਗੁਣ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮੀ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫੌਜ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪੁਲਿਸ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ।"
ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਸੀ; ਪਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਖਾਨ ਅੱਗ ਛੱਡਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
"ਪੁਲਿਸ ਮਾਮਲੇ!" ਰਾਜੇ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ, "ਪੁਲਿਸ ਮਾਮਲੇ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ? ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਾਂਸ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਾਰੇ ਕਿੰਨਾ ਰੌਲਾ!

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦਸਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਵੈਂਟਰੇਬਲੂ, ਇੱਕ ਸੌ, ਪੂਰੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੀ ਫੁਸਫੁਸਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ
- ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਐਥੋਸ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਵਾਂ, ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਗੈਸਕਨ-ਮੁਖੀ ਆਦਮੀ, ਕੀ ਤੂੰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮਹਾਰਾਜ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਿਓ।"
"ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਹਤਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਾਂਗਾ।"
ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਮਹਾਂਮਾਰੀ ਦਾ ਡਰ ਸੀ।
"ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ--" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾ ਕੀ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਟੋਕਿਆ:
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਜੱਜ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਓ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਓਗੇ ਕਿ ਐਥੋਸ ਇਸ ਸਮਾਗਮ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?" "ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਿਤਾ ਦੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਸੋਚੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।" "ਐਥੋਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਗਾਊਨਮੈਨ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ; ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ

ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਬੇਨਤੀ ਭਰੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, "ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਈਏ; ਇਹੀ ਨੀਤੀ ਹੈ।"
ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੀ ਇਸ ਨੀਤੀ ਨੇ ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਦਿਓ, ਜਨਾਬ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"
"ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ, "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇਹ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਇਹ ਨਿਆਂ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਲ'ਈਵੇਕ ਵਿੱਚ ਹੈ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ, ਇਕਾਂਤ ਕੈਦ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਅਪਰਾਧੀ ਵਾਂਗ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਰਾਜਾ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।"
ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ, ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋ ਡਰ ਨਾਲ ਅਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਹ ਇਸ ਅਚਾਨਕ ਝੁਕਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਿੱਦੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦਾ।
ਰਾਜੇ ਨੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਬਿਨਾਂ ਦੇਰੀ ਕੀਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹਾਜ਼ਰੀ ਛੱਡਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਦਭਾਵਨਾ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਚਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਖੇਡੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕਦੇ ਵੀ ਆਖਰੀ ਗੱਲ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਆਓ ਚੁੱਪ ਰਹੀਏ - ਰਾਜਾ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੋਰਟ ਲ'ਈਵੇਕ ਜਾਂ ਬੈਸਟਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਜੋ ਅੰਦਰ ਹੈ।" ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਫੋਰਟ ਲ'ਈਵੇਕ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, "ਤੂੰ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਤੇਰੇ ਜੂਸੈਕ ਥ੍ਰੈਸਟ ਦਾ ਮੁੱਲ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਬਰਨਾਜੌਕਸ ਦਾ ਥ੍ਰੈਸਟ ਬਾਕੀ ਹੈ, ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।" ਬਾਕੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਕੋਲ ਕਾਰਡੀਨਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਚਾਹੇ, ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਹਾਰਾਜ, ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਬਾਕੀ ਹੈ।"

~♣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਮ . ਸੇਗੁਇਰ ,

ਸੀਲਾਂ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ,

ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਖਦਾ ਹੈ

ਘੰਟੀ ਲਈ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ 'ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ , ਉਸ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਰੀ -ਵਾਰੀ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ; ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੁਆਚੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

"ਬੁਇੰਘਮ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ !" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ , "ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ , ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ , ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਲਈ।"

"ਨਹੀਂ , ਪਾਰਡੀਯੂ , ਨਹੀਂ ! ਮੈਡਮ ਡੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ Chevreuse, Madame de Longueville, and the Condes."

"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ , ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ! ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਨੇਕ ਹੈ ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। "

"ਔਰਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ; "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ , ਉਸ ਪਿਆਰ ਬਾਰੇ ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਹੈ। "

"ਮੈਂ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਕਿ ਬੁਇੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਪੈਰਿਸ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। "

"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ; ਪਰ ਜੇ ਰਾਣੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੰਬਣ ਦਿਓ !"

"ਦਰਅਸਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ , ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਡਮ ਡੀ ਲੈਨੋਏ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ , ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ , ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਹੈ , ਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਬੈਠੀ ਸੀ , ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਰੋਈ , ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਲਿਖਦੀ ਰਹੀ। "

"ਬੱਸ! ਬਸ!" ਰਾਜਾ ਚੀਕਿਆ; "ਉਸਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਕਾਰਡੀਨਲ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਖੁਦ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਰੇਫਲੇ ਡੀ'ਅੰਕ੍ਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ?" ਰਾਜਾ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ, ਫਿਓਲਰ ਦੀ ਉੱਚੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ; "ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਖੁਦ।"
"ਮੇਰੇ ਮਾਰੇਲੇ ਡੀ'ਅੰਕ੍ਰੇ, ਮਾਰੇਲੇ ਡੀ'ਅੰਕ੍ਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਫਲੋਰੈਂਟਾਈਨ ਸਾਹਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੀ ਅਗਸਤ ਪਤਨੀ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਹੈ - ਭਾਵ, ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।"
"ਉਹ ਘੱਟ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਿਊਕ! ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਨੇ ਉਸ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਭੁੱਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਸਦਾ ਪਤਨ ਵੀ ਘਟੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੈਪੋਰਟ ਹੈ।" "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਰੋਤ ਕੌਣ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਸੋਚਦਾ ਹੈਂ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਣੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ--ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਣੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਬੁਟਿੰਗਮ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ! ਰਾਜਾ ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰੋ! ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਮਹਾਰਾਜ! ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਘਪਲਾ ਹੈ! ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਖੁਲਾਸਾ ਹੈ, ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਘਪਲਾ ਹੈ!"

"ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਰਾ ਜਾਂ ਚੋਰ ਵਾਂਗ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ , ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ --"

ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਰੁਕ ਗਿਆ , ਡਰ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ , ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਲੀਯੂ , ਆਪਣੀ ਨਿੰਬੂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ , ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬੇਕਾਰ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਉਸਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ --?"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ , ਤੁਸੀਂ , ਬੇਸ਼ੱਕ , ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ?"

"ਨਹੀਂ , ਜਨਾਬ। "

"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਠਹਿਰਿਆ ਸੀ ?"

"Rue de la Harpe. ਨੰਬਰ ♥*f*."

"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ?"

"ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਪਾਸੇ। "

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ?"

"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਾਵਨਾ ਹੈ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ। "

"ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ; ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਲਿਖਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡਿਊਕ , ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਪੱਤਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ !"

"ਸਰ, ਫਿਰ ਵੀ --"

"ਮੌਸੀਅਰ ਡਿਊਕ , ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇ , ਮੈਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ। "

"ਪਰ, ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ --"

"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ , ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ , ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ?"

"ਮਹਾਰਾਜ ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ , "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। "

"ਮੌਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ , ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ; ਮੈਂ ਉਹ ਲੈਟਰ ਲਵਾਂਗਾ। "

"ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਰਸਤਾ ਹੈ। "

"ਉਹ ਕੀ ਹੈ ?"

"ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਸੀਲਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ , ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਸੇਗੁਏਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਸਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦੇ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "

"ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। "

"ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੂਵਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਵੇ ਤਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂ।"
"ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।"
"ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਪਰ--"
"ਪਰ ਕੀ?"
"ਪਰ ਰਾਣੀ ਸ਼ਾਇਦ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।"
"ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ?"
"ਹਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰਾਜੇ ਵੱਲੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਖੈਰ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਰਹੇ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ।"
"ਮਹਾਰਾਜ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਟੁੱਟਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਡਿਊਕ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ ਹੈਂ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲੂ, ਸ਼ਾਇਦ; ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਜਦੋਂ ਵੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸਦਭਾਵਨਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰਾਜ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਪਰ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸੀਲਾਂ ਦੇ ਰੱਖਿਅਕ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ। ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ, ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੋਇਆ, ਉਸ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ - ਮਮੀ ਡੀ ਗੁਇਟੌਟ, ਮਮੀ ਡੀ ਸੇਬਲ, ਮਮੀ ਡੀ ਮੋਂਟਬਾਜ਼ੋਨ, ਅਤੇ ਮਮੀ ਡੀ ਗੁਏਮੇਨ। ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨੀ ਸਾਥੀ, ਡੋਨਾ ਐਸਟਾਫਾਨੀਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਡ੍ਰਿਡ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਈ ਸੀ। ਮਮੀ ਗੁਏਮੇਨ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ ਸਿਵਾਏ ਰਾਣੀ ਦੇ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਾਠ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੇ।
ਇਹ ਵਿਚਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੁਆਰਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਨ, ਘੱਟ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ

ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੋਮਲ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਣੀ-ਮਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨਫ਼ਰਤ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ - ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਰੀ ਡੀ ਮੈਡੀਸਿਸ, ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ, ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਤੋਹਫ਼ੇ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਿਆਂਦੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦੋਸਤੀ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ ਬਰਨੇਟ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਛੁਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਪਲ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।
ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਬਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਪਾਠਕ ਤੁਰੰਤ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਉੱਠੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਰਾਜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਿਆ। "ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੁਰਖੇ ਦਾ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।"
ਬਦਕਿਸਮਤ ਰਾਣੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਤਲਾਕ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਹੇਠ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੀ, "ਪਰ ਇਹ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਿਉਂ, ਮਹਾਰਾਜ? ਪੂਰਵਜ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ?"
ਰਾਜਾ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ ਮੋੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਪਲ ਗਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ, ਐਮ. ਡੀ ਗੁਇਟੈਂਟ ਨੇ ਪੁਰਖੇ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਪੁਰਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਰਾਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
ਪੂਰਵਜ ਅੰਦਰ ਆਏ, ਅੱਧਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਧਾ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣ।

ਐਨ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਕੈਲੇਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਖੇਡ ਕੀਪਰ, ਐਮ. ਡੀ ਲੈਫੇਮਾਸ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜੋ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਮਾਇਆ ਸੀ - ਉਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਇੱਕਲੌਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਅਜੇ ਵੀ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੱਦੇ ਅਤੇ ਟੱਟੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਡਮ, ਰਾਜਾ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਪੇਪਰਾਂ ਦੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੇਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ--ਮੇਰੇ! ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਾਦਰ ਹੈ!"
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲਤਾ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ; ਪਰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਸਾਧਨ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਫੇਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮਹਾਰਾਜ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਐਸਟਾਫਾਨੀਆ, ਮੇਰੇ ਦਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿਓ।"
ਸ਼ਕਲ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਪੁਰਖਾ ਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਨਾਮਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਗਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਣੀ ਉਸ ਦਿਨ ਲਿਖੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਿੱਠੀ ਰੱਖੇਗੀ।
ਜਦੋਂ ਪੁਰਖਾ ਨੇ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੇ ਦਰਾਜ਼ ਵੀਹ ਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਝਿਜਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਖੁਦ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇਖਣਾ। ਇਸ ਲਈ ਪੁਰਖਾ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਲਝਣ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਰਾਣੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਜਾਂ ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਝਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪੱਤਰ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਵੱਲ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਂਗਾ?" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪੁਰਖੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾ ਕੇ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ।
"ਮੈਂ ਰਾਜਾ ਦਾ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣਗੇ, ਮੈਂ ਉਹ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ!" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਛੁੱਟੀ ਆ ਗਈ ਹੈ।" ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੈਡਮ," ਪੁਰਖੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੀ ਸਿਵਾਏ ਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ," ਐਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਰਾਜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਖੱਤਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਮੈਡਮ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ--"
"ਖੈਰ?"
"ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ।"
"ਕਿਵੇਂ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਓ, ਮੈਡਮ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਕਾਗਜ਼ ਲੱਭਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੀ।"
"ਕੀ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲ ਹੈ!" ਰਾਣੀ ਚੀਕੀ।
"ਤਾਂ ਮੈਡਮ, ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਣੋ।"
"ਇਹ ਆਚਰਣ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਿੰਸਕ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਰਾਜਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ; ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ।"
"ਮੈਂ ਇਹ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੀ! ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਮਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਾਂਗਾ!" ਰਾਣੀ ਚੀਕੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਆਸਟਰੀਆ ਦਾ ਸਾਮਰਾਜੀ ਖੂਨ ਉੱਠਣ ਲੱਗਾ ਸੀ।
ਪੁਰਖੇ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸ਼ਰਧਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪੈਰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਰਾਜਾ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ।
"ਓਏ, ਡਿਊਕ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਸਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਵਾਲ ਹੈ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਪੱਤਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ। "ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਇੱਕ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਡਿਊਕ?"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਕਿ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਿਹਨਤਾਂ ਹੇਠ ਡੁੱਬ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਝੱਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਕੌਂਡੇ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਬਾਸੋਪੀਅਰ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਦਰ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੰਗ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਮੈਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਅਸਲ ਪੇਸ਼ੇ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਬਣਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਵੱਡੇ ਹੋਵੋਗੇ।" "ਮੌਸੀਅਰ ਡਿਊਕ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ? ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਸੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬੇਚੈਨੀ ਝੱਲਣੀ ਪਵੇ! ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਆਪਣਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੰਨਿਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾਰਾਜ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਆ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ। ਓ, ਜੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 'ਕੋਈ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ--ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਿਰਪਾ ਨਹੀਂ!' ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਬੂਤ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋ; ਪਰ ਰਾਣੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਹੈ--"
"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਵਾਂਗਾ, ਡਿਊਕ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਉੱਚੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"
"ਰਾਣੀ ਮੇਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਧਾਲੂ, ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ਼ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।"
"ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਰ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਓ।"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਨਾਬ, ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਰਾਣੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਕੀ! ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਦੇ ਨਹੀਂ!"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਦਿਓ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨੱਚਣਾ ਕਿੰਨਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗੀ, ਉਸਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।" "ਮੌਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੁੱਖ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।" "ਰਾਣੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਕੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੀਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।"
"ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਸੀ,

ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਡਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਕਸੂਰ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਮਤਭੇਦ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, "ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੋ।"
"ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਦਇਆ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਗੁਣ ਹੈ; ਇਸਨੂੰ ਵਰਤੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਾਇਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਕਲਾਉਡ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵੱਜਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।
ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਛੁੱਟੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਬਦਨਾਮੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਉਸ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਹਰਕਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਔਰਤ ਵਰਗਾ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਾਣੀ ਵਰਗਾ ਮਾਣ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਪੇਸ਼ਗੀ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ; ਪਰ, ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭੁੱਲਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਕੂਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਦਾਅਵਤ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ। ਗਰੀਬ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ ਇੰਨਾ ਦੁਰਲੱਭ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਐਲਾਨ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਕਿਸ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਦਰਅਸਲ, ਰਾਜਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਕਦੋਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਇਸਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਦਸ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਤ ਗਏ।
ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੀ ਡਾਕ ਟਿਕਟ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਮਿਲੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਲਾਈਨਾਂ ਸਨ: "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ; ਪਰ ਮੈਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪੰਜ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਭੇਜੋ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗਾ।" ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਵਾਇਤੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਆਵੇਗੀ। ਪੈਸੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ, ਉਸਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ; ਯਾਨੀ ਦਸ ਦਿਨ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ, ਉਲਟ ਹਵਾਵਾਂ, ਹਾਦਸਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਹਨ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਡਿਊਕ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ?" "ਹਾਂ, ਜਨਾਬ। ਅੱਜ ਸਤੰਬਰ ਦੀ ਵੀਹਵੀਂ ਤਾਰੀਖ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਤੀਸਰੀ ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਾਅਵਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਜਾਪੋਗੇ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੋਗੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਉਸਦੇ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ।"

~♥ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ

ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵਾਂ ਇਸ ਜ਼ਿੱਦ ਨਾਲ ਡਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਨੇ ਕੁਝ ਭੇਤ ਛੁਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਪੁਲਿਸ, ਆਧੁਨਿਕ ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉੱਤਮ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਕਾਰ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਅੰਤ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ।

ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਵੇਂ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਵਹਾਅ ਨੂੰ ਵਹਿਣ ਦਿੱਤਾ, ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਇੱਕ ਚਰਚਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਟੁੱਟ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸੋਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਹੈਰਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲ ਸੀ। ਉਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਸ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ।

"ਪਰ," ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ, ਇਹਨਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਅੱਕ ਕੇ ਚੀਕ ਪਈ, "ਪਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹੜਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਬਾਰੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਰੌਲਾ ਪਾ ਸਕਣ।"

ਰਾਜਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਨੇ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਤਿਉਹਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ।

"ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਸਮਾਰੋਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਯੋਗ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਸਮੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨਾਲ

ਸਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।"
ਜਵਾਬ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਲੀ ਹੋ ਗਈ, ਆਪਣਾ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥ ਇੱਕ ਕੰਸੋਲ 'ਤੇ ਝੁਕਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਹੱਥ ਫਿਰ ਮੋਮ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਾਲ ਰਾਜੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਡਮ," ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਨੰਦ ਆਇਆ, ਪਰ ਕਾਰਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਏ ਬਿਨਾਂ। "ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਮੈਡਮ?"
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਹੜਬੜਾਹਟ ਕੀਤੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਓਗੇ?"
"ਹਾਂ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਟੱਡਾਂ ਨਾਲ?"
"ਹਾਂ।"
ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਦਾ ਪੀਲਾਪਨ ਵਧ ਗਿਆ; ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਠੰਡੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਮੰਨ ਗਿਆ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ।" "ਪਰ ਇਹ ਗੇਂਦ ਕਿਸ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗੀ?" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਨੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਰਾਣੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ, ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਾਂਗਾ।"
"ਫਿਰ ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਜਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ," ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੱਡਾਂ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿਓ?"
"ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਡਮ--"
"ਇਹ ਉਹ ਸੀ, ਸਰ, ਇਹ ਉਹ ਸੀ!"

"ਖੈਰ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜਾਂ ਮੈਂ? ਕੀ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ?"
"ਹਾਂ, ਜਨਾਬ।"
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।"
ਰਾਣੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਸੀ ਕੀਤੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗੋਡੇ ਉਸਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡੁੱਬ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਾਜਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ! - ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗੱਦੇ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲ ਨੂੰ ਛੂਹਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖ ਕੇ।
ਦਰਅਸਲ, ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਬੁਇੰਗਹਮ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਸੀ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਟੂਰਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜਿਓਂ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲਾ-ਪੋਰਟੇ ਲੂਵਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਉਸਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੇ। ਯੂਸ, ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਰੋਣ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ ਪਈ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਇੱਕਦਮ ਮਿਠਾਸ ਅਤੇ ਤਰਸ ਨਾਲ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲੀ।
ਰਾਣੀ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹੀ ਸੀ।
ਦਰਅਸਲ, ਰਾਣੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੀਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਲਿਨਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ।

ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਚੀਕ ਮਾਰੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੈਪੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।
"ਓ, ਕਿਸੇ ਗੱਲੋਂ ਨਾ ਡਰੋ, ਮੈਡਮ!" ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ 'ਤੇ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਹਾਂ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਵਾਂ, ਮੇਰੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਘਟੀਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਤੂੰ, ਓ, ਸਵਰਗ, ਤੂੰ!" ਰਾਣੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਪਰ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ?"
"ਓ, ਮੈਡਮ!" ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ; "ਮੇਰੀ ਜਾਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਲਈ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ!"
ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿਲ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਦਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਹਾਂ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਗੱਦਾਰ ਹਨ; ਪਰ ਵਰਜਿਨ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦੀ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਰਪਿਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਟੱਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਹੈ ਨਾ? ਉਹ ਸਟੱਡ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗੁਲਾਬ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਡਮ?"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਰਾਣੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ, ਜਿਸਦੇ ਦੰਦ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ। "ਖੈਰ, ਉਹ ਸਟੱਡ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹਾ ਕੇ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰਾਂ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਿਊਕ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਕੌਣ, ਕੌਣ? ਮੈਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੋ, ਮੈਡਮ; ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਦਿਓ, ਮੇਰੀ ਰਾਣੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੂਤ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੀ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇਗਾ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਮੋਹਰ।"
"ਪਰ ਇਹ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ, ਤਲਾਕ, ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਗੇ!"
"ਹਾਂ, ਜੇ ਉਹ ਬਦਨਾਮ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ, ਆਪਣੀ ਇੱਜ਼ਤ, ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਤੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਕਿਵੇਂ? ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਦੱਸੋ।"
"ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗ, ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਜਾਂ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਪੱਤਰ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਪਤੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।"
ਰਾਣੀ ਨੇ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜੇ, ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ।
"ਇਹ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ!"
"ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਨਾ ਦੱਸੋ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਲਈ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਧੀ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ।"
"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੈਡਮ; ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਬਾਅ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।" ਰਾਣੀ ਭੱਜ ਕੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਗਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਿਆਹੀ, ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਕਲਮ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ?"

"ਪੈਸੇ।"
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ।
"ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਾਂਗੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਤੀ--"
"ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹੀ ਕਹੋਗੇ?"
"ਉਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲਾਲਚੀ ਹੈ; ਇਹ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਅਸੀਂ ਸਾਧਨ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ।"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਮ ਡੀ ਮੋਵਿਲ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। "ਪਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ।" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਆਪਣੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ।
"ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਸਪੇਨ ਦੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਜਾਓ; ਇਸ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ।"
"ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਪਤਾ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਨੀਵੀਂ ਬੋਲੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸੁਣਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਲਾਰਡ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਘਮ, ਲੰਡਨ ਨੂੰ।"
"ਛੋਟ ਖੁਦ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਦਿਆਲੂ ਕੁੜੀ!" ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਚੀਕ ਉੱਠੀ।
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮੇ, ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ।
ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਉਹ ਉਸ ਇੰਦਰਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਇੰਦਰਾ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਦੀਆਂ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਫਰਨੀਚਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਸਨ - ਨਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਾ ਸੁਲੇਮਾਨ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਨੌਕਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਭੱਜ ਗਈ

ਫਿਰ, ਇਸ ਜੋੜੇ ਨੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਚਿੰਤਤ ਸਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਅਸਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।
"ਆਓ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਵੇਂ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੱਸਣਾ ਹੈ।"
"ਸੱਚ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਗੰਭੀਰ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਗਵਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰੋ।" "ਓਹ, ਇਸਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਫਿਰ--ਮੇਰੀ ਕੈਦ?"
"ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇ ਲਈ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਦਿਨ-ਰਾਤ ਡੁਬੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਓਹ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਓ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ, ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਪਤੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਵੱਖ ਹੋ?" ਮਰਸਰ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਅੱਗੇ।"
"ਬੋਲੋ।"
"ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਰੰਗ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਵੇ।"
"ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ?"
"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ। ਇਹ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕੰਮ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ।"
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਊਸ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ ਦਇਆਵਾਨ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਰਿਏਲੀਯੂ ਨਾਲ ਦਸ ਮਿੰਟ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। "ਕੀ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣੇ ਹਨ?" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੁੱਲ੍ਹ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੁਫ਼।"
"ਕਿਵੇਂ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜੋ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ?"
"ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਹੈ।"
"ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿਓਗੇ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ?"
"ਲੰਡਨ ਨੂੰ।"
"ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਜਾਵਾਂ? ਜਾਵਾਂ! ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ! ਮੇਰਾ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਪਰ ਦੂਸਰੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਓ।"
"ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹਨ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹੋਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ! ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ! ਧੰਨਵਾਦ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।" "ਏ ਕਾਰਡੀਨਲ?" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਬੇਸਮਝ ਆਦਮੀ?"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਸ਼ੰਕਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ; ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ?"
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੋਸਤ ਕਿਹਾ। ਉਸਦਾ ਦੋਸਤ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ? ਮੈਂ ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹਾਂ!"
"ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ!"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਖਿਤਾਬ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਡਮ?"
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਪੱਖ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੰਤਰੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਉੱਪਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ; ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ, ਮੈਡਮ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਫ੍ਰੈਂਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਦਿਲ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੈ; ਉਸਦੀ ਚੌਕਸ ਨਜ਼ਰ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਸ਼ਬਦ-ਦਰ-ਸ਼ਬਦ, ਇੱਕ ਵਾਕ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਗਰੀਬ ਪਤਨੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੰਬਦੀ ਸੀ, ਦੋਵੇਂ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਗਭਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬੇਵੱਸ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਟੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਕਾਮ-ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਹੋ, ਤਾਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਣੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ?"
"ਸਭ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰਾਜ ਬਾਰੇ ਕੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਸਾਦੇ, ਸਿੱਧੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਮੁੜੋ ਜਿੱਥੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇ ਹਨ।"
"ਏਹ, ਏਹ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮੋਟਾ, ਗੋਲ ਬੈਗ ਥੱਪੜਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ; "ਇਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਮੈਡਮ ਪ੍ਰੀਫਰ?" "ਇੰਨੇ ਪੈਸੇ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਨੇ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ?"
"ਉਸ ਵੱਲੋਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਵੱਲੋਂ।"
"ਕਾਮਤੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ! ਉਹੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ!"
"ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ!"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਚਾਂਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਵਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੀ?"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਉਸ ਅਗਵਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।"
"ਮੈਡਮ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਸਟ ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ ਇੱਕ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

"ਮੌਸੀਅਰ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਇਰ, ਲਾਲਚੀ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੋ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ!"
"ਮੈਡਮ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿਆਹੁਤਾ ਗੁੱਸੇ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ, "ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਜੀਵ ਹੋ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਉੱਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ - ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਮੁੱਖ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ? ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਪੈਸੇ ਲਈ ਭੂਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੰਦੇ ਹੋ!"
"ਨਹੀਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ।"
"ਇਹ ਉਹੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਚੀਕੀ। "ਜੋ ਰਿਫਲੀਯੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ, ਮੈਡਮ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ; ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਨੀਚਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕੀ ਹੈ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰ ਵਾਪਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਲਾਲਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਭੁੱਖਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਤੇਈ ਸਾਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ। ਮੰਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਝਿਜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਓ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਲੰਡਨ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਜਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚੋਗੇ ਤਾਂ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ?"

"ਠਹਿਰ ਜਾਓ, ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ," ਮਰਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਠਹਿਰ ਜਾਓ! ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਬੈਸਟਿਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ! ਵਾਹ! ਇਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਬੈਸਟਿਲ! ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ 'ਤੇ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਰੀਂਗਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤਸੀਹੇ ਕੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਲੱਕੜ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੱਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੱਬ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ! ਨਹੀਂ, ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ, ਮੋਰਬਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਖਾ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਵੀ।"
"ਅਤੇ ਤੂੰ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈਂ - ਇੱਕ ਦੁਖੀ ਔਰਤ, ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ। ਤੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਖੈਰ, ਜੇ ਤੂੰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬੈਸਟੀਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹੈਂ।"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਤੋਲਿਆ - ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦਾ; ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਗੁੱਸਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਬਲ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਰਾਣੀ ਵੱਲੋਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ - ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਇੱਕਦਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਡਰ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਡਰ ਨਾਲ ਉਸ ਮੂਰਖ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਡਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਰਖ ਦੇ ਅਜਿੱਤ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸ਼ਾਇਦ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਰਾਜਨੀਤੀ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ, ਮਾਨਸੀਓਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।"
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ," ਜੇਤੂ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੀ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਜਿਵੇਂ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ; ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ।"
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਬੋਨਾ-ਸਾਈਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਭੇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਣਨਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ," ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਬਾਪ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਾਰੇ ਸੀ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬੋਨਾ-ਸੀਆ ਨੂੰ ਉਹ ਭੇਤ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰਾਣੀ ਲੰਡਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ, ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਓਗੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਉਡੀਕ ਕਰੋਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਬਾਥਰੂਮ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਬਹਾਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਆ ਸਕੋ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੂਵਰ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ," ਸਾਬਕਾ ਮਰਸੂਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ?"
"ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਫਰਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਇੱਥੇ ਆ ਕੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ?" "ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।"
"ਉਦੋਂ ਤੱਕ, ਫਿਰ?"
"ਉਦੋਂ ਤੱਕ।"

ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। "ਖੈਰ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਗਲੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ; "ਉਸ ਮੂਰਖ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਬਣਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰੀਬ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਆਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਝੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਹਿਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ! ਆਹ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭੈੜਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ!"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਛੱਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੈਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਛੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ ਬੋਲੀ, "ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਓ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਗਲੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਵਾਂਗੀ।"

~♠ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਪਤੀ

"ਆ, ਮਾਇਆ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਉਸ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ , "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਿਓ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ। " "ਤਾਂ ਫਿਰ , ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ ?" ਮਾਇਆ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ , ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ , ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਪੂਰਾ। "

"ਪਰ ਕਿਵੇਂ , ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ ?"

"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ , ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਜੀਵੰਤ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣੀ। "

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਕੀ ਸਮਝੇ ?"

"ਹਜ਼ਾਰ ਗੱਲਾਂ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ , ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ , ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਇੱਕ ਭੋਲਾ ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਹੈ ; ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਹੋ , ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ , ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ , ਰਾਣੀ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ , ਬੁੱਧੀਮਾਨ , ਸਮਰਪਿਤ ਆਦਮੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਲੰਡਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰੇ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ -ਘੱਟ ਦੋ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ , ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ। "

ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਧੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਉਮੀਦ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿਓਗੇ ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ , "ਜੇ ਮੈਂ ਇਹ ਸੁਨੇਹਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂ ?"

"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ। ਬੋਲੋ ! ਹੁਕਮ ਦਿਓ ! ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ?"

"ਮੇਰੇ ਰੱਬ , ਮੇਰੇ ਰੱਬ !" ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ , "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਭੇਤ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਮਹਾਰਾਜ ? ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਮੁੰਡੇ ਹੋ। "

"ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ?"

"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਏਗਾ। "

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ?"

"ਨਹੀਂ। "

"ਪੋਰਟੋਸ ?"

"ਨਹੀਂ। "

"ਅਰਾਮਿਸ?"
"ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸੱਜਣ ਕੌਣ ਹਨ?"
"ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਯਾਦ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਪਤਾਨ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਓ, ਹਾਂ, ਉਹ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੱਜਣ ਵਜੋਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ!"
"ਖੈਰ, ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛ ਕਿ ਕੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਕੀਮਤੀ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ।"
"ਪਰ ਇਹ ਭੇਤ ਮੇਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲ ਮਹਾਮਹਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਖੋੜ, ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਖੰਭ, ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਕਾਲਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ - ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ।"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"
"ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ।"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਬੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਬਹਾਦਰ ਹਾਂ।"
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ!"
"ਐਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਿਓ।"
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਆਖਰੀ ਝਿਜਕ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਜੋਸ਼ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਕਰਕੇ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਖਮੀ

ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ; ਅਤੇ - ਆਓ ਇਹ ਮੰਨੀਏ - ਉਹ ਅਣਇੱਛਤ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਰੱਖਿਅਕ ਲਈ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
"ਸੁਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਾਡੀ ਸੁਣਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਵਾਂਗੀ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ--ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਜਲਦੀ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਜਦੋਂ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਭੇਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਰਿਤੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਭੇਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ! ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਪਤਾਨ?"
"ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਭੁੱਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਿਆਰੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ! ਹਾਂ, ਤੂੰ ਸਹੀ ਹੈਂ; ਛੁੱਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਇਸ ਬਾਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਣ ਦੇ ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ।"
"ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜੀਜਾ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿਰਪਾ ਮੰਗਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ।"
"ਕੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ, ਸ਼ਾਇਦ, ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਹਨ?"
"ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਐਨ," ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹੀ ਬੈਗ ਕੱਢਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੰਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਲਾਇਆ ਸੀ, "ਇਹ ਬੈਗ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਏ ਕਾਰਡੀਨਲਜ਼?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਦ ਹੈ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਬਦੌਲਤ, ਮਰਸਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਹਰ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।
"ਏ ਕਾਰਡੀਨਲਜ਼," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦਿੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਪਾਰਡੀਯੂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੈਸਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਦੋਹਰਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ!"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ। " ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ੁਕਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ ।"
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਕੀ!"
"ਕੋਈ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਇਹ -- ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ"
"ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦਾ! ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਧੱਕਿਆ।
"ਉਹ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਨੂੰ; ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਵਾਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ; ਸਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਬਾਹਰ ਜਾਓ? ਕਿਵੇਂ? ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ।"
"ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਆਹ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਉਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈ!"

ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਕਹੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ, ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਰ ਵਾਂਗ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੋਗੇ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਆਦਮੀ ਦਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬੋਲਟ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ, ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਹਲਕੇ, ਅੰਦਰਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਏ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਅੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਏ।
ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵੇਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਸ਼ੂਅਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਦਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ।
ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਅੱਧੀ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।
ਇਹ ਮਿਊੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ!"
"ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸੁੱਟੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਵੇ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ?"
"ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਤੇ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਪਰ ਸੁਣੋ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਨ ਲਗਾਇਆ।
ਐਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਚਾਦਰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਉਹ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਲੂਵਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਨਹੀਂ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਤਹੀ ਔਰਤ ਹੈ।"
"ਕੀ ਨੌਜਵਾਨ ਗਾਰਡਮੈਨ ਘਰ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਸਦਾ ਸ਼ੂਅਰ ਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੂਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ।" "ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋਣਾ ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇ ਕੇ। ਜਾਓ।"
"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਾਂਗਾ।"
ਬੋਨਾਸੀਉ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਜਿਸਨੇ ਦੋ ਭਗੌੜਿਆਂ ਲਈ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸੰਕੇਤ ਨਾ ਦੇਵੇ।
ਜਿਸ ਪਲ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੇ।
"ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਾਂਗੇ।"
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਫੁਸਫੁਸਾਈ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ।"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਸੁਣਾਂਗੇ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਫੱਟੇ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਡਾਇਓਨੀਸੀਅਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੰਨ ਲੱਗਿਆ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਰਪੇਟ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵੱਲ ਝੁਕੇ।
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ--"
"ਲੂਵਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"

"ਇਹ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੋ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਹੈ?"
"ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੋਨਾਸੀਊ; ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਉਂਦਾ।"
"ਕੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ!"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
"ਉਸਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ, ਜਾਂ ਮੈਡਮ ਡੀ ਵਰਨੇਟ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?"
"ਨਹੀਂ; ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਲੰਡਨ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਹੈ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਚਲੀ ਗਈ।
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ," ਚੋਗਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ। ਰਾਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੁਣ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ--"
"ਅਤੇ ਮੈਂ?"
"ਖੈਰ ਤੂੰ--ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਮਨਮੋਹਕ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ।" "ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਓ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ।"
"ਏ ਨੀਨੀ!" ਮਾਂ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਬੋਨਸ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹੋਰ ਨੇੜਿਓਂ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੈ?" ਚਾਦਰ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਲੂਵਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਦੌੜਦਾ ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਜਲਦੀ ਜਾਓ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਣਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ।"
ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਬਦਨਾਮ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਉਪਨਾਮ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹੋਰ ਵੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।
ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪੈਸੇ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਦੇ ਗਾਇਬ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ "ਆਇਵਜ਼!" ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ ਪੂਰੇ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦੇਵੇਗਾ।" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਫੋਨ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਰਸਰ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰੂ ਡੂ ਬਾਕ ਵੱਲ ਜਾਂਦਾ ਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮੱਧਮ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ।
"ਹੁਣ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ ਹੈ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਿੰਮਤ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਮਝਦਾਰੀ, ਅਤੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀ ਦੇ ਕੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹੋ।"
"ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾ, ਸੁੰਦਰ ਕਾਂਸਟੈਂਸ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਯੋਗ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ?"
ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਚਮਕ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮਿਆਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਮੰਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਆਈ, ਉਸ ਲੰਬੀ, ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗਲੀ ਦਾ ਮੋੜ ਮੋੜਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ,

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ," ਉਸਨੇ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, "ਰਾਣੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ!"

~↔ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ

ਡੀ 'ਆ□□□□□□□ ਸਿੱਧਾ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਸਰਾਪੇ ਅਜਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ , ਜੋ ਉਸਦਾ ਏਜੰਟ ਜਾਪਦਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਆਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਪੈਸਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਉੱਚੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ , ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ , ਇਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਪ੍ਰਾਵਿਡੈਂਸ ਤੋਂ ਮੰਗਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ।

ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਆਪਣੇ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਨਾਲ ਸੀ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਣੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ , ਸਿੱਧਾ ਉਸਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਆਏ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ , ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਚਮਕ ਤੋਂ , ਯੋਗ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਪੈਦਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਰਸਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਜਾਂ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਟ ਬਲੈਂਚ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸਦਾ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਦੋਸਤ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਸਮਰਪਿਤ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ , ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹਾਂ , ਮਹਾਰਾਜ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ , "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ , ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ , ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ। "

"ਤਾਂ ਬੋਲੋ , ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ। "

"ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਘੱਟ , ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਣੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ। "

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਿਹਾ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਕੱਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਟਿਕਾਈ।
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸ ਗੱਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭੇਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ--" "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਦੀ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵਾਂਗ ਰਾਖੀ ਕਰੇਂਗਾ।"
"ਪਰ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹ ਭੇਤ ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ; ਇਹ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿਉਂਕਿ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇ ਰਹੱਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਅਹਿਸਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਮੰਗਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਰੱਖੋ, ਨੌਜਵਾਨੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਤੋਂ, ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ।"
"ਜਦੋਂ?"
"ਬਹੁਤ ਰਾਤ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿੱਥੇ?"
"ਲੰਡਨ ਨੂੰ।"
"ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੇਰੀ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬੌਂਡੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ।"
"ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮਿਸ਼ਨ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਚਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਭੇਤ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?"
"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।"
"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ - ਐਥੋਸ ਨੂੰ, ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫੋਰਜਸ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ; ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦਰਦਨਾਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਭੇਜਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" "ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਸ਼ਾਹ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੌ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੰਗੇ ਹੋ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੱਭੋ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅੱਜ ਰਾਤ ਹੋ ਜਾਵੇ! ਹਾਹਾ! ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਲਿਖੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਜਾਸੂਸ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਫੇਰੀ, ਜੇ ਇਹ ਕਦੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪੇਗੀ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਤੱਕ ਚਾਰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਗੀਆਂ।

"ਭਲਿਆਈ ਕਰੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਐਥੋਸ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿਓ। ਜੇ ਮੈਂ ਘਰ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਆਰਾਮ ਕਰੋ। ਅਲਵਿਦਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਯਾਤਰਾ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਪਏ ਬੈਗ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਮਾਰੀ।
"ਬਸ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ।"
"ਓਹ, ਬਹੁਤ! ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ। ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯੋਗ, ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਪਾਇਆ ਸੀ।
ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਫੇਰੀ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਉਹ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਉਦਾਸੀ ਛਪੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਇਸ ਸ਼ਾਮ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਲੰਬੇ ਉਦਾਸੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਹਾਨੇ ਵਜੋਂ ਸੇਂਟ ਆਗਸਟੀਨ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਜਨਮਦਿਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰੁਝਾਇਆ।
ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਕੁਝ ਪਲ ਹੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਇੱਕ ਸੀਲਬੰਦ ਪੈਟ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮਹਾਂਰਾਜ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗੀ ਹੈ," ਔਰਤ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਲਈ! ਮੈਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ ਹੈ।"
"ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੰਨੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਲਈ ਇੱਕ ਡੈਮੀਪਿਸਟੋਲ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਅਰਾਮਿਸ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਜਾਓ।"
ਲਾਫੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।

"ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਪੈਕ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਪੈਰਿਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣੇ--"
ਅਰਾਮਿਸ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ--" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਤੋਂ ਬਣੋ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਇੱਥੇ ਸੀ - ਕਢਾਈ ਵਾਲਾ ਰੁਮਾਲ ਵਾਲੀ ਔਰਤ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ।"
"ਸੁਣੋ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਟੂਰਸ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ ਹੈ।"
"ਟੂਰਜ਼ ਨੂੰ? ਹਾਂ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਟੂਰਜ਼ ਕਿਉਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਸੀ।"
"ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਡਰਦੀ ਸੀ।"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ!" ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੀ ਸੀ?"
"ਉਸ ਕਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਅੱਜ ਸਾਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਓਹ, ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਾਮਿਸ; ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ 'ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਭਤੀਜੀ' ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਯਾਦ ਆਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਸੀ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ--" "ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਗੁਆ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਦੱਸੋ।"
"ਕੀ ਬਾਜ਼ਿਨ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗਾ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ। ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਐਥੋਸ ਤੱਕ ਜਾਵੇ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਹਾ, "ਚਲੋ ਫਿਰ ਚੱਲੀਏ," ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ, ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਕੇ, ਬੇਕਾਰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਰਾਜ਼ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿੱਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਕੌਣ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨਿਵਾਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।"
"ਐਥੋਸ ਜਾਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ?"
"ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"
"ਬਸ ਠੀਕ!"
ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਨੋਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਿਲੀ ਹੈ?" ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ,

ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਚਾਰ ਰਾਤ ਆਰਾਮ ਕਰੋ। ਤਾਂ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਫੋਰਜ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲਓ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਠੀਕ ਕਰੋ।
ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰਾ,
ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ
"ਖੈਰ, ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਉਸ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਐਥੋਸ।"
"ਫੋਰਜ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵੱਲ?"
"ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ।"
"ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ?"
"ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦਾ ਜਾਂ ਰਾਣੀ ਦਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?"
ਉਸੇ ਪਲ ਪੋਰਥੋਸ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। "ਪਾਰਡੀਯੂ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੰਦੇ ਸਨ?"
"ਕਿਉਂਕਿ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ--" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ।"
"ਲੰਡਨ ਨੂੰ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਲੰਡਨ ਨੂੰ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
"ਇਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਲਈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਕੱਢ ਕੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। "ਇਸ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ। ਆਓ ਪਝੱਤਰ ਲੈ ਲਈਏ; ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਲੈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਨਹਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦਿਓ; ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ।"
"ਇੰਝ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੜਕ 'ਤੇ ਛੱਡ ਜਾਵੇਗਾ।" "ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
"ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਕਿਸਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਹ! ਪਰ ਜੇ ਸਾਨੂੰ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿਆਣੇ ਹੋਵੋਗੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਹਾਂ।" "ਕੀ ਰਾਜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਸੱਜਣੋ, ਗੈਸਕੋਨੀ ਜਾਂ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ; ਜਾਓ ਅਤੇ ਲੜੋ,' ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਬੇਚੈਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਮਾਰ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ? ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਸੱਜਣੋ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ, ਹੁਣ, ਅਸੀਂ ਕਦੋਂ ਜਾਣਾ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਰੰਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਹੈਲੋ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ! ਪਲੈਨੇਟ! ਮੌਸਕੇਟਨ! ਬਾਜ਼ਿਨ!" ਚਾਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, "ਮੇਰੇ ਬੂਟ ਸਾਫ਼ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਲਿਆਓ।"
ਈਫ਼ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਆਮ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਬੈਰਾ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਦਾ ਘੋੜਾ। ਪਲੈਨੇਟ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਮੌਸਕਿਊਟਨ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।
"ਹੁਣ ਆਓ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈਏ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਈਏ?"
"ਕੈਲੇਸ ਨੂੰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਲੰਡਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿੱਧੀ ਲਾਈਨ ਹੈ।" "ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਹੈ--"
"ਬੋਲੋ!"
"ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲੋਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਐਥੋਸ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਰਸਤੇ ਚੱਲੇਗਾ; ਅਰਾਮਿਸ ਨੋਯੋਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਹ ਪਲੈਨੇਟ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਸਤੇ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਾਂਗ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗਾ।"
"ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਭੇਤ, ਸੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਮੈਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਕਾਪੀਆਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀਲਬੰਦ ਹੈ। ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਤਰ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਸੀ। "ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ - ਬਸ਼ਰਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਬੱਸ ਇਹੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।"

"ਬ੍ਰਾਵੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਮੇਰੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਫੋਰਜਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਲੀਟਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਪੱਤੇ ਦਿਖਾਓਗੇ। ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਲੀਟਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਾਂਗੇ; ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਾਰ ਡੁਬਕੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਚਾਰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਸੌਖਾ ਸੌਦਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਇਕੱਠੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਚਾਰ ਲਾੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਾਂਗੇ; ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੌਜ ਭੇਜਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗਾਲੀ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਲੀਟਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਿਹਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਐਥੋਸ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੂੰਹ ਦੇ ਸੇਂਟ ਜੌਨ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਐਥੋਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੂੰ, ਪੋਰਥੋਸ?"
"ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਲੀਫ਼ਰ ਦਾ ਧਾਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਦਮ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ।"
"ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ!" ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਇੱਕ ਨੇ, ਬੈਗ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਪੰਝੱਤਰ ਪਿਸਤੌਲ ਲਏ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ।

€} ਯਾਤਰਾ

ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ, ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਸਾਹਸੀ ਬੈਰੀਅਰ ਸੇਂਟ ਡੇਨਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਹਨੇਰਾ ਸੀ ਉਹ ਚੁੱਪ ਰਹੇ; ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਆ ਗਏ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਘਾਤ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ।

ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ; ਸੂਰਜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਬੈਥਲ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਵਾਂਗ ਸੀ; ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਸੀ, ਅੱਖਾਂ ਹੱਸਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੋ ਉਹ ਗੁਆਉਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਚੀਜ਼ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਫ਼ਲੇ ਦਾ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਬਲੈਕ ਘੋੜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੰਗੀ ਗੱਡੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਕ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਰੈਜੀਮੈਂਟਲ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ, ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਗੁਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਲਾੜੀਆਂ ਨੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ, ਮਗਰ-ਮਗਰ ਚੱਲੇ।

ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਚੈਂਟੀਲੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਔਬਰਜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਤਰੇ, ਜਿਸਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਚੋਗਾ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੇਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਨਾ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਸਾਂਝੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਲਿਆ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਡੈਮਮਾਰਟਿਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੀਂਹ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮੌਸਮ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ; ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਪੀਤਾ, ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਪਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਮੌਸਕੇਟਨ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਕਿ ਘੋੜੇ ਤਿਆਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸਿਹਤ ਪੀਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ।

ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਅਜਨਬੀ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਪੀਵੇਗਾ। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢ ਲਈ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕੋਈ ਡਰਾਇੰਗ ਬਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਜਾਓ।"
ਤਿੰਨੋਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾੜ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਰਾਂ ਨਾਲ ਛੇਦ ਕਰੇਗਾ।
"ਇੱਕ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!" ਪੰਜ ਸੌ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
"ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪੋਰਥੋਸ ਕਿਉਂ ਮੰਨਿਆ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਸਾਡੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਲਿਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਗੈਸਕੋਨੀ ਦਾ ਇਹ ਕੈਡੇਟ ਸਿਆਣਪ ਦਾ ਖੂਹ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।
ਬਿਊਵੈਸ ਵਿਖੇ ਉਹ ਦੋ ਘੰਟੇ ਰੁਕੇ, ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਣ। ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਿਊਵੈਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੀਗ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਸੜਕ ਦੋ ਉੱਚੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਉਹ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਏ, ਜੋ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੜਕ ਕੱਚੀ ਹੋਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਟੋਏ ਪੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਟੋਏ ਭਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।
ਅਰਾਮਿਸ, ਆਪਣੇ ਬੂਟਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਕਲੀ ਮੋਰਟਾਰ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅਪੋਸਟ੍ਰੋਫਾਈ ਕੀਤਾ। ਐਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਠੰਢੇ ਐਥੋਸ ਦੀ ਵੀ ਸੰਤੁਲਨ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ।
ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਆਦਮੀ ਡਿੱਟ ਤੱਕ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਬੰਦੂਕ ਲਈ; ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੱਤ ਯਾਤਰੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਸਨ। ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਮਿਲੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੇਂਦ ਮਿਲੀ ਜੋ ਮਾਸ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਜੋ ਕਮਰ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੌਸਕੇਟਨ ਇਕੱਲਾ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਅਸਲ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਸਮਝਿਆ।

"ਇਹ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਸੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਇੱਕ ਵੀ ਆਰਜ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ! ਅੱਗੇ ਵਧੋ!" ਅਰਾਮਿਸ, ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਅਯਾਲ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਲੈ ਗਿਆ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਦਾ ਘੋੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੌੜਿਆ।
"ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਰੀਲੇਅ ਲਈ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਟੋਪੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਨਾਲ ਵਹਿ ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੈ ਕਿ ਲੀਟਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।" "ਉਹ ਗਰੀਬ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆਵੇਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜੇ ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਜਾਂਦਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
ਉਹ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਘੋੜੇ ਇੰਨੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।
ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਚੌਰਾਹੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾਲ ਮਿਲਣਗੇ; ਪਰ ਕ੍ਰੀਵੇਕੋਇਰ ਵਿਖੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹਿਣ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਛੁਪੀ ਹੋਈ ਸਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਮਿੰਟ ਹੋਰ ਫਿੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕੈਬਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲਿਟਾਇਆ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਝੜਪ ਵਿੱਚ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਵਿਖੇ ਸੌਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮੋਰਬਲੂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਆਏ, "ਦੋ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ! ਮੋਰਬਲੂ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਤੇ ਕੈਲੇਸ ਵਿਚਕਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ--"
"ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਕਰੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜੇ ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਤਾਂ ਆਓ ਆਪਾਂ ਦੌੜੀਏ।"
ਅਤੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰੋਇਲ ਦੱਬ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੀ ਊਰਜਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਗੋਲਡਨ ਲਿਲੀ ਦੇ ਔਬਰਜ 'ਤੇ ਉਤਰੇ।

ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੋਟਨ ਨਾਈਟਕੈਪ ਨਾਲ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅੰਬਰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੌਣਗੇ, ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ 'ਤੇ ਸੌਣਗੇ ਜਿਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਯਾਤਰੀ ਦ੍ਰਿੜ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵਿਹੜੇ ਦੇ ਸ਼ੂਅਰ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੇੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ੂਅਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਸਨ।
"ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਾਰ ਸੌਂਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸੌਂਵੋਗੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਬਿਸਤਰਾ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਤੂੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤਾਂ ਆਓ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੈਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ।"
"ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਪਲੈਨੇਟ ਖਿੜਕੀ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।
ਰਾਤ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਦੋ ਵਜੇ ਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਲੈਨੇਟ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਜਾਗਿਆ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ, "ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?" ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹੰਗਾਮਾ ਸੁਣਿਆ। ਗ੍ਰੀ-ਮੌਡ ਨੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਬੇਲੇ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਮੁੰਡਾ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਕਾਂਟੇ ਨਾਲ ਵਾਰ ਨਾਲ ਪਾਟ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਲੈਨੇਟ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਘੋੜੇ ਸਾਰੇ ਥੱਕ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸਵਾਰ ਦੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਘੰਟੇ ਸਫ਼ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਗਲਤੀ ਨਾਲ, ਵੈਟਰਨਰੀ ਸਰਜਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਹਾਇਆ।
ਇਹ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਲਗਾਤਾਰ ਹਾਦਸੇ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਨ; ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਘੋੜੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦੋ ਘੋੜੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਤਾਜ਼ੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈਸ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਿੱਥੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।
ਐਥੋਸ ਜਵਾਬੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਗਲੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਇੱਕ ਹੇਠਲੇ ਅਤੇ ਬਾਥਰੂਮ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢੇ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇੱਕ ਦਰਾਜ਼ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਲੈ ਲਏ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਮੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਚਾਨਕ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਬੁਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ਾਂ ਵਜੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰੇਗਾ।
"ਤੂੰ ਬਲਾਗਾਰ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਨ ਕੱਟ ਦਿਆਂਗਾ!" ਉਸੇ ਪਲ, ਚਾਰ ਆਦਮੀ, ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ, ਪਾਸੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਫਸ ਗਿਆ ਹਾਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਫੜਿਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ। "ਚਲੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਜੋਸ਼, ਜੋਸ਼!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਫਾਇਰ ਕੀਤੇ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਬੋਲੀ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪਰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੱਬ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸਰਪਟ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?" ਪਲੈਨੇਟ ਦੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਦੋ ਗੋਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਡਿੱਗਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ, ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।"
"ਬਹਾਦਰ ਐਥੋਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ; ਸ਼ਾਇਦ ਦੋ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਸਾਡਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ, ਪਲੈਨੇਟ, ਅੱਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹੋ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ, ਸਪੁਰ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟੇਢੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸੇਂਟ ਓਮਰ ਪਹੁੰਚੇ। ਸੇਂਟ ਓਮਰ ਵਿਖੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਡਰੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹੇਠੋਂ ਲਗਾਮ ਲੰਘਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਪੱਥਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਖਾਧਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਚਲੇ ਗਏ।
ਕੈਲੇਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਸੌ ਕਦਮ ਦੂਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਘੋੜਾ ਹਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਨੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਲੈਨੇਟ ਦਾ ਘੋੜਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਸੌ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਨਾਗ ਵੱਡੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਘਾਟੀ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਏ। ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਈ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਪਣੀ ਲੈਟਰੀਨ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਵਰਤੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਬੂਟ ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।
"ਇਸ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, "ਪਰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
"ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਤੋਂ ਕਰਵਾਓ," ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਓ।"
"ਮੈਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ ਕਿੱਥੇ ਮਿਲੇਗਾ?"

"ਉਸਦੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਤ ਹੈ?"
"ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਡ 'ਤੇ। ਦੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਲੇਟਡ ਛੱਤ 'ਤੇ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ, ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਪੰਜ ਸੌ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉਸ ਸੱਜਣ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੌਸੀਅਰ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੇ ਹੋ?"
"ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕੀ?"
"ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਜਾਣ ਦਿਓ।"
"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਚਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਲੀਗ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਚਾਲੀ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਮੈਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ!" ਸੱਜਣ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਲੋੜਾ ਝਗੜਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਪਾਰਬਲੂ! ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੈ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੋਗੇ?"
"ਜ਼ਰੂਰ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਕ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦਿਓ!"
"ਤੁਸੀਂ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ."
"ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਉਡਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਹੋਲਾ, ਲੁਬਿਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਸਤੌਲ!"
"ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਲਾੜੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ; ਮੈਂ ਮਾਲਕ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਹੌਸਲਾ ਪਾ ਕੇ ਪਲੈਨੇਟ ਲੂਬਿਨ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੈਫਟ ਦੇ ਚੌੜੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੋਡਾ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਪਣੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਚੀਕਿਆ; "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।"
ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਝਪਟ ਪਿਆ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤਵਰ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਕ ਐਥੋਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਰਾਮਿਸ ਲਈ!"
ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਸੱਜਣ ਲੱਕੜ ਵਾਂਗ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਬੇਹੋਸ਼ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਛਾਣਨ ਲਈ ਵਧਾਇਆ, ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਨੇ ਡ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਨੁਕੀਲੀ ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ!"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ - ਆਖਰੀ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚੌਥਾ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੱਜਣ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਟੇ ਤੋੜੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਆਰਡਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਸੀ।
ਉਸਨੇ, ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਜਿਸਦੀ ਉਮਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬੇਸਮਝ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ,

ਉਸਨੇ ਉਸ ਬੇਹਿਸਾਬ ਕਿਸਮਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਲੁਬਿਨ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਤੋਂ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕਿਆ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਮੌਤ-ਸਾਹਿਬ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੜੀ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਉਹ ਰੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਰਹਾਂਗਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਛੱਡਾਂਗਾ ਉਹ ਫਿਰ ਰੋਵੇਗਾ।
ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨੌਰਮਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨੌਰਮਨ ਜ਼ਿੱਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
ਦਰਅਸਲ, ਲੂਬਿਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੱਸ ਕੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚੀਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। "ਰੁਕੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਲਿਆ।
"ਹੁਣ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇਈਏ।"
ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਰਾਤ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ ਜੋ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖ਼ਮ 'ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਵੱਲ ਵਧੇ।
ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਹੈ?" ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਆਹ! ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ," ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਾਂ।"
"ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹੈ?"

"ਹਾਂ; ਇੱਕ ਖਾਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇੱਕ ਬੇਰਨੀਜ਼ ਸੱਜਣ ਜੋ ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕਿਸਨੂੰ?"
"ਕੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"
ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ, ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਉਹ ਨਾਲ ਹੈ?"
"ਹਾਂ; ਲੁਬਿਨ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ।"
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਾਂਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਪਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਰਾਜਪਾਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਭਲੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਦੇਖੋਗੇ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਕਾਉਂਟ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਿਮਾਣਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ।" "ਮੈਂ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਪਾਸਪੋਰਟ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੇਕਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਚੱਲ ਪਏ; ਅਤੇ ਲੱਕੜ ਤੋਂ ਬਚ ਕੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਕੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੇਟ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਦਾਖਲ ਹੋਏ। ਜਹਾਜ਼ ਚੱਲਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਪਤਾਨ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਾਸ ਕਾਊਂਟਰ-ਸਾਈਨਡ ਹੈ," ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਾ ਸੱਜਣ?

"ਉਹ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇੱਥੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ," ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਚਲੋ ਚੱਲੀਏ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।
ਉਹ ਪਲੈਨੇਟ ਨਾਲ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਧਾ ਲੀਗ ਸਫ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਫਲੈਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਤੋਪ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਇੱਕ ਪਸਲੀ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੋਰ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਉਸਦੀ ਕਮੀਜ਼ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਬੂੰਦਾਂ ਹੀ ਵਗੀਆਂ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸੌਂ ਗਿਆ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ, ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਤੱਟ ਤੋਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਲੀਗ ਦੂਰ ਸਨ। ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਹਵਾ ਇੰਨੀ ਹਲਕੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਸ ਵਜੇ ਜਹਾਜ਼ ਡੋਵਰ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਦਸ ਵਜੇ ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਆਖਿਰਕਾਰ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ!"
ਪਰ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਣਾ ਪਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟ ਘੋੜਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟਲੀਅਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲੰਡਨ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਦੇ ਹੋਟਲ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਿਆ।
ਡਿਊਕ ਵਿੰਡਸਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸੇਵਕ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਫ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਫੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬੋਲ ਨਾਲ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਪੈਟਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਇਸ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੌਜਵਾਨ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਕੋਲ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਗਿਆ। ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਵਾਂਗ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਗਰੀਬ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲੋਹੇ ਵਰਗਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਕਿਲ੍ਹੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬੁਇੰਘਮ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਦੂਰ ਦਲਦਲ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਾਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਪੈਟ੍ਰਿਫਿ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਪੈਟਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸਮਰੀਟੇਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੋਂਟ ਨਿਊਫ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ।"
"ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ!"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਵਧੀਆ ਹੈ।"
ਪੈਟ੍ਰਿਫ਼ ਦੌੜਿਆ, ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਤ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਹਾਲਾਤ ਯਾਦ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਰੋਂ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਵੱਲ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਪੈਟਰੀ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ।
"ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ?" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਆਇਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਡਰ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕੱਢ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ, ਬੋਲੋ!"
"ਇਹ ਛੁੱਟ ਲੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਛੁੱਟ ਹੈ! ਇਹ ਛੁੱਟ ਕਿਸ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?"
"ਮਹਾਰਾਜ ਵੱਲੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ!" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੰਨਾ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੋਹਰ ਤੋੜਦੇ ਸਮੇਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
"ਇਹ ਕਿਰਾਇਆ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਆਹ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਇਹ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਹ ਛੇਕ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ।" "ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਪੱਟਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਓਹ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਚੀਰ ਦੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬੱਸ ਸਵਰਗ, ਮੈਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ?" ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਪੈਟਰੀਫ਼, ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ, ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੋ, ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਮੈਨੂੰ ਲੰਡਨ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਓ, ਮਹਾਰਾਜ, ਆਓ!" ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ।

€~ ਦ ਕਾਊਂਟੇਸ ਡੀ

ਸਰਦੀਆਂ

ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਚੱਲੇ, ਤਾਂ ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਦ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਰਾਣੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਣ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰਾਗ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸੜਕ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਖਿੰਡਾ ਕੇ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਪੱਟੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡਿਊਕ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ, ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਘੋੜੇ ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਚੱਲ ਪਏ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੀ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਡਿਊਕ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬੇਪਰਵਾਹ। ਦਰਅਸਲ, ਸ਼ਹਿਰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਾਦਸੇ ਵਾਪਰੇ; ਪਰ ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਰਾਪਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।

ਆਪਣੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ, ਬੁਟਿੰਗਮ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ, ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ 'ਤੇ ਲਗਾਮ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਵੇਹੜੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇਕ

ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਲਾੜਿਆਂ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਅਤੇ ਤਬੇਲਿਆਂ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ।
ਡਿਊਕ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ। ਉਹ ਕਈ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਜਿਸਦੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਬਰ ਦੇ ਅਲਕੋਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਰਦਨ ਤੋਂ ਉਸੇ ਧਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੀਤੇ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਿੱਛੇ ਰਿਹਾ; ਪਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਬੁਟਿੰਗਮ ਨੇ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਪਾਰ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਝਿਜਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, "ਅੰਦਰ ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
ਇਸ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਡਿਊਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸੇਬ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਫ਼ਾਰਸੀ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੋਮਬੱਤੀਆਂ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵੇਦੀ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਮਖਮਲ ਦੀ ਛੱਤਰੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਲਾਲ ਖੰਭਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੂਰਾ-ਲੰਬਾਈ ਵਾਲਾ ਪੋਰਟਰੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਮਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਉਠਾਈ। ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਣੀ ਬੋਲਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਵੇਦੀ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ, ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਵਾਲਾ ਤਾਬੂਤ ਸੀ।
ਡਿਊਕ ਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪੁਜਾਰੀ ਸਲੀਬ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦਾ ਹੋਵੇ, ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਤਾਬੂਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। "ਵੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਨੀਲੇ ਰਿਬਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਧਨੁਸ਼ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਮਕਦੇ ਸਨ, "ਇੱਥੇ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਡੰਡੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਰਾਣੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਾਂਗ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇ।"
ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁੰਮਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹਨਾਂ ਪਿਆਰੇ ਸਟੱਡਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ ਵੱਖ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇੱਕਦਮ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।

"ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ?"
"ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ; "ਦੋ ਡੰਡੇ ਘੱਟ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਹਨ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ?"
"ਇਹ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਝਟਕਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਰੁਕੋ; ਦੇਖੋ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਿਬਨਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਂਚੀ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ।"
"ਰੁਕੋ, ਰੁਕੋ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਇਹ ਸਟੱਡ ਪਹਿਨੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੱਠ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੰਡਸਰ ਵਿਖੇ ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਸੀ। ਕਾਮਟੇਸੇ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਝਗੜਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰ ਗਈ। ਸੁਲ੍ਹਾ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਔਰਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਔਰਤ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਏਜੰਟ ਹੈ।"
"ਫਿਰ, ਉਸਦੇ ਏਜੰਟ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹਨ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਓਹ, ਹਾਂ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਦੰਦ ਪੀਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਹਾਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੇਂਦ ਕਦੋਂ ਹੋਣੀ ਹੈ?"
"ਅਗਲੇ ਸੋਮਵਾਰ।"
"ਅਗਲਾ ਸੋਮਵਾਰ! ਅਜੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਪੈਟਰੀ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਅਪਲ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, "ਪੈਟਰੀ!" ਉਸਦਾ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾਦਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਮੇਰਾ ਜੌਹਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੈਕਟਰੀ।"
ਵੈਲੇਟ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੀ ਆਦਤ ਦਿਖਾਈ।
ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੌਹਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਸੈਕਟਰੀ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੈਫ਼ਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਰੰਤ ਲਾਰਡ ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਾਂਸਲਰ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਨੋਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ?"
"ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਇਹੀ ਜਵਾਬ ਹੋਵੇਗਾ," ਸੈਕਟਰੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜੇਕਰ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਜਣਾ ਪਵੇਗਾ?"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੈਸਨ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਯੁੱਧ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਪਾਅ ਫਰਾਂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੈ।"
ਸੈਕਟਰੀ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ। "ਜੇਕਰ ਸਟੱਡ ਅਜੇ ਪੈਰਿਸ ਨਹੀਂ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਗੇ।"
"ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਲਿਬਾਸ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਮੇਰੀ ਸੱਚੀ ਰਾਣੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰੱਬ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਭੇਜਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਤੋੜਿਆ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਲਈ ਸਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਇਹ ਉਸ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਰਿਣੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦਾ ਰਿਣੀ ਹਾਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ ਕਿ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਧਾਗਿਆਂ ਨਾਲ ਲਟਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੁਨਿਆਰਾ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਆਇਰਿਸ਼ਮੈਨ ਸੀ - ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਲਪ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਨਰਮੰਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਲਿਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਓ'ਰੀਲੀ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਐਪਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ।"
ਸੁਨਿਆਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਹੀਰਿਆਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਕਿਹਾ, "ਪੰਜ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਖਾਓ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।"
"ਦੋ ਸਟੱਡ ਬਿਲਕੁਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗੇ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਦੋ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਅੱਠ ਦਿਨ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।"
"ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਪਰਸੋਂ ਤੱਕ ਮਿਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਣਗੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੀਰਾ ਹੋ, ਮਿਸਟਰ ਓ'ਰੀਲੀ; ਪਰ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਟੱਡਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਇਹ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਸੰਭਵ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ।"
"ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀ ਓ'ਰੀਲੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੈਦੀ ਹੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਮਹਿਲ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ; ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਲਾਭ ਉਠਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਔਜ਼ਾਰ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
ਸੁਨਿਆਰਾ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਹੈ।

"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਿਸਟਰ ਓ'ਰੀਲੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਦ ਹਲਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਇਸਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ, ਸਟੱਡਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਓ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੈਰਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਲੱਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ। ਸੁਨਿਆਰੇ ਬਾਰੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਆਰਡਰ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸਿਖਿਆਰਥੀ, ਹੀਰਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਭੇਜਣ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਨਾਮ, ਭਾਰ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਦੱਸੇ। ਬੁਇੰਘਮ ਸੁਨਿਆਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਅੰਬਰ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਰਕਸ਼ਾਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੇ ਵੈਲੇਟ ਡੇ ਚੈਂਬਰ, ਪੈਟਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁਨਿਆਰੇ, ਓ'ਰੀਲੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਰਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਡਿਊਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਗਲੈਂਡ ਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਵੇਲੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਇਹੀ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲੋੜ ਹੈ।"
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਇੱਕ ਅੰਬਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਣੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕੇ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲੀਟਰਾਂ ਵਾਲੀ ਪੈਟ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਵਾਂ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੀ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਦੋਵੇਂ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਬਣ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੰਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ ਕਿ ਬੁਇੰਘਮ ਨਵੇਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੂਟਮਾਕਰਾਂ ਦੇ ਮਾਹਰ ਉਸ ਵਾਂਗ ਧੋਖਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। "ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ,

"ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲਿਆਉਣ ਆਏ ਹੋ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗਵਾਹ ਬਣੋ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤਾਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਡੰਡੇ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ?" "ਇਹ ਤਾਬੂਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਝ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਾਬੂਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ, ਸ਼ਬਦ-ਬ-ਸ਼ਬਦ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਨਿਭਾਵਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਂ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣ ਤੱਕ। ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਡਿਊਕ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਖੁਦ ਦੇ ਖੂਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪੈਣੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਘਿਣਾਉਣਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਓ ਆਪਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਆਓ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਜੀਜੇ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਹਨ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਾਣੀ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਣੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ।"
"ਹਾਂ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਇਹ ਹੈ--"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ; ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਯੁੱਧ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ

ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵਿੰਡਸਰ ਦੇ ਪਾਰਕ ਜਾਂ ਲੂਵਰ ਦੇ ਗਲਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਾਏਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਭ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਉਸੇ ਬਿੰਦੂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕੇਗਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੂਜੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਕੰਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, 'ਇੱਕ ਸਕਾਟਸਮੈਨ ਵਜੋਂ ਮਾਣ ਹੈ,'" ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, 'ਗੈਸਕਨ ਵਜੋਂ ਮਾਣ ਹੈ,'" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਗੈਸਕਨ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਕਾਟਸ ਹਨ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਡਿਊਕ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਿੱਥੇ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ!"
"ਫੋਰ ਗਾਡ, ਇਹਨਾਂ ਫਰੈਂਮਮੈਨਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
"ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਰਾਜਾ ਸੀ।"
"ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਜਾਓ, ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ SUND ਮੰਗੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਛੇਰੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਉਸ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਸੇਂਟ ਵੈਲੇਰੀ; ਪਰ ਸੁਣੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਨਾਮ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ - ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਮਛੇਰਿਆਂ ਦੀ ਝੌਂਪੜੀ। ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ; ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ।"
"ਅੱਗੇ?"
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 'ਅੱਗੇ ਵਧੋ!' ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਓਗੇ।"
"ਕੀ ਮਤਲਬ?"
"ਫ੍ਰੈਂਜ਼, ਐਨ ਅਵਾਂਟ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਪਾਸਵਰਡ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਰਸਤਾ ਦੱਸੇਗਾ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਰੀਲੇ ਮਿਲਣਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਰੀਲੇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਤਾ ਦਿਓਗੇ, ਤਾਂ ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਾਂਗ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਉਹ

ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਵਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਘੋੜੇ ਮੈਦਾਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਮਾਣਮੱਤੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋਗੇ - ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਤ ਨੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ਮੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਚੰਗਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਖੈਰ, ਹੁਣ, ਤੇਰਾ ਹੱਥ, ਨੌਜਵਾਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬੈਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਂਗੇ; ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਵਿਦਾ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਡਿਊਕ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਟਾਵਰ ਆਫ਼ ਲੰਡਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪੱਤਰ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜ ਜਹਾਜ਼ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਲੰਘਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਮਿਊੰਗ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ - ਉਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਸੱਜਣ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਮਝਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਵਹਾਅ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣੀ ਹਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਦਾ ਜਹਾਜ਼ ਇੰਨਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲੰਘ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਉਹ ਸੇਂਟ ਵੈਲੇਰੀ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੁਰੰਤ ਸਰਾਏ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਆ ਰਹੀ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚਕਾਰ ਜੰਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮਲਾਹ ਇੱਕ ਕੈਰੋਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ "ਅੱਗੇ ਵਧੋ!" ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ

ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
"ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਥੋਂ ਬਲੈਂਗੀ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਬਲੈਂਗੀ ਤੋਂ ਨਿਊਫੈਟੇਲ। ਨਿਊਫੈਟੇਲ ਵਿਖੇ, ਗੋਲਡਨ ਹੈਰੋ ਦੇ ਸਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਓ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਾਸਵਰਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਤਿਆਰ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਦੇਣਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ। ਚਲੇ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ!"
"ਆਮੀਨ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੌੜ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ।
ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਿਊਫੈਟਲ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਊਫੈਟਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਂਟ ਵੈਲੇਰੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਉਸ ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਲਸਟਰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਸਮਾਨ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਰਿਸ ਦਾ ਪਤਾ?"
"ਗਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਹੋਟਲ, ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ।"
"ਬਸ ਹੋ ਗਿਆ," ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਰੂਏਨ ਵਿਖੇ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਛੱਡੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਕੁਇਸ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਰਾਵਾਂ ਹੈ - ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਸ਼ੀਲਡ। ਦਿੱਖ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੋੜਾ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਕੀ ਇਹੀ ਪਾਸਵਰਡ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ।"
"ਅਲਵਿਦਾ, ਮਾਸਟਰ!"
"ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਯਾਤਰਾ, ਸੱਜਣੋ! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ। ਐਕੁਇਸ ਵਿਖੇ, ਉਹੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਘੋੜਾ ਮਿਲਿਆ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੰਬੋਧਨ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪੋਂਟੋਇਸ ਲਈ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਪੋਂਟੋਇਸ ਵਿਖੇ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸੱਠ ਲੀਗ ਬਣਾਏ ਸਨ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਵੇਰੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ; ਸਿਰਫ਼, ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਬਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

€€ ਦ ਬੈਲੇਟ ਆਫ਼ ਐਲਏ

ਮਰਲੇਸਨ

ਕੱਲ੍ਹ, ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਗੇਂਦ ਦੇ ਜੋ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਲਾ ਮਰਲੇਸਨ - ਰਾਜੇ ਦਾ ਮਨਪਸੰਦ ਬੈਲੇ - ਨੱਚਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਦਿਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਤਰਖਾਣਾਂ ਨੇ ਸੱਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੱਥੇ ਲਗਾਏ ਸਨ; ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਕਰਿਆਨੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਸੌ ਫਲੈਮਬੈਕਸ ਚਿੱਟੇ ਮੋਮ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਵੀਹ ਵਾਇਲਨ ਆਰਡਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਆਮ ਦਰ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ, ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਵਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ, ਸਿਉਰ ਡੀ ਲਾ ਕੋਸਟ, ਕਿੰਗਜ਼ ਗਾਰਡਜ਼ ਵਿੱਚ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਦੋ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕਈ ਆਰਪੀਐਫਰਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਕਲੇਮੈਂਟ ਸੀ, ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਹੋਟਲ ਦੇ ਕਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦਫਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ। ਇਹ ਚਾਬੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਸਿਉਰ ਡੀ ਲਾ ਕੋਸਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਾਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਗਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਡੂਹਾਲੀਅਰ ਆਇਆ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਹ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਰਾਹੀਂ ਤੁਰੰਤ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਈਆਂ, ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਂਚ, ਦੂਜੀ ਸਵਿਸ। ਫ੍ਰੈਂਚ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਐਮ. ਡੂਹਾਲੀਅਰ ਦੇ ਅੱਧੇ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਅੱਧੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣੀ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ ਛੇ ਵਜੇ ਮਹਿਮਾਨ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਪਲੇਟਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਨੌਂ ਵਜੇ ਮੈਡਮ ਲਾ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਪਹੁੰਚੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਸਤੀ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਡੱਬੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਰਾਣੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਦਸ ਵਜੇ, ਰਾਜੇ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੁਆਦੀ ਪਕਵਾਨ ਸਨ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਬੁਫੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਂਟ ਜੀਨ ਦੇ ਗਿਰਜਾਘਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਚਾਰ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਤਾੜੀਆਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਲੂਵਰ ਤੋਂ ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਰੰਗੀਨ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਨਾਲ ਜਗਮਗਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਦੇ ਚੋਲੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਛੇ ਸਾਰਜੈਂਟਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ, ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਲੈਮਬਿਊ ਫੜੀ, ਰਾਜਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਗਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਮਿਲੇ, ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੋਸਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ - ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਉਣ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਕਾਰਡੀਨਲ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰੋਕਿਆ ਸੀ।
ਮਹਾਰਾਜਾ, ਪੂਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਾਰਾਣੀ, ਐਮ. ਲੇ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਸੋਇਸਨਸ, ਗ੍ਰੈਂਡ ਪ੍ਰਾਇਰ, ਡਕ ਡੀ ਲੌਂਗਵੇਲ, ਡਕ ਡੀ'ਯੂਬੋਫ, ਕਾਮਟੇ ਡੀ'ਹਾਰਕੋਰਟ, ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਲਾ ਰੋਏ-ਗੁਯੋਨ, ਐਮ. ਡੀ ਲਿਆਨਕੋਰਟ, ਐਮ. ਡੀ ਬਾਰਾਦਾਸ, ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਕ੍ਰਾਮੇਲ ਅਤੇ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ ਡੀ ਸੋਵੇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜਾ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਵਿਅਸਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਮਰਾ ਰਾਜੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਰਾਣੀ ਲਈ। ਇਹਨਾਂ ਅਲਮਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਪਹਿਰਾਵੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਮੈਡਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਲਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਸੂਟਾਂ ਦੇ ਰਈਸ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋ-ਦੋ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਰਾਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ, ਤਾਜ਼ੀਆਂ ਤਾੜੀਆਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰਜੈਂਟਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਹਿਮਾਨ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਰਾਣੀ ਮਹਾਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ, ਰਾਜੇ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਵੀ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਅੰਦਰ ਗਈ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੈਲਰੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਸੀ, ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਘੋੜਸਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਰਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਘੁੰਮ ਗਈ; ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਸਟੱਡ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੇ ਸਨ।
ਰਾਣੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਤਵੰਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਹੀ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਰਾਜਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹਾਲ ਦੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸ ਨਾਲ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਰਾਜਾ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਸਕ ਦੇ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡਬਲਟ ਦੇ ਰਿਬਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਸਟੱਡ ਪਹਿਨਣਾ ਕਿਉਂ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਵੇਗਾ?"
ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ।
"ਮਹਾਰਾਜ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਇੰਨੀ ਭੀੜ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਮੈਡਮ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾ ਸਕੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ।"
ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ।
"ਮਹਾਰਾਜ," ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਇੰਝ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ, ਇੰਝ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਤੁਰੰਤ; ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬੈਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਰਾਣੀ ਨੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਝੁਕ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਮੁਸੀਬਤ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪਲ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੰਨੇ ਹੌਲੀ ਬੋਲੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਰੇ,

ਸਤਿਕਾਰ ਵਜੋਂ, ਕਈ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਣਿਆ। ਵਾਇਲਨ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਵੱਜਣ ਲੱਗ ਪਏ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ।
ਰਾਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਅਤੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਤਵੰਤੇ ਉਸ ਵਾਂਗ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਇਹੀ ਉਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਾਜਾ ਬਣਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨ ਕੇ, ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੱਜਣ-ਆਦਮੀ ਜਾਪਿਆ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਤਾਬੂਤ ਰੱਖਿਆ।
ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਮਿਲੇ।
"ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਸਿਰਫ਼, ਜੇ ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਡੰਡੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਦੋ ਡੰਡੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਸਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
ਰਾਜਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਹਰ ਮੂੰਹੋਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਜੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੱਜਣ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ।
ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਦਤ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਨੀਲੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਬੀਵਰ ਟੋਪੀ, ਸਲੇਟੀ-ਮੋਤੀ ਮਖਮਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ, ਹੀਰੇ ਦੇ ਕਲੈਪਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨੀਲੇ ਸਾਟਿਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਟੀਕੋਟ, ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਪਲੱਮ ਅਤੇ ਪੈਟੀਕੋਟ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ ਧਨੁਸ਼ 'ਤੇ।
ਰਾਜਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਡੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਰਾਣੀ ਕੋਲ ਉਹ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ, ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਦਸ ਸਨ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ?
ਉਸੇ ਪਲ ਵਾਇਲਨ ਨੇ ਬੈਲੇ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜਾ ਮੈਡਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਨੱਚਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਨਾਲ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਬੈਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।
ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਟੱਡਾਂ ਨੂੰ ਭਾਂਪਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਠੰਡੇ ਪਸੀਨੇ ਨੇ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਬੈਲੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਚੱਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਲਾਂ ਐਂਟਰੀਜ਼ ਸਨ। ਇਹ ਬੈਲੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਦੀ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਇਆ; ਪਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਰਾਣੀ ਵੱਲ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜੋ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਸਟੱਡ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਵੱਲ ਉਹ ਦੋ ਸਟੱਡ ਫੜੇ ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।
"ਕਿਵੇਂ, ਜਨਾਬ?" ਜਵਾਨ ਰਾਣੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, "ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਹੋਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ: ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚੌਦਾਂ ਹੋਣਗੇ।"
ਦਰਅਸਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਡੰਡੇ ਸਾਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਸਨ।
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।
"ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ?" ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋ ਸਟੱਡ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ।" "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ," ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬਹਾਦਰੀ ਦੀ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, "ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਟੱਡਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਓਨੀ ਹੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਈ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।"
ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਣੀ ਉਸ ਅੰਬਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਉਤਾਰਨਾ ਸੀ।
ਜਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਨੂੰ, ਐਪਟਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਜਿੱਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੋ, ਹੈਰਾਨ, ਅਣਜਾਣ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ, ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਖੁਦ।

ਰਾਣੀ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਅੱਥਰੂ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੋਢਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਮਖਮਲੀ ਮਾਸਕ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਆਮ ਗਾਈਡ, ਹਲਕੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਿਸ ਗਾਰਡ, ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਮੁਟਿਆਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖ਼ਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਮੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਿਆ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੋਹਰੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ - ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ। ਸਾਰਾ ਰਸਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਗਲਿਆਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹੋ ਗਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਰੋਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਫੜੇ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਵਾਂਗ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇਵਾਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਜਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਲਈ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਚੁੱਪ ਦਾ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਟੈਪੇਸਟ੍ਰੀ ਨਾਲ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੂਜਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਕਿਰਨ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਗਰਮ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਹਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਅਤੇ ਸੁਧਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ, ਅਤੇ "ਮਹਾਰਾਜ" ਸ਼ਬਦ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰਾਣੀ ਦੇ

ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦੇਖਣ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਾਰੋਹ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਬੈਲੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਣੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਰੋਦੀ ਹੋਵੇ, ਹਰ ਕੋਈ ਪੈਰਿਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਭਾਵੇਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲਹਿਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦਬਦਬੇ ਦੇ ਸੁਰ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਦੇਖਿਆ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੱਥ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਂਹ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਹੱਥ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਖਿੱਚਿਆ। ਫਿਰ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਵਸਤੂ ਰਹਿ ਗਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਸਮਝਿਆ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੁਰੰਤ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਅੰਗੂਠੀ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ; ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਅਜੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਨਾਮ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬੈਲੇ ਨੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਮ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜੀਨ ਦਾ ਚੋਲਾ ਦੋ ਵਜ ਕੇ ਤਿੰਨ ਵਜ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜਾਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਫਿਰ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ, ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਈ।
"ਆਖਰਕਾਰ ਤੁਸੀਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਸੀ!"

"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਮਿਲਾਂਗਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਇੱਕ ਨੋਟ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰ ਮਿਲੇਗਾ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ। ਚਲਾ ਗਿਆ, ਚਲਾ ਗਿਆ!" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਲਾਂਘੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

€≤ ਮਿਲਣਾ

ਡੀ 'ਆ□□□□□□□ ਤੁਰੰਤ ਘਰ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਸਵੇਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਕੁਝ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜੇ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰਖਵਾਲਾ ਦੇਵਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਾਇਆ, ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਪਲੈਨੇਟ*, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੋਟਲ ਡੀ ਵਿਲੇ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਪਹਿਲਾਂ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

ਪਾਠਕ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ, "ਪਲੈਨੇਟ ਇੱਥੇ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ?" ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ "ਕਾਹਲੀ ਵਾਂਗ ਸਖ਼ਤ" ਸੀ। ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬੁਟਿੰਗਮ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

"ਕੀ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ?" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਲਫ਼ਜ਼ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਇਆ ਹੈ।"

"ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਬਲੌਹੈੱਡ?"

"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਚਾਬੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਬੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਹਰੇ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛਤਰੀ ਮਿਲੀ।"

"ਅਤੇ ਉਹ ਛੁੱਟ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ, ਮਹਾਰਾਜ। ਇਹ ਸੁਭਾਵਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ। ਜੇ ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਪਰ, ਨਹੀਂ--ਸਭ ਕੁਝ ਹਰਮੇਟਿਕਲੀ ਸੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਵਧਾਨ, ਮਹਾਰਾਜ; ਹੇਠਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਹੈ।"

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪੱਤਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵੱਲੋਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ ਹੈ। ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਵਿਖੇ, ਮੰਡਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਐਮ. ਡੀ 'ਐਸਟਰੀਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। --ਸੀ .ਬੀ ."

ਇਸ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਉਸ ਸੁਆਦੀ ਕੜਵੱਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲਿਆ ਅਤੇ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।
ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਛੁੱਟੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ; ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਨਾਲ ਫੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਉਸਦਾ ਦਿਲ, ਪਿਆਰ ਨਾਮਕ ਉਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਵਰਗ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਘੁਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ!
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਪੀਲਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, "ਕੀ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ? ਕੀ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਦਾ ਉਸ ਤਾਜ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਘੱਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ--"
"ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਡਿੱਗ।"
"ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ?" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਲੈਨੇਟ, ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ!"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਲਾਭ ਉਠਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸੌਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" "ਹਾਂ, ਜਾਓ।"
"ਸਵਰਗ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪੈਣ! ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਘੱਟ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੀਫ਼--" ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਉਦਾਰਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।
ਇਕੱਲੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਲੇਟ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀਹ ਵਾਰ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚੁੰਮਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸੌਂ ਗਿਆ, ਸੌਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖੇ।
ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਉਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਸੱਦੇ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਅਜੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਹੋ; ਪਰ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਖੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਸਕਟੂਨ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਲਓਗੇ।"
"ਹਾਂ, ਹੁਣ! ਕੀ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ?" ਪਲੈਨੇਟ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਸੀ-- ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਛਾਂ!"
"ਡਰ ਨਾ, ਮੂਰਖ; ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਯਾਤਰਾ ਵਾਂਗ, ਜਦੋਂ ਗੋਲੀਆਂ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦੇ ਜਾਲਾਂ ਦੀ ਫਸਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ!"
"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਡਰਦੇ ਹੋ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਨਾਲੋਂ ਇਕੱਲਾ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਡਰ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸ਼ਾਇਦ ਤੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਹਿੰਮਤ ਥੱਕ ਗਈ ਸੀ।" "ਮੌਸੀਅਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਬਚਤ ਹੈ; ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਮੌਸੀਅਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੇ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਖਰਚਣ ਲਈ ਅਜੇ ਵੀ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ।"
"ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋਲ ਗਾਰਡ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਸੀ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵੇਲੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ; ਪਰ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਚਾਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।"
"ਫਿਰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਯਾਤਰਾ ਇੱਕ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਯਾਤਰਾ ਸੀ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਐਮ ਬੋਨਾਸੀਉ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਯੋਗ ਦਿਆਲੂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੰਨਾ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰੁਕਣਾ ਪਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਪਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਡੀ'ਐਸਟਰੀਸ ਦੇ ਮੰਡਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਵਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸਤਾਨਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਗੱਲਬਾਤ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੈਦ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮਿਊੰਗ ਦੇ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਰਾਖਸ਼, ਐਮ. ਡੀ ਲੈਫੇਮਾਸ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੌਰਾਨ "ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਫਾਂਸੀਦਾਰ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਬੈਸਟਿਲ, ਬੋਲਟਾਂ, ਵਾਈਟਸ, ਕਾਲ ਕੋਠੜੀਆਂ, ਜਾਲੀਆਂ, ਤਸੀਹਿਆਂ ਦੇ ਯੰਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੌਣ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ?-- ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਅਣਸੁਖਾਵੇਂ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਹੋਈ।"
"ਆਹ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਣ ਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ; ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਹਰ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ," ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਧੂੜ ਇਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਫੁੱਟਪਾਥ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਟ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਾਨਸੀਅਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਇੱਥੋਂ ਦੂਰ?"
"ਓਹ, ਪ੍ਰਭੂ, ਨਹੀਂ! ਲਗਭਗ ਚਾਲੀ ਲੀਗ। ਅਸੀਂ ਮਹਾਮਹਿਮ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਫੋਰਜ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਗਏ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਅਜੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?" ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕੀ ਭਰਿਆ ਹਾਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। "ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਸੁੰਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਛੁਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪੈ ਗਿਆ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।
"ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ?" ਮਰਸਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਮੂਲੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ - ਇੰਨਾ ਮਾਮੂਲੀ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਪੈਗੰਬਰ ਬਣ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਉਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੈਠਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਡਕੈਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਜੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ; ਸੱਚਮੁੱਚ, ਜੇ ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ।"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਇੰਨਾ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਸੀ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਠੰਡੀ ਕੰਬਣੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।" "ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹਾਂ।"

"ਅਜੇ ਨਹੀਂ; ਥੋੜ੍ਹਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ! ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ," ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗੀ, ਰੱਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ! ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੇਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ; ਸ਼ਾਇਦ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵਿਆਹੁਤਾ ਨਿਵਾਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਣਗੀਆਂ।"
"ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪਤੀ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਕਰਕੇ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ।" "ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਓਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਓਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਨੌਜਵਾਨ ਮਜ਼ਾਕ 'ਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
"ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੋ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਨ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਉਦੋਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾ ਕਰਦਾ।
ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ; ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਫੇਰੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਵਜੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਲੂਵਰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਏ।
"ਹੁਣ," ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਹਰ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ, "ਹੁਣ ਆਓ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਰਾਣੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦਾ ਸੁੱਖ ਹੈ?"
"ਸਭ ਕੁਝ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਭੇਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ; ਅਤੇ ਭੇਤ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ

ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਗੈਸਕਨ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਇਨਾਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਗਿਆ ਹਾਂ?"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਤੂੰ ਲੰਡਨ ਗਿਆ ਹੈਂ! ਕੀ ਤੂੰ ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਹੀਰਾ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਚਮਕਦਾ ਹੈ? ਸਾਵਧਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੱਲੋਂ ਤੋਹਫ਼ਾ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਲਾਤੀਨੀ ਆਇਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਰੁਕੋ!"
"ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਢਾਲ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਹੈ।" "ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਹੈ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਰੰਗ-ਢੰਗ ਸੀ, "ਅਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਬੇਨਸੇਰੇਡ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ--ਆਹ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ: 'ਟਾਈਮੋ ਡਾਨਾਓਸ ਏਟ ਡੋਨਾ ਫੇਰੇਂਟੇਸ,' ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, 'ਉਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਹੀਰਾ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਰਾਣੀ ਤੋਂ! ਓਹ, ਓਹ!" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸ਼ਾਹੀ ਗਹਿਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਰਾਣੀ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਹਿਣਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ?"
"ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਦਿੱਤਾ।"
"ਕਿੱਥੇ?"
"ਐਂਬਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਟਾਇਲਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ।" "ਕਿਵੇਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀ ਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ ਹੈ?" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।
"ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ! ਬੇਵਕੂਫ਼, ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਬੇਵਕੂਫ਼!"

"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ; ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ।
"ਓਹ, ਔਰਤਾਂ, ਔਰਤਾਂ!" ਬੁੱਢੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਰਹੱਸ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਫੜਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਂਹ ਦੇਖੀ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲੋਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਇਸ ਹੀਰੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸੁਣੋ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵਾਂ, ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੀ ਸਲਾਹ?"
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੁਨਿਆਰੇ ਕੋਲ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਕੀਮਤ ਮਿਲ ਸਕੇ ਵੇਚ ਦਿਓ। ਉਹ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੱਠ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨੌਜਵਾਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਵੇਚ ਦੇ, ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਮੇਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ!" ਕਿਹਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।
"ਓਏ ਮੂਰਖ ਬੰਦੇ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਤਾਂ ਘੁਮਾ ਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਸਕੋਨੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕੈਡੇਟ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਬਕਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦਾ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਨੌਜਵਾਨੋ, ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਖਾਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸੌਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚਟਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੁਰ ਨੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, "ਏ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" "ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾੜੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਬਦਲਾ ਦੇਵੇਗਾ।" "ਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ?"

"ਓਹ! ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭੂਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ? ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਕੀ! ਕੀ ਉਹ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨਗੇ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ! ਐਥੋਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਨੌਜਵਾਨੋ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ ਜਿਸਨੇ ਤੀਹ ਸਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਏ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਾ ਰੱਖੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਜਾਓਗੇ; ਪਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ
- ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੇਖੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚੋ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਦਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤੰਗ ਹੋ, ਤਾਂ ਲੜੋ, ਪਰ ਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪੁਲ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਹਰ ਤਖ਼ਤੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਹੇਠਾਂ ਰਸਤਾ ਨਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦੇ ਹੋ ਜੋ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਦੇਖੋ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਪੱਥਰ ਡਿੱਗ ਜਾਵੇ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਾਹਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋਣ ਦਿਓ - ਜੇ, ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹਰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਆਪਣੀ ਦੋਸਤ, ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ - ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ," ਉਸਨੇ ਯਥਾਰਥਵਾਦੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ; "ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਕਣ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ; ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇ। ਇੱਕ ਔਰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਸ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਲਈ ਵੇਚ ਦੇਵੇਗੀ, ਦਲੀਲਾਹ ਗਵਾਹ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਇਕ ਦੀ ਸਿਹਰਾ ਲਈ, ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮਾੜੀ ਰਾਏ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਮੇਸਟੇਸ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਰ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ?" "ਨਹੀਂ ਸਰ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ - ਚੈਂਟੀਲੀ ਵਿਖੇ ਪੋਰਥੋਸ, ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਨਾਲ; ਕ੍ਰੀਵੇਕੋਇਰ ਵਿਖੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਗੇਂਦ ਦੇ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਅਮੀਅਨਜ਼ ਵਿਖੇ ਐਥੋਸ, ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।" "ਵੇਖੋ, ਹੁਣ ਉੱਥੇ!" ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਗਏ?"
"ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰ ਕੇ, ਅਤੇ ਕੈਲੇਸ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਕਿੱਲਾਂ ਨਾਲ ਠੋਕ ਕੇ, ਇੱਕ ਬਫਰਫਲਾਈ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ 'ਤੇ ਕਿੱਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਫਿਰ! ਡੀ ਵਾਰਡਸ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਬੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਰੋਫੋਰਟ ਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ! ਰੁਕੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਬੋਲੋ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਤੇਰੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦਾ।"
"ਕੀ?"
"ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਗੂ ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਢੋਲ ਜਾਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਿਕਾਰਡੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਉਹ ਟੁਕੜੇ ਹੀ ਯੋਗ ਹਨ।"
"ਮਹਿਮਾਨ ਜੀ, ਸਲਾਹ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਚੱਲਾਂਗਾ।"
"ਕੱਲ੍ਹ! ਕੋਈ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਸ਼ਾਮ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਨੌਜਵਾਨ, ਨੌਜਵਾਨ, ਕੋਈ ਫਲਰਟ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ। ਇਹ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ, ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਓ।"
"ਅਸੰਭਵ, ਸਰ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।"

"ਆਹ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਜਾਓਗੇ।"
"ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਪੰਜਾਹ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਓਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਚਲੇ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪੰਝੱਤਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਸਨ।"
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਫ਼ਰ।"
"ਐਂਕਸ, ਸਰ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੱਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ।
ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਵੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੋਟਲ ਡੇਸ ਗਾਰਡਸ ਤੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਕੀਤੀ। ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਪਲੈਨੇਟ, ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਘੋੜੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"
"ਇੰਝ ਕਿਉਂ, ਪਲੈਨੇਟ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ - ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ - ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ? ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ।"
"ਓਹ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਉਂ?"

"ਕਿਉਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਰੰਗੀਨ ਹੋ ਗਿਆ!"
"ਬਾਹ!"
"ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਉਸ ਛੁੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਮੈਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਹਰਕਤ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮਿਲਿਆ?"
"ਗੱਦਾਰ, ਸਰ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਰ; ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਾਹ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਸ਼ਾਹ ਬੋਨਾਸ਼ੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਈ, ਆਪਣਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ।"
"ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਪਲੈਨੇਟ; ਇਹ ਸਭ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰਹੱਸਮਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੌਸੀਅਰ ਦੇਖ ਲੈਣਗੇ।"
"ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਪਲੈਨੇਟ? ਜੋ ਆਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਆਪਣਾ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ?"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪਲੈਨੇਟ; ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾ-ਸੀਆ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਚੈਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਹੈ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਨੌਂ ਵਜੇ, ਇੱਥੇ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ, ਮੈਂ ਆ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤਿਆਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਰਹੀ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਗੈਸਕਨ ਪਾਦਰੀ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

€∞ ਮੰਡਪ

ਨੌਂ ਵਜੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋਟਲ ਡੇਸ ਗਾਰਡੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ; ਉਸਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ। ਚੌਥਾ ਘੋੜਾ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲ ਰੱਖੇ ; ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ , ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਖੱਡਾਂ ਪਾਰ ਕੀਤੀਆਂ , ਲਾ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਗੇਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸੜਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ , ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੁਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਸੀ , ਜੋ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸੀ , ਪਲੈਨੇਟ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਸੀ ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੜਕ ਹੋਰ ਇਕੱਲੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ , ਉਹ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ , ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਇਸ ਡੀ ਬੋਲੋਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਦਰਅਸਲ , ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਉੱਚੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁਕਣ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਅੰਡਰਵੁੱਡ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਚੈਨੀ ਦਿੱਤੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ , "ਖੈਰ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪਲੈਨੇਟ , ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾੜਾ ਹੈ ?"

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ , ਮਹਾਰਾਜ , ਕਿ ਲੱਕੜਾਂ ਵੀ ਜੰਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ?"

"ਕਿਵੇਂ , ਪਲੈਨੇਟ ?"

"ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। "

"ਪਰ ਤੂੰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ , ਪਲੈਨੇਟ --ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਡਰਦਾ ਹੈਂ ?"

"ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹੋ ? ਹਾਂ , ਮਹਾਰਾਜ। "

"ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ! ਕਿਉਂ , ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਲੈਨੇਟ , ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ। "

"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਭਰਵੱਟੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭਿਆਨਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਸੁਖਾਵਾਂ ਹੈ।"
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਡਰਪੋਕ ਹੈਂ, ਪਲੈਨੇਟ।"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਇਰਤਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਸਮਝਦਾਰੀ ਇੱਕ ਗੁਣ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਨੇਕ ਹੈਂ, ਹੈ ਨਾ, ਪਲੈਨੇਟ?"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਕੀ ਇਹ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉੱਧਰ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੀਵੇਂ ਨਾ ਕਰਦੇ?"
"ਸੱਚੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, "ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।
ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਇਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਰਹਾਂਗੇ?" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਨਹੀਂ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਹੋ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਮਹਾਰਾਜ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ?"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"
"ਤੂੰ ਡਰਦਾ ਹੈਂ, ਪਲੈਨੇਟ?"
"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਤੋਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਠੰਢੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਗਠੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਗਠੀਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਵਰਗੇ ਸਰਗਰਮ ਮਾਲਕ ਨੂੰ।"
"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਠੰਢ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਲੈਨੇਟ, ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।"

"ਮੌਸੀਅਰ, ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਤਾਜ ਨੂੰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਠੰਢ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ।"
"ਇਹ ਅੱਧਾ ਪਿਸਤੌਲ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ, ਪਲੈਨੇਟ ਵੱਲ ਲਗਾਮ ਸੁੱਟੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਆਪਣੇ ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟ ਕੇ, ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਠੰਡਾ ਹਾਂ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਇੱਕ ਘਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਉਪਨਗਰੀਏ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਈਪਾਥ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ; ਪਰ ਮੁੱਖ ਗਲੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਐਟੇਓ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ, ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਸਤ ਲੇਨ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਡਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਕੰਧ, ਚਿੱਟੇ ਕੋਣ 'ਤੇ ਮੰਡਪ ਸੀ, ਇਸ ਲੇਨ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਲੰਘਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਾਗ਼ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਕੋਏਜ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੇਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ।
ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਰੌਲਾ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੋਂ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਾੜ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ, ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਉਸ ਵਾੜ, ਉਹ ਬਾਗ਼, ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਇੱਕ ਹਨੇਰੀ ਧੁੰਦ ਆਪਣੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਪੈਰਿਸ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਖਾਲੀਪਣ ਜਿਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਮਕਦਾਰ ਬਿੰਦੂ ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਨਰਕ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਤਾਰੇ!
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਰੰਗ ਚਮਕਦਾਰ ਸਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਵੱਜਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਦੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਰੀਲੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਸ ਵਾਰ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦਾਸੀ ਸੀ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨੂੰ ਵਹਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘੜੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਮੰਡਪ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਝਲਕ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨਾ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਿਰਫ਼ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੂਰਖ ਆਦਤਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਂਟੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰਾਂ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੰਡਪ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈਆਂ।
ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਗੱਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਿਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਦੇ ਤਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਨਰਮ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਇਹ ਸ਼ਾਂਤ ਦੀਵਾ, ਭਿਆਨਕ ਗੜਬੜ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਅੰਬਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਅੰਦਰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ 'ਤੇ। ਇੱਕ ਮੇਜ਼, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਕੈਂਟਰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਗਏ, ਅਤੇ ਫਲ ਕੁਚਲੇ ਗਏ, ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਖਿੰਡ ਗਏ। ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਹਤਾਸ਼ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਜੀਬ ਗੜਬੜ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ, ਅਤੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਪਰਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦਾਗ ਲੱਗ ਰਹੇ ਕੁਝ ਖੂਨੀ ਧੱਬਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਧੜਕਣ ਨਾਲ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਤਰਨ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਹਿੰਸਾ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।
ਰਾਤ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਸੋਫੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਚਮਕੀ। ਫਿਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹੀ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਚ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ - ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਿੱਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਖੁਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਹੀਏ, ਜੋ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਆਏ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਨੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੰਡਪ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਰਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ ਸੀ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੰਧ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਫੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਨਾ ਲੱਭਿਆ। ਉਸਦਾ ਦਸਤਾਨੇ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਚਿੱਕੜ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਾ-ਮਾਤਰ ਬਦਬੂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਫੜਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਸ ਕੋਜ਼ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਜਿਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਵਾੜ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਕੁੱਤੇ ਦੇ ਭੌਂਕਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਸਤਕ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਛਾ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਮੰਡਪ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਬਿਨ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ।
ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇੰਝ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਦਰੋਂ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਿਆ - ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਸ਼ੋਰ ਜੋ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।
ਅਰਤਾਗਨਨ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਵਾਅਦਿਆਂ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ, ਕੀੜੇ-ਖਾਧਾ ਸ਼ੂਫਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਲਦੇ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਲੈਂਪ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਅਰਤਾਗਨਨ ਦੇ ਬਾਲਡ੍ਰਿਕ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਪੇਟੀ ਅਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਦੇ ਖੰਭਿਆਂ 'ਤੇ ਚਮਕੀ, ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਰਕਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਰਤਾਗਨਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।
"ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ; ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖਾਸ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ? ਬੋਲੋ!"
ਖਿੜਕੀ ਫਿਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਹੁਣ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਲਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ ਦੱਸੀ, ਨਾਮ ਨਾ ਛੱਡ ਕੇ। ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਉਸ ਮੰਡਪ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਉਸਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਹ ਲਿੰਡਨ ਦੇ ਰੁੱਖ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅੰਬਰ ਦੀ ਗੜਬੜ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਹਵਾ ਨਾਲ ਹਿਲਾਇਆ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ!"

"ਓਹ! ਮਹਾਰਾਜ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਪੁੱਛੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਪਿਸਤੌਲ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗਾ।"
ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਸੱਚ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਦੁੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ: "ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੌਂ ਵਜੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹਾਂ ਅਤੇ ਲੁੱਟੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਮੈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗੇਟ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀ ਵੇਖੇ। ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਾਠੀ ਘੋੜੇ ਸਨ। ਇਹ ਘੋੜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ। 'ਆਹ, ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਸੱਜਣ,' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, 'ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?' 'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?' ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਆਗੂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। 'ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਲ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।' 'ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਓ; ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਜ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਧਮਕੀ ਦੇਈਏ), ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹੋ।' ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜ ਸੁੱਟਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੌੜੀ ਫੜ ਲਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗੇਟ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਾੜ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣ ਅਤੇ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉੱਪਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਆਦਮੀ, ਮੋਟਾ, ਛੋਟਾ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰੰਗ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਮੰਡਪ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉੱਪਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ, 'ਇਹ ਉਹ ਹੈ!' ਤੁਰੰਤ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੰਡਪ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਕੀ ਦੋ ਆਦਮੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹ ਗਏ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ ਮੰਡਪ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਗੜ੍ਹੀ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਲੇਡੀ ਨੇ ਕਾਠੀ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਇੱਕਦਮ ਮੰਡਪ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਵੱਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਖਿੜਕੀ ਕੋਲ ਆਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ। ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਮੈਂ ਫਰਨੀਚਰ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਔਰਤ ਚੀਕ ਪਈ, ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਚੀਕੀ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਦੋ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੁੱਢੀ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਆਗੂ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਔਰਤ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੋੜਸਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ; ਰੇਲਗੱਡੀ ਨੇ ਕੋਚਮੈਨ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ; ਗੱਡੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਈ, ਤਿੰਨ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਗਤੀਹੀਣ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੂਤ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸੱਜਣ," ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਉਦਾਸੀ ਨੇ ਯਕੀਨਨ ਰੋਣ ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰੋ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਨਰਕ ਭਰੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ?"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"
"ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।" "ਓਹ, ਇਹ ਉਹ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।"
"ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਆਦਮੀ, ਕਾਲੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਵਰਗਾ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ।"

"ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਫਿਰ ਉਹ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਹ! ਉਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਦੂਜਾ?"
"ਕੀ?"
"ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ।"
"ਓਹ, ਉਹ ਸੱਜਣ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।"
"ਕੁਝ ਲਾੜੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਗਰੀਬ ਔਰਤ, ਗਰੀਬ ਔਰਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀਮਾਨ?" ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਵਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" ਭਾਰੀ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਫਿਰ ਫੈਰੀ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਮੋੜਿਆ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲਵੇਗਾ; ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਈਰਖਾ ਦੇ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਮਨ ਸ਼ੱਕ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਓਹ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੁਝ ਉਮੀਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ?"
ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਅਗਲਾ ਕੰਮ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਗਾਤਾਰ ਸਾਰੇ ਕੈਬਰੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਲੈਨੇਟ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਿਆ।
ਛੇਵੇਂ ਵਜੇ ਉਹ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਲਾਠੀ ਲਈ ਸਵੇਰੇ ਛੇ ਵਜੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਦੁਖਦਾਈ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਉਸ ਥਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਰਹੱਸਮਈ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾ ਸਕੇਗਾ। ਛੇਵੇਂ ਕੈਬਰੇ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰੁਕਿਆ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਗੁਣਵੱਤਾ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਮੰਗੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹਨੇਰੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ

ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਸਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਸਹੁੰਆਂ, ਮੋਟੇ ਮਜ਼ਾਕ ਅਤੇ ਗਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਨੌਕਰਾਂ ਅਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੰਘਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮਾਜ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨੁਕਸਾਨ 'ਤੇ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਅਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਠੀਕ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਿਰਫ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਨੀਂਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ।
ਛੇ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਬੇਆਰਾਮ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਗਿਆ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਟਾਇਲਟ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਨੀਂਦ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੀਰੇ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ, ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਪਰਸ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਲੱਭ ਕੇ, ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਬੋਤਲ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਲੂਣ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਿੱਲੇ ਸਲੇਟੀ ਧੁੰਦ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰ ਪਲੈਨੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਕੈਬਰੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸਦੇ ਵਜੂਦ ਦੇ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ।
ਪੋਰਟੋ

ਸਿੱਧਾ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇ-ਵਿਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵੇਖਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਤੋਂ ਉਸ ਗਰੀਬ ਮੁਟਿਆਰ ਦੀ ਕੁਝ ਬੁੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਮ! ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੁਆਦ, ਇੱਕ ਲੀਗ ਆਫ।"
"ਪਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਵੇਲੇ, ਪਰ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਣਜਾਣ ਹੈ। ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਉਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਖ਼ਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਗੈਸਕਨ ਸੀ, ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੇ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਉਸ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ; ਅਤੇ ਯੋਗ ਕਪਤਾਨ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੀਵੰਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ, ਇੰਨਾ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਦ੍ਰਿੜ, ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਹਾਵਣਾ ਯਾਤਰਾ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ।
ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹੋਏ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਐਮ. ਬੋਨਾ-ਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ। ਉਹ ਸਭ ਜੋ ਸਿਆਣਾ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੁੱਢੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕਾਰਕ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਉਸ ਪੀਲੇ, ਕਾਫ਼ੀ ਪੀਲੇਪਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਪਿੱਤ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਚਾਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਠੱਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੱਸਦਾ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਪਖੰਡੀ ਇੱਕ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਹੰਝੂ ਨਹੀਂ ਵਹਾਉਂਦਾ। ਸਾਰਾ ਝੂਠ ਇੱਕ ਮਖੌਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਖੌਟਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਯਤਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਸਲੀ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਫਿਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਾਸਕ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਾਸਕ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਸੀ। ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਖੈਰ, ਨੌਜਵਾਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਲਿੰਗੀ ਰਾਤਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਾਂ! ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ! ਕੀੜੇ! ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਕਰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਜਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੌਸੀਓਰ ਬੋਨਾਸੀਓ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਡਲ ਹੋ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਪਤਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕੀ ਨਹੀਂ, ਮੌਸੀਓਰ ਬੋਨਾਸੀਓ?"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਮਾਰੀ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਸਾਥੀ ਹੈਂ! ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਕਿੱਥੇ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਲਕ? ਇਹ ਚੌਰਾਹੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੂਟਾਂ ਵੱਲ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰੀ, ਸਾਰੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਉਹੀ ਨਜ਼ਰ ਮਰਸਰ ਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਟੋਵਿੰਗਾਂ 'ਤੇ ਪਈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਢੇਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਦਿੱਖ ਵਾਲੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਛਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਅਚਾਨਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੋਟਾ ਆਦਮੀ, ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੰਮਾ, ਗੂੜ੍ਹੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਹਿਨਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਆਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਐਸਕੌਰਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਬੋਨਾਸੀਓ ਖੁਦ ਸੀ। ਪਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਅਗਵਾ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਝੁਕਾਅ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਗਲੇ ਤੋਂ ਫੜਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਇਸ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ

ਅੱਧੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਬੰਦ ਸੀ, ਰੁਕਾਵਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਹ, ਪਰ ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਲਾਇਕ ਆਦਮੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬੂਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪੰਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਟੋਇੰਗ ਅਤੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਰਸ਼ ਦੀ ਬਰਾਬਰ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੀ ਤੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ? ਓ, ਸ਼ੈਤਾਨ! ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਪ੍ਰਭੂ! ਨਹੀਂ," ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਂਟ ਮੈਂਡੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਅਤੇ ਸੜਕਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਖਰਾਬ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਚਿੱਕੜ ਲਿਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਹਟਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਸੀ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਮੈਂਡੇ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂਡੇ ਸੇਂਟ ਕਲਾਉਡ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਸੱਲੀ ਦਿੱਤੀ। ਜੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਖੋਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਸਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਲੈਣ ਦਿਓ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।"
ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰੀ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪਹਿਲੀ ਰੀਲੇਅ 'ਤੇ।

"ਐਂਕਸ, ਮੌਸੀਓਰ ਬੋਨਾਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਬੱਸ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੂਟ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੁੱਤੇ ਬੁਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਾਂਗਾ।"
ਉਸਨੇ ਮਰਸਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਕੱਲੀ ਵਿਦਾਈ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ।
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ।"
"ਹੁਣ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਲੈਨੇਟ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਓਹ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌ ਵਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹਜ਼ਾਰ ਵਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ।" "ਜਦੋਂ?"
"ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਘਰ ਸੀ।"
"ਇੱਥੇ ਕੌਣ ਆਇਆ ਹੈ? ਆਓ, ਬੋਲੋ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ?"
"ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ।"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਗਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਕਪਤਾਨ?"
"ਆਪਣੇ ਆਪ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਗਿਰਫ਼ਤਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵ੍ਹੀਡਿੰਗ ਤਰੀਕੇ ਲਈ।"
"ਕੀ ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਫਿਰ?"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਪਿਆਰਾ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਵੱਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਦੀ ਕਾਮਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਲੇਸ-ਰਾਇਲ ਤੱਕ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।" [*]
*ਰਿਫਲੀਯੂ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ

ਰਾਜਾ।
"ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ?"
"ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੱਲ ਅਸੰਭਵ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।" "ਖੈਰ, ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਭਰ ਉਸਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।" "ਇਹ ਫੰਦਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਓਹ, ਮੈਂ ਫੰਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ।
"'ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਿਆ ਹੈ?' ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"'ਟ੍ਰੌਇਸ ਨੂੰ, ਸ਼ੈਂਪੇਨ ਵਿੱਚ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"'ਅਤੇ ਉਹ ਕਦੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ?"
"'ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ।'"
"ਪਲੈਨੇਟ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, "ਤੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਸਾਥੀ ਹੈਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੇਰਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਗਏ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਫਿਰ ਝੂਠ ਮੇਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਦਿਲ ਚੰਗੇ ਬਣੋ, ਪਲੈਨੇਟ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋਗੇ। ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚੱਲ ਪਏ।"
"ਇਹ ਉਹ ਸਲਾਹ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਮੈਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕਤਾ ਦੇ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ! ਉਸ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਮੌਸਕੇਟਨ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਜਾਣਨ ਲਈ ਓਨੇ ਹੀ ਉਤਸੁਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿੰਨੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਦਰਅਸਲ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਹਵਾ ਸਾਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਹਵਾ ਨਾਲੋਂ ਹੁਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ--"

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਪਣਾ ਸਾਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰ, ਪਲੈਨੇਟ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਟਲ ਡੇਸ ਗਾਰਡੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵੈਸੇ, ਪਲੈਨੇਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੀਵਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹਾਂ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਵਧਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ; ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਖੁਸ਼ਬੂਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਖਤ ਸੀ, ਅਰਾਮਿਸ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ। ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਪਲੈਨੇਟ ਹੋਟਲ ਡੇਸ ਗਾਰਡੇਸ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਈ ਸੀ।
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੋਰਟਮੈਨਟੋ ਜੋੜਿਆ। "ਹੁਣ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਓ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰਾਂਗੇ?" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਲਾਕ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਜੈਸਟਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਲੱਭਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲੇ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਦਾਤ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਦਇਆ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਆਮੀਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹੋਟਲ ਡੇਸ ਗਾਰਡੇਸ ਤੋਂ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਗਲੀ ਨੂੰ ਉਲਟ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡ ਕੇ ਬੈਰੀਅਰ ਡੇ ਲਾ ਵਿਲੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੈਰੀਅਰ ਮੋਂਟਮਾਰਟ੍ਰੇ ਰਾਹੀਂ, ਸੇਂਟ ਡੇਨਿਸ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਲਈ - ਇੱਕ ਰਣਨੀਤਕ ਚਾਲ ਜੋ ਕਿ ਬਰਾਬਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦਤਾ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਤਾਜ ਪਹਿਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਇਕੱਠੇ ਪਿਏਰੇਫੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ।

ਪਲੈਨੇਟ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਰਾਤ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਲੇਰ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਖ਼ਤ ਝਿੜਕ ਮਿਲੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਮਰਤਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਫਿਰ ਵੀ, ਭਾਵੇਂ ਯਾਤਰੀ ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਸ਼ਹਿਰੀਤਾ ਤੋਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਵਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਯਾਤਰੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਚੈਂਟੀਲੀ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਟ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਦੇ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ 'ਤੇ ਉਤਰ ਗਏ, ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਰੁਕੇ ਸਨ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਧੂ ਘੋੜਿਆਂ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਲਾੜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗਿਆਰਾਂ ਲੀਗ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਰੁਕਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੀ ਪੋਰਥੋਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਰੰਤ ਇਹ ਪੁੱਛਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁੱਛੇ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸੌਂਪਿਆ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਨਾਸ਼ਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ - ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਜਿਸਨੇ ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਉੱਚ ਰਾਏ ਦੀ ਹੋਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ।
ਇਸ ਲਈ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਗਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲਾਠੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਦੀ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਸਨਸਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਦੋ ਗਲਾਸ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ।
"ਮੇਰੀ ਨਿਹਚਾ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੋ ਗਲਾਸ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ

ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੀਓ। ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਲਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕੀ ਪੀਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਾ ਪਹੁੰਚੇ? ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਲਈ ਪੀਈਏ।" "ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲੂ ਇੱਛਾ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕਰੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਟੋਸਟ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਵਾਰਥ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਹੋਟਲ ਵਧ-ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਾਤਰੀ ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸੜਕ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਮਤ ਕਮਾਉਂਦੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"
"ਵਾਹ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਦਸ ਵਾਰ ਚੈਂਟੀਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦਸ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਰੁਕਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਸੀ? ਮੈਂ ਕੁਝ ਦੋਸਤਾਂ, ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਰਾਹ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ।" "ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਯਾਦ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਹਾਮਾਈ ਪੋਰਥੋਸ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ।"
"ਕਿਉਂ, ਯਕੀਨਨ, ਉਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਕੀ, ਉਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਾਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਬੇਚੈਨ ਹਾਂ--"
"ਕਿਸ ਖ਼ਾਤੇ?"

"ਕੁਝ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਉਸਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਅਸਲੀ ਮਲ੍ਹਮ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਸਰਜਨ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ।"
"ਪੋਰਥੋਸ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ, ਫਿਰ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਕੀ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ? ਯਕੀਨਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਦੱਸਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਜੀਭਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਕੀ ਮੈਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਬਿਲਕੁਲ, ਮਹਾਰਾਜ। ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹੋ; ਪਹਿਲੀ ਉਡਾਣ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਇੱਕ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿਓ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਓ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ।" "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਕਿਉਂਕਿ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ?"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਚਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਉਡਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਅਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਮੰਗੇ ਹਨ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਆਹ, ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਬਹੁਤ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਘਰ ਬਹੁਤ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਹਫ਼ਤੇ ਆਪਣੇ ਬਿੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕਾ

ਪਲ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ! ਅਤੇ ਕਿਸ ਨਾਲ?"
"ਪ੍ਰਭੂ, ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ? ਕਿਸੇ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਜੋ ਇਸ ਰਸਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ LANSQUENET ਦੀ ਇੱਕ ਖੇਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ।"
"ਫਿਰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੂਰਖ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ?"
"ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਮਹਾਰਾਜ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਜਣ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਘੋੜਾ ਉਸਦਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਘੋੜਾ ਉਸਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪੋਰਥੋਸ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਐਨ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਸਮਝ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਗੋਲਡਨ ਈਗਲ ਦੇ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਜ ਦਾ ਪੱਖ ਦੇਣ ਲਈ ਦਿਆਲਤਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ, ਮੇਰਾ ਘਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਇੰਨਾ ਭੜਕਾਊ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅੰਬਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਮਰੇ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਪਲ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ, ਜੋ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਸ ਅੰਬਰ ਨੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟੀਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਝਾਤ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਲਿਆ, ਦਿਨ-ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ

ਦਖਲ ਦੇਵੇ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਹੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"
"ਕੀ! ਮੌਸਕੇਟਨ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਫਿਰ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ। ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਬੇਬੀ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚੁਸਤ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"
"ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਸਕੇਟਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇਖੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਵੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ - ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹੋਵਾਂਗਾ!"
"ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਹਮ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਚਹੇਤੇ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰਕਮ ਲਈ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ।"
"ਜੇ ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸਿਰ 'ਤੇ ਕੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ--"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ?"
"ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੰਨਾ ਯਕੀਨ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ?"
"ਹਾਂ; ਮੈਂ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ, ਜੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਵੇਕ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਬੋਲੋ! ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਕਹਿਣ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬੇਚੈਨੀ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਖੈਰ?"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅੰਬਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ?"
"ਡਾਕ ਵਿੱਚ ਖੱਬਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਮੁਟਿਆਰ ਤੱਕ ਖੱਬਾ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਖੱਬੇ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਲਗਭਗ ਇੰਝ ਹੀ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਕੌਣ ਹੈ?
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"
"ਕਿਉਂ, ਉਹ ਚੈਟਲੇਟ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ*, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨਾਮਕ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਈਰਖਾਲੂ ਹਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨੂੰ ਰੂ ਆਕਸ ਔਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
* ਅਟਾਰਨੀ
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿ ਮੋਨ-ਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਮੌਸਮ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਲਈ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਓ, ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ?"
"ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ।"
"ਜ਼ੌਂਡਸ, ਮਹਾਰਾਜ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੂੰ ਛੇਦ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਨੇ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਡੋਮੋਂਟੇਡ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਸਦੇ ਬਾਥਰੂਮ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੇਖੀਬਾਜ਼ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਡੌਫੀ ਦੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"
"ਆਹ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਸਟ੍ਰੋਕ ਵੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਸੀ?"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਲੜਾਈ ਵੇਖ ਸਕਾਂ ਬਿਨਾਂ ਲੜਾਕਿਆਂ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖੇ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ?"
"ਓਹ! ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਕਰ ਲਿਆ; ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛਾਲ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਾਨਸੀਉਰ ਪੋਰਥੋਸ ਪਰੇਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਸਟੀਲ ਸਨ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਉਸਦੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖੀ; ਅਤੇ ਮਾਨਸੀਉਰ ਪੋਰਥੋਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਪਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪੁੱਛਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪੋਰਥੋਸ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ ਲੈ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਅਜਨਬੀ ਮਹਾਮਹਿਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ?"
"ਇਹ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਹਿਲੀ ਕਹਾਣੀ 'ਤੇ, ਨੰਬਰ ਇੱਕ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣਾ - ਇੱਕ ਅੰਬਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਦਸ ਵਾਰ ਵੀ ਉਛਾਲ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਬਾਹ! ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪੋਰਟੋਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੁਫੈਸ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ।"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਮੁਟਿਆਰ, ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਢਿੱਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹੇਗਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਰਾਣੀ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਤੋਂ ਅੱਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਇਨਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇਗੀ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਵਾਬ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ?"
"ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ; ਉਹ ਦੇਖ ਲੈਂਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰੇ?"
"ਓ, ਪ੍ਰਭੂ, ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ! ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਲਿਖਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਨੌਕਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡਾਕ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਪਾਇਆ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬੁੱਢੀ ਅਤੇ ਬਦਸੂਰਤ ਹੈ?" "ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੱਕੇ ਤਾਂ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੋਹਣੇ ਨਹੀਂ, ਪਥੌਡ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੋਰਥੋਸ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਨਹੀਂ! ਵੀਹ ਵਧੀਆ ਪਿਸਤੌਲ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੀਣ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਜੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸਤ ਮਿਲਣਗੇ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ, ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋਵੋ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਰ ਸੰਭਵ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ?"

"ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ!"
"ਡਰ ਨਾ; ਉਹ ਓਨਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉੱਪਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।
ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ, ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ, ਕਾਲੀ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅੰਕ "ᄙ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਉਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।
ਪੋਰਥੋਸ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮੂਸ-ਕਿਊਟਨ ਨਾਲ ਲੈਂਸਕੁਏਨਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੇਡ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਇੱਕ ਥੁੱਕ ਅੱਗ ਦੇ ਅੱਗੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਇਮਨੀਪੀਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋ ਗਰਮ ਪਕਵਾਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਦੋ ਸਟੂਪੈਨ ਉਬਾਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਖਰਗੋਸ਼ ਅਤੇ ਮੱਛੀ ਦੇ ਸਟੂ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਗੰਧ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ਬੂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਸਿਖਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮੋਡ ਦਾ ਸੰਗਮਰਮਰ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ; ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ, ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਸਟੂਪੈਨ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਖਾਸ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਪਾਰਡੀਯੂ! ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ; ਪਰ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕਿਆ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਵਧੇਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਰਥੋਸ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਸਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਿਆ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ?"

"ਮਾਣ! ਬਦਮਾਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਤੂੰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਤਾਂ ਜੋ ਗੋਡੇ ਦਾ ਇਹ ਖਿਚਾਅ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਰਥੋਸ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ?"
"ਹੇ ਰੱਬਾ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਆਵਾਂਗਾ।"
"ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ? ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ; ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕਰਨੀ ਹੈ।"
"ਓਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਪੰਝੱਤਰ ਪਿਸਤੌਲ ਸਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੰਡੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਜੋ ਇਸ ਰਸਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉੱਪਰ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਅਲਾਇੰਸ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪੰਝੱਤਰ ਪਿਸਤੌਲ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ, ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੌਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਗਿਆ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਰਥੋਸ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਹਾਵਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ 'ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਬੇਮੁਹਾਰ, ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਬੇਮੁਹਾਰ'। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਡ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋ ਕਿ ਇਸਦਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਉਲਟ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਬਦਮਾਸ਼ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ - ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੀ ਦਲੇਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ?"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੈਂ ਕਿਸ ਭੈੜੇ ਲੂ ਨਾਲ ਖੇਡਦਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਹਵਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਲੂਈ ਭੇਜਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਾਦਸੇ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਲੋੜ ਸੀ।" "ਖੈਰ?"

"ਖੈਰ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਿੰਡ ਦੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ?"
"ਨਹੀਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।" "ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਰਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਸੀਟਮੈਨ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਟੂਪੈਨ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਵੱਲ ਭੇਜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ, ਤਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ਜਾਫ਼ੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬਿੱਲ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਡਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਦੰਦਾਂ ਤੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੌਰਟੀਆਂ ਬਣਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਬੋਤਲਾਂ ਅਤੇ ਸਟੂਪੈਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਨਹੀਂ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਤਣਾਅ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੌਸਕੇਟਨ ਚਾਰਾ ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸਤ ਮੌਸਕੇਟਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੌਸਕੇਟਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਕੀ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਧੀ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਫਾਇਦੇ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ।" "ਪ੍ਰਭੂ, ਮਹਾਰਾਜ! ਇਸ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਸੰਜਮੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਬੱਸ ਤੇਜ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਮੇਰਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਾਇਕ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

"ਮੌਸੀਅਰ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।"
"ਕੀ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਅਤੇ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟਸ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਧ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟਸ ਕੈਥੋਲਿਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ - ਇਹ ਸਭ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ - ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਪਣਾਇਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਕਦੇ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੰਛੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵਾੜਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਤੁਰੰਤ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟ ਨੂੰ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੀ... ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਦੀ ਉੱਤਮਤਾ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ - ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਮੇਰੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਹਿਊਗਨੋਟ ਬਣਾ ਕੇ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਯੋਗ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇਆ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਓ, ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਕਿਸਮ ਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿਊਗਨੋਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਏ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਹੇ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਦਿੱਤੀ," ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਦੋਂ ਕੈਬਰੇ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਗਏ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਿਊਗਨੋਟ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ। ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ; ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਪਿਤਾ ਦੀ

ਦੂਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਤਾ ਬਹੁਤ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਕਵੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੰਦਾ ਵਿਛਾਉਣਾ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਦੋ ਨਾਜ਼ੁਕ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੰਮ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਹਾਰਾ ਮਿਲਿਆ। ਮਹਾਰਾਜ ਲੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੰਦੇ ਪਾਏ; ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਲੇਟਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਮੱਛੀ ਦੇ ਤਲਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਾਰਾਂ ਖਿਸਕਾਈਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ, ਅਸੀਂ ਤਿਤਰ, ਖਰਗੋਸ਼, ਕਾਰਪ ਜਾਂ ਈਲ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਸਾਰੇ ਹਲਕੇ, ਪੌਸ਼ਟਿਕ ਭੋਜਨ ਲਈ।"
"ਪਰ ਵਾਈਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਵਾਈਨ ਕੌਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਜ਼ਬਾਨ?"
"at ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਂਹ।"
"ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਂਹ ਕਿਵੇਂ?"
"ਉਹ ਇਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਮੌਸਕੇਟਨ; ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਸੀ।"
"ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਮੋਡ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ 'ਤੇ ਹਨ?"
"ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਆਵੇਗਾ।"
"ਇਸ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾੜੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਕਸੀਕੋ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਲਾੜੀ ਮੇਰਾ ਹਮਵਤਨ ਸੀ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਬਣ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਿਰਦਾਰ ਸਮਾਨ ਸਨ। ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਡ-ਖੇਡ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪਸੰਦ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪੰਪਾਸ ਦੇ ਮੈਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਸਧਾਰਨ ਦੌੜਨ ਵਾਲੇ ਫਾਹੇ ਨਾਲ ਬਾਘ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਬਲਦ ਦਾ

ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹ ਵੀਹ ਜਾਂ ਤੀਹ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁੱਟਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਠ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਤੀਹ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੱਟਣ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦੌੜਨ ਵਾਲੇ ਫਾਹੇ ਵਿੱਚ ਬੋਤਲ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਫੜ ਲਈ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵਾਜਿਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਲੱਸੋ ਸੁੱਟੋ। ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ? ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਤਹਿਖਾਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਚਾਬੀ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ; ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਵਾਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਛੇਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਹਵਾਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਲੱਸੋ ਸੁੱਟਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਾਈਨ ਹੈ, ਇਹੀ ਮੇਰਾ ਖੇਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਕਮੋਡ ਅਤੇ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਵਾਈਨ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖੋਗੇ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?"
"ਧੰਨਵਾਦ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਧੰਨਵਾਦ; ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।" "ਠੀਕ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ, ਮੌਸਕੇਟਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।"
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਭਰਾਤਰੀ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅਰਾਮਿਸ, ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕ੍ਰੀਵੇਕੋਇਰ ਵਿਖੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਇਆ, ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਵਿਖੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਮਟੇਸ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਉਹ ਚਾਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਲਈ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਘੋੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪਲ ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਕਿ ਘੋੜੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਲੇਰਮਾਂਟ ਵਿੱਚ ਸੌਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਜੇ ਵੀ ਗ੍ਰੇਟ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਬੁਲਾਏਗਾ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੋਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਚੈਂਟੀਲੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਿੱਲ ਅਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

€♣ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਥੀਸਿਸ

ਡੀ 'ਆਟਾ□□□□□□ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਬੇਅਰਨਾਈਸ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਸਭ ਕੁਝ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਹੰਕਾਰੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸਤੀ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਭੇਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਉੱਤਮਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਿੱਖ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਵਿੱਚ ਲੈਣ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਉਦਾਸੀ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਸੀ; ਪਰ ਆਓ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਜਲਦੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪਛਤਾਵੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਡਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਗਰੀਬ ਔਰਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ; ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਭਿਆਨਕ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਮ. ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਜੇਕਰ ਗਾਰਡਜ਼ ਦਾ ਕਪਤਾਨ ਉਸਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ।

ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਲੰਘਾਉਂਦੀ ਜਿੰਨੀ ਸੋਚ ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਜ਼ਬ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਹਰੀ ਹੋਂਦ ਫਿਰ ਨੀਂਦ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੋਚ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ, ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਮਾਪਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਪੇਸ ਦੀ ਹੁਣ ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ, ਬੱਸ। ਲੰਘੇ ਹੋਏ ਅੰਤਰਾਲ ਵਿੱਚੋਂ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧੁੰਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ, ਪਹਾੜਾਂ ਅਤੇ ਲੈਂਡਸਕੇਪਾਂ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਗੁਆਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਭਰਮ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਯਾਤਰਾ

ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਗਤੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਛੇ ਜਾਂ ਅੱਠ ਲੀਗ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੈਂਟੀਲੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰੀਵੇਕੋਇਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ ਜੋ ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲੰਘਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਕੈਬਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਦੌੜਨ ਲਈ ਧੱਕਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ।
ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨੀ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਮੋਟੇ, ਭੜਕੀਲੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰਨ ਦਾ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਰੀਰ ਵਿਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਥੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਏ ਸੀ?"
"ਇੱਕ ਸੋਹਣਾ ਨੌਜਵਾਨ, ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ, ਨਰਮ, ਮਿਲਣਸਾਰ, ਅਤੇ ਸੋਹਣਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ?"
"ਉਹ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ।"
"ਬੱਸ ਇੰਝ ਹੀ। ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਪਾਰਡੀਯੂ! ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਵੱਲ ਲਗਾਮ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਮਿਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇਖ ਸਕੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।"
"ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ? ਕੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਔਰਤ ਹੈ?"
"ਯਿਸੂ! ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਬੇਚਾਰਾ ਮੁੰਡਾ! ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਉਹ ਕਿਸਦੇ ਨਾਲ ਹੈ?"
"ਮੋਂਟਡੀਡੀਅਰ ਦੇ ਕਿਊਰੇਟ ਅਤੇ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਜੇਸੁਇਟਸ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨਾਲ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਗਰੀਬ ਬੰਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ; ਪਰ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ।"
"ਬੱਸ, ਬੱਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੁਸਕੀਟੀਅਰ ਸੀ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਨੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਪੰਜਵੇਂ ਨੰਬਰ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਣੀ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਬਾਹਰੀ ਪੌੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਲੀ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਾਡੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਬੇ ਦੇ ਠਹਿਰਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਅੰਬਰ ਦੀਆਂ ਮਲੀਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰਮੀਡਾ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਜ਼ਿਨ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਗਰੀਬ ਬਾਜ਼ਿਨ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਪਲ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਅਰਾਮਿਸ ਵਰਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਗਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ- ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸਕਟੀਅਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਲਗਾਤਾਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟੇਗਾ। ਸਰੀਰਕ ਦਰਦ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਮੇਲ ਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪੀੜਿਤ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰੇ ਦੋਹਰੇ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਸੀ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਗਾਇਬ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮ।
ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਲਈ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਸ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਸਨੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ

ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸਰਾਏ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦੁਆਰਾ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੀ ਸਿਖਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਮ. ਬਾਜ਼ਿਨ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਵੈਲੇਟ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਚਰਚਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਨੰਬਰ ਪੰਜ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਾ ਹੈਂਡਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਅਰਾਮਿਸ, ਇੱਕ ਨੀਲੇ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੋਲ ਫਲੈਟ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕੈਲੋਟ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਆਇਤਾਕਾਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਰੋਲ ਅਤੇ ਫੋਲੀਓ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀਆਂ ਮਾਤਰਾਵਾਂ ਸਨ। ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਜੇਸੁਇਟਸ ਦਾ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੋਂਟਡੀਡੀਅਰ ਦਾ ਕਿਊਰੇਟ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰਦੇ ਅੱਧੇ ਖਿੱਚੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸੁੰਦਰ ਰਿਵਰੀ ਲਈ ਗਿਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਹੱਸਮਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਵਸਤੂਆਂ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅੱਖ ਨੂੰ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਦੂ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਬਾਟਾ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਤਲਵਾਰ, ਪਿਸਤੌਲ, ਪਲੱਮਡ ਟੋਪੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਢਾਈ ਅਤੇ ਲੇਸਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੇਖ ਨਾਲ ਲਟਕਦਾ ਦੇਖਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੌਲੇ 'ਤੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਮਨ ਇਸ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ, ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"

"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ! ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਿਉਂ ਹੈ?" "ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ - ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਮਾਰ ਹੋ।"
ਦੋ ਬਦਮਾਸ਼ ਆਦਮੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਭਰਿਆ। "ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ? ਓ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ; "ਇਹ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
"ਇਹ ਸੱਜਣ, ਜੋ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਦੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਰੱਬ ਦੀ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਮਸਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ, ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਚਰਚਾ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਮੌਂਟੀਡੀਅਰ ਦੇ ਕਿਊਰੇਟ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ; ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਜਾਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।"

"ਇੱਕ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਦੀ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਭਾਰ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਸੀ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ।"
ਦੋ ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਝੁਕ ਗਏ।
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸਾਹਿਬ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਥੀਸਿਸ ਕੱਟੜ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਥੀਸਿਸ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਥੀਸਿਸ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਥੀਸਿਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲ ਅੱਧਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਹੁਣ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸੁੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਮੋਟਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਖੂਨ ਵਗਣ ਲਈ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਹੁਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਥੀਸਿਸ ਕੱਟੜ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਇਹ ਆਦਰਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਵਿਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵਿਸਤਾਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੈ - 'UTRAQUE MANUS IN BENEDICENDO CLERICIS INFERIORIBUS NECESSARIA EST।'"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦੀ ਵਿਦਵਤਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਨੇ ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਓਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਜਿੰਨੀ ਉਸਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ।
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕੇ, "'ਨੀਚ ਵਰਗ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਲਈ ਦੋ ਹੱਥ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।"
"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਵਿਸ਼ਾ!" ਜੇਸੁਇਟ ਚੀਕਿਆ।

"ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਹਠਧਰਮੀ!" ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਤੀਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸੀ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜੇਸੁਇਟ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕਦਮ ਰੱਖ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਈਓ ਵਾਂਗ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ! ਪ੍ਰੌਰਸਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜਿਸ ਲਈ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਤਾਵਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ, ਫੈਸੀਲਸ ਨੈਟਨਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਖੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਲਈ ਨੈਤਿਕਤਾ ਕੀ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਥੱਕਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਿਊਰੇਟ ਵੀ ਥੱਕ ਗਿਆ।
"ਦੇਖੋ ਕਿੱਡਾ ਵੱਡਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਹੈ!" ਜੇਸੁਇਟ ਚੀਕਿਆ।
"ਐਕਸੋਰਡੀਅਮ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਕਿਊ-ਮੈਡਮੋਡਮ ਇੰਟਰ ਕੋਲੋਰਮ ਇਮਨਸਿਟਮ."
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖਾਲੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਬਾੜੇ ਵੀ ਫੁੱਟ ਗਏ।
"ਆਓ ਫਰੈਂਜ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ, ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ," ਉਸਨੇ ਜੇਸੁਇਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਅੱਗੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਗੇ।"
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਲਾਤੀਨੀ ਮੈਨੂੰ ਉਲਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਜ਼ਰੂਰ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੋਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਊਰੇਟ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਖੈਰ, ਆਓ ਦੇਖੀਏ ਕਿ ਇਸ ਚਮਕ ਤੋਂ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੂਸਾ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸੇਵਕ - ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਸੀ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋ - ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈਆਂ ਜਦੋਂ ਇਬਰਾਨੀ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੰਜੀਲ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ? ਮਨੁਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮਨੁਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ - ਹੱਥ ਰੱਖੋ, ਹੱਥ ਨਹੀਂ।"

"ਹੱਥ ਰੱਖੋ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ।
"ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ, ਜਿਸਦੇ ਪੋਪ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਪੋਰਿਜ ਡਿਜੀਟੋਸ - ਉਂਗਲੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉੱਥੇ ਹੋ?"
"ਸਰਟੀਜ਼," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਗੱਲ ਸੂਖਮ ਹੈ।" "ਉਂਗਲਾਂ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਨੇ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਪੋਪ, ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ? ਤਿੰਨ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ - ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਲਈ, ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਲਈ।"
ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ।
"ਪੋਪ ਸੇਂਟ ਪੀਟਰ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਬਾਕੀ - ਧਾਰਮਿਕ ਪਦ-ਅਨੁਸਾਰ - ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਮਰ ਕਲਰਕ ਸਾਡੇ ਡੀਕਨ ਅਤੇ ਸੈਕ੍ਰਿਸਟਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੜਕਾਅ ਨਾਲ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਗਿਣਤੀ ਵਾਂਗ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਗੂਮੈਂਟਮ ਓਮਨੀ ਡੇਨੁਡਾ-ਤੁਮ ਓਰਨਾਮੈਂਟੋ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਦੋ ਖੰਡ ਇਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਫੋਲੀਓ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੇਂਟ ਕ੍ਰਿਸੋਸਟਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਭਾਰ ਹੇਠ ਝੁਕਾਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੰਬ ਗਿਆ।
"ਸਰਟੇਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਥੀਸਿਸ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਟੈਕਸਟ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ - ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਆਦ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ - 'ਨੌਨ ਇਨਟਾਈਲ ਈਸਟ ਡੀਸੀਡੇਰੀਅਮ ਇਨ ਓਬਲੇਸ਼ਨ'; ਯਾਨੀ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਛਤਾਵਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।'"
"ਇੱਥੇ ਰੁਕੋ!" ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਥੀਸਿਸ ਧਰਮ-ਧਰੋਹ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਅਗਸਤੀਨਸ ਵਿੱਚ ਧਰਮ-ਧਰੋਹੀ ਜੈਨਸੇ-ਨਿਅਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਕਿਤਾਬ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਲਾਦ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ। ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ; ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਜਾਓਗੇ।"
"ਤੂੰ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਂਗਾ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਇੱਛਾ ਦੇ ਉਸ ਮਸ਼ਹੂਰ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਰਸਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੇਲਾਜੀਅਨਾਂ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਪੇਲਾਜੀਅਨਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ-" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੈਰਾਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਬਤ ਕਰੋਗੇ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਅਰਪਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਨੂੰ ਸੁਣੋ: ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਣਾ ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਪਛਤਾਉਣਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਹੈ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ, ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ-" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ!" ਜੇਸੁਇਟ ਚੀਕਿਆ।
"ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਆਹ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੁਰਲਾਉਂਦਿਆਂ, "ਸ਼ੈਤਾਨ 'ਤੇ ਪਛਤਾਵਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਾਗਲਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਂਗ ਪਾਗਲ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਪਰ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ, ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ; ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਉਹ ਵਾਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਾਂਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਥੋਡਾਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਉਠਾਏ, ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ। "ਨਹੀਂ; ਪਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਮਾੜੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਿਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ! ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
ਜੇਸੁਇਟ ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ।
"ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ; ਇਹ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੰਸਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿਓ।'"

"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਫਿਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਿਪਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰਗੜਦੇ ਹੋਏ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰੋਂਡੇਉ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਵੋਇਚਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।"
"ਇੱਕ ਰੋਂਡੇਉ!" ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਕ ਰੋਂਡੋ!" ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ! ਇਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ; "ਇਹ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ।"
"ਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੰਕੋਚ ਨਾਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਪਖੰਡ ਦੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ:
"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਬੀਤੇ ਲਈ ਰੋਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਘਸੀਟਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਹੰਝੂ ਭੇਟ ਕਰੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਰੋਂਦੇ ਹੋ!"
"ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਸੁੱਖਾਂ ਲਈ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਭੱਜ ਗਏ, ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਘਸੀਟਦੇ ਹੋਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਪਿਘਲ ਜਾਣਗੇ, ਜੇ ਰੱਬ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੰਝੂ ਵਹਾਏ ਜਾਣ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਰੋਂਦੇ ਹੋ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਕਿਊਰੇਟ ਖੁਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਜੇਸੁਇਟ ਆਪਣੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। "ਆਪਣੀ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੁਆਦ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਗਸਟੀਨ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਸੇਵੇਰਸ ਸਿਟ ਕਲੇਰੀਕੋਰਮ ਵਰਬੋ।'"
"ਹਾਂ, ਉਪਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਿਓ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹੁਣ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਭਟਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਟੋਕਿਆ, "ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਥੀਸਿਸ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ; ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਾਤਰੂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਰੱਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ; "ਦੁਨੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਅਲਟਿਸਿਮ ਵੌਸ। ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹਾਂ ਕਿਤੇ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਾ ਸਾਬਤ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪਿਤਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" "ਸਾਧਾਰਨ ਅਨੁਮਾਨ!"
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਤਾ ਜੀ; ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਅਟੱਲ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਦੇਖਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੋਗੇ।" "ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕੰਮ ਕਰੋ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਮਾਗੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੀਜੀ ਗਈ ਹੈ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬੀਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਦੂਜਾ ਸੜਕ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਵੇਸ ਕੋਲੀ ਕਮੇਡਰੰਟ ਇੱਲਮ।" "ਪਲੇਗ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲਾਤੀਨੀ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਸਬਰ ਟੁੱਟਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।
"ਅਲਵਿਦਾ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ," ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ।"
"ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੌਜਵਾਨ," ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚੁਰਾਸੀ ਦੇ ਜੋਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ। ਸਵਰਗ ਬਖਸ਼ੇ ਕਿ ਇਹ ਜੋਤ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਨਾ ਬਣੇ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਕੁਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।
ਦੋ ਆਦਮੀ ਬਲੈਕਫੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਠੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧੇ। ਬਾਜ਼ਿਨ, ਜੋ ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਕਿਊਰੇਟ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਅਤੇ ਜੇਸੁਇਟ ਦਾ ਮਿਸਲ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।
ਅਰਾਮਿਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਉਲਝਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਭਰੀ ਚੁੱਪੀ ਧਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕਿਹਾ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀਆਂ ਇਹ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਜ਼ਾਕ ਕੀਤਾ ਹੈ।" "ਸਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ! ਓਹ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਕਿਉਂ, ਲੋਕ ਮੌਤ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਲੋਕ ਗਲਤ ਹਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਤ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਅਰਾਮਿਸ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅੱਜ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਲਾਤੀਨੀ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕਦੇ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਦਸ ਵਜੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਸਿੱਧਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਸ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਕਾਏ ਹੋਏ ਟੈਟਰਾਗੋਨ ਅਤੇ ਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਟੈਟਰਾਗੋਨ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਸਪਾਈਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅੰਡੇ ਪਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਆਂਡੇ ਮਾਸ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੱਗ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਦਾਅਵਤ ਬਹੁਤੀ ਸੁਆਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਇਸਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਰਾਸੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ? ਸਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ? ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਂ ਚੁਰਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਚੁਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਣਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ।"
"ਮੈਂ? ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਮਦਰੱਸਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ."
"ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ,' ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਇਕਬਾਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।" "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"
"ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਾ ਉਡਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ।"
"ਚੱਲੋ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਨੌਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਮਦਰੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਬੇ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮੈਂ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਘਰ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ: ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? - ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਈਰਖਾ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਘਰ ਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੂਡਿਥ ਦਾ ਇੱਕ ਐਪੀਸੋਡ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪੋਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਇਆ। 'ਮੌਸੀਅਰ ਦ ਅਬੇ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਟੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਪਸੰਦ ਹਨ?' 'ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ, ਮਹਾਰਾਜ,' ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; 'ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਦੇ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।' 'ਖੈਰ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਅੱਬਾ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ।' ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡਰ ਗਿਆ ਹੋਣਾ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ; ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਥੱਕ ਗਏ ਹਨ; ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ - ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਅਫ਼ਸਰ ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ

ਹੱਸ ਪਿਆ, ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਸੈਮੀਨਰੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।

"ਮੈਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਖੂਨ ਗਰਮ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ। ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਜੀਵੰਤ ਅਤੇ ਗਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਡੀਨੇਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮਾਰੋਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਮਾਸਟਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਸਬਕ ਲੈਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਂ ਉਹ ਸਬਕ ਲਿਆ। □en, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇਗੰਢ 'ਤੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੈਸੋ € ਇੱਕ ਖੰਭੇ 'ਤੇ ਲਟਕਾਇਆ, ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਮਹਿਲਾ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਾ ਫੋਰਸ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਰੂ ਡੇਸ ਫਰਾਂਸ-ਬੁਰਜੂਆ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਅਫਸਰ ਉੱਥੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਿਆਰ ਦਾ ਗੀਤ ਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵੱਲ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੋਹੇ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਟੋਕਿਆ। 'ਮੌਸੀਅਰ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਾ ਰੂ ਪੇਏਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਕਸਰ ਜਾਵਾਂ? ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਡੰਡੇ ਮਾਰੋਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵਾਂ?' ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, 'ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਹੈ, ਮੌਸੀਅਰ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।' 'ਮੈਂ ਹਾਂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਬੇ ਜੋ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੂਡਿਥ ਨੂੰ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।' 'ਆਹ, ਆਹ! ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ,' ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਮਜ਼ਾਕ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; 'ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?' 'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਕੱਢੋ।' 'ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ।' 'ਨਹੀਂ, ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ।' 'ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋ।' 'ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।' 'ਤਾਂ ਆਓ, ਔਰਤਾਂ,' ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਆਖਰੀ ਦੋਹੜਾ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ।'

"ਅਸੀਂ ਬਾਹਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰੂ ਪੇਏਨ ਲੈ ਗਿਆ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਤਾਰੀਫ਼ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ।

ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚਾਂਦਨੀ ਰਾਤ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਖਿੱਚ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਮੁਰਦਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਹੁਣ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਗਾਇਕ ਨੂੰ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੂ ਪੇਏਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਕੁਝ ਘੁਟਾਲਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੇਸ ਤਿਆਗਣਾ ਪਿਆ। ਐਥੋਸ, ਜਿਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਮੈਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੂੰ ਵਾੜ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਤਰੀਕੇ ਸਿਖਾਏ ਸਨ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਵਰਦੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਰਾਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਰਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚੁਰ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਅੱਜ ਹੀ ਕਿਉਂ, ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਬਜਾਏ? ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਵਿਚਾਰ ਉਠਾਏ?"
"ਇਹ ਜ਼ਖ਼ਮ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੈ? ਬਾਹ, ਇਹ ਹੁਣ ਲਗਭਗ ਠੀਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਕੀ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ, ਅਰਾਮਿਸ, ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜ਼ਖ਼ਮ।"
ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਅੱਖ ਭੜਕ ਉੱਠੀ।
"ਆਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਹੇਠ ਆਪਣੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਕੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਝੱਲਦੇ? ਵੈਨਿਟਾਸ ਵੈਨਿਟਾਟਮ! ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਰ, ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਘੁੰਮ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ - ਕਿਸੇ ਗ੍ਰਿਸੇਟ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਅੰਬਰਮੇਡ ਲਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰੀਸਨ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਫ਼ਾਈ!"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ।"

"ਉੱਚਾ? ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹਾਂ? ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ, ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ - ਜੋ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਅਰਾਮਿਸ, ਅਰਾਮਿਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ।
"ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ; "ਉਹ ਸਾਰੇ ਬੰਧਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜੋੜਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਬੰਧਨ। ਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਦਾਰਤਾ ਵਾਲਾ ਸੁਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ! ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹੋਣ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਓ; ਚੁੱਪੀ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸੁਰਾਗ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ; ਉਤਸੁਕ ਸਾਡੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਮੱਖੀਆਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹਰਣ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਪੀਂਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹੋ!"
"ਕਿਵੇਂ?"
"ਹਾਂ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕੈਦੀ ਹੈ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ!" "ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਸੰਚਾਰ ਬੰਦ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ--"
"ਖੈਰ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹੋ; ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ - ਇੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਤਾ!"
"ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ! ਤੂੰ ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈਂ; ਕੱਲ੍ਹ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹੇਂਗਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਂਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਬਰਸਤਾਨ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ।"

"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈਂ।"
"ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ? ਮੇਰਾ ਕਿੱਤਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਪਰ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ - ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਬਾਰੇ।"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹੋ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੋਣਾ, 'ਹਾਏ! ਦੋਸਤ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹਨ! ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਕਬਰਸਤਾਨ ਹੈ!" "ਹਾਏ, ਤੂੰ ਆਪ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਵੇਂਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹਉਂਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਆਓ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੀਏ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਆਓ ਇਸ ਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਈਏ, ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰਿਸੇਟ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੀ ਕੁਝ ਨਵੀਂ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਕਿਹੜਾ ਹਾਲ?" ਅਰਾਮਿਸ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"
"ਪਰ ਇਹ ਛੂਟ ਕਿਸਦੀ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਟੁੱਟੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਗ੍ਰਿਸੇਟ ਤੋਂ; ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਦੀ ਅੰਬਰਸੇਨਾ ਤੋਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਟੂਰਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ, ਚੁਸਤ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਦਿਖਣ ਲਈ, ਕੁਝ ਸੁਗੰਧਿਤ ਕਾਗਜ਼ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੁਫੈਸ ਦੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।" "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਠਹਿਰ! ਮੈਂ ਇਹ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਇਸਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਇੱਕ ਕਬਰਸਤਾਨ ਹੈ; ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਔਰਤਾਂ, ਸਿਰਫ਼ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ 'ਫਾਈ!ਫਾਈ!' ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ।"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋ!" "ਖੈਰ, ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਇਹ ਆ ਹੀ ਗਿਆ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਏ ਤੋਂ ਲੀਟਰ ਕੱਢਿਆ।
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਮਾਰਿਆ, ਪੱਤਾ ਫੜਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ।

"ਇਹੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਵੀ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਮੈਸੇਂਜਰ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਐਕਸ , ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਧੰਨਵਾਦ !" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ , ਲਗਭਗ ਭੁਲੇਖੇ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ।

"ਉਸਨੂੰ ਟੂਰਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ; ਉਹ ਬੇਵਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ! ਆਓ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ , ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦਿਓ। ਖੁਸ਼ੀ ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦਬਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ !"

ਦੋ ਦੋਸਤ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੇਂਟ ਕ੍ਰਿਸੋਸਟੋਮ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪਏ , ਮਸ਼ਹੂਰ ਥੀਸਿਸ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁੰਮਦੇ ਹੋਏ , ਜੋ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗੀਆਂ ਸਨ।

ਉਸੇ ਪਲ ਬਾਜ਼ਿਨ ਸਪਾਈਨੈਫ਼ ਅਤੇ ਆਮਲੇਟ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।

"ਚਲੇ ਜਾ , ਬਦਕਿਸਮਤ !" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ।

"ਜਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਵਾਪਸ ਜਾ ; ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲੈ ਜਾ , ਅਤੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਕਿਫ਼ਜ਼ਾ ! ਇੱਕ ਲਾਰਡ ਖਰਗੋਸ਼ , ਇੱਕ ਮੋਟਾ ਕੈਪੋਨ , ਲਸਣ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਮੁਫ਼ਨ ਲੱਤ , ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਰਗੰਡੀ ਦੇ ਚਾਰ ਡੱਬੇ ਮੰਗਵਾ। "

ਬਾਜ਼ਿਨ , ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ , ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ , ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ , ਆਮਲੇਟ ਨੂੰ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਿੱਚ ਖਿਸਕਣ ਦਿੱਤਾ , ਅਤੇ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਈ।

"ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰੋ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਚਾਹੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ। "

"ਆਪਣੀ ਲਾਤੀਨੀ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕੋਲ ਜਾ। ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੋਰ -ਬਲੂ ! ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਈਨ ਤਾਜ਼ਾ ਹੈ ! ਆਓ ਅਸੀਂ ਦਿਲੋਂ ਪੀਈਏ , ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ , ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। "

€♥ ਐਥੋਸ ਦੀ ਪਤਨੀ

"ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ , ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਥੀਸਿਸ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਕਾਵਟ ਭੁੱਲਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਐਥੋਸ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤ, ਇੰਨਾ ਬਹਾਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਐਥੋਸ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਬਾਰੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦਾ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਲਾਠੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਨੇਜ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਜਦੇ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਸੰਦ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਥੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਕੰਧ ਨਾਲ ਲਟਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਦਰਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਭਿਆਸ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।"
"ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਲੱਗਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।" "ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਕਦੋਂ ਨਿਕਲਣਾ ਹੈ?"
"ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ। ਅੱਜ ਰਾਤ ਜਿੰਨੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਰਵਾਨਗੀ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਫਿਰ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਹੇ-ਨਿਰਭਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਪਾਇਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੇਰੀ ਨਿਹਚਾ! ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਾਲੇ ਮੁੰਡੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਲਈ ਉੱਚੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਬਾਹ! ਕੀ?"
"ਤੈਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਪਸੰਦ ਆਵੇ, ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ।"
"ਅਤੇ ਰਿਫ਼ ਕੈਪਰੀਸਨ, ਕੀ ਇਹ ਵੀ ਮੇਰਾ ਹੈ?"

"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਤੂੰ ਹੱਸਦਾ ਹੈਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਹੱਸਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਕੀ, ਉਹ ਰਿਫ਼ ਹੋਲਸਟਰ, ਉਹ ਮਖਮਲੀ ਹਾਊਸਿੰਗ, ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਜੜੀ ਹੋਈ ਕਾਠੀ - ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਨ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਘੋੜਾ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਘੋੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਕੈਰਾਕੋਲਿੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀੜੇ! ਇਹ ਤਿੰਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਨਵਰ ਹਨ!"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਰਾਜਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਉਹੀ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਅਗਵਾਈ ਲਾਲ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ!"
"ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਇਹ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤੀਹ ਗੇਂਦਾਂ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰੂਹ 'ਤੇ, ਸੁੰਦਰ ਰਕਾਬ! ਹੋਲਾ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਇਸ ਮਿੰਟ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾ।"
ਬਾਜ਼ਿਨ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਆਤਮਾਹੀਣ।
"ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟੋਕਿਆ; "ਤੁਹਾਡੇ ਹੋਲਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ।"
ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਆਓ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਬਾਜ਼ੀਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਬਣਾਓ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਸਨ," ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਲਗਭਗ ਰੋਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਇੱਕ ਬਿਸ਼ਪ ਬਣ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਬੇਚਾਰੇ ਬਾਜ਼ਿਨ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੋਚੋ। ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ? ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੇ; ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਗਲੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਸਿਰ 'ਤੇ ਕਮਾਨ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ। ਅਤੇ ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ ਨੋਗਰੇਟ ਡੀ ਲਾ ਵੈਲੇ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਪਈ ਹੈ।"

"[[[[!" [[[[[[[[[[[[[[[[[[[["[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[; [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[-[[[[[[[[[[[[[[["
[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[," [[[[[[[[[[[[[; [[, [[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[
"[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[; "[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[["
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[, [[[? [[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[['[[[[[[[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[?"
[[[[[[[[[[[[[[[[[["[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[[
"[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[; [[[; [[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [["
"[[, [[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[," [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[["[[[" [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[, [[[[[[[[[[[[[[, [[[

ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਸੱਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਦਾ ਉੱਤਮ ਅਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਮਾਹੌਲ, ਮਹਾਨਤਾ ਦੀਆਂ ਉਹ ਝਲਕਾਂ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸ ਛਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਟੱਲ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਾਥੀ ਬਣਾਇਆ, ਉਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਸਨਕੀ ਖੁਸ਼ੀ, ਉਹ ਬਹਾਦਰੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦੁਰਲੱਭ ਠੰਡਕ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ - ਸੁਯੋਗ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।
ਦਰਅਸਲ, ਜਦੋਂ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਨੇਕ ਦਰਬਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਥੋਸ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਦਰਮਿਆਨੇ ਕੱਦ ਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਰੂਪ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਅਨੁਪਾਤ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੈਂਤ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਸਰੀਰਕ ਤਾਕਤ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਾਵਤ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ, ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਨੱਕ, ਬਰੂਟਸ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਇੰਚ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਟੱਲ ਪਾਤਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਦਾਮ ਦੇ ਪੇਸਟ ਅਤੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਤੇਲ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਉਹ ਜੋ ਐਥੋਸ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਨਾਜ਼ੁਕ ਗਿਆਨ - ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।
ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਾਅਵਤ ਪੈਦਲ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਐਥੋਸ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਕਰਦਾ, ਹਰੇਕ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕਮਾਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਹੇਰਾਲਡਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਐਥੋਸ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਮ ਪਰਿਵਾਰਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੱਠਜੋੜ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਕੋਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਐਟੀਕੇਫੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਾਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੀ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘਾ ਮਾਹਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਹਾਨ ਕਲਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਲੂਈ XIII ਨੂੰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਮਾਸਟਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਸੀ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹਾਨ ਰਈਸਾਂ ਵਾਂਗ, ਐਥੋਸ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਵੱਲ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸੱਜਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਲਾਤੀਨੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਜਦੋਂ ਅਰਾਮਿਸ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਉਸਨੇ, ਜਦੋਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁੱਢਲੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਹੀ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਟੱਲ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਯੁੱਗ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਫਿਰ, ਐਥੋਸ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਸੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਇੰਨੀ ਵਿਲੱਖਣ, ਇਹ ਜੀਵ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ, ਇਹ ਸਾਰ ਇੰਨਾ ਬਰੀਕ, ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਵੱਲ ਬੇਸਮਝੀ ਨਾਲ ਮੁੜਦਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਲੋਕ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਐਥੋਸ, ਆਪਣੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ - ਅਤੇ ਇਹ ਘੰਟੇ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ - ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੁਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਚਮਕਦਾਰ ਪੱਖ ਡੂੰਘੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਧੁੰਦਲੀ, ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ, ਐਥੋਸ ਘੰਟਿਆਂ ਬੱਧੀ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ, ਉਸਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ, ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਘੱਟੋ- ਘੱਟ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ 'ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਹਿੰਸਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਐਥੋਸ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨੇ ਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਪੀਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੁਚਨ ਅਤੇ ਡੂੰਘੇ ਉਦਾਸੀ ਦੁਆਰਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਭਾਅ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, - ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ - ਇਹਨਾਂ ਫਿੱਟਾਂ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਛੁੱਟੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ; ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸਨ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਉਦਾਸੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਤੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਵਾਈਨ ਹੋਰ ਵੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਖੇਡਣ ਲਈ ਦਰਸਾਉਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੋ ਗੀਤਾਂ ਜਾਂ ਸਹੁੰਆਂ ਨਾਲ ਧੁਨ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਐਥੋਸ ਜਦੋਂ ਜਿੱਤਿਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਹੀ ਅਡੋਲ ਰਿਹਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਜਿੱਤਣ ਲਈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾਲਾ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਢਾਈ ਵਾਲੀ ਪੱਟੀ ਤੱਕ ਵੀ ਹਾਰਨ ਲਈ, ਸੌ ਲੂਈਆਂ ਦੇ ਜੋੜ ਨਾਲ ਇਹ ਸਭ ਦੁਬਾਰਾ ਜਿੱਤੋ, ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਭਰਵੱਟੇ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਲਾਈਨ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਮੋਤੀ ਰੰਗ ਗੁਆਏ ਬਿਨਾਂ, ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਸੀ, ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਨਾ ਹੀ, ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਵਾਂਗ, ਕੋਈ ਵਾਯੂਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਾਸੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਚੰਗੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਤੀਬਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਜੂਨ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ ਐਥੋਸ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਮਹੀਨੇ ਸਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੇ। ਫਿਰ, ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਹ ਰਹੱਸਮਈ ਪਰਛਾਵਾਂ, ਉਸਦੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਾਂ ਮੂੰਹ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਹੁਨਰਮੰਦੀ ਨਾਲ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਹੋਣ।
"ਖੈਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਬੇਚਾਰਾ ਐਥੋਸ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਘਸੀਟਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਮੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।"
"ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਉਸਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਚੀਕਿਆ ਸੀ, 'ਆਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ,ਆਨ, ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ'? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਕੀਤੀ! ਕੋਈ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵੀਹ ਆਦਮੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀਹ ਪਾਗਲ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ।"

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਸਵੇਰੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਨ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਾਢੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਉਹ ਸਰਾਪਿਤ ਸਰਾਏ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਸਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵਾਰ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਲੋਂ ਬਦਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਡੰਡੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕੋਰੜਾ ਫੜ ਕੇ ਹੋਸਟਲਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਨਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਤਾਗਨਨ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਮਕ ਗਈਆਂ।
"ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਯੂਅਰ ਗ੍ਰੇਸ।"
"ਖੈਰ, ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਸੀਂ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਅਲੀ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ?"
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ; ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਡਲ ਕੀਤਾ। "ਆਹ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਇਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਰਸਯੋਗ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਕਲਪਨਾਯੋਗ। "ਆਹ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਮੈਂ ਉਸ ਗਲਤੀ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਦੁਖੀ ਹਾਂ, ਓਨਾ ਹੀ ਦੁਖੀ!"
"ਸੱਜਣ ਜੀ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਦਇਆਵਾਨ ਬਣੋ! ਬੈਠੋ, ਦਇਆ ਨਾਲ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਚੁੱਪ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਧਮਕੀ ਭਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। "ਇਹ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕੰਬਦੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਉਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਫ਼ਰਕ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"

"ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਂ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਦਇਆ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਝੁਕੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਕਲੀ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਉਸਦੇ ਕਈ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਸਾਰੇ ਗਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਘੋੜਿਆਂ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕੁਝ ਵੀ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਚਲੋ, ਚੱਲੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਵੇਰਵਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਭੇਜੀ, ਨਕਲੀ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ।"
"ਫੇਰ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਕੰਨ ਇਸ ਸ਼ਬਦ "ਕੋਇਨਰਜ਼" ਦੇ ਦੁਹਰਾਓ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਥੱਕ ਗਏ ਸਨ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਮਹਿਮ, ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਪਰ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਉਹ ਸੱਜਣ--ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ?"
"ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਉਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਲਦੀ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, "ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਸੱਜਣ-ਆਦਮੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਨੇ, ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਜਿਸਨੇ, ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਬਿਮਾਰ ਲੂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲ, ਸਥਿਰ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਕੀਤਾ ਸੀ--"
"ਬਦਕਿਸਮਤ ਬਦਮਾਸ਼!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ! ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।"

"ਹਾਏ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਦੇਖੋਗੇ। ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ (ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ), ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੜਦਾ ਹੋਇਆ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਪਾਹਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਮਤਲ ਪਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।"
"ਤੂੰ ਖਲਨਾਇਕ, ਕੀ ਤੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਐਥੋਸ--ਐਥੋਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ?"
"ਲੜਦੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੀਆਂ ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਮਿਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।"
"ਭਲਾ ਰੱਬਾ! ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਹਾਰਾਜ? ਕਿਉਂ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਗਵਰਨਰ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ, ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਗਵਰਨਰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ ਸਨ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੜਬੜ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿ ਮੈਂ ਗਲਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਪਰ ਐਥੋਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਨਾਲ ਵਧ ਗਈ ਸੀ, "ਐਥੋਸ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਲਤ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ," ਸਰਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧਾ ਕੋਠੜੀ ਵੱਲ ਗਿਆ। ਆਹ,

ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਹੁਣ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੀ! ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਉਸ ਖੁਰਚ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸਕੀਟੀਅਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਪਾਇਆ ਸੀ - ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"'ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਾੜੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ।' ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕੀਤੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਮਝੋਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਮਹਾਰਾਜ ਗ੍ਰਿਮੌਡ (ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦੱਸਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ)--ਮੌਂਸੀਅਰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਫਿਰ, ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਹਿਖ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।"
"ਪਰ ਐਥੋਸ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਐਥੋਸ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਕੀ, ਤੂੰ ਬਦਮਾਸ਼! ਕੀ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਮਾਂ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?"
"ਦਿਆਲੂ ਸਵਰਗ! ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ! ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਹ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮਨਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸੰਤ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
"ਕੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉੱਥੇ ਲੱਭਾਂਗਾ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ; ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਵਾ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਂਟੇ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮਾਸ; ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ! ਇਹ ਉਸ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਮਾਸ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਦੋ ਨੌਕਰਾਂ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਲੋਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਲੋਡ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਕੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਲਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਚਾਲੀ ਅਰਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ

ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਮੈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਗਵਰਨਰ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸੱਜਣਾਂ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ--" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਤਰਸਯੋਗ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਣ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ।
"ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਾਰਾ ਭੋਜਨ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਾਬ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਾਬ ਡੱਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਬੀਅਰ, ਤੇਲ, ਅਤੇ ਮਸਾਲੇ, ਬੇਕਨ ਅਤੇ ਸੌਸੇਜ। ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਸਾਡੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਮੇਰੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਫ਼ਤਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਆਦਮੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਵੀ ਗਧਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੁਣਵਾਨ ਲੋਕ ਸੀ, ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ - ਕਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ, ਸੁਣੋ, ਸੁਣੋ! ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ!"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਇੱਥੇ ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੱਜਣ ਹੁਣੇ ਆਏ ਹਨ।"
"ਖੈਰ?"
"ਖੈਰ, ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਵਾਈਨ ਪਸੰਦ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ, ਮਹਾਰਾਣੀ; ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਹਾਰਾਣੀ ਐਥੋਸ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ, ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਹ, ਸ਼ੁਭ ਸਵਰਗ! ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੌਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ!"
ਦਰਅਸਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਲੈਨੇਟ ਆਪਣੇ ਮਸਕਟੂਨ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਉਹ ਐਕਸ਼ਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ।

ਦੋ ਸੱਜਣ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੰਮੀ ਸਵਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਮਰ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਹੈ!" ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ, "ਕਿ ਇਹ ਪਾਗਲ ਆਦਮੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਾਬ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦੇਵੇਗਾ! ਬਕਵਾਸ, ਆਓ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲਪਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵਾਂਗੇ!"
"ਸੋ ਸੱਜਣੋ,!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ ਤੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰੋਗੇ!"
"ਅੱਛਾ, ਅੱਛਾ!" ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਐਥੋਸ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓ, ਇਹ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ!" ਦੋਵੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੱਜਣ ਭਾਵੇਂ ਬਹਾਦਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੁੱਖੇ ਓਗਰੇਜ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ - ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਨਾਇਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ; ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੋਨਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਾਥਰੂਮ ਖਿੱਚਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਮ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰਿਆ ਜੋ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਕੁੱਟਿਆ ਕਿ ਕੰਧ ਟੁੱਟ ਗਈ।
"ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਆਰਜ ਲਵਾਂਗਾ; ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੇ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਆਹ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਲ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਅੱਛਾ ਰੱਬ!" ਐਥੋਸ ਦੀ ਖੋਖਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ।"
"ਆਹ, ਚੰਗਾ, ਫਿਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹ ਪਿਲਾਵਾਂਗੇ, ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਤੋੜਨ ਵਾਲੇ!"
ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਕੱਢ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋ ਅੱਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸਿਆ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਝਿਜਕਦੇ ਰਹੇ; ਪਰ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ, ਹੰਕਾਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।

"ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਲੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਲੋ," ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"
"ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ, "ਸੱਜਣੋ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋ। ਸਬਰ ਰੱਖੋ, ਐਥੋਸ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੂਰਖਤਾਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਬੁਝਾਰਤ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੰਨੀਆਂ ਹੀ ਗੋਲੀਆਂ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਡੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਿਓ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੀਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਜੇ ਕੋਈ ਕਮੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਦੀ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਬੁੜਬੁੜਾਈ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਠੰਢਾ ਪਸੀਨਾ ਵਗਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।
"ਕਿਵੇਂ! 'ਜੇ ਕੋਈ ਛੁੱਟ ਹੈ ਤਾਂ!'" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ; ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਾਰੀ ਤਹਿਖਾਨਾ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ। ਸੱਜਣੋ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਓ।"
"ਖੈਰ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਲਓ।"
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ।"
ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਦਾਹਰਣ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ। ਪਲੈਨੇਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬੰਦੂਕ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਪੂਰਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੱਢ ਲਈਆਂ। ਐਥੋਸ ਦੀ ਕੈਦ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੱਜਣ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਗਲਤ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਓ; ਅਤੇ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
ਅੰਗਰੇਜ਼ ਝੁਕ ਕੇ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ।
"ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਰੰਤ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਫਗੋਟਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖੰਭਿਆਂ ਦੇ ਕਰਾਹਟ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਇਹ ਐਥੋਸ ਦੇ ਕਾਊਂਟਰਸਕਾਰਪ ਅਤੇ ਬੁਰਜ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਨੇ ਖੁਦ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੰਘੜ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਿੱਲੇ ਘਰ ਤੋਂ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਥੋਸ ਡਗਮਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ! ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੌਂਹ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ! ਮੈਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਬੋਤਲ ਤਾਂ ਪੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਦਇਆ ਕਰੋ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਜੇਕਰ ਔਰਤ ਨੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲੋਂ ਅੱਧਾ ਹੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"
"ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਸਲ ਦਾ ਲਾੜਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਚੱਲਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚੇਗਾ; ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪੀਤਾ। ਸੁਣੋ! ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਲ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ? ਇਹ ਹੁਣ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੱਸ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੀ ਕੰਬਣੀ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਮਸਕਟੂਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਹਿੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰੂਬੇਨਜ਼ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਵਿਅੰਗਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ। ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਚਿਕਨਾਈ ਵਾਲੇ ਤਰਲ ਨਾਲ ਗਿੱਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।
ਚਾਰੇ ਜਨਤਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਘਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਜਿੱਥੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।
ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੀਵੇ ਲੈ ਕੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਗਏ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਫੈਗੋਟਸ, ਫੱਟਿਆਂ ਅਤੇ ਖਾਲੀ ਡੱਬਿਆਂ ਨਾਲ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਰਣਨੀਤਕ ਕਲਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ

ਅਨੁਸਾਰ ਢੇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਲ ਅਤੇ ਵਾਈਨ ਦੇ ਛੱਪੜਾਂ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਹੈਮ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਟੁਕੜੇ ਪਾਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖਾਧੇ ਸਨ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਢੇਰ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੱਬੇ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਈਨ ਦਾ ਡੱਬਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੂੰਦ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਤਸਵੀਰ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਕਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਬੈਲ ਦੇ ਖੇਤ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ।"
ਪੰਜਾਹ ਵੱਡੇ ਸੌਸੇਜ, ਜੋ ਜੋਇਸਟਾਂ ਤੋਂ ਲਟਕਦੇ ਸਨ, ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਦਸ ਬਚੇ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰਲਾਪ ਨੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਦੇ ਤਿਜੋਰੀ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੋੜਿਆ।
ਸੋਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁੱਸਾ ਆਇਆ। ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਥੁੱਕ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ।
"ਕੁਝ ਵਾਈਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੁਝ ਵਾਈਨ!" ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਕੁਝ ਵਾਈਨ? ਤੁਸੀਂ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਉਂ ਪੀਤੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ, ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਿਆ!"
"ਬਾਹ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ।"
"ਜੇ ਤੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਰੇ ਡੱਬੇ ਤੋੜ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਢੇਰ ਉੱਤੇ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਲਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਸੀ।" "ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਤੇਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ!"
"ਤੇਲ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਵਾਲਾ ਮਲਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸੌਸੇਜ ਕੁਤਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ!"
"ਉਸ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਚੂਹੇ ਹਨ।"
"ਇਸ ਸਭ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ," ਖਿਝਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਚੀਕਿਆ। "ਤਿੰਨ ਗਧੇ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੋਰੜੇ ਲੈ ਕੇ ਰਾਹਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਬਾਫ਼ ਖਿੱਚਿਆ ਅਤੇ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋ ਪਿਆ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣਾ ਖੁਆਏਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣ ਲਈ।"
"ਰੱਬ? ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਹੋ!"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਚਾਰੇ ਜਾ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਕੀ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ।" "ਓ ਸੱਜਣੋ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਗਲਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਹਰ ਪਾਪ ਲਈ ਮਾਫ਼! ਤੁਸੀਂ ਸੱਜਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸਰਾਏਦਾਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਵੇਗਾ।"
"ਆਹ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲੋਗੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤੋੜ ਦਿਓਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਵਹਿਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਰਾਬ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਗਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਆਓ, ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ।"
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।
"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਡਰੋ ਨਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਸ ਪਲ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਰਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ।"
"ਪਰਸ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਪਿਸਤੌਲ ਸਨ; ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਨਿਆਂ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮਾੜਾ ਪੈਸਾ ਸੀ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਮੇਰਾ ਪਰਸ ਬਾਫ਼ਾ ਲਿਆ ਦਿਓ ਅਤੇ ਸੱਠ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਰੱਖ ਲਓ।"
"ਪਰ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਜੇ ਇਹ ਮਾੜਾ ਪੈਸਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਉਮੀਦਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ; ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਟੁਕੜੇ ਸਨ।"
"ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਆਦਮੀ; ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵੀ ਲਿਵ ਫ਼ੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਆਓ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰੀਏ। ਐਥੋਸ ਦਾ ਘੋੜਾ, ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ।"
"ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿੰਨੀ ਹੈ?"
"ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਜ ਪਿਸਤੌਲ।"
"ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਅੱਸੀ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"

"ਕੀ," ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ - ਮੇਰਾ ਬਾਜਾਜ਼ੇਟ ਵੇਚ ਰਹੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੁਹਿੰਮ ਕਿਸ 'ਤੇ ਕਰਾਂਗਾ; ਗ੍ਰਿਮੌਡ 'ਤੇ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਕ ਹੋਰ?"
"ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ।"
"ਕੀ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ।
"ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਤਲ 'ਤੇ, ਲਾਠੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ। ਇਸਦੇ ਪੱਚੀ ਡੱਬੇ ਬਾਕੀ ਹਨ; ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਲਿਆਓ।"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੈ!" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਪੀਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਦੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਕਿਸਮ ਦੇ ਚਾਰ ਬੋਲ ਲਿਆਉਣਾ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਈਨ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ, ਆਓ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਗੋਡੇ ਵਿੱਚ ਤਣਾਅ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੋ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਵਾਈਨ ਆਰਡਰ ਕਰਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੈਮ ਵਾਈ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਲਈ, ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦਾ ਗਲਾਸ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਲਈ! ਪਰ ਤੂੰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਤੇਰਾ ਮਾਹੌਲ ਉਦਾਸ ਹੈ।"
"ਹਾਏ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ।" "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ."
"ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹੁਣ! ਅਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ? ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ! ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿੰਨੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੋਲੋ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਾਲਾ ਹਾਂ।"

□□'□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□; □□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□ □□□, □□□ □□□□,
"□□□□□□□-□□□□□□□ □□□□□□, □□□□□□ □□□□□□□-□□□□□□□ □□□□□□!" □at □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□

"□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□, □□□□ □□□□□□ □□□□□!" □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□,
"□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□, □□□□□□□□ □□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□"
□□□□□ □□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ □□□□□, □□ □□□□□□ □□□ □□ □□; □□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□

"□□ □□□ □□,"□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□, "□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□"
"□□□ □□□, □□□□□□□□ □□□, □□□ □□,"□□'□□□□□□□□ □□ □□□□□, "□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ '□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□"

"□□□□□ □□□! □□□□□□□□ □□□ □□□!" □□□□□ □□ □□□□□□

"□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□?"

"□□□ □□□□□□□ □□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□□ □□ □□ □□□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□, □□ □□□ □□□ □□□□□□□ □□! □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□ □□, □□□□□ □□□□□□ □□'□□□□□□□□, □□□□□ '□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□□ □□□ □□□ □□ □□□ □□□□□ □□, □□□ □□ □□, □□□□□□□ □□□□□!"

"□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□!"

"□□□□□□ □□□□□□, □□□□?"

"□□, □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□!"

"□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□, □□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□, □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□"

"□□□□□□□ □□□□ □□□□□□, □□□□□, □□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□"

"□□ □□□□ □□,"□□□□□ □□ □□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□, "□□ □□□□ □□! □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□! □□ □□□□□ □□□□□!"

"□□ □□□□, □□□□□□ □□ □□□□□□□□□□ □□,"□□'□□□□□□□□ □□ □□□□□, "□□□□□□ □□□□□□, □□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□"

"□□□□ □□ □□□□□□□?"

"□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□"

"ਤੁਹਾਡੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹੋਗੇ!"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ, ਕੀ ਗੱਲ?"
"ਦੱਸ, ਐਥੋਸ, ਦੱਸ।"
"ਜੇ ਮੈਂ ਪੀ ਲਵਾਂ ਤਾਂ ਚੰਗਾ।"
"ਫਿਰ ਪੀਓ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਓ।"
"ਇਹ ਬੁਰਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ। "ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ਰਾਬੀ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੌਂਏ ਸੁਪਨੇ ਵੇਖੇ। ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਫਿਰ ਜਿਵੇਂ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ - ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਕਰੋ, ਨਾ ਕਿ ਮੇਰੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਸੂਬੇ ਦੇ ਕਾਊਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ - ਯਾਨੀ ਬੇਰੀ ਦਾ
- ਡਾਂਡੋਲੋ ਜਾਂ ਮੋਂਟ-ਮੋਰੈਂਸੀ ਵਰਗਾ ਨੇਕ, ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਨਸੀ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਮਨ ਚਮਕਿਆ, ਔਰਤ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕਵੀ ਦਾ। ਉਸਨੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਊਰੇਟ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਮੂਲ ਦਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ, ਜੋ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਦੋ

ਅਜਨਬੀਆਂ, ਦੋ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਕੌਣ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਆਦਮੀ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਮੂਰਖ! ਗਧਾ! ਮੂਰਖ!"
"ਕਿਵੇਂ, ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਬੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਔਰਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਗਿਆ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਕਾਊਂਟ ਮਦਦ ਲਈ ਉਸਦੀ ਵੱਲ ਉੱਡਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਤੰਗ ਆ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਨੇਰਡ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ ਨੂੰ ਨੰਗੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਹਾਸੇ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਗਲਪਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅੰਦਾਜਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਕੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਏ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੂੰ ਦਾਗ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਗਲਾਸ ਇੱਕੋ ਡਰਾਫਟ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਭਿਆਨਕ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਦੱਸਦੇ ਹੋ?"
"ਸੱਚੀਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ! ਉਹ ਦੂਤ ਇੱਕ ਭੂਤ ਸੀ; ਉਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਂਡੇ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਇਹ ਕਾਉਂਟ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਉੱਚ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਕਾਉਂਟੇਸ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਪਿੱਛੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ 'ਤੇ ਲਟਕਾ ਦਿੱਤਾ।"
"ਸਵਰਗ, ਐਥੋਸ, ਇੱਕ ਕਤਲ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਘੱਟ ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵਾਈਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਖਰੀ ਬੋਤਲ ਜੋ ਕਿ ਛੋਟਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਡਰਾਪ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਮ ਗਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਝੁਕਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁੰਦਰ, ਕਾਵਿਕ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ। "ਰੱਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਵੇ! ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੜਬੜਾਇਆ।
"ਪਾਰਬਲੂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਅੱਗੇ ਰੱਖੋ। ਕੁਝ ਹੈਮ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ।"
"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਭਰਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਉਸਦਾ ਭਰਾ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਂ, ਪੁਜਾਰੀ।"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਹੀ ਕੁਰਸੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"
"ਕੀ ਕਦੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੁਖੀ ਬੰਦਾ ਕੌਣ ਸੀ?"
"ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਯੋਗ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਹੁਦਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਕਿਊਰੇਟ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ।
"ਇਸ ਹੈਮ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸੁਆਦ ਲਓ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਕੱਟਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਪਲੇਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। "ਕਿੰਨੀ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਹੀ ਤਹਿਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਬੋਤਲਾਂ ਹੋਰ ਪੀ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸੌਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀ ਸਕਦਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਵੱਲ ਤਰਸ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, "ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ!"

€♠ ਵਾਪਸੀ

ਡੀ 'ਆ□□□□□□□ ਐਥੋਸ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ; ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਅੱਧੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਲੱਗ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਧੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ , ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਿੱਥੇ ਬਰਗੰਡੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਬੋਤਲਾਂ ਦੀ ਭਾਫ਼ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਦੋਂ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਜਾਗਿਆ , ਤਾਂ ਐਥੋਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਡਿੱਗ ਪਏ ਹੋਣ - ਉਹ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਇੰਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੀਵੰਤ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ , ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦੇ ਇੱਕ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ - ਭਾਵ , ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਭੇਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ , ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਲੋਂ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ , ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ , "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਤੋਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਸੁੱਜਿਆ ਅਤੇ ਗਰਮ ਸੀ , ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਬਜ਼ ਤੋਂ , ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਹੁਤ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਦਾਅ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। "

ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਨਹੀਂ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ , "ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ , ਤਾਂ ਇਹ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। "

"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। " ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇ।

"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸੀ , ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। "

ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਇਸ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ; "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ , ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕ ਸਕਦੇ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ , ਉਦਾਸ ਜਾਂ ਸਮਲਿੰਗੀ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਣਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੇਰੀ ਮੂਰਖ ਨਰਸ

ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਸੋਹੀਣੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਅਸਫਲਤਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਪੂੰਜੀ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਂ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਇੰਨੇ ਸੁਭਾਵਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਹੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਲ ਗਿਆ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਹੀ ਹੈ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਸੱਚਾਈ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ, "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਯਾਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਫਾਂਸੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; "ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ - ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਟਕਣਾ ਮੇਰਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਹੈ; ਹਾਂ, ਇਹ - ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ - ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਸੀ।"
"ਬੱਸ, ਬੱਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਲਗਭਗ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਇਹ ਮੇਰੀ ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਲੰਬੀ, ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਹਾਣੀ, ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੀ।"
"ਹਾਂ, ਕਿਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।"
"ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਰਈਸ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਰਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਮਝਦਾ ਹੋਵੇ। "ਮੈਂ ਯਕੀਨਨ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਸ਼ਰਾਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਆਦਤ ਹੈ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:
"ਬਾਈ ਬਾਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਸ ਘੋੜੇ ਲਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਆਏ ਹੋ।" "ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਲਈ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ; ਮੈਂ ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਦਸ ਲੀਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਓਨਾ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਉਸਨੇ ਪਲੇਸ ਸੇਂਟ ਸਲਪਾਈਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਪਛਤਾਵਾ ਜਗਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਪਛਤਾਵਾ?"
"ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
"ਕਿਵੇਂ?"
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਸਾਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ ਛੇ ਵਜੇ ਉੱਠਿਆ। ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਾਂ; ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਤੋਂ ਮੂਰਖ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਜਨਤਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਲਈ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਕੱਲ੍ਹ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਲਈ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 'ਪਰਦੀਯੂ,' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਸੱਜਣ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਵੀ ਹੈ।' 'ਓਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ; ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਲਾਠੀ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।' 'ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ?' 'ਹਾਂ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਵੇਚੋਗੇ?' 'ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੇਡਾਂਗਾ।' 'ਕੀ?' 'ਪਾਸੇ 'ਤੇ।' "ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਘੋੜਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਆਹ, ਆਹ! ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਜਿੱਤ ਲਿਆ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈਂ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਘੋੜੇ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਆਲ ਦੇ ਦਿਨ ਪਛਾਣਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਹੁੰ ਸੀ, ਇੱਕ ਯਾਦ। ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰੱਖੋ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੁਹਾੜੇ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਘੋੜੇ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਠੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਘੋੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿਉਂ! ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਨਾਸ਼ਵਾਨ ਹੈ; ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗਲੈਂਡਰ ਜਾਂ ਮਜ਼ਾਕ ਹੁੰਦਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੁਸਕਰਾਇਆ ਨਹੀਂ।

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਸ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੌਂ - ਦੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਰੁਕ ਗਏ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ।"
"ਕੀ, ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ, ਸੱਤ ਬਨਾਮ ਅੱਠ; ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਘੱਟ - ਤੁਸੀਂ ਕਹਾਵਤ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।" "ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਇਹ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਸਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਫਰਨੀਚਰ ਸਮੇਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਰੁਕੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ। ਜੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜੁਆਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਰਿਹਾ ਹੋਵਾਂ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ--" "ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਲਈ ਖੇਡ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਓ, ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਤੇਰੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀਰਾ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਹੀਰਾ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅੰਗੂਠੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਪਿਸਤੌਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡਰ ਨਾਲ ਅੱਧਮਰਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਹੀਰਾ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਰੋਤ ਬਣ ਗਿਆ; ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਰਨੈੱਸ, ਅਤੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"

"ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਾਉਂਦਾ ਹੈਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਵੀ ਇਸ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਸਵਰਗ ਦਾ ਤਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ? ਅਸੰਭਵ!"
"ਚੱਲ, ਚੱਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ 'ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿਓਗੇ।"
"ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਦਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ।" "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਨਰਵਾ ਇਲਿਆਡ ਵਿੱਚ ਐਫੀਲਿਸ ਨੂੰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਮੋਰਡੀਯੂ! ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਮਨੁੱਖੀ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਖੌਲੀਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁੱਟਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਹੀਰੇ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਘਬਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅੰਤ ਸੁਣੋ। ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਦਸ ਹਿੱਸੇ, ਦਸ ਥ੍ਰੋਅ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਬਦਲਾ ਲਏ; ਤੇਰਾਂ ਥ੍ਰੋਅ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਗਿਆ ਸੀ - ਤੇਰਾਂ ਥ੍ਰੋਅ ਵਿੱਚ। ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਨੰਬਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਘਾਤਕ ਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਤੇਰ੍ਹਵੀਂ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸੀ--"
"ਵੈਂਟਰੇਬਲੂ!" ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਅੱਜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਕਹਾਣੀ ਭੁੱਲਾ ਰਹੀ ਹੈ।
"ਸਬਰ ਰੱਖੋ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਵੇਰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਚੁੱਪ ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਨੂੰ ਦਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ।"
"ਖੈਰ, ਅੱਗੇ ਕੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ। "ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਖੁਦ, ਸਮਝੋ; ਅਤੇ ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਦੇ ਦਸ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਡੁਕਾਟੂਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਹੀਰਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਇੱਕ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਮੂਰਖਤਾ ਭਰਿਆ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੀਰਾ ਫਿਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਰਨੇਸ ਜਿੱਤਿਆ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ, ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹਾਰਨੇਸ, ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਫਿਰ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਹਾਰਨੇਸ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ। ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਹਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਥ੍ਰੋ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਹੋਸਟਲਰੀ ਹਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।
"ਕੀ ਹੀਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ; ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁਸੇਫਾਲਸ ਦੇ ਹਾਰਨੇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।"
"ਪਰ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਰਨੇਸ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ।"
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਿਆ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੇਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੁਝ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖੇਡਿਆ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ; ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੱਥ ਚੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਕੀ?"
"ਖੈਰ; ਅੰਗਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੋਚਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੈਂ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਫਰਨੀਚਰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ।"
"ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹਾਰਨੇਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗਾ।"
"ਦੋਵੇਂ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਓ, ਪਾਰਡੀਯੂ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸੁਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ, ਐਥੋਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। "ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ, ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਵਿੱਚ।"
"ਪਰ ਘੋੜੇ ਗੁਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਰਨੇਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਹੀਰਾ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਓ।"

"ਕੀ? ਇਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਮਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ!"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅੰਗਰੇਜ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਜੋਖਮ ਨਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ! ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!"
"ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ?"
"ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਤ ਜਾਓਗੇ।"
"ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ?"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਹਾਰਨੇਸ ਛੱਡ ਦਿਓਗੇ।"
"ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਐਥੋਸ ਉਸ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਲਾਲਚੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਹਾਰਨੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੌਕਾ ਚੰਗਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ - ਦੋ ਹਾਰਨੇਸ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ; ਦੋਵੇਂ ਹਾਰਨੇਸ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਪਾਸਾ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਨੰਬਰ ਤਿੰਨ ਉੱਪਰ ਕੀਤਾ; ਉਸਦੀ ਪੀਲੀ ਜਿਹੀ ਸੋਚ ਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, "ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਸੁੱਟ ਹੈ, ਸਾਥੀ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਘੋੜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ।"
ਅੰਗਰੇਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਜੇਤੂ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਹਾਸੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਠਹਿਰ,ਠਹਿਰ,ਠਹਿਰ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਪਾਸੇ ਦਾ ਉਹ ਸੁੱਟਣਾ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਦੋ ਏਸ!" ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ।

"ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਵਾਰ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕ੍ਰੇ-ਕੁਈ ਦੇ ਘਰ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਾਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਮੇਰੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ - ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸੀ; ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੌ ਲੂਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਬਾਥਟਬ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ," ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜ਼ਰੂਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, 'ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ,' ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ।" "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਘੋੜਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕਹਿ ਦਿਓ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
"ਖੈਰ, ਟੈਂਪਟਰ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁੱਟਾਂ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ।"
"ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਲੈਣਾ ਹੈ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਤਾਂ ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਲਵਾਂਗਾ। ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਰਨੇਸ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਹਨ ਜਾਂ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ, ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ।"
"ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ? ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਨਮੋਨ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਝਿਜਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ; ਮੈਨੂੰ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਉਸ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹਾਂ, ਐਥੋਸ।"

"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਫਿਸਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੋੜ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਠੋਕਰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਹੱਡੀ ਤੱਕ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਖੁਰਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਗਲੈਂਡ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਖਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਖੁਆਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਮਾਜ਼ ਕਿਵੇਂ ਲਵਾਂਗੇ?"
"ਸਾਡੀ ਲਾੜੀ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ, ਪਾਰਡੀਯੂ। ਸਾਡੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰਕ ਲੋਕ ਹਾਂ।"
"ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅੰਕੜੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕੱਟਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।"
"ਅਰਾਮਿਸ! ਪੋਰਥੋਸ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ! ਚੱਲੋ!"
"ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ?"
"ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈਣ ਲਈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ। ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥਕਾਵਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਦੁਬਾਰਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੈਂ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ? ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਐਥੋਸ। ਪੈਰਿਸ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਵਾਂਗਾ!"
"ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਯਕੀਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅੱਧਾ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਵਧੀਆ ਗੋਲਡਨ ਲੂਈ। ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਜਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਲੈ ਜਾ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਕਾਰਨ ਯਕੀਨਨ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਐਥੋਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਆਰਥੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਛੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦੇ ਨਾਗ ਲਏ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲਾੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

ਸਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਬੀਮਾਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕ੍ਰੇਵੇਕੋਇਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਦੂਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਭੈਣ ਐਨ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਧੂੜ ਵੱਲ।
"ਹਾਏ, ਅਰਾਮਿਸ! ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਆਹ, ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਅਤੇ ਤੂੰ, ਐਥੋਸ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਘੋੜਾ, ਜੋ ਹੁਣੇ ਹੀ ਧੂੜ ਦੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਾਜ਼ੁਕਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ERAT, EST, FUIT।"
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ--" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੱਠ ਲੂਈਆਂ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਲਈ ਜੋ ਉਸਦੀ ਚਾਲ ਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜ ਲੀਗ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਏ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸਾ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪੰਜਾਹ ਲੂਈਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਹੈ। ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਥੀ ਚੰਗੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੀ ਔਰਤ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰ ਘੋੜੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ, ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹਨ।"
ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ, ਜੋ ਕੁਝ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਐਮੀਅੰਸ ਸੜਕ 'ਤੇ ਆਈ ਸੀ, ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਰੁਕੀ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ। ਗੱਡੀ ਖਾਲੀ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜਾਈ ਲਈ, ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ?"
"ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹਾਰਨੇਸ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਹੋਲਾ, ਬਾਜ਼ਿਨ! ਮੇਰੀ ਨਵੀਂ ਕਾਠੀ ਲਿਆਓ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਠੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਓ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ - ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੋ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕਿਊਰੇਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੇਸੁਇਟ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਣਾਵਾਂ।"

"ਬਿਨਾਂ ਥੀਸਿਸ?" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਬਿਨਾਂ ਥੀਸਿਸ? ਮੈਂ ਥੀਸਿਸ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਉਦੋਂ ਤੋਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਜੀ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਦੀਆਂ ਛੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੈ। That ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। The matter ਬਹਾਦਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸੌ ਲਾਈਨਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਚੱਲਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੀ ਆਸਥਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਓਨਾ ਹੀ ਨਫ਼ਰਤ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਲਾਤੀਨੀ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਸੀ, "ਸੰਖੇਪਤਾ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਖੂਬੀ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਖੂਬੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਬੇਦਾਗ਼ ਜਨੂੰਨ ਦਾ ਸਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਅਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ? ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਚੰਗੇ ਸਾਥੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਹਾਨ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਵੈ-ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦੇਖਣਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਦਾ ਸੀ; ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਲਈ ਨਹੀਂ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਨਵਰ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਹਾਨ ਮੁਗਲ ਵਰਗਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ!"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਰੁਕਿਆ। ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਿਆ ਪਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਫਿੱਕਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ

ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਮੀਟ, ਆਇਸ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਫਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
"ਆਹ, ਪਾਰਦੀਯੂ!" ਉਸਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆ ਜਾਓ, ਸੱਜਣੋ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸੂਪ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਓਗੇ।"
"ਓਹ, ਓਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੱਸੋ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਸਾਲੇਦਾਰ ਫ੍ਰਿਕੈਂਡੇਉ ਅਤੇ ਬੀਫ ਦਾ ਇੱਕ ਫਿਲੇਟ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਨਸਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਸਲ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋ, ਐਥੋਸ?"
"ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਰੂ ਫੇਰੂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਪੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ।"
"ਪਰ ਇਹ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੇਰੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਕੁਝ ਸੱਜਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲੈ ਲਓਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਐਕਸਟੈਂਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹਾਰਾਂਗਾ। ਹੋਲਾ, ਮੌਸਕੇਟਨ, ਸੀਟਾਂ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਬੋਤਲਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿਓ!"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਖਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?" ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਾਰਡੀਯੂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਝੀਂਗਾ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀਲ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਲੇਮਫ ਓਪਸ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗਲਤ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਸੀਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਖਾ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਕੀ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਘੋੜਾ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਘਿਰਣਾ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਇਕੱਲੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਂ, ਘੋੜਾ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਖਾ ਰਹੇ, ਪੋਰਥੋਸ? ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦੀ ਕਾਠੀ, ਇਸਦੇ ਨਾਲ।"

"ਨਹੀਂ, ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਹਾਰਨੇਸ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਸੋਚੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅੱਖ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਘੋੜਾ ਮੇਰੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੇਰੀ ਜੁੰਡਲੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਫਿਰ ਵੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਅਤੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸੂਬੇ ਦੇ ਗਵਰਨਰ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਮੈਂ ਅੱਜ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਉਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਇੱਛਾ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।"
"ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਹਾਂ, ਦਿੱਤਾ, ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਲੂਈਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੰਜੂਸ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਸੀ ਹੀ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਕਾਠੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਰੀਬ ਪੋਰਥੋਸ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। "ਇਹ ਇੱਕ ਦਿਲਾਸਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਇੰਨੀ ਵਧੀਆ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੱਠ ਬੋਤਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈਂਪਰ ਲੱਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੈਗਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਪਰਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਜਾਨ ਲਗਭਗ ਮੋਂਟਡੀਡੀਅਰ ਅਤੇ ਜੇਸੁਇਟਸ ਆਫ਼ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮੰਗਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਸੱਜਣੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੱਜਣੋ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਬਾਅ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪਿਆ? - ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਸਰਜਨ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਮੂਰਖ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਕਿਸਨੇ ਝਿੜਕਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦਵਾਈ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕਦੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ।" "ਹਾਂ, ਹਾਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਨੇਕ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ; ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕ ਵਾਂਗ ਹੈ।"
"ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਅਦਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੀਹ ਕਰਾਊਨ ਬਚਣਗੇ।"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਸ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕ੍ਰੋਸੀਅਸ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਛੱਡੀਆਂ ਹਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?"
"ਮੇਰੀਆਂ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ? ਕਿਉਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ!" "ਆਹ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਛੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ।"
"ਕਿੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਮੇਜ਼ਬਾਨ! ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਪਿਸਤੌਲ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੇ?"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵਾਂ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮਸਲਾ ਕਿਵੇਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?"
"ਪੱਚੀ ਪਿਸਤੌਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਕਵੀ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਗੁੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ--" "ਤੂੰ? ਕੁਝ ਨਹੀਂ!"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਇੰਨਾ ਪਤਲਾ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।" "ਤਾਂ ਹੁਣ, ਆਓ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਈਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਹੈ।" "ਪੋਰਟੋਸ?"
"ਮੂਰਖ ਤਾਜ।"
"ਅਰਾਮਿਸ?"
"ਦਸ ਪਿਸਤੌਲ।"

"□□□ □□□, □□'□□□□□□□?"
"□□□□."
"□□ □□□ □□ □□□□□ □□?" □□□□ □□ □□□□□
"□□□ □□ □□□□□ □□□□□," □□'□□□□□□□ □□ □□□□, □□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□
"□□□□□ □□□□□□ '□□, □□□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□□□,"
□□□□□□ □□ □□□□□
"□□ □□□□ □□□□ □□□□?" □□□□□□ □□ □□□□□
"□□□, □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□□□□,
□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□ □□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□□ □□-
□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□ □□□□□□□□, □□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□
□□□□□□ □□□ □□'□□□□□□□ □□□ □□□□□□□, □□□□□ □□□ □□□□ □□, □□□ □□ □□□□□
□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □ere!"
"□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□□,"□□□□□□ □□ □□□□; "□□□□ □□□ □□ □□□ □□□"
□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□,
□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□□□, □□□□□□□, □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□
□□□□□ □□□□□□ '□□, □□'□□□□□□□ □□□ □□. □□ □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□□□, □□□
□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□, □□□□ □□□□□ '□□, □□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□ □□
□□□□□ □□□□□□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□
□□□□□□ □□ □□'□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□ - □□□□□ □□ □□□□ □□□□□□
□□□□□ □□□□, □□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□□ - □□
□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□, □□□□□□□ □□□ □□□□
□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□ □□, □□ □□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□
□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□ '□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□
□□, □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□. □□ □□□□□□□ □□
□□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□ □□□□ □□, □□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□□
□□□
□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□. □□ □□□□□□□
□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□
"□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□□□?" □□'□□□□□□□ □□ □□□□□

"ਓਹ, ਅਸੀਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸਪਾਰਟਨ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਸੌ ਲਿਵਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਪੰਜਾਹ ਛਿਆਠ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ ਬਣਦੇ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲਿਵਰਸ ਖਾ ਕੇ--ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਪਾਰਟਨ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ--"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। "ਰੁਕੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਕੁਝ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਸੱਜਣੋ, ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ! ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਚਾਰ ਗੁਣਾ ਦੋ ਅੱਠ ਬਣਦਾ ਹੈ," ਫਿਰ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਅੱਠ ਹਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਵੱਲ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਠੀ ਹਨ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੂਠੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਕੀਮਤ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ।"

€↔ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਰ

ਉਪਕਰਣ

ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਿੰਤਤ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ , ਗਾਰਡਮੈਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ , ਮੈਸੀਅਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਵੇਗਾ , ਜੋ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਸਨ ; ਪਰ ਸਾਡਾ ਗੈਸਕੋਨ ਕੈਡੇਟ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ , ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਵਾਦੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਲਾਲਚੀ ਕਰਤਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ (ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੋ) ਲਗਭਗ ਵਿਰੋਧੀ ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ ਇੰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਘਮੰਡ ਦੀ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ , ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਵਾਰਥੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਉਹ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਉਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਾਣੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਮਰਸਰ ਦੀ ਜਵਾਨ ਪਤਨੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ , ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ; ਪਰ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਸੀ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ।

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੰਜ ਦਿਨ ਹਨ ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ , "ਖੈਰ , ਜੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ , ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ , ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ , ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹਾਂ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਐਮੀਨੈਂਸ ਗਾਰਡਾਂ ਜਾਂ ਅੱਠ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਝਗੜਾ ਕਰਾਂਗਾ , ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੜਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ , ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ , ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਲਈ ਮਰਿਆ ਹਾਂ ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਸਕਾਂ। "

ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ , ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ , "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗਾ। "

ਅਰਾਮਿਸ , ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ , ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਰਬਾਦੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਹਿਪੋਲੀਟਸ ਦੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਲਾਫ਼ੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਛਾਲਿਆਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ; ਬਾਜ਼ਿਨ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਰਧਾ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ; ਪਲੈਨੇਟ ਮੱਖੀਆਂ ਦੀ ਉਡਾਣ ਦੇਖਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ ਦੁੱਖ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ, ਨੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਉਕੇ ਭਰੇ।
ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ - ਕਿਉਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪੈਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਉਣਗੇ - ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦੇਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ, ਫੁੱਟਪਾਥ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਪਰਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਟ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਇੰਨੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਉਦਾਸ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਣ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ?" ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਯੋਗ ਪੋਰਥੋਸ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਅਮਲ ਦਾ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਸੇਂਟ ਲਿਊ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵੱਲ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਮਰੋੜ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜੇਤੂ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਦਾ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਪੋਰਥੋਸ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਪਾਸੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹ ਇੱਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਰਾ ਇਲਾਕਾ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇਸ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸਾ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨਿਪਲ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਖੰਭ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਫਿੱਕਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਸਮਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧੁੰਦਲਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਤਸਮੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਪਰ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਪੋਰਥੋਸ ਸੀ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਸ ਥੰਮ੍ਹ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜੇ ਦੇ ਬੈਂਜੇ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੋਰਥੋਸ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪੱਕੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਪੀਲੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੱਕੀ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਾਲੀ ਟੋਪੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਖੜ੍ਹੀ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੇਵ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।
ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਬੇਚੈਨ ਪੋਰਥੋਸ ਵੱਲ ਦੌੜਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਰੰਤ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਭਟਕ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਟਿਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਨੱਕ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਰਗੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਟਿਕ ਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮਰੋੜਿਆ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਾਹੀ ਰਾਜ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨੀਗਰੋ ਮੁੰਡਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਗੱਦੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਗੋਡੇ ਟੇਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੌਕਰ ਜਿਸਨੇ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਬੈਗ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤਾਬ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ।
ਬਲੈਕਹੁੱਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਦੌਰਾਨ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮਖਮਲੀ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਹਲਕੇ ਨੀਗਰੋ ਅਤੇ ਨੌਕਰਾਣੀ ਉੱਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਨੇੜਿਓਂ ਖੇਡਿਆ। ਇਹ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ ਹਰਕਤਾਂ ਸਨ, ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਮਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਉਹ MEA CULPA ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ ਚੀਕ ਪਈ, "ਅਹੈਮ!", ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ, ਲਾਲ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਈ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਪਰ ਬੋਲ਼ਾ ਸੀ।
ਲਾਲ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੀ - ਬਲੈਕਹੁੱਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ 'ਤੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ; ਪੋਰਥੋਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਲੈਕਹੁੱਡ ਵਾਲੀ ਔਰਤ

ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਮਝਿਆ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊੰਗ, ਕੈਲੇਸ ਅਤੇ ਡੋਵਰ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਦਾਗ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਲਾਲ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ। ਉਸਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਬਲੈਹੁਡ ਦੀ ਔਰਤ ਰੂ ਆਕਸ ਔਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੇਂਟ ਲਿਊ ਦੇ ਮਹਿਲ ਤੋਂ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।
ਉਸਨੇ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੁਆਰਾ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਚੈਂਟੀਲੀ ਦੀ ਹਾਰ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਪਰਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਸੀ।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਮੇਰਾ ਅਤੇ ਭਰਮ ਸਨ; ਪਰ ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਲਈ, ਸੱਚੀ ਈਰਖਾ ਲਈ, ਕੀ ਭਰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਮੇਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹਕੀਕਤ ਹੈ? ਉਪਦੇਸ਼ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਫੌਂਟ ਵੱਲ ਵਧੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਂਗਲੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ। ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਲਾਲ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਟਿਕਾ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ, ਜੋ ਉੱਠ ਕੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਔਰਤ।
ਜਦੋਂ ਲਾਲ ਗੱਦੀ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ, ਤਾਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਫੌਂਟ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਟਪਕਦਾ ਹੱਥ ਖਿੱਚਿਆ। ਸੁੰਦਰ ਪੂਜਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਜ਼ੁਕ ਉਂਗਲਾਂ ਨਾਲ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਹੱਥ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ, ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਸਲੀਬ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਇੱਕਾਗਰ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਓਹ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਪੋਰਥੋਸ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ?"
ਪੋਰਥੋਸ, ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗਿਆ ਹੋਵੇ।

"ਮੈਡਮ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ; "ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ? ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਮੌਂ- ਸੀਅਰ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ? ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕੰਜੂਸ ਹੈ? ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਦੇਖ ਸਕੀ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਦੋ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਮਹਾਰਾਜ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਔਰਤ ਲਈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਉਲਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ। "ਆਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ--" "ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।"
"ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਈਰਖਾ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਇਸ ਗਰੀਬ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਘਟੀਆ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀ ਹੋਈ, ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਆਵੇ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ," ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੈਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋਗੇ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਡਮ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੱਖ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜੁਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਧੋਖੇ 'ਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਲੁਟਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਉਸੇ ਪਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਲੰਘਿਆ; ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਜੇਤੂ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
"ਏਹ, ਏਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਸੌਖੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਰਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਕੋਈ ਤਾਂ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ!"
ਪੋਰਥੋਸ, ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਸੱਕ ਪਤਵਾਰ ਨੂੰ ਝੁਕਦੀ ਹੈ, ਕਲੋਸਟਰ ਸੇਂਟ ਮੈਗਲੋਇਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ - ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ ਜੋ ਅਕਸਰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੁੰਮਣਘੇਰੀ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਭਿਖਾਰੀ ਆਪਣੇ ਛਾਲੇ ਖਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ," ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਜਾਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਰਥੋਸ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਜੇਤੂ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!"

"ਮੈਂ, ਮੈਡਮ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ; "ਕਿਵੇਂ?"
"ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਾਣੀ! ਪਰ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ - ਉਹ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਨੀਗਰੋ ਮੁੰਡੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ!"
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਧੋਖੇ ਵਿੱਚ ਹੋ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਦੌੜਾਕ ਜੋ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਡੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੋਚਮੈਨ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲਿਬਾਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ, ਪਰ ਇੱਕ ਈਰਖਾਲੂ ਔਰਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲਾਲ ਗੱਦੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਉਂਕਾ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਸਰੀਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਲੋਕ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਕੇ ਮਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰਜਨਾਂ ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ, ਇੱਕ ਨੇਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਔਲਾਦ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ - ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ, ਚੈਂਟੀਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਲਦੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਪਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ," ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਣ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ।
"ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੈਰੋਨ ਡੀ-- ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ"
"ਮੈਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਦੀ ਕਾਊਂਟੇਸ--"
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ, ਉਦਾਰ ਬਣੋ!"

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।"
"ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਪੱਤਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।"
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਰਾਹਿਆ।
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਰਕਮ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੀ ਸੀ।"
"ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡੁਫੈਸੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਹੀ ਸੀ - ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੁਹਰਾਵਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਸੌ ਭੇਜ ਦਿੰਦੀ।"
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ।
"ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਫਾਈ, ਮੈਡਮ,ਫਾਈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੂੰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੁੱਪ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਹਾਏ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ, ਮੈਡਮ! ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।
"ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪੋਰਥੋਸ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ਸੀ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਭਰੇ ਮੋਢਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮੁੜ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ, ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ! ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੇਸਮਝ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਿੱਛ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮਾਮੂਲੀ ਤਾਜ ਨਿਚੋੜਨ ਲਈ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ। ਓ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਲੇਰ, ਇੱਕ

ਜੰਗਜੂ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਉਂਟੇਸ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ; ਇਹ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।"
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ।
"ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਬਾ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਡੱਬਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਮਿੰਨਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਰਿੱਧ ਹੋ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਰਿੱਝ ਕਿਹਾ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲੀ ਗਈ ਸੀ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਰਿੱਝ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਅਮੀਰ ਹਾਂ।"
"ਠਹਿਰ ਜਾਓ, ਮੈਡਮ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਰੀ ਹਮਦਰਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।"
"ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ!"
"ਆਹ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਓ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਾਂਗਾ।" "ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਹੁਣ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਖਰੀ ਹੈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਆਹ, ਮੈਡਮ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਭ ਤੋਂ ਉਦਾਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਮੁਹਿੰਮ, ਜਦੋਂ ਮੇਰੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ -"
"ਓ, ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਕਰੋ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰੋ ਪਈ, ਰੋ ਪਈ।
"ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫੁਸਫੁਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਉਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਪੰਜਾਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ

ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇਹ ਘਾਤਕ ਮੁਹਿੰਮ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਡਰ ਨਾਲ ਰੁੱਝਿਆ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬ੍ਰਾਇਨੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚਕਾਰ ਆਖਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇਖਿਆ।
"ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੋ ਜਣਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ?" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਸਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਹੈ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇੱਕ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "ਕੱਲ੍ਹ ਸਾਡੇ ਘਰ ਆਓ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਸੀ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੋ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੇਰਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ; ਤੁਸੀਂ ਪਿਕਾਰਡੀ ਦੇ ਨੋਯੋਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ; ਤੁਹਾਡੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਅਟਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਯਾਦ ਹੈ?" "ਬਿਲਕੁਲ, ਮੈਡਮ।"
"ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵੇਲੇ ਆਓ।"
"ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ."
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਚਲਾਕ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਛਿਆਹੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ।"
"ਛਹੱਤਰ ਸਾਲ! ਪੇਸਟੇ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਉਮਰ ਹੈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਉਮਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ। ਹਾਂ, ਇਹ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਪੋਰਥੋਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ। "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਡੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ, ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸਭ ਕੁਝ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।"
"ਸਾਰੇ?"
"ਹਾਂ, ਸਾਰੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਵਧਾਨ ਔਰਤ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੇਖਦੀ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਘੁੱਟਦੇ ਹੋਏ।

"ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰ ਲਈਏ, ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ?" ਉਸਨੇ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਭਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ, ਪਿਆਰੇ ਗੱਦਾਰ!"

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ, ਮੇਰਾ ਭੁੱਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਥਿਆਰ!"

"ਕੱਲ੍ਹ, ਮੇਰੇ ਦੂਤ!"

"ਕੱਲ੍ਹ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਲਾਟ!"

≤} ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਦ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਦਮੀ

ਡੀ 'ਆਟਾ□□□□□□□ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੋਚਮੈਨ ਨੂੰ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਦੋ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਗੱਡੀ ਨਾਲ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰੂ ਫੇਰੂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਰੂ ਡੀ ਸੀਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਪਲੈਨੇਟ ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪੇਸਟਰੀ ਕੁੱਕ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਆਦੀ ਦਿੱਖ ਵਾਲਾ ਕੇਕ ਬਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਵੇ - ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲੈਨੇਟ ਲਈ - ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਥਨਜ਼ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਲੈ ਆਵੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ, ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਬੇਲਾ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪਲੈਨੇਟ ਰੂ ਡੂ ਕੋਲੰਬੀਅਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਰੂ ਫੇਰੂ ਵੱਲ। ਐਥੋਸ ਘਰ ਸੀ, ਦੁਖਦਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਖਾਲੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਪਿਕਾਰਡੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਝਗੜੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਸੀ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਾਂ; ਇਹ ਔਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।"
"ਸੁੰਦਰ, ਸੁਚੱਜੇ, ਨੇਕ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਾਣੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪਿਆਰ ਭਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।"
"ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਿੰਨਾ ਛੋਟਾ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਤਲ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਉਸੇ ਪਲ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘੋੜੇ ਤਿਆਰ ਹਨ।
"ਕਿਹੜੇ ਘੋੜੇ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਦੋ ਘੋੜੇ ਜੋ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੁਣ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਐਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਔਰਤ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਬਲੈਕ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦਾਗ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜਿੰਨਾ ਤੂੰ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾ- ਸੀਆ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਵੇ।
"ਮੈਂ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਭੇਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਰ ਗੁਆਚ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਐਥੋਸ, ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ

ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਭੰਡਾਰ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਮੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ!"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮਿਲਾਡੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇਵੇਗਾ।" "ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਹੋ, ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰੋ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਜਦੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੈਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।" "ਖੈਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਐਥੋਸ ਦੀ ਬਦਤਮੀਜ਼ੀ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਮੈਂ ਉਹੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਿੰਨਾ ਮਾਣਮੱਤਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ AU REVOIR, ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ।"
"ਆ ਰਿਵੋਇਰ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਉਸ ਬੋਤਲ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਹੁਣੇ ਲਿਆਇਆ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਸਵਾਰ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਫੜਿਆ। ਸਾਰੀ ਸੜਕ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮਰਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਟੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਅਸਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ; ਪਰ ਦੁਨੀਆ, ਗੋਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿਰੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਪਾਸੇ ਮੁੜਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਾਲੇ ਚੋਗੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਹੁਣ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਚੋਗੇ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਦੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯਾਤਰਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ, ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ ਦਸ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਲੂਈ ਚੌਦਵੇਂ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ਮੰਡਪ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ

ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਗਲੀ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਹੋਇਆ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ, ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਫੈਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗਲੀ ਵੱਲ ਕੋਈ ਖਿੜਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਬਾਹਰ ਝਾਕਦਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣੂ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਛੱਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ, ਜੋ ਫੁੱਲਾਂ ਨਾਲ ਸਜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
"ਓਏ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਪਲਕਾਂ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਪਾਰਬਲੂ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਇਹ ਗਰੀਬ ਲੂਬਿਨ ਹੈ, ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੀ ਪਤਨੀ - ਉਹ ਜਿਸਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੈਲੇਸ ਵਿਖੇ, ਗਵਰਨਰ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕੀਤੀ ਸੀ!" "ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗਾ?"
"ਮੇਰੇ ਧਰਮ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਯਾਦ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੁੰਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।" ਪਲੈਨੇਟ ਸਵਾਰ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਲੂਬਿਨ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਲਾੜੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮਝ ਨਾਲ ਦੌੜਨ ਲੱਗ ਪਈਆਂ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਘਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਫੁੱਲਬਰਟਾਂ ਦੇ ਵਾੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਇਆ।
ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਮਿਲਾਡੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਵੇਖ ਸਕੇ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਿਰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਲਾਫ਼ਰ - ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਜਾਂ ਬਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ, ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਜੀਵੰਤ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸੁਬਰੇਟ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਬੈਠ ਗਈ, ਅਤੇ ਛੱਤ ਵੱਲ ਚਲੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਲੁਬਿਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੋਬ੍ਰੇਫੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਤ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਪਰ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੁਬਿਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਇਸ ਲਈ ਪਲੈਨੇਟ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸੜਕ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਨੌਕਰਾਣੀ ਪਲੈਨੇਟ ਕੋਲ ਗਈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਲੂਬਿਨ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿੱਟਾ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਲਈ।"
"ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਲਈ?" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ। ਇਸਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਲੈ ਲਓ।"
ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਈ ਸੀ, ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਚੱਲ ਪਈ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਬਿੱਲੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਸ਼ਕਿਰਿਆ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਦਾ ਆਦੀ, ਉਹ ਛੱਤ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ, ਲੇਨ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਵੀਹ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਬਿਲੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਲਈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਹੈ?"
"ਪਾਰਡੀਯੂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।" ਸੌਬਰੇਟੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਲਈ।' ਮੇਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ--ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੁੜੀ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਉਹ ਸੌਬਰੇਟੇ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹੇ:
"ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦਿਨ ਘੁੰਮਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਰਹੇਗਾ? ਕੱਲ੍ਹ, ਹੋਟਲ ਫੀਲਡ ਆਫ਼ ਦ ਕਲੋਥ ਆਫ਼ ਗੋਲਡ ਵਿੱਚ, ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗਾ।"
"ਓਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਗਰਮ ਹੈ; ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਪਲੈਨੇਟ, ਚੰਗੇ ਮੋਨ-ਸੀਅਰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਕਿਵੇਂ ਹਨ? ਫਿਰ ਉਹ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਿਆਰੇ ਸੱਜਣ 'ਤੇ ਚਾਰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲਗਾਏ ਹਨ,

ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਲਗਭਗ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਵਹਿ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਲੂਬਿਨ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।"
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਪਲੈਨੇਟ! ਤੂੰ ਲਾਤੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈਂ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾ, ਅਤੇ ਆਓ ਆਪਾਂ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਓਵਰਟੇਕ ਕਰੀਏ।"
ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ। ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਗੱਡੀ ਖੜ੍ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਸਖ਼ਤ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਅਤੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ ਇੰਨੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਗੱਡੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਿਵਾਏ ਸਾਬਕਾ ਸੌਬਰੇਟੇ ਦੇ, ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ।
ਗੱਲਬਾਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ - ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ; ਪਰ ਲਹਿਜ਼ੇ ਤੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਸੀ; ਇਹ ਉਸਦੇ ਪੱਖੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਔਰਤ ਹਥਿਆਰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ।
ਘੋੜਸਵਾਰ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਹੱਸ ਪਿਆ, ਜੋ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਡਮ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੋਗੇ? ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੋ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੌਸੀਅਰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਝਗੜਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੇਠ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਆਹ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਫਿਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਮੈਡਮ।"

"ਉਹ ਮੂਰਖ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਘੋੜਸਵਾਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਚੀਕਿਆ, ਕੋਠੇ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਉਚਾਈ ਤੱਕ ਝੁਕਿਆ। "ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?"
"ਮੂਰਖ ਬੰਦਾ ਤੂੰ ਆਪ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਨੱਕ 'ਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। "ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੁਕਣਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ ਦੇ ਭਰਾ ਹੋ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਦਾ ਹਾਂ - ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ।"
ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਾਂਗ ਡਰਪੋਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਸੀ ਭੜਕਾਹਟਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ; ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਜਾਓ - ਘਰ!" ਪ੍ਰੀਟੀ ਸੌਬਰੇਟ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ, ਜਿਸਦੀ ਸੋਹਣੀ ਦਿੱਖ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਗੱਡੀ ਅੱਗੇ ਵਧੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ; ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਰੁਕਾਵਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਰਕਤ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਗੱਡੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦਾ ਗੁੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਤੇਜਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਐਮੀਅਨਜ਼ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੀਰਾ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਲਗਾਮ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੂਰਖ ਜਾਪਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
"ਆਹ," ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ? ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਹਾਂ; ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਹਾਰਾਜ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਾਂਗ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਤੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਇੱਕ ਨਿਹੱਥੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੋ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸੁੱਟਾਂਗਾ।"

"ਬੇਲੋੜ," ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਖਿਡੌਣਿਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ, ਮੇਰੇ ਯੋਗ ਸੱਜਣ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਕੱਢੋ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ।"

"ਕਿੱਥੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ?"

"ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ; ਇਹ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਐਟ ਕਰੇਗਾ; ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ।"

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਾਂ?"

"ਛੇ ਵਜੇ।"

"ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਦੋਸਤ ਹਨ?"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤਿੰਨ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

"Three? ਸ਼ਾਨਦਾਰ! That ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ! Three ਬੱਸ ਮੇਰਾ ਨੰਬਰ ਹੈ!"

"ਹੁਣ, ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ?" ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੈਸਕੋਨ ਸੱਜਣ, ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ?"

"ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਹਾਂ, ਬੈਰਨ ਸ਼ੈਫੀਲਡ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਬੈਰਨ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਲਾਂਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ ਯਾਦ ਰੱਖਣੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ।" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਸਪੁਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਿੱਧਾ ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਦੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ। ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ ਜੋ ਬੀਤਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਐਮ. ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ।

ਐਥੋਸ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਲੜਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦਾ ਸੁਪਨਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਕੰਧ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਲੰਘਦਾ ਰਿਹਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਾਤ ਪਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਮੋੜ-ਮੋੜ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।
ਅਰਾਮਿਸ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਖਿੱਚਣ ਦੇ ਪਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੋਤਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸਦੀ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸੁਹਾਵਣਾ ਸਾਹਸ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਉਹ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ।

≤~ [illegible]

[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

"ਕੀ?" ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕਿਉਂ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ।"
"ਇੰਝ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣੇ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"
ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
"ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ?"
"ਹਾਂ!" ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਚਮੈਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਅੱਠ ਤਲਵਾਰਾਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਲੱਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਲੜਾਈ ਦੋ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੰਨੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਾੜ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।
ਪੋਰਥੋਸ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਚੈਂਟੀਲੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਖੇਡਿਆ। ਅਰਾਮਿਸ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਤੀਜਾ ਭਾਗ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਾਰਿਆ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਮਾਰ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਸੀ; ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਗਈ।
ਦੂਜਾ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਨਾਲ ਘਾਹ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤੇ, ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ।
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਕਿ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਲੱਤ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ-ਸ਼ਰਾਬੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਖਿਆਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੜਿਆ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਪਾਸੇ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਡਾਈ। ਬੈਰਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਹੱਥੇ ਪਾ ਕੇ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪੈਰ ਫਿਸਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਗਲੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈਂ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹਾਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨੇ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਜਾਨਲੇਵਾ ਨਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਪਰਸ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ।
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਦੀ ਬਹੁਤ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇਗਾ! ਉਸਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੂਈਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਆਪਣੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਪਰਸ ਰੱਖ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪਰਸ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ, ਮਿਲਾਡੀ ਕਲਾਰਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ

[illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਕੋਈ ਜੀਵ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵੱਲ ਅਜਿੱਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹਿਸਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਿਊੰਗ ਅਤੇ ਡੋਵਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ; ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਦੇ ਫਾਇਦੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਗੁਆ ਦੇਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਉਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਖੇਡ ਖੇਡੀ। ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਹੰਕਾਰੀ ਨਾਇਕ ਨੇ ਇਸ ਵੱਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਰਕੀਸ ਜਵਾਨ, ਸੁੰਦਰ, ਰਿਸ਼ਟ-ਪੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਹਾਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਟਾਰਬੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਾਂ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਟਾਇਲਟ ਬਣਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ।
"ਕੀ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ, ਪੂਰੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭੱਜ ਰਹੇ ਹੋ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਨਿੰਦਿਆ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।
"ਮੈਂ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਕੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਾਰਡੀਯੂ! ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਕੋਈ ਦੂਤ ਹੈ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਓਗੇ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ, ਮੈਨੂੰ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਹੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਤਜਰਬਾ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਖਰੀਦਿਆ - ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗੋਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ। ਮਿਲਾਡੀ ਗੋਰੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ!"
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ! ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹ ਸਿੱਖ ਲਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਗਿਆਨਵਾਨ ਬਣੋ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਬਲਗਮ ਭਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ; ਪਰ ਐਥੋਸ, ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸਨ, ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੱਡੀ ਉਡੀਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਲੇਸ ਰੋਇਲ 'ਤੇ ਸਨ।
ਮਿਲਾਡੀ ਕਲਾਰਿਕ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਹੋਟਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫਰਾਂਸ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਮਿਲਾਡੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮੁਫ਼ਤ ਪੈਸਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ; ਜਿਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਉਪਾਅ ਦਾ ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੱਜਣ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋ ਵਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਠੋਕ ਦਿਓ, ਮੈਡਮ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਕਿਆ; ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬੱਦਲ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆਈ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤੀਹਰੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ, ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਭਗ ਕੰਬ ਗਿਆ। ਭਰਾ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਮਨਪਸੰਦ ਬਾਂਦਰ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਬਲਟ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ ਸੀ।

"ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਸਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਮਿਠਾਸ ਬਦ-ਮਜ਼ਾਕ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੁਣੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; "ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਮੇਰੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੇ ਸਦੀਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।"
ਫਿਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਲੜਾਈ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਛੱਡੇ ਬਿਨਾਂ ਦੱਸਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਕਿ ਇਹ ਗਾਇਨ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਪੈਰ ਉਸਦੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੰਮ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਅਤੇ ਗਲਾਸਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਸਾਲਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੋ ਗਲਾਸ ਭਰੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਕੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੀਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਗਲਾਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਈ ਫੀਤਾਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੀ, ਤਾਂ ਭਿਆਨਕਤਾ ਵਰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਦੰਦਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਰੁਮਾਲ ਕੱਟ ਲਿਆ।
ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਸੌਬ੍ਰੇਟ, ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ, ਉਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਾਡੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਗਤੀਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਆਲੂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਰੁਮਾਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹਲਕੇ ਲਾਲ ਧੱਬੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੂਨ ਆਉਣ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਬੁੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਨ; ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਰਲ ਦੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੋੜ ਲੈ ਲਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਜੀਜਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ

ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਾਲਕਣ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਫਿਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਦਿਨ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ।
ਹਰ ਸ਼ਾਮ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ, ਉਹ ਪ੍ਰੀ ਸੌਬਰੇਟ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗਰੀਬ ਕੀਫੀ ਦੀ ਇਸ ਜ਼ਿੱਦ ਪ੍ਰਤੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

≤€ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਦਾ ਡਿਨਰ

ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਦੁਵੱਲੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ , ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੇ ਝਾੜੀਆਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਟੁਕੜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਰੂ ਆਕਸ ਔਰਸ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜੋ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਦੁੱਗਣਾ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਸੀ , ਪਰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਬੇਸਬਰੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ। ਨਹੀਂ ; ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੌਤਿਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਹੱਸਮਈ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ , ਉਹਨਾਂ ਅਣਜਾਣ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਜਦੋਂ , ਇੱਕ -ਇੱਕ ਕਰਕੇ , ਐਮ. ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਜ ਚੜ੍ਹ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦੇਖਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਵਾਰ ਚਿੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ - ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਲੰਬਾ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ , ਉੱਚਾ , ਬੋਲਟ ਵਾਲਾ , ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ; ਇੱਕ ਖਜ਼ਾਨਾ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਵਾਰ ਸੁਣੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ - ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਝੁਰੜੀਆਂ , ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ , ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ - ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਜ਼ਰਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਟਕਣ ਵਾਲਾ , ਕਿਸਮਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ , ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ , ਸਰਾਵਾਂ , ਕੈਬਰੇ , ਸਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ , ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪਕਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਰਿਵਾਰਕ ਭੋਜਨ ਖਾਣ , ਇੱਕ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਨੰਦ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੀਆਂ -ਛੋਟੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜੋ "ਜਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ," ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿਪਾਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ , ਅਤੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਣਾ ; ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੇ ਪੀਲੇ , ਝੁਰੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ; ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਬੇਸੇਟ , ਪਾਸ -ਡਿਕਸ , ਅਤੇ ਲੈਂਸਕੁਏਨੇਟ ਖਿਲਾ ਕੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਦੇਣਾ , ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਦੀ ਫੀਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਣਾ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਬੱਚਤ - ਇਹ ਸਭ ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ।

ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਿਆ, ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਚੀਆਂ ਹਨ , - ਨੀਚਤਾ , ਕੰਜੂਸੀ , ਵਰਤ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ

ਵੱਧ, ਕੁਝ ਕੁ ਆਰਥਿਕ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਹੁਤ ਬੇਮੌਸਮੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਰ ਸੀ - ਭਾਵ, ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਲਈ - ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਘਰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇੱਕ ਬਦਬੂਦਾਰ, ਹਨੇਰਾ ਰਸਤਾ, ਇੱਕ ਪੌੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਡੱਬ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਰ ਲੰਘਦੇ ਸਨ ਜੋ ਗੁਆਂਢੀ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਝਲਕ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ; ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮੇਖਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗ੍ਰੈਂਡ ਚੈਟਲੇਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਰਵਾਜ਼ਾ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਲੰਮਾ, ਪੀਲਾ ਕਲਰਕ, ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਕੁਆਰੇ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨਾਲ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਫੌਜੀ ਪਹਿਰਾਵਾ, ਜੋ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਚਿਹਰਾ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਲਰਕ ਆਇਆ, ਦੂਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਕਲਰਕ, ਤੀਜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬੱਚਾ। ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਤਿੰਨ ਡੇਢ ਕਲਰਕ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸਨ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਮੁਵੱਕਿਲਤਾ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।
ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਕੀਟੀਅਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਦਿਲ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪੇਟ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਆਵੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਤੋਂ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਉਸਦਾ ਮਹਿਮਾਨ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਯੋਗ ਔਰਤ ਦੇ ਰੂਪ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ। ਕਲਰਕਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ, ਇਸ ਚੜ੍ਹਦੇ ਅਤੇ ਉਤਰਦੇ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਜ਼ੁਬਾਨ ਬੰਦ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ!" ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਚੀਕੀ। "ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ!"
ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕਲਰਕਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ, ਜੋ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਏ; ਪਰ ਪੋਰਥੋਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਹਰ ਚਿਹਰਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਗਿਆ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੌਕਿਊਰੇਟਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਐਂਟਰਨੈਂਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਲਰਕ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਐਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਨੇਰਾ ਕਮਰਾ ਸੀ, ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਕਿੱਟ ਛੱਡ ਕੇ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ।
ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਮਰੇ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਕਿੱਟਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼, ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ, ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਛਤਾਵੇ ਲਈ, ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਹ ਅੱਗ, ਉਹ ਐਨੀਮੇਸ਼ਨ, ਉਹ ਹਲਚਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਭੋਜਨ ਪੈਦਲ ਚੱਲਣ 'ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਫੇਰੀ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ।
"ਅਸੀਂ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਾਂ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ?" ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।
ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਬੁੱਢਾ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਪਤਲਾ ਸਰੀਰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਸੁੱਕਾ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਸਲੇਟੀ ਅੱਖਾਂ ਕਾਰ-ਗੁੰਡਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਲੱਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਹੱਡੀਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯੋਗ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ।
ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਐਮ. ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਦ੍ਰਿੜ, ਐਮ. ਪੋਰਥੋਸ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। "ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਸੀਂ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਔਰਤ ਪੱਖ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ?" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਦਗੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਸਮਝਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਸਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ

ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਜੋ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਦਾ ਸੋਚ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਪ੍ਰਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਲੱਭ ਕਿਸਮ ਹੈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਰੰਗ ਕੀਤਾ। ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਕਸਰ ਆਪਣੇ ਓਕ ਡੈਸਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖਜ਼ਾਨੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਖਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਕੀਕਤ ਸੁਪਨੇ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਫੁੱਟ ਉੱਚੀ ਸੀ। ਐਮ ਕੋਕਿਊਨਾਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ; ਪਰ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ, "ਮੌਸੀਅਰ ਸਾਡਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਰੇਗਾ, ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਿਊਨਾਰਡ?"
ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਵੀ ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਚਚੇਰੀ ਭੈਣ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦਿਆਲੂ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਪਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਪਲ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਫੋਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਓ, ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਬੇਚਾਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ! ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ?" ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
ਇਹ ਮਦਦ, ਜੋ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਿਲੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ।
ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਏ - ਰਸੋਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਨੇਰਾ ਕਮਰਾ।
ਕਲਰਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਰਫਿਊਮ ਦੀ ਸੁੰਘਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ, ਫੌਜੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਆਪਣੇ ਸਟੂਲ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਬਾੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਤਿੰਨ ਭੁੱਖੇ ਕਲਰਕਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ - ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ-ਰਿਆਲ

ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਨਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, "ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੈਂ ਸੂਟੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗਾ! ਉਹ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਬਣੇ ਮਲਾਹਾਂ ਵਰਗੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਛੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ।"
ਐਮ ਕੋਕਿਊਨਾਰਡ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਿਊਨਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਕੈਸਟਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਹਵਾ 'ਤੇ ਧੱਕਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲਿਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਨੱਕ ਅਤੇ ਜਬਾੜੇ ਹਿਲਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।
"ਓਹ, ਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਸੂਪ ਹੈ ਜੋ ਕਾਫ਼ੀ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।"
"ਇਸ ਸੂਪ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਗੰਧ ਕੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਫਿੱਕੇ ਤਰਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜੋ ਭਰਪੂਰ ਸੀ ਪਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਸਤ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਛਾਲੇ ਇੱਕ ਟਾਪੂ ਦੇ ਟਾਪੂਆਂ ਵਾਂਗ ਦੁਰਲੱਭ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ।
ਪਹਿਲਾਂ ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਪੋਰਥੋਸ। ਅਫਰਵਰਡ ਮਿਸਟਰ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਲੇਟ ਭਰੀ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੂਪ ਦੇ ਛਾਲੇ ਬੇਸਬਰੇ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਇੱਕ ਚੀਕ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅੱਧੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਫਲੈਪ ਵਿੱਚੋਂ ਛੋਟੇ ਕਲਰਕ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਦਾਅਵਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਡਾਇਨਿੰਗ ਰੂਮ ਅਤੇ ਕਿੱਟਨ ਦੀ ਦੋਹਰੀ ਗੰਧ ਨਾਲ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁੱਕੀ ਰੋਟੀ ਖਾਧੀ।
ਸੂਪ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰਾਣੀ ਇੱਕ ਉਬਲਿਆ ਹੋਇਆ ਮੁਰਗਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ - ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਨੇ ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇੰਨੀਆਂ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਫਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ।
"ਕੋਈ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜੋ ਲਗਭਗ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ!"
ਉਹ ਬੇਚਾਰਾ ਮੁਰਗਾ ਪਤਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਛਾਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੰਦ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਮੁਰਗਾ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਪਾਸੇ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਬੁਢਾਪੇ ਕਾਰਨ ਮਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਘਟੀਆ ਕੰਮ ਹੈ। ਮੈਂ ਬੁਢਾਪੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਉਬਾਲਿਆ ਜਾਂ ਭੁੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਉਸਦੀ ਰਾਇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਉਤਸੁਕ ਅੱਖਾਂ ਜੋ ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮਿਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਥਾਲੀ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ, ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਦੋ ਵੱਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਥਾਲੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਨੇਫ਼ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ, ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ ਖੰਭ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੌਕਰ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਨਾਲ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।
ਮੁਰਗੀ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਹੈਰੀਕੋਟ ਬੀਨਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ - ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਡਿਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਹੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਸ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਪਰ ਕਲਰਕ ਇਸ ਧੋਖੇ ਦੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰੇ ਉਦਾਸ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਘਰੇਲੂ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਸੰਜਮ ਨਾਲ ਇਹ ਪਕਵਾਨ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ।
ਵਾਈਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਐਮ. ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਛੋਟੇ ਪੱਥਰ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਡੋਲ੍ਹਿਆ, ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਪਰੋਸਿਆ, ਅਤੇ ਬੋਤਲ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਦਾ ਤੀਜਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ ਪੀ ਚੁੱਕੇ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਰੀਪਾਸਟ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜੋ ਰੂਬੀ ਦੇ ਰੰਗ ਤੋਂ ਫਿੱਕੇ ਪੁਖਰਾਜ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੰਭ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਗੋਡੇ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੰਬ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਪਰੋਸਣ ਵਾਲੀ ਵਾਈਨ ਦਾ ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ ਵੀ ਪੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਮੌਂਟ੍ਰੀਉਇਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ - ਸਾਰੇ ਮਾਹਰ ਤਾਲੂਆਂ ਦਾ ਦਹਿਸ਼ਤ।

ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਰਾਬ ਬਿਨਾਂ ਪਤਲੀ ਕੀਤੇ ਨਿਗਲਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਬੀਨਜ਼ ਖਾਓਗੇ, ਕਜ਼ਨ ਪੋਰਥੋਸ?" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, "ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨੋ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਛੇੜੋ।"
"ਜੇ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾ!" ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਮੇਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਉੱਥੇ ਚੁੱਪ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਰੋਕ ਸਕਿਆ।
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਆਹ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ! ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ; ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਦਾਅਵਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਖਾਧਾ!"
ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸੂਪ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਮੁਰਗੀ ਦੇ ਪੱਕੇ ਪੈਰ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੱਝ ਦੀ ਹੱਡੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਾਸ ਦੀ ਦਿੱਖ ਘੱਟ ਸੀ।
ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਨੂੰ ਘੁਮਾਉਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਬੁਣਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ; ਪਰ ਮਿੱਡੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੇ ਗੋਡੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਬਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ।
ਇਹ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟ, ਜੋ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਲਈ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਕਲਰਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਅਰਥ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਠੇ, ਆਪਣੇ ਨੈਪਕਿਨ ਹੋਰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮੋੜੇ, ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ।
"ਜਾਓ, ਨੌਜਵਾਨੋ! ਜਾਓ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਪਾਚਨ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਕਲਰਕ ਚਲੇ ਗਏ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਉੱਠੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੁਫੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਈਸ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਕੁਝ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਕੁਇਨਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਕ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਬਦਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਦ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਭਰਵੱਟੀਆਂ ਬੁਣੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਨ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਕੱਟੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬੀਨਜ਼ ਵਾਲਾ ਪਕਵਾਨ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਹੈ; ਬੀਨਜ਼ ਵਾਲਾ ਪਕਵਾਨ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤਿਉਹਾਰ!" ਐੱਮ. ਕੋਕੇਨਾਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਤਿਉਹਾਰ, EPULCE EPULORUM। ਲੁਕੁਲਸ ਨੇ ਲੁਕੁਲਸ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਬੋਤਲ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਾਈਨ, ਬਰੈੱਡ ਅਤੇ ਆਈਸ ਨਾਲ, ਉਹ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਵਾਈਨ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ, ਬੋਤਲ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਐਮ. ਅਤੇ ਐਮ. ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਇੱਕ ਚਮਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਭੋਜਨ ਉੱਤੇ ਫੇਰੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਮਿਮੇ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਪੇਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾਏ।
"ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਲੀਦਾਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਆਹ! ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾ ਹੁੰਦੀ!"
ਐਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਇੱਕ ਭੋਜਨ ਦੇ ਐਸ਼ੋ-ਆਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਬੁਲਾਇਆ, ਇੱਕ ਸਿਏਸਟਾ ਦੀ ਘਾਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਚਿੱਟੇ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹੋਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਰੱਖੇ।
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਆ ਕੇ ਖਾਣਾ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਐਂਕਸ, ਮੈਡਮ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ!" "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਬਦਕਿਸਮਤ ਪਹਿਰਾਵਾ!"
"ਹਾਏ, ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ।"
"ਪਰ ਫਿਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੁਝ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ?" "ਓਹ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਪਿਫ਼ ਸਿਪਾਹੀ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਗਾਰਡਮੈਨ ਜਾਂ ਸਵਿਸ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹਨ।"
"ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸੋ।"

"ਕਿਉਂ, ਉਹ-- ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ", ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲੈਣ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਲ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ।
ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਕਿੰਨਾ ਕੁ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ--" ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ; ਉਸਦੀ ਬੋਲੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ।
"ਓਹ, ਨਹੀਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਲਿਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਤ ਨਾਲ ਮੈਂ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰਾਂ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ! ਕਿਉਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸਮਤ ਹੈ!"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਕੀਤੀ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਗਈ।
"ਮੈਂ ਵਿਸਥਾਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲੋਂ ਸੌ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਘੱਟ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੇਰਾ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ!"
"ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ?" "ਹਾਂ, ਘੋੜਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਆਹ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਮੇਰੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਇਕੱਲਾ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"
"ਸੌ ਲਿਵਰ? ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਹਉਂਕਾ ਭਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।
ਪੋਰਥੋਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। ਇਹ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਠੀ ਸੀ ਜੋ ਬੁਇੰਘਮ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਧੱਕਣ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲਏ।
"ਐਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਾਹਣੀ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹਨ।"
"ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਲਈ ਘੋੜਾ?" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਾਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ।"

"ਆਹ, ਮੈਡਮ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ?" "ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਖੱਚਰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਵਧੀਆ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਸਕੇਟਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਖੱਚਰ ਲੈ ਕੇ--"
"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਖੱਚਰ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਸਰਦਾਰ ਦੇਖੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸੂਟ ਖੱਚਰਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ, ਮੈਡਮ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ, ਖੰਭਾਂ ਅਤੇ ਘੰਟੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਖੱਚਰ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕੀਮਤੀ ਸਮਾਨ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਕੋਲ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਵੈਲੀਆਂ ਹਨ; ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਚੁਣੋਗੇ।
ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਸਕੇ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੇਰੀ ਵੈਲਿਸ ਖਾਲੀ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸਾਦਗੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਖਾਲੀ ਹੈ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਹ, ਪਰ ਜੋ ਵੈਲਿਸ ਮੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ।"
ਮੈਡਮ ਨੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਮੋਲੀਅਰ ਨੇ ਉਦੋਂ "ਲ'ਅਵਾਰੇ" ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਹਾਰਪੈਗਨ ਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਮਾਨ 'ਤੇ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਬਹਿਸ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਅੱਠ ਸੌ ਲਿਵਰ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਖੱਚਰ ਨੂੰ ਸਜਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੁਝ ਕੋਮਲ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਈ।
ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਭੁੱਖਾ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ।

≤≤ ਸੌਬ੍ਰੇਟ ਅਤੇ

ਮਿਸਟ੍ਰੈਸ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀਆਂ ਪੁਕਾਰ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦੀਆਂ ਸਿਆਣਪ ਭਰੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਿਲਾਡੀ ਨਾਲ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਦਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਸਵੈ -ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਗੈਸਕਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਜਲਦੀ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਹਲਕਾ ਦਿਲ ਲੈ ਕੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਗੇਟਵੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੌਬਰੇਟ ਮਿਲਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਪ੍ਰੀਮੀ ਕੀਫੀ ਉਸਨੂੰ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਖਿੱਚਣ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਅੱਛਾ !" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, "ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸੁਨੇਹਾ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਹੈ; ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾਯੋਗ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜੇਤੂ ਹਵਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਟੀ ਕੁੜੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਸੌਬਰੇਟ ਨੇ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

"ਬੋਲੋ, ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਬੋਲੋ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ।"

"ਇੱਥੇ ? ਅਸੰਭਵ ! ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਹੈ।"

"ਖੈਰ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ?"

"ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ?" ਕੀਫੀ ਨੇ ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ।"

"ਫਿਰ ਆਓ।"

ਅਤੇ ਕੀਫੀ, ਜਿਸਨੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਹਨੇਰੀ, ਘੁੰਮਦੀ ਪੌੜੀ ਉੱਤੇ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਹ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।

"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ?"
"ਇਹ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ; ਇਹ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗੀ; ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੌਂਦੀ ਨਹੀਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਪਣੇ ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਫ਼ਾਈ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੀ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਫ਼ਈ ਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਕੀਜ਼ੀ! ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਪਾਗਲ ਹਾਂ!"
ਕੀਫ਼ੀ ਨੇ ਦੂਜਾ ਸਾਹ ਲਿਆ।
"ਹਾਏ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਬੁਰਾ ਹੈ।"
"ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂਕਿ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।"
"ਹੇਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਉਕਸਾ ਸਕਦੀ ਹੈ?"
"ਓ, ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਕੀ; ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਰਾਦੇ ਲਈ - ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੀ ਹੈ; ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ?"
"ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ--"
"ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ?"
ਕੀਫੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਕੱਢਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਲਈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਲੀਟਰ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ; ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ।"
"ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲਈ?"
"ਹਾਂ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ; ਉਸਦਾ ਨਾਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਪਤਾ ਪੜ੍ਹੋ।"
"ਮਾਨਸੀਅਰ ਐਲ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ।"
ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਹੰਕਾਰੀ ਗੈਸਕਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸੋਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਪੱਤਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੀਈ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਓ, ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ,
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਨੋਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ, ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਨਜ਼ਰਾਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮਮੇ ਡੀ ਗੁਇਸ ਦੀ ਗੇਂਦ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ? ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਕਾਉਂਟ; ਇਸਨੂੰ ਭੱਜਣ ਨਾ ਦਿਓ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ; ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ: ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।
"ਬੇਚਾਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਕਿਫੀ ਨੇ ਦਇਆ ਨਾਲ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਹੱਥ ਦੁਬਾਰਾ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਵੱਲ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।
"ਹਾਏ, ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕਰੋਗੇ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਓਗੇ?"
"ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ।" "ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਦੇ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ।"
"ਕਿਹੜੇ?"
"ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।" "ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"
"ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ ਤੱਕ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ? ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ--ਮੈਂ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ? ਬੋਲੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ!"
"ਮੈਂ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ - ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰੀ ਰੂਹ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਕੀਫੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਗੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਤਾਜ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। "ਕੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰੂਹ ਦੇ ਪੇਟ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ - ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ; ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਫੀਤੇ ਵਾਂਗ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ।
"ਓਹ, ਨਹੀਂ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ! ਇਹ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈਂ; ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।" "ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ?"
"ਦੂਜਾ ਕਾਰਨ, ਮਹਾਂ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੰਮਣ ਤੋਂ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਸੀ, "ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ, ਸਭ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਲਈ!"
ਸਿਰਫ਼ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਸੀ ਕਿ ਕੀਫੀ ਦੀਆਂ ਸੁਸਤ ਨਜ਼ਰਾਂ, ਉਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ, ਗਲਿਆਰੇ ਜਾਂ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਮਿਲਣਾ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਉਹ ਹੱਥ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਡੂੰਘੇ ਹਉਕੇ; ਪਰ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਸੋਬਰੀ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਾਜ਼ ਹੈ ਉਹ ਚਿੜੀ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।
ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਸਾਡੀ ਗੈਸਕੋਨ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਦੇਖੇ ਜੋ ਕਿ ਕੀ ਨੇ ਇੰਨੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ: ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਵਿਚੋਲਗੀ, ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਖ਼ਬਰਾਂ, ਕੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਸੀ।

ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੂੰ ਤਿਆਰ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੀਫੀ, ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇਵਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ?"
"ਕਿਹੜਾ ਪਿਆਰ?" ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਸਬੂਤ ਕੀ ਹੈ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨਾਲ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਹਾਂ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਤਿਆਰ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ, ਇੱਥੇ ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਹਿਜ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ; "ਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੇਖੇ ਗਏ ਸਭ ਤੋਂ ਸੋਹਣੇ ਸੁਬਰੇਟ ਹੋ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰੀ-ਕੀ ਨੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ।
ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ।
"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਮੇਰੀ ਮਾਲਕਣ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਹੈ! ਜਾਓ; ਸਿੱਧਾ ਜਾਓ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਫਿਰ, ਪੌੜੀਆਂ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਬ ਲਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਕੀਫੀ ਚੀਕਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਚਾਬੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ।

"ਖੈਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ?"
ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਸੁਣਿਆ। "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਮਿਲਾਡੀ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!" ਕੀਫੀ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ।
ਦੋਵੇਂ ਬੈੱਡਰੂਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਦੇ ਸੁਣ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਉਸ ਵੱਲ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੀਫੀ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਖੈਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਸਾਡਾ ਗੈਸਕਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਕੀ, ਮਿਲਾਡੀ! ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?" ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ; ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਜਾਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਨੇ ਰੋਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਕੀਫੀ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਇੱਕ ਤਿਜੋਰੀ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਡਮ?"
"ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ? ਚੁੱਪ ਰਹਿ, ਕੀਫ਼ੀ, ਉਸ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਹੈ: ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਹਰਾ ਲਗਭਗ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਓ, ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਮੈਡਮ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ! ਇੱਕ ਮੂਰਖ, ਜਿਸਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀ ਜਾਨ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਲਿਵਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਦੇ।"
ਇਸ ਮਿੱਠੇ ਜੀਵ ਦੀ ਉਸ ਤਿੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਿੰਦਾ ਸੁਣ ਕੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੰਬ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਦਿਆਲਤਾ ਨਾਲ ਲੱਦਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
"ਇਸ ਸਭ ਲਈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿਉਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸੁਲਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ।"

"ਓਹ, ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਡਮ ਨੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।"
"ਕੀ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਦੀ ਮਰਸਰ ਦੀ ਪਤਨੀ? ਕੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ? ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਦਲਾ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਠੰਢਾ ਪਸੀਨਾ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂ, ਇਹ ਔਰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੀ! ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਟਾਇਲਟ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਹ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਪੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂ।" "ਮਾਨਸੀਅਰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਲਈ?" ਕਿਉ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਯਕੀਨਨ; ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਲਈ।"
"ਹੁਣ, ਇੱਕ ਹੈ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਗਰੀਬ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਆਦਮੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਸੌਣ ਜਾਓ, ਮੈਡਮੋਇਸੇਲ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਫਿਰ ਦੋ ਬੋਲਟਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਧੱਕ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਪਾਸੇ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਕੀਫੀ ਨੇ ਲੌਫੀ ਦੀ ਚਾਬੀ ਘੁਮਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅਲਮਾਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਓਹ, ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ!" ਕੀਫ਼ੀ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਮਾੜਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪੀਲੇ ਹੋ!"
"ਇਹ ਘਿਣਾਉਣਾ ਜੀਵ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਚੁੱਪ, ਚੁੱਪ, ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ!" ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਅੰਬਰ ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੈਨਸਕਾਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ!" ਕੀਫੀ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਜਾਂ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ--ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ।"
ਉਸਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਘੱਟ ਸੀ, ਵਿਰੋਧ ਇੰਨਾ ਰੌਲਾ ਪਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਕੀਫੀ ਨੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇਹ ਮਿਲਾਡੀ ਉੱਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲਹਿਰ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਦਿਲ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਇਸ ਨਵੀਂ ਜਿੱਤ ਨਾਲ

ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖਾ ਅਤੇ ਹੰਕਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਗੱਲ ਉਸਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀਫੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਪਯੋਗ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸਲੀਬ 'ਤੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਿਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਅੱਧੇ ਭੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ - ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਕਾਰ-ਡੀਨਲ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਹਰਾ ਗੁਆਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੀ, ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਜਾਣਕਾਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲਗਭਗ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਡੂੰਘੀ ਨਫ਼ਰਤ, ਅਥਾਹ ਨਫ਼ਰਤ, ਇਸ ਲਈ ਵਧ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਮ. ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੜਕਾਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਦੇਖੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਨ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੀ ਹਾਂ!"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੰਤ ਵੱਲ, ਸੁੰਦਰ ਸ਼ੇਰਨੀ ਨਰਮ ਹੋ ਗਈ; ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਬਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ, ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਵਾਂਗ, ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਕੀਫੀ 'ਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝਿੜਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੀਜਾ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਸਕੇ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਉਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੀ ਹਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ; ਉਹ ਪਾਗਲ ਸੀ।

ਸਭ ਕੁਝ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ ਹੀ ਬੀਤਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਲਿਆ; ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫ਼ੋਨ ਕੀਤਾ, ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ, ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਵਾਂਗ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਵੇਰੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਤੱਕ ਘਰ ਨਹੀਂ ਪਰਤਿਆ।
ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਕੀਫੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਬਿਲੇਟ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਉਸਨੇ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਤਨ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ:
ਇਹ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਨਾ ਲਿਖਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੁੜੀ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਮਾਫ਼ੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਬਿਲੇਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਰੰਗ ਕਈ ਵਾਰ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ।
"ਓਹ, ਤੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਕਿਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਈਆਂ ਸਨ।
"ਨਹੀਂ, ਕੀਫ਼ੀ, ਤੂੰ ਗਲਤ ਹੈਂ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਖੁਦ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ!" "ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਕੀਜ਼ੀ? ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਸੁੱਟਾਂਗਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਕਲਮ ਲਈ ਅਤੇ ਲਿਖਿਆ:
ਮੈਡਮ, ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਪੱਤਰ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦਿਆਲਤਾ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਆਲਤਾ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੇਵਕ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਉਸ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਆਦਮੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮੰਗਾਂਗਾ।
ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ
ਇਹ ਨੋਟ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਤੁਕੀ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਮੌਜੂਦਾ ਢੰਗ-ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਕਾਰਵਾਈ ਵਰਗਾ ਵੀ ਸੀ; ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੋਕ ਅੱਜ ਵਾਂਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਤੋਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਸਤਿਕਾਰ ਦੀ ਇਸ ਘਾਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬੇਕਾਬੂ ਜਨੂੰਨ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ - ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਜਨੂੰਨ; ਪਰ ਜਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪਿਆਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਠਕ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਸੀ। ਕੀਫੀ ਦੇ ਖ਼ੁਦਬੂ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ, ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਤਾਂ ਖ਼ੁਦਬੂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਹਿੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੇਮ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਇਰੇ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਸੀਲਬੰਦ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ; "ਇਹ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ। ਇਹ ਕਾਉਂਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੈ।"
ਬੇਚਾਰੀ ਕੀਫ਼ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ; ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ। "ਸੁਣੋ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਾਉਂਟ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਬਿਲੇਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਬਾਕੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ ਜੋ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਮਿਲਾਡੀ ਫਿਰ ਤੈਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਹਾਏ !" ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ?"

"ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਮੈਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"

"ਪਰ ਇਸ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ?"

"ਮਿਲਾਡੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ।"

"ਆਹ, ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ!" ਕੀਫੀ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਨਿੰਦਾ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਹੀ ਜਵਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੀਫੀ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਰਹੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਰੋਈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੜਕੇ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਨੌਕਰਾਣੀ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਨੇ ਗਰੀਬ ਕੀਫੀ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

≤∞ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਟੋ ਦੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਉਸਦੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਘੁੱਟ-ਘੁੱਟ ਕੇ ਖਾ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਪੱਕੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਖਾਣਾ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿਊਟੀ ਨੇ ਉਸ ਕੀਮਤੀ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਜੋ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਵਜੇ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਮਿਲਨ ਦਾ ਦਿਨ ਉਹੀ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕੀਫੀ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਫੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਰੂ ਫੇਰੂ ਵੱਲ ਭੇਜੇ।

ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪਾਇਆ। ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਕਾਅ ਸੀ। ਐਥੋਸ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

"ਲੋਕ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਮੰਗਦੇ ਹਨ; ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।"

ਪੋਰਥੋਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ।
ਚਾਰ ਚਿਹਰੇ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਸਨ: ਪੋਰਥੋਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਉਮੀਦ; ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਬੇਚੈਨੀ; ਐਥੋਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਲਾਪਰਵਾਹੀ।
ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੀ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ ਹੈ, ਮੌਸ-ਕੇਟਨ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਰਸਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸਾਮਾਨ ਹੈ?"
"ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਹੀਂ," ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ?"
"ਆਓ ਸਰ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਸ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਾਰ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਚੁਰਾਸੀ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੇ ਸਨ।
"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੂੰ ਘਰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ," ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੱਕ ਆਦਮੀ! ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ?"
"ਇੱਕ ਭਿਖਾਰੀ।"
"ਉਸਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿਓ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਪਾਪੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹੋ।" "ਇਹ ਭਿਖਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੁਨੇਹਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ?"
"ਹਾਂ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਰਾਮਿਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਟੂਰਸ ਤੋਂ ਹਾਂ।"
"ਟੂਰਜ਼ ਤੋਂ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਹਜ਼ਾਰ ਮੁਆਫ਼ੀ, ਸੱਜਣੋ; ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਖ਼ਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉੱਠ ਕੇ, ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੀ ਰਹੇ।

"ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ - ਤੁਸੀਂ, ਜਿਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪਿਸਤੌਲ ਇੰਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਵੰਡੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ - ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਧੰਨ ਰੋਟੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪਛਤਾਵੇ ਵਾਂਗ ਭਾਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ।"
"ਜਾਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਕਲਪਿਤ ਵਿਚਾਰ ਹਨ।"
"ਇਸਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੱਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
"ਭਾਵ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ - ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਓਏ, ਓਏ! ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ ਜਿਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੂੰ ਗੋਦ ਨਾ ਲੈਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ।"
"ਹਾਂ; ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਵੇਖ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।" "ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਅਗਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ।"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ: ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਯਕੀਨਨ ਸਭ ਤੋਂ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਐਥੋਸ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਸੀ, ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਲਈ ਜੋ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਪਿਉਰਿਟਨ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਚੁੱਪ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਐਥੋਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਟੂਰਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਕਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ਿਨ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਰੂ ਫੇਰੂ ਤੋਂ ਰੂ ਡੇ ਵੌਗੀਰਾਰਡ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਅੰਦਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕੱਦ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ, ਪਰ ਚੀਥੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ?" ਮਸਕਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ?"
"ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੁਝ ਲਿਆਏ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਢਾਈ ਵਾਲਾ ਰੁਮਾਲ ਦਿਖਾਓ।"
"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਬੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਮੋਤੀ ਦੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਜੜੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਆਬਨੂਸ ਡੱਬੇ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਦੇਖੋ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਸਾਧੂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਆਪਣੀ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਓ।"
ਦਰਅਸਲ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤੁਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸੀ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਜਾਂ ਸੁਣ ਨਾ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਫਟੀ ਹੋਈ ਵੈਸਟ, ਜੋ ਕਿ ਚਮੜੇ ਦੇ ਸਟ੍ਰੈਪ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਡਬਲਟ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੀਫ਼ ਖਿੱਚੀ।
ਮੋਹਰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ ਗਜਾਇਆ, ਲਗਭਗ ਧਾਰਮਿਕ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਉੱਪਰਲੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ, ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਸਨ: "ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਰਹੀਏ; ਪਰ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸੁਹਾਵਣੇ ਦਿਨ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਆਚਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਓ; ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਜੋ ਵੀ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ; ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸੱਚੇ ਸੱਜਣ ਵਾਂਗ ਬਣਾਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ।"

"ਅਲਵਿਦਾ; ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਲਵਿਦਾ।"
ਸਾਧੂ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੀਥੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਡਬਲ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਫਿਰ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟਸਕ੍ਰਿਪਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ:
ਪੀ.ਐਸ.: ਤੁਸੀਂ ਬੇਅਰਰ ਨਾਲ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਸਪੇਨ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਊਂਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਂਡੀ ਹੈ!
"ਸੁਨਹਿਰੀ ਸੁਪਨੇ!" ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕਿਆ। "ਓ, ਸੁੰਦਰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ! ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਨ ਹਾਂ; ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਅਜੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਦਿਨ ਆਉਣਗੇ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ, ਮੇਰਾ ਖੂਨ, ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ! ਸਭ, ਸਭ, ਸਭ, ਤੇਰਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਲਕਣ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਚਮਕਦੇ ਸੋਨੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਾ ਮਾਰੀ, ਬਿਨਾਂ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਲੀਫ਼ ਨੂੰ ਚੁੰਮਿਆ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਝੰਜੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਭਿਕਸ਼ੂ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਐਥੋਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ 'ਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਆਇਆ ਸੀ।
ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਸਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਬਾਜ਼ਿਨ ਉਸਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰੂਨ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟੂਰਸ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲੀ ਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਿਓ।"
"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੌਕਸ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ; "ਇਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਵੱਲੋਂ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਅੱਖਰ ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਭੇਜੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਆਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਬਹੁਤ ਉਦਾਰ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਮੈਂ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ?" ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਇੰਨੀ ਮਹਿੰਗੀ ਵਿਕਦੀ ਹੈ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ! ਓ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਮਰਜ਼ੀ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਡੀ ਵੋਇਚਰ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਡੀ ਬੇਨਸੇਰੇਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਸੰਦ ਹੈ।

ਇੱਕ ਕਵੀ ਇੱਕ ਮਠਾਰੂ ਜਿੰਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਹ! ਮਹਾਰਾਣੀ ਅਰਾਮਿਸ, ਇੱਕ ਕਵੀ ਬਣੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਾਜ਼ਿਨ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"
ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ; ਉਹ ਝੁਕਿਆ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਆਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਪਰ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਬਚਨ ਗੁਆ ਦਿਓਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਡਬਲਟ ਤੋਂ ਝਲਕ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਤੋਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਲੀਟਰ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦੋਹਰਾ ਮੂੰਹ ਦੁਬਾਰਾ ਉਭਾਰਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਰਿਜ਼ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਦੁਬਾਰਾ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ, ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ ਹੋਵੋਗੇ।" "ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਹੋਵੇ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਲਈ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਫ਼ਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ, ਕੁਝ ਗਲਾਸ ਚੰਗੇ ਪੁਰਾਣੇ ਬਰਗੰਡੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ।"
"ਪੁਰਾਣੇ ਬਰਗੰਡੀ ਬਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ; ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਲੀਟਰ ਅਤੇ ਸੋਨਾ, ਜਾਦੂ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਕੱਢ ਲਏ ਸਨ।
ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦੋਹਰੇ ਪਿਸਤੌਲ ਪਾ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਆਬਨੂਸ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮੋਤੀ ਦੀ ਮਾਂ ਜੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਰੁਮਾਲ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਤਵੀਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਦੋ ਦੋਸਤ ਐਥੋਸ ਦੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਹੁੰ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਸਟ੍ਰੋਨੋਮੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡਣ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।
ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਗਏ, ਅਤੇ ਰੂ ਬਾਕ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤਰਸਯੋਗ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਖੱਚਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਚੀਕ ਕੱਢੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। "ਆਹ, ਮੇਰਾ ਪੀਲਾ ਘੋੜਾ," ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਅਰਾਮਿਸ, ਉਸ ਘੋੜੇ ਵੱਲ ਦੇਖ!"
"ਓਹ, ਡਰਾਉਣਾ ਜਾਨਵਰ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਸੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਆਇਆ ਸੀ।"
"ਕੀ, ਕੀ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ?" ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਅਸਲੀ ਰੰਗ ਦਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਵਾਲੀ ਚਮੜੀ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਤਾਜ ਮਿਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਚਮੜੀ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲਾਸ਼ ਅਠਾਰਾਂ ਲਿਵਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਘੋੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬੈਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਮੌਸਕੇਟਨ?"
"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ," ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ; ਇਹ ਸਾਡੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਕਰਮ ਹੈ!"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਮੌਸਕੇਟਨ?"
"ਕਿਉਂ, ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਣਵਾਨ ਔਰਤ, ਡੁਫ਼ੇਸੀ ਡੀ--ਦੁਆਰਾ ਕਾਫ਼ੀ ਅਨੁਕੂਲ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਪਰ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਰਕ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ GENET ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਡੇਲੂਸੀਅਨ ਖੱਚਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੁੰਦਰ ਸਨ। ਪਤੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ; ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਿਥੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਲਕੁਲ!" ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਮੰਨੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਨਹੀਂ, ਪਾਰਡੀਯੂ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪੀਲੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪੈਰਿਸ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਦਿਖਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾ ਦਿਓ, ਮੌਸਕੇਟਨ; ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ। ਕੀ ਉਹ ਘਰ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੇ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ। ਉੱਠੋ!"

"ਹਾਏ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਵਧੀਆ ਲਈ ਕੀਤਾ! ਸਾਡੇ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਹੈ; ਉਸ ਕੋਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਖੱਚਰ ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਉਸ ਲਈ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੇਣਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਧੀਆ ਘੋੜੇ ਸਨ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਡਮ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੰਜ ਤਾਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਵੇਚਣ ਵਾਲਾ ਚੋਰ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ, ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ; ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤ ਲੱਭਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਡੀ 'ਤੇ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ।
"ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ! ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ!" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਗਲਤ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਸਮਝਦੀ ਹਾਂ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੂੰ ਲੈਸ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।"
ਪੋਰਥੋਸ, ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ, ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾਰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਮਰੀਯਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਥੈਲੇ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ। "ਰੁਕੋ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਰੁਕੋ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਮੰਗਿਆ ਹੋਵੇ।" ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਲਟਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸੋਗ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਚੀਕ ਉੱਠੀ, "ਮੌਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ, ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਪੀੜਤਾਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਘੋੜਾ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਘੋੜੇ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਕੀ ਹੈ?"
"ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਮੈਡਮ, ਜੋ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹਨ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਦਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸੂਦਖੋਰੀ 'ਤੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ।"

"ਇਹ ਗਲਤ ਸੀ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਪੋਰਥੋਸ; ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਬਚਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਉਹ ਕਿਵੇਂ?" ਮਸਕਟੀਅਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਸੁਣੋ। ਸ਼ਾਮ ਹੈ ਐਮ. ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਡੂ ਡੀ ਚੌਲਨੇਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਹੈ, ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਚੱਲੇਗਾ। ਆਓ! ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਰਹਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਤੂੰ ਗੱਲ ਕਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ?"
"ਅਸੀਂ ਦੇਖਾਂਗੇ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, "ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਦੇ ਸਟਰੌਂਗਬਾਕਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

≤f ਇੱਕ ਗੈਸਕਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੈਚ

ਕਯੂਪਿਡ

ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਾਮ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਆਦਤ ਸੀ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਘਰ ਲਗਭਗ ਨੌਂ ਵਜੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਉਸਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸਵਾਗਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਗੈਸਕਨ ਨੂੰ, ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਬਿਲੇਟ ਡਿਲੀਵਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਿਲੇਟ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੀਫੀ ਕੁਝ ਸ਼ਰਬਤ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਈ। ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਇੱਕ ਪਿਆਰ ਭਰਿਆ ਚਿਹਰਾ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ! ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਇੰਨੀ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਡੇਮ ਨੇਚਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਨੀਚ ਅਤੇ ਜ਼ਾਲਮ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਸੌਬ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਦਾ ਦਿਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਸ ਵਜੇ ਮਿਲਾਡੀ ਬੇਚੈਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੱਪੜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਉੱਠੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠਾ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਵਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਮਿਲਣਸਾਰ ਹੋ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੋਗੇ।"

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਲਈ; ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਸ਼ੌਕ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਧੰਨਵਾਦ ਦੀ।

"ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਨਾ ਤਾਂ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਹੀ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੌੜੀਆਂ ਅਤੇ ਲਿਟਲ ਐਂਬਰ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਲੱਭੇ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ। ਨੌਜਵਾਨ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜ ਲਏ; ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਈ।

ਅਖੀਰ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਉਂਟ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਆਇਆ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ।
ਕੀਫ਼ੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਲਮਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਦਰਾੜ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਗੁੰਮਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਸੇ ਪਲ ਉਹ ਆਪਣੀ ਲੁਕਣ-ਮੀਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕੀਫ਼ੀ ਨੇ ਸੰਚਾਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਸ਼ੋਰ ਕੀ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ, ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ।"
"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਕੀਫੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਉਸਨੇ ਉਸ ਘੜੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"
"ਖੈਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕੰਬਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਅੰਦਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ? ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ, ਗਿਣਤੀ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹਾਂ।"
ਇਸ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਦੂਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਜੇਕਰ ਗੁੱਸਾ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਕਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤੜਫਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਖੁਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਦੁਖਦਾਈ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਈਰਖਾ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਕੁਚਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਗਰੀਬ ਕੀ ਵਾਂਗ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ, ਜੋ ਉਸੇ ਪਲ ਅਗਲੇ ਹੀ ਪਲ ਰੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਕਾਊਂਟ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਭ ਤੋਂ ਦਿਆਲੂ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਉਸ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਦਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਮਿਲੇ ਹਾਂ, ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਓ, ਕੱਲ੍ਹ, ਕੱਲ੍ਹ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲ ਸਕਦੇ, ਇਹ ਲੈ ਜਾਓ!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਖਿਸਕਾਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ

ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਦੇਖੀ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨੀਲਮ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਚਮਕਦਾਰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ," ਉਸਨੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।"
"ਇਹ ਔਰਤ ਰਹੱਸਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। ਉਸੇ ਪਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਵੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਬਦਲੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਆਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਚਾਰਾ ਦੂਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਗੈਸਕਨ ਦਾ ਉਹ ਰਾਖਸ਼ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ।"
ਉਹ ਰਾਖਸ਼ ਖੁਦ ਸੀ।
"ਓਹ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਖੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?" "ਹਾਂ, ਮੁਫ਼," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ।
"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ - ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ!"
"ਪੇਸਟ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਭਰੋਸੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ; ਪਰ ਫਿਰ ਬਦਲੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਔਰਤ ਨੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਇੰਨੀਆਂ ਉਲਟ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਵੱਸ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਜੀਬ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਜਨੂੰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਪਲ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਛਤਾਵਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਭਾਵੁਕ ਵਿਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਗਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਬੇਚਾਰਾ ਕੀਫੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁੜ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਇੰਨਾ ਵਿਲੱਖਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਲਾਹ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੇਰੀ ਮਿਲਾਡੀ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਜੀਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ।"
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਹੀਰਿਆਂ ਵਾਲੇ ਨੀਲਮ ਸੈੱਟ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਰਾਣੀ ਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਾਬੂਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਅੰਗੂਠੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ?" ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦਿਖਾਉਣ 'ਤੇ ਮਾਣ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।
"ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਗਹਿਣੇ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।" "ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਨਦਾਰ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਫੀ ਪਾਣੀ ਦੇ ਦੋ ਨੀਲਮ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਫ੍ਰੈਂਸ਼ਵੂਮੈਨ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਤੋਹਫ਼ਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਸੀ।
"ਉਸਦੀ ਖੁਦ ਦੀ; ਉਸਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਆ; ਇਹ ਉਸਦੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਫਿੱਟ ਬੈਠਾ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
ਇਸ ਸੱਜਣ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ।
"ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਮਿਲਾਡੀ ਕਲਾਰਿਕ ਦੇ ਹੱਥ ਕਿਵੇਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਹੀਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ।" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਅੰਗੂਠੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
"ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰ ਦਿਓ ਜਾਂ ਮਾਊਂਟਿੰਗ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਮੋੜ ਦਿਓ; ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੇਰਹਿਮ ਯਾਦਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਲਾਹ ਨਾ ਮੰਗੋ; ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਰੁਕੋ! ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਨੀਲਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖਣ ਦਿਓ; ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਅਚਾਨਕ ਖਿੰਡ ਗਿਆ ਸੀ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੰਗੂਠੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। "ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਅਜੀਬ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਹ ਸਕ੍ਰੈਚ ਦਿਖਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ।
"ਪਰ ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਮਿਲੀ, ਐਥੋਸ?"
"ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਤੋਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਪਰਿਵਾਰਕ ਗਹਿਣਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ - ਇਹ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ; ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੱਡਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਹਨੇਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਣਜਾਣ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੰਗੂਠੀ ਲਈ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਪੋਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਜੇ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਲਾਹ ਮੰਨ, ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਜੀਵ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਘਾਤਕ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਹੋਵੇਗੀ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ।"

"ਸੱਚੀਂ, ਮੇਰੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦੋਸਤ, ਤੂੰ ਸਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ," ਸੱਜਣ ਨੇ ਗੈਸਕਨ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਪਿਤਾ ਵਰਗੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਆਈ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭਿਆਨਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਾ ਛੱਡੇ!" ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਝੁਕਿਆ ਜੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਬੁਖਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਨੇ ਝੂਠੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ, ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਤਵਾਲੇ ਹੋਏ। ਉਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜੀ ਰਾਤ ਕਦੋਂ ਮਿਲੇਗਾ; ਅਤੇ ਬੇਚਾਰਾ ਕੀਫੀ, ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ, ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਹੰਕਾਰ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ। ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ:
ਮੈਡਮ, ਅਗਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਰਹੋ। ਮੇਰੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮਦਾ ਹਾਂ।
ਅਰਲ ਆਫ਼ ਵਾਰਡਸ
ਨੀਲਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਗੈਸਕਨ ਇਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ, ਜਾਂ ਫਿਰ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰੀਏ, ਕੀ ਉਸਨੇ ਨੀਲਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਲਈ ਆਖਰੀ ਸਰੋਤ ਵਜੋਂ ਰਾਖਵਾਂ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ? ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੋ ਕਿ ਹੁਣ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਲਈ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਕਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਲਗਭਗ ਜੰਗਲੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇ

ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਿਖੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ - ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਹਿੰਸਕ ਕਿਰਦਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ - ਉਸ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਇਹ ਬਿਲੇਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖ਼ਤਰਾ ਸੀ, ਉਹ ਪਲੇਸ ਰੋਇਲ ਵੱਲ ਓਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਈ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਔਰਤ ਦਾ ਦਿਲ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਰਹਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਵੀ ਕਿਫ਼ੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਲੈਟਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਪਰ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕੀਫ਼ੀ ਵੱਲ ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਇਹ ਕੀ ਲੈਟਰ ਹੈ?"
"ਮੈਡਮ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਸੰਭਵ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ। "ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਸੀ।" ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਕੀ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ--" ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਪੀਸ ਲਏ; ਉਹ ਸੁਆਹ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਵਾ ਲਈ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਹੀ ਫੈਲਾ ਸਕੀ; ਉਸਦੇ ਪੈਰ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ। ਕੀ, ਡਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਉਸ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੀ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲੱਗੀ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਉਸਨੂੰ ਦੂਰ ਧੱਕਦਾ ਹੋਇਆ ਉੱਠਿਆ। "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈਂ?"
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਡਮ ਬਿਮਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ," ਨੌਕਰਾਣੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਆਏ ਭਿਆਨਕ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਡਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ? ਮੈਂ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅੱਧੀ ਔਰਤ ਸਮਝਦੇ ਹੋ? ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੀਫੀ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।

≤♣ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਮ . ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਮ ਵਾਂਗ ਆਵੇ , ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ; ਪਰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਕੀਫੀ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸਾਰੀ ਘਟਨਾ ਦੱਸੀ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਇਹ ਈਰਖਾਲੂ ਗੁੱਸਾ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਸੀ।

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੇਸਬਰੇ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗੈਸਕਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਦੁਬਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ; ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਵਿਅਰਥ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ , ਜਦੋਂ ਕੀਫੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਘਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ , ਤਾਂ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ; ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਉਦਾਸ ਸੀ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ; ਪਰ ਉਸਨੇ , ਆਪਣੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ , ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਇਹ ਲਿਖਤ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ; ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਐਮ . ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਸੀ , ਨਾ ਕਿ ਐਮ . ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ।

ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ :

ਪਿਆਰੇ ਐਮ . ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ , ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀਜਾ ਕੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ , ਪਰ ਵਿਅਰਥ। ਕੀ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਰਹੇਗਾ ?

ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ , ਮਿਲਾਡੀ ਕਲਾਰਿਕ

"ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ; "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ। ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਹਰਾ ਵਧਦਾ ਹੈ। "

"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓਗੇ ?" ਕੀਫੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣ , ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ ," ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , ਜਿਸਨੇ ਐਥੋਸ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹਾਨਾ ਲੱਭਿਆ ; "ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੱਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਗੈਰ -ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਲਾਡੀ , ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਉਂਦੇ ਨਾ ਦੇਖ ਕੇ , ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇਗਾ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ

ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਵੇਗਾ?"
"ਓਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਦਰਬਾਰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਨੇ ਗਰੀਬ ਕਿਫੀ ਨੂੰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਭਰਮਾਉਣ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ।
ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀਫੀ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਿਆਲਤਾਵਾਂ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ - ਮਿਲਾਡੀ ਦੀਆਂ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਅੱਖਾਂ ਵਾਂਗ - ਆਪਣੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਡਰੋਂ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਨੌਂ ਵਜੇ ਵੱਜੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਲੇਸ ਰੋਇਲ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਨੌਕਰ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮਿਲਾਡੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੱਜਿਆ। "ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਦਿਖਾਓ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮਿੱਠੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਪਰ ਇੰਨਾ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲਾ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ।
ਉਸਦਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ।
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦੇਖ, ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਨਹੀਂ।" ਨੌਕਰ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਪਾਈ। ਉਹ ਪੀਲੀ ਪੈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੰਝੂਆਂ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਨੀਂਦ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ। ਬੱਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਘੱਟ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਬੁਖਾਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਨਿਗਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਖੀ ਚਿਹਰੇ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸਤਾਨਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮਾੜਾ, ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ।"
"ਐਨ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਬੇਵਕਤੀ ਹੈ; ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਠਹਿਰੋ, ਮਾਨਸੀਉਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਮਤ ਸੰਗਤ ਮੈਨੂੰ ਭਟਕਾਏਗੀ।"
"ਓਹ, ਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। "ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਖਦਾਈ ਮਾਹੌਲ ਅਪਣਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਚਮਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬੁਖਾਰ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਰੰਗ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਦੂਰ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਫਿਰ ਉਸ ਸਰਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਖੌਲਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸੁੱਤਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਗ ਪਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਵਰਗਾ ਕੁਝ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ।
ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਵਧੇਰੇ ਸੰਚਾਰੀ ਬਣ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਹੈ।
"ਹਾਏ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਵੁਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਜ਼ਾਲਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ - ਮੇਰੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੈ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ?"
"ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲ ਜਿੱਤਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਓਹ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀਆਂ ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸੁੰਗੜਦਾ ਹਾਂ।"
"ਸੱਚੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "।"

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ?"
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ। "ਇਹ ਨੋਟ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਇਸ ਅਸਥਿਰ ਸਥਿਰਤਾ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੀਲਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੀਟ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਰ ਲਈ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚਲੋ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀ ਕਰੋਗੇ।"
"ਮੈਥੋਂ ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ?"
"ਹਰ ਚੀਜ਼ ਲਈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
"ਖੈਰ, ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੀਏ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਹਵਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ।
"ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਰਹੀ; ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਮਤਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ, ਮੈਡਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ? -- ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ!"
"ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਤ ਤੱਕ ਜੰਗ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਵਾਂਗ।"
"ਐਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਓਨੇ ਹੀ ਉਦਾਰ ਹੋ ਜਿੰਨੇ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ--"
ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ।

"ਠੀਕ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਚੁੰਮਣ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਏ।
"ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੈ - ਤੂੰ ਦੋਹਰਾ ਮੂਰਖ, ਤੂੰ ਐਨੀਮੇਟਡ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਬਲੇਡ!"
"ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਜਾ, ਪਖੰਡੀ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਔਰਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਹੱਸਾਂਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਾਰਾਂ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ, ਪਿਆਰੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਕ ਰੂਪ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਹ ਬਾਂਹ ਵਰਤੋਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਨੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ?"
"ਤੁਰੰਤ!"
"ਪਰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਮੋੜਾਂ? ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਯੋਗ ਜਵਾਬ!"
ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਦੇ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਆਇਆ।
ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।
"ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ!" ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕੀ।
"ਆਹ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਸ ਜਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਸ ਔਰਤ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, "ਆਹ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ

ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਜਾਪਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਉੱਡ ਜਾਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੈਂ ਹੂੰਝਦਾ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਫਿਰ ਇਸ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ!"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਪੱਕਾ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਖਰੀ ਸ਼ੱਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਘਟੀਆ ਆਦਮੀ ਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਲਿਆ ਦਿੱਤੇ ਹਨ!"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਰੋ ਰਹੀ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ--"
"ਔਰਤਾਂ, ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰੋਂਦੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਬਹਿ ਜਾਓ! ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ!"
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਭੇਤ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੇਖੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ!"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈਂ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ।"
"ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਝਿਜਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਮੰਨ ਸਕੇ।
"ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਝਿਜਕਦੇ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਮਕੀ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਨਿਕਲੀ।
"ਜੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਭਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਵੇ।
ਸਾਡੇ ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜੋਖਮ ਦੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਏ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਤੂੰ!" ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਗਰਮ ਦਬਾਅ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਕੰਬਣ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ। "ਓਹ, ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਗੁਆ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਚੁੰਮਣਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ; ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਠੰਡੇ ਸਨ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ ਹੈ।
ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਘੱਟ ਮਸਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਿਜਲੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਕੋਮਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਲਗਭਗ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ।
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ--" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਡੀ ਵਾਰਡਸ; ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਹਿ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।
"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ, ਇੱਕ ਸੈਲੂਨ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਸੀ, ਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਦਿਖਾਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਹੈ।"
"ਵਾਹਿਗੁਰੂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।
ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਜੋਸ਼ ਤੱਕ ਗੂੰਜਦਾ ਸੀ।
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਰਮੀਨੀਆ ਦੇ ਡੌਨ ਜਾਫੇਟ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ।
"ਐਂਕਸ, ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਦੋਸਤ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ; "ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਕਦੋਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ?" "ਕੱਲ੍ਹ - ਤੁਰੰਤ - ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਣ ਹੀ ਵਾਲੀ ਸੀ, "ਤੁਰੰਤ," ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੀਂਹ ਦਾ ਮੀਂਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤਾ ਮਿਹਰਬਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤਣੀਆਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਲਾਹਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕੇ। ਇਸ ਸਭ ਦਾ ਜਵਾਬ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। "ਕੱਲ੍ਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ।" "ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਂਗਾ; ਪਰ ਤੂੰ ਮਰੇਂਗਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਡਰਪੋਕ ਹੈ।"
"ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ, ਸ਼ਾਇਦ; ਪਰ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਕਿਸਮਤ ਇੱਕ ਵੇਸ਼ਵਾ ਹੈ; ਕੱਲ੍ਹ ਅਨੁਕੂਲ, ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਝਿਜਕ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਝਿਜਕਦਾ ਨਹੀਂ; ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ! ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ? - ਤਾਂ ਬੋਲੋ।" ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੈਂ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਸਭ ਸਹਿਮਤ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ।"
"ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਕੋਮਲਤਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ! ਮੈਂ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।" ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ ਅਤੇ ਕੀਫੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

"ਇਸ ਪਾਸੇ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨਿੱਜੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਨਹਾਉਣ ਆਓ; ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਲਗਭਗ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ।
"ਖੈਰ, ਮੈਡਮੋਇਸੇਲ, ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਬੁੱਤ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੀ ਹੈਂ? ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰ: ਈਵਾਲੀਅਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਦਿਖਾ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ - ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।"
"ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ; "ਇਹ ਇੱਕ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਰਿਵਾਜ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚੁੰਮਿਆ।
"ਪਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀਫੀ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਜਲਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਮੂਰਖ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਔਰਤ ਯਕੀਨਨ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

≤♥ ਮਿਲੈਡੀ ਦਾ ਭੇਤ

ਕੀਫੀ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਹੋਟਲ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ - ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ: ਪਹਿਲਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਹ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਲਿਖਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਇੱਛਾ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਠਾਸ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਗਣ ਦਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਿਆ।

ਉਹ ਪਲੇਸ ਰੋਇਲ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੁਰਿਆ, ਹਰ ਦਸ ਕਦਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਬਲਾਇੰਡਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਰੌਸ਼ਨੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਅਡੋਲਤਾ ਵੀ ਬੁਝ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਧੜਕਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕੀਫੀ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਿਆ।

ਉਹ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ, ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੂੰ ਦੇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ, ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ, ਕਿਹਾ, "ਅੰਦਰ ਆ ਜਾਓ।"

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਦਭੁਤ ਬੇਰਹਿਮੀ, ਭਿਆਨਕ ਸ਼ਰਾਰ ਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਸੁਣਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ

ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਘੱਟ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ, ਉਸ ਚੁੰਬਕੀ ਖਿੱਚ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਾਰ ਪੱਥਰ ਲੋਹੇ ਉੱਤੇ ਕਸਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋਇਆ, ਕੀਫੀ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਈਰਖਾ, ਗੁੱਸਾ, ਨਾਰਾਜ਼ ਹੰਕਾਰ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਨੂੰਨ ਜੋ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਝਗੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਗੁਆਚ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਆਖਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਖਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਿਆਰਾ ਸੀ; ਇਹ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਦਿੰਦਾ; ਪਰ ਹੰਕਾਰ, ਪਰ ਸਵੈ-ਪਿਆਰ, ਪਰ ਪਾਗਲਪਨ ਨੇ ਇਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਣ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਗੈਸਕਨ ਨੇ, ਉਸ ਵੱਡੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੋਲ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਿਆਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?
ਉਹ ਪਲ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਹੁਣ ਉਸਦੇ ਲਈ ਉਹ ਘਾਤਕ ਇਰਾਦਿਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਡਰਾਇਆ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲੀ, ਭਾਵੁਕ ਮਾਲਕਣ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਪਿਆਰ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਮਿਲਾਡੀ, ਜਿਸਦਾ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਉਹੀ ਇਰਾਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸਨ, ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਸਾਧਨ ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਨ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਨ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਰਸਤਾ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲੜਾਈਆਂ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।
ਕੀ ਮੀ-ਲੇਡੀ, ਜਿਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਹਿੱਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਠੰਢਕ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਸਵਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

en d'Artagnan, [illegible] [illegible] [illegible]

"ਬਿਲਕੁਲ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਓਨਾ ਹੀ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਾਰਨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ?"
"ਕਿਉਂ, ਕਿ ਮੈਂ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ - ਮਾਰਿਆ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।" "ਅਸੰਭਵ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਤਲਵਾਰਬਾਜ਼ ਵੀ ਹੋ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਜੋ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਤੁਹਾਡਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਦਿਨ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਫਿੱਕੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਡਰਾਉਣੀ ਭਾਵਨਾ ਦਿੱਤੀ। "ਸੱਚਮੁੱਚ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਝਿਜਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗਰੀਬ ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ 'ਤੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਗੁਆਚਣ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।" "ਤੁਸੀਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮੈਂ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ--"
"ਕੀ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੰਨਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚਿੰਤਤ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ।"

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
"ਹਾਂ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਇੱਜ਼ਤ ਵਾਲਾ ਆਦਮੀ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ, "ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਮੇਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ; ਚੱਲੋ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਦਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ--ਇੱਕ ਇਕਬਾਲ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਹੈ।"
"ਇਕਬਾਲ!"
"ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਆਰ 'ਤੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਸੁੰਦਰ ਮਾਲਕਣ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ।"
"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ?"
"ਸ਼ਾਇਦ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ।
"ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਵੀ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ, "ਇਹ ਇਕਬਾਲ ਕੀ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਇਸੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਬਾਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਾਲ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਤਾ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੁੰਦਾ।
"ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲ, ਮੇਰੇ ਦੂਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਬੋਲੋ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਅੱਗੇ ਕੀ? ਅੱਗੇ ਕੀ?"
"ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੇਖੀ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦਾ।"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ--"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ! ਅੱਜ ਦੇ ਕਾਮਟੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਅਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।"
ਉਸ ਮੂਰਖ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ - ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਤੂਫ਼ਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗਾ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਫਿੱਕੀ ਅਤੇ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੋਏ ਗਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਾਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠੀ।
ਇਹ ਲਗਭਗ ਦਿਨ ਦਾ ਚਾਨਣ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਧੀਆ ਭਾਰਤੀ ਲਿਨਨ ਦੇ ਨਾਈਟ ਡਰੈੱਸ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮਾਫੀ ਮੰਗ ਸਕੇ; ਪਰ ਉਸਨੇ, ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਿੱਲਜੁਲ ਨਾਲ, ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਕੈਂਬਰਿਕ ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੋਂ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਮੋਢਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਗੋਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ, ਅਕਹਿ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ, ਫਲੇਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ - ਉਹ ਅਮਿੱਟ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜੋ ਬਦਨਾਮ ਜਲਾਦ ਦੇ ਹੱਥ ਨੇ ਛਾਪਿਆ ਸੀ। "ਮਹਾਨ ਰੱਬ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਖੋਹ ਲਈ, ਅਤੇ ਚੁੱਪ, ਗਤੀਹੀਣ, ਅਤੇ ਜੰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਰਿਹਾ।
ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੇ ਡਰ ਤੋਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੰਦਿਆ ਹੋਇਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਭਿਆਨਕ ਭੇਤ - ਉਹ ਭੇਤ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ, ਉਹ ਭੇਤ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ।
ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੁੜ ਪਈ, ਹੁਣ ਇੱਕ ਗੁੱਸੇ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਪੈਂਥਰ ਵਾਂਗ।
"ਆਹ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ!" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ, ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਭੇਤ ਹੈ! ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਉਹ ਡਰੈਸਿੰਗ ਟੇਬਲ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਜੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤਾਬੂਤ ਵੱਲ ਉੱਡ ਗਈ, ਇਸਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੋਨੀਅਰਡ ਕੱਢਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੈੱਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਪਤਲੀ ਬਲੇਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬਹਾਦਰ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਉਸ ਜੰਗਲੀ ਚਿਹਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੀਲੇ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਰਦਾ ਸੀ ਇੱਕ ਸੱਪ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸ ਵੱਲ ਰੀਂਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ

ਉਸਦੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਘਬਰਾਏ ਹੋਏ ਹੱਥ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਅਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਮਿਆਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਲਿਆ। ਪਰ ਤਲਵਾਰ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੱਖੀ ਨੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਈ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਕੜ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਗੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਦੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵੱਲ, ਕਦੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵੱਲ, ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਫੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੀਕਦਾ ਰਿਹਾ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਦੁਵੱਲੇ ਯੁੱਧ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ-ਜੁਲਦਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ-ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਖੈਰ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ, ਪਾਰਡੀਯੂ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਫੀਕਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਫਲੇਅਰ-ਡੀ- ਲਿਸ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਾਂਗਾ!"
"ਬਦਮਾਸ਼, ਬਦਨਾਮ ਬਦਮਾਸ਼!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਕਾਇਮ, ਕੀਫੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਫਰਨੀਚਰ ਉਲਟਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਰਨੀਚਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੁਕਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਕੀਫੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਲਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਪਰਿੰਗ ਨਾਲ ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਭਾਰ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੀਫੀ ਨੇ ਬੋਲਟ ਧੱਕ ਦਿੱਤੇ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸੀਨੇ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦੀ ਤਾਕਤ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਤੀਰ ਨਾਲ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦੀ ਨੋਕ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਗਈ। ਹਰ ਵਾਰ ਭਿਆਨਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ।

"ਇਫ਼, ਕੀ, ਕੁਇਫ਼!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਬੋਲਟ ਤੇਜ਼ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਿਓ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮੁੜਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨੌਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗੀ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਨੰਗੇ ਹੋ।" "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਫਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਪਹਿਰਾਵੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, "ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਹਿਨਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ ਜਲਦੀ ਕਰੋ; ਸੋਚੋ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ, ਇਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ!"
ਕੀਫੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੁੱਲਾਂ ਵਾਲੇ ਚੋਲੇ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹੁੱਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੋਗਾ ਵਿੱਚ ਘੁੱਟ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਚੱਪਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰ ਰੱਖੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਗਿਆ। ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਘੰਟੀ ਵਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਹੋਟਲ ਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਚੀਕਿਆ, "ਨਾ ਖੋਲ੍ਹੋ!" ਤਾਂ ਪੋਰਟਰ ਰੱਸੀ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਪੁੰਸਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਧਮਕੀ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਤੋਂ ਹਟ ਗਈ, ਮਿਲਾਡੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ।

≤♠ ਕਿਵੇਂ , ਬਿਨਾਂ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ,

ਐਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਉਪਕਰਣ

ਡੀ 'ਆਟਾ ਇੰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਅੱਧੇ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜਿਆ , ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕਿਆ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੀ ਉਲਝਣ , ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ , ਕੁਝ ਗਸ਼ਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ , ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਚੀਕਾਂ , ਜੋ ਸਵੇਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਆਪਣੇ ਕੰਮ 'ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਕੋਰਟ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ , ਐਥੋਸ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਲਈ ਦੋ ਫਲਾਈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਿਆ , ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਲਦਾ ਹੋਇਆ , ਇਸ ਰੌਲੇ -ਰੱਪੇ ਵਾਲੇ ਸੱਦੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ , ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਆਪਣੀ ਆਦਤ ਅਨੁਸਾਰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਬੇਚਾਰੇ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਮਿਲ ਗਈ।

"ਹਾਲੋਆ , ਉੱਥੇ !" ਉਹ ਚੀਕਿਆ; "ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ , ਸਟ੍ਰੰਪੇਟ ? ਤੇਰਾ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ , ਹੁਸੀ ?"

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਚਾਦਰ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਏ। ਮੁੱਛਾਂ ਅਤੇ ਨੰਗੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ , ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

"ਮਦਦ! ਕਤਲ! ਮਦਦ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।

"ਆਪਣੀ ਜ਼ੁਬਾਨ ਰੋਕ , ਮੂਰਖ ਬੰਦਾ !" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ; "ਮੈਂ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹਾਂ ; ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ? ਤੇਰਾ ਮਾਲਕ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ?"

"ਤੁਸੀਂ , ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਰੋਇਆ , "ਅਸੰਭਵ। "

"ਗ੍ਰੀਮੌਡ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਗ੍ਰੀਮੌਡ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ?"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਹੈ--"
"ਚੁੱਪ!"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਲਗਮ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਜੀਬ ਭੇਸ ਸੀ - ਉਸਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਪੈਟੀਕੋਟ ਡਿੱਗ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਲੀਵਜ਼ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ।
"ਨਾ ਹੱਸ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ; "ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਨਾ ਹੱਸ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੱਸਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਬੜੇ ਗੰਭੀਰ ਮਾਹੌਲ ਅਤੇ ਡਰ ਦੇ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਉਚਾਰੇ, ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ, "ਕੀ ਤੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ? ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪੀਲਾ ਹੈਂ!"
"ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੈਂ, ਐਥੋਸ?"
"ਪਾਰਬਲੂ! ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈਂ?"
"ਖੈਰ, ਖੈਰ!" ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਥੋਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜਿਆ।
"ਆਓ, ਬੋਲੋ!" ਲੇਜ਼ਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਤਾਲਾ ਲਗਾ ਕੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣ। "ਕੀ ਰਾਜਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ! ਆਓ, ਆਓ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ; ਮੈਂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"
"ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, "ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ, ਅਣਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰੋ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਡਰੈਸਿੰਗ ਗਾਊਨ ਪਾ ਲਓ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਸਮਝ ਕੇ, ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।

"ਠੀਕ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਕੰਨ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਫਲੇਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ!"
"ਆਹ!" ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੇਂਦ ਲੱਗੀ ਹੋਵੇ।
"ਚਲੋ ਦੇਖੀਏ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਾ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ?" "ਦੂਜਾ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੰਨੀ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।
"ਹਾਂ, ਉਹ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਐਮੀਂਸ ਵਿਖੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਲਿਆ।
"ਇਹ ਛੱਬੀ ਜਾਂ ਅਠਾਈ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਹੈ।"
"ਨਿਰਪੱਖ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਬਹੁਤ।"
"ਨੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਅੱਖਾਂ, ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਚਮਕ, ਨੀਲੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਅਤੇ ਭਰਵੱਟੇ?"
"ਹਾਂ।"
"ਲੰਬਾ, ਸੋਹਣਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ? ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਦੰਦ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੱਖ ਦੇ ਦੰਦ ਦੇ ਕੋਲ, ਉੱਪਰਲੇ ਪਾਸੇ?"
"ਹਾਂ।"
"ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਛੋਟਾ ਹੈ, ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪੋਲਟੀਸ ਲਗਾ ਕੇ ਇਸਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ?"
"ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਜੀਜਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!"
"ਸਾਵਧਾਨ, ਐਥੋਸ, ਸਾਵਧਾਨ। ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਵਾਪਸ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ; ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿੰਦਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇੱਕ ਬਾਘਣੀ, ਇੱਕ ਪੈਂਥਰ! ਆਹ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ - ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਪਾਗਲ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੌਤ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਬਾਰੇ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ--"
"ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਤੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੇਗੀ, ਐਥੋਸ, ਜੇ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਹ ਦੇਣ ਦਿਓ!"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਭੰਡਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰਹੱਸਮਈ ਹੈ, ਐਥੋਸ; ਇਹ ਔਰਤ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ! ਜੇਕਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ, ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਜਾਓ; ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਹਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੋ। ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰੋ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ 'ਤੇ ਵੀ।"
"ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਿਰਫ਼ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੌਜ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਡਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੀ ਹੋਣਗੇ।"
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇਕਾਂਤ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਇਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਨੇੜੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਘੰਟੀ ਵਜਾਈ।

ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਨਿਵਾਸ 'ਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੱਪੜੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਕੇਤ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਏਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਾਡੀ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕੱਪੜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨੀਲਮ ਹੈ।"
"ਇਹ ਹੀਰਾ ਤੇਰਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ! ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਹੀਰਾ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ ਇਸਦੇ ਲਈ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਾਜ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਮੂਰਖ ਵਾਂਗ, ਅੰਗੂਠੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।"
"ਏਨ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈ ਜਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ।"
"ਮੈਂ ਅੰਗੂਠੀ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਜੀਵ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ ਹੋਵੇ? ਕਦੇ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਅੰਗੂਠੀ ਪਲੀਤ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿਓ।"
"ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਆਇਆ ਇੱਕ ਗਹਿਣਾ ਵੇਚੋ! ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫਾ-ਨੈਸ਼ਨ ਸਮਝਾਂਗਾ।"
"ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੋ; ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਾਊਨ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਰਕਮ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਦਾਗਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੂਦਖੋਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਐਥੋਸ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਾਥੀ ਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਬੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਕਦੇ ਨਾ ਹਾਰਨ ਵਾਲੀ ਹਿੰਮਤ ਗਰੀਬ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਖੈਰ, ਆਓ ਅੰਗੂਠੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀਏ, ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ।"

"ਕੀ?"
"ਤੇਰੇ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਤਾਜ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਤਾਜ।"
"ਇਹ ਸੁਪਨੇ ਨਾ ਵੇਖ, ਐਥੋਸ। ਮੈਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਰਕਮ ਦੇ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਮੈਂ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ - ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਠੀ ਵੇਚ ਕੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਪਲੈਨੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਘੋੜਾ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਹੈ।"
"ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੀਮਤੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਘੱਟੋ ਘੱਟ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਵੱਡੀ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਹੀਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਤਵੀਤ ਵੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਹਰ ਗੱਲ ਸੱਚ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਮੇਰੀ ਰਿੰਗ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਚੱਲੀਏ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਿੰਗ ਵੱਲ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ਗੀ ਰਕਮ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੀਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੌਲੀਕ੍ਰੇਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕੀ ਕੋਈ ਮੱਛੀ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਵਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਇਸ ਪਲ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਪਲੈਨੇਟ ਦੇ ਨਾਲ; ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ, ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਤ ਅਤੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੌਕੇ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਖੁਦ ਕੱਪੜੇ ਲੈ ਆਇਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸਨ, ਤਾਂ ਲੈਫ਼ਟਰ ਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਲੈਫ਼ਟਰ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣਾ ਬੰਦੂਕ ਉਤਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ।
ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਜਲਦੀ ਕਰੋ, ਪਿਆਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੀ ਕੁੜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਉਡੀਕਦੇ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।"
"ਆਟ ਦੀ ਕੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਬਿਲਕੁਲ! ਜਦੋਂ ਉਹ ਫ਼ੇਮ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਗਰੀਬ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਕੰਬਦੀ ਹੋਈ ਪਾਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖ, ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!" "ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਯਕੀਨਨ, ਕੀਫ਼ੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਜਾ ਮੇਰੀ ਕੁੜੀ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ ਹੋਇਆ?"
"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ!" ਕੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਪਾਗਲ ਸੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਅੰਬਰ ਰਾਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸੋਚੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪੈਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੱਜ ਗਿਆ।
"ਬੇਚਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀਏ! ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਪਰਸੋਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ।"
"ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ। ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ; ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰੋ!"
"ਪਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦਾ," ਏਡ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ।"
"ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪਿਆਰੀ! ਮੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਅੰਬਰਮੇਡੀਆਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਰੁਕੋ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਓ, ਜਾਓ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋ। ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਪੋਰਥੋਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਮੈਨੂੰ ਸੋਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਦੁਰਦਸ਼ਾ--"
"ਓਹ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਲਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੀ ਗਈ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀਫੀ ਰੂ ਆਕਸ ਆਰਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਕੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੀਫੀ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਸ਼ਰਤੇ ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵਾਂ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ।"
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕੀਫ਼ੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ--"
"ਮੌਸੀਅਰ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ, ਦੂਰ ਜਾਂ ਨੇੜੇ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਅੱਗੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਿੱਥੇ ਸਥਿਰਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇਗਾ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਵੀ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਾਂਗਾ; ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ। ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਉਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਤ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਹੁਣੇ, ਹੁਣ! ਓ, ਮਹਾਰਾਜ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?" "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ; ਇਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਐਥੋਸ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
"ਮੈਂ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਜੋ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸੱਪ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
"ਤੁਸੀਂ, ਜ਼ਰੂਰ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਸ ਬੇਚਾਰੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੀਫੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗੀ; ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਕੀਫੀ? ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਉਸ ਡਰਾਉਣੇ ਲੰਗੂਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।"
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਡਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਹੈਂ! ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਦਾ ਹੁੰਦਾ!"
"ਕਿਵੇਂ? ਤੈਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?"
"ਉਹ ਮਿਲਾਡੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਆਇਆ ਸੀ।"
"ਬੱਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿੰਨੇ ਵਜੇ?"
"ਕਿਉਂ, ਲਗਭਗ ਪੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ।"
"ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਫਿਰ ਆਇਆ।"

"ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ?"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਅਸੀਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕੀਫੀ?"
"ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹੁੱਡ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।"
"ਹੇਠਾਂ ਜਾ, ਐਥੋਸ--ਉਹ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ--ਅਤੇ ਦੇਖ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਹੇਠਾਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।
"ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੈ।"
"ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਕਬੂਤਰ ਕਬੂਤਰ ਦੇ ਵਾੜੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"
"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਉੱਡ ਜਾਈਏ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਲੈਨੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਨਾ ਛੱਡੀਏ।"
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ। ਅਰਾਮਿਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ!"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"
ਉਸੇ ਪਲ ਅਰਾਮਿਸ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਉੱਚੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸੇਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?"
"ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦੀ ਰਹਾਂਗਾ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਮੈਡਮ ਡੀ ਬੋਇਸ-ਟ੍ਰੇਸੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਸੂਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨੌਕਰਾਣੀ ਲਈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੈਡੇਮੋਇਸੇਲ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿਓ-"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਐਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਨੋਟ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਨਾਲ ਸੀਲ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਲੇਟ ਕੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਆਓ ਆਪਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਅਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗੇ।"
"ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲੱਭਦੇ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹੋਵੇ," ਕੀਫੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਓਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਡਿਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਿਫੀ ਨੂੰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਗਿਆ।
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਤਿੰਨੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ, ਐਥੋਸ ਨਾਲ ਚਾਰ ਵਜੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਘਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਅਰਾਮਿਸ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੀਲਮ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਗਏ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿੰਗ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਯਹੂਦੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵੇਚਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪੈਂਡੈਂਟ ਬਣਾਏਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਦੇ ਲਈ ਪੰਜ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਦੇਵੇਗਾ।
ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਅਤੇ ਦੋ ਮਾਹਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਥੋਸ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨੇਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਉਸਨੂੰ ਢੁਕਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਮੰਗੇ, ਮੰਗੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ; ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗੈਸਕਨ ਸੱਜਣ ਲਈ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰ- ਡਾਲੂਸੀਅਨ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ, ਜੋ ਜੈੱਟ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾਰ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ, ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਲੱਤਾਂ, ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਗ਼ ਦੇ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰੇ ਮੰਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਡੀਲਰ ਨਾਲ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਐਥੋਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਏ ਪੈਸੇ ਗਿਣ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ, ਛੋਟਾ ਪਿਕਾਰਡ ਡੱਡੂ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰ ਸੀ।

[illegible]
[illegible]
"[illegible]"
"[illegible]"
"[illegible]"
"[illegible]--"
"[illegible]"
"[illegible]!"
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਬਿਲੇਟ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਮੋੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਹਰੇ ਮੋਮ ਦੀ ਇੱਕ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਨੂੰ ਹਰੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚੋਅ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੌਰਸ ਪੱਤਰ ਸੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਬਾਹਾਂ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪੱਤੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਦਿਲ ਘਬਰਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਹ ਲਿਖਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਯਾਦ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹੀ।
ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੱਤਰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਹੋ," ਲੈਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਛੇ ਤੋਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਚੈਲੋਟ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਲੰਘਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹਰਕਤ ਨਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ।"
ਕੋਈ ਦਸਤਖ਼ਤ ਨਹੀਂ।
"ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਨਾ ਜਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਨਕਲੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਛੇ ਤੋਂ ਸੱਤ ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੈਲੋਟ ਦੀ ਸੜਕ ਕਾਫ਼ੀ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਬੌਂਡੀ ਦੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਪਰ ਮੰਨ ਲਓ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਾਂ, ਚਾਰਾਂ ਲਾਠੀਆਂ, ਘੋੜੇ, ਬਾਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਨਵੇਂ ਉਪਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਹੋਵੇਗਾ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਦੀ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਦਿਖਾਈ ਨਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਬੈਟਗ੍ਰਾਉਂਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।"

"ਹਾਂ; ਪਰ ਪਿਸਤੌਲ ਦੀ ਗੋਲੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀ ਹੈ।"
"ਬਾਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ; ਜੇ ਉਹ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੱਡੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋਣਗੇ।"
"ਉਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬਾਜ਼ਲ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵੀ ਅਜ਼ਮਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਬਾਹ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੀਏ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਰਮ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਜਿਵੇਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਛੇ ਵਜੇ ਤੱਕ ਚੈਲੋਟ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ।"
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਅਫ਼ਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਆਓ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਈਏ, ਸੱਜਣੋ।"
"ਪਰ ਇਹ ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਰੱਦੀ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਦੇਖੀਏ, ਸੱਜਣੋ, ਉਸਦੇ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੀ ਹਨ," ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੱਤਰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ,
"ਕਿੰਗਜ਼ ਗਾਰਡਜ਼, ਕੰਪਨੀ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਅੱਠ ਵਜੇ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿਖੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ।"
"ਲਾ ਹੌਡੀਨੀਅਰ, ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਕੈਪਟਨ"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ 'ਤੇ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਸੱਤ ਵਜੇ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅੱਠ ਵਜੇ ਲਈ; ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਹਮ! ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਸੂਰਮਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਸੱਜਣ ਆਪਣੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਕੈਵੋਇਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੱਦਾ ਮਿਲ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਵਾਪਰੀ - ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ।"
"ਪਰ ਬੈਸਟੀਲ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਾਹ! ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢੋਗੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ, "ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਾਂਗੇ; ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬੈਸਟਿਲ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਆਓ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਕਰੀਏ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦਿਓ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਇੱਕ ਗੇਟ 'ਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰੀਏ ਜਿਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਨ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਗੱਡੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੱਕੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰੀਏ। ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਝੜਪ ਹੋਈ ਹੈ; ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਯਕੀਨਨ, ਐਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੌਜ ਦਾ ਜਨਰਲ ਬਣਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ! ਤੁਸੀਂ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ?"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ!" ਓਰਸ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਾਂਗਾ; ਮਿਲਣੀ, ਪਲੇਸ ਡੂ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਲਾੜੀਆਂ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਘੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਘੋੜਾ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ! ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਿੰਨੇ ਹਨ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਸਰਟੇਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਜਾਂ ਨਵਾਰੇ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਕਵੀ ਹੋ।" "ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਤੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਘੋੜੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੇ? ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਤਿੰਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ!"
"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਖਰੀਦੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੀਜਾ ਬੱਦਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿੱਗਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਇੱਕ ਲਾੜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ ਹਨ।"
"ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਰੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕਣ ਤੋਂ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤਬੇਲੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।"
"ਸਿਰਫ਼ ਕਵੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਵੋਗੇ - ਉਹ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?"
"ਯਕੀਨਨ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿ ਮੈਂ-- ਪ੍ਰਤੀ ਇੰਨਾ ਅਪਰਾਧ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਦਾਤਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟੋਕਿਆ।
"ਜਾਂ ਰਹੱਸਮਈ ਦਾਨੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ?"
"ਲਗਭਗ ਇੰਝ ਹੀ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਚੁਣਿਆ?"

"ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ। ਘੋੜਸਵਾਰ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿਓ ਜੋ ਇਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਈ?"

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਆਇਆ?"

"ਅੱਠ ਸੌ ਲਿਵਰ।"

"ਇਹ ਚਾਲੀ ਡਬਲ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੋਇਟ ਤੋਂ ਰਕਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਉਹ ਸਿੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।"

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਰਿੱਧ ਹੈਂ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਰਿ □? ਰਿ □ਸਟ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ!"

ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਕਾਠੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਹੋਟਲ ਭੇਜ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਘੋੜਾ ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਲਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਪਰ ਪੰਜ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਜਲਦੀ ਕਰੋ।"

ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਪੋਰਥੋਸ ਰੂ ਫੇਰੂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਜੀਨੇਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਇੱਕ ਔਵਰਗਨ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ, ਛੋਟਾ ਪਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ। ਪੋਰਥੋਸ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਮਾਣ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਰਾਮਿਸ ਗਲੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਆਰਗਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਜ਼ਿਨ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਮੇਲੇਨਬਰਗ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ, ਇੱਕ ਰੌਣਕ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਇਆ; ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਘੋੜਾ ਸੀ।

ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਮਿਲੇ। ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ।

"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕਿਆ, "ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜਾ ਹੈ, ਪੋਰਥੋਸ।"

"ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ; ਪਰ ਪਤੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਮਿਲੀ ਹੈ।"

ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ

ਚਾਰੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ; ਐਥੋਸ ਇੱਕ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਅਰਾਮਿਸ ਇੱਕ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ - ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਮਾਲਕਣ।
ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ ਲਾਫ਼ੀਆਂ ਆਈਆਂ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਦੇਖਦੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁੰਦਰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਜੀਨੇਟ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਸਟ੍ਰਾਂਗਬੌਕਸ 'ਤੇ ਹੋਏ ਖੂਨ ਵਹਿਣ ਦਾ ਪਛਤਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਲੂਵਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਦੇਣ ਲਈ ਰੋਕਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਸੌ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਹਾਨ ਲਾਲ ਮੋਹਰ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲੇ ਲੈਫ਼ਟੀਨੈਂਟ ਦੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ।
ਐਮ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇਗਾ।
ਇਸ ਪਲ ਲਾ ਸਮੈਰੀਟੇਨ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਛੇਵਾਂ ਹੋ ਗਿਆ; ਚਾਰਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਮੰਗਣੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਲਈ।
ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਦੌੜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੈਲੋਟ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਲੈ ਆਈ; ਦਿਨ ਢਲਣ ਲੱਗਾ, ਗੱਡੀਆਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿਹਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਾਮ ਢਲਣ ਲੱਗੀ, ਸੇਵਰਸ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਆਉਂਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਸ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਨੌਜਵਾਨ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਉਂਗਲਾਂ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ

ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੰਮਣ ਭੇਜਣ ਲਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ; ਇਹ ਔਰਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ - ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ - ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸੀ।
ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪਟ ਦੌੜਾਇਆ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਲਿਆ; ਪਰ ਖਿੜਕੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਸੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਫਿਰ ਉਹ ਹੁਕਮ ਯਾਦ ਆਇਆ: "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਗਤੀਹੀਣ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਲਈ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਗੱਡੀ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਤੈਅ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਅਜੇ ਵੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾ ਨਹੀਂ ਗਈ, ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੋਚੇ। ਜੇ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਭਗੌੜਾ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਿਉਂ, ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਵਿਸਤਾਰ ਕਿਉਂ, ਇਹ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਚੁੰਮਣ ਕਿਉਂ? ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੰਭਵ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਜੋ ਬਚੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਸੀ - ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਮੋਹ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ?
ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਆ ਗਏ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਰ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਬਾਰੇ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਹੀ ਸੀ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲੋਂ ਉਸ ਵੱਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਚਿੰਤਤ, ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਸਿਰ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਸਿਰ, ਦੇਖਿਆ ਹੈ।
"ਜੇਕਰ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਗਰੀਬ ਜੀਵ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਾਂਗਾ?"
"ਦੋਸਤ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਜੇ

ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲੋਗੇ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਲੋਕ-ਮਨੁੱਖੀ ਲਹਿਜੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਸੀ, "ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਜਲਦੀ।"
ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵੱਜ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਗੱਡੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੀਹ ਮਿੰਟ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੇਜ਼ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿੱਖੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੂ ਸੇਂਟ ਹੋਨੋਰੇ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਲੇਸ ਡੂ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੱਦੇ ਗਏ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਈ ਚੀਜ਼ ਸਮਝਾਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲਵੇਗਾ; ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਲੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਮਿਲੇ ਸਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾੜੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਖੇਡਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਲਈ ਇਹ ਯੋਗ ਸੱਜਣ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਮੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ, ਇੱਕ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲੀ, ਦੂਜਾ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਹਰੇਕ ਸਮੂਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਗਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ, ਮੁੱਖ ਗੇਟ ਤੋਂ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ ਵੱਡੀ ਪੌੜੀ ਚੜ੍ਹਦਾ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿਚਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਡੀ ਵਾਰਡਸ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇੰਨਾ ਬਿਮਾਰ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਐਮੀਨੈਂਸ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਲਈ ਭਿਆਨਕ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਸੀ।

"ਜੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਦੱਸੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਇਹ ਸਭ ਕਾਫ਼ੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸ ਪਖੰਡੀ ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਅਪਰਾਧ ਨੇ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤ ਉੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਕੰਪਨੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਲੜ ਸਕਦੀ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਗੁਣ ਹਨ; ਪਰ ਔਰਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ!"
ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਫੇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਉਦਾਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਬਿਸਤਰਾ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਅਸ਼ਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਇਸ ਵੇਟਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਗਾਰਡ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਜੂਸੈਕ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਅਰਥ ਵਾਲੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
ਉਸਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਸ਼ਗਨ ਜਾਪਦੀ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਗੈਸਕਨ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਡਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਾਣ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਿੱਟਾ ਡਰ ਵਰਗਾ ਹੀ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਸੀਅਰਜ਼ ਦ ਗਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਦੀ ਕਮੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਅਸ਼ਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਕੇ ਪੈ ਗਏ।

ਉਹ ਇੱਕ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੈਲੂਨ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ ਜੋ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਅਸ਼ਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਬਿਨਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਡੈਸਕ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਸਕੈਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸਮਾਨ ਲੰਬਾਈ ਦੀਆਂ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਧਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਵੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖਰੜੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦੇ ਕਵਰ 'ਤੇ "ਮੀਰਾਮੇ, ਪੰਜ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ" ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।

∞} ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ

ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਡੀ ਰਿਏਲੀਯੂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅੱਖ ਤੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੁਖਾਰ ਵਾਂਗ ਵਗਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਚਿਹਰਾ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਰੋਸੇ ਦੇ, ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ।

"ਮੌਸੀਅਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੀਅਰਨ ਤੋਂ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋ?"

"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਟਾਰਬੇਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਨ ਰਾਜਾ ਹੈਨਰੀ, ਆਪਣੇ ਦਿਆਲੂ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਮਿਕ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਲੱਭਣ ਲਈ ਨਿਕਲੇ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮਿਊਂਗ ਰਾਹੀਂ ਆਏ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ।"

"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ--"

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। "ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ?"

"ਹਾਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ; ਪਰ ਮਿਊਂਗ ਵਿਖੇ ਉਸ ਮੰਦਭਾਗੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ--"

"ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ," ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਤੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ।"

"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਚਾਰਟਰੇਕਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਫੋਰਜ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਸੜਕ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਸਭ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ: ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸੀ।"
"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ, "ਮੈਂ ਗਿਆ ਸੀ--"
"ਵਿੰਡਸਰ, ਜਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਨ ਲਈ ਮੇਰਾ ਦਫ਼ਤਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੀਰੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਚਾਨਕ ਪੱਥਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। "ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਵੋਇਸ ਤੋਂ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮਿਲੀ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹਿਲ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਰਨ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ।"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਹਿੰਮਤ ਨਾਲ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦੇ ਹਨ - ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਰਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ।" ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਅਗਵਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੰਬ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਤੋਂ ਲੰਘੀ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਹਾਏ ਗਏ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕੀਤਾ ਸੀ। "ਛੋਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ

ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਕਿੰਨਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ।
"ਤੇ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਦਰਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਯੋਜਨਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦਿਨ ਹੀ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਸੱਦਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸੱਜਣ ਹੋ ਕਿ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ।" ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਸੰਕੇਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਹੋ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਆਪਣੇ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਪਸੰਦ ਹਨ। ਡਰੋ ਨਾ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹਿੰਮਤ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਹੋ, ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।"
"ਹਾਏ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਿਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਰੋਗੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਸੀ ਕਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ, ਜੇ ਮੈਂ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੈਰਿਸ ਆਏ ਸੀ।" "ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮੀਦਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਹਾਰਾਜ, ਮੂਰਖਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮੀਦਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹੋਗੇ?"
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ।"

"ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕਿਵੇਂ? ਤੁਸੀਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਾਰਡ - ਮੇਰੇ - ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਗਾਰਡ ਵੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਫ੍ਰੈਂਚ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਖੈਰ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਹੈ: ਤਰੱਕੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮੁਹਿੰਮ, ਉਹ ਮੌਕਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰੰਗੀਨ।
"ਦਰਅਸਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੰਡਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਢੇਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਓ; ਸੋਚੋ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗਿਆਈ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕੀੜੇ ਵਾਂਗ ਮਤਲਬੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਮਹਿਮ ਮੈਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ--"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਹਾਂ; ਬੋਲੋ।"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੀਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਮਾਨਸੀਗਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇੱਥੇ ਬੁਰਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਬੁਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਹੰਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸੌ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਆਲੂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਲਾ ਰੋਏਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਕੁਝ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰੋਗੇ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ; ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੇਚਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; "ਤਾਂ ਫਿਰ ਆਜ਼ਾਦ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਫ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ--"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਵੀ ਓਬੋਲਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਇੱਕ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰ ਜਾਵੇ," ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਸੀ

ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ।"
"ਮੈਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਉਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹੋ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਅਸੀਂ ਮੁਹਿੰਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੂੰ ਫਿਰ ਦੇਖਾਂਗੇ। ਮੇਰੀ ਨਜ਼ਰ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਰਹੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸੂਟ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਨਣਾ ਸੀ, "ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, ਖੈਰ - ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਾਂਗੇ!"
"ਨੌਜਵਾਨ," ਰਿਲੇਯੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" ਰਿਏਲੀਯੂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ; ਇਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਮਕੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਘਬਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਚੇਤਾਵਨੀ ਸੀ। ਫਿਰ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੰਕਾਰੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਲਗਭਗ ਥੱਕ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਦਾ ਨੇਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਚਿਹਰਾ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ; ਜੇ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ - ਐਥੋਸ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ।
ਇਹੀ ਡਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਇੱਕ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਹਾਨ ਕਾਰਕ ਦਾ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੰਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੌੜੀਆਂ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ; ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਦੂਜੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭੱਜਿਆ ਕਿ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਮਾਲਕ ਪੈਲੇਸ-ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਅਜੀਬ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਤੱਕ

ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ ਰਿਫੇਲੀਯੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਝੰਡੇ ਦੇ ਰੈਂਕ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ।
ਐਥੋਸ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੱਡੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਇਆ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦਾ ਵੱਖ ਹੋਣਾ ਸਿਰਫ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਪਣੀ ਸੰਸਦ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਗਾਰਡਜ਼ ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਦੀ ਸਨ। ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਲਈ ਵੱਖ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੰਗਾਮਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸਿਰਫ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਸਵੇਰ ਦੀ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਦੋਸਤ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ; ਮਸਕੇ-ਟੀਅਰ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧ ਰਹੇ ਸਨ, ਗਾਰਡ ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਹੋਟਲ ਵੱਲ। ਫਿਰ ਕਪਤਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੂਵਰ ਲੈ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ।
ਰਾਜਾ ਸੁਸਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਮ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਗੜਿਆ। ਦਰਅਸਲ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਸਦ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਬਿਸਤਰਾ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,

ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ। ਕਿਸਨੂੰ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਕੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਟੂਰਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਦੀ ਆਖਰੀ ਬੋਤਲ ਪੀਤੀ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਅਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੌਬਰਗ ਸੇਂਟ ਐਂਟੋਇਨ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਬੈਸਟਿਲ ਵੱਲ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੈਸਟਿਲ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਦੋ ਬਦਸੂਰਤ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਰੈਂਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਲਈ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ।
ਦੋ ਆਦਮੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਏ, ਅਤੇ ਫੌਬਰਗ ਸੇਂਟ ਐਂਟੋਇਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਸਮੇਂ, ਦੋ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਨੌਕਰ ਬਿਨਾਂ ਲਿਵਰ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

∞~ LA ਦਾ ਘੇਰਾ

ਰੋਸ਼ੇਲ

ਲਾ ਰੋਇਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਲੂਈ XIII ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ , ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਮਹਾਨ ਫੌਜੀ ਉੱਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ , ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੀਏ , ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਸਕੀਏ।

ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿਆਪਕ ਸਨ। ਆਓ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰੀਏ , ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਵਧੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ 'ਤੇ ਘੱਟ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹੈਨਰੀ ਚੌਥੇ ਦੁਆਰਾ ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ , ਸਿਰਫ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਹੀ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ , ਕੈਲਵਿਨਵਾਦ ਦੇ ਇਸ ਆਖਰੀ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ - ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਖਮੀਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਵਿਦਰੋਹ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੁੱਧ ਦੇ ਖਮੀਰ ਲਗਾਤਾਰ ਰਲ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਪੈਨਿਸ਼ , ਅੰਗਰੇਜ਼ , ਅਤੇ ਇਤਾਲਵੀ ਬਦਨਾਮ , ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਾਹਸੀ , ਅਤੇ ਹਰ ਫਿਰਕੇ ਦੇ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ , ਪਹਿਲੇ ਸੰਮਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਹੇਠ ਉੱਡ ਗਏ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਗਠਨ ਵਾਂਗ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ , ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਫੈਲ ਗਈਆਂ।

ਲਾ ਰੋਏਲ , ਜਿਸਨੇ ਦੂਜੇ ਕੈਲਵਿਨਵਾਦੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ , ਫਿਰ , ਮਤਭੇਦਾਂ ਅਤੇ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਇਸਦਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਸੀ ਜੋ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਦੀਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਦ ਕਰਕੇ , ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜੋਨ ਆਫ਼ ਆਰਕ ਅਤੇ ਡਕ ਡੀ ਗੁਇਸ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।

ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ , ਜੋ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੀ - ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਮਾਂਡਰ ਵਜੋਂ ਕੈਥੋਲਿਕ ; ਬਾਸੋਮ - ਪੀਅਰ, ਜੋ ਜਨਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲੋਂ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਂਚਮੈਨ ਸੀ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ , ਬਾਸੋਮ -ਪੀਅਰ, ਜਿਸਦੀ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਮਾਂਡ ਸੀ , ਨੇ

ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਕਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸਰਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ, ਸੱਜਣੋ, ਅਸੀਂ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੂਰਖ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
ਅਤੇ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਸਹੀ ਸੀ। ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੇ ਦੇ ਤੋਪਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੇਵੇਨਸ ਦੇ ਡਰੈਗਨੇਡਜ਼ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ; ਲਾ ਰੋਏਲੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਨੈਨਟੇਸ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ।
ਅਸੀਂ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਤਲ ਅਤੇ ਸਰਲੀਕਰਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਰੋਮਾਂਟਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਈਰਖਾਲੂ ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਘੱਟ ਮਨੋਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਰਿਏਲੀਯੂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਡੂੰਘੇ ਜਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜੋ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਸਨ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ; ਪਰ ਹਰ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਵਿਕਾਸ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬੁਟਿੰਗਮ ਨੂੰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫਾਇਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੀਰੇ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ, ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਫਿਰ, ਰਿਲੇਯੂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਵਿਰੋਧੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਵੀ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਬਦਲਾ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ, ਲੜਾਈ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਰਿਏਲੀਯੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨਾਲ ਲੜਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਨਾਲ ਲੜਿਆ; ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ - ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ।
ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ, ਬੁਇੰਘਮ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ। ਬੁਇੰਘਮ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਬਦਲਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਹਾਨੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਦੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਇੱਕ ਜੇਤੂ ਵਜੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਦਾਅ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਦੋ ਪ੍ਰੇਮੀ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਖੇਡੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦਾ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਰੂਪ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾ ਫਾਇਦਾ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਨੱਬੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਚਾਨਕ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਟੋਇਰਾਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਲੈਂਡਿੰਗ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।
ਆਓ ਆਪਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਇਸ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਬੈਰਨ ਡੀ ਚਾਂਟਲ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਬੈਰਨ ਡੀ ਚਾਂਟਲ ਅਠਾਰਾਂ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਨਾਥ ਕੁੜੀ ਛੱਡ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ ਸੇਵਿਨ ਸੀ।
ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਟੋਇਰਾਸ ਆਪਣੀ ਗੈਰੀਸਨ ਨਾਲ ਕਿਲੇ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੌ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾ ਪ੍ਰੀ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜੰਗ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵੱਲ ਮਾਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਟੁਕੜੀ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੋਹਰੀ ਵਜੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਦੇ ਹੀ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸੀ; ਪਰ ਅਠਾਈ ਜੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਤੜਫਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਜਾਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੋਰ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦੀ ਗਈ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਲੇਰੋਏ ਵਿੱਚ ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ।
ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਰਾਜਾ ਰੁਕਦਾ ਸੀ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ - ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਪਾਇਆ। ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੇ ਅਣਜਾਣ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ ਦੇ ਸਤੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਦਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।
ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕੋ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ, ਨੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਪਰ ਸਫਲਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੇਂਟ

ਮਾਰਟਿਨ ਅਤੇ ਲਾ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਲਾ ਰੋਏਲ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਲਗਭਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਡਕ ਡੀ'ਐਂਗੋਲੇਮ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।
ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਗਾਰਡਾਂ ਨੇ ਮਿਨੀਮਜ਼ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਸੰਭਾਲ ਲਏ; ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੋਸਤੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਮਰਪਿਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬਹੁਤੇ ਖ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੈਰਿਸ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਨਤਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ। ਪਿਆਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ; ਅਤੇ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ - ਉਸਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਨਿਮਰ ਸੀ - - ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ, ਰਾਜਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ, ਕੰਬਦੇ ਸਨ।
ਮਨੁੱਖ ਕੋਲ ਉਸਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਰਗੇ ਸਪਸ਼ਟ ਮਨ ਲਈ, ਇਹ ਭੋਗ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ।
ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਡਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਘੱਟ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਨੇ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਤੁੱਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਿਲਾਡੀ ਸੀ।
ਇਸ ਸਭ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਰਾਣੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸੀ - ਗਵਾਹ ਚੈਲੇਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।
ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਸੀ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰਾਂ ਦਾ ਹੀਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ 'ਤੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਹੀਰਾ ਵੀ - ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਰਾਣੀ ਦੇ ਧੰਨਵਾਦ ਲਈ ਇੱਕ ਗਹਿਣਾ ਬਣਾ ਸਕੇ - ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਬੱਜਰੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਮਿੱਧਿਆ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਸ ਬੱਜਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਮਿੱਧਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਕੈਂਪ ਤੋਂ ਐਂਗੌਟਿਨ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇਕੱਲੇ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਹੁਣ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਅੱਗੇ ਲੈ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਢਲਣ ਲੱਗਾ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਬਾੜੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਬੈਰਲ ਚਮਕਦੀ ਦੇਖੀ ਹੈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕੋਲ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਸਮਝ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਬੰਦੂਕ ਉੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰੇਗਾ।
ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਸੀ।
ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਬੰਦੂਕ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਸੀ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬੈਰਲ ਦਾ ਮੋਰੀ ਗਤੀਹੀਣ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਪਲ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਗੋਲੇ ਦੀ ਸੀਟੀ ਲੰਘਦੀ ਸੁਣੀ।
ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਾਉਂਡ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਪਲ ਦੂਜੇ ਮਸਕੇਟ ਦੀ ਗੇਂਦ ਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬੱਜਰੀ ਪਾੜ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਦੇ ਭਾਰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਮੌਤ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਥੇ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਜੇਕਰ ਤੀਜੀ ਗੋਲੀ ਲੱਗੀ," ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਹਾਂ।"
ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਕੈਂਪ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਉਸਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਚੁਸਤੀ ਲਈ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲਾ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਲੋਡ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਇੰਨਾ ਵਧੀਆ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਵੱਜੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਦੂਰ ਲੈ ਗਈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੋਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਟੋਪ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਚਣ ਲੱਗਾ।
ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ:
ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਰੋਏਲਾਈਸ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਬਟੂਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਈ, ਗੇਂਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਛੇਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਇਹ ਗੇਂਦ ਇੱਕ ਮਸਕਟ ਗੇਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਕਿਊਬਸ ਗੇਂਦ ਸੀ। ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੇਂਦ ਨਿਯਮਤ ਕੈਲੀਬਰ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਯਾਦ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ, ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦੀ ਬਦੌਲਤ, ਉਸਨੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਨਾੜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ 'ਤੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਕੋਲ ਢੁਕਵੇਂ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਘੱਟ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਇਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਬਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਕਾਤਲਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਜਾਂ ਪਹਿਰਾਵੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਉਹ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
"ਆਹ, ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ? ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿਓਗੇ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੁਰੀ ਰਾਤ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਉਹ ਉੱਠਿਆ, ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਦਿਨ ਬਿਨਾਂ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਕੋਈ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ।
ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਸਮ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਦਾ ਰਿਹਾ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਨੌਂ ਵਜੇ, ਢੋਲ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਡੱਕ ਡੀ'ਓਰਲੀਨਜ਼ ਨੇ ਚੌਕੀਆਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ। ਗਾਰਡ ਹਥਿਆਰਾਂ ਹੇਠ ਸਨ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ।
ਮਹਾਂਮਾਨਵ ਲਾਈਨ ਦੇ ਮੂਹਰਲੇ ਪਾਸਿਓਂ ਲੰਘਿਆ; ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ, ਗਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਐਮ. ਡੇਸੇਸ-ਸਾਰਟ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕਰ ਲਵੇ; ਪਰ ਇਸ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ 'ਤੇ, ਉਹ ਰੈਂਕ ਛੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। "ਮੌਸੀਅਰ ਇੱਕ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨੇਕਦਿਲ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਦੇਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖ ਸਕੋ।"
"ਐਂਕਸ, ਮੇਰੇ ਕਪਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
ਦਰਅਸਲ ਰੋਏਲਾਈਸ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਸ ਗੜ੍ਹ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਲੰਟੀਅਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਕਰੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।"
"ਜਿਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਐਮ. ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਚਾਰ ਜਾਂ ਪੰਜ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਦੱਸਣੇ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਚਾਰ ਨੇਕਦਿਲ ਆਦਮੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲੈਣਗੇ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਗਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਸਾਥੀ ਤੁਰੰਤ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰ ਸਿਪਾਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ, ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਕਾਫ਼ੀ ਮੰਨੀ ਗਈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਇਨਾਮ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਸ਼ਾਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।
ਉਸਨੇ ਅਚਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਤੀਹ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੱਡੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੋ ਸਿਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ; ਉਹ ਦੋ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਸਨ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਸੀ; ਇਹ ਦੋ ਆਦਮੀ ਸਿਰਫ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਮੌਤ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਉਸ ਕੋਲ ਆਏ। ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਚਾਲ ਤੋਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲੋਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੇ ਡਿੱਗਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚੜ੍ਹਿਆ।
ਕਾਤਲਾਂ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕੈਂਪ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਬੈਰਲ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੰਡੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ। ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਡਾਕੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਮੁਫ਼ਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਬੁਰਜ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਰਜ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਏਲਾਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਮੋਢਾ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਿਪਾਹੀ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਉਸ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਟਕਰਾਅ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਚੱਲਿਆ; ਬਦਕਿਸਮਤ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋਏ ਆਰਕਿਊਬਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹੁਣ ਬੇਕਾਰ ਹਥਿਆਰ ਦੀ ਨਾਲੀ ਨਾਲ ਖਿਸਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਕਾਤਲ ਦੇ ਪੱਟ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ, ਜੋ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਆਪਣੇ ਗਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ।
"ਓ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰੋ!" ਡਾਕੂ ਚੀਕਿਆ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਅਫ਼ਸਰ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ।"

"ਕੀ ਤੇਰਾ ਭੇਤ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਸਕਾਂ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ; ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵੀਹ ਸਾਲ ਦੇ ਆਦਮੀ ਲਈ ਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਹੋ ਕੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਰੈਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਬੋਲੋ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ?"
"ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ, ਪਰ ਜਿਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" "ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਚਿੰਤਤ ਹੋ ਗਏ?"
"ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ।" "ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਧੀਆ ਉੱਦਮ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ?"
"ਸੌ ਲੂਈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਆਓ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਹਾਂ। ਸੌ ਲੂਈ? ਖੈਰ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਦੋ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਰਤਾਵਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ।"
"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?" ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।
"ਤੂੰ ਜਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵੇਂਗਾ ਜਿੰਨਾ ਤੇਰੇ ਸਾਥੀ ਕੋਲ ਹੈ।"
"ਪਰ," ਡਾਕੂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਛਤਰੀ ਨੂੰ ਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅੱਗ ਹੇਠ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਫਿਰ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੱਥੋਂ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ।"
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮਹਾਰਾਜ; ਤਰਸ! ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਪਰ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਡਾਕੂ ਚੀਕਿਆ,

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਗੁਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਮਰ ਗਈ ਹੈ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਸ ਛਤਰ ਨਾਲ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਤੂੰ ਦੇਖ, ਫਿਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ; ਜਾਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਰੰਗਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਭਾਵੇਂ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਆਦਮੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ--" ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੰਨਾ ਭਿਆਨਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਉਛਲ ਪਿਆ।
"ਰੁਕੋ, ਰੁਕੋ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਤਾਕਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। "ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ--ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗਾ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਆਰਕਿਊਬਸ ਫੜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਚਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਠੋਕ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਇਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਟੁਕੜਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਮੌਤ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘਸੀਟਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਠੰਡੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲਿਬੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ, "ਰੁਕੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗੇ ਡਰਪੋਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦਿਖਾਵਾਂਗਾ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ; ਮੈਂ ਖੁਦ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਕਦਮ ਨਾਲ, ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੂਜੇ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਾਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ।
ਉਸਦੀ ਵਸਤੂ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਸਨ - ਉਸਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸਾੜਨਾ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬਫਲਰ ਬਣਾਉਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੂਜਾ ਤਰੀਕਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੀ ਕਾਤਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਿਆ।

ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਝਟਕਾ, ਤਿੰਨ ਗੇਂਦਾਂ ਦੀ ਮੱਧਮ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਚੀਕ, ਪੀੜ ਦੀ ਇੱਕ ਝਟਕਾ, ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਤਲ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾ ਲਈ ਹੈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਟ੍ਰੇਨ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੋਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਛਾਂਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਚਮੜੇ ਦੀ ਪੋਟਬੁੱਕ, ਇੱਕ ਪਰਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਜੋ ਡਾਕੂ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਡੱਬੇ ਅਤੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨਾਲ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ।
ਉਸਨੇ ਡੱਬਾ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਉੱਥੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗੇ ਸਨ, ਪਰਸ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਬਕਸਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
ਕੁਝ ਗ਼ੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਲੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ ਲੱਭੇ ਸਨ:
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਸੌ ਲੂਈਆਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਪੈਣਗੇ।"
ਕੋਈ ਦਸਤਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਪੱਤਰ ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੱਡ ਦੇ ਕੋਣ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ - ਉਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬੈਰੀਅਰ ਡੀ ਲਾ ਵਿਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਿਸ ਛੱਡਣ ਵਾਲੀ ਸੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਕੈਬਰੇ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਲਈ ਰੁਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਡੀ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਏ ਸਨ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੁਖ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਸਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਲੇਸ ਰੋਇਲ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਸੀ," ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਇਹ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ--ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਨਿਵਾਸ!"
ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਪਿਆਸ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ

ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਹ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਦੇਣਦਾਰ ਸੀ।
ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਨੇ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਗਰੀਬ ਮਾਮਾ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਧਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੈਲੋਟ ਦੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਅਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿਮ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਵ-ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤੀਬਰ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਆਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਢਾਸਣਾ ਲਾਓ, ਅਤੇ ਆਓ ਕੈਂਪ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ।"
"ਹਾਂ," ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਿਆਲਤਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, "ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਟਕਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਰੱਖਿਅਕ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮ ਸਕੇ; ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦਾ ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਇੰਨੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਪਹਿਲੀ ਟੱਕਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਏ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ-ਸਲਾਮਤ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਛੁਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਦਾ ਪਾਠ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਫੌਜ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਲਈ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਮਹਾਨ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਕਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਹਾਲ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ।
ਇਹ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।

ꩀ€ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ

ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਖ਼ਬਰ , ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਿਹਤਯਾਬੀ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਫੈਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਤ ਸੀ , ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਸਕੇਗਾ , ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ , ਜੋ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਡੂਕ ਡੀ 'ਐਂਗੋਲੇਮ , ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ , ਜਾਂ ਸ਼ੋਂਬਰਗ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਕਮਾਨ ਤੋਂ ਹਟਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਜੋ ਸਾਰੇ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ , ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ , ਆਪਣੇ ਦਿਨ ਡਗਮਗਾ ਕੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ , ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਤੋਂ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ , ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਸੇਂਟ ਮਾਰਟਿਨ ਅਤੇ ਲਾ ਪ੍ਰੀ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਸੇ ਫ੍ਰੈਂਚ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਨੂੰ ਘੇਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ , ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ , ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਖ਼ਤਰਾ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਚੈਨੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ , ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਾ ਸੁਣਨਾ।

ਪਰ ਨਵੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਵਿਲੇਰੋਏ ਤੋਂ ਆਏ ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ :

ਐਮ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ,

ਐਮ.ਐਮ. ਐਥੋਸ , ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ , ਮੇਰੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਇੰਨੀ ਗੜਬੜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੋਸਟ , ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ ਆਦਮੀ , ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ , ਮੇਰੀ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ ਦੀਆਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਬੋਤਲਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜ ਕੇ , ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਪਸੰਦ ਵਾਈਨ ਪੀਓ। ਮੈਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਮੈਂ , ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ , ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ,

ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੇਵਕ ,

ਗੋਡੇਉ , ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ

"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ !" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹਨ , ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ , ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪੀਵਾਂਗਾ , ਪਰ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਪੀਵਾਂਗਾ। "

ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨੇੜਤਾ ਬਣਾਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਲੇਰੋਏ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੁਆਦੀ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ ਦੇ ਇਸ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ।
ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ, ਇਸ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਉਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ, ਬਾਰਾਂ ਬੋਤਲਾਂ ਵਾਈਨ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਸਖ਼ਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਇਸਦਾ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਨ 'ਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।
ਪਲੈਨੇਟ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਣ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਣ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਫੋਰੋ ਸੀ, ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਜਿਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਾਂ ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ।
ਦਾਅਵਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਦੋ ਗਾਰਡ ਆ ਗਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਭਾਂਡੇ ਸਜਾਏ ਗਏ। ਪਲੈਨੇਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਤੌਲੀਆ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਚਾਰ-ਪੰਜਵੇਂ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ; ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਈਜ਼ਮੋਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ, ਨੇ ਵਾਈਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੇ ਸਫ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਹਿੱਲੀ ਹੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਡੀਕੈਂਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਹਿਲੀ ਬੋਤਲ ਬੋਮ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਥਾਈ ਸੀ, ਬ੍ਰਾਈਜ਼ਮੋਂਟ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੇਚਾਰਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।
ਸੂਪ ਖਾ ਕੇ ਮਹਿਮਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗਲਾਸ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸਨ ਕਿ ਫੋਰਟ ਲੂਈਸ ਅਤੇ ਫੋਰਟ ਨਿਊਫ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਤੋਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਗਾਰਡਮੈਨ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਚਾਨਕ ਹਮਲੇ ਕਾਰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼, ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜੇ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਚੌਕੀਆਂ ਵੱਲ ਮੁੜਨ ਲਈ ਭੱਜ ਗਏ।

ਪਰ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹੀ ਇਸ ਰੌਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਹਰ ਪਾਸੇ "ਰਾਜਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ! ਕਾਰਡੀਨਲ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹੇ!" ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਢੋਲ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਜ ਰਹੇ ਸਨ।
ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਰਾਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੇਸਬਰੇ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਫੌਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਪਲ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅੱਗੇ ਵਧੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭਾਵਪੂਰਤ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਲੱਭ ਲਿਆ।
ਸਵਾਗਤ ਸਮਾਰੋਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਜਲਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਨ। "ਪਾਰਡੀਯੂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸੀ; ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਸੀ! ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਦੋ ਗਾਰਡਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦਾਅਵਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ!"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।" "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰਾਬਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਪੀਣ ਯੋਗ ਸ਼ਰਾਬ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮਾਫ਼ ਕਰ! ਇਹ ਤੇਰਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਡੀ ਵਾਈਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"
"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਈਨ ਭੇਜੀ?"
"ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ--ਅੰਜੂ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਾਈਨ।" "ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬ੍ਰਾਂਡ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਵਾਈਨ।"
"ਖੈਰ, ਐਂਪੇਨ ਅਤੇ ਐਂਬਰਟਿਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਾਈਨ ਦੇ ਮਾਹਰੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ ਭੇਜੀ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਹ ਵਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।"
"ਸਾਡੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ?" ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਇਹ ਵਾਈਨ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ, ਪੋਰਥੋਸ?"
"ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਤੂੰ, ਐਥੋਸ?"
"ਨਹੀਂ!"
"ਜੇ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡਾ ਸਪਲਾਇਰ!"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ, ਗੋਡੇਉ - ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਾਤਾ।"
"ਮੇਰੀ ਨਿਹਚਾ! ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਥੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਇਸਦਾ ਸੁਆਦ ਲਈਏ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਪੀਈਏ।"
"ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾ ਪੀਣ ਦਿਓ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਸਰੋਤ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਗੋਡੇਉ, ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਾਈਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ?"
"ਨਹੀਂ! ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭੇਜਿਆ ਹੈ?"
"ਇਹ ਉਸਦਾ ਪੱਤਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।
"ਇਹ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ; ਵਿਲੇਰੋਏ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੇ ਖਾਤੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ।"
"ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਝੂਠਾ ਪੱਤਰ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਨਿੰਦਿਆ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਗੜਬੜ ਕੀਤੀ ਹੈ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੜਵੱਲ ਵਾਲੀ ਕੰਬਣੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ, "ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਦੇਖੋ ਦੋਸਤੋ, ਤੁਸੀਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੱਕ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਦਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
ਹੁਣ ਐਥੋਸ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰਿਫਰੈਸ਼ਮੈਂਟ ਰੂਮ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਅਤੇ ਦੋ ਗਾਰਡ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ।

ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਚੀਜ਼ ਬ੍ਰਾਈਜ਼ਮੋਂਟ ਸੀ, ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਝਟਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਫੋਰਿਊ, ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬੇਕਾਰ ਸੀ - ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ ਪੀੜ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਏ ਸਨ।
"ਆਹ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਆਹ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਣਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ!"
"ਮੈਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ, ਬਦਕਿਸਮਤ? ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੀਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਹੈ!"
"ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਸੋਚੋ, ਬ੍ਰਾਈਜ਼ਮੋਂਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਸੋਚੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ--"
"ਓਹ, ਪਰ ਰੱਬ ਉੱਪਰ ਹੈ! ਰੱਬ ਤੈਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹੀ ਦੁੱਖ ਸਹਿਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਜੋ ਮੈਂ ਝੱਲਦਾ ਹਾਂ!"
"ਇੰਜੀਲ 'ਤੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀ ਕੋਲ ਸੁੱਟਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੀਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਸਿਪਾਹੀ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦਮ ਤੋੜ ਗਿਆ।
"ਭਿਆਨਕ! ਡਰਾਉਣਾ!" ਐਥੋਸ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਬੋਤਲਾਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲੀਆ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।
"ਓਏ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹੋ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੀ ਸਗੋਂ ਇਹਨਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀ ਵੀ। ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕਰੇਗੀ।"

"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਅੜਬੜਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਬਚ ਨਿਕਲਿਆ ਹਾਂ!"
"ਕਿਵੇਂ, ਸਰਰਾਹ! ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਾਈਨ ਪੀਣ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ?"
"ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ, ਮਹਾਰਾਜ; ਜੇ ਫੌਰਰੋ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਲਾਸ ਪੀਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਹਾਏ!" ਫੌਰਰੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਦੰਦ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਪੀ ਸਕਾਂ।"
"ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦਾਅਵਤ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੋਰਿੰਗ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਮੇਰੇ ਬਹਾਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਲਈ ਟਾਲ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
ਦੋ ਗਾਰਡਮੈਨਾਂ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਏ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਏ।
ਜਦੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਗਾਰਡਸਮੈਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਈਏ; ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਸਹਿਮਤ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਿੰਸਕ ਮੌਤ ਮਰ ਗਏ ਹੋਣ।"
"ਪਲੈਨੇਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਗਰੀਬ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸੌਂਪਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ।"
ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਕਮਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ, ਬ੍ਰਾਈਜ਼ਮੋਂਟ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਘਰ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਫੋਰਰੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅੰਬਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ੇ ਆਂਡੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਪਰੋਸਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਥੋਸ ਖੁਦ ਝਰਨੇ 'ਤੇ ਪੀਣ ਲਈ ਗਿਆ। ਥੋੜ੍ਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਖੈਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਕਿ ਇਹ ਮੌਤ ਤੱਕ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ?"

"ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ।"
"ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ।"
"ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ?"
"ਉਹ ਕੋਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਐਥੋਸ, ਉਹ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ; "ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਰਣਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ।" "ਹਾਂ; ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਮਰ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।"
ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਪਰ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਤਲਵਾਰ ਲਟਕਦੀ ਰਹੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਕਿਵੇਂ?"
"ਸੁਣੋ! ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਹੋ: 'ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜੰਗ! ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ; ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੇਰੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਸਹੁੰ। ਜੇ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੂਰਵਜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਰਾਜੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਾਗਦਾਰ ਕਰਾਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਖੈਰ, ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਧ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਾਗਲ ਕੁੱਤੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਨੂੰ ਸਾਧਨ ਕਾਫ਼ੀ ਪਸੰਦ ਹਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿੱਥੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ?"
"ਸਮਾਂ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਸਮਾਂ ਮੌਕਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ; ਮੌਕਾ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਮਾਰਟਿਨਗੇਲ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਉੱਦਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਡੀਕ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਕਾਤਲਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ।"

"ਵਾਹ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਰੱਬ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵੀ ਰੱਖੇਗਾ।"
"ਹਾਂ, ਅਸੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਆਦਮੀ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਹਰ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਾ ਸਾਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ," ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ ਕੀ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੌਂਸਟੈਂਸ।"
"ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ! ਆਹ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੁਖੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਮਿਲੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ? ਕੋਈ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾ ਰੋਏਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ--"
"ਚੰਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਚੰਗਾ! ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਰੁਝਾਨ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਪਰ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦਿਓ; ਅਸੀਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਧਨ ਬਹੁਤ ਸਰਲ ਹਨ।"
"ਕੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਹਾਂ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਕਾਨਵੈਂਟ ਤੋਂ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।"
"ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਕਿ ਇਹ ਰਾਣੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਅਜਿਹਾ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੋਰਥੋਸ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗਾ।"

"ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਿਵੇਂ?"
"ਕਿਉਂ, ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਦੀ, ਤੇਰੀ ਦਲੇਰੀ, ਤੇਰੀ ਰਾਜਕੁਮਾਰੀ। ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਜ਼ਰੂਰ ਲੰਮਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਚੁੱਪ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀ-ਨਾਲਿਸਟ ਹੈ; ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਐਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੂੰ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਤੂੰ! ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ?"
"ਰਾਣੀ ਦੇ ਅਲਮੋਨਰ ਦੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਰੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਅਤੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਦਾ ਜਿਹਾ ਭੋਜਨ ਖਤਮ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤਿਆਰ ਕਰਨੀ ਪਈ।

∞≤ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਡੋਵਕੋਟ

ਰਾਜਾ , ਜਿਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਕ ਨਾਲ ਬੁਟਿੰਗਮ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦਿਖਾਈ , ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਹੁੰਚਿਆ , ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਤੋਂ ਭਜਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ , ਅਤੇ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਗੰਭੀਰ ਇੱਛਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਉਸਨੂੰ ਡਕ ਡੀ ਐਂਗੋਲੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਮਐਮ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਅਤੇ ਸ਼ੋਂਬਰਗ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਮਤਭੇਦਾਂ ਕਾਰਨ ਦੇਰੀ ਹੋਈ।

ਐਮ.ਐਮ. ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟੋਮਬਰਗ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਸਨ , ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਹੇਠ ਫੌਜ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ; ਪਰ ਕਾਰਡੀਨਲ , ਜਿਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ , ਜੋ ਕਿ ਦਿਲੋਂ ਹਿਊਗੁਏਨੋਟ ਸੀ , ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰੋਏਲਿਸ , ਜੋ ਕਿ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਸਨ , ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦਬਾਅ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਨੇ ਡਕ ਡੀ 'ਐਂਗੋਲੇਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ , ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਕਸਾਉਣ 'ਤੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਐਮ .ਐਮ. ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਅਤੇ ਸਟੋਮਬਰਗ ਨੂੰ ਫੌਜ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਮਾਂਡ ਦੇਣੀ ਪਈ। ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ , ਲਿਊ ਅਤੇ ਡੌਂਪੀਅਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰ ਸੰਭਾਲ ਲਏ ; ਡਕ ਡੀ 'ਐਂਗੋਲੇਮੇ ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ , ਡੌਂਪੀਅਰ ਤੋਂ ਪੇਰੀਗਨੀ ਤੱਕ ; ਅਤੇ ਐਮ .ਡੀ ਸਟੋਮਬਰਗ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ , ਪੇਰੀਗਨੀ ਤੋਂ ਐਂਗੌਟਿਨ ਤੱਕ।

ਮਾਨਸੀਉਰ ਦੇ ਘਰ ਡੌਂਪੀਅਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ; ਰਾਜੇ ਦੇ ਘਰ ਕਦੇ ਐਸਟਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ , ਕਦੇ ਜੈਰੀ ਵਿੱਚ ; ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਘਰ ਡਾਉਨ ਉੱਤੇ , ਲਾ ਪੀਅਰੇ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ , ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਸਨ। ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਨਸੀਉਰ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ ; ਰਾਜਾ , ਡਕ ਡੀ 'ਐਂਗੋਲੇਮ ; ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ , ਐਮ. ਡੀ ਸਟੋਮਬਰਗ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਟਾਪੂ ਤੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਮਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਅੰਗਰੇਜ਼ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ , ਚੰਗੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਣਨ ਲਈ ਚੰਗੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ , ਸਿਰਫ਼ ਨਮਕੀਨ ਮਾਸ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਬਿਸਕੁਟ ਖਾਣ ਦੀ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਾਹਜ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ , ਸਮੁੰਦਰ , ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤੱਟ ਦੇ ਨਾਲ -ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖ਼ਰਾਬ ਸੀ , ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਹਾਜ਼ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ; ਅਤੇ ਕੰਢਾ , ਐਲ'ਏਗੁਇਲਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਟ੍ਰੇਨ ਤੱਕ ,

ਹਰ ਲਹਿਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੰਕਲਾਂ, ਰੋਬਰਗੇਸ ਅਤੇ ਫੇਲੂਕਾਸ ਦੇ ਮਲਬੇ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹੀਆਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਬੁ-ਇੰਘਮ, ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿੱਦ ਤੋਂ ਟਾਪੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ, ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।
ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਐਮ. ਡੀ ਟੋਇਰਾਸ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਹਮਲੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡਾ ਇਰਾਦਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੀ ਡਾਇਰੀ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗੇ ਕਿ ਮੁਹਿੰਮ ਸਫਲ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜਾ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਨ ਹੋਈ। ਅੰਗਰੇਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਸਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਲੋਈ ਟਾਪੂ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਗਏ, ਦੁਬਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਏ, ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬੈਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਕਰਨਲ, ਤਿੰਨ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਕਰਨਲ, ਦੋ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਕਪਤਾਨ, ਰੈਂਕ ਦੇ ਵੀਹ ਸੱਜਣ, ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਟੁਕੜੇ ਅਤੇ ਸੱਠ ਝੰਡੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਾਉਡ ਡੀ ਸੇਂਟ ਸਾਈਮਨ ਦੁਆਰਾ ਪੈਰਿਸ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਨੋਟਰੇ ਡੈਮ ਦੇ ਆਰਮੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਲਟਕਾਇਆ ਗਿਆ।
ਤੇ ਡਿਊਮਜ਼ ਨੂੰ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਪਰ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਵਾਬ ਸਿਰਫ਼ ਪਲ ਭਰ ਦਾ ਸੀ। ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਤ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਮੋਂਟੇਗ ਸੀ, ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਸਾਮਰਾਜ, ਸਪੇਨ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਲੋਰੇਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਲੀਗ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਲੀਗ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।
ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਠਜੋੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਪਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ।

ਲਈ, ਅਤੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਤ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਰਨ ਤੋਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਖਾ ਸੀ; ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੇ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੈਂਪ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ।
ਹੁਣ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਤਾਂ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਆਪਣੇ ਜੰਗੀ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਦੇ ਬੱਟਾਂ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਬਾਫ਼ਲ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਰੈੱਡ ਡੋਵਕੋਟ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਜੈਰੀ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ, ਕੈਂਪ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌਕਸੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਮਲੇ ਦੇ ਡਰੋਂ, ਜਦੋਂ, ਬੋਇਸਨੌ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਲੀਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਤਿੰਨੋਂ ਰੁਕ ਗਏ, ਅੰਦਰ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗੇ, ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਾ ਕੇ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਚੰਦਰਮਾ ਬੱਦਲ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਟੁੱਟਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਮੋੜ 'ਤੇ ਦੋ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵੇਖੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਥ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਝਿਜਕ ਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ, ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੋਇਆ, ਦ੍ਰਿੜ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ, "ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?"
"ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ?" ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਇਹ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੋ!" ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਆਵਾਜ਼ ਬੋਲੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਦਤ ਵਾਲੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
"ਕੋਈ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਸੱਜਣੋ?"
"ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?" ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼, ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ। "ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਛਤਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਕਿੰਗਜ਼ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।
"ਕਿਹੜੀ ਕੰਪਨੀ?"
"ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ।"
"ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਓ।"
ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਯਕੀਨ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ - ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਸਪੀਕਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡ ਕੇ।
ਦੋ ਸਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿਸਨੇ ਦੂਜਾ ਬੋਲਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਅਫ਼ਸਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਸੀ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ?" ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਚਾਦਰ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ, ਮਹਾਰਾਜ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਸੀ, "ਮੈਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ?" ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਆਪਣਾ ਚਾਦਰ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੌਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ!" ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ?" ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਚੀਕੀ।
"ਐਥੋਸ," ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਨੇੜੇ ਆਇਆ। "ਇਹ ਤਿੰਨ ਮੁਸਕੀਟਰ ਸਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ," ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕੈਂਪ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਸਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਣਗੇ।"
"ਅਸੀਂ ਸੱਜਣ ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਡੀ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾ ਦਿਓ। ਹੇ ਰੱਬਾ, ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਭੇਤ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਤਿੱਖੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਦਲੇਰ ਬੁਲਾਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਨ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਥੋਸ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੈਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਹਨ।"
"ਹਾਂ, ਯੂਅਰ ਐਮੀਨੈਂਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਜੋ ਦੁਬਾਰਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਟੋਪੀ ਫੜੀ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਵਧੇ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬਿਲਕੁਲ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੱਜਣ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਐਥੋਸ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿਓ; ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮਹਾਰਾਜਾ ਵਿੱਚ ਈਰਖਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ।"
ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਗਏ।
"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹੈ; ਅਸੀਂ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕਈ ਭੈੜੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇਖੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਰੈੱਡ ਡਵਕੋਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਚਿਹਰਿਆਂ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੈ।"
"ਝਗੜਾ, ਅਤੇ ਕਾਹਦੇ ਲਈ, ਸੱਜਣੋ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਝਗੜਾਲੂ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਰਾਮਿਸ, ਇੱਥੇ, ਦੇ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਲੱਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਐਮੀਨੈਂਸ ਇੱਕ ਐਸਕੇਲੇਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ।"
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜੋ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੱਗਣ ਦਿਓ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਆਓ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਹੋ, ਸੱਜਣੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ

ਖਾਤੇ ਸੁਲਝਾ ਲਏ ਹਨ! ਇਕਬਾਲ ਕਰੋ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"
"ਮੈਂ, ਮਹਾਰਾਜ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਰੀਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿੱਗਣ ਨਾਲ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕੁਝ ਝਿਜਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦਾ ਪੱਟ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਪੋਰਥੋਸ?"
"ਮੈਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਲੜਾਈ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਬੈਂਤ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਝਟਕਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੋਢਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਰਾਮਿਸ?" "ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਰਮ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਖੱਬੀ ਬਾਂਹ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸਬਰ ਟੁੱਟ ਗਿਆ; ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਵੱਲ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿੱਗ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਸ਼ੈਤਾਨ, ਸੱਜਣੋ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਿੰਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਕੈਬਰੇ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲਗਾਈ! ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਅੱਧਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹ ਝਗੜਾ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਸੀ?"
"ਇਹ ਲੋਕ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ, ਉਹ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ।"
"ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਓ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੀ ਹਿੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਸ਼ਰਾਬੀ ਸਨ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸੀ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ? ਆਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਝੱਟ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਕੇ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਰੈੱਡ ਡਵਕੋਟ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸੱਜਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਝੂਠ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
"ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਥੋਸ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਇਕੱਲੀ ਸੀ?"
"ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਚੁੱਪ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਰੌਲੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਡਰਪੋਕ ਹੈ।"
"'ਜੱਜ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ', ਇੰਜੀਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਝੁਕਿਆ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।"
ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਉਸਦੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਲੰਘੇ, ਜਿਸਨੇ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਠ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਅੱਗੇ।
ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ, ਇਕਾਂਤ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਮਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਘੁਸਪੈਠੀਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮ ਦੂਰ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰਦਾਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਕਾਠੀ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਖਿੜਕੀ ਦੇ ਕੰਬਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ।
ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਜਿਸਨੇ ਚਾਦਰ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਤੇਜ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਸਰਗੇਰੇਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਪੈਰਿਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਵੀ ਸੀ।
"ਅੱਗੇ ਵਧੋ, ਸੱਜਣੋ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਮਸਕੇ-ਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਜੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਸਾਡੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ; ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲਗਾਮ ਆਪਣੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵੱਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ; ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਲਈ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਸੱਜਣ ਚੰਗੀ ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਉਡੀਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਇਮਨੀ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਤਾਂ ਚੱਲੇਗਾ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਓ ਸੱਜਣੋ, ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ; ਮੈਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਿੰਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੁੱਛੇ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

∞∞ ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ

ਸਟੋਵਪਾਈਪਸ

ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ , ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ , ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹੁਣ , ਉਹ ਕੌਣ ਸੀ ? ਇਹ ਉਹ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਵਾਬ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਿਆ , ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਮੰਗਿਆ।

ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਖੇਡਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਐਥੋਸ ਚਿੰਤਨਸ਼ੀਲ ਮੂਡ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦਾ ਰਿਹਾ।

ਸੋਚਦੇ ਅਤੇ ਤੁਰਦੇ ਹੋਏ , ਐਥੋਸ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਾਈਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਦਾ ਅਤੇ ਮੁੜਦਾ ਰਿਹਾ , ਅੱਧਿਆਂ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ , ਦੂਜਾ ਸਿਰਾ ਉੱਪਰਲੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ; ਅਤੇ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੰਘਦਾ ਅਤੇ ਮੁੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬੁੜਬੁੜ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਸੀ , ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਇਰਾਦਾ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ। ਐਥੋਸ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੰਨੇ ਦਿਲਚਸਪ ਜਾਪਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ , ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਹੇਠਲੇ ਮੋਰੀ ਦੇ ਖੁੱਲਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾ ਕੇ ਖੁਦ ਝੁਕਿਆ ਰਿਹਾ।

"ਸੁਣੋ , ਮਿਲਾਡੀ ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਮਾਮਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਬੈਠੋ , ਅਤੇ ਆਓ ਇਸ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰੀਏ। "

"ਮਿਲਾਡੀ !" ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਦੀ ਹਾਂ ," ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।

"ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜਹਾਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਚਾਲਕ ਦਲ ਹੈ , ਜਿਸਦਾ ਕਪਤਾਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ , ਚਾਰੇਂਟੇ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ , ਕਿਲ੍ਹੇ ਆਫ਼ ਦ ਪੁਆਇੰਟ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਸਵੇਰੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। "

"ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਰਾਤ ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ ?"

"ਤੁਰੰਤ ! ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ , ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਦੋ ਆਦਮੀ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਾਓਗੇ , ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਣ ਦਿਓਗੇ; ਫਿਰ, ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ। ਹੁਣ ਆਓ ਆਪਾਂ ਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਣਯੋਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਾ ਕਰਾਂ।"
ਦੋਨਾਂ ਵਾਰਤਾਕਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪਲ ਡੂੰਘੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਤੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਜੋ ਕਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੋਲੀਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿੱਚ ਉੱਕਰ ਸਕੇ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਸ ਪਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ।
ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮ ਪਸੰਦ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਇੱਕ ਹਵਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਥੋਸ ਲਈ। ਫਿਰ ਤਿੰਨੋਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਸੁਚੇਤ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ।
"ਤੁਸੀਂ ਲੰਡਨ ਜਾਓਗੇ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਡਿਊਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਮੈਨੂੰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਇਸ ਵਾਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰ ਵਜੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
"ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਦੋਗਲੇਪਣ ਦੇ ਇੱਕ ਅਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ।
"ਹਾਂ, ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇਹ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬੁਇੰਘਮ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ; ਪਰ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਦਾ ਹੀ ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਕੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਧਮਕੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ?"
"ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਹਨ।"
"ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਇਹ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਬੋਇਸ-ਰਾਬਰਟ ਅਤੇ ਮਾਰਕੁਇਸ ਡੀ ਬਿਊਟਰੂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਸ ਇੰਟਰਵਿਊ 'ਤੇ ਜੋ ਡਿਊਕ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਮੈਡਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਮੈਡਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਨੇ ਇੱਕ ਭੇਸ ਬਦਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਮਹਾਨ ਮੁਗਲ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ ਡੀ ਗੁਇਸ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਖਰਚਾ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ।"
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਉਸਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ - ਉਸ ਰਾਤ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਇਤਾਲਵੀ ਜੋਤਸ਼ੀ ਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਈ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੇ; ਕਿ ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚਿੱਟਾ ਚੋਗਾ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਹੰਝੂਆਂ, ਮੌਤ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਕਰਾਸਬੋਨਸ ਸਨ - ਕਿਉਂਕਿ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਗੋਰੀ ਔਰਤ ਦੇ ਭੂਤ ਵਜੋਂ ਜਾਣਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੂਵਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"
"ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਐਮੀਅੰਸ ਵਿਖੇ ਸਾਹਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ; ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰੋਮਾਂਸ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਬੜੀ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ, ਬਾਗ਼ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਤ ਦੇ ਰੋਮਾਂਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਦਾਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੋਰਟਰੇਟ ਦੇ ਨਾਲ।"
"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ।"
"ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਦੱਸੋ ਕਿ ਮੈਂ ਮੋਂਟੇਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ; ਕਿ ਮੋਂਟੇਗ ਬੈਸਟਿਲ ਵਿੱਚ ਹੈ; ਕਿ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਲੀਟਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਤਸ਼ੱਦਦ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ।"
"ਬਿਲਕੁਲ।"

"ਇਹ ਵੀ ਜੋੜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਈਲ ਆਫ਼ ਰੀ ਛੱਡਿਆ ਸੀ, ਮੀਂਹ ਵਿੱਚ, ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਯਾਦ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ?" "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗੀ: ਮੈਡਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੀ ਗੇਂਦ; ਲੂਵਰ ਵਿਖੇ ਰਾਤ; ਐਮੀਂਸ ਵਿਖੇ ਸ਼ਾਮ; ਮੋਂਟੇਗ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ; ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ।"
"ਬੱਸ, ਬੱਸ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ। ਤੇਰੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮਿਲਾਡੀ।" "ਪਰ," ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇਹ ਭੜਕਾਊ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਿੱਤੀ, "ਜੇਕਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਿਊਕ ਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਦੇਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"
"ਡਿਊਕ ਪਾਗਲਪਨ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਮੂਰਖਤਾ ਦੇ," ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੈਲੇਡਿਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਯੁੱਧ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯੁੱਧ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸਨਮਾਨ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਖੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੀ, "ਜੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?"
"ਜੇ ਉਹ ਜ਼ਿੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜੇ ਉਹ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ--" ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਰਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ: "ਜੇ ਉਹ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ--ਖੈਰ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਮੈਨੂੰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਇੱਥੇ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ," ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਜਦੋਂ, 1960 ਵਿੱਚ, ਡਿਊਕ ਦੇ ਉਸੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਲਈ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਾਲਾ ਰਾਜਾ ਹੈਨਰੀ ਚੌਥਾ, ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ, ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਆਸਟਰੀਆ ਨੂੰ ਤਬਾਹ

ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਖੈਰ, ਕੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰੀ ਜਿਸਨੇ ਆਸਟਰੀਆ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ? ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?"
"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਰੂ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੋਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਨਾਲ ਵਾਰ?"
"ਬਿਲਕੁਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਵੈਲੈਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ?" "ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਵੰਡਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਬਣਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੇ। ਹਾਂ, ਅਤੇ ਦੇਖੋ--ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਹੁਣੇ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਉਰਿਟਨ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਉਸਨੂੰ ਐਂਟੀ-ਇਰਾਨੀਸਟ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਦਾਸੀਨ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ, ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਔਰਤ, ਜਿਸਦਾ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਝਗੜਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਡਿਊਕ ਦੇ ਬਹਾਦਰੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਰਹੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਸਦੀਵੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਦੀਵੀ ਬੇਵਫ਼ਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ਹੋਣਗੇ।"
"ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਔਰਤ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਖੈਰ, ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਜੈਕ ਕਲੇਮੈਂਟ ਜਾਂ ਰਾਵੇਲੈਕ ਦਾ ਚਾਕੂ ਕਿਸੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇਗੀ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਕਤਲ ਦੀ ਸਾਥੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਕੀ ਰਵੇਲੈਕ ਜਾਂ ਜੈਕ ਕਲੇਮੈਂਟ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਇੰਨੇ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਨ। ਨਿਆਂ ਦਾ ਮਹਿਲ ਹਰ ਕਿਸੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਾੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਮਹਾਰਾਣੀ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਅੱਗ ਕਿਸੇ ਜ਼ਾਲਮਾਨਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ?" ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ।

"□□□, □□□□□□□□?" □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ "□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□; □□□ □□□ □□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□, □□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□□□□□□□□, □□□ □□□ □□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□, □□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□, □□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□"
"□□ □□□□□ □□," □□□□□□□ □□ □□□□□ "□□□ □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□?"
"□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□ □□ □□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□ □□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□, □□ □□ □□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□"
"□□ □□ □□□ □□□□□□, □□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□, □□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□ □□□ □□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□"
"□□ □□□ □□ □□," □□□□□□ □□ □□□□□
"□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□ □□□□□□□"
"□□ □□□ □□□□□□□□"
"□□□ □□," □□□□□□□ □□ □□□□, "□□□ □□□ □□□□ □ □□□□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□ □□□"
"□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□," □□□□□□ □□ □□□□ □□□□□; "□□□ □□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□ □□ □□□□ □□□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□ □□□□ □□ - □□□□, □□□□□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□-□□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□; □□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□ □□□□ □□ □□ □□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□; □□ □□□□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□ '□□ □□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□, □□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□, □□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□□ □□; □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□, □□□ □□ □□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□ □□ □□ □□□□□ □□□ □□, □□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□□□□ □□ □□ □□□□ □□□□□□□ □□; □□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□" □□□□□□□□□, □□ □□ □□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□, □□□□□ □□□ '□□ □□ □□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□, □□□□ □□ □□□ □□□ □□ □□□□□ □□□ '□□ □□ □□□□□ □□□ □□□ □□ □□ □□ □□ □□ □□□□□□□, - □□□□□ □□ □□□ □□□□

ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੀਮਾ - ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। "ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਸੁੱਕੇ ਜਿਹੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਲਹਿਜੇ ਦੇ ਦੂਤ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ - "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਗੇ?"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ?" ਰਿਲੇਯੂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।"
"ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ?" ਡਿਊਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇੰਟ੍ਰਿਗੈਂਟ ਹੈ।"
"ਉਹ ਨੈਨਟੇਸ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਥੇ ਸੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਰਾਣੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਨੂੰ?" ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਨੂੰ।"
"ਅਤੇ ਕਿਸ ਲਈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ; ਭੇਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਔਰਤ ਕਿਸ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੈ?" "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੇ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। "ਉਹ ਸਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੂਤ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਿਆਨਕ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਉਸ ਦੁਖੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਤੋਂ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੁਇੰਘਮ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਬੂਤ।"
"ਇੱਕ ਸਬੂਤ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ; "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦਸ ਹੋਣਗੇ।"
"ਖੈਰ, ਫਿਰ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਚੀਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਬੂਤ ਲਿਆਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੈਸਟਾਈਲ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ; ਪਰ ਅੱਗੇ?"
"ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਬੈਸਟਿਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਆਹ, ਮਾਫ਼ ਕਰ!" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਓਨਾ ਹੀ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ--"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਇੱਕ ਸਹੀ ਬਦਲਾ। ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਆਦਮੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਦਮੀ; ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਦੇ ਦਿਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਬਦਨਾਮ ਜੀਵ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗਦੇ ਹੋ

ਉਸਨੂੰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ - ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀਪਸੰਦ, ਇੱਕ ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗੱਦਾਰ ਹੈ।" "ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਬਦਨਾਮ, ਰਾਖਸ਼, ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ!"
"ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਾਗਜ਼, ਇੱਕ ਤਵੀਤ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿਆਹੀ ਦੇ ਦਿਓ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜ।"
ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੋਟ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ। ਐਥੋਸ, ਜਿਸਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ।
"ਖੈਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਅੰਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਨ ਦਿੰਦੇ?"
"ਚੁੱਪ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਉਹ ਸਭ ਸੁਣ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"
"ਤੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ; ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬੋਲੇਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਲਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੜਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਐਸਕੁਇਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਕਹਾਂਗਾ। ਬਾਕੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ; ਇਸ ਬਾਰੇ ਬੇਚੈਨ ਨਾ ਹੋ।"
"ਸਿਆਣੇ ਬਣੋ, ਐਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਾਂ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਐਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਆਪਣਾ ਘੋੜਾ ਲੈ ਲਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਸ਼ੂਅਰਾਂ ਦੇ ਬੰਨ੍ਹ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਚਾਰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋਹਰੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਉਮੀਦ ਵਾਂਗ, ਕੈਂਪ ਦਾ ਰਸਤਾ ਫੜਿਆ।

∞f [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸਰਾਏ ਵੱਲ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਅਫ਼ਸਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਾਥ ਭੇਜਿਆ ਹੈ।"
"ਉੱਪਰ ਜਾਓ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਪੂੰਝਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ।
ਉਹ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਲਟ ਨੂੰ ਧੱਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜਿਆ।
ਐਥੋਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲਟਕਾ ਕੇ। ਇਸ ਮੂਰਖ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਡਰ ਗਿਆ।
"ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?" ਉਹ ਚੀਕੀ।
"ਹੰਫ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, "ਇਹ ਜ਼ਰੂਰ ਉਹ ਹੈ!"
ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਛੱਡ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਫ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇ।
"ਹੁਣ ਤੱਕ, ਠੀਕ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਕੋਮਤੇ ਦੇ ਲਾ ਫੇਰੇ!" ਮਿਲਾਡੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਖਿੱਚਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਕੰਧ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਂ, ਮਿਲਾਡੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕੌਮਟੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੈਠੋ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਜਿਵੇਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ।"
ਮਿਲਾਡੀ, ਅਕਹਿ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠ ਗਿਆ।
"ਤੂੰ ਯਕੀਨਨ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਪਰ ਤੂੰ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਰ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ; ਪਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਰਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੁੜ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"
ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਯਾਦ ਆਈਆਂ, ਇੱਕ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਕਰਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਕਰ ਲਿਆ।
"ਹਾਂ, ਨਰਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਨਰਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਰਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਨਰਕ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਿਹਰਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਸਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਦਾਗ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਦਾਗ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਝਰਨੇ ਨਾਲ ਹਿੱਲ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕ ਉੱਠੀ।
ਐਥੋਸ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦੇ ਸੀ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਦਾ ਸੀ? ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਵੀ ਕਾਮਟੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਕਲਾਰਿਕ ਨਾਮ ਨੇ ਐਨ ਡੀ ਬਰੂਇਲ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਭਰਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ? ਸਾਡੀ ਸਥਿਤੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮੰਨਦੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਯਾਦ ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਦਮਨਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਯਾਦ ਕਈ ਵਾਰ ਖਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"
"ਪਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੋਖਲੀ, ਧੁੰਦਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਉਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਅਦਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ, ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੱਕ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਫਿੱਕੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦੌੜ ਗਈ।
"ਸੁਣੋ! ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਗਹਮ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੋਂ ਦੋ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ ਸਨ; ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਸੀ; ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚ

ਵਿੱਚ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਦਨਾਮ ਭੇਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕਾਤਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ, ਗੇਂਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਖੁੰਝ ਗਿਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੀਫ਼ਰ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਰੀਲੀ ਵਾਈਨ ਭੇਜੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਪੀੜਤ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਵਾਈਨ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਆਈ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਰ ਹੁਣ ਇਸ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਜੋ ਮੈਂ ਹੁਣ ਭਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਰਿਏਲੀਯੂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਮੰਗਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਡਿਊਕ ਆਫ਼ ਬੁਇੰਗਹਮ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ..." ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈਂ!" ਉਹ ਚੀਕੀ।
"ਸ਼ਾਇਦ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣੋ। ਬੁਟਿੰਗਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿਓ - ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਖਿੱਚੋ, ਜੋ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਆਖਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੋਖਲੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਮੈਡਮ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ!"
"ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਗੇ।"
ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੱਕਰ ਆ ਗਈ। ਇਸ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਯਾਦਾਂ ਆ ਗਈਆਂ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਖੂਨ ਦੀ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਵਾਂਗ

ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ , ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ 'ਤੇ ਫੇਰਿਆ , ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢਿਆ , ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ।

ਮਿਲਾਡੀ , ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੀ ਪਈ , ਚੀਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਜੀਭ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਝੁੰਡ ਵਰਗੀ ਸੀ। ਹਨੇਰੇ ਟੇਪੇਸਟ੍ਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੇਚੈਨ , ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਦੇ ਨਾਲ , ਉਹ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਤਸਵੀਰ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਪਿਸਤੌਲ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ , ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਇੰਨਾ ਫੈਲਾਇਆ ਕਿ ਹਥਿਆਰ ਲਗਭਗ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਛੂਹ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਫਿਰ , ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਤੇ ਦੀ ਪਰਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ , "ਮੈਡਮ ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ , "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਲ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਦਿਓ ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। "

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਨਾਲ , ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ; ਪਰ ਉਹ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ , ਉਹ ਅਡੋਲ ਰਹੀ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਹੈ ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਸੁੰਗੜਨ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟਰਿੱਗਰ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ; ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ , ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ , ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਫੜ ਲਿਆ।

"ਲੈ ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ , "ਅਤੇ ਸਰਾਪਿਆ ਜਾ !"

ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ , ਪਿਸਤੌਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਲੈਂਪ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ , ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ , ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ :

ਦਸੰਬਰ ≤, ~♣€♥

ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਰਿਏਲੀਯੂ

"ਅਤੇ ਹੁਣ ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ , ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਹਿਨਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ 'ਤੇ ਫੂਕ ਮਾਰੀ , "ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦੰਦ ਕੱਢ ਲਏ ਹਨ , ਸੱਪ , ਜੇ ਤੂੰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਡੰਗ ਮਾਰ। "

ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਵੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਬਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਘੋੜਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

"ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਂ ਗੁਆਏ, ਬਿੰਦੂ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਾ ਛੱਡੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਨਾ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ।"
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਲਏ।
ਐਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਛਾਲ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਦੌੜ ਨਾਲ ਨਿਕਲ ਪਿਆ; ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਸੁਣਨ ਲਈ ਰੁਕ ਗਿਆ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਟਾਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕਈ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੀਥ ਅਤੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਰਗੜਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਂਪ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸੌ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੜਕ ਦੇ ਪਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?" ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਹਾਦਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹੈ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਐਥੋਸ," ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੇ ਗਏ ਚੰਗੇ ਪਹਿਰੇ ਲਈ ਮੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਸੱਜਣੋ, ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਾਂ; ਗੇਟ ਲੈ ਜਾਓ। ਸ਼ਬਦ ਹੈ, 'ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਰੇ।'"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਨੇ - ਉਸ ਰਾਤ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ ਸੀ।
"ਖੈਰ!" ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੁਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ, "ਖੈਰ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਸੀ!"
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਸਿਵਾਏ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣ ਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਟ੍ਰੇਨ ਛੱਡਦਾ ਹੈ, ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ।
ਮਿਲਾਡੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਦੋ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਉਸਨੂੰ

ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕੋਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਐਥੋਸ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਖੁਲਾਸਾ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ; ਪਰ ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣਾ , ਆਪਣੀ ਆਮ ਹੁਨਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੈ ; ਅਤੇ ਫਿਰ , ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ , ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ , ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਉਹ ਸੱਤ ਵਜੇ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ 'ਤੇ ਸੀ ; ਅੱਠ ਵਜੇ ਉਹ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਸੀ ; ਅਤੇ ਨੌਂ ਵਜੇ , ਜਹਾਜ਼ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ , ਬੇਓਨ ਲਈ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ , ਨੇ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ , ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾਇਆ।

∞♣ ਦ ਬੇਸਸ਼ਨ

ਸੇਂਟ -ਗਰਵੇਸ

ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ , ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ। ਐਥੋਸ ਧਿਆਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ; ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣਾ ਮੁਸਤਫਾ ਮਰੋੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ; ਅਰਾਮਿਸ ਨੀਲੇ ਮਖਮਲ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਹਲਕੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਪਰਡੀਯੂ , ਸੱਜਣੋ ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਉਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ , ਨਹੀਂ ਤਾਂ , ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ , ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਢਾਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ ਇੱਕ ਰਾਤ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਆਹ , ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ , ਸੱਜਣੋ ? ਇਹ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਸੀ। "

"ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤੀ ਠੰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ , ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਅਜੀਬ ਸੀ।

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ !" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਓ!" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ , ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਝੁਰੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ। "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਹੈ। "

"ਅਰਾਮਿਸ ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਰਸੋਂ ਪਾਰਪਾਇਲਟ ਦੀ ਸਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਗਏ ਸੀ ?"

"ਹਾਂ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਰਿਹਾ?"
"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਖਾਧਾ। ਪਰਸੋਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਕੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਮੱਛੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?"
"ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਜੋ ਡਾਈਕ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਭਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੇਰਾ ਇਹੀ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਰਾਮਿਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਕਿਉਂ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਂ, ਐਥੋਸ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਪਾਰਪਾਈਲੋਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਂਗੇ।" "ਚਲੋ ਫਿਰ ਪਾਰਪਾਈਲੋਟ ਚੱਲੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਕੰਧਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹਨ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਸੰਕੇਤ ਦੁਆਰਾ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਗੰਭੀਰ ਹਨ, ਨੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕਹੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਪੋਰਥੋਸ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ।
ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਚੁੱਪਚਾਪ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਰਿਹਾ; ਗਰੀਬ ਮੁੰਡਾ ਬੋਲਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉਹ ਪਾਰਪਾਇਲਟ ਦੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਸਵੇਰ ਦੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਮੰਗਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ। ਸਵੇਰ ਦਾ ਢੋਲ ਹੁਣੇ ਹੀ ਵਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਹਰ ਕੋਈ ਰਾਤ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਨਮੀ ਵਾਲੀ ਸਵੇਰ ਦੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਡਰੈਗਨ, ਸਵਿਸ, ਗਾਰਡਸਮੈਨ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਏ ਜੋ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਮਸਤੇ, ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਾਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ।

"ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਤ ਦਾ ਅੱਗੇ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗੇ।"
"ਆਹ, ਹਾਂ," ਇੱਕ ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਂਡੀ ਦਾ ਗਲਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਘੁੱਟ ਭਰੀ। "ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਸੱਜਣੋ, ਅੱਜ ਰਾਤ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਏਲਾਈ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਘੁਸਪੈਠੀਏ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਰਲ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਖੈਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਦੱਸੋ ਕਿ ਰਾਤ ਕੀ ਬੀਤਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਗੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ?" ਇੱਕ ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਬੀਅਰ ਦੇ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਰਮ ਪੀ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਕੋਣ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਊਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬੈਰਲ ਵੀ ਲਗਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਸਾਹ ਆਇਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਬੁਰਜ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੱਲ ਗਈ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਗੜ੍ਹ ਹੈ?" ਇੱਕ ਅਜਗਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸਦਾ ਤਲਵਾਰ ਇੱਕ ਹੰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਕਾਉਣ ਲਈ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਸੇਂਟ ਗਰਵੇਸ ਦਾ ਗੜ੍ਹ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਿੱਛੇ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਰੋਏਲ-ਲਾਈਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ।"
"ਕੀ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਗਰਮ ਸੀ?"
"ਹਾਂ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਆਦਮੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਰੋਏਲਿਸ ਨੇ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ।" "ਬਾਲਜ਼ੇਮਪਲੂ!" ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਹੁੰਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ ਖਾਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਾ ਲਈ ਸੀ। "ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਹ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਬੁਰਜ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਪਾਇਨੀਅਰ ਭੇਜਣਗੇ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਦਾਅ!"
"ਆਹ, ਵੂਈ, ਇੱਕ ਵੈਜਰ!" ਸਵਿਸ ਚੀਕਿਆ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ," ਅਜਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਥੁੱਕ ਵਾਂਗ ਦੋ ਵੱਡੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕੁੱਤਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨੂੰ ਇਮਨੀ ਵਿੱਚ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, "ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਇੱਕ ਟਪਕਦਾ ਹੋਇਆ ਪੈਨ ਤੁਰੰਤ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਪੰਛੀ ਦੀ ਚਰਬੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਵਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸੀ," ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹੰਸ ਦੀ ਗਰੀਸ ਬੇਸਡ੍ਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।" "ਇਰੇ!" ਅਜਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹੁਣ ਬਾਜ਼ੀ 'ਤੇ! ਅਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹਾਂ, ਮਹਾਮਹਿਮ ਐਥੋਸ।"
"ਹਾਂ, ਬਾਜ਼ੀ!" ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਸਾਥੀ, ਮੈਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ, ਅਰਾਮਿਸ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸੇਂਟ ਗਰਵੇਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਰੁਕਾਂਗੇ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਨੂੰ ਉਜਾੜਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਰੇ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ; ਉਹ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਏ।
"ਪਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਮ ਦੇ ਮਾਰ ਦੇਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"
"ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸੱਜਣੋ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਮਰੋੜਦੇ ਹੋਏ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬਾਜ਼ੀ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਐਮ. ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤਾਂ ਆਓ ਆਪਾਂ ਸੂਲੀ ਠੀਕ ਕਰੀਏ।" "ਤੁਸੀਂ ਚਾਰ ਸੱਜਣ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਹਾਂ; ਅੱਠਾਂ ਲਈ ਅਸੀਮਤ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ। ਕੀ ਇਹ ਚੱਲੇਗਾ?"
"ਵੱਡੀ," ਐਮ. ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਬਿਲਕੁਲ," ਅਜਗਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ," ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਚੌਥੇ ਆਡੀਟਰ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸਾਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਨੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤ ਹੈ।
"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਲਈ ਨਾਸ਼ਤਾ ਤਿਆਰ ਹੈ," ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਲਿਆਓ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਟੋਕਰੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਰੁਮਾਲ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਘਾਹ 'ਤੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਟੋਕਰੀ ਚੁੱਕੀ, ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੈਕ ਕੀਤਾ, ਬੋਤਲਾਂ ਜੋੜੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਟੋਕਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ।
"ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਿੱਥੇ ਖਾਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋ ਪਿਸਤੌਲ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਤ ਦੇ ਦਿਆਂ, ਮੇਰੇ ਅਫ਼ਸਰ?" ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਐਂਪੇਨ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਫਰਕ ਨੈਪਕਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਓਨੀ ਚੰਗੀ ਸੌਦਾਬਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਐਂ-ਪੈਗਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੋਤਲਾਂ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਬਦਲ ਲਈ। "ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਮੇਰੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸੈੱਟ ਕਰੋਗੇ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੋਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਾਂ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਹਲਕੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੇਬ ਤੋਂ ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਪਾਣੀ ਕੱਢਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ।"
"ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੋਂ ਪੰਝੀ ਮਿੰਟ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਤੇਜ਼ ਹਾਂ।"
ਅਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸਾਰੇ ਹੈਰਾਨ ਲੋਕਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ, ਨੌਜਵਾਨ ਸੇਂਟ ਗਰਵੇਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਗਏ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਟੋਕਰੀ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁੱਛਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।
ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਕੈਂਪ ਦੇ ਘੇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਨ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਸਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਤਸੁਕ ਲੋਕ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਬਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਇਹ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਚੱਕਰ ਦੀ ਰੇਖਾ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?"

"ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਪਾਰਪਾਈਲੋਟ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿੱਦੀ ਸਾਥੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ, ਜੋ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਥੇ ਤਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੁਰਜ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਆ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, "ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਡਾਊਨਜ਼ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਸੀ।"
"ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਦੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜਾਸੂਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਥੋਸ ਸਹੀ ਹੈ: ਜਾਨਵਰ ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।" "ਇੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਰੂਥਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੱਛੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਛਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਆਪਣੇ ਖੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਛੀ, ਮੱਛੀ ਅਤੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਮੁੱਖ ਦਾ ਜਾਸੂਸ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਡੇ ਉੱਦਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਓ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾਇਆ ਹੈ - ਇੱਕ ਦਾਅ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਚੇ ਕਾਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ, ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਵਾਂਗੇ, ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੇਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਜੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਹੈ।"

"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਗੇਂਦ ਮਾਰਾਂਗੇ।"
"ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੇਂਦਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।" "ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲਿਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ।"
"ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਹੈਂ, ਦੋਸਤ ਪੋਰਥੋਸ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਬੋਝ ਕਿਉਂ ਪਾਈਏ?" "ਮੈਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਬੰਦੂਕ, ਬਾਰਾਂ ਕਾਰਤੂਸ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਊਡਰ ਫਲਾਸਕ ਬਹੁਤ ਬੇਕਾਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ।"
"ਖੈਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"
"ਉਸਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਫ੍ਰੈਂਮੈਨ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇੰਨੇ ਹੀ ਰੋਏਲਾਈ ਵੀ।"
"ਫਿਰ ਕੀ?"
"ਲਾਸ਼ਾਂ ਲੁੱਟੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕੀ? ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਤੂਆਂ ਦਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।"
"ਖੈਰ?"
"ਖੈਰ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਤੂਸ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਫਲਾਸਕਾਂ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗੇ; ਅਤੇ ਚਾਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਗੇਂਦਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪੰਦਰਾਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਲਈ ਸੌ ਹਥਿਆਰ ਹੋਣਗੇ।"
"ਓ, ਐਥੋਸ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ ਹੋ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ। ਇਕੱਲਾ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੁਰਜ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਵੇਖ ਕੇ - ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕ ਸੀ - ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਸਕਰਟ ਤੋਂ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਪਰ," ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਉਸੇ ਹੀ ਚੁੱਪ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਛਿੱਲਾਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗੇ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਚੁੱਕੀ।

ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਕਰੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢਿਆ, ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਈਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕੋਫ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਥੁੱਕ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦੇ ਕੰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਝਰਨੇ ਕੋਲ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਟੋਕਰੀ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੱਲਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਪਲ ਭਰ ਦੇ ਪੈਂਟੋਮਾਈਮ ਦੁਆਰਾ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਗਾਰਡ ਤੋਂ ਵੈਨਗਾਰਡ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਮੁੜੇ।
ਕੈਂਪ ਦੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਪਾਹੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਐਮ. ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ, ਅਜਗਰ, ਸਵਿਸ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਬੀਓਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਹਿਰਾਇਆ।
ਸਾਰੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਹੂਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਾਰੇ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

∞♥ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਦ

ਮਸਕੀਟੀਅਰ

ਐਥੋਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੜ੍ਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲਾਸ਼ਾਂ, ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਅਤੇ ਰੋਏਲਿਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। "ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਮੁਹਿੰਮ ਦੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲੀ ਸੀ, "ਜਦੋਂ ਕਿ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਮੇਜ਼ ਵਿਛਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਓ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਤੂਸਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਸੱਜਣ," ਉਸਨੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।"

"ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ।"

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦਿਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਓ।"

"ਸਵਰਗ ਛੱਡ ਦਿਓ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

"ਇਹ ਸਰੀਰ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ।"

"ਜੱਜ, ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਨਾ ਕਰੋ, ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕਿੰਨੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ, ਸੱਜਣ?"

"ਬਾਰਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਟ?"

"ਸੌ।"

"ਅਸੀਂ ਜਿੰਨੇ ਚਾਹਾਂਗੇ ਓਨੇ ਹੀ ਹਨ। ਆਓ ਬੰਦੂਕਾਂ ਲੱਦ ਲਈਏ।"

ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਆਖਰੀ ਮਸਕੇਟ ਲੋਡ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਾਸ਼ਤਾ ਤਿਆਰ ਹੈ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਗ੍ਰੀ-ਮੌਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੁਰਜ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਮਿਰਚਾਂ ਦੇ ਢੋਲ ਵਰਗਾ ਸੀ, ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼, ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਰੋਟੀ, ਦੋ ਕਟਲੇਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਵਾਈਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ।

"ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਜ਼ ਤੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਤੁਰਕਾਂ, ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਰਜ਼ੀ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭੇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਿਓਗੇ।"
"ਮੈਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਾਂਗਾ, ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਸੁਆਦੀ ਨਾਸ਼ਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪੰਜ ਸੌ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੂਪ-ਹੋਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਸਾਨੂੰ ਹੀਰੋ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਦੋ ਵਰਗ ਦੇ ਮੂਰਖ ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਭੇਤ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਰਾਜ਼ ਇਹ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਰਾਤ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਇੰਨਾ ਕੰਬ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਡੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਦੇਖਿਆ--"
"ਚੁੱਪ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਤੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਤੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈਂ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ ਤੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।"
"ਕਿੱਥੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੋ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਰੈੱਡ ਡਵਕੋਟ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿਖੇ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਜੇ ਇੰਨਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੱਡ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਹ ਲਿਆ।
"ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਮਿਲਾਡੀ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਔਰਤ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸਪਾਰਕਲਿੰਗ ਵਾਈਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ। "ਖਲਨਾਇਕ ਮੇਜ਼ਬਾਨ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਂਪੇਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੰਜੂ ਵਾਈਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੈਨਸੀਜ਼ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ! ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਔਰਤ, ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਆਲੂ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖੇ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਕੇ, ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ

ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਸਿਰ ਮੰਗ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਕੀ! ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਸਿਰ ਮੰਗ ਕੇ?" ਡਰ ਨਾਲ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ, ਇਹ ਇੰਜੀਲ ਵਾਂਗ ਸੱਚ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ।"
"ਮੈਂ ਵੀ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਐਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਡਿੱਗਣ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਨੂੰ ਉਡਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਆਖਰੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕਦਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਈ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ। ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰਾ ਅਜਨਬੀ ਮਿਊੰਗ; ਫਿਰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ; ਅਗਲਾ ਮਿਲਾਡੀ, ਜਿਸਦਾ ਭੇਤ ਮੈਂ ਖੋਜ ਲਿਆ ਹੈ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਜਿਸਦਾ ਬਦਲਾ ਮੈਂ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਖੈਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਹਾਂ - ਇੱਕ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ। ਸਰਾਪਾ! ਜੇ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦੁਆਰਾ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ? ਮੌਕੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ; ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋ?"
"ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ।"
"ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ?"
"ਵੀਹ ਆਦਮੀ।"
"ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀ?"
"ਸੋਲਾਂ ਪਾਇਨੀਅਰ, ਚਾਰ ਸਿਪਾਹੀ।"
"ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ?"
"ਪੰਜ ਸੌ ਕਦਮ।"
"ਚੰਗਾ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮੁਰਗੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਵਾਈਨ ਪੀਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਤੁਹਾਡੀ ਸਿਹਤ ਲਈ!" ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।

"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਲਈ! ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸ਼ੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।"
"ਬਾਹ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਮਹਾਨ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
ਆਪਣੇ ਗਲਾਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਿਗਲਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਰੱਖਿਆ, ਐਥੋਸ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਬੰਦੂਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਖੋਖਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਗਿਆ।
ਪੋਰਥੋਸ, ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰ ਦੁਬਾਰਾ ਲੋਡ ਕਰੇ।
"ਪਾਰਡੀਯੂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀਹ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਵੰਡ ਦੇਈਏ ਜੋ ਛੁਰੀਆਂ, ਛੁਰੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਲਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸਨ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਪਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ।"
"ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਹਨ, ਜੋ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹਨ।"
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਰੀਬ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਨਫ਼ਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।"
"ਉਹ ਇੱਕ ਬੁਰਾ ਪੁਜਾਰੀ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੂੰ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਸੱਚੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਰਾਮਿਸ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਤੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਲੈ ਕੇ, ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਪਾਇਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਦਿੱਖ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਰੁਕ ਗਏ: "ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ ਇਸ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰ

ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਥੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੰਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਖਾਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰੋ, ਜਾਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਆਓ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਵਾਗਤੀ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ, ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪੀਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ।"
"ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖ, ਐਥੋਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ; "ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ?"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਮ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਮਾੜੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇਬਾਜ਼, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰਨ ਦਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖਣਗੇ।"
ਦਰਅਸਲ, ਉਸੇ ਪਲ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਗੇਂਦਾਂ ਐਥੋਸ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀਵਾਰ ਨਾਲ ਲੱਗ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਇੱਕ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੂਹ ਸਕੀ।
ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਤਿੰਨ ਸਿਪਾਹੀ ਮਾਰੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਇਨੀਅਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਗ੍ਰੀਮੌਡ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਅਜੇ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੈ, "ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੰਦੂਕ!"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੁੜ ਲੋਡ ਕਰ ਲਈਆਂ ਸਨ; ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਹੋਈ। ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਅਤੇ ਦੋ ਪਾਇਨੀਅਰ ਮਾਰੇ ਗਏ; ਬਾਕੀ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਭੱਜ ਗਈ।
"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ, ਇੱਕ ਉਡਾਣ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਏ, ਜੰਗੀ ਮੈਦਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਦੀਆਂ ਅੱਧੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਭਗੌੜੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੁਕਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜਿੱਤ ਦੀਆਂ ਟਰਾਫੀਆਂ ਲੈ ਕੇ।
"ਮਸਕੇਟ ਦੁਬਾਰਾ ਲੋਡ ਕਰੋ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਸੱਜਣੋ, ਆਪਣਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਰਹੇ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਮੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਲਾਡੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਕਿੱਥੇ

ਜਾਂਦੀ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਮਿਲਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।
"ਉਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਂਦੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ?"
"ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਕਤਲ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਮਿਕ ਚਿਹਰਾ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਹ ਬਦਨਾਮ ਹੈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਸ ਬਾਰੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਸਾਡੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਦੀ ਅੱਧੀ-ਪਾਈਕ ਲੈ ਜਾਓ, ਇਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਉੱਪਰ ਲਗਾਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਰੋਏਲਿਸ ਦੇ ਇਹ ਬਾਗ਼ੀ ਦੇਖ ਸਕਣ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ। ਇੱਕ ਪਲ ਅੱਗੇ, ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਟਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਗੜਗੜਾਹਟ ਨੇ ਇਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ; ਅੱਧਾ ਕੈਂਪ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਸੀ।
"ਕਿਵੇਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਪਰ ਡਿਊਕ ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਹੈ।"
"ਡਿਊਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੈ; ਡਿਊਕ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਉਹ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।" ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਬੂੰਦ ਪਾਈ ਸੀ।
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਘੋੜੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਕਾਠੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਚੋਗੇ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਲੇਸ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਪਾਪੀ ਦੀ ਮੌਤ।"
"ਆਮੀਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਲਈ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੋਗੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਨ ਦਾ ਤੋਹਫ਼ਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਵਸੂਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ

ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। "

"ਪਰ ਇਹ ਜੀਵ ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਭੂਤ ਹੋਵੇਗਾ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਪਲੇਟ ਅਰਾਮਿਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਰਗੀ ਨੂੰ ਕੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ।

"ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਨ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਨ, ਕੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?"

"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ। "

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਇਹ ਨਹੀਂ ਗਿਣਾਂਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਹਾਂ। "

"ਕੀ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਿਲਕੁਲ। "

"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਉਹ ਛੱਰਾ ਹੈ?" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਦੇ ਡੱਬੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਮਤੀ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਕੰਬਣੀ ਨੂੰ ਉਹ ਛੁਪਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ :

ਦਸੰਬਰ ≤, ~♣€♥

ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਨੀ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।

"ਰਿਫਲੀਯੂ "

"ਅਸਲ ਵਿੱਚ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮੁਕਤੀ ਹੈ। "

"ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ।

"ਇਸਦੇ ਉਲਟ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ। "

"ਅਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੇਗੀ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਉਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨਾਮਕ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਉਸ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ, ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਯਾਦ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜੋ

ਉਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਸਵੇਰ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੈਸਟੀਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ।"
"ਜਾਓ! ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੇਢੰਗੇ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਉਸ ਸਰਾਪੀ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਚਾਰੇ ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ-ਮਰੋੜ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਪਾਪ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ੍ਰੈਂਚ ਵਿੱਚ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਜ਼ਬੂਰ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ?" "ਮਠਾਰੂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ।"
"ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਡੁਬੋ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਿਰਫ਼ ਮਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹੀ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ।"
"ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪੋਰਥੋਸ?" ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਉਦਾਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਿਆ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਥਿਆਰਾਂ ਵੱਲ!" ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਚੀਕਿਆ।
ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਠੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਫੜ ਲਈਆਂ।
ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਦਸਤਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀਹ ਤੋਂ ਪੱਚੀ ਆਦਮੀ ਸਨ; ਪਰ ਉਹ ਪਾਇਨੀਅਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਗੈਰੀਸਨ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸਨ।
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਕੈਂਪ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਈਏ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।"

"ਅਸੰਭਵ, ਤਿੰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਨਾਸ਼ਤਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਦੂਜਾ, ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿਣੀਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਤੀਜਾ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਘੰਟਾ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਦਸ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਲੜਾਈ ਦੀ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਗੋਲੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬੰਦੂਕਾਂ ਭਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਫੌਜ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਲੋਕ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਖੱਡ ਤੱਕ ਜਾਣ ਦੇਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਕੰਧ ਦੀ ਉਹ ਪੱਟੀ ਧੱਕ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜੋ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਲੰਬਵਤ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।" "ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਐਥੋਸ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਜਰਨੈਲ ਬਣਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਿਪਾਹੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੋਈ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਪੱਖ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਿਓ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਢੱਕਦਾ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਅੱਗ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਚਾਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਡਿੱਗ ਪਏ।
ਢੋਲ ਤੁਰੰਤ ਵੱਜਿਆ, ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਟੁਕੜਾ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਟ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮਤਤਾ ਦੇ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ, ਪਰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਉਸੇ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆਤਮਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ, ਰੋਏਲਾਈ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਰਹੇ।
ਹਰ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਆਦਮੀ ਡਿੱਗ ਪਏ; ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਬਚੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।

ਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਉੱਥੇ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਨ। ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਹਮਲੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ; ਉਹ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਏ, ਅਤੇ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ।
"ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਓ। ਕੰਧ ਨਾਲ; ਕੰਧ ਨਾਲ!"
ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਦਿੱਤਾ, ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਕੰਧ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਧੱਕੇ ਜਾਣ ਵਾਂਗ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧਾਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟੱਕਰ ਨਾਲ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਟੱਕਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਧੂੜ ਦਾ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵਧਿਆ - ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ!
"ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਖਰੀ ਤੱਕ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਨਹੀਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ; "ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ, ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"
ਦਰਅਸਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ, ਮਿੱਟੀ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ, ਖੋਖਲੇ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਦਸਤੇ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਟ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਦਾਅ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਨਿਰਪੱਖ ਖਿਡਾਰੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।"
ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਆਪਣੀ ਆਮ ਠੰਡਕ ਨਾਲ, ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਵਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਲੱਭਾਂਗਾ।"
"ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ। "ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ?"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁਇੰਘਮ ਇੱਕ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰੋਗੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ਧ੍ਰੋਹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।"

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਸ ਤਰਕ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ।
"ਪਰ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ।"
"ਮੌਨਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਚੁੱਪ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਹਾਨੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘੜਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਬਹਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਚਲਾਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਿਲਾਡੀ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਨੂੰ ਛੂਹਾਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਘੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।"
"ਸ਼ਰਮ ਲਈ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਮਾਰੋ? ਨਹੀਂ, ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੱਚਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਆਪਣਾ ਵਿਚਾਰ ਦੇਖੀਏ, ਅਰਾਮਿਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਸੀ।
"ਸਾਨੂੰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਹਾਂ!" ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ।"
"ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ? ਕੀ ਸਾਡਾ ਦਰਬਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ?
ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਰਿਸ ਭੇਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਇੱਥੋਂ ਪੈਰਿਸ ਇੱਕ ਸੌ ਚਾਲੀ ਲੀਗ ਹੈ; ਐਂਜਰਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।"
"ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਰੰਗ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਵਾਂਗੀ। ਮੈਂ ਟੂਰਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ--"
ਐਥੋਸ ਦੀ ਮੁਸਕਾਨ ਦੇਖ ਕੇ ਅਰਾਮਿਸ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਖੈਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਉਂਦੇ, ਐਥੋਸ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੈਂਪ ਛੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਦੂਤ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੇ ਕੈਪੂਫਿਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਲਿਸ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਾਮ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ

ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ, "ਕਿ ਰਾਣੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵੇਗੀ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।"
"ਸੱਜਣੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੋਰਥੋਸ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।"
"ਆਹ, ਆਹ! ਪਰ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਆਮ ਅਲਾਰਮ ਵਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।"
ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਢੋਲ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਭੇਜਣ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਟਣ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?" ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਾਕ ਲੱਗਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਹੋਰ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਬੋਤਲਾਂ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫੌਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ।"
"ਮੇਰੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਢੋਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਸਨੂੰ ਆਉਣ ਦਿਓ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਥੋਂ ਸ਼ਹਿਰ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਫ਼ਰ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਆਹ, ਰੁਕੋ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਹ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ; ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।"
"ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੋ।"
"ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਗ੍ਰੀਮੌਡ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਬੁਰਜ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਈਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ 'ਤੇ ਟੋਪੀਆਂ ਪਾਓ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਓ।"
"ਓ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਆਦਮੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ।"

"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ, ਗ੍ਰੀਮੌਡ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ।
"ਬੱਸ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ।"
"ਪਰ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖਾਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ! ਐਥੋਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ!" ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚੀਕਿਆ।
"ਕੀ ਮਿਲਾਡੀ, ਇਹ ਔਰਤ, ਇਹ ਜੀਵ, ਇਹ ਰਾਖਸ਼, ਦਾ ਇੱਕ ਭਣੋਈਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭਾਬੀ ਲਈ ਬਹੁਤਾ ਨਿੱਘਾ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਏ ਓਨਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਹੈ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਪੋਰਥੋਸ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਸਦੇ ਜੀਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ।
"ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਜੰਗ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਬੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਾ ਕਰੇ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਮੈਗਡਾਲੇਨਜ਼ ਜਾਂ ਰੀਪੈਂਟੈਂਟ ਡਾਟਰਜ਼ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਰਹਾਂਗੇ।"
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।"
"ਆਹ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰੇ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਧਾਤੂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ।"
"ਹਾਂ; ਪਰ ਟੂਰਜ਼ ਨੂੰ ਕੌਣ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਨੂੰ ਕੌਣ?"
"ਮੈਂ ਬਾਜ਼ਿਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਲੈਨੇਟ ਲਈ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੈਂਪ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"
"ਯਕੀਨਨ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪੱਤਰ ਲਿਖਾਂਗੇ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।"
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਦੇਵਾਂਗੇ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਪੈਸੇ ਹਨ?"
ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਭਰਵੱਟੇ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਦੇਖਦੇ ਰਹੋ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਬਲੈਕ ਪੁਆਇੰਟ ਅਤੇ ਲਾਲ ਪੁਆਇੰਟ ਉਧਰ ਨੂੰ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਰੈਜੀਮੈਂਟ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ, ਐਥੋਸ? ਇਹ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਫੌਜ ਹੈ!"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਉੱਥੇ ਹਨ। ਦੇਖੋ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਢੋਲ ਜਾਂ ਤੁਰ੍ਹੀ ਦੇ। ਆਹ, ਆਹ! ਕੀ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ?"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਜਨ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਕੁਝ ਹਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠੇ ਸਨ, ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ਼ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਨਾ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਾਂ ਛਾਉਣੀ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਗੇ ਸਮਝ ਜਾਓਗੇ।"
"ਇੱਕ ਪਲ, ਸੱਜਣੋ, ਇੱਕ ਪਲ; ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਨਾਸ਼ਤਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿਓ।"
"ਆਹ, ਆਹ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਲੈਕ ਪੁਆਇੰਟ ਅਤੇ ਲਾਲ ਪੁਆਇੰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਹਾਂ; ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਕੈਂਪ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ 'ਤੇ ਸੱਟਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਰੁਕੇ ਹਾਂ।
ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ; ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਸਾਨੂੰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਟੋਕਰੀ ਅਤੇ ਮਿਠਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਸੀ। ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਉਸਦੇ ਮਗਰ ਆਏ, ਦਸ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ।
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ, ਸੱਜਣ?" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਚਿੱਟਾ ਝੰਡਾ, ਮਾਰਬਲਿਊ! ਸਾਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਝੰਡਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਝੰਡਾ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।"
ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਗੜ੍ਹ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਪਲੇਟਫਾਰਮ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਰੋਏਲਾਈ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਰੇਂਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਭਿਆਨਕ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਕਾਬ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।
ਪਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਗੋਲੇ ਲੰਘਦੇ ਅਤੇ ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹੇ; ਇੱਕ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਇਆ, ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਵੱਲ ਆਪਣਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮੋੜਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਂਪ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਉੱਠੀਆਂ - ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ।
ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਝਟਕਾ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਗੇਂਦਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ, ਰੁਮਾਲ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਝੰਡਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, "ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਓ! ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾਓ!"
ਐਥੋਸ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ; ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਿਆ।
"ਆਓ, ਐਥੋਸ, ਆਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ; "ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।"
ਪਰ ਐਥੋਸ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਸਮਝਦਿਆਂ, ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟੋਕਰੀ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਸਨ, ਗੇਂਦਾਂ ਦੀ ਰੇਂਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।
ਇੱਕ ਪਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਫਿਊਸਿਲੇਡ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ।

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਉਹ ਹੁਣ ਕਿਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਗੇਂਦ ਦੀ ਸੀਟੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ!"
"ਉਹ ਲਾਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਰ ਮੁਰਦੇ ਆਪਣੀ ਅੱਗ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ! ਫਿਰ ਉਹ ਸੋਚਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਪਲੂਰੀਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਸਮਝ ਗਿਆ," ਹੈਰਾਨ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੋਢੇ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ, ਫ੍ਰੈਂਚ ਨੇ, ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਦਮ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਜੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਏ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਸ਼ੋਰ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਚਾਰਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਆਲੇ- ਦੁਆਲੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗੋਲੇ ਗਰਜਦੇ ਹੋਏ ਆਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਸੀਟੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ। ਰੋਏਲਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਗੜ੍ਹ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
"ਇਹ ਰੋਇਲਿਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਢੀਠ ਲੋਕ ਹਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੰਨੇ ਮਾਰੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਦਰਜਨ?"
"ਜਾਂ ਪੰਜ।"
"ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਕੁ ਨੂੰ ਕੰਧ ਹੇਠ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ?"
"ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਆਹ, ਪਰ ਤੇਰੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਕੀ ਫ਼ਰਕ ਹੈ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ? ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਕ ਖਰਚੀ ਹੋਈ ਗੇਂਦ?"
"ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ।"
"ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਥੋਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਅਡੋਲ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। "ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਚਰਿਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਮੇਰੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੋ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਸ ਗਈਆਂ ਸਨ - ਇੱਕ ਕੰਧ ਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੇਰੀ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ - ਅਤੇ ਚਮੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ।"
"ਹੀਰੇ ਪਹਿਨਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

"ਆਹ, ਯਕੀਨਨ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸ਼ੈਤਾਨ, ਅਸੀਂ ਪੈਸੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਹੈ?"
"ਥੋੜਾ ਰੁਕੋ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੋਚਿਆ, ਪੋਰਥੋਸ; ਇਸ ਵਾਰ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਐਥੋਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ; "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹੀਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਓ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਦੇਈਏ।"
"ਪਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਰਾਣੀ ਦਾ ਹੀਰਾ ਹੈ।"
"ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ। ਰਾਣੀ ਸਾਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਰਹੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਹੀਰਾ ਵੇਚ ਦੇਈਏ। ਮੌਨਸੀਅਰ ਦ ਐਬੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ; ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ, "ਕਿ ਉਸਦੀ ਅੰਗੂਠੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਤੋਂ ਨਾ ਆਉਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀਮਾਨਤਾ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਲਾਹ ਹੈ--"
"ਹੀਰਾ ਵੇਚਣ ਲਈ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਆਓ ਆਪਾਂ ਹੀਰਾ ਵੇਚ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਕਹੀਏ।"
ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰਹੀ; ਪਰ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਰੋਏਲ-ਲਾਈਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ।
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਹਾਂ; ਇਸ ਲਈ, ਸੱਜਣੋ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਕਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ।" ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਕੈਂਪ ਹਰਕਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਦੇ ਇਸ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਪਰ ਜੰਗਲੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਤਮਾਸ਼ੇ ਵਾਂਗ, ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸਨ। "ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਜੀਓ! ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਜੀਓ!" ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਐਮ. ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ ਪਹਿਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਆ ਕੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਦਾਅ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਡਰੈਗਨ ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਉਸਦੇ

ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਥੀ ਡਰੈਗਨ ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਧਾਈਆਂ, ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਅਤੇ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਰੋਏਲਿਸ 'ਤੇ ਅਮੁੱਕ ਹਾਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਦੰਗਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਪਤਾਨ ਲਾ ਹੌਡੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਲਾ ਹੂਡੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਖੈਰ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਪਾਤਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਾਰਡਮੈਨ ਨੇ ਮਹਾਰਾਣੀ ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਾਅ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਸੇਂਟ ਗਰਵੇਸ ਦੇ ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋ ਘੰਟੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕਿੰਨੇ ਰੋਏਲਾਈ ਮਾਰੇ ਹਨ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੱਛੇ ਸਨ?"
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਨ?"
"ਮੈਸੀਅਰਜ਼ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ।"
"ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਬਹਾਦਰ ਸਾਥੀ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਅਤੇ ਗਾਰਡਮੈਨ?" "ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।"
"ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਰਾ ਜਵਾਨ ਬਲੀਦਾਨ। ਯਕੀਨਨ, ਇਹ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਹੋਣਗੇ।"
ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨਾਲ ਸਵੇਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੂਰੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਸੀ। ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਸਾਹਸ ਦਾ ਬਿਰਤਾਂਤ ਇਸਦੇ ਨਾਇਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਐਮੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਨੈਪਕਿਨ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਘੜਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਰੁਮਾਲ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਢਾਈ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਕਰਵਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਰ ਵਜੋਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।" "ਮੌਨਸੀਏਗਨੂਰ," ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਗਾਰਡਮੈਨ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੌਨਸੀਏਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਮੌਨਸੀਏਰ ਡੇਸੇਸਾਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਜਦੋਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੰਨੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"

[illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਇਕੱਲੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖੋਜਿਆ ਸੀ - ਉਹ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੋਜੀ; ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਆਹ! ਨਹੀਂ, ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੀਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਰੀਦਦਾਰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ।
ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲਜ਼ ਵਿਖੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਸਮਲਿੰਗੀ ਅਤੇ ਭਰਪੂਰ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨ ਚੁੱਕਾ ਸੀ - ਲਗਭਗ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਆਕਾਰ ਦੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਇੰਨੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਕਵਿਤਾ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਹੁੰਦਾ।
ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਐਥੋਸ ਦੇ ਘਰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਣ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੈਂਪ ਦੀ ਹਰ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਵਰਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ।
ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਮਿਲੇ। ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਗੱਲਾਂ ਬਾਕੀ ਸਨ - ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਟੂਰਸ ਦੇ ਚਲਾਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਲੀਟਰ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਲੀਟਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।
ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਦੀ ਵਿਵੇਕ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਮਾਣ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਆਕਾਰ ਦੇ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡਾ ਸੀ। ਅਰਾਮਿਸ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਦੇ ਸੰਬੋਧਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਉਮੀਦਵਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਬੋਲੋਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਗੁਣਾਂ ਨੇ ਇਨਾਮ ਨੂੰ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦਤ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਸ ਡਰ ਤੋਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ।

"ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਾਰ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਲਾਠੀ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲੇਗੀ?"
"ਲੱਭਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਮੌਸਕੇਟਨ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਬਾਜ਼ਿਨ ਲੈ ਜਾਓ।"
"ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਲੈ ਲਓ। ਪਲੈਨੇਟ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਚਲਾਕ ਹੈ; ਇਹ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਗੁਣ ਹਨ।" "ਸੱਜਣੋ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝਦਾਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਚਲਾਕ, ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬਹਾਦਰ ਕੌਣ ਹੈ; ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੌਣ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।" "ਅਰਾਮਿਸ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ 'ਤੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਬੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀ ਹੋ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸਫਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਫਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ--"
"ਨੀਵੀਂ ਗੱਲ ਕਰ, ਅਰਾਮਿਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਹੈ--ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮਾਲਕ ਲਈ--ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕੀ ਸਾਡੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ? ਨਹੀਂ।"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਪਲੈਨੇਟ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।" "ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਉਸਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਰਕਮ ਜੋੜ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਜਵਾਬ ਦਿਓ।"
"ਕਿਉਂ, ਰੱਬਾ! ਤੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਣ 'ਤੇ ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਦੀ ਸੀ। "ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨਗੇ, ਅਤੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਡਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੜੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਦੋਂ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕਰਨਗੇ। ਕੀ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਅਸੀਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ" - ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ - "ਸਾਰਾ ਫਰਾਂਸ, ਜਾਸੂਸਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ

ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪਾਸਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਲੰਡਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਸੱਚਮੁੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਚਿੰਤਤ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਇਹ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਰਬਲੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ--"
"ਨੀਚੇ ਬੋਲ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"--ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਬਾਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। "ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੇ; ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ, ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ, ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਐਥੋਸ, ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ; ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮਿਲਾਡੀ ਲੰਡਨ ਆਵੇਗੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਂਗਾ।"
"ਆਓ ਦੇਖੀਏ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੰਨ ਕੇ। "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ--"
"ਆਹ, ਹਾਂ! ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਟੋਕਿਆ; "ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ! ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹੀਏ 'ਤੇ ਟੁੱਟਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚੌਥਾਈ ਹੋ ਜਾਓਗੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ। ਮੈਂ ਕਹਾਂਗਾ, ਫਿਰ, ਮਹਾਰਾਜ, ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂ ਲਈ ਅੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੀ ਛੋਟੀ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਚਰਾਗਾਹ ਯਾਦ ਹੈ?" "ਚੰਗਾ, ਲਕਸਮਬਰਗ! ਕੋਈ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਣੀ-ਮਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ! ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਲਾਕ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸੌਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਾਂਗੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘੇਰਾ ਯਾਦ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਗਈ ਸੀ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾੜੇ ਸੈਕਟਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੋਗੇ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਗਈ ਸੀ! ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ! ਇਹ ਅਯੋਗ

ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇੱਕ ਲਾਭ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਤੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਹੇਠ ਪੱਤਰ ਲਿਖਣਾ ਪਵੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮੈਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਤੂੰ ਸਹੀ ਕਰੇਂਗਾ। ਬੰਦੂਕ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥੀ। ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਵੇਂਗਾ; ਪਰ ਕਲਮ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅੱਬੇ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇ। ਇਹ ਉਸਦਾ ਸੂਬਾ ਹੈ।"
"ਆਏ, ਆਏ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਲਮ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ, ਜੋ ਲਾਤੀਨੀ ਵਿੱਚ ਥੀਸਿਸ ਲਿਖਦਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਨੋਟ ਲਿਖੋ, ਅਰਾਮਿਸ; ਪਰ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਪਿਤਾ ਪੋਪ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਇਸਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛਾਂਟਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦਾ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਜੋ ਹਰ ਕਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਾਬੀ ਇੱਕ ਹੁਸੀਨ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਸਬੂਤ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਨੀਚੇ! ਸੈਕਰ ਬਲੂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਵੇਰਵੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਕੁਝ ਦੇਰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਐਥੋਸ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ।
"ਖੈਰ, ਇਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਹਾਡੀ ਭਾਬੀ ਇੱਕ ਬਦਨਾਮ ਔਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਦੌਲਤ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੇ; ਪਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ--" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਠੁਕਰਾਇਆ ਗਿਆ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਾਗ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਾਹ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਅਸੰਭਵ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ--ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ?"
"ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਸੀ?" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ।"
ਇਹ ਤਿੰਨ ਹਾਂ ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਸ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।
"ਅਤੇ ਇਹ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਕਿਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਮੈਂ। ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰੂੜੀਵਾਦੀ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਕੀ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਜੀਵ ਦਾ ਪਤੀ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ?" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਉਹ ਹਾਂ।"
ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪਲ ਠੰਢੀ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਾਠ ਤੁਰੰਤ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਸ਼ੈਤਾਨ! ਤੂੰ ਸਹੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਐਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਪੁਰਖਾ ਖੁਦ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਰਖਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ! ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਲਿਖਾਂਗਾ।"
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕੁਇਲ ਨੂੰ ਲਿਆ, ਕੁਝ ਪਲਾਂ ਲਈ ਸੋਚਿਆ, ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਔਰਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਨਰਮ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਤੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪੜ੍ਹਿਆ:
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਹ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੂ ਡੀ'ਐਨਫਰ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰਾਂ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ

ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦੋਸਤ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਵਾਰਸ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਰ ਤੀਜੀ ਵਾਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਹਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਲਈ ਲਾ ਰੋਏਲ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਦੇਖੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹੋ।"
"ਖੈਰ, ਹੁਣ ਇਹ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ਼ ਸਟੇਟ ਦੀ ਕਲਮ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਰਾਖੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਲੀਵਰ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆ ਜਾਵੇ, ਅਸੀਂ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਲਾੜੀ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੰਡਨ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਚੈਟੇਲਰਾਲਟ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਲੀਵਰ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਦੇਈਏ, ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਉਸ ਕੋਲ ਜਵਾਬ ਲਈ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੀਰਾ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੀਮਤ ਹੈ;" ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਬੈਗ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਐਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਅਡੋਲ ਰਿਹਾ।
"ਉਸ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕੁ?"
"ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ, ਬਾਰਾਂ ਫ੍ਰੈਂਕ ਦੇ ਲੂਈ ਵਿੱਚ।"
"ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿਸੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਹੀਰੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ ਸੀ?"
"ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜੋੜਿਆ ਹੈ।"
"ਪਰ, ਸੱਜਣੋ, ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਰਾਣੀ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰੇ ਬੁਟਿੰਗਮ ਦੀ ਭਲਾਈ ਵੱਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਇਹੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਲਾੜੇ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਾਂ?"

"□□, □□ □□□ □□□□□ □□□□ □□!" □□□□ □□ □□□□ □□□□□□ "□□□□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□"
□□□□□□ □□ □□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□□□, □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□, □□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□, □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□□
"□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□"
"□□, □□!" □□□□ □□ □□□□□ "□□□ □□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□ □□?"
"□□□□□ □□□-□□□□□"
"□□□ □□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□!"
□□□□□□ □□ □□□□ □□□□:
"□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□, □□□□□□ □□ □□□□, □□□□□□□, □□□□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□ □□ □□□□□□□□ □□ □□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□, □□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□ □□□ □□□ □□ □□□□□ '□□ □□□ □□ □□□□□□□ □□ □□ □□□□□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□□□ '□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□ □□□□ □□ □□□□□ □□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□ □□ □□. □□ □□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□□, □□□□□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□ □□ □□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□ □□□ □□ □□□□ □□□ □□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□, □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□ □□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□ □□ □□ □□□□ □□□ □□ □□□ □□□□□ □□□; □□□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□, □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□ □□ □□□ □□, □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□□□□ □□□, □□□□□ □□□□ □□ □□□□ □□□□□ □□□□ □□ □□□□□ □□□□□"
"□□□□□□□□!" □□□□ □□ □□□□□; "□□□□□ □□□□□ □□ □□□□ □□, □□□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□ □□, □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□ □□□ □□□ □□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□□□ □□□"
"□□ □□□□□ □□□ □□□□ □□ □□□□ □□,"□□□□□□ □□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□ □□□ □□, □□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□□□:
"Mlle. Mi□on, seamstress, Tours."
□□□□ □□□□ □□□ □□□□ □□□ □□□ □□ □□□□; □□ □□□ □□□

"ਹੁਣ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੋਗੇ, ਸੱਜਣੋ, ਕਿ ਬਾਜ਼ਿਨ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਇਸ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਟੂਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਬਾਜ਼ਿਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ; ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੈ; ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ, ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਕਸਟਸ ਪੰਜਵਾਂ ਸੂਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੋਪ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਖੈਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਪੋਪ ਬਣਨ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਚੰਗੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਜੇ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਦਿਓ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਸਟਿੱਕ ਦੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਹੁਣ, ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਭਾਵੀ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗਾ। ਜੇ ਟੂਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ, ਅਰਾਮਿਸ, ਲੰਡਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਮੇਰੇ ਹਨ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਓਸੇਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੰਡਨ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ: ਲੰਡਨ, ਸਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ, ਲਾਰਡ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਸੱਤ ਸੌ ਲਿਵਰ, ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਫ਼ ਲਈ ਸੱਤ ਸੌ ਲਿਵਰ ਮਿਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰ, ਅਤੇ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੌ ਲਿਵਰ - ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਰਕਮ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਐਬੇ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਲਿਵਰ ਦਾ ਫੰਡ ਛੱਡਾਂਗੇ, ਅਸਾਧਾਰਨ ਮੌਕਿਆਂ ਜਾਂ ਆਮ ਲੋੜਾਂ ਲਈ। ਕੀ ਇਹ ਕਰੇਗਾ?"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਨੇਸਟਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਯੂਨਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ ਸੀ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸਹਿਮਤ ਹੈ। ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਜਾਣਗੇ। ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਫ਼ਸੋਸ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਮੇਰੇ

ਤਰੀਕਿਆਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖਾਸ ਹਾਂ। ਕੱਲ੍ਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸਦੀ ਯਾਤਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗੀ।"
ਪਲੈਨੇਟ ਮੰਗਵਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਸੇ, ਫਿਰ ਮਹਿਮਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕੋਟ ਦੀ ਅੰਦਰਲੀ ਪਰਤ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਦੇ ਦਿਓਗੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਮੂੰਹ-ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਣ ਲਵਾਂਗਾ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਹਿਣ ਲਈ, "ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ?"
"ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਾਲ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਠ ਦਿਨ ਹਨ; ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਅੱਠ ਦਿਨ ਹਨ - ਸਾਰੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ। ਜੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ - ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅੱਠ ਵਜ ਕੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ।"
"ਮਹਾਰਾਜ,," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਟ ਖਰੀਦਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਲੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲੀ ਉਦਾਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਬਣੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਕਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਜੋਖਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੁਰਾਈ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ, ਤੁਹਾਡਾ ਢਿੱਡ ਪਾੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲੱਭ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਓ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨਿਤ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹਵਾ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਜਿੰਦਾ ਚਮੜੀ ਉਤਾਰ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਆਹ, ਸਰ!"

"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਿੱਠੀ, ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਵਾਂਗ ਹੌਲੀ ਅੱਗ 'ਤੇ ਭੁੰਨ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਆਹ, ਸਰ!"
ਪਲੈਨੇਟ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਧਮਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਹਿਸ਼ਤ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਨੇੜਿਓਂ ਇਕੱਠੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕੋਮਲਤਾ ਕਾਰਨ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ। "ਦੇਖੋ, ਪਲੈਨੇਟ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੱਜਣ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਿਆਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੱਟੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲੇਗਾ।"
ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਪਾਠ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਰੁਝੇਵੇਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਰਾਂ ਘੰਟੇ ਹੀ ਮਿਲੇ; ਉਸਨੇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ।
ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿਊਕ ਲਈ ਪੱਖਪਾਤ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ, ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲੈ ਗਿਆ।
"ਸੁਣੋ," ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕਹੋਗੇ: ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਾਰਡ ਬੁਇੰਗ-ਹੈਮ 'ਤੇ ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ, ਪਲੈਨੇਟ, ਇੰਨਾ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਭੇਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੌਂਪਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਂਗਾ।"
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਵੀਹ ਲੀਗਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਪਲੈਨੇਟ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਉਸਦਾ ਹੌਸਲਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਪਰ ਜਿੰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਹਲਕਾ-ਫੁਲਕਾ।

ਬਾਜ਼ਿਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਟੂਰਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਠ ਦਿਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ, ਹਵਾ 'ਤੇ ਨੱਕ, ਅਤੇ ਕੰਬਦੇ ਕੰਨ 'ਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸੁਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਾਰੇ ਕੋਰੀਅਰਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਬੀਤ ਗਏ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਣਚਾਹੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਣਇੱਛਤ ਕੰਬਣੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੱਲ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ; ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਭੂਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੌਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।
ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਤਾਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਾਰਪਾਈਲੋਟ ਦੇ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਨਾਸ਼ਤੇ ਲਈ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ: "ਮੌਸੀਅਰ ਅਰਾਮਿਸ, ਤੁਹਾਡੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਜਵਾਬ।"
ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ; ਅੱਧਾ ਕੰਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਛੋਟਾ ਅਤੇ ਸੌਖਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।
ਅਰਾਮਿਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਮੋਟੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਲਈ ਖਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਅੱਛਾ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬੋਲਿਆ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਮਿਫ਼ੋਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ; ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਵੋਇਚਰ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇਗੀ।"
"ਬੂਰ ਮਿਫ਼ੋਨ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ?" ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨਾਲ ਉਦੋਂ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਛੁੱਟੀ ਆਈ।
"ਓ, ਮਾਫ਼ ਕਰ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ।"
"ਏ ਦੁਸ਼ਟ!" ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਓਨੀ ਹੀ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸਾਥੀ ਹੋ, ਗੋਮਰੇਡ!"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪੱਤਰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।
"ਦੇਖ, ਐਥੋਸ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਦੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋਣ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੋ:

"ਮੇਰਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਾਹਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ, ਹਰ ਸੁਪਨਾ ਇੱਕ ਭਰਮ ਹੈ। ਅਲਵਿਦਾ! ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸੁਣੀਏ।"
"ਮੈਰੀ ਮਿਫ਼ੋਨ"
"ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ?" ਅਜਗਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਨ ਦੌਰਾਨ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਹਾਂ; ਸੁਪਨਾ ਕੀ ਹੈ?" ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਮਾਫ਼ ਕਰ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੀ: ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।"
"ਯੇਜ਼, ਯੇਜ਼," ਸਵਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਮੁਫ਼ਤ ਕਹਿ ਸਕਦਾ!"
"ਨੇਫਰ," ਸਵਿਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਐਥੋਸ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਨੇਫਰ, ਨੇਫਰ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ, ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਉੱਠਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ, ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਡਰੈਗਨ ਅਤੇ ਸਵਿਸ ਦੇ ਮਜ਼ਾਕ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤੂੜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਢੇਰ 'ਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਵਿਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਕਲਪਨਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ, ਪੋਪ ਬਣ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਟੋਪੀ ਨਾਲ ਸਜਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ, ਉਸ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੂ ਸੀ। ਉਮੀਦ ਦੇ ਦਿਨ ਲੰਬੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇਹ ਦਾਅ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦਿਨ ਚੌਤਾਲੀ ਘੰਟੇ ਸਨ। ਉਹ ਨੇਵੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਸਤੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦਾ ਸਿਹਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਏਜੰਟ ਉਸਦੇ ਵਰਗੇ ਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਸਨ; ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਰੌਲਾ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਤ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਯੋਗ ਪਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੀ, ਦਿਨ-

ਬ-ਦਿਨ ਘਟਦਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੀ ਚਿੰਤਾ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਇਹ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਤੱਕ ਵੀ ਫੈਲ ਗਈ। ਇਕੱਲਾ ਐਥੋਸ ਅਡੋਲ ਰਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਉਸਦੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਮੰਡਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਮਾਹੌਲ ਵਿੱਚ ਸਾਹ ਲਿਆ ਹੋਵੇ।
ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੇ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ।
"ਸੱਚਮੁੱਚ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹੋ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਰਾਉਣ ਦੇਣਾ! ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੈਦ ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੈਦ ਹੋਣ ਦਾ। ਖੈਰ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਲਈ? ਕਿਉਂ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੇ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਇੱਕ ਲੱਤ ਤੋੜ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਜਨ ਸਾਨੂੰ ਪੱਟ ਵੱਢਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜੱਲਾਦ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਦਰਦ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਰ ਵੱਢਣ ਵਿੱਚ। ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਡੀਕ ਕਰੋ; ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਲੈਨੇਟ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਮੁੰਡਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਜੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੈਪਰ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਕੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ; ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਵਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਸਕ ਸਰਦੀ ਆ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਏਹ, ਸੱਜਣੋ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਹਾਦਸਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੀਏ! ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਗਿਣਦਾ ਹੈ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਬਣੋ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਸੱਜਣੋ; ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੀਣ ਦਿਓ। ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਐਂਬਰਟਿਨ ਦੇ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦੇਖਣ ਜਿੰਨਾ ਚਮਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦਾ।"
"ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਬੋਤਲ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਰਦੇ ਡਰਦੇ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨੇ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ!"
"ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਔਰਤ!" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚੀ ਹਾਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਪਸੀਨੇ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।
ਪਰ, ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੋਈ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਬਾਰ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਐਥੋਸ, ਜਿਸਨੇ ਹੀਰੇ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਪਾਰਪਾਇਲਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਐਮ. ਡੀ ਬੁਸਿਗਨੀ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਯੋਗ ਸਾਥੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਇਕੱਠੇ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਸੱਤ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵੱਜੀਆਂ; ਗਸ਼ਤ ਨੂੰ ਚੌਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਢੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। "ਅਸੀਂ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਰ ਗਏ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਪੋਟ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢੇ ਅਤੇ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ। "ਆਓ, ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਟੈਟੂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸੌਣ ਦਿਓ!"
ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਪਾਰਪਾਈਲੋਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਇਆ। ਅਰਾਮਿਸ ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਅਰਾਮਿਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਇਤਾਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਮੁੱਛਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਾਲ ਖਿੱਚਦਾ ਰਿਹਾ।
ਪਰ ਇਕਦਮ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜਿਸਦੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, "ਮੌਸੀਅਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚੋਗਾ ਲਿਆਇਆ ਹਾਂ; ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਬਹੁਤ ਖਰਾਬ ਹੈ।"
"ਪਲੈਨੇਟ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਚੀਕਿਆ।
"ਪਲੈਨੇਟ!" ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ।
"ਹਾਂ, ਪਲੈਨੇਟ, ਯਕੀਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਪਲੈਨੇਟ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪੱਕਾ ਮੁੰਡਾ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਕਦੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਾਂਗਾ।"
ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਲਾੜੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੰਜਮਿਤ ਕੀਤਾ।
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨੋਟ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਠੀਕ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚਲੋ ਘਰ ਚੱਲੀਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੀਏ।"
ਇਸ ਨੋਟ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਹੱਥ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮ ਤੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚਾਲੂ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਲੈਨੇਟ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਸੀਲ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਲੀਟਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਲਾਈਨ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪਾਰਟਨ:
ਤੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੈ; ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਇਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛਤਰੀ ਲੈ ਲਈ, ਦੀਵੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੜ ਕੇ ਸਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹੁਣ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੱਤ ਸੌ ਲਿਵਰ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈਂ, ਪਰ ਤੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਜੋਖਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ।"
"ਇਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਲਈ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸੋ।"
"ਡੈਮ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ, ਪਲੈਨੇਟ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਟੈਟੂ ਵਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਈਟ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਲਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੌਣ 'ਤੇ ਜਾਓ, ਪਲੈਨੇਟ, ਅਤੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਸੌਂ ਜਾਓ।"

"□□□□□ □□□□□□, □□□□□□□! □□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□"
"□□□□ □□□□ □□!" □□'□□□□□□□□ □□ □□□□□□
"□□□□ □□□□ □□!" □□□□□□□ □□ □□□□□□
"□□□□ □□□□ □□!" □□□□□□□ □□ □□□□□□
"□□□□ □□, □□ □□□□□□□ □□□□ □□□□ □□, □□□□ □□□□ □□!" □□□□□ □□ □□□□□□

∞↔ ਮੌਤ

ਮ□□□□□□□ ਮਿਲਾਡੀ , ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬੀ , ਡੇਰੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰਨੀ ਵਾਂਗ ਗਰਜ ਰਹੀ ਸੀ , ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਪਰਤਾਈ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੱਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਫਰਾਂਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੰਨਾ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਜੋਖਮ 'ਤੇ , ਉਸਨੇ ਕਪਤਾਨ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ; ਪਰ ਕਪਤਾਨ , ਆਪਣੀ ਝੂਠੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ - ਫ੍ਰੈਂਚ ਅਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਰੂਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ , ਜਿਵੇਂ ਚੂਹਿਆਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਮਗਿੱਦੜ - ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਮਨਮੋਹਣੀ ਸਮਝੀ ਗਈ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਆਪਣੇ ਯਾਤਰੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ , ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜੇਕਰ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਫ੍ਰੈਂਚ ਉਸਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ , ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਾਇਨੀ ਦੇ ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ 'ਤੇ , ਲੋਰੀਐਂਟ ਜਾਂ ਬ੍ਰੈਸਟ 'ਤੇ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪਰ ਹਵਾ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੀ , ਸਮੁੰਦਰ ਖਰਾਬ ਸੀ ; ਉਹ ਟੈਫ਼ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਰਹੇ। ਚੈਰੇਂਟ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਨੌਂ ਦਿਨ ਬਾਅਦ , ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਾਲ ਫਿੱਕਾ , ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫਿਨਿਸਟਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਨੀਲੇ ਤੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ।

ਉਸਨੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਸ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ। ਉਤਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਨ ਜੋੜੋ , ਅਤੇ ਇਹ ਚਾਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਂ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋੜੋ , ਇਹ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਗੁਆਚ ਜਾਣਗੇ - ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ , ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇਗੀ , ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉਸਨੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਕੈਪਟਨ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਏ ਬਿਨਾਂ ਲੋਰੀਐਂਟ ਅਤੇ ਬ੍ਰੇਸਟ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ , ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ , ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ , ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਲੈਨੇਟ ਫਰਾਂਸ ਲਈ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਤੋਂ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ , ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਦੂਤ ਨੇ ਜਿੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ।

ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਹਰਕਤ ਨਾਲ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ। ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਚਾਰ ਵੱਡੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੀ ਲਾਂਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੈ-ਜੈ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਕੱਪੜੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਚਮਕ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਰਿਵਾਜ ਸੀ, ਹੀਰੇ ਅਤੇ ਕੀਮਤੀ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਇੱਕ ਚਿੱਟੇ ਖੰਭ ਨਾਲ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਲਗਭਗ ਉਸਦੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚਮਕਦਾਰ ਸੀ।
ਇਹ ਸਰਦੀਆਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੂਰਜ ਹੈ। ਦਿਨ ਦਾ ਤਾਰਾ, ਫਿੱਕਾ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ, ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਪੱਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਟਾਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰਾਂ 'ਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਆਖਰੀ ਕਿਰਨ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀਆਂ ਅੱਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਾਂਗ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹਵਾ ਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੋਸ਼ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਫੌਜ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਹੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ - ਉਹ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੁਝ ਥੈਲਿਆਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਔਰਤ - ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤੁਲਨਾ ਭਿਆਨਕ ਯਹੂਦੀ ਔਰਤ ਜੂਡਿਥ ਨਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੱਸ਼ੂਰੀਆਂ ਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਫੌਜੀਆਂ, ਘੋੜਿਆਂ, ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਧੂੰਏਂ ਦੇ ਬੱਦਲ ਵਾਂਗ ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇੱਕ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਲਈ ਨੇੜੇ ਆਏ, ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕਿਸ਼ਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕੋਸਟਗਾਰਡ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਚੰਗੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਪੌੜੀ ਵੱਲ ਮੋੜਿਆ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫਸਰ, ਇੱਕ ਸਾਥੀ, ਅਤੇ ਅੱਠ ਕਿਸ਼ਤੀ ਚਾਲਕ ਸਨ। ਇਕੱਲਾ ਅਫਸਰ ਹੀ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਦਾ ਵਰਦੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਪੂਰੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕੁਝ ਪਲ ਕੈਪਟਨ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਕਾਗਜ਼ਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਹ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਸੁਹਿਰਦ ਕੈਪਟਨ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਮਲੇ, ਯਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮਲਾਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੰਮਨ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਬ੍ਰਿਗੇਡੀਅਰ ਦੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਇਸਦੇ ਰਸਤੇ, ਇਸਦੇ ਉਤਰਨ ਬਾਰੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਕੈਪਟਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਤੇ ਝਿਜਕ ਦੇ ਦਿੱਤੇ। ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ

ਮਿਲਾਡੀ ਕੋਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰੁਕ ਕੇ, ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ।
ਫਿਰ ਉਹ ਕਪਤਾਨ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਉਸਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਚਾਲ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਲਕ ਦਲ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਜੇ ਵੀ ਲਿਟਲ ਕਿਊਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਇਸਦੇ ਛੇ ਤੋਪਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਈ, ਇੱਕ ਸਪਾਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਦੇ ਨੇੜੇ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ, ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਮਹਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਉਹ ਅਫਸਰ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੁਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦੇਖਭਾਲ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਪੱਚੀ ਜਾਂ ਛੱਬੀ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫਿੱਕੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ, ਸਾਫ਼ ਨੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲਾ, ਕਾਫ਼ੀ ਡੂੰਘਾ ਸੀ; ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ, ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਸਹੀ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਤੀਹੀਣ ਰਿਹਾ; ਉਸਦਾ ਅੰਦਰ, ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਜ਼ਿੱਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ; ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮੱਥਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਵੀਆਂ, ਉਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਛੋਟੇ ਪਤਲੇ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਛਾਂਦਾਰ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਢੱਕਦੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਡੂੰਘੇ ਨੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਰਾਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਧੁੰਦ ਨੇ ਹਨੇਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜੈੱਟ ਦੀਆਂ ਲਾਈਟਾਂ ਅਤੇ ਲਾਲਟੈਣਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਚੱਕਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਚੰਦਰਮਾ ਨੂੰ ਘੇਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੌਸਮ ਮੀਂਹ ਪੈਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਹ ਲਈ ਹਵਾ ਭਾਰੀ, ਗਿੱਲੀ ਅਤੇ ਠੰਡੀ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ, ਉਹ ਔਰਤ ਜੋ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੰਬ ਗਈ। ਅਫ਼ਸਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਪੰਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਝਿਜਕਿਆ। "ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕਿਸ ਕੋਲ ਇੰਨੀ ਦਿਆਲਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕੇ?"
"ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਵਰਦੀ ਤੋਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਲ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਫ਼ਸਰ ਹਾਂ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜਲ ਸੈਨਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗ੍ਰੇਟ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਉਤਰਨ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਹਮਵਤਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹਾਦਰੀ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ, ਕਿ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਸਟੀਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਅਤੇ ਮੈਨਫੇਸਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਲਹਿਜ਼ਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; "ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੇਡੀ ਕਲਾਰਿਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਪ--"
"ਇਹ ਉਪਾਅ ਆਮ ਹੈ, ਮੈਡਮ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ।"
"ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗਰ ਆਵਾਂਗਾ, ਸਰ।"
ਅਫ਼ਸਰ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਉਤਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਫ਼ਸਰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ। ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਚੋਗਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਵਿਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਚੋਗੇ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬਿਠਾ ਲਿਆ।
"ਕਤਾਰ!" ਉਸਨੇ ਮਲਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
ਅੱਠ ਚੱਪੂ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਏ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਝਟਕਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਤ੍ਹਾ ਉੱਤੇ ਉੱਡਦੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।
ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।
ਅਫ਼ਸਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਠਿਕਾਣੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਭੇਂਟ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਕੀ ਇਹ ਗੱਡੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ," ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਹੋਟਲ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ?"
"ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ।"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈ। ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਮਾਨ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਤੁਰੰਤ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੱਸੇ, ਕੋਚਮੈਨ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ।
ਇੰਨੇ ਅਜੀਬ ਸਵਾਗਤ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਗੱਡੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਝੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ।
ਪਰ, ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਘਰ ਹੁਣ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ; ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਰੱਖਤ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਭੂਤਾਂ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਮਿਲਾਡੀ ਕੰਬ ਗਈ।
"ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਸਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਚੁੱਪੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ।"
ਇਸ ਧਮਕੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।
"ਓਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ। "ਮਦਦ ਕਰੋ! ਮਦਦ ਕਰੋ!"
ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਗੱਡੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਰਹੀ; ਅਫ਼ਸਰ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਿਆਨਕ ਹਾਵ-ਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਲਈ ਖਾਸ ਸਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ; ਗੁੱਸੇ ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਮਕਾ ਦਿੱਤਾ।
ਨੌਜਵਾਨ ਅਚੱਲ ਰਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।

"ਖ਼ਿਆਲ ਰੱਖੋ, ਮੈਡਮ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰੋਗੇ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਝੱਗ ਕੱਢਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਅਫ਼ਸਰ ਅੱਗੇ ਝੁਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ, ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ, ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਘਿਣਾਉਣਾ। ਉਸ ਚਤੁਰ ਜੀਵ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ: "ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਉਪਾਅ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਸਰ?"
"ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫ਼ਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ।"
ਨੌਜਵਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸਹਿਜਤਾ, ਠੰਢਕ, ਅਤੇ ਨਰਮਾਈ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲਿਆ।
ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੱਡੀ ਇੱਕ ਲੋਹੇ ਦੇ ਗੇਟ ਦੇ ਅੱਗੇ ਰੁਕ ਗਈ, ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਸਖ਼ਤ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਰਸਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪਹੀਏ ਇੱਕ ਬਰੀਕ ਬੱਜਰੀ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ, ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਰਜ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਸੇ ਖੜ੍ਹੀ ਚੱਟਾਨ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਗੱਡੀ ਦੋ ਬਖਤਰਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਡੇ, ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਚੌਰਸ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕ ਗਈ। ਲਗਭਗ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਗੱਡੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਨੌਜਵਾਨ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਗਈ।
"ਫਿਰ ਵੀ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪਿਆਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦੇ

ਹੋਏ; "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਸਰ, ਇਸਦੀ ਗਰੰਟੀ ਹਨ।"
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਆਪਣੀ ਪੇਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਸੀਟੀ ਕੱਢੀ, ਜੋ ਕਿ ਜੰਗੀ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸ਼ਤੀਆਂ ਦੇ ਸਵਾਰਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ, ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੋਡੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ। ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਕਈ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਠੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਂਤ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ, ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਨੀਵੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੰਘੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵੌਲਟ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਰਫ਼ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ, ਪੱਥਰ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਣ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਵੱਲ ਲੈ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਚਾਬੀ ਦੇ ਲੌਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਘੁੰਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅੰਬਰ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ।
ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਕੈਦੀ ਨੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਘਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਜਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਆਦਮੀ ਲਈ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਖਿੜਕੀਆਂ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਬੋਲਟਾਂ ਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਜੀਵ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦਿਮਾਗੀ ਤਾਕਤ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ; ਉਹ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ, ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਪਲ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ।
ਪਰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਮਰੀਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ, ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਟਰੰਕਾਂ ਅਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਬੋਲੇ ਚਲੇ ਗਏ।
ਇਸ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਉਸੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇਖੀ ਸੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੀਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ।
ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੋਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਮਿਲਾਡੀ ਹੋਰ ਰੁਕ ਨਾ ਸਕੀ; ਉਸਨੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜੀ। "ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੋ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਤਰੇ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਹਰ ਮੁਸੀਬਤ ਲਈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਜੇ ਮੈਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਲਾਖਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਜੇ ਮੈਂ ਕੈਦੀ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਉਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਡਮ। ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ ਲੈ ਜਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵਾਂ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਲੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਵੀ। ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਬਾਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਉਹ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ?"
ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜਾ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਲੰਘੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਟ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ। "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਖਿੱਚਿਆ।
ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ; ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਟੋਪੀ ਦੇ ਸੀ, ਤਲਵਾਰ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਮਾਲ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਹਵਾ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ।
ਉਹ ਅਜਨਬੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਲੈਂਪ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਬਾਫ਼ ਖਿੱਚ ਲਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਪਈ, "ਕੀ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ?"
"ਹਾਂ, ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਧਨੁਸ਼ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਧਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ, ਅੱਧਾ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ; "ਇਹ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਿਲ੍ਹਾ?"

"ਮੇਰਾ ਹੈ।"
"ਕੀ ਅੰਬਰ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੈਦੀ ਹਾਂ?"
"ਲਗਭਗ ਇੰਝ ਹੀ।"
"ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ!"
"ਕੋਈ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ! ਆਓ ਬੈਠ ਕੇ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਖਾਂਦੇ ਰਹੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਮੁੜਦਿਆਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਮਿਸਟਰ ਫੈਲਟਨ।"

f} ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਲਬਾਤ

ਭਰਾ ਅਤੇ ਭੈਣ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਇੱਕ ਝਪਕੀ ਬੰਦ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਭਰਜਾਈ ਦੇ ਘਰ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਲਿਆ, ਮਿਲਾਡੀ, ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਕੇ, ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਭਰਜਾਈ ਇੱਕ ਯੋਗ ਸੱਜਣ, ਇੱਕ ਦਲੇਰ ਸ਼ਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਨਿਡਰ ਖਿਡਾਰੀ, ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਉੱਦਮੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ? ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ?

ਐਥੋਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਸੁੱਟੇ ਸਨ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਬਾਹਰੀ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਪਈ ਸੀ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਸੁਰੰਗ ਪੁੱਟਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਦੋ ਸਟੱਡ ਕੱਟੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ; ਪਰ ਬੁਇੰਘਮ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣ ਦੇ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਉਸ ਔਰਤ ਨੇ ਈਰਖਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਾਜਬ ਜਾਪਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ।

"ਹਾਂ, ਚਲੋ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲਬਾਤ ਤੋਂ ਸਿੱਖੇਗੀ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛਲ-ਕਪਟ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਪੈਰ ਨਾ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ। "ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਕਿਵੇਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਬਾਰੇ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਦਿਨ, ਘੰਟੇ ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਬਾਰੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਵਾਂਗ ਹੀ ਰਣਨੀਤੀਆਂ ਅਪਣਾਈਆਂ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਬੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। "ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ," ਉਸਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਕਿਉਂ ਆਈ ਹੈਂ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਸ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜੀਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਝੂਠ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।
"ਆਹ, ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ?" ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਯਕੀਨਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ?"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਚੈਨਲ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਉਠਾਈ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੀ।"
"ਡੀਊਸ! ਕਿੰਨੀ ਕੋਮਲਤਾ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ!"
"ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਚਤੁਰਾਈ ਵਾਲੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।
"ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ?" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।
ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕੀ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੀ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਇਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੀ।

ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਝਟਕਾ ਸਿੱਧਾ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੀ। ਮੀ-ਲੇਡੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਆਇਆ ਕਿ ਕੀਫੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥੀ ਨਫ਼ਰਤ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ਼ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਆਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਸੀ। "ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਉਸਨੇ ਸਮਾਂ ਕੱਢਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਅਰਥ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ?"
"ਓਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਨਹੀਂ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਕਿ ਚੰਗੇ ਸੁਭਾਅ ਵਾਲਾ ਸੀ। "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਇਹ ਇੱਛਾ ਸਿੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੰਦਰਗਾਹ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਤਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਥਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਾਡੀ ਆਪਸੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਅੰਬਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ; ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਸਰਲ ਗੱਲ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਕਪਤਾਨ ਨੇ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ, ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਲਈ, ਆਪਣੀ ਲੌਗਬੁੱਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਭੇਜੀ? ਮੈਂ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਨਾਮ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂੰਹ ਨੇ ਹੁਣੇ ਕੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ - ਯਾਨੀ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਲਈ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੰਨੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ - ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕਿਊਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਘਬਰਾ ਗਈ।

"ਮੇਰਾ ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਉਹ ਮੇਰਾ ਲਾਰਡ ਬੁਇੰਘਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਜੈੱਟ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹੁੰਚੇ?"
"ਉਹ ਖੁਦ। ਆਹ, ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਇਆ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਚਰਚਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੇ ਹਥਿਆਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਕਾਰਡੀਨਲ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਖਿਅਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਬੈਰਨ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਆਹ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ! ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡ ਡਿਊਕ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ। ਆਓ ਆਪਾਂ ਉਸ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਮੋੜ ਤੋਂ ਨਾ ਹਟੀਏ ਜੋ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੇ ਲਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਸੀ?"
"ਹਾਂ।"
"ਖੈਰ, ਮੈਂ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਾਂਗੇ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਰ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ। "ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈਂ, ਭੈਣ? ਜੋ ਵੀ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ ਮੰਗ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨੌਕਰ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਡਮ। ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਜਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਪਤੀ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਫ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਫ੍ਰੈਂਚ ਪਤੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭੇਜੇਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਠੰਡਾ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲ ਆਇਆ।
"ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ!" ਉਸਨੇ ਖੋਖਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਦਾ ਹਾਂ?" ਬੈਰਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਉੱਠ ਕੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਪਿੱਛੇ ਹਟਿਆ।

"ਜਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਸਖ਼ਤ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਹਵਾ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਸੱਚ ਕਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਡਮ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਸੱਚਮੁੱਚ, ਸਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹੋਵੋਗੇ ਜਾਂ ਪਾਗਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਕਮਰਾ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਭੇਜੋ।"
"ਔਰਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਸਮਝ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਮੇਰੀ ਭੈਣ। ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭੇਦ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ।"
"ਬੇਸ਼ਰਮੀ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਝਰਨੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬੈਰਨ ਵੱਲ ਵਧੀ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੱਥ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਟਿੱਲੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਓ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ।" "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਕਾਇਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਔਰਤ 'ਤੇ ਹੱਥ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਸ਼ਾਇਦ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ।"
ਅਤੇ ਬੈਰਨ ਨੇ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ, ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਮੋਢੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਲਗਭਗ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੈਂਥਰ ਵਾਂਗ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ ਜੋ ਝਰਨੇ ਲਈ ਝੁਕਦਾ ਹੈ।
"ਓ, ਜਿੰਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਗਰਜ ਕਰੋ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਪਰ ਡੰਗ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਕਿਊਰੇਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਾਈਟ-ਇਰੈਂਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਝਗੜਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੱਜ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਰ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਸੁੱਟ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੁਜਾਤੀਵਾਦੀ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ। ਅਤੇ

ਇਹ ਜੱਜ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵੇਂ ਮੋਢੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚਮਕ ਆਈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਹੱਥੇ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਵਧਦੀ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ: "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਾਰਸ ਬਣਨਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ; ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਜੋ ਹੈ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਪੈਸਾ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਤੁਸੀਂ ਜਿਸਦੇ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਿਲੀਅਨ ਹੈ? ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਾਤਕ ਕਰੀਅਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਨੰਤ ਅਤੇ ਸਰਵਉੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਬੁਰਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ? ਓ, ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ, ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਯਾਦ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਸੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟਾਈਬਰਨ ਵਿਖੇ ਮਲਾਹਾਂ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਰਹਾਂਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਸਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਦਰਾਂ ਜਾਂ ਵੀਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਫੌਜ ਨਾਲ ਲਾ ਰੋਏਲ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵਾਂਗਾ; ਪਰ ਮੇਰੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਾਂਗਾ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੋਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਏਗਾ। ਅਤੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜੋ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਾਂ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪਹਿਲੇ ਯਤਨ 'ਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਸੁੱਜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖਾਂ ਫੈਲ ਗਈਆਂ।
"ਹਾਂ, ਇਸ ਵੇਲੇ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਕੰਧਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਬਾਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਤੁਰੰਤ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਅਮਲੇ ਦੇ ਆਦਮੀ, ਜੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ, ਇਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਹੜੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਰਸਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵਿਹੜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਲੋਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਹੋਣਗੇ। ਕ੍ਰਮ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਕਦਮ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਜੋ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ

ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਨਿਆਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ। ਆਹ! ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋ: 'ਪੰਜ ਦਿਨ, ਵੀਹ ਦਿਨ? ਬਾਹ! ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਕਾਢ ਕੱਢਣ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਆਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਰਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਪੀੜਤ। ਪੰਜਾਹ ਦਿਨ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੋਂ ਚਲਾ ਜਾਵਾਂਗਾ। 'ਆਹ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ!"
ਮਿਲਾਡੀ, ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਹੁੰ ਖੋਦ ਲਏ ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਉਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦਰਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਮੇਰੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਫ਼ਸਰ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਤੋਂ ਇੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਵਧੇਰੇ ਬੇਪਰਵਾਹ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ? ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਫਲ ਰਹੇ ਹੋ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਫ਼ ਕਰੋ! ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਭੂਤ ਐਲਾਨਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਮਿਸਟਰ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਹੋਰ ਰੁਕੋ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਵਾਂਗਾ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਚੁੱਪ ਛਾ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਹੀ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਛਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣੂ ਹਾਂ, ਬੈਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਅੰਦਰ ਆਓ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੌਨ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੰਦਰ ਆਓ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ।"

ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ।
"ਹੁਣ," ਬੈਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਔਰਤ ਵੱਲ ਦੇਖੋ। ਉਹ ਜਵਾਨ ਹੈ; ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਹੈ; ਉਸ ਕੋਲ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਲੁਭਾਉਣੇ ਹਨ। ਖੈਰ, ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਖਸ਼ ਹੈ, ਜੋ, ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਆਰਕਾਈਵ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਉਸਦੇ ਪੀੜਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਉਹ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਹੈ, ਫੈਲਟਨ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ ਹਾਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਹਾਂ; ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਾਨੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਵੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਔਰਤ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਆਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਸੱਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਦੋਸਤ ਫੈਲਟਨ, ਜੌਨ, ਮੇਰਾ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਓ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਤਿਕਾਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੋ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜੌਨ ਫੈਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਚਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ! ਜੌਨ ਫੈਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ!"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸਾਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਰਮ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸੱਦਦੇ ਹੋਏ, "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇਹ ਰੂਪ ਇੱਕ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਪੀੜਤ ਵਾਂਗ ਮਿਲਿਆ; ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧੀਨਗੀ ਜਾਂ ਨਰਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਖੁਦ ਉਸ ਬਾਘਣੀ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੜਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ।
"ਉਹ ਇਸ ਅੰਬਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗੀ, ਸਮਝੋ, ਜੌਨ," ਬੈਰਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਉਸਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿਓਗੇ।"
"ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ।"

"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੈਡਮ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਵਾਕ ਤੋਂ ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਾਇਆ।
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੈਨਿਕ ਦੇ ਭਾਰੀ ਕਦਮ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਕਮਰ ਵਿੱਚ ਕੁਹਾੜੀ ਅਤੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਬੰਦੂਕ।
ਮਿਲਾਡੀ ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਚਾਬੀ ਦੇ ਛੇਕ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਧਮਕੀ ਅਤੇ ਅਵੱਗਿਆ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਸੁਣਨ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਈ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ।

f ~ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਮੈਥੋਡੌਂਗ , ਕਾਰਡੀਨਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਲਈ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ ; ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਆਈ ਜੋ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾ ਰੋਏਲ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਫਲਤਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ , ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡਾਈਕ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ , ਜਿਸਨੇ ਘੇਰੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ - ਬਲਾੱਡ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜੇ ਦੀ ਫੌਜ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਅਪਮਾਨ ਸੀ , ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਸੀ , ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੁਣ ਲੂਈ XIII ਨੂੰ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਨਾਲ ਉਲਝਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਐਮ . ਡੀ ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ ਲਈ ਮਾਲ ਢਾਲਣੇ ਪਏ , ਜੋ ਕਿ ਡਕ ਡੀ ਐਂਗੋਲੇਮ ਨਾਲ ਉਲਝੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ , ਜਿਸਨੇ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ , ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ।

ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੇ , ਆਪਣੇ ਮੇਅਰ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ; ਮੇਅਰ ਨੇ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਫਾਂਸੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਚਲਣ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ , ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇਹ ਮੌਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲਾ ਘੁੱਟਣ ਨਾਲੋਂ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਘੱਟ ਯਕੀਨੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ , ਸਮੇਂ -ਸਮੇਂ 'ਤੇ , ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੋਇਲੈਸ ਦੁਆਰਾ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕਾਂ ਨੂੰ , ਜਾਂ ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਬੁਇੰਘਮ ਰੋਇਲੈਸ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ , ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ , ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇੱਕੋ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਿਆ , "ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ !" ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਉਣ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ ਆਇਆ , ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਇਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ; ਪਰ ਇਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੱਕੇ ਹੋਏ , ਜਾਂ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਹਰ ਪਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਿਆ - ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਅਤੇ ਜਾਸੂਸ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ , ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ , ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਢ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ , ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ।

ਫਿਰ ਵੀ , ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ , ਅਤੇ ਰੋਇਲਿਸ ਨੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਆਖਰੀ ਜਾਸੂਸ ਜੋ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਛਤਰੀ ਦਾ ਧਾਰਕ ਸੀ। ਇਸ ਛਤਰੀ ਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਇੱਕ ਹੱਦ 'ਤੇ ਸੀ ; ਪਰ ਇਹ ਜੋੜਨ ਦੀ ਬਜਾਏ , "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ

ਪਹੁੰਚਦੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ," ਇਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਰਲਤਾ ਨਾਲ, "ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਵੇਗੀ।"
ਫਿਰ ਰੋਇਲਿਸ ਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੁਇੰਘਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਸੀਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
ਫਿਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਆਈ ਖ਼ਬਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਬੁਇੰਘਮ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।
ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਲਾ ਰੋਏਲ ਅਦਭੁਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ, ਜੋ ਵੀ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ੍ਰੇਨਮੈਨ ਫ੍ਰੇਨਮੈਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇਗਾ, ਉਸਦੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਲਹਿਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਆਦਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਦਰਅਸਲ, ਲਾ ਰੋਏਲ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਅਤੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਹਿਊਗਨੋਟਸ ਵਿੱਚੋਂ ਤਿੰਨ ਦੀ ਹੱਤਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, 1990 ਵਿੱਚ ਸੇਂਟ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਫਿਰ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਕਦਮ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜਾ, ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਰਨੈਲਾਂ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ - ਲਾ ਰੋਏਲ ਅਕਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਟੱਲ ਹੈ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਪਣੇ ਡਰਾਉਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਿਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਅਜੀਬ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਕਦੇ ਸੱਪ, ਕਦੇ ਸ਼ੇਰ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਕੀ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਸੀ? ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਤੀਹੀਣ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ; ਪਰ ਇਹ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਕਿੱਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ? ਇਹ ਉਹ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਭਿਆਨਕ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਹੀ ਢੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ, ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਔਰਤ ਉਸਦੀ

ਆਪਣੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸਹਾਰਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਜੰਗ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਡਾਈਕ ਨੂੰ ਉਭਾਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜੋ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਨੂੰ ਭੁੱਖਾ ਮਾਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਗੁਣ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪੂਰਵਜ ਲੂਈ ਇਲੈਵਨ ਦੀ ਕਹਾਵਤ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਰੋਬੇਸਪੀਅਰ ਦਾ ਪੂਰਵਜ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਟ੍ਰਿਸਟਨ ਦੀ ਗੱਪਸ਼ੱਪ ਦੇ ਇਸ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਵਾਕ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ: "ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵੰਡੋ।"
ਹੈਨਰੀ ਚੌਥੇ ਨੇ ਜਦੋਂ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਨੋਟ ਸੁੱਟੇ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰੋਇਲਿਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਿੰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ, ਸੁਆਰਥੀ ਅਤੇ ਵਹਿਸ਼ੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣ ਦਿੰਦੇ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਆਦਰਸ਼ ਸਨ - ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਮਰਦ ਮਰ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਰਹੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਰਧਾ ਤੋਂ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ, ਇਹ ਆਦਰਸ਼, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ; ਪਰ ਨੋਟਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਾਂ ਨੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ, ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਭ ਲਈ ਆਮ ਦੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਣਾ ਵਧੇਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਬਰਾਬਰ ਹਾਲਤਾਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤਿਆਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ।
ਇਹਨਾਂ ਨੋਟਸ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਸਨੀਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।
ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਲਾ ਰੋਇਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸ਼ਾਹੀ ਲਾਈਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ - ਰੱਬ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਬਾਸੋਮਪੀਅਰ, ਸੋਂਬਰਗ ਅਤੇ ਡਕ ਡੀ'ਐਂਗੋਲੇਮ ਦੀ ਜਲ-ਪ੍ਰਵਾਹ, ਖੁਦ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਵੇਂ ਵੇਖੀ ਗਈ - ਲਾ ਰੋਇਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਵਾਸੀ, ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਤੋਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬੇੜਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਲੀਗ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਰਾਜ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਕਾਪੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਲਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਲਾਨੀ ਗਈ ਮਦਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਣਕਿਆਸੇ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਬਾਫ਼ ਰਿਏਲੀਯੂ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੋੜਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਇਕਲੌਤੇ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ, ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨੇ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ੀ ਭਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ, ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕਮੀ ਸੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦਲੇਰੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਾਸੂਸਾਂ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ, ਡਾਈਕ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਕਰਨਾ, ਜੰਗਲੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ - ਉਹ ਸ਼ੌਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫੌਜ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਪਾਇਆ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਰੋਏਲਾਈ ਲਈ ਇੰਨੇ ਲੰਬੇ ਸਨ, ਕਾਲ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ, ਸਗੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਈ ਵੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਨੇੜਿਓਂ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ।
ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਫੌਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਜਨਰਲ ਵਾਂਗ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਨਜ਼ਰ ਪਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੇ ਉਹ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੋੜ ਲਿਆ।
ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮਨ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ, ਬਿਨਾਂ

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਹੁਸੈਕ ਅਤੇ ਲਾ ਹੌਡੀਨੀਅਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੀਚ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ। ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਇਆ, ਉਸਦਾ ਘੋੜਾ ਇੱਕ ਫੁੱਟ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਹਾੜੀ 'ਤੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾੜ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇਖਿਆ, ਰੇਤ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਫੜਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਾਲ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਸੱਤ ਆਦਮੀ ਖਾਲੀ ਬੋਤਲਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਸਾਡੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸਨ, ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਸੁਣਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ ਡਰੱਮਹੈੱਡ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਜਣੇ ਕੋਲਿਕਿਓਰ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਡੱਬਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਦੀਆਂ ਲੈਟਾਂ ਸਨ।
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿੰਨੀ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜੀਬ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਜੋ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਮੰਨਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਾ ਹੌਡੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਕਾਹੁਸੈਕ ਨੂੰ ਰੁਕਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਾਥੀਆਂ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੇਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਬਾੜੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ, ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਜਾਪਦੇ ਸਨ। ਬਾੜੇ ਤੋਂ ਦਸ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਗੈਸਕਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਉਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਟੁੱਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ।
ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਣਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਭਾਵ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ-ਬਿੱਲੀ ਦੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਉਹ ਬਾੜ ਵੱਲ ਵਧਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਰਥ ਦੇ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅੱਖਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਬੋਲ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸੁਰੀਲੀ ਅਤੇ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੀਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।
"ਅਫ਼ਸਰ!" ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਚੀਕਿਆ।

"ਤੂੰ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਬਦਮਾਸ਼!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਕੂਹਣੀ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭੜਕਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ।
ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਬਾੜੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ, ਇਸ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ।
ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਦੀ ਬਾਉਂਡ ਨਾਲ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਪ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਇੰਜ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸੀਅਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਪਹਿਰੇਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ?"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਮ ਡਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੇ ਹੀ ਉਸ ਮਹਾਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਠੰਢਕ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਸੀ, "ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਖੇਡਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ।"
"ਲਾਫ਼ੀਆਂ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਲਾਫ਼ੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲੰਘਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਫ਼ੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"
"ਮਹਾਨ ਮਹਾਮਹਿਮ ਇਹ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾ ਵਰਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤੇ ਉਪਕਾਰ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਮਾਨਸੀਗਨੀਅਰ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣਾ ਧੰਨਵਾਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ; ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਓ।"
ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸ ਅਟੱਲ ਬਲਗਮ ਨਾਲ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਪਲਾਂ 'ਤੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅੱਗੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਉਦਾਸ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹੇਠ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੁੱਕ ਗਏ।

"ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਐਥੋਸ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਨੋਰੰਜਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੱਜਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਸਿਪਾਹੀ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੋਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ; ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਵਿੱਚ ਝੁਕਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਿਹਾ: "ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ, ਮਾਨਯੋਗ, ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਨ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਸ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾਨ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਮੱਥੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲੱਗੀ ਸੀ, "ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਾਂ।"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ, ਢੋਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਚਾਰ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਦਿਖਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਤਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਸਾ ਸਨ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਹ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਇੰਨੇ ਘੱਟ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹੁੰਦੇ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁੱਛ ਕੱਟ ਲਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਵੀ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਹੋ ਗਏ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਕੱਠੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਦਿਖਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹੋ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਚਾਰ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਦੇ ਹੋ।"
"ਓਹ, ਇਸ ਬਾਰੇ, ਮਾਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਸੀਂ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੇ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਦੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਅਸੀਂ ਰੋਏਲ-ਲਾਈਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚਦੇ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਨੀਤੀਵਾਨ ਸੱਜਣੋ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਮੱਥੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, "ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਜਾਣ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਉਂਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਛੁਪਾ ਲਿਆ ਸੀ।"

ਐਥੋਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ। "ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਅਸਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰ ਰਹੇ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੁੰਦੀ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਜ਼ੁਲਮ ਝੱਲਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਥੋਸ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।" "ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਨੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
"ਉਹ ਕੀ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨ ਹੀ ਵਾਲੇ ਸੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਅਰਾਮਿਸ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਕੀ ਛੁਪਾ ਲਿਆ?"
"ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਲੇਖਕ, ਮਹਾਂਪੁਰਖ।"
"ਆਹ, ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਲੈ ਲਏ ਹਨ।" "ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਂਤਤਾ ਨਾਲ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਛੱਡ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਛੱਡਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਰੀਅਨ ਡੀ ਲੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਡਮ ਡੀ'ਏਗੁਇਲਨ।" ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੀ। ਉਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁੰਮਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਾਹੁਸੈਕ ਅਤੇ ਹੌਡੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਹਰਕਤ ਵੇਖੀ; ਉਸਨੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ, ਜਦੋਂ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਰਹਿਮ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ। ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਤਿੰਨ ਸਨ; ਮਸਕੇਟੀਅਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਸੱਤ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਐਥੋਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਚਾਲ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਟ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੇਜ਼ ਮੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਗੁੱਸਾ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਹੋ, ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋ। ਸੱਜਣੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ

ਲਾਲ ਡੋਵਕੋਟ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਫੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ, ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ, ਆਪਣਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਛੱਡਣਾ ਪੂਰਾ ਕਰੋ। ਅਲਵਿਦਾ, ਸੱਜਣੋ!"
ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਹੁਸੈਕ ਉਸ ਵੱਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨ, ਖੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗਾਇਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।
ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਤੋਂ ਡਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੀ ਦੋਸਤਾਨਾ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਮੁਸਕਰਾਇਆ, ਇੱਕ ਸਵੈ-ਸੰਬੰਧਿਤ, ਘਿਣਾਉਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ।
ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਗਿਆ, "ਗ੍ਰੀਮੌਡ ਨੇ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਰੱਖਿਆ!" ਪੋਰਥੋਸ ਚੀਕਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਬੁਰਾ-ਮਜ਼ਾਕ ਕੱਢਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਇੱਛਾ ਸੀ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਚੁੱਕੀ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਕੀ ਤੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੰਸਰੀ ਵਰਗੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲਾ ਦਿੰਦਾ।" "ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਮੀਦ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਇਸੇ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਦੂਜੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ; ਕੋਈ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਗਲਤ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਗਲਤ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਸਾਹ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਲੇਟ ਰਹੇ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਰੇਤ ਕਿਸਦੀ ਹੈ? ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਕਣ ਦਾ ਉਹ ਖੱਬਾ ਕਿਸਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੀ

ਇੱਜ਼ਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਆਦਮੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਉਸਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ, ਹੜਬੜਾਹਟ, ਹੈਰਾਨ, ਤਬਾਹ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਕੋਈ ਸੋਚ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਸਟੀਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੇਡੂਸਾ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ ਚਾਲ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹੋ; ਇਹ ਖੱਬਾ ਤੁਹਾਡਾ ਖੇਡ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖੇਡ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਓਗੇ? ਇਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਿਓ! ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!"
"ਖੈਰ, ਇਹ ਸਭ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਐਥੋਸ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਜੋ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਤੋਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਿਓ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ।"
ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰ ਤੋਂ ਛਾਂਟੀ ਕੱਢੀ; ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। "ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਸਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਪਾਠ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹੋ।"
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੈਥੂਨ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਬਿਲਕੁਲ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਸਨੂੰ ਪਛਤਾਵਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਹ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਛੋਟ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੀਆਂ ਗਰੇਟਿੰਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਭੋਜਨ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ ਲੰਘਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੈਂ ਮੁਨਾਸਬ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਕੁਸ਼ਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਲਵਾਂਗੀ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਤੁਹਾਡੀ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਯਾਦ ਲਈ

ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ। ਉਸਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਚਾਨਕ ਕੁਝ ਨਾ ਵਾਪਰੇ।
"ਅਲਵਿਦਾ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਹੋ ਸਕੇ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੱਸੋ; ਯਾਨੀ ਕਿ, ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਹੋ ਸਕੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਰੀ ਮਿਫ਼ੋਨ।"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਪਿਆਰੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ! ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ; ਉਹ ਬੇਥੂਨ ਵਿੱਚ ਹੈ! ਬੇਥੂਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਐਥੋਸ?" "ਕਿਉਂ, ਆਰਟੋਇਸ ਅਤੇ ਫਲੈਂਡਰਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ। ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
"ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ, ਉਮੀਦ ਹੈ," ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਇੱਕ ਜਾਸੂਸ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਏਲਾਈ ਆਪਣੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਦੇ ਚਮੜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਚਮੜਾ ਖਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਤਲੇ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ।"
"ਬੇਚਾਰੇ ਮੂਰਖ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਬਾਰਡੋ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਖਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਜਿੰਨੀ ਸਾਖ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, "ਬੇਚਾਰੇ ਮੂਰਖ! ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ! ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਾਲੂ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉਹ ਬਹਾਦਰ ਸਾਥੀ ਹਨ! ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸ਼ੈਤਾਨ ਬਾਰੇ ਹੋ, ਅਰਾਮਿਸ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ। "ਕਿਉਂ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਛੱਲੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਟਲੀ ਵਿੱਚ ਨਿਚੋੜ ਰਹੇ ਹੋ!"
"ਹਾਂ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਥੋਸ ਸਹੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਈਏ, ਤਾਂ ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੌਨਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਕੋਲ ਰਾਖ ਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਲੀਟਰ ਦਾ ਕੀ ਕਰੇਂਗਾ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਥੇ ਆਓ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ। "ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬੋਲਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਖਾਓਗੇ;

ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗਲਾਸ ਵਾਈਨ ਪੀਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਹੈ। ਦਿਲੋਂ ਖਾਓ।"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਐਥੋਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਸਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।
"ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗ੍ਰੀਮੌਡ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਹ ਲੈ ਲਓ। ਠੀਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੋਰਡੋ ਵਾਈਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਨਿਗਲ ਲਿਆ; ਪਰ ਇਸ ਸੁਆਦੀ ਕਿੱਤੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਅਸਮਾਨ ਵੱਲ ਉੱਠੀਆਂ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬੋਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਪਰ ਘੱਟ ਭਾਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਹੁਣ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਪਾੜਨ ਦਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਵਾਹ ਲਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਘੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਸਵਾਰੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਇਹ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਜ਼ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਹੋਣਗੇ।"

ƒ€ ਕੈਦ : ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ

ਆਓ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਪਰਤਦੇ ਹਾਂ , ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਤੱਟ 'ਤੇ ਸੁੱਟੀ ਗਈ ਸੀ , ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸਾਡੀ ਨਜ਼ਰ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ , ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਦੇ ਇੱਕ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ - ਇੱਕ ਹਨੇਰਾ ਨਰਕ ਜਿਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਲਗਭਗ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ , ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਹੈ।

ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕੀਤਾ ਹੈ , ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ; ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਸੀ , ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ , ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਈ ਹੈ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ - ਉਸਨੂੰ , ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਉਸ ਅਜਿੱਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ।

ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ , ਉਸਦੇ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ , ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਉਸਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਖ਼ਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ , ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਖੌਟੇ ਦੇ ਕੋਨੇ ਨੂੰ - ਉਹ ਢਾਲ ਨੂੰ - ਢਾਲ ਨੂੰ - ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬੁਟਿੰਗਮ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ , ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਤੂਫਾਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿਲੀਯੂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ , ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ੇਰ ਵਰਗੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਰਿਲੀਯੂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਟੇ ਬਲੈਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ , ਇਹ ਕੀਮਤੀ ਕਾਗਜ਼ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ,

ਅਤੇ ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਗੰਦੇ ਬੋਟਨੀ ਬੇ, ਹਿੰਦ ਮਹਾਸਾਗਰ ਦੇ ਕੁਝ ਬਦਨਾਮ ਟਾਈਬਰਨ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਜੇ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਇੰਨੀਆਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀਆਂ ਕਿਸ ਤੋਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ? ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਿਆਨਕ ਭੇਦ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ, ਮੌਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜੇ ਹਨ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਨਫ਼ਰਤ ਫੈਲਾਉਂਦੀ ਹੈ! ਗਤੀਹੀਣ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਇਕਾਂਤ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ, ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟ ਜੋ ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਸਾਹ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੋਂ ਬਚਦੇ ਹਨ, ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਠਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਰਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਗਰਜਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਦੀਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਤੋੜਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਨੀਵੇਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਉਹ ਬਦਲੇ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚਮਕ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਐਕਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁੱਟਦੀਆਂ ਹਨ - ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਦੂਰੀ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹਨ।
ਹਾਂ; ਪਰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿੰਨ੍ਹਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸੀਖਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਜੋ ਇੱਕ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਆਦਮੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਤੇਜ਼ ਚਿੜਚਿੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਮੰਨਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ - ਮਹੀਨੇ, ਸਾਲ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਦਸ ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਭਰਾਤਰੀ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਜੇਲ੍ਹਰ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।
ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਮਰਦ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸ ਮਰਦ ਵਰਗੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?
ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਲ ਬਹੁਤ ਭਿਆਨਕ ਸਨ; ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਕੁਝ ਝਟਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ, ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਕਰਜ਼ ਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਗਲ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਸਫੋਟਾਂ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਇਆ; ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਬਣਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਲਪੇਟੀ ਰਹੀ।

"ਜਾਓ, ਜਾਓ! ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪਾਗਲ ਹੋ ਗਈ ਹੋਣੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਹਿ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ," ਉਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦੀ ਹੋਈ, ਜੋ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਲਣ ਵਾਲੀ ਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। "ਕੋਈ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ; ਹਿੰਸਾ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਮੈਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਲਗਾਵਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਪਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਵਾਂਗੀ; ਪਰ ਇਹ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਲੜਨ ਦਿਓ; ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਮੇਰੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ, ਇੰਨੀ ਗਤੀਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਇੰਨੀ ਭਾਵਪੂਰਨ, ਉਸਨੇ ਭਾਵੁਕ ਗੁੱਸੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ, ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰੇ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਨਮੋਹਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਏ। ਉਸਦੇ ਵਾਲਾਂ ਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਉਸਦੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਹੱਥਾਂ ਹੇਠ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੋਚੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਹੋਈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਈ, "ਆਓ, ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੁੰਦਰ ਹਾਂ।"
ਉਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਸਨ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਸਤਰਾ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ; ਉਸਨੇ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਘੰਟਿਆਂ ਦਾ ਆਰਾਮ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਰੰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਹੋਰ ਵੀ ਤਾਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਰਹਿ ਚੁੱਕੀ ਸੀ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਕੈਦੀ ਸਮਾਂ ਗੁਆਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕੁਝ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਲਈ ਉਹ ਸਮਰਪਿਤ ਸੀ। ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਇਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਜੇਲ੍ਹਰਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਾਡੀ, ਜੋ ਉੱਠੀ ਸੀ, ਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਉਸਦੇ ਕੁਚਲੇ ਹੋਏ ਫੀਤੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅੱਧੀ ਨੰਗੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ; ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੀਕਿਆ। ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ।
"ਉਸ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖ ਦਿਓ," ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ ਜਿਸਨੂੰ ਕੈਦੀ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ।
ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।
"ਤੁਸੀਂ ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਲਿਆਓਗੇ, ਅਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿਓਗੇ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
ਅਤੇ ਇਸ ਦੋਹਰੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨੌਕਰ ਉਹੀ ਆਦਮੀ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਗਾਰਡ ਸਨ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਿਪਾਹੀ।
ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਚੁੱਪ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲਟਨ, ਜਿਸਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ। "ਆਹ, ਆਹ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸੁੱਤੀ ਪਈ ਹੈ; ਠੀਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਜਾਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਅਤੇ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਕੁਝ ਕਦਮ ਵਧਿਆ।
"ਪਰ, ਮੇਰੇ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ," ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੰਜੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, "ਇਹ ਔਰਤ ਸੁੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਕੀ, ਸੁੱਤੀ ਨਹੀਂ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਫਿਰ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ?"
"ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਪੀਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਅਰਥ ਸੁਣਿਆ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ। "ਜਾਓ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੈਦੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਣੇ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ। ਫੈਲਟਨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਬਾਂਹ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ, ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਮਿਲਾਡੀ ਕੋਲ ਉਹ ਮਹਾਨ ਕਲਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਿਨਾਂ ਢੱਕਣ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦੇਖਣ ਦੀ। ਉਸਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਆਪਣਾ ਬਾਥਾ ਉਸਦੇ ਵੱਲ ਰੱਖ ਕੇ ਬੈਠਾ

ਸੀ। ਉਹ ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਤੱਕ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਸ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਮੁੜਿਆ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਤਾਕਤ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਰ ਗਿਆ; ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਭਰਿਆ।
ਇਸ ਹਉਕੇ ਨਾਲ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ।
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਥੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਫੋਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਸੁਮੇਲ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਧਾੜਵੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।
ਅਤੇ ਉਸਨੇ, ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਤਿਆਗੀ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ ਮੰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੇਟ ਗਈ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ ਉੱਠਿਆ।
"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਵੇਰੇ ਨੌਂ ਵਜੇ, ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਜੇ, ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅੱਠ ਵਜੇ। ਜੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਘੰਟੇ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।"
"ਪਰ ਕੀ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਕੱਲਾ ਰਹਾਂਗਾ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਗੁਆਂਢ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕੱਲ੍ਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋਗੇ, ਵਾਪਸ ਆਵੇਗੀ।"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਝੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਦਮ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵਧਾਏ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਆਇਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?" ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਮਜ਼ਾਕੀਆ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਲਾਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ? ਫੈਲਟਨ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ, ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ

ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਐਕਟ ਇੱਕ ਕਾਮੇਡੀ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਰੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਿਲੇਗਾ?"
"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੈਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸਤਿਕਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਰ ਕੋਮਲ ਜਨਮ ਦੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੰਬ ਗਈ। ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਸਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਫ਼ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਗਏ।
"ਤਾਂ," ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲ ਜੋ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਹ ਚਿੱਟੀ ਚਮੜੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਸਤ ਦਿੱਖ, ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਤੈਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪੱਥਰ ਦਿਲ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਬੇਚੈਨ ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੌਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।"
"ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀਏ; ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ! ਉਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਫਲਦਾਇਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਾਮੇਡੀ ਦਾ ਦੂਜਾ ਐਕਟ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।" ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਲੰਘਾਈ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ।
"ਓਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਚਟਾਈ ਬਣਾਂਗੀ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਯਕੀਨ ਰੱਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਭਿਕਸ਼ੂ, ਤੁਸੀਂ ਗਰੀਬ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਿਪਾਹੀ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਰਦੀ ਇੱਕ ਭਿਕਸ਼ੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕੱਟੀ ਹੈ!" "ਵੈਸੇ," ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਰੁਕਦਿਆਂ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਮਿਲਾਡੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੁੱਖ ਮਿਟਾਉਣ ਦਿਓ। ਉਸ ਮੁਰਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦਾ ਸੁਆਦ ਚੱਖੋ। ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਰਸੋਈਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵਾਰਸ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ। ਅਲਵਿਦਾ, ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਡੀ ਅਗਲੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਬਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਸਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਅੰਦਰ ਵੱਲ ਪੀਸੇ; ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਗਤੀ ਵੱਲ ਗਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ

ਇਕੱਲੀ ਸੀ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਝਟਕੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਪਾਈਆਂ, ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਦੀ ਚਮਕ ਦੇਖੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ। ਬਲੇਡ ਗੋਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਲਚਕੀਲਾ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਸੀ।
ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹਾਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।
"ਹਾ, ਹਾ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਹਾ, ਹਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ, ਮੇਰੇ ਬਹਾਦਰ ਫੈਲਟਨ; ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਚਾਕੂ ਤੇਰੇ ਲਈ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ; ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ। ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੋ, ਇਹ ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਚਾਕੂ ਤਿੱਖਾ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਦਾ ਹੁੰਦਾ। ਫੈਲਟਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਤੇਰਾ ਗਲਾ ਕੱਟ ਦਿੰਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ। ਦੇਖੋ, ਜੌਨ, ਦੇਖੋ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ।"
ਦਰਅਸਲ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਫੜੇ ਹੋਏ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਰਹਿਤ ਹਥਿਆਰ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਪਮਾਨ ਨੇ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ, ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਢਿੱਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਚਾਕੂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡੂੰਘੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜੋ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, "ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਲਤ ਸੀ।"
ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਫਿਰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲੇ ਗਏ।
ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਲਿਆਰੇ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਹਟ ਸੁਣੀ।
"ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਈ; "ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ! ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਕਾਂਸੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਨਾਈਟ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ; ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਟੀਲ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋਵੇ!"
ਦਰਅਸਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ - ਉਮੀਦ ਵੱਲ ਇਹ ਸਹਿਜ ਵਾਪਸੀ - ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਡਰ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਸਦੀ ਜੋਸ਼ੀਲੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ

ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ। ਮਿਲਾਡੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਈ , ਕਈ ਪਕਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾਧਾ , ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਪੀਤੀ , ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ।

ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਸੋਚ -ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ , ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ , ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਘੁੰਮਾਇਆ , ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ , ਸ਼ਬਦਾਂ , ਕਦਮਾਂ , ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ , ਸੰਕੇਤਾਂ , ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਾਰਤਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪੀ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ; ਅਤੇ ਇਸ ਡੂੰਘੇ , ਹੁਨਰਮੰਦ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਫੈਲਟਨ , ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ , ਆਪਣੇ ਦੋ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕੈਦੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਾਰ -ਵਾਰ ਆਈ: "ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਹੁੰਦੀ ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਫਿਰ , ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ , ਕਿਉਂਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਤਾਕਤਵਰ ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ , "ਤਾਂ , ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਰਸ ਦੀ ਇੱਕ ਚੰਗਿਆੜੀ ਹੈ ; ਉਸ ਚੰਗਿਆੜੀ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਟ ਬਣਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ , ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ , ਉਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਕਦੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ , ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਫੈਲਟਨ - ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ , ਚਲਾਕ, ਸ਼ੁੱਧ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜੋ ਨੇਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ; ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ। "

ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਸੌਂ ਗਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲੈ ਕੇ ਸੌਂ ਗਈ। ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਦੇਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ , ਉਹ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਸੀ ਜੋ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਤਾਜ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਅਗਲੇ ਤਿਉਹਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਹਿਨੇਗੀ।

f≤ ਕੈਦ : ਦੂਜਾ

ਦਿਨ

ਮ□□□□□ ਨੇ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੇ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ , ਕਿ ਉਹ ਉਸਦੀ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ; ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਘਿਣਾਉਣਾ ਖੂਨ , ਮੁਖੀ ਦੇ ਕੁਹਾੜੇ ਹੇਠ ਵਗਦਾ ਹੋਇਆ , ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ , ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤੀ।

ਉਹ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਵਾਂਗ ਸੌਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਹੋਈ।
ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣੇ ਆਈ ਸੀ; ਇਹ ਔਰਤ ਅੰਦਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ।
ਮਿਲਾਡੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਲੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਦਾ ਰੰਗ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।
"ਮੈਨੂੰ ਬੁਖਾਰ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤੀ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਾਲੋਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਦਿਆਲੂ ਹੋਵੋਗੇ? ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗਦੀ ਹਾਂ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣਾ ਚਾਹੋਗੇ?" ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸੰਵਾਦ ਸੁਣਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਉਸਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਹੋਣਗੇ, ਓਨਾ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਸਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਾਕਟਰ ਬਿਮਾਰੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਜਾਓ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਜਣਾਂ ਨੇ ਕੱਲ੍ਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਬਿਮਾਰੀ ਇੱਕ ਹਾਸੋਹੀਣੀ ਸੀ; ਅੱਜ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ - ਕਿਉਂਕਿ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਹੈ।"
"ਐਨ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜੋ ਬੇਸਬਰੇ ਹੋ ਗਿਆ, "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੱਸੋ, ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜਾ ਇਲਾਜ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਓਏ, ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਦੇ ਦਿਓ, ਇਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ।"
"ਜਾਓ ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਲਿਆਓ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹਨਾਂ ਸਦੀਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ।
"ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ; "ਨਹੀਂ, ਸਰ, ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਠੀਕ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ; ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਬੁਲਾਓ।" ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿਸਮਿਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਚੁੰਬਕੀ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

"ਉਹ ਆ ਗਿਆ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ।
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੈਡਮ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੇ ਹੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ - ਤਾਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰਹਾਣਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਫੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਰੋ ਪਈ, ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੋੜਨ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੀ ਰਹੀ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ; ਫਿਰ, ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿ ਸੰਕਟ ਲੰਮਾ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਔਰਤ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆਈ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਲੁਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇਸ ਧਮਾਕੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।
ਦੋ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ।
"ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਨੂੰ ਉੱਠਣ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਹੀ ਕੁਝ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਦਸ ਦਿਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।"
ਸਵੇਰੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਦਾ ਨਾਸ਼ਤਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਹੁਣ, ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ ਗਈ। ਫੈਲਟਨ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੇਜ਼ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਫੈਲਾਅ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ ਪਿੱਛੇ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ, ਫਿਮਨੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਬਾਹਮ ਵਿੱਚ ਲੇਟ ਗਈ, ਸੁੰਦਰ, ਫਿੱਕੀ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਆਰੀ ਵਾਂਗ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, "ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹੈ, ਮੈਡਮ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ

ਵਾਂਝਾ ਰਹਿਣਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਭਾ ਦਾ ਆਮ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਸਮ ਹੈ।"
ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਟਲ ਟੇਬਲ 'ਤੇ ਰੱਖੀ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਾਡੀ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦ "ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸ" ਉਚਾਰੇ, ਉਸ ਘਿਣਾਉਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ 'ਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਅਫਸਰ ਵੱਲ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
ਵਾਲਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸਾਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਤੋਂ, ਅਤਿ ਸਾਦਗੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਤੋਂ, ਸੰਗਮਰਮਰ ਵਾਂਗ ਪਾਲਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਅਭੇਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਾਸ ਪਿਉਰਿਟਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ਼ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ, ਸੇਂਟ ਬਾਰਥੋਲੋਮਿਊ ਦੀ ਯਾਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।
ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਚਾਨਕ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਿਲੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵੱਡੇ ਸੰਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
ਦੋ ਸ਼ਬਦ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸ, ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਦੀ ਜਿਹੀ ਨਜ਼ਰ, ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜਵਾਬ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੱਸ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਹ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸੀ; ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਉਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖਾਸ ਸੀ, ਇਹ ਜਵਾਬ, ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ:
"ਮੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, "ਮੈਂ, ਸਰ? ਮੇਰਾ ਮਾਸ? ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਵਿਛਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ!"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੁਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਨਕਲੀ ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਾਂਗਾ।"
ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਰੂਪ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇਸ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਗਤੀਹੀਣ ਰਿਹਾ; ਉਸਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਨਜ਼ਰ ਹੀ ਬੋਲ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸੁਰ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਿਉਰਿਟਨਾਂ ਲਈ ਜਾਣੂ ਸੀ। "ਖੈਰ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦਿਓ, ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਰੱਬ ਲਈ ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਿਓ! ਇਹ ਉਹ ਜਵਾਬ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਮੈਨੂਅਲ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿਜਕ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਤੁਸੀਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਦੁੱਗਣੇ ਸਾਥੀ ਹੋ - ਉਸਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ, ਉਸਦੇ ਧਰਮ-ਧਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸਾਥੀ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਕੋਲ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਆਚਰਣ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਇੱਕ ਔਰਤ ਵਾਂਗ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਫਾਇਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏ ਸਨ।
"ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਬੈਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਿਲਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਆਰਮਹਾਊਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਧਰਮ-ਤਿਆਗ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ!"
"ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਰ!"
"ਮੇਰਾ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮਿਲੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਨਾਲ ਤੀਜੇ ਪਤੀ ਲਈ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ, ਹੈ ਨਾ?"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ।"
"ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਯਕੀਨਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਹ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।"
"ਓ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਮਿਕ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ; ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਇਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ।"

"ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ ਮੈਸਾਲੀਨਾ, ਲੇਡੀ ਮੈਕਬੈਥ! ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਬੇਸ਼ਰਮ ਹੋ!"
"ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜੇਲ੍ਹਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੱਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਮੇਰੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਜੱਲਾਦ! ਨਮਸਤੇ, ਮੈਡਮ! ਤੁਸੀਂ ਕਾਵਿਕ ਸੁਰ ਅਪਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਕਾਮੇਡੀ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਇੱਕ ਦੁਖਾਂਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਬਦਨਾਮ ਕੰਮ! ਘਿਣਾਉਣਾ ਕੰਮ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ।
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ," ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਸੀ ਪਾਗਲ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਆਓ, ਆਓ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ ਪਿਉਰਿਟਨ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਪਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਵਾਲੀ ਆਦਤ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ ਸੱਚਮੁੱਚ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਜਾਓ, ਜਾਓ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਮੂਰਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕੋਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ।"
ਚੁੱਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਦੋ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ। ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਪਾਈ ਗਈ - ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਨੌਕਰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਪਿਉਰਿਟਨ, ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨਾਲ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਮਿਲਾਡੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਉਸੇ ਕਦਮ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਸੁਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਪਲ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਉੱਠੀ, ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਈ, ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ।
ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਮੇਜ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਫੈਲਟਨ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦੇਖ ਲਵੇ।
ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੰਧ ਵੱਲ ਮੁੜੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ।
ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਬੀਤਣ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਚੁੱਪ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀ ਸਦੀਵੀ ਬੁੜਬੁੜ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਟੁੱਟਣਾ - ਆਪਣੀ ਸ਼ੁੱਧ, ਸੁਮੇਲ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਹਰੇ ਨੂੰ ਪਿਉਰਿਟਨਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ:
"ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਕਿ ਉਹ ਤਕੜੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਦੇਵੇਂਗਾ।"
ਇਹ ਆਇਤਾਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਿਉਰਿਟਨ ਆਪਣੀ ਕਵਿਤਾ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦੇ ਸਨ।
ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਲਾਡੀ ਸੁਣ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਿਪਾਹੀ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮਿਲਾਡੀ ਫਿਰ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਗਾਉਣਾ ਅਕਹਿ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਛੱਤਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਾਦੂਈ ਬਾਂਹ ਲੈ ਕੇ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੇਲ੍ਹਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਿਪਾਹੀ - ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਕੈਥੋਲਿਕ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ - ਨੇ ਬਾਂਹ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ: "ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਰੋਕੋ, ਮੈਡਮ! ਤੁਹਾਡਾ ਗੀਤ 'ਡੀ ਪ੍ਰੋਫੰਡਿਸ' ਵਾਂਗ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇੱਥੇ ਗੈਰੀਸਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਪੈਣ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ ਟਿਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"

"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਖ਼ਤ ਆਵਾਜ਼ ਚੀਕੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫੇਲਟਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ। "ਤੂੰ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈਂ, ਮੂਰਖ? ਕੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਨਹੀਂ। ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੂੰ ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ - ਜੇ ਉਹ ਉੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਗੋਲੀ ਚਲਾ ਦੇ। ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰ! ਜੇ ਉਹ ਉੱਡਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇ; ਪਰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਾ ਕਰ।"
ਇੱਕ ਅਣਕਿਆਸੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਹਲਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਾਂਗ ਥੋੜ੍ਹਚਿਰਾ ਸੀ। ਸੰਵਾਦ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਬਾਂਹ, ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਰਾ ਭਰਮਾਉਣਾ ਜੋ ਭੂਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ: "ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹੰਝੂਆਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ, ਮੇਰੀ ਜਲਾਵਤਨੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਖ਼ੁਰਾਕਾਂ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਹੈ, ਮੇਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਦਾ ਹੈ।"
ਉਸਦੀ ਅਵਾਜ਼, ਜਿਸਦੀ ਅਥਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ, ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਰੁੱਖੀ, ਬੇਢੰਗੀ ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਦੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਪਿਉਰਿਟਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੋਤਾਂ ਨਾਲ ਸਜਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਲਟਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੂਤ ਦਾ ਗਾਉਣਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
"ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣਗੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਉਮੀਦ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਤੱਕ ਵੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
ਇਹ ਆਇਤ, ਜਿੱਥੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਰੋਧੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਆਤਮਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਚੁੱਪਚਾਪ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ; ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਆਮ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਅੱਖ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਜਨਾਬ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਨਰਮਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਗਾਣੇ ਇਸ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ, ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ

ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ, ਪਰ ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਇੱਛਤ ਸੀ।"

ਇਸ ਪਲ ਮਿਲਾਡੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ, ਧਾਰਮਿਕ ਖੁਸ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੇ ਹੋ।"

ਉਹ ਗਰੀਬ, ਬੇਸਮਝ ਨੌਜਵਾਨ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਰਹੀ ਸੀ।

"ਫਿਰ ਮੈਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਮਿਠਾਸ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੱਸ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਨਾ ਗਾਓ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ।"

ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲਟਨ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ," ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸੂਫ਼ੇ ਦੇ ਗਾਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ।"

ƒ∞ ਕੈਦ : ਤੀਜਾ

ਦਿਨ

ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਅਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ

ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਵਰਗੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਦੌੜਦੀ ਸੀ।
ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਸਾਰੇ ਭਰਮਾਉਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਿਲਾਡੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਉਹ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮ, ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦ, ਉਸਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਸਰਲ ਝਲਕ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਤੱਕ - ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਹ ਤੱਕ ਵੀ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਹ ਵਜੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਕਾਮੇਡੀਅਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਆਚਰਣ ਯੋਜਨਾ ਵਧੇਰੇ ਆਸਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰਹਿਣਾ; ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ; ਉਸਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਲਈ ਉਕਸਾਉਣਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦੇ ਉਲਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ - ਇਹ ਉਸਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ। ਫੈਲਟਨ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖੇਗਾ; ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ, ਪਰ ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ।
ਸਵੇਰੇ, ਫੈਲਟਨ ਆਮ ਵਾਂਗ ਆਇਆ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਜਿਸ ਪਲ ਉਹ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦ ਦੀ ਕਿਰਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬੋਲਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਹਿੱਲ ਗਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਭੇਜੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲੇ ਗਏ। ਦੁਪਹਿਰ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਰਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਹਿਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਫਿੱਕੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਰਨ ਜੋ ਚਮਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਉਸਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਆਹ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਾਮੇਡੀ ਖੇਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੁਖਾਂਤ ਖੇਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਮੇਲਾਨੋਲੀ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਾਂ?"
ਕੈਦੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੀਚ 'ਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ! ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਪੰਨੇ-ਹਰੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ 'ਤੇ ਨੱਚਦੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਐਂਬਸਕੇਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੱਖਣਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਹੁਨਰਮੰਦ ਹੋ। ਧੀਰਜ, ਧੀਰਜ! ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਢਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਮੁੰਦਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਲਵੇਗਾ।" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਚੁੱਕ ਕੇ, "ਪ੍ਰਭੂ, ਪ੍ਰਭੂ," ਉਸਨੇ, ਦੂਤ ਵਰਗੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦੀ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ, ਸਰਾਪੀ ਔਰਤ!" ਬੈਰਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਦਾਰ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਕਦੇ ਮਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ!" ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਹਰ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਲਗਭਗ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਚੁੱਪਚਾਪ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ।
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਝੁਕਾ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ। "ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਝੱਲ ਰਹੀ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ।"
ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ; ਸੁੰਦਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਨੇ ਰੌਲਾ ਨਾ ਸੁਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ:
"ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ! ਭਲਾਈ ਦੇ ਦੇਵਤੇ! ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਦੇਵੇਂਗਾ?"
ਸਿਰਫ਼ ਉਸਨੇ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਸੋਚਦੇ ਹੀ ਉੱਠੀ, ਉਹ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਵੇ। "ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਰ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਰੋਣ-ਪਿੱਟਣ ਵਾਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ। "ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਸਰ; ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸੇ ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਨਰਮ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅੱਗੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ? ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ! ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਛਤਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਜੋ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹੋਣ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ!"
"ਦੋਸ਼ੀ? ਮੈਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਆਖਰੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਨਿਹੱਥੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। "ਦੋਸ਼ੀ? ਓ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਹੀਂ! ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜੀ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰੱਬ, ਜੋ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਈ ਵਾਰ ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।"
"ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਕਸੂਰ ਹੁੰਦੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹੀਦ ਹੁੰਦੇ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਓਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਓ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਈ ਆਦਮੀ ਹੋ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਂ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਔਰਤ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ; ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਕਿਰਪਾ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਅਤੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਅਸੀਸ ਦੇਵਾਂਗਾ।" "ਮਾਸਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਈ ਹੈ।" "ਤੁਹਾਨੂੰ--ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ! ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ, ਮੇਰੀ ਤਬਾਹੀ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੇਰੀ ਬਦਨਾਮੀ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ!"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਮੈਡਮ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਝੱਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਸੌਂਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ! ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਪਮਾਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਗੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦੀ। ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਕਾਸ਼! ਕੈਦ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ?"
"ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੋ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਜਾਂ, ਸਗੋਂ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਰ!" ਕੈਦੀ ਨੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ, ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ 'ਤੇ।"
"ਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਹਾਂ।"
"ਅਸੰਭਵ; ਤੂੰ ਉਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਪਾਤਰ ਹੈਂ!"
"ਮੈਂ ਕਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ, ਮੈਡਮ।"
"ਓਹ, ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਛੁਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾ ਕਰ ਸਕੋ।"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ, ਮੈਡਮ; ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ।"
"ਫਿਰ ਕਿਉਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਸੁਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਧੋਖਾ ਖਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ; "ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਚੰਗਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸੋਚੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ!" ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ 'ਉਸ ਬਦਮਾਸ਼' ਕਿਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਕੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਦਮੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਜਾਰਜ ਵਿਲੀਅਰਸ ਹੈ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਦਿੱਖ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

"ਜਿਸਨੂੰ ਮੂਰਤੀਮਾਨ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਬੁੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਇੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਉੱਤੇ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਹ ਉਸ ਅਪਮਾਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚ ਸਕੇਗਾ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਾਰੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਐਲਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕੈਥੋਲਿਕ ਖੁਦ ਲੁਟੇਰਾ, ਲੁਟੇਰਾ, ਠੱਗ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਪਿਉਰਿਟਨ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੈਤਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ।
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ; "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਇਹ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਕੌਮ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!" "ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਆਖਰਕਾਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ। "ਓਹ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਹਾਂ, ਹਾਂ! ਮੇਰੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਸਦੀਵੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਈ!" ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰੋੜੇ ਜਿਵੇਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਅੰਗ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ।
ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਕਈ ਕਦਮ ਵਧਾਏ; ਪਰ ਕੈਦੀ, ਜਿਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ, ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।
"ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਦਿਆਲੂ ਬਣੋ, ਨਰਮ ਰਹੋ, ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣੋ! ਚਾਕੂ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬੈਰਨ ਦੀ ਘਾਤਕ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਦਾ ਕੀ ਉਪਯੋਗ ਕਰਾਂਗਾ! ਓ, ਮੈਨੂੰ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੁਣੋ! ਉਹ ਚਾਕੂ, ਇਸਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਲਈ ਦੇ ਦਿਓ, ਦਇਆ ਲਈ, ਦਇਆ ਲਈ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੋਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਵਾਂਗੀ! ਤੁਸੀਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੋ ਸਕੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ - ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਚੰਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਹਸਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ! ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ - ਮੇਰਾ ਰੱਖਿਅਕ, ਸ਼ਾਇਦ! ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਉਹ ਚਾਕੂ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਮਿੰਟ, ਮਿਸਟਰ ਫੈਲਟਨ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਬਚਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ!"

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ?" ਫੈਲਟਨ ਡਰ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਕੈਦੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ?"
"ਮੈਂ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਡੁੱਬਣ ਦਿੱਤਾ; "ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਭੇਤ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਉਹ ਸਭ ਜਾਣਦਾ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹਾਂ!"
ਫੈਲਟਨ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਗਤੀਹੀਣ ਅਤੇ ਦੁਚਿੱਤੀ ਵਿੱਚ।
"ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਕਰਦਾ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ; "ਮੈਂ ਕਾਫ਼ੀ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।" ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਕਦਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜੀ। "ਓਹ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਜਾਵਾਂਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਂਗਾ--ਤੂੰ--"
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕਦਮ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਗਏ, ਉਹ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇਣ ਦੇ ਡਰੋਂ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਬੇਅੰਤ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ। ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਭਜਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਲੰਘਿਆ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ।
ਫੈਲਟਨ, ਮੌਤ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ, ਕੁਝ ਪਲ ਆਪਣੇ ਕੰਨ ਝੁਕਾ ਕੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਆਵਾਜ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਿਆ।
"ਆਹ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ; "ਆਖਰਕਾਰ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੈਂ!"
ਉਸਦਾ ਮੱਥੇ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਜੇ ਉਹ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਈ ਹਾਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਰਨ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਾਂਗੀ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੰਮ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
"ਓਹ, ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗੇ!"

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਸਨ।
"ਸਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੇਰੀ ਕੈਦ ਦਾ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਹਾਇਕ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਸੀਹਿਆਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੇ?"
"ਕਿਵੇਂ, ਪਿਆਰੀ ਭੈਣ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਸ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਭਾਵੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਬੇਰਹਿਮ ਸੀ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਰਾਮਦਾਇਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਆਏ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਆਨੰਦ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸ ਕਮੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਲਈ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾਅ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਸੁਸਤੀ, ਤੂਫਾਨ, ਕੈਦ? ਖੈਰ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ; ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਾਰ, ਮੇਰੀ ਫੇਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਕੰਬ ਗਈ; ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ, ਜਿਸਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਉਲਟ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਇੰਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਧੜਕਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹਵਾ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਕਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਕੱਢਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਪਾਸਪੋਰਟ ਦਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਅਖ਼ਬਾਰ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਮੋੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੜ੍ਹਿਆ: "'ਆਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼--' ਨਾਮ ਖਾਲੀ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਟੋਕਿਆ। "ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਲੰਡਨ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗਾ, ਫਿਰ:
"'ਚਾਰਲੋ ਬੈਸਨ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸਨੂੰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਭੋਜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗ ਮਿਲਣਗੇ।'"

"ਮੈਨੂੰ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਨਾਮ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਕੋਈ ਨਾਮ ਹੈ, ਫਿਰ?"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹਾਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਡਾ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਚਾਰਲੋ ਬੇਸਨ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿਆਂਗਾ। ਨਹੀਂ? ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ? ਤੁਸੀਂ ਚੁੱਪ ਹੋ? ਖੈਰ, ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਰਲੋ ਬੇਸਨ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਚੁੱਪ ਰਹੀ; ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਹੁਣ ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦਹਿਸ਼ਤ ਤੋਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫਾਂਸੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਜਲਦੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਗੁਆਚ ਗਿਆ; ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਖਤ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਲੁਕਾ ਨਹੀਂ ਸਕੀ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ; "ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਦਸਤਖਤ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ: 'ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆਚਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।' ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ। ਕੱਲ੍ਹ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਇਹ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਚਾਰ ਵੀਹ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮੈਡਮ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਰ, ਕਿ ਸੱਤਾ ਦੀ ਇਹ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਇੱਕ ਕਾਲਪਨਿਕ ਨਾਮ ਹੇਠ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ, ਬਦਨਾਮ ਹਨ!"
"ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਲੀ ਨਾਮ 'ਤੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੇਗੀ, ਮਿਲਾਡੀ? ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਟੱਲ ਹਨ। ਖੁੱਲ੍ਹ ਕੇ ਬੋਲ। ਭਾਵੇਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦਾ ਨਾਮ, ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਨਤਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕਲੰਕ ਦਾ ਜੋਖਮ ਲਵਾਂਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਲਾਸ਼ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ।

"ਓਹ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਘੁੰਮਣ-ਫਿਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਮੈਡਮ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਯਾਤਰਾ ਜਵਾਨੀ ਨੂੰ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।' ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ! ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਫਿਰ, ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਸ਼ਿਲਿੰਗਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਜੀਦਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਜੇਲ੍ਹਰਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਛੱਡਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖੋ, ਜੇਕਰ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਯਤਨਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਨਫ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।" "ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਫਿਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ।"
"ਅਤੇ ਹੁਣ, ਮੈਡਮ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਂਗਾ! ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਉੱਠਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸਾਹ ਲਿਆ। ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਸਨ। ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਚਾਰ ਦਿਨ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਗੇ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਸ਼ਾਇਦ ਫੇਲਟਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਤੋਂ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜੇਗਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫੇਲਟਨ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗਾ - ਕਿਉਂਕਿ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਰੰਤਰ ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਜਾਦੂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹਾਲਾਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ। ਫੇਲਟਨ ਨੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।
ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀਆਂ ਧਮਕੀਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬਿਠਾਇਆ ਅਤੇ ਖਾਧਾ।
ਫਿਰ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਈ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦੁਹਰਾਈਆਂ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ ਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮਾਰਵੇ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ।
ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਹਲਕੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅੱਗੇ ਰੁਕ ਗਿਆ।

"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ - ਮਿੱਠੀ, ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੁਰੀਲੀ - ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਸੁਮੇਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਬਦੀ ਸੀ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਵੱਲ ਦੇਖਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੰਗ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਿੱਚੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਦੀਆਂ ਜੋਸ਼ੀਲੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਸੀ ਜਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਾ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਪਣਾ ਧਾਰਮਿਕ ਗੀਤ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਹਉਕਾ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਹੀ ਕਦਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਸਨੇ ਸੁਣੇ ਸਨ, ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ, ਜਿਵੇਂ ਪਛਤਾਵੇ ਨਾਲ।

ff ਕੈਦ : ਚੌਥਾ ਦਿਨ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਫੈਲਟਨ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹਵਾ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਖੜ੍ਹੀ ਪਾਇਆ, ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫਟੇ ਹੋਏ ਕੈਂਬਰਿਕ ਰੁਮਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਸੀ ਵਿੱਚ ਵੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਰਿਆਂ 'ਤੇ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜੋ ਰੌਲਾ ਪਿਆ, ਉਸ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਸੁਧਾਰੀ ਹੋਈ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੀਲਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਨੀਂਦ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਲਾਲ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬੁਖਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖ਼ਤੀ ਸੀ।

ਉਹ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ, ਜੋ ਖੁਦ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਕਾਤਲ ਰੱਸੀ ਦਾ ਸਿਰਾ ਫੜਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿੱਤਾ,

"ਇਹ ਕੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ?" ਉਸਨੇ ਠੰਡੇ ਹੋ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੁਝ ਨਹੀਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਦਰਦਨਾਕ ਹਾਵ -ਭਾਵ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। "ਐਨੂਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਘਾਤਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਐਨੂਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਮਰੋੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ।"

ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਕੰਧ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਮੋੜੀਆਂ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਰਮਏਅਰ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੁਣ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉੱਪਰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਪੇਚ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰ ਲਟਕਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇਖੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਰਮਏਅਰ ਤੇ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਸ ਨਤੀਜੇ ਦਾ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

"ਪਰ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਂ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਮੈਨੂੰ ਸਵਾਲ ਨਾ ਕਰੋ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੋ ਸੱਚੇ ਈਸਾਈ ਹਾਂ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਇਰਾਦਾ ਸੀ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਘਾਤਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੋਚਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਮੈਡਮ, ਜੇ ਸਾਡਾ ਰੱਬ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਜਦੋਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨਾਲ ਸਤਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਡੂੰਘੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਰੱਬ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਸ਼ਹਾਦਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ; ਬੋਲੋ, ਮੈਡਮ। ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।"
"ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਾਂਗ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ; ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੱਸ ਸਕਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫੜਵਾਓ? ਨਹੀਂ, ਜਨਾਬ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਅਤੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਹੋਰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ; ਨਹੀਂ, ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋਹਰਾ ਇਨਾਮ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ।"
"ਮੈਂ, ਮੈਡਮ, ਮੈਂ?" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ? ਓ, ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ!"
"ਮੈਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ, ਫੈਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਮਰਜ਼ੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਿਓ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ। "ਹਰ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹੈ ਨਾ? ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਹੋ? ਖੈਰ, ਤੁਸੀਂ ਕਪਤਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ ਕਬਰ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਓਗੇ।"
"ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਓਗੇ; ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਮੈਡਮ, ਫਿਰ ਮੇਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋ ਚਾਹੋ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।"

"ਤਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕ ਪਈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਸੀ, "ਤੂੰ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਆਦਮੀ, ਤੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਧਰਮੀ ਆਦਮੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੰਗਦਾ ਹੈਂ - ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ, ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇਂ!"
"ਮੈਡਮ, ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਰਹਿਮ, ਜੇ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਨਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੇ ਮੈਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸਨੂੰ ਕੀ ਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ?"
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਹਾਂ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।"
"ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਖਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਜਲਾਦਾਂ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨ ਜੱਜਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰੇਗਾ? ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮਾਰਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਏਜੰਟ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਖ਼ਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਲਈ ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਡੰਸ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਡੰਸ! ਕੌਣ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਆਣਾ, ਜਦੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੱਬ ਦੇ ਦਿਲ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਸਭ ਤੋਂ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਬਦਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਕੁਚਲਣ ਲਈ।" "ਅਸੰਭਵ, ਮੈਡਮ, ਅਸੰਭਵ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। "ਇੱਕ ਕੈਦੀ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ; ਜਿਉਂਦੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵੇਂਗਾ।"
"ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਜਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਨਮਾਨ ਗੁਆ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਫੈਲਟਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"
ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਫੈਲਟਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਚੱਲ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ

ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ, ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ, ਉਸਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦੇਖਣਾ; ਸੋਗ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾਅ ਦਾ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਅਨੰਦਮਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੁਆਰਾ ਸੜਦੇ ਦਿਲ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ ਜੋ ਸੜਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਖਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵੇਖੀ। ਉਸਨੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਜਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਟ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਨੌਜਵਾਨ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਸੜ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੁਨਰਮੰਦ ਜਰਨੈਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿੱਤ ਦੀ ਨਾਅਰੇ ਨਾਲ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਠੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਂਗ ਸੁੰਦਰ, ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਕੁਆਰੀ ਵਾਂਗ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਖਿੰਡੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਚੋਗਾ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਉਸ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੌਜਵਾਨ ਪਿਉਰਿਟਨ ਦੀਆਂ ਨਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਗਈ, ਇੱਕ ਜੋਸ਼ ਭਰੀ ਹਵਾ ਨਾਲ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਊਰਜਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕੀਤਾ:
"ਇਸ ਬਲੀ ਨੂੰ ਬਆਲ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਹੀਦ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰਾਂ ਕੋਲ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਵੇ! ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੈਨੂੰ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਖਾਏਗਾ! ਅਥਾਹ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਮੇਰੀ ਚੀਕ ਸੁਣੇਗਾ।"
ਫੈਲਟਨ ਇਸ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡਰੇ ਹੋਏ ਵਾਂਗ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ? ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਤੂੰ ਰੱਬ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈਂ; ਕੀ ਤੂੰ ਨਰਕ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈਂ; ਕੀ ਤੂੰ ਦੂਤ ਹੈਂ ਜਾਂ ਭੂਤ; ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਏਲੋਆ ਜਾਂ ਅਸਟਾਰਟੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ?"
"ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਫੈਲਟਨ? ਮੈਂ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਭੂਤ; ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਧਰਮ ਦੀ ਭੈਣ ਹਾਂ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।" "ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬੇਈਮਾਨ ਦੇ ਸਾਥੀ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ! ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਰੱਬ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ-ਧਰੋਹ ਅਤੇ ਬਦਚਲਣਤਾ ਨਾਲ ਭਰਦਾ ਅਤੇ ਪਲੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ -

ਉਸ ਬਦਨਾਮ ਸਰਦਾਨਪਾਲਸ ਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਐਂਟੀ-ਇਰਿਸਟ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ!"
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ? ਮੈਂ? ਇਸ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?" "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਪਰ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ। "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਹਾਂ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਹਰ ਰਾਤ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸੌਂ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ: 'ਮਾਰੋ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਬਚਾਓ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਓ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਜਾਓਗੇ!' ਬੋਲੋ, ਬੋਲੋ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਚਮਕੀ, ਪਰ ਸੋਚਣ ਵਾਂਗ ਤੇਜ਼।
ਇਹ ਕਤਲੇਆਮ ਦੀ ਝਲਕ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਇਸਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਖੱਡਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਯਾਦ ਆਇਆ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ, ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਭਰਮਾਉਣੇ, ਉਸਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਯਤਨ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹੇਠਾਂ ਲਟਕਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸ ਅਜੀਬ ਜੀਵ ਤੋਂ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਇਸ ਝਿਜਕ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੀ ਬਰਫੀਲੀ ਠੰਢਕ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸੇ ਉੱਚੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਾ ਇੰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤੇ; ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਔਰਤ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਪਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੂਡਿਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਬੇਥੂਲੀਆ ਨੂੰ ਇਸ ਹੋਲੋਫਰਨੇਸ ਤੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂ। ਸਦੀਵੀ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਲਈ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਮੌਤ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਿਓ; ਮੈਨੂੰ ਸ਼ਹਾਦਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਨ ਲੈਣ ਦਿਓ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ; ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਮੈਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਮੇਰੇ ਰੱਖਿਅਕ ਲਈ ਇੱਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੋਵੇਗਾ।"
ਉਸ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ, ਇੰਨੀ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ, ਉਸ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੰਨੀ ਡਰਪੋਕ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਦੂਈ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਨਾਲ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ; ਯਾਨੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਨਿਮਰਤਾ, ਅਤੇ ਹੰਝੂ - ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਰਹੱਸਮਈ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਦਾ ਅਟੱਲ ਆਕਰਸ਼ਣ, ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਸਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ।
"ਹਾਏ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਤਰਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪੀੜਤ ਹੋ! ਪਰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਰਹਿਮ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਈਸਾਈ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਹੋ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਂ, ਜਿਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਾਨੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਮੈਂ ਜੋ ਗੱਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਮੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਡਮ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ, ਤੁਸੀਂ, ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਸ਼ੁੱਧ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅਕਹਿ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਹਿਜੇ ਨਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਪਰ ਉਹ ਦੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਪਰ," ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਚੀਕਿਆ, "ਬੋਲੋ, ਫਿਰ, ਬੋਲੋ!"
"ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਦੀ ਲਾਲੀ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, "ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖਾਂ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਔਰਤ? ਓ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਅੱਖਾਂ 'ਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, "ਕਦੇ ਨਹੀਂ! ਕਦੇ ਨਹੀਂ!-- ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ!"
"ਮੇਰੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਭਰਾ ਲਈ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਰੀਖਣ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਮੋਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ।
ਫੈਲਟਨ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਨਤੀਕਰਤਾ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਜੋੜ ਲਏ।
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਹਿੰਮਤ ਕਰਾਂਗਾ--"

ਇਸ ਪਲ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਭਿਆਨਕ ਜੀਜਾ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਵਾਂਗ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਦੁਬਾਰਾ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਰੁਕਿਆ, ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨਾਲ ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ; ਫਿਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦੌਰਾਨ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੈਦੀ ਤੋਂ ਕਈ ਕਦਮ ਦੂਰ ਸੀ।
ਬੈਰਨ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ, ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਰੀਕੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲ ਭੇਜੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋ, ਜੌਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੀ ਇਹ ਔਰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧ ਦੱਸ ਰਹੀ ਹੈ? ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ ਪਿਉਰਿਟਨ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਨਾ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ।
"ਆਹ, ਤੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਤੇਰਾ ਕੈਦੀ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਵੇ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ, ਆਪਣੇ ਯੋਗ ਜੇਲ੍ਹਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਉਸ ਤੋਂ ਕੀ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਮਦਦ ਮੰਗੀ ਸੀ?" ਬੈਰਨ ਨੇ ਸ਼ੱਕੀ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਤੇ ਕੀ ਕਿਰਪਾ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ?" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਕ ਚਾਕੂ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦੀ ਸੀ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਗਲਾ ਇਹ ਮਿਲਣਸਾਰ ਔਰਤ ਚੁੰਘਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ," ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਭਰੇ ਲਹਿਜੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਟਾਈਬਰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਰਸਤਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਟਾਈਬਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੋ, ਮੈਡਮ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਰੱਸੀ ਚਾਕੂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।"
ਫੈਲਟਨ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।" ਉਸਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਾਂਗੀ।"

ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਮੈਰੋ ਤੱਕ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ; ਸ਼ਾਇਦ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ।
"ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਾ ਕਰ, ਜੌਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ। ਸਾਵਧਾਨ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ! ਪਰ ਹੌਂਸਲਾ ਰੱਖ, ਮੇਰੇ ਮੁੰਡੇ; ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਜੀਵ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣੋ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਬੈਰਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੋਚਿਆ।
ਬੈਰਨ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਘੁਮਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾ ਹਟੇ।
"ਖੈਰ," ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ, "ਮੈਂ ਓਨਾ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਜਿੰਨਾ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ। ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਮੂਰਖਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਢਾਲਦੀ ਹੈ! ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ। ਆਹ, ਉਹ ਉਸ ਸਰਾਪਿਆ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵਰਗਾ ਆਦਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਿਉਰਿਟਨ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।" ਫਿਰ, ਮਿਲਾਡੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਦਿਨ ਫੇਲਟਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖੇ ਬਿਨਾਂ ਲੰਘ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਖੀਰ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ। ਹੁਣ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਫੇਲਟਨ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ; ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ।
"ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਸੁਣੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਸਕਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਾ ਦੇ ਸਕਾਂ। ਬੈਰਨ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ ਹੈ।"

ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਪੀੜਤ ਵਾਂਗ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਾਂ ਬੈਰਨ - ਮੇਰਾ ਦਾਨੀ, ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ - ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਝਿਜਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਘਬਰਾਓ ਨਾ; ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਰਾਤ, ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏਂਗਾ।"
"ਨਹੀਂ, ਫੈਲਟਨ, ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬਲੀਦਾਨ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੁਆਚ ਨਾ ਜਾਓ। ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬੋਲਚਾਲ ਵਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦੀ ਚੁੱਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੈਦੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਏਗੀ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਬੋਲੋ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਸਹੁੰ ਦਿਓ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ।"
"ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵਾਅਦੇ ਜਾਂ ਸਹੁੰ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਾਅਦਾ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ। ਜੇ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੇਖ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਡਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।"
"ਠੀਕ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਸਹੁੰ ਖਾਓ।"
"ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਰੱਬ ਦੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ?"
"ਖੈਰ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅੱਜ ਰਾਤ ਤੱਕ।"
ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, ਸਿਪਾਹੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਪਾਈਕ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਲਗਾਇਆ ਹੋਵੇ।
ਸਿਪਾਹੀ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹਥਿਆਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।

ਅਤੇ, ਜਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਨੇੜੇ ਆਈ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਵਾਜਾਈ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਨਾਮ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਹਰਾਈ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਜਾਣਨਾ ਸਿੱਖੇ ਬਿਨਾਂ।
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿੰਨਾ ਮੂਰਖ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਇਹ ਮੈਂ - ਮੈਂ - ਅਤੇ ਇਹ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ।"

f♣ ਕੈਦ : ਪੰਜਵਾਂ

ਦਿਨ

ਹਾਲਾਂਕਿ , ਮੀਰਾ ਨੇ ਅੱਧੀ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ , ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਤਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਸੀ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਰਦੀ ਆਈ ਸੀ , ਮਰਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦੇ ਸਨ , ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੇ ਝੱਟ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਇੰਨੀ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਰੀਰ ਵੱਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ , ਅਤੇ ਉਹ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੁਨਰਮੰਦ ਸੀ।

ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਣ -ਪਾਲਿਸ਼ਿਤ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਜੂਝਣਾ ਪਿਆ , ਜੋ ਕਿ ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੇਂਦਰਿਤ ਅਤੇ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਧਰਮ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪਾਲਣ -ਪੋਸ਼ਣ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਲੁਭਾਉਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਉੱਚਿਤ ਦਿਮਾਗੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ , ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਇੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇਦਾਰ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮੋਹਕ ਜਾਂ ਭੌਤਿਕ ਪਿਆਰ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ - ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਜੋ ਵਿਹਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਖੁਆਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ , ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਝੂਠੇ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ , ਜੋ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭਿਆਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ , ਉਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੁਆਰਾ , ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਣਜਾਣ ਮਨੋਰਥਾਂ ਦਾ ਮਾਪ ਲਿਆ ਸੀ , ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਅਤੇ ਧਰਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਐਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਦਰੋਹੀ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਈ ਵਾਰ , ਫਿਰ ਵੀ , ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰਿਆ , ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸੀ - ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਰਬੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਹੈ , ਇੱਕ ਅਨਾਰ ਦਾ ਦਾਣਾ ਇੱਕ ਬਰਬਾਦ ਹੋਈ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

ਮਿਲਾਡੀ , ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ , ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਥਰੂਮਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਦਿਨ ਹੀ ਬਚੇ ਸਨ ; ਕਿ ਜਦੋਂ ਬੁਇੰਘਮ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਅਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਇਸ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਨਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ , ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਸਤਖਤ

ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਬੈਰਨ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਵਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਆਪਣੇ ਲੁਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਿਖਾਵੇ ਵਾਲੀ ਨੇਕ ਔਰਤ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਫੈਸ਼ਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਮਨਮੋਹਕ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਰਦਨਾਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਔਰਤ ਹੋਣਾ ਸੁੰਦਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਮੀ-ਲੇਡੀ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੀ ਸੀ। ਗਰੀਬੀ ਉਸਨੂੰ ਘਿਣਾਉਣੀ ਸੀ; ਪਤਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਦੋ-ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਖੋਹ ਲਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਰਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਸੀ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੰਕਾਰ ਦਾ ਆਨੰਦ ਉਸਦੇ ਦਬਦਬੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਨੀਵੇਂ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਉਸਦੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਪਮਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਲਾਵਤਨੀ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਜਲਾਵਤਨੀ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਮਿਲਾਡੀ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ, ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਸੁਭਾਅ ਲਈ, ਚੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਿਤਾਏ ਦਿਨ ਅਸ਼ੁਭ ਹਨ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਤਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇੱਕ ਸਾਲ, ਦੋ ਸਾਲ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਗੁਆਉਣਾ, ਇੱਕ ਸਦੀਵੀਤਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ; ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ, ਸ਼ਾਇਦ; ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਜੇਤੂ, ਨੂੰ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਉਹ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ - ਇਹ ਨਿਗਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ ਜੋ ਮਿਲਾਡੀ ਵਰਗੀ ਔਰਤ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਠੇ ਤੂਫਾਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਸਰੀਰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸਦੇ ਮਨ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ।
ਇਸ ਸਭ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਉਹ ਸੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਯਾਦ। ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ, ਬੇਚੈਨ, ਸ਼ੱਕੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪੀ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੋਵੇਗਾ - ਕਾਰਡੀਨਲ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹਾਰਾ, ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਹਾਰਾ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੱਖਿਅਕ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਉਸਦੀ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਅਤੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ? ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਰਥ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕੈਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਝੱਲੇ ਗਏ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਾਰਡੀਨਲ, ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਸਖ਼ਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੋ। ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਮਿਲਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਲੇ ਹਨ।" "ਅੱਛਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਤਿਆਗੀ ਪਿਉਰਿਟਨ ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਸਿਪਾਹੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਜ਼ੌਂਡਸ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਕਮਿਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
ਫੈਲਟਨ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਝਿੜਕਦਾ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਬੋਲਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਜੇ ਮੈਂ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂ, ਤਾਂ ਆਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਜੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਫ਼ੋਨ ਕਰੋ।"
"ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ," ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਫੈਲਟਨ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਉੱਠਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਆਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਕੀ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵੈ-ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਕੰਬਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਆਉਣ ਲੱਗਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਕੂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।"
"ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਕਹੋ, ਮੈਡਮ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਮੈਨੂੰ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਆਹ, ਤੂੰ ਸੋਚਿਆ ਹੈ!" ਕੈਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੋਈ, ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ; "ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਚਿਆ ਹੈ।"
"ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ?"
"ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ।"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

"ਤੁਸੀਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ।"
"ਇਹ ਹੈ ਚਾਕੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਜੋ ਉਹ ਲਿਆਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਿਓ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ?"
"ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਬਿੰਦੂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਸਟੀਲ ਹੈ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਦੋਸਤ ਹੈਂ, ਫੈਲਟਨ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੈਦੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ।"
ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧਾ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਲਵੇ।
"ਫੈਲਟਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਭਰੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਜਵਾਨ ਸੀ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸੁੰਦਰ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਫੰਦੇ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਹੋਈ, ਪਰ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਜਿਸ ਧਰਮ ਦੀ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਧਰਮ ਅਤੇ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਢੇਰ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਲੀਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ--"
ਮਿਲਾਡੀ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਹਲਕੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਆ ਗਈ।
"ਆਖਰਕਾਰ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਆਖਰਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ?"
"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਸ਼ੀਲਾ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਤੜਫ ਵਿੱਚ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਡੁੱਬਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਡਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨੀਂਦ ਨਾਲ ਜੂਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉੱਠਿਆ। ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਜਿਹਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਛੱਤ ਮੇਰੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੀਆਂ। ਮੈਂ ਬੋਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਹਵਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੈਂ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਸਹਾਰਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬਾਹਾਂ ਕਾਰਨ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੋਡੇ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਫਿਰ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ। ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਜੀਭ ਜੰਮ ਗਈ ਸੀ। ਰੱਬ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਇੱਕ ਨੀਂਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜੋ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਸੀ।
"ਉਸ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੋਲ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਗਿਆ, ਚਿੱਟੇ ਦਾ ਫਰਨੀਚਰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਛੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਹਾਂ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵੇਰਵਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਿਆ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਨੀਂਦ ਦੇ ਭਾਰੀ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਗਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਸਪੇਸ ਵਿੱਚ ਲੰਘਣ, ਗੱਡੀ ਦੇ ਘੁੰਮਣ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸੁਪਨੇ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਾਪਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਵੈਤ ਵਿੱਚ ਰਲ ਗਈਆਂ ਸਨ।
"ਕਈ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨੀ ਅਜੀਬ ਲੱਗਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੰਬਦਾ ਹੋਇਆ ਉੱਠਿਆ। ਮੇਰੇ ਕੱਪੜੇ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੱਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੌਣ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹਕੀਕਤ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਟੁੱਟ ਪਈ, ਸੁਆਦੀ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਉਸ ਘਰ

ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸੂਰਜ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਵੀ ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸੌਂ ਗਿਆ ਸੀ; ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ, ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਚੱਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ! ਇਸ ਲੰਬੀ ਨੀਂਦ ਦੌਰਾਨ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ?
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ; ਮੇਰੀਆਂ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਹਰਕਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਅੰਬਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਵਾਗਤ ਲਈ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੁੱਕ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਝਾਕਣ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਪਾਇਆ ਹੁੰਦਾ।"
"ਯਕੀਨਨ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਫੈਲਟਨ, ਕਿ ਜੇਲ੍ਹ ਜਿੰਨੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਡਰ ਓਨਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਸੀ।"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਲੱਭਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਧਾਂ 'ਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ, ਪਰ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਕੰਧਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸਮਤਲ ਆਵਾਜ਼ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ।"
"ਮੈਂ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਵੀਹ ਵਾਰ ਕੀਤਾ, ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਆਊਟਲੈੱਟ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ; ਪਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਥਕਾਵਟ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ।"
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬੀਤ ਗਈ, ਅਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਡਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਹਰ ਪਲ ਡਿੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਮੇਰੇ ਡਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ।
"ਬਾਹਰੋਂ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਾਪ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਵਜੇ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਕਤੂਬਰ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨੇਰਾ ਸੀ।"
"ਇੱਕਦਮ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਚਾਲੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਦਿੱਤਾ। ਛੱਤ ਦੇ ਚਮਕਦਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅੱਗ ਦਾ ਇੱਕ ਗੋਲਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਰੌਸ਼ਨੀ ਪਾਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਡਰ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।

"ਇੱਕ ਮੇਜ਼, ਦੋ ਢੱਕਣਾਂ ਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਸੀ, ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਜਾਦੂ ਨਾਲ।
"ਆਦਮੀ ਉਹ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਇਹ ਕਰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ।"
"ਬਦਮਾਸ਼!" ਫੈਲਟਨ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਬਦਮਾਸ਼!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਰੂਹ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਟਕੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਅਜੀਬ ਪਾਠ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। "ਓਹ, ਹਾਂ, ਬਦਮਾਸ਼! ਉਸਨੇ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਆਇਆ, ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਮ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਦਲੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਭੇਟ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ।
"ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਹੰਕਾਰੀ ਨਫ਼ਰਤ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਸ਼ਬਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਉੱਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਹ ਨਿੰਦਿਆ ਦਾ ਆਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ; ਮੈਂ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਫੜਿਆ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ।" "ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਵਧਾਓ," ਮੈਂ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੇ ਰੂਪ, ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼, ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਾਵ-ਭਾਵ, ਰਵੱਈਏ, ਲਹਿਜ਼ੇ ਦੀ ਉਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸੀ, ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਗੜੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਰੁਕ ਗਿਆ।"
"'ਤੇਰੀ ਮੌਤ?' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਓ, ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਾ ਹੋਵਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਲਵਿਦਾ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮੀ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਗਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਲਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ।'
"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ; ਅੱਗ ਦਾ ਗੋਲਾ ਜਿਸਨੇ ਕਮਰੇ ਨੂੰ ਰੌਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਦੁਬਾਰਾ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਅਤੇ ਕੰਬਣ ਦੀ ਉਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸੇ ਪਲ ਅੱਗੇ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ; ਬਲਦਾ ਹੋਇਆ ਗੋਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ।"

"ਉਹ ਪਲ ਬਹੁਤ ਡਰਾਉਣਾ ਸੀ; ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਭਾਰੀ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਨਫ਼ਰਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"
"ਪਰ ਫਿਰ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਂ ਰਾਤ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾਈ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੀਵਾ ਬੁਝ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਰ ਰਾਤ ਮੇਰੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲੰਘ ਗਈ। ਦਿਨ ਆ ਗਿਆ; ਮੇਜ਼ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਹੀ ਸੀ।"
"ਉਸਦਾ ਚਾਕੂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਜਲਣ ਸੀ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਸੌਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਦਿਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ; ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਚਾਕੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠ ਲੁਕ ਗਿਆ।
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਜਾਗਿਆ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
"ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੀ ਪੀੜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਘੱਟ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਪੋਸ਼ਣ ਲਏ ਨੂੰ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫਲ ਖਾਧੇ; ਫਿਰ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪੀਤੇ ਗਏ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਏ ਗਏ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਡਰੈਸਿੰਗ ਟੇਬਲ ਦੇ ਉੱਪਰ ਕੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਝਰਨੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗਲਾਸ ਭਰਦਾ ਸੀ।" "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬੇਚੈਨੀ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਡਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ; ਮੈਂ ਦਿਨ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਕੈਰਾਫ਼ ਨੂੰ ਅੱਧਾ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਜਾਵੇ।
"ਸ਼ਾਮ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹਨੇਰਾ ਵੀ; ਪਰ ਇਹ ਹਨੇਰਾ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਡੂੰਘਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਇਸਦੀ ਆਦਤ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਮੈਂ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮੇਜ਼ ਫਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਡੁੱਬਦਾ ਦੇਖਿਆ; ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ, ਦੀਵੇ ਦੀ ਬਦੌਲਤ, ਮੇਰਾ ਅੰਬਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਰੋਸ਼ਨ ਹੋ ਗਿਆ।"

"ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਪੋਰਿਫਿਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੋ ਅੰਡੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਫਲਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਫੁਹਾਰੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਾਸ ਕੱਢਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੀਤਾ।"
"ਪਹਿਲੇ ਨਿਗਲਣ 'ਤੇ, ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰ ਵਰਗਾ ਸੁਆਦ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ। ਸ਼ੱਕ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਰੁਕਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ ਪੀ ਲਿਆ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਨੂੰ ਡਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਡਰ ਦੀ ਤ੍ਰੇਲ ਦੇ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਅਦਿੱਖ ਗਵਾਹ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਚਸ਼ਮੇ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਕੱਢਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਬਰਬਾਦੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇੰਨੀ ਠੰਡੇ ਦਿਲ ਨਾਲ, ਇੰਨੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
"ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬੀਤਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹੀ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲੱਗੇ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਧਾ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੌਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਸੁਸਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉੱਡਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਚੇ ਹੋਏ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ - ਆਪਣਾ ਬਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਚਾਕੂ; ਪਰ ਮੈਂ ਬੋਲਸਟਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਫੜ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡੁੱਬ ਗਿਆ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਕੀ ਦੁਆਲੇ ਜਕੜ ਗਏ; ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹਾਂ।"
ਫੈਲਟਨ ਡਰਾਉਣੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਜਿਹੀ ਲਹਿਰ ਦੌੜ ਗਈ।
"ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਡਰਾਉਣੀ ਗੱਲ ਕੀ ਸੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਦਲ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਪਲ ਵਾਂਗ ਹੀ ਪੀੜ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, "ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਬਰਕਰਾਰ ਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਕੀ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਗ ਪਈ ਸੀ; ਕੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਕੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਕ ਸੁਪਨੇ ਵਾਂਗ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਘੱਟ ਡਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਮੈਂ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਾਹ ਹੋਏ ਬਦਕਿਸਮਤ ਲੋਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੱਪ ਦੇ ਪਸੰਦ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।"
"ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਚੀਕਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਯਤਨ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਵੀ ਚੁੱਕਿਆ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਤੁਰੰਤ ਦੁਬਾਰਾ ਡੁੱਬਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਲਈ।"
"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਸੀ!" ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਚੀਕਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਫੇਲਟਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਾਠ ਦੇ ਹਰ ਵੇਰਵੇ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਰਦਨਾਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ੇਗੀ। ਜਿੰਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਉਸਦਾ ਵਿਸਮਿਕ ਵਾਕ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।
"ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਸਰੀਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਵਨਾ ਦੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਲਨਾਇਕ ਨੂੰ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਸਰਤ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ, 'ਇਹ ਦੁਖੀ ਪਿਉਰਿਟਨ! ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਥੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੰਨਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!"
"ਹਾਏ! ਇਹ ਹਤਾਸ਼ ਵਿਰੋਧ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਘੱਟਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰ ਇਹ ਮੇਰੀ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਡਰਪੋਕ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਦਿਵਾਈ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੀ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਨੇ।"
ਫੈਲਟਨ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਕਹੇ ਸੁਣਦਾ ਰਿਹਾ, ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਪੀੜ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ। ਉਸਦੇ ਸੰਗਮਰਮਰ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਭਾਵ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ; ਜੇ ਇਹ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

"ਪਰ ਇਹ ਚਾਕੂ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਫੈਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਣ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਦੱਸਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸਾਂਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇ।"
"ਇਸ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਹੈ ਨਾ?" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ। "ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿਸੇ ਈਸਾਈ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਸਦੀਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਗਾਤਾਰ ਗਰਜਦੇ ਸ਼ੇਰ ਨੇ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਹ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਹਾਂ, ਫੈਲਟਨ?" ਮੀ-ਲੇਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੈਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ; ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੁਣ ਮੈਂ ਭੁਗਤ ਰਹੀ ਹਾਂ।"
"ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ, ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ!"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਗਲੀ ਰਾਤ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ। ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।"
"ਜਦੋਂ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਿਆ। ਮੈਂ ਪੱਕਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਾਂਗੀ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਵਾਂਗੀ। ਫਿਰ, ਮੈਨੂੰ ਸਵੇਰ ਦੇ ਪੋਸ਼ਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਵਰਤ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
"ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਪਾਣੀ ਛੁਪਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਪਿਆਸ ਮੇਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਅਠਤਾਲੀ ਘੰਟੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਖਾਧੇ-ਪੀਤੇ ਰਿਹਾ।
"ਉਹ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ; ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਚਿਹਰਾ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ। ਫੈਲਟਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਫੜੋਗੇ--"
"ਚੱਲੋ! ਚੱਲੋ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਅੰਤ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਾਂ।"

"ਸ਼ਾਮ ਆਈ; ਆਮ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਦੀਵਾ ਜਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਫਲ ਖਾਧੇ। ਮੈਂ ਜੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਡੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਪੀਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਬਦਲੀ ਇੰਨੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਾਸੂਸਾਂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਪਿਛਲੀ ਸ਼ਾਮ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੁਸਤੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ; ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਥਕਾਵਟ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਖ਼ਤਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਲੇਟ ਗਿਆ।"
"ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਉੱਥੇ ਮਿਲਿਆ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਸਿਰਹਾਣੇ ਹੇਠ, ਅਤੇ ਸੌਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੇ ਇਸਦਾ ਹੈਂਡਲ ਝਟਕੇ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ।"
"ਦੋ ਘੰਟੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਵਾਪਰੇ ਬੀਤ ਗਏ। ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੌਣ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।"
"ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੀਵੇ ਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਠਦੇ ਅਤੇ ਛੱਤ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਮੇਰਾ ਅੰਬਰ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਹਨੇਰੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।"
"ਲਗਭਗ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬੀਤ ਗਏ; ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਵੇ।"
"ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਜਾਣੀ-ਪਛਾਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ, ਕਾਰਪੇਟ ਦੀ ਮੋਟਾਈ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਕਦਮ ਨੇ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ਚੀਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ, ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਪਰਛਾਵਾਂ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਜਲਦੀ ਕਰੋ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਸੀਸੇ ਵਾਂਗ ਸਾੜਦਾ ਹੈ?"
"ਐਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਫਿਰ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ; ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਪਲ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੂਡਿਥ ਵਾਂਗ ਦੇਖਿਆ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਾਕੂ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ ਦੇਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ, ਪੀੜਾ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਚੀਕ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਓਏ ਬਦਮਾਸ਼ ਖਲਨਾਇਕ! ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਡਾਕ ਦੇ ਕੋਟ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਚਾਕੂ ਇਸ ਵੱਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"'ਆਹ, ਆਹ!' ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਮੇਰੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, 'ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਉਰਿਟਨ? ਪਰ ਇਹ ਨਾਪਸੰਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ, ਇਹ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਹੈ! ਆਓ, ਆਓ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰੋ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕੁੜੀ! ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੁਖੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੰਦੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਆਪਣੀ ਆਮ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਸੀ; ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਵੋਗੇ।'
"ਮੇਰੀ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਇੱਛਾ ਸੀ; ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇ।"
"'ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!' ਮੈਂ ਕਿਹਾ, 'ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਹੈ।'
"'ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ ਸਿਬਾਇਲ!'
"'ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਜਾਵਾਂਗਾ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸ ਹਿੰਸਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਬਦਨਾਮੀ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੂੰ ਉੱਚਾ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਪਰ ਕੰਬ! ਤੇਰੇ ਉੱਪਰ ਰਾਜਾ ਹੈ; ਰਾਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ!"
"ਮਾਲਕ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਮੇਰਾ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਿੰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬਾਂਹ ਕੰਬਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ।" "'ਤੂੰ ਇਹ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਂਗਾ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"'ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ,' ਮੈਂ ਚੀਕਿਆ, 'ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਮੇਰੀ ਕਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਭੂਤ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜੀਵਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਿਆਨਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!'
"'ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।'"
"'ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਜੀਵ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"'ਆਓ,' ਬਦਮਾਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੰਗ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਮੈਂ ਇਸ ਪਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਪਸ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਣ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਐਲਾਨ ਕਰਾਂਗਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਲੂਕ੍ਰੇਟੀਆ ਨਾਮ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

"'[[[, [[[; [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[["
"'[[!' [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, '[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[! [[[, [['
"[[[[[[[[[[[[[['[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[, [[, [[["
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[["
"[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[; [[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[
"[[
"'[[[,' [[[, '[[[! [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[? [[[? [[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[,' [[[[[[[[[[[[[[[, '[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[; [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[; [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[['
"'[[[[['[[,' [[[[[[[[[, [[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, '[[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[, [[[[[[[[, [[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[! [[[[['[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[, [[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[[

[illegible]!' [illegible] 'to [illegible] [illegible] [illegible], to [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 'to [illegible] [illegible]!'

"'[illegible] [illegible]!' [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] '[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] 'to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]'

"[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

"[illegible] [illegible] to to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to - [illegible] [illegible] to [illegible]

"'[illegible]!' [illegible] [illegible] '[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] to [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible]; [illegible] to [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible]'

"'[illegible]?' [illegible] [illegible] '[illegible]?'

"'[illegible], [illegible] [illegible] to!'

"'[illegible]?' [illegible] [illegible] a, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to!

"'[illegible], [illegible], [illegible]!" [illegible] [illegible] [illegible]

"'a, [illegible] [illegible] [illegible]!' [illegible] [illegible] '[illegible] [illegible], to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!'

"'[illegible] [illegible], to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!"

"'[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!' [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]"

[illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] 'to [illegible] to [illegible]; [illegible] [illegible] to, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] to [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] to [illegible] [illegible] to [illegible]

ਕਲਾਸੀਕਲ ਲਈ ਅਰਥ

ਤ੍ਰਾਸਦੀ

ਮਿਲਾਡੀ ਦੁਆਰਾ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣਿਆ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਾਠ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਧਾ ਜਾਂ ਪੀਤਾ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਮੈਂ ਭਿਆਨਕ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੱਦਲ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਭੁਲੇਖਾ ਸੀ।
"ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਹਾਂ।"
"ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ। ਦਹਿਸ਼ਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।"
"ਉਹ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਆਦਮੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਨਕਾਬਪੋਸ਼ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਕਦਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਜੋ ਨਰਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਰਾਪ ਲਈ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"'ਠੀਕ ਹੈ,' ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, 'ਕੀ ਤੂੰ ਉਹ ਸਹੁੰ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰਗੀ ਸੀ?'
"'ਤੁਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਉਰਿਟਨਾਂ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ - ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।"
"'ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਡਟੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ?'"
"'ਮੈਂ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਗਵਾਹ ਬਣਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਰਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ।"
"'ਤੂੰ ਇੱਕ ਵੇਸਵਾ ਹੈਂ,' ਉਸਨੇ ਗਰਜਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, 'ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਵੇਸਵਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣੀ ਪਵੇਗੀ! ਜਿਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਕਿ ਤੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਾਗਲ ਹੈਂ!"

"ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਏ ਆਦਮੀ ਨੂੰ 'ਜਲਾਦ' ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, 'ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਓ।'"
"ਓਹ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ। "ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ!"
"ਮੇਰੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੇਰੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਵੀ ਭੈੜੀ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ - ਜਲਾਦ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੰਧਨਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰੋਣ ਨਾਲ ਦਮ ਘੁੱਟਿਆ, ਲਗਭਗ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਰਥ ਦੇ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ, ਮੈਂ ਇੱਕਦਮ ਦਰਦ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਅੱਗ, ਇੱਕ ਲਾਲ-ਗਰਮ ਲੋਹਾ, ਜਲਾਦ ਦਾ ਲੋਹਾ, ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇੱਕ ਕਰਾਹਿਆ।
"ਇੱਥੇ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਰਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਉੱਠਿਆ, "ਇੱਥੇ, ਫੈਲਟਨ, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਲਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ਹਾਦਤ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਖਲਨਾਇਕ ਦੀ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਸਿੱਖੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਬਦਲੇ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਬਣਾਓ।" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੈਂਬਰਿਕ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਨਕਲੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਕੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਮੋਢੇ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਵਾਲੀ ਅਮਿੱਟ ਛਾਪ ਦਿਖਾਈ।
"ਪਰ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਇੱਕ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਦਨਾਮੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ!--ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਬ੍ਰਾਂਡ!--ਓਹ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਟੈਂਬਿਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ!"
ਇਹ ਫੈਲਟਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ।
ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ, ਫਿੱਕਾ, ਗਤੀਹੀਣ, ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਅਤਿ-ਮਨੁੱਖੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਤੋਂ ਹੈਰਾਨ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਬੇਰਹਿਮ-ਅਦਬ ਨਾਲ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਕੇ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਢਲੇ ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਾਟਾਂ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨੇ ਸਰਕਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਖੂਨੀ ਕਾਮੁਕਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਾਂਡ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ; ਸਿਰਫ਼ ਸੁੰਦਰਤਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈ।

"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ! ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ, "ਓਹ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆਰ ਪੜ੍ਹਿਆ! ਪਿਆਰ!
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿਸ ਲਈ?" ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਿਆ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।
"ਇੰਨਾ ਸੋਹਣਾ! ਇੰਨਾ ਜਵਾਨ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ, ਉਸ ਹੱਥ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੁੰਮਣਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਪੈਣ ਦੇਵੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦੇਵੇ।
ਫੈਲਟਨ ਇੱਕ ਪਿਉਰਿਟਨ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਣ ਲਈ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਹੁਣ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਕਟ ਲੰਘ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਾਰੀ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਉਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਛੁਪਾਏ ਗਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚਾਹੇ, ਉਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਆਹ, ਹੁਣ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਪੁੱਛਣੀ ਹੈ; ਉਹ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸੱਚੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਨਾਮ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ; ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
"ਕੀ, ਭਰਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਦੁਬਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਕੀ?" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ, "ਉਹ--ਫਿਰ ਉਹ--ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ? ਕੀ--ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੋਸ਼ੀ?"
"ਸੱਚਮੁੱਚ ਦੋਸ਼ੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦਾ ਘਟੀਆ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ - ਉਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦਿਲ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਖੂਨ ਵਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੱਜ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ -"
"ਬੁਇੰਘਮ! ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ, ਬੁਇੰਘਮ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਛੁਪਾ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਨਾਮ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।
"ਬੁਇੰਘਮ, ਇਸ ਦੂਤ ਜੀਵ ਦਾ ਜਲਾਦ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ। "ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਗਰਜ ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੀ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ! ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨੇਕ, ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ, ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"
"ਰੱਬ ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਬਦਨਾਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਰਾਖਵੀਂ ਹੈ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਵਧਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਬਦਲਾ ਸਵਰਗੀ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇ।"
"ਆਦਮੀ ਉਸ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ਦੇ ਹਨ।"
"ਮੈਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ।" ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾ ਗਈ।
"ਪਰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਮੇਰਾ ਰੱਖਿਅਕ, ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਇਸ ਸਭ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਰਲ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਸੁਣੋ, ਫੈਲਟਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਨੀਚ ਅਤੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਉਦਾਰ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਪਿਆਰਾ ਪਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ - ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਦਿਲ, ਫੈਲਟਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ; ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਹਰ ਪੱਖੋਂ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ; ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਬੰਨ੍ਹੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੁਇੰਘਮ ਪੈਲੇਸ ਚਲਾ ਗਿਆ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਕਾਫ਼ੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਇਹ ਤਲਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ; ਇਹ ਤੀਰਅੰਦਾਜ਼ ਹੈ।"
"ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਪੇਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜਦੂਤ ਵਜੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜਾ ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਲਈ ਇਨਫੈਂਟਾ ਦਾ ਹੱਥ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੇਲਜ਼ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪਤੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।" "'ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ,' ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; 'ਇਹ ਆਦਮੀ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਪਲ ਲਈ ਮੇਰੇ ਬਦਲੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਆਓ ਆਪਾਂ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋਈਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਈਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ।'"
"ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ; ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਹੈ ਨਾ? ਬੁਇੰਗਮ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕਲੌਤਾ ਵਾਰਸ ਛੱਡ ਕੇ। ਇਹ ਝਟਕਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਇਆ? ਪਰਮਾਤਮਾ ਜੋ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦਾ।"

"ਓਹ, ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਖੱਡ ਹੈ; ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਖੱਡ ਹੈ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਭੇਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਛੁਪਿਆ ਰਹਿਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਫਟ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਤਾੜੀ ਵਾਂਗ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਰੱਖਿਅਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਗਹੀਣ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਰਦ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਬਾਕੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਦ੍ਰਿੜ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਫਰਾਂਸ ਗਿਆ। ਪਰ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਕਿਸਮਤ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਕਾਰਨ ਸੰਚਾਰ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਛੇ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਪਹੁੰਚਿਆ।"
"ਠੀਕ ਹੈ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ; ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਮੇਰੀ ਵਾਪਸੀ ਬਾਰੇ ਸੁਣ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਬੀ ਇੱਕ ਵੇਸਵਾ, ਇੱਕ ਦਾਗ਼ਦਾਰ ਔਰਤ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੀ ਨੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਆਵਾਜ਼ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹਰ ਗੱਲ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੰਨੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਲਿਜਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਰੇ ਹੇਠ ਰੱਖਿਆ। ਬਾਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਓਹ, ਰੇਲਗੱਡੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹੈ; ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਚਲਾਕ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇੱਜ਼ਤ ਇਸ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗੀ! ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਫਿਰ, ਫੈਲਟਨ, ਮੈਂ ਮਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਫੈਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਚਾਕੂ ਦੇ ਦਿਓ!"
ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਸੁਸਤ ਹੋ ਕੇ, ਨੌਜਵਾਨ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ, ਜੋ ਪਿਆਰ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਧੁੱਤ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਸਵਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ, ਉਸ ਤੇਜ਼ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਾਹ ਲੈਣ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਕੰਬ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਧੜਕਦੀ ਛਾਤੀ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਏ ਸਨ।
"ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਸਨਮਾਨਯੋਗ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜੀਵਨ ਜੀਓਗੇ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੀਓਗੇ।"

ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਖਿੱਚਿਆ; ਪਰ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਨੇੜਿਓਂ ਜੱਫੀ ਪਾ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਹਮਤਾ ਵਾਂਗ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ।
"ਓਹ, ਮੌਤ, ਮੌਤ!" ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਲਕਾਂ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਓਹ, ਮੌਤ, ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਬਜਾਏ! ਫੈਲਟਨ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ!"
"ਨਹੀਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਨਹੀਂ; ਤੂੰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇਂਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਫੈਲਟਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹਾਂ! ਫੇਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ! ਫੇਲਟਨ, ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦੇ!"
"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਜੀਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਮਰਾਂਗੇ!" ਉਸਨੇ ਕੈਦੀ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ।
ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦਸਤਕ ਹੋਈ; ਇਸ ਵਾਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਏਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ! ਕੋਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ! ਅਸੀਂ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹਾਂ!"
"ਨਹੀਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ।"
"ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੋ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪ ਖੋਲ੍ਹੋ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ; ਇਹ ਔਰਤ ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਚਾਰ, ਉਸਦੀ ਪੂਰੀ ਆਤਮਾ ਸੀ।
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਰਜੈਂਟ ਨਾਲ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਇੱਕ ਵਾਟ-ਗਸ਼ਤ ਦੀ ਕਮਾਂਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਖੈਰ, ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?" ਨੌਜਵਾਨ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਓ," ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਚਾਬੀ ਛੱਡਣਾ ਭੁੱਲ ਗਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੀਕਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਸਮਝੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਬੰਦ ਸੀ; ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।"
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ," ਸਾਰਜੈਂਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਫੈਲਟਨ, ਕਾਫ਼ੀ ਹੈਰਾਨ, ਲਗਭਗ ਪਾਗਲ, ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ।

ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਸੀਨ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਉਸਦੀ ਵਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਅਤੇ ਫੈਲਟਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਫੜਦਿਆਂ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰੋਕੋਗੇ?"
"ਮਹਾਨ ਰੱਬ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚਾਕੂ ਚਮਕਦਾ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।
ਉਸੇ ਪਲ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅੰਗਾਤਮਕ ਹਾਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਗੂੰਜ ਗੂੰਜ ਉੱਠੀ। ਸ਼ੋਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ, ਬੈਰਨ, ਆਪਣੇ ਅੰਬਰ ਗਾਊਨ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਹੇਠ ਲਪੇਟੀ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
"ਆਹ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਦੁਖਾਂਤ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਾਰਜ 'ਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ, ਫੈਲਟਨ, ਡਰਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੈਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਕੋਈ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਵਹਿੇਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਗਲਤ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਰਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਖੂਨ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਵਹਾਉਂਦੇ ਹਨ!"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ; ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਲਿਆ ਸੀ।
ਪਰ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸਾਨੂੰ ਹੁਨਰਮੰਦੀ ਨਾਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਚਾਕੂ ਸਟੀਲ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਕੁਇਰਾਸ ਵਾਂਗ, ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿਸਕ ਗਿਆ ਸੀ, ਚੋਗਾ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਾਸ ਅਤੇ ਪਸਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿਰਛੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਦਰ ਵੜ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਚੋਗਾ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਘੱਟ ਰੰਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚਾਕੂ ਖੋਹ ਲਿਆ।
"ਦੇਖੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਉਸਨੇ ਡੂੰਘੇ, ਉਦਾਸ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਹਿਰੇ ਹੇਠ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਖੁਦਕੁਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ!"
"ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਫੈਲਟਨ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਹ ਮਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਭੂਤ ਇੰਨੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਰਦੇ। ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ।" "ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ--"
"ਜਾਓ, ਸਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ!"
ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨ ਲਈ; ਪਰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਚਾਕੂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਲਿਆ।

ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੈਦੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਖ਼ਮ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।

f♠ ਬਚ ਨਿਕਲਣਾ

ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇਕੱਲੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਬੈਰਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਦਰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ - ਮਿਲਾਡੀ ਵਰਗੀ ਮੁਕੰਮਲ ਅਦਾਕਾਰਾ ਲਈ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਔਖਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਕੈਦੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਖਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਉਡੀਕਦੀ ਰਹੀ।

ਪਰ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕੀ।

ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਯਕੀਨਨ ਸੀ; ਫੈਲਟਨ ਉਸਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਦੂਤ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ, ਉਸ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸਮਝਦਾ।

ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਮੁਸਕਰਾਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਫੈਲਟਨ ਹੁਣ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸਾਧਨ।

ਪਰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਫੈਲਟਨ ਖੁਦ ਹੁਣ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ !

ਸਵੇਰੇ ਚਾਰ ਵਜੇ ਡਾਕਟਰ ਪਹੁੰਚਿਆ; ਪਰ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ, ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜ਼ਖ਼ਮ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਨਾ ਤਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਮਾਪ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੂੰਘਾਈ; ਉਸਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵੇਰੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ, ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੌਂ ਸਕੀ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਨਾਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਵੇਗਾ; ਪਰ ਫੈਲਟਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਕੀ ਉਸਦੇ ਡਰ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਗਏ? ਕੀ ਫੈਲਟਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਬੈਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਪਲ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ? ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਤੇਈਵੀਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਬਾਈਵੀਂ ਦੀ ਸਵੇਰ ਸੀ।

ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ।

ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੇ ਸਵੇਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਸੀ, ਪਰ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਆਪਣੇ ਆਮ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਡਰ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫੈਲਟਨ ਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ ਹੈ।
ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਘੋੜਸਵਾਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਕੀ ਬੈਰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੈਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
ਸਿਪਾਹੀ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਹੋਇਆ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਮਰੀਨ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਫੈਲਟਨ 'ਤੇ ਗਲਤ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
ਇਹ ਕੈਦੀ ਲਈ ਆਖਰੀ ਝਟਕਾ ਸੀ।
ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਰਹਿ ਕੇ ਉੱਠੀ। ਬਿਸਤਰਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ ਮੰਨ ਲੈਣ, ਉਸਨੂੰ ਅੱਗ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਾਂਗ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ; ਬੈਰਨ ਨੇ ਜਾਲੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤਖ਼ਤੀ ਠੋਕ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਡਰ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਗਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
ਮਿਲਾਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਈ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਖੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਪਾਗਲ ਜਾਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸ਼ੇਰਨੀ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਚਾਕੂ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ।
ਛੇ ਵਜੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਇਆ। ਉਹ ਹਰ ਥਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੀ। ਇਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਧਾਰਨ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾਯੋਗ ਜੇਲ੍ਹਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

"ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਪਰ ਤੂੰ ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰੇਗਾ। ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੁਣ ਕੋਈ ਹਥਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ 'ਤੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਰੀਬ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਰੇ ਨਰਕ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਵਾਂਗਾ। ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ; ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਤੂੰ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਮੈਂ ਚੌਵੀ ਤਰੀਕ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਓਨਾ ਹੀ ਪੱਕਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੱਲ੍ਹ, ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੱਕ, ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ, ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਬਕਿੰਘਮ। ਜੇ ਤੂੰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਸਾਰਜੈਂਟ ਤੇਰੇ ਦਿਮਾਗ਼ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਤੂੰ ਕਪਤਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲੇਂਗਾ, ਤਾਂ ਕਪਤਾਨ ਤੈਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ।
"ਆਊ ਰਿਵੋਇਰ; ਤਾਂ; ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ, ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਲਈ।" ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਬੈਰਨ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਡਰਾਉਣਾ ਤੀਰ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਗੁੱਸਾ ਸੀ।
ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਪਰੋਸਿਆ ਗਿਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸਮੂਹ ਅਸਮਾਨ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਰ ਬਿਜਲੀ ਨੇ ਤੂਫਾਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਤੂਫ਼ਾਨ ਲਗਭਗ ਦਸ ਵਜੇ ਆਇਆ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਦਿਲਾਸਾ ਮਿਲਿਆ। ਗਰਜ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨੂੰਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸਾ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਵਗਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਸੁਕਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਤੂਫ਼ਾਨ ਚੀਕਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮਹਾਨ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਵੀ ਕਰਾਹ ਰਹੀ ਸੀ।
ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਖਿੜਕੀ 'ਤੇ ਠੁੱਕ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲਿਸ਼ਕ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਲਾਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਫੈਲਟਨ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਮੈਂ ਬਚ ਗਈ ਹਾਂ।"

"ਹਾਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਚੁੱਪ, ਚੁੱਪ! ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਹਰੋਂ ਨਾ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵਾਂ।"
"ਓਹ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਹੈ, ਫੈਲਟਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਨਾਲ ਜਾਲੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ; ਰੱਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਬਸ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ। ਸੌਂ ਜਾਓ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾ ਕੇ ਲੇਟ ਜਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੰਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ, ਮੈਂ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਆ ਸਕੋਗੇ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ!"
"ਤੁਹਾਡਾ ਜ਼ਖ਼ਮ?"
"ਮੈਨੂੰ ਦਰਦ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਤੁਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਪਹਿਲੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹੋ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਲੈਂਪ ਬੁਝਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਲੇਟਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ। ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਉਸਨੇ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਫਾਈਲ ਦੇ ਪੀਸਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਹਰ ਫਲੈਸ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਿਨਾਂ ਸਾਹ ਲਏ, ਹਫਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਠੰਡੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਹਰਕਤ 'ਤੇ ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਭਿਆਨਕ ਪੀੜ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਰਿਹਾ।
ਕੁਝ ਘੰਟੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਚੱਲਦੇ ਹਨ।
ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਟੈਪ ਕੀਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ। ਦੋ ਸਲਾਖਾਂ ਹਟਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਲੰਘ ਸਕਦਾ ਸੀ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ। ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?"
"ਪੈਸੇ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਨ।"
"ਹਾਂ; ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸੀ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਿਹਤਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਭਾਂਡਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਇੱਥੇ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੂਈਸ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਬੈਗ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਬੈਗ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਕੰਧ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
"ਹੁਣ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ?"
"ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ."
ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਹਵਾ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੂੰ ਰੱਸੀਆਂ ਦੀ ਪੌੜੀ ਨਾਲ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਸੀ।
ਹਨੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਸੀ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਾਂਗਾ।"
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਹੈ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ?"
"ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੋ; ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ!"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੋਵੇਂ ਗੁੱਟ ਆਪਣੇ ਰੁਮਾਲ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੁਮਾਲ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ।
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੇਰੀ ਨਿੰਬੂ ਦੁਆਲੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਘੁਮਾਓ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਾ ਡਰੋ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਸੰਤੁਲਨ ਵਿਗਾੜ ਦਿਆਂਗਾ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਟੁਕੜੇ-ਟੁਕੜੇ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ।"
"ਡਰ ਨਾ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਹਾਂ।"
ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣਾ ਸੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਟਨ ਦੀ ਨੇਹੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਫੈਲਟਨ ਹੌਲੀ- ਹੌਲੀ ਪੌੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਨ ਲੱਗਾ, ਕਦਮ-ਦਰ-ਕਦਮ। ਦੋ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੂਫ਼ਾਨ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ।
ਫੈਲਟਨ ਇਕਦਮ ਰੁਕ ਗਿਆ।
"ਮਾਮਲਾ ਕੀ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।" "ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ!"
ਉੱਥੇ ਕੁਝ ਸਕਿੰਟਾਂ ਦੀ ਚੁੱਪੀ ਸੀ।

"ਨਹੀਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।" "ਪਰ ਫਿਰ, ਇਹ ਰੌਲਾ ਕੀ ਹੈ?"
"ਗਸ਼ਤ ਦੇ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ।"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਸਤਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?"
"ਬੱਸ ਸਾਡੇ ਹੇਠਾਂ।"
"ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭ ਲੈਣਗੇ!"
"ਨਹੀਂ, ਜੇ ਇਹ ਹਲਕਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।"
"ਪਰ ਉਹ ਪੌੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੌੜਨਗੇ।"
"ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਛੇ ਫੁੱਟ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹੈ।"
"ਉਹ ਇੱਥੇ ਹਨ! ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!"
"ਚੁੱਪ!"
ਦੋਵੇਂ ਲਟਕਦੇ, ਗਤੀਹੀਣ ਅਤੇ ਸਾਹ-ਰਹਿਤ ਰਹੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਵੀਹ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਸ਼ਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਹੱਸਦੀ ਅਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਲੰਘੀ। ਇਹ ਭਗੌੜਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਪਲ ਸੀ।
ਗਸ਼ਤੀ ਗਸ਼ਤ ਲੰਘ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਵਾਲੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬੁੜਬੁੜਾਈ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈ।
"ਹੁਣ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਾਂ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਸਾਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।
ਫੈਲਟਨ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੌੜੀ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ; ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਆਖਰੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁੱਟਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲਟਕਣ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ। ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਝੁਕਿਆ, ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਥੈਲਾ ਚੁੱਕਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਗਸ਼ਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਗਸ਼ਤ ਦਾ ਰਸਤਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ, ਸੜਕਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਸੀਟੀ ਵਜਾਈ।
ਇੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਗਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਚੱਪੂ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ।
ਕਿਸ਼ਤੀ ਕੰਢੇ ਦੇ ਜਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੋ ਸਕਿਆ, ਪਹੁੰਚ ਗਈ; ਪਰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੰਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰ ਸਕੇ। ਫੈਲਟਨ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਆਪਣੇ ਕੀਮਤੀ ਭਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਤੂਫ਼ਾਨ ਘੱਟਣ ਲੱਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਖਲਬਲੀ ਮਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਲਹਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਗਿਰੀਦਾਰ ਦੇ ਛਿਲਕੇ ਵਾਂਗ ਘਿਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।
"ਢਲਾਣ ਵੱਲ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਤਾਰ ਲਗਾਓ।"
ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਆਪਣੇ ਚੱਪੂਆਂ ਵੱਲ ਝੁਕ ਗਏ, ਪਰ ਸਮੁੰਦਰ ਇੰਨਾ ਉੱਚਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਫੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਏ; ਇਹੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਸੀ। ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਨੇਰੀ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰੇ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ।
ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਝਰਨਾ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਢਲਾਣ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸ਼ਤੀ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਮਲਾਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੀ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਰੱਸੀ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੁਮਾਲ ਜਿਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਹੱਥ ਇਕੱਠੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਛਿੜਕਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।
"ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਬਚਾਇਆ!" ਨੌਜਵਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਓਹ, ਬਚਾਇਆ, ਬਚਾਇਆ!" ਉਹ ਚੀਕੀ। "ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਅਸਮਾਨ ਹੈ; ਇੱਥੇ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ! ਜਿਸ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਾਹ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਹਵਾ ਹੈ! ਆਹ, ਧੰਨਵਾਦ, ਫੈਲਟਨ, ਧੰਨਵਾਦ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਿਆ।
"ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ; "ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੇਰੇ ਗੁੱਟ ਕਿਸੇ ਬੁਰਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁਚਲੇ ਗਏ ਹੋਣ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਅੱਗੇ ਵਧਾਏ; ਉਸਦੀਆਂ ਗੁੱਟਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। "ਹਾਏ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਹੱਥਾਂ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।
"ਓਹ, ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ। "ਮੈਨੂੰ ਹੁਣ ਯਾਦ ਆਇਆ।" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਹੀ ਹੋਵੇ।
"ਇਹ ਉੱਥੇ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਵਾਲੇ ਬੈਗ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨਾਲ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਉਹ ਢਲਾਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ। ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ; ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਭਾਂਡਾ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਕ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ?"

"ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਦਾਸ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਹੜੇ ਹੁਕਮ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਏ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ; ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ।"
"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਖੀ ਖੁਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।"
"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਕਿਵੇਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਸੀ?"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ! ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ ਤੇਈਵੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੁਟਿੰਗਮ ਕੱਲ੍ਹ ਆਪਣੇ ਬੇੜੇ ਨਾਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਵੇਗਾ! ਕਿੱਥੇ?"
"ਲਾ ਰੋਇਲੇ ਲਈ।"
"ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਆਮ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏਗਾ।" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਬੁਇੰਘਮ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਥੇ ਪੂਰੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਸੀ।
"ਫੈਲਟਨ," ਉਸਨੇ ਚੀਕ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਜੂਡਾਸ ਮੈਕਾਬੀਅਸ ਜਿੰਨਾ ਮਹਾਨ ਹੈਂ! ਜੇ ਤੂੰ ਮਰ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੀ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬੱਸ ਇਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੀ ਹਾਂ।" "ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਫੈਲਟਨ ਚੀਕਿਆ; "ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ।"
ਦਰਅਸਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਲੂਪ ਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ।
ਫੈਲਟਨ ਪਹਿਲਾਂ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਲਾਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੰਦਰ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਛਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਗਏ।

"ਕੈਪਟਨ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
"ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਲਈ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਇਹ ਹਨ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਸੌ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੀ ਥੈਲੀ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਨਹੀਂ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੌਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਪੰਜ ਸੌ ਮੇਰੇ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਬੋਲੋਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੇ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ?"
"ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ, ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਜੈਫ਼ ਬਟਲਰ ਵਾਂਗ ਸੱਚ।"
"ਖੈਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪੰਜ ਸੌ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਔਰਤ, ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੁਰਰਾਹ," ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ; "ਅਤੇ ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਲੇਡੀਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਯਾਤਰੀ ਭੇਜੇ!"
"ਇਸ ਦੌਰਾਨ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ -- ਦੀ ਛੋਟੀ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉੱਥੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"
ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਯੁੱਧ-ਵਿਹਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਛੋਟੇ ਜਹਾਜ਼ ਨੇ ਉਸ ਖਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਮਾਕਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਦੌਰਾਨ, ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸਿਆ - ਕਿਵੇਂ, ਲੰਡਨ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸਨੇ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਭਾਂਡਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ; ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਸੀ; ਕਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੜਵੱਲ ਲਗਾ ਕੇ ਕੰਧ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੌੜੀ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਲਾਡੀ ਬਾਕੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਆਪਣੇ ਪਾਸੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਉਸਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨੌਜਵਾਨ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨੂੰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਸੰਜਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋੜ ਸੀ।

ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਫੈਲਟਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਹ ਦਸ ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।
ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ, ਬੈਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨਾ ਪਿਆ।

$f\leftrightarrow$ [illegible] €≤, ~♣€♠
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰ, ਇੰਨਾ ਅਜੀਬ, ਇੰਨਾ ਨਵਾਂ, ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਜੋਸ਼ੀਲਾ, ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਬਦਨਾਮ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਵੱਡਦਰਸ਼ੀ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਰਾਹੀਂ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਰਾਖਸ਼ ਪਰਮਾਣੂਆਂ ਵਾਂਗ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੀੜੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨੇ ਉਸਦਾ ਖੂਨ ਹੋਰ ਵੀ ਗਰਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਬਦਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਉਹ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸਗੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਤ ਵਜੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਹ ਭਾਵਨਾ ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੇ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਥਕਾਵਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਸੀ - ਇਹ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਦਾ ਸੀ।
ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਸਾਰੀ ਆਬਾਦੀ ਪੈਦਲ ਸੀ; ਗਲੀਆਂ ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ ਢੋਲ ਵਜਾ ਰਹੇ ਸਨ; ਚੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
ਫੈਲਟਨ ਐਡਮਿਰਲਟੀ ਦੇ ਮਹਿਲ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਧੂੜ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਫਿੱਕਾ, ਗਰਮੀ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਮਨੀ ਸੀ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਚੌਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਚੌਕੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਵਾਹਕ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਲੈਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੁਨੇਹਾ।"
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗ੍ਰੇਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਚੌਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਲੰਘਣ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇੱਕ ਜਲ ਸੈਨਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਦੀ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਫੈਲਟਨ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਗਿਆ।
ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਉਹ ਵਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਵੀ ਅੰਦਰ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਧੂੜ ਭਰਿਆ, ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੇਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੌਂਕੀ ਵਾਲਾ ਘੋੜਾ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਮੁੜਦਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੀਆਂ ਗੋਡਿਆਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਫੇਲਟਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਡਿਊਕ ਦੀ ਗੁਪਤ ਪਤਨੀ, ਪੈਟਰੀਫ਼ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ। ਫੇਲਟਨ ਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ; ਅਣਜਾਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਖਾਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਏਗਾ। ਈਫ਼ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।
ਪੈਟ੍ਰਿਫ਼, ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਇਆ

ਸੀ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ।
ਵੈਲੇਟ ਫੇਲਟਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਡੀ ਸੂਬੀਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀਆਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬੁਇੰਘਮ, ਬਾਥਰੂਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ, ਆਪਣਾ ਟਾਇਲਟ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪਿਆਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਫੈਲਟਨ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਤੋਂ," ਪੈਟਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਤੋਂ!" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ; "ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓ।"
ਫੈਲਟਨ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੁਇੰਘਮ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਬਣੇ ਇੱਕ ਰਾਈ ਵਾਲੇ ਟਾਇਲਟ ਗਾਊਨ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨੀਲੀ ਮਖਮਲੀ ਡਬਲਟ ਪਹਿਨ ਸਕੇ। "ਬੈਰਨ ਖੁਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ। "ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਉਸਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਦੱਸਾਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸਨਮਾਨ ਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਗਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਉਸ ਕੈਦੀ ਬਾਰੇ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰੇਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ, ਬੋਲੋ!"
"ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!"
"ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਪੈਟਰੀ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਘੰਟੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣੇ ਫ਼ੋਨ ਕਰਾਂਗਾ।"
ਪੈਟਰੀਫ਼ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਇਕੱਲੇ ਹਾਂ, ਸਰ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਬੋਲੋ!"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੈਰਨ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਰਲੋ ਬੇਸਨ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਆਰਡਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ।"
"ਹਾਂ, ਸਰ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਆਰਡਰ ਲਿਆਉਣ ਜਾਂ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।"
"ਇਹ ਇੱਥੇ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।"

"ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਓ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਫੈਲਟਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਦਿਆਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਇੱਕ ਪੈੱਨ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਲੋ ਬੈਸਨ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਸਿਆਹੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਗ੍ਰੇਸ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਜਾਣਦੀ ਹੈ?" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਤਿੱਖੇ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ"; ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਤਵੀਤ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। ਫੈਲਟਨ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ। "ਅਤੇ ਉਸ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋਗੇ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੋ ਵਾਰ।"
"ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਤਿੱਖੀ ਅਤੇ ਰੁੱਖੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।" "ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਰਪਾ ਬਿਨਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੇਗੀ?"
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਘਮੰਡ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਸਰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੂਰਖ ਹਾਂ?"
"ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿਓ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਹਾਲਾਤ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੰਭੀਰ ਹਨ।"
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਤੋਂ ਆਇਆ ਨੌਜਵਾਨ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਅਤੇ ਸੋਖਿਆ।
"ਬਿਨਾਂ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਬੈਰਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ, ਕਿ ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਔਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਉਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਅਨੁਕੂਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਡਿਊਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਲਮ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀ। "ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਡਿਊਕ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇਸ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ! ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਤੀ ਮਾਰੋਗੇ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਔਰਤ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰੋਗੇ।" "ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਟਾਈਬਰਨ ਭੇਜ ਕੇ ਉਸਦਾ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਬਦਨਾਮ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬਾਹ! ਕੀ ਤੂੰ ਪਾਗਲ ਹੈਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ! ਮੈਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ!"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ? ਰੱਬ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੇ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਧਮਕੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ!"
"ਨਹੀਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਪਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਪੂਰੇ ਫੁੱਲਦਾਨ ਨੂੰ ਭਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਸਿਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ।" "ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਫੈਲਟਨ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਜਾਓਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਓਗੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਅੰਤ ਤੱਕ ਸੁਣੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੋ; ਉਸਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਤੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਹੇਂਗਾ!" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਫੈਲਟਨ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਉਚਾਰਖੰਡ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਗਿਆ, ਹੋਰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ, "ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਸਾਵਧਾਨ! ਸਾਰਾ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਗਭਗ ਹੜੱਪ ਲਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਡਰੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ!"
"ਆਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।

ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਦਾ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਔਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਹਟ ਜਾਓ, ਸਰ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਹਾਇਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗਾ।"
"ਤੂੰ ਫੋਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਡਿਊਕ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਜੜੇ ਸਟੈਂਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਘੰਟੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ। "ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ!"
"ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਹੈ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੌਲਾ ਪਾਏ, ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕੀਤੀ।
"ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ; ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਡਿਊਕ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ? ਤੂੰ ਮਜ਼ਾਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ! ਹੈਲੋਆ, ਪੈਟਰੀ!"
"ਸਾਈਨ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!"
"ਕਦੇ ਨਹੀਂ।"
"ਕਦੇ ਨਹੀਂ?"
"ਮਦਦ ਕਰੋ!" ਡਿਊਕ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
ਪਰ ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਿੱਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਹ ਚਾਕੂ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਛੁਰਾ ਮਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਸਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ; ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਹ ਡਿਊਕ ਉੱਤੇ ਸੀ।
ਉਸੇ ਪਲ ਪੈਟਰੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਈ, "ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੀਟਰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ।" "ਫਰਾਂਸ ਤੋਂ!" ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, ਸਭ ਕੁਝ ਘੜਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਛਤਰ ਕਿਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇਸ ਪਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਹੈਂਡਲ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਸਾਈਡ ਵਿੱਚ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਆਹ, ਗੱਦਾਰ," ਬੁਇੰਘਮ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ!"
"ਕਤਲ!" ਪੈਟਰੀ ਚੀਕਿਆ।
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਘੁੰਮਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖਾਲੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਅਗਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਵੱਲ

ਭੱਜਿਆ; ਪਰ ਪਹਿਲੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ ਉਹ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫਿੱਕਾ, ਉਲਝਣ ਵਾਲਾ, ਗੁੱਸੇ ਵਾਲਾ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਅਤੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਦਾ ਗਲਾ ਫੜ ਲਿਆ, ਚੀਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ! ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ! ਪਰ ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਕਿ ਮੈਂ ਹਾਂ!"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੁੰਦਰ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਛੱਤ ਵੱਲ ਲੈ ਗਏ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਬੈਰਨ ਡਿਊਕ ਦੇ ਅੰਬਰ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਡਿਊਕ ਦੇ ਚੀਕਣ ਅਤੇ ਪੈਟਰੀਫ਼ ਦੀ ਚੀਕ ਸੁਣ ਕੇ, ਉਹ ਆਦਮੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫੈਲਟਨ ਐਂਬਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਭੱਜ ਕੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ।
ਉਸਨੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਸੋਫੇ 'ਤੇ ਲੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਹੱਥ ਜ਼ਖ਼ਮ 'ਤੇ ਸੀ। "ਲਾਪੋਰਟ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਮਰ ਰਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਲਾਪੋਰਟ, ਕੀ ਤੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ?" "ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਣੀ," ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਚੋਗਾ ਧਾਰਕ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਪਰ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਲੈਪੋਰਟ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੈਟਰੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਦਰ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿਓ। ਓ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ! ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"
ਅਤੇ ਡਿਊਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਿਆ।
ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਡਿਪਟੀ, ਮੁਹਿੰਮ ਦੇ ਆਗੂ, ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਸਾਰੇ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਚੀਕਾਂ ਗੂੰਜ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।
ਇਹ ਖ਼ਬਰ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਹੰਝੂਆਂ ਅਤੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਈ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ।
ਇੱਕ ਤੋਪ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਪਾੜ ਦਿੱਤੇ।
"ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ!" ਉਹ ਚੀਕਿਆ, "ਇੱਕ ਮਿੰਟ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ! ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਕਿੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ!"
ਉਸਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਰੱਸੀ ਦੀ ਪੌੜੀ ਉੱਡ ਰਹੀ ਹੈ; ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਘਰ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਖਾਲੀ, ਖਿੜਕੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਬੰਦ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਉਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਯਾਦ ਆਈ ਸੀ, ਡਿਊਕ ਲਈ ਕੰਬ ਗਿਆ ਸੀ,

ਅਤੇ ਘੋੜੇ 'ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਤਬੇਲੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮਿਲੀ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਹਵਾ ਵਾਂਗ ਦੌੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉੱਪਰਲੀ ਪੌੜੀ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਊਕ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਨੀਂਦ ਸੰਭਾਲੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦ ਜਾਗ ਉੱਠੀ।
"ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪੈਟਰੀਫ਼ ਅਤੇ ਲੈਪੋਰਟ ਨਾਲ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦਿਓ - ਆਹ, ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਡੀ ਵਿੰਟਰ? ਤੁਸੀਂ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਪਾਗਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ! ਦੇਖੋ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਬੈਰਨ ਨੇ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੋਵੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ ਵਿੰਟਰ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਬਦਨਾਮ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ।"
ਬੈਰਨ ਰੋਂਦਾ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਖਮੀ ਡਿਊਕ ਲੈਪੋਰਟ ਅਤੇ ਪੈਟਰੀ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ। ਇੱਕ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ।
"ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਤੁਸੀਂ ਜਿਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ!" ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਦੀ ਐਨ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਨੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਸੋਫੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਦੁਹਰਾਇਆ। "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਕਮਜ਼ੋਰ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪਥ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ? ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਓ।"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੰਨ ਲਓ, ਲੈਪੋਰਟ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਹੈ?" ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਮੋਹਰ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਡਿਊਕ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਲਿਖਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
"ਪੜ੍ਹੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪੜ੍ਹੋ! ਮੈਂ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੋ! ਕਿਉਂਕਿ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਜਾਣੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।"
ਲਾਪੋਰਟ ਨੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ:

"ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਹੁੰ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਦੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜੰਗ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਮ ਹੀ ਇੱਕ ਦਿਖਾਵਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੁਸਫੁਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰ ਇੱਕ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਇਹ ਜੰਗ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ 'ਤੇ ਵੱਡੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵੀ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖੋ, ਜਿਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਪਲ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਦੇਖਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।"
"ਤੁਹਾਡਾ ਪਿਆਰਾ
"ਐਨ" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਲੈਟਰ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣਿਆ; ਫਿਰ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਜੀਵੰਤ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲੈਪੋਰਟ?"
"ਰਾਣੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਸਲਾਹ ਸੀ ਕਿ ਤੇਰਾ ਕਤਲ ਸੁਚਾਰੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਅਤੇ ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ - ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ?" ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਉਸਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।" "ਆਹ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੱਬ ਦੀ ਸਿਫ਼ਤ ਹੋਵੇ! ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਉਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਜਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ!"
ਲਾਪੋਰਟ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।
"ਪੈਟਰੀ," ਡਿਊ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਤਾਬੂਤ ਲਿਆਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਡੰਡੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।"
ਪੈਟਰੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਚੀਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਲੈਪੋਰਟ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ।
"ਹੁਣ ਚਿੱਟੇ ਸਾਟਿਨ ਦਾ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲਾ ਬੈਗ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਦਾ ਸਾਈਫਰ ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਢਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
ਪੈਟਰੀਫ਼ ਨੇ ਫਿਰ ਮੰਨਿਆ।

"ਇੱਥੇ, ਲੈਪੋਰਟ," ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਟੋਕਨ ਹਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲੇ ਹਨ - ਇਹ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਤਾਬੂਤ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋ ਪੱਤੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਓਗੇ; ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਯਾਦਗਾਰ ਵਜੋਂ" - ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤੂ ਲਈ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ - "ਤੁਸੀਂ ਜੋੜੋਗੇ-"
ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਪਰ ਮੌਤ ਨਾਲ ਹਨੇਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਚਾਕੂ ਨਜ਼ਰ ਆਇਆ ਜੋ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਧੂੰਆਂ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਲੇਡ ਉੱਤੇ ਖੂਨ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਚਾਕੂ ਵੀ ਪਾ ਦਿਓਗੇ," ਡਿਊਕ ਨੇ ਲੈਪੋਰਟੇ ਦਾ ਹੱਥ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਸੁਗੰਧ ਵਾਲਾ ਥੈਲਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਕੂ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਲੈਪੋਰਟੇ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਬੋਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਕੋਲ ਲੜਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੋਫੇ ਤੋਂ ਫਰਸ਼ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
ਪੈਟਰੀ ਨੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
ਬੁਇੰਘਮ ਨੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਮੁਸਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਮੌਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਆਖਰੀ ਚੁੰਮਣ ਵਾਂਗ ਉੱਕਰਿਆ ਰਿਹਾ।
ਇਸ ਵੇਲੇ ਡਿਊਕ ਦਾ ਸਰਜਨ ਆ ਗਿਆ, ਕਾਫ਼ੀ ਡਰਿਆ ਹੋਇਆ; ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਐਡਮਿਰਲ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ।
ਉਹ ਡਿਊਕ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ, "ਸਭ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।" "ਮੁਰਦਾ, ਮੁਰਦਾ!" ਪੈਟਰੀ ਚੀਕਿਆ।
ਇਸ ਚੀਕ-ਚਿਹਾੜੇ 'ਤੇ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈ, ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਹਿਲ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਘਬਰਾਹਟ ਅਤੇ ਹੰਗਾਮੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ, ਉਹ ਫੈਲਟਨ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ, ਜਿਸਦੀ ਸਿਪਾਹੀ ਅਜੇ ਵੀ ਮਹਿਲ ਦੀ ਛੱਤ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਵਾਹਿਗੁਰੂ!" ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਠੰਢਕ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰਤਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਸੀ, "ਵਾਹਿਗੁਰੂ! ਤੂੰ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਆਪਣੇ ਆਪ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ," ਬੈਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਕਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਸਰਾਪੀ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਉਸਦਾ ਆਖਰੀ ਅਪਰਾਧ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ," ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ। ਮੈਂ ਬੁਫਿੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਦੋ ਵਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਦ ਮੈਨੂੰ ਕਪਤਾਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ।"
ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ, ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਦਾ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਕਿ ਸੂਖਮ ਅਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਬਾਰੇ ਕੀ ਸੋਚਣਾ ਹੈ।
ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਫਿੱਕੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਰਛਾਵਾਂ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਰ ਆਵਾਜ਼ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਪਿਉਰਿਟਨ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਕਦਮ ਅਤੇ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲਈ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।
ਇਕਦਮ ਉਹਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਟਿਕ ਗਈਆਂ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਛੱਤ ਦੇ ਕੰਢੇ ਸੀ। ਇੱਕ ਮਲਾਹ ਦੀ ਬਾਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਉੱਥੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੁੱਲ ਨੂੰ ਲਹਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਲੂਪ ਵ੍ਹਾਈਟ ਦਾ ਬਾਦਬਾਨ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵੱਲ ਸੇਧਿਤ ਸੀ।
ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀਲਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਿਆ, ਜੋ ਟੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕਦਮ ਸਾਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਗਿਆ।
"ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਕਿਰਪਾ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ!" ਉਸਨੇ ਬੈਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ?" ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ?"
ਬੈਰਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਾਣੀ ਕੱਢਿਆ। "ਨੌਂ ਵੱਜਣ ਲਈ ਦਸ ਮਿੰਟ ਬਾਕੀ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਵਾਨਗੀ ਡੇਢ ਘੰਟਾ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਤੋਪ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜਿਸਨੇ ਘਾਤਕ ਘਟਨਾ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਐਨੋਰ ਨੂੰ ਤੋਲਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਜਹਾਜ਼ ਨੀਲੇ ਅਸਮਾਨ ਹੇਠ, ਤੱਟ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। "ਰੱਬ ਨੇ ਇਹੀ ਚਾਹਿਆ!" ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਵਾਂਗ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ; ਪਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਜਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਹਟਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਚਿੱਟੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦਿੱਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ।
"ਪਹਿਲੇ, ਦੁਖੀ ਆਦਮੀ ਲਈ, ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਫੈਲਟਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਮੋੜ ਕੇ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਹੈ।"
ਫੈਲਟਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵੀ ਅੱਖਰ ਉਚਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲਿਆ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੰਦਰਗਾਹ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ।

♣} [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ
ਜ਼ਰੂਰਤ ਵੀ ਸੀ , ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸਕੌਰਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ
ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ।
ਚਾਰ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੇ ਐਮ . ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਤੋਂ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਸੁਣੀ , ਕਿਉਂਕਿ
ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਉਸ ਅਹਿਸਾਨ ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ
ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ
ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ।
ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪੈਰਿਸ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇਸ ਬੇਸਬਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਇਹ ਖ਼ਤਰਾ
ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬੇਥੂਨ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਾਨਲੇਵਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਿਲਾਡੀ
ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੈਰੀ ਮਿਫ਼ੋਨ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ,
ਜੋ ਕਿ ਟੂਰਸ ਦੀ ਸਿਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ , ਜਿਸਦੇ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੇ ਜਾਣਕਾਰ ਸਨ , ਕਿ ਉਹ ਰਾਣੀ
ਤੋਂ ਮਿਸਟਰ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਕਾਨਵੈਂਟ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਲੋਰੇਨ ਜਾਂ ਬੈਲਜੀਅਮ ਵਿੱਚ
ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ
ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਅੱਠ ਜਾਂ ਦਸ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ
ਮਿਲੀ :
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ , ਇਹ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਬੇਥੂਨ ਦੇ
ਕਾਨਵੈਂਟ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ , ਜਿਸਦੀ ਹਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਮਾੜੀ ਲੱਗਦੀ
ਹੈ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਭੇਜਦੀ ਹੈ , ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ
ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕੁੜੀ ਪ੍ਰਤੀ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ , ਜਿਸਦੀ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਨ
ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।
ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ,
ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ :
ਲੂਵਰ , ਅਗਸਤ ~} ਵਿਖੇ , ਬੈਥੂਨ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ
ਸੌਂਪਣਗੇ ਜੋ ਇਹ ਨੋਟ ਉਸ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਅਤੇ
ਮੇਰੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਐਨ
ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਲਾਈ -ਕਲਾਕਾਰ , ਜੋ
ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ , ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖੁਸ਼
ਕੀਤਾ ; ਪਰ ਅਰਾਮਿਸ , ਜੋ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਦੀ ਘੋਰ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਹੋਣ

ਤੱਕ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਾ ਜਾਣ, ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਹੋਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।
ਇਸ ਲਈ, ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਰੀ ਮਿਫ਼ੋਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ: ਉਹ ਸੀ, ਬੈਥੂਨ ਦੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼। ਇਹ ਸੱਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਵਿਖੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਯਾਨੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਿਰੇ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮੰਗਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜਾ ਵੀਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਐਸਕੋਰਟ ਨਾਲ ਪੈਰਿਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਸਕੋਰਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਸੀ। ਸਾਮਾਨ ਸਮੇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਹਾਜ਼ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਤਰੀਕ ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਚੱਲ ਪਏ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਪਣੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਰਗੇਰੇਸ ਤੋਂ ਮੌਜ਼ੇਸ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਦੋਸਤੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜਾ, ਜੋ ਧਿਆਨ ਭਟਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੇਈ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ - ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੈਗਪਾਈ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਰੁਕਦਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਸ਼ੌਕ ਜਿਸਦਾ ਸੁਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਡੀ ਲੁਏਨਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਵੀਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਾਪਰਿਆ, ਇਸ ਆਰਾਮ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ; ਪਰ ਬਾਕੀ ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਗੂੰਜ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਇਆ: "ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕਿਤੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਅਖੀਰ ਤੇ ਤੇਈ ਤਾਰੀਖ਼ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਐਸਕੌਰਟ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ। ਰਾਜਾ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਛੁੱਟੀਆਂ ਵੰਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕਿ ਪਸੰਦੀਦਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਸਟਾਈਲ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ ਚਾਰ ਫਰਲੋ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੀ ਬਜਾਏ ਛੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੋਰ ਰਾਤਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੌਵੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਪੰਜ ਵਜੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਿਆਲਤਾ ਵਜੋਂ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੇ ਛੁੱਟੀ ਨੂੰ ਪੰਝੀ ਵਜੇ ਦੀ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਲਈ ਮਿਤੀ ਦਿੱਤੀ।
"ਅੱਛਾ ਪ੍ਰਭੂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਠੋਕਰ ਨਹੀਂ ਖਾਧੀ। "ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਾਦੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ (ਇਹ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਪੈਸਾ ਹੈ), ਮੈਂ ਬੇਥੂਨ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਛੁੱਟੀ ਸੁਪਰ-ਪੇਰੀਅਰ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਮੈਂ ਭਾਲ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ - ਲੋਰੇਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਬੈਲਜੀਅਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੁਕੀ ਰਹੇਗੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲਾ ਰੋਏਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਖੈਰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅੱਧਾ ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਅੱਧਾ ਜੋ ਅਸੀਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਰਾਣੀ ਤੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉੱਥੇ ਰਹੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਥਕਾਵਟ ਨਾਲ ਨਾ ਥਕਾਓ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।"
ਇਸ 'ਤੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: "ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਪੈਸੇ ਹਨ--ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੀਰਾ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ ਖਾਧੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚਾਰ ਘੋੜੇ ਵੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੇ ਗੰਭੀਰ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਇਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕੰਬਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, "ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਬੈਥੂਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਹਿਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੁੱਖ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਜਾਣ ਦਿੰਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ! ਅਸੀਂ ਚਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਕਾਫ਼ੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
"ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦਾ ਹੈਂ, ਐਥੋਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਹੇ ਰੱਬਾ! ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਡਰ ਹੈ?"
"ਸਭ ਕੁਝ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਐਥੋਸ ਵਾਂਗ, ਡੂੰਘੀ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਓਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੋੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ।
ਪੰਝੀਵੀਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਗੋਲਡਨ ਹੈਰੋ ਦੇ ਸਰਾਏ 'ਤੇ ਵਾਈਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਪੀਣ ਲਈ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਘੋੜਸਵਾਰ ਡਾਕਖਾਨੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇੱਕ ਰੀਲੇਅ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਘੋੜੇ ਨਾਲ ਪੈਰਿਸ ਦਾ ਰਸਤਾ ਫੜ ਲਿਆ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਗਲੀ ਦੇ ਗੇਟਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ, ਹਵਾ ਨੇ ਉਸ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਗਸਤ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਾਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜ ਲਿਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਇਸਨੂੰ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚ ਲਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਬਹੁਤ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਡਿੱਗਣ ਦਿੱਤਾ।
"ਮਾਸਟਰ ਕੀ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ?" ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਓ, ਆਓ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰਾ ਮਾਲਕ ਬਿਮਾਰ ਹੈ!" ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧੇ, ਜੋ ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਿਆ।
"ਖੈਰ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਗੁੱਸੇ ਨਾਲ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਪਸੀਨਾ ਆ ਗਿਆ, "ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ! ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦਿਓ!"
"ਉਹ? ਉਹ ਕੀ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਹ, ਉਹ ਆਦਮੀ!"
"ਕਿਹੜਾ ਬੰਦਾ?"
"ਸਰਾਪਿਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ, ਮੇਰਾ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਤਿਭਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੇ ਡਰਾਉਣੇ ਸਮੇਂ ਮਿਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਜੋ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਦੋਂ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉਸੇ ਸਵੇਰੇ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ; ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ! ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਹਵਾ ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ 'ਤੇ ਵਗੀ।"
"ਓਏ ਸ਼ੈਤਾਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

"ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹੋ, ਸੱਜਣੋ! ਕਾਠੀ ਬੰਨ੍ਹੋ! ਆਓ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰੀਏ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਵਾਂਗੇ!"
"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਉਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਘੋੜਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਘੋੜੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਯੋਗ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਾਣ ਦਿਓ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਆਓ ਅਸੀਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਈਏ।"
"ਮੌਸੀਅਰ, ਮੌਸੀਅਰ!" ਇੱਕ ਹੋਸਟਲਰ ਚੀਕਿਆ, ਬਾਹਰ ਭੱਜਿਆ ਅਤੇ ਅਜਨਬੀ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹੋਇਆ, "ਮੌਸੀਅਰ, ਇਹ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਟੋਪੀ ਵਿੱਚੋਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ! ਏਹ, ਮੌਸੀਅਰ, ਏਹ!"
"ਦੋਸਤ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅੱਧਾ ਪਿਸਤੌਲ!"
"ਮੇਰੀ ਨਿਹਚਾ, ਮਹਾਰਾਜ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ! ਇਹ ਆ ਗਿਆ!"
ਹੋਸਟਲਰ, ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਖੋਲ੍ਹਿਆ।
"ਅੱਛਾ?" ਉਸਦੇ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ," ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।" "ਆਰਮੈਂਟੀਅਰਸ," ਪੋਰਥੋਸ ਪੜ੍ਹੋ; "ਆਰਮੈਂਟੀਅਰਸ? ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।" "ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਦਾ ਉਹ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
"ਆਓ, ਆਓ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਆਓ ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਰੱਖੀਏ, ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਪਿਸਤੌਲ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ। ਘੋੜੇ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ, ਘੋੜੇ ਨੂੰ!"
ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਬੇਥੂਨ ਦੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਦੌੜ ਨਾਲ ਉੱਡ ਗਏ।

♣~ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟ

ਬੇਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਨਵੈਂਟ

ਅਪਰਾਧੀ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਪਲ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੁਸ਼ਟ ਕਿਸਮਤ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਿਲਾਡੀ ਨਾਲ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਰੂਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਬੋਲੋਨ ਪਹੁੰਚ ਗਈ।

ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ 'ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਨੇ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਤੋਂ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਲੋਨ ਵਿਖੇ ਉਤਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹ ਇੱਕ ਫ੍ਰੈਂਜ਼ ਔਰਤ ਲਈ ਲੰਘੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਨਫ਼ਰਤ ਕਾਰਨ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ 'ਤੇ ਸਤਾਇਆ ਸੀ।

ਮਿਲਾਡੀ ਕੋਲ ਵੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਾਸਪੋਰਟ ਸਨ - ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿੱਖ, ਅਤੇ ਉਦਾਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਸਤੌਲ ਵੰਡੇ। ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੇ ਗਵਰਨਰ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰੀ ਭਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਰਸਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਚੁੰਮਿਆ, ਉਹ ਬੋਲੋਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਪੋਸਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਕੇ, ਜਿਸਦੀ ਕਲਪਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ:

"ਉਸਦੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੂੰ, ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦੇ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ।

"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਓ। ਬੁਫਿੰਗਮ ਦਾ ਡਿਊਕ ਉਸਦੀ ਕਿਰਪਾ ਫਰਾਂਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।"

"ਮਿਲਾਡੀ ਡੇ----" ਬੋਲੋਗਨ, ਪੰਝੀਵੀਂ ਸ਼ਾਮ।

"ਪੀ .ਐਸ.--ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਂ ਬੈਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗਾ।"

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਰਾਤ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆ ਪਈ; ਉਹ ਰੁਕ ਗਈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸੌਂ ਗਈ। ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਪੰਜ ਵਜੇ ਉਹ ਫਿਰ ਚੱਲ ਪਈ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਬੈਥੂਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਚਲੀ ਗਈ।

ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ; ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਆਰਡਰ ਦਿਖਾਇਆ। ਅਬੈਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਬਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਨਾਸ਼ਤਾ ਪਰੋਸਿਆ।
ਇਸ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰਾ ਅਤੀਤ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਕਿਸਮਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦੀ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੂਨੀ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਰਲਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਜਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਦਲਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤੈਰਦੇ ਹਨ, ਕਦੇ ਨੀਲ, ਕਦੇ ਅੱਗ, ਕਦੇ ਤੂਫਾਨ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਧੁੰਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਨਾਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੱਠਵਾਸੀ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਈ। ਕਲੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਨੋਰੰਜਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਬੋਰਡਰ ਨਾਲ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਮਠਿਆਈ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਜ਼ਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉੱਤਮ ਔਰਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਸਾਨ ਕੰਮ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਵਿਭਿੰਨ ਗੱਲਬਾਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਰਹੀ ਸੀ।
ਇੱਕ ਕੁਲੀਨ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਧੀ, ਅਬੈਸ, ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਕਾਨਵੈਂਟਾਂ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਰ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮਿਲਾਡੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਲੀਨ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜਾਣੂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਜਾਂ ਛੇ ਸਾਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੰਸਾਰਿਕ ਅਭਿਆਸਾਂ ਨਾਲ ਚੰਗੀ ਮਠਾਰੂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨਾ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਬਣਾਇਆ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਲੱਖਣ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਘਟੀਆ ਰੋਮਾਂਸ ਬਣਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਠਾਰੂ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ 'ਤੇ ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਬੋਲਦੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬੋਲਦੇ ਸਨ।
ਪਰ ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੀ ਰਹੀ; ਸਿਰਫ਼ ਹੁਣ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲਬਾਤ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਵੱਲ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਠਾਰੂ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹੀਵਾਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ; ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮਝਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਰਸਤੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਮਠਾਰੂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ, ਹਰ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਯਾਤਰੀ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਉਚਾਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂੰਘਾ ਝੁਕਾਅ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਸੋਚਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਕਾਨਵੈਂਟ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਥੱਕ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਜੋਖਮ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਕਿ ਚੰਗੇ ਮਠਾਰੂ ਦਾ ਵਿਵੇਕ ਕਿੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਬਾਰੇ, ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ'ਏਗੁਇਲਨ, ਮੈਰੀਅਨ ਡੀ ਲੋਰਮੇ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਸਮਲਿੰਗੀ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦੀ ਸੀ।
ਐਬਸ ਨੇ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ, ਡਿਗਰੀਆਂ ਨਾਲ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਇਆ। "ਚੰਗਾ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ; "ਉਹ ਮੇਰੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਆਨੰਦ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੱਟੜਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਐਬੈਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਦੇ।
ਇਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮਠਾਰੂ ਕਾਰਡੀਨਲਿਸਟ ਨਾਲੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਆਪਣੇ ਬਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਰੰਗ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਫ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ," ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਅਸੀਂ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਦੂਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਇੱਕ ਬੋਰਡਰ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਹੈ!"
"ਤੁਹਾਡੇ ਬੋਰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਓਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਗਰੀਬ ਔਰਤ! ਮੈਨੂੰ ਉਸ 'ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ।"
"ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਰਸ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੈਦ, ਧਮਕੀਆਂ, ਬਦਸਲੂਕੀ - ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ," ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੌਸੀਅਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮਨਘੜਤ ਉਦੇਸ਼ ਹਨ; ਅਤੇ

ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਰਗੀ ਦਿੱਖ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।"
"ਚੰਗਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ! ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਖੋਜਣ ਵਾਲੀ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਰਗ-ਰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।"
ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। "ਹਾਏ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਮੂੰਹ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਪਰ ਫਿਰ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਸ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਕਰਾਂਗੇ? ਮੇਰੇ ਲਈ, ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਧੋਖਾ ਖਾਵਾਂਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਾਂਗਾ ਜਿਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮੈਨੂੰ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਭਰਮਾਓਗੇ," ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨ ਬੇਕਸੂਰ ਹੈ?"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਸਿਰਫ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: "ਕੁਝ ਕੁਸ਼ਲਤਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਕੁਝ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਨੂੰ, ਮੈਡਮ, ਆਪਣੀ ਹੈਰਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿਓ," ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕਿਸ ਗੱਲ 'ਤੇ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਕੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੈਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ--" "ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੁਰਾ-ਭਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਸੁਪਰੀਮ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।
"ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ।"
"ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਹਉਂਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਉਸਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ!"
"ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ?"
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਪਰ ਤੂੰ ਭੱਜਿਆ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?"

"ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ? ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਵ ਹੁੰਦਾ; ਪਰ ਇੱਕ ਔਰਤ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਜਵਾਨ ਬੋਰਡਰ ਹੈ, ਕੀ ਉਸਨੇ ਉੱਡਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਉਹ - ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਹੈ।"
"ਆਹ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਭਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਦੁਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਐਨ," ਮਠਾਰੂ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਵਧਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਰੀਬ ਪੀੜਤ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਹਾਏ, ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਮਠਿਆਈ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਬੇਚੈਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।
"ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨਹੀਂ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਕੌਣ--ਮੈਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ; "ਮੈਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਹਾਂ? ਓ, ਨਹੀਂ! ਮੈਂ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਸੁਣਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਮੈਂ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ!"
"ਐਨ, ਮੈਡਮ," ਮਠਿਆਈ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਧੰਨਵਾਦ ਰੱਖੋ; ਜਿਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਖ਼ਤ ਜੇਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਕੈਦ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਮਿਲੇਗੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਤਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਲਣਸਾਰ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਦਰਜੇ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕੀਫੀ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਮ ਲੱਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।"
"ਕੀ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ? ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ?"
"ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਹਾਂ, ਮੈਡਮ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?" ਮਿਲਾਡੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਮੁਸਕਰਾਈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੁੜੀ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਯਾਦ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ; ਅਤੇ

ਬਦਲੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਦਿਆਲੂ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਸੌ ਚਿਹਰਿਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਹਮਦਰਦੀ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕਿਉਂ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ," ਮਠਿਆਈ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅੱਜ ਵੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜ ਵਜੇ ਉੱਠੇ ਹੋ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸੌਂ ਜਾਓ ਅਤੇ ਸੌਂ ਜਾਓ; ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਗਾਵਾਂਗੇ।"
ਭਾਵੇਂ ਮਿਲਾਡੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਨੀਂਦ ਦੇ ਜਾਂਦੀ, ਪਰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਾਹਸ ਜਾਗਦਾ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਿਆਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸਨੇ ਉੱਤਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਇੰਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਲੋਹੇ ਦਾ ਢਾਂਚਾ ਅਜੇ ਵੀ ਥਕਾਵਟ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਮਠਾਰੂ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਲੈ ਲਈ, ਅਤੇ ਸੌਣ ਲਈ ਚਲੀ ਗਈ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਜੋ ਕਿ ਕੀਫੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ। ਉਸਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਲਗਭਗ ਬੇਅੰਤ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ!
ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਉਸਨੂੰ ਡਰਾਉਂਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਸੀ ਉਸਦੇ ਪਤੀ, ਕੋਮਟੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੇ ਦੀ ਯਾਦ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪਾਇਆ - ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦੋਸਤ।
ਪਰ ਅਫ਼ਸੋਸ, ਜੇ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਜੇ ਉਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸਨੂੰ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਰੱਖਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਮਿਲਾਡੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਿੱਠੇ ਵਿਚਾਰ ਸਨ; ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀ ਹੋਈ, ਉਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੌਂ ਗਈ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਆਈ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਜਾਗੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਮਠਾਠ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਹਲਕੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਰੰਗ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਸੀ, ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰੀ ਨਜ਼ਰ ਟਿਕਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।
ਉਸ ਮੁਟਿਆਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਸ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ, ਅਤੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ; ਦੋਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸਨ, ਪਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਦੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਿਲਾਡੀ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਮੁਸਕਰਾਈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਚੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਮੁਟਿਆਰ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਔਰਤ ਦੀ ਆਦਤ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਟਿਆਰ ਪਹਿਨਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਐਬੇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਲ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਇਆ, ਉਸਨੇ ਦੋਨੋਂ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲਿਆਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਦੇਖ ਕੇ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਬੱਚਾ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ ਸੀ; ਪਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ।
"ਕਿਵੇਂ, ਮੈਡਮ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੰਗਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਗਿਣਿਆ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਇਕਬਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਡਮ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਸਿਰਫ਼ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਸੌਂ ਰਹੇ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋ।"
"ਖੈਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਲੋਕ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਜਾਗਰਣ? ਕੀ ਜਾਗਰਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਦਿਓ," ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਿਸਤਰੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹਵਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।
ਨਵਾਂ ਬੰਦਾ ਬੈਠ ਗਿਆ।
"ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਬਦਕਿਸਮਤ ਹਾਂ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਓ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ; ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਾਨਵੈਂਟ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
"ਕਿਵੇਂ, ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ," ਨਵੀਂ ਔਰਤ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਇਜ਼ਹਾਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਲੁਕਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

"ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਅਤਿਆਚਾਰ ਝੱਲੇ ਹਨ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹਮਦਰਦੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ।" "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਚੰਗੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਹੋ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਵੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬਦਕਿਸਮਤੀਆਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਕਿਹਾ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੋਸਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਧੋਖੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ?"
"ਨਹੀਂ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਪਰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ - ਇੱਕ ਔਰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ।"
"ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਕੀ ਇਹੀ ਹੈ?"
"ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਮਿਲ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ - ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਡਮ, ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦ ਜਾਪਦੇ ਹੋ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਹੋਗੇ, ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ?"
"ਓਹ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੋ ਉੱਥੇ ਰੱਖੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋ!"
"ਇਹ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਆਪਣੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਤ ਵਰਗਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, "ਮੇਰਾ ਇਕੱਲਾ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਸਤਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
"ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਸੁਣੋ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਪਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ ਹਾਂ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਇਸ

ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੋਸਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਓਹ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਕੱਲਾ ਸੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, "ਇਹ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਦੋਸਤ ਖੁਦ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੰਬਦੇ ਹਨ। ਰਾਣੀ ਖੁਦ ਭਿਆਨਕ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਹਾਰਾਜਾ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਦਿਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਉਸਦੇ ਉੱਘੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ।"
"ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਮੈਡਮ; ਰਾਣੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਖਾਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਨਾ ਹੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ ਇਸਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਿਆਲੂ ਯਾਦ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਏ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ; ਰਾਣੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ!"
"ਓਹ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਪਿਆਰੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਰਾਣੀ ਨੂੰ, ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਬਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ!" ਨੌਜੁਆਨ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ ਚੀਕਿਆ।
"ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣਨ ਦਾ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਰੀਬੀ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਪੁਟੈਂਜ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੁਜਾਰਟ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ; ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮਾਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ!" ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇ-ਵਿਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ--ਨੇੜਿਓਂ ਬਰਾਬਰ।"
"ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਕਪਤਾਨ?"
"ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦਾ ਕਪਤਾਨ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂ ਦੇਖੀਏ!" ਨੌਸਿਖ ਨੇ ਚੀਕਿਆ; "ਅਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਲਗਭਗ ਦੋਸਤ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ?"
"ਓਏਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਝੂਠ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ।

"ਤਾਂ ਫਿਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇਖੇ ਹੋਣਗੇ?"
"ਉਹ ਸਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਦਤ ਵਿੱਚ ਹੈ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ।
"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੇ ਨਾਮ ਦੱਸੋ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹਨ।"
"ਅੱਛਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਲੁਵਿਗਨੀ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਕੋਰਟੀਵਰੋਨ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ ਫੇਰੂਸੈਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
ਨਵੀਂ ਔਰਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲਣ ਦਿੱਤਾ, ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਰੁਕਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਐਥੋਸ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਜਦੋਂ ਪਈ ਸੀ ਤਾਂ ਚਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ, ਅਤੇ ਮਾਲਕਣ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਸੀ, ਚੀਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਸਕੀ, ਉਸਨੇ ਨਵੇਂ ਆਏ ਦਾ ਹੱਥ ਫੜ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਗਾਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਗਲ ਲਿਆ।
"ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ? ਰੱਬਾ!" ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, "ਕੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੈਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ; ਪਰ ਨਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਸੱਜਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਅਜੀਬ ਲੱਗਿਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ; ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਕੁਝ ਦੋਸਤ, ਮੈਸੀਅਰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ!"
"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਰਦ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ।
"ਖੈਰ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਸਾਥੀ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗੱਲ ਕਰਦੇ?"
"ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤਾ ਨੇੜਲਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣ ਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਨੌਵਿਆਂ ਵਾਲੀ ਔਰਤ ਚੀਕ ਪਈ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਗਲ ਗਈ।
ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਮੈਡਮ; ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ ਉਪਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ?"

"ਕਿਉਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਕਿਉਂ, ਦੋਸਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ।" "ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਡਮ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਰਹੇ ਹੋ!"
"ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੋ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਾਲਕਣ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੈਡਮ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ?" ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਤੂੰ! ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੁਣ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਹੈਂ!"
ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਬਾਫ਼ਾ ਬਣਾਇਆ।
"ਓ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ! ਜਵਾਬ ਦਿਓ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੈਡਮ," ਨਵੇਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਾਂ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਇੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਡਰ ਨਾਲ ਭੱਜ ਜਾਂਦੀ; ਪਰ ਉਹ ਈਰਖਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ। "ਬੋਲੋ, ਮੈਡਮ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। "ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਹੋ?"
"ਓਹ, ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। "ਕਦੇ ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ!"
"ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਫਿਰ, ਤੂੰ ਇੰਝ ਕਿਉਂ ਚੀਕਿਆ?"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਏ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦੋਲਨ 'ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ।
"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਸੱਚਮੁੱਚ?"
"ਕੀ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਪਤਾ ਹੈ - ਸੇਂਟ ਜਰਮੇਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਅਗਵਾ, ਉਸਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ, ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਕਾਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ? ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਦੋਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਹਮੋ-ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ - ਤੂੰ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਕੱਠੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਆਰ

ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ! ਆਹ, ਪਿਆਰੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹਾਂ!"
ਅਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵੱਲ ਫੈਲਾਈਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਹੁਣੇ ਕਹੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਯਕੀਨ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ ਇਮਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਦੋਸਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ।
"ਓ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ!" ਉਹ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਚੀਕ ਪਈ। "ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹਾਂ!"
ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਨੇੜਿਓਂ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ। ਯਕੀਨਨ, ਜੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਜੱਫੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਾ ਛੱਡਦੀ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਈ।
"ਓਹ, ਤੂੰ ਸੋਹਣਾ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੀਵ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ! ਮੈਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਿਓ!" ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਗਲ ਲਿਆ। "ਓਹ, ਹਾਂ ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ! ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹਾਂ।"
ਉਸ ਗਰੀਬ ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਸ਼ੁੱਧ ਮੱਥੇ ਦੀ ਕੰਧ ਪਿੱਛੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦਾਰ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿੰਨੀ ਭਿਆਨਕ ਬੇਰਹਿਮੀ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਹਮਦਰਦੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ।
"ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ," ਮਿਮੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਦੁੱਖ ਝੱਲਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ, ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।" ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸੋਚ ਰਹੀ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਫਿਰ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਸਜ਼ਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਕੱਲ੍ਹ, ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ, ਸ਼ਾਇਦ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਅਤੀਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ।"
"ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਜਗਾਈ। "ਤੁਹਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੈਂ ਖੁਦ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

"ਖੁਦ? ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇੱਥੇ?"
"ਖੁਦ!"
"ਪਰ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ! ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋ! ਪਰ ਕੀ ਮੇਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਨੇਕ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੱਜਣ ਲਈ ਕੁਝ ਅਸੰਭਵ ਹੈ?"
"ਓਹ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ!"
"ਚੰਗਾ, ਫਿਰ ਪੜ੍ਹ ਲੈ!" ਦੁਖੀ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੰਕਾਰ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਅਤਿਅੰਤ ਭਾਵ ਵਿੱਚ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਦੀ ਲਿਖਤ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਆਹ, ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੋਚਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸਮਝ ਹੈ!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਾਲਚ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ:
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰੱਖੋ। ਸਾਡਾ ਦੋਸਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ।
ਸਾਡੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਉਸਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਨ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪੱਤਰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕੀ ਸੀ?"
"ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਨਵੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਇਹੀ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੰਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸੇ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਰਪਟ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।
"ਓਹ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ, "ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਬਿਸਤਰੇ 'ਤੇ ਹੀ ਪਈ ਰਹੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਘਬਰਾ ਗਈ; ਉਸ ਨਾਲ ਇੰਨੀਆਂ ਅਣਕਿਆਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਇੱਕੋ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ।
"ਉਹ, ਉਹ!" ਉਹ ਬੁੜਬੁੜਾਈ; "ਕੀ ਇਹ ਉਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?" ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟਿਕਾਈ ਬਿਸਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਰਹੀ।

"ਹਾਏ, ਨਹੀਂ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਇੱਥੇ ਆ ਰਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਰੁਕਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਘੰਟੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਬਿਸਤਰੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਬਿਲਕੁਲ!"
"ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ।"
"ਓਹ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਟੋਪੀ ਦਾ ਖੰਭਾ, ਉਸਦੇ ਚੋਗੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਦੇਖ ਲਵਾਂ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਜਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।
"ਹਾਂ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ!"
"ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਤੂੰ ਕਿੰਨਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈਂ!"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕੋਈ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।"
ਤੁਰੰਤ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਬੋਲੋਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਵੈ-ਕਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"
"ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇਗਾ, ਪਰ ਜੋ ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੌਣ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"
"ਬੋਲੋਨ ਤੋਂ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਆਈ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕੌਣ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ?"
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਦਿਓ।"
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਇਹ ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"
"ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।"
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਅਜਨਬੀ ਕੋਲ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਂਗਾ, ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
ਸੁਪੀਰੀਅਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ।

ਮਿਲਾਡੀ ਇਕੱਲੀ ਰਹੀ, ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਇੱਕ ਪਲ ਬਾਅਦ, ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਠੋਕਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ, ਪੌੜੀਆਂ ਨੇੜੇ ਆਈਆਂ, ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਮਾਰਿਆ; ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੋਮਟੇ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਸੀ - ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦਾ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਟਿਕ ਔਜ਼ਾਰ।

♣€ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ

ਭੂਤ

"ਏ□," □□□□□ ਮਿਲਾਡੀ ਅਤੇ ਰੋਫੋਰਟ ਇਕੱਠੇ, "ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ!" "ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਂ ਹਾਂ।" "ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਇਆ ਹੈਂ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਲਾ ਰੋਇਲੇ ਤੋਂ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ?"

"ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ।"

"ਬੁਇੰਘਮ?"

"ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਸੁਣੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"ਆਹ," ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ; "ਇਹ ਇੱਕ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲਾ ਮੌਕਾ ਹੈ - ਜੋ ਉਸਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰੇਗਾ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ?"

"ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋਲੋਨ ਤੋਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ?"

"ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਬੇਚੈਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ।"

"ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾਂ।"

"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ।"

"ਓਹ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ।"

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ?"

"ਨਹੀਂ।"

"ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਓ।"

"ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ?"

"ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ 'ਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਣੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਈ ਸੀ।"

"ਉਸ ਸਾਥੀ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮਿਕਾ?"

"ਹਾਂ; ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਜਿਸਦੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੋਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।"

"ਖੈਰ, ਖੈਰ," ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਦਮੀ ਹੈ!"

"ਮੇਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਇਆ!"

"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਨਬੀ ਵਾਂਗ ਦੇਖਦੀ ਹੈ?"
ਮਿਲਾਡੀ ਮੁਸਕਰਾਈ। "ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਦੋਸਤ ਹਾਂ।"
"ਮੇਰੇ ਸਨਮਾਨ 'ਤੇ," ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਕਾਉਂਟੇਸ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ!"
"ਅਤੇ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ?"
"ਨਹੀਂ।"
"ਉਹ ਕੱਲ੍ਹ ਜਾਂ ਪਰਸੋਂ ਰਾਣੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਣਗੇ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ! ਅਤੇ ਕੌਣ?"
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ।"
"ਦਰਅਸਲ, ਉਹ ਇੰਨੇ ਦੂਰ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਸਟਾਈਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।"
"ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ?"
"ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੋਗੇ? ਕਾਰਡੀਨਲ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।"
"ਸੱਚਮੁੱਚ!"
"ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਫਿਰ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸੋ, ਰੋਫੋਰਟ। ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਰੈੱਡ ਡਵਕੋਟ ਦੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣ ਲਈ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਉਹ ਸੇਫ਼- ਕੰਡਕਟ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਮੇਰੀ ਯਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ; ਕਿ ਇਸ ਵਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਟੱਡਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ; ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੀਜਾ, ਅਰਾਮਿਸ, ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੈ - ਉਹ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਭੇਤ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਚੌਥੇ, ਪੋਰਥੋਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਮੂਰਖ, ਇੱਕ ਭੋਲਾ, ਇੱਕ ਧੁੰਦਲਾ ਬੌਬੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

"ਪਰ ਇਹ ਚਾਰ ਆਦਮੀ ਹੁਣ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ?"
"ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਿਆ ਸੀ; ਪਰ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਮੈਡਮ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਇੱਕ ਛੁੱਟੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਆਦਮੀ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਥੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਹਨ।"
"ਹੇ ਸ਼ੈਤਾਨ! ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?"
"ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ?"
"ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲੈਣੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ?"
"ਇੱਥੇ, ਜਾਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ।"
"ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾ ਸਕਦੇ?"
"ਨਹੀਂ, ਹੁਕਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੈਂਪ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰੇਗੀ।" "ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ?"
"ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਾਰ-ਡਾਈਨਲ ਤੋਂ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਕਿੱਥੇ ਉਡੀਕ ਕਰੋਗੇ; ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ।"
"ਦੇਖੋ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਾਂਗਾ।"
"ਕਿਉਂ?"
"ਤੁਸੀਂ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ; ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ?"
"ਬਾਹ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੀ; "ਤੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਦੋਸਤ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ! ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ--"
"ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਹੋਵੇ।"
"ਕੀ ਇਹੀ ਸਭ ਹੈ?"
"ਉਹਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ।"
"ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਲਵੇਗਾ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ। ਹੁਣ, ਫਿਰ, ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਦਾ?"

"ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਖ਼ਬਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ।"
"ਲਿਲੀਅਰਸ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਮੇਰਾ ਹੌਸਲਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ।"
"ਰਾਜਧਾਨੀ!"
"ਕੀ, ਕੈਪੀਟਲ?"
"ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਇਜ਼ਾਜ਼ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਯਾਤਰਾ ਕਰਾਂ?"
"ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ 'ਤੇ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹੋ,--ਇੱਕ ਸੌ ਅੱਸੀ ਲੀਗ!"
"ਓਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਕੋਈ ਇਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਅੱਗੇ?"
"ਅੱਗੇ? ਕਿਉਂ, ਲਿਲੀਅਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਫ਼ਾਈਸ ਭੇਜੋਗੇ, ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਵੇ।"
"ਖੈਰ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਹੈ?"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮਠਾਰੂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਓ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਕੋਈ ਆ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ, ਅੱਜ ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਾਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।"
"ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ."
"ਮਠਾਣੀ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਆਉਣਾ ਨਾ ਭੁੱਲਣਾ।"
"ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ?"
"ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਾਂ। ਉਸ ਬੇਚਾਰੀ ਛੋਟੀ ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਓਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ?" "ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਚੰਗੀ ਹੈ; ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ। ਕੋਈ ਕਾਗਜ਼ ਗੁੰਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ; ਮੈਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜਾ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਨਾ ਕਰਾਂ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ; ਰੁਕੋ!"

"□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□?"
"□□, □□□ □□ □□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□!"
"□□□□□□? □□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□?"
"□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□-□□□□□□ □□□□□"
"□□□□□□□□?"
"□□□□□□ □□□□□, □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□□ □□□"
"□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□?"
"□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□! □□□, □□ □□□ □□□□□□□--□□□□□□□□□□□ □□□□□□"
"□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□?"
"□□□ □□□ '□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□; □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□ □□□□□ □□□□□□, □□□ □□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□"
"□□□□□□□□! □□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□ □□□□□□□"
"□at □□□□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□"
"□□□ □□ □□□□□□ □□□□□, □□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□ □□?"
"□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□?"
"□□ □□ □□□□□ □□□□□ □□?"
"□□□□□ □□□□"
"□□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□ □□□□□□□ □□□□□□ □□□ □□□□□□ □□, □□□ □□ □□□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□□□□□"
"□□□ □□□□□□ □□□□□□□ □□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□?"
"□□□□□□□□□□□□ □□□□□□"
"□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□ □□□□□□ '□□ □□□□□, □□□□□ □□□ □□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□ □□□□□ □□□ □□ □□□□□□□ □□□ □□□□□ □□□□□ □□□ □□ □□ □□□ □□□□□ □□?"
"□□, □□□ □□□□□□ □□? □□□ □□□ □□□□□," □□□□□□□ □□ □□□□□, □□□□□□ □□ □□□□□ □□□□□ '□□ □□□ □□□□□□ □□□□; "□□□ □□□□□ □□ □□□ □□□□□□□ □□ □□□□□□□□"
"□□□ □□," □□□□□□□ □□ □□□□□, □□□□□□□ □□□ □□□□□□ □□ □□, □□□□□□ □□□ □□, □□□ □□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□□□□□□, "□□□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□ □□□ □□□ □□□□□□ □□□□□□ □□ □□□□□, □□□□□□ □□□□□□□ □□□□□ □□, □□□□□ □□ □□□□□□□ - □□□□□ □□□□□ □□□ □□□□□□□□ □□□□, □□□ □□□□□ □□?"
"□□□□□□ □□□□□ □□□□"

"ਆਓ ਦੇਖੀਏ: ਬੁਇੰਗਮ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਖਮੀ; ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਸੁਣੀ; ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਵਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ; ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਬੈਸਟੀਲ ਨੂੰ; ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰਯੂਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਰਾਮਿਸ; ਪੋਰਥੋਸ ਇੱਕ ਗਧਾ; ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਿਆ; ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੀਏਸ ਭੇਜਣ ਲਈ; ਮੇਰੀ ਲੇਡੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਤਾਂ ਜੋ ਮਠਾਰੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਹੋਵੇ; ਆਰਮੈਂਟੀਅਰਸ, ਲਾਈਸ ਦੇ ਕੰਢੇ। ਫਿਰ ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੈ?"
"ਸੱਚੀਂ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ, ਤੁਸੀਂ ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਜੋੜੋ--"
"ਕੀ?"
"ਮੈਂ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਜੰਗਲ ਦੇਖੇ ਜੋ ਕਾਨਵੈਂਟ ਬਾਗ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਨ। ਕਹੋ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਕੌਣ ਜਾਣਦਾ ਹੈ? ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ।"
"ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਚਦੇ ਹੋ।"
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ।"
"ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਮੈਨੂੰ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।"
"ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਭ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੰਜ ਸੌ ਪਿਸਤੌਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਇੰਨੇ ਹੀ।"
"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਮੁਫ਼ਤ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸਭ ਕੁਝ ਝੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਖਾਲੀ ਕਰੋ।"
"ਇਰੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ--"
"ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ - ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਖਾਣ ਲਈ, ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਡਾਕ ਘੋੜਾ ਮੰਗਵਾਵਾਂਗਾ।"
"ਰਾਜਧਾਨੀ! ਅਲਵਿਦਾ, ਨਾਈਟ।"
"ਅਲਵਿਦਾ, ਕਾਉਂਟੇਸ।"
"ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਓ।"
"ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿਓ।"

ਮਿਲਾਡੀ ਅਤੇ ਰੋਫੋਰਟ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਾਅਦ ਰੋਫੋਰਟ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਿਆ; ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ।
ਸਾਡੇ ਪਾਠਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਚਾਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਮਾਨਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਗਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

♣≤ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬੂੰਦ

ਰੱਤੇ ਅਜੇ ਉੱਥੋਂ ਹੀ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਮਿਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਆਈ। ਉਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ। "ਖੈਰ ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ , "ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੂੰ ਡਰਦੀ ਸੀ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ , ਜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ , ਕਾਰਡੀਨਲ ਤੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ। "

"ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਿਸਨੇ ਦੱਸਿਆ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ?" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਮੈਂ ਇਹ ਖੁਦ ਦੂਤ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। "

"ਆਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠੋ ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਆ ਗਿਆ ."

"ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਉਂਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ। "

"ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਕਿਉਂ ?"

"ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। "

ਮਿਲਾਡੀ ਉੱਠੀ , ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਕੋਲ ਗਈ , ਉਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ , ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ , ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠ ਗਈ।

"ਐਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ , "ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਰੋਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। "

"ਕਿਸਨੇ ਹੈ ?"

"ਉਹ ਜਿਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਮਠਾਠ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। "

"ਤਾਂ ਫਿਰ , ਇਹ ਉਹ ਭੂਮਿਕਾ ਸੀ ਜੋ ਉਹ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ?"

"ਹਾਂ , ਮੇਰੀ ਮਾਂ। "

"ਫਿਰ , ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ --"

"ਯਾਰ ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵੀਂ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ , "ਇਹ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ। "

"ਤੁਹਾਡਾ ਭਰਾ !" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ।

"ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ , ਇਹ ਭੇਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ , ਸਿਰਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਆਚ ਜਾਵਾਂਗਾ , ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਵੀ। "

"ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ !"

"ਸੁਣੋ। ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ : ਮੇਰਾ ਭਰਾ , ਜੋ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ , ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ , ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਸੜਕ ਦੇ ਇੱਕ ਇਕਾਂਤ ਅਤੇ ਸੁੰਨਸਾਨ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ ਜਿਸਦੇ ਉਹ ਧਾਰਕ ਸੀ। ਦੂਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ; ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ।" "ਓਹ!" ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਸ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
"ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਥਾਂ ਚਲਾਕੀ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਲੈ ਲਏ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਵੇਗੀ।"
"ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਇਹ ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਗੱਡੀ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।"
"ਬਿਲਕੁਲ; ਪਰ ਇਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੈਡਮ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਤੋਂ ਹੋ--"
"ਖੈਰ?"
"ਇਹ ਇੱਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?"
"ਹਾਂ, ਇੱਕ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ; ਇਹ ਇੱਕ ਫੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੜਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।"
"ਪਰ ਇਹ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੀ ਆਵੇਗਾ।"
"ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਾ ਦਿਓ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ?"
"ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਕੁਝ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ; ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦੇ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਵਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਤੇ ਪੈਰਿਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ।" "ਹਾਏ ਰੱਬਾ! ਮੇਰੇ ਹੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ 'ਤੇ ਚੁੱਕਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੀ!"
"ਰੂਕੋ--"
"ਕੀ?"
"ਮੈਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸਲਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਓ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਖਿੜਕੀ ਖੋਲ੍ਹੀ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਨੌਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ।

ਰੋਫੋਰਟ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲੰਘ ਗਿਆ।
"ਅਲਵਿਦਾ, ਭਰਾ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।
ਈਵੈਲੀਅਰ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਦੋ ਜਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਦੋਸਤਾਨਾ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਅੱਛਾ ਜਾਰਜ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਖਿੜਕੀ ਬੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਾਦਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੀਟ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ, ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿੱਜੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਹੋਵੇ।
"ਪਿਆਰੀ ਔਰਤ," ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ; ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ? ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤਜਰਬਾ ਹੈ। ਬੋਲੋ; ਮੈਂ ਸੁਣਾਂਗਾ।"
"ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।"
"ਓਹ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਟੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ!"
"ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਦੌੜ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਸਤ ਓਨੇ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਜੇਕਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਉਪਗ੍ਰਹਿ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਆਚ ਗਏ ਹੋ।"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਰੇ ਗੁਆਚ ਗਿਆ! ਫਿਰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ?" "ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਰਲ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਕੁਦਰਤੀ--"
"ਮੈਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕੀ!"
"ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਕੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਪਰ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?"
"ਓਹ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੁਕ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਵਾਂਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ। ਖੈਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ; ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ; ਮੈਂ ਲਗਭਗ ਕੈਦੀ ਹਾਂ।"
"ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਹੋ।"

"ਖੈਰ?"
"ਖੈਰ! ਗੱਡੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜੱਫੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੌੜੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੋ; ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨੌਕਰ, ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਲੈਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ; ਉਹ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੌੜ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਏ।"
"ਪਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਜੇ ਉਹ ਆ ਜਾਵੇ?"
"ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ?"
"ਕਿਵੇਂ?"
"ਇਸ ਤੋਂ ਸੌਖਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਨੌਕਰ ਬਾਫ਼ ਨੂੰ ਬੇਥੂਨ ਭੇਜਾਂਗੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਭੇਸ ਬਦਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਦੂਤ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ; ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਲਿਆਏਗਾ।"
"ਫਿਰ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ?"
"ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਕੀ ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ?"
"ਓਹ, ਹਾਂ, ਹਾਂ; ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਹੋ। ਸਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ--ਸਭ ਕੁਝ ਬਿਹਤਰ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ?"
"ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੱਤ ਜਾਂ ਅੱਠ ਲੀਗ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਸਰਹੱਦਾਂ 'ਤੇ ਰਹਾਂਗੇ; ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਲਾਰਮ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਫਰਾਂਸ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।"
"ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"
"ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ।"
"ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਆ ਜਾਣ?"
"ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਗੱਡੀ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਵੇਗੀ।"
"ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਹੋਵਾਂ ਜਦੋਂ ਗੱਡੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਵੇਗੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ?"
"ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰੋ।"
"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਆਪਣੇ ਚੰਗੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿ ਸਕੀਏ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮੇਰਾ ਭੋਜਨ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੋ।"
"ਕੀ ਉਹ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ?"
"ਇਹ ਕਿਹੜੀ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?"

"ਓਹ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ! ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ।"
"ਠੀਕ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ, ਉਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰ। ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਮੈਂ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਲਵਾਂਗਾ।"
"ਜਾਓ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਲੱਭਾਂਗਾ?"
"ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ।"
"ਇੱਥੇ, ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ। ਓ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੋ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ!" "ਮੈਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਮਿਲਣਸਾਰ ਹੈ? ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਦੋਸਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈਂ?"
"ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਓ, ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਕਿੰਨਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇਗਾ!"
"ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਹੁਣ, ਤਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਹਿਮਤ ਹੈ; ਆਓ ਹੇਠਾਂ ਚੱਲੀਏ।"
"ਤੁਸੀਂ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਹਾਂ।"
"ਇਸ ਲਾਂਘੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਾਓ, ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੌੜੀ ਹੇਠਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ; ਧੰਨਵਾਦ!"
ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਔਰਤਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਦਿਲ ਖਿੱਚਵੀਂ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਫੈਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਉਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਗਲਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਓਸ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਅਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਜੋ ਅਜੇ ਤੱਕ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰੂਪ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਚੁੱਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।
ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜੇ ਮਾਮਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬੰਧਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੇ ਜਿੰਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਦਿਖਾਈ ਓਨੀ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵੀ ਦਿਖਾਈ।
ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਆ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਫਿਰ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ। ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਇਹ, ਮਾੜੀ ਕਿਸਮਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਚੰਗੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਸੀ।
ਹੁਣ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਸੀ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਉ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਰਮੈਂਟੀਅਰਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਲੁਕ ਗਈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿਵਾਉਣਾ ਆਸਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਬੇਥੂਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੋਫੋਰਟ ਬੇਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਬਦਲਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਥੱਕੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ! ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਭ ਤੋਂ ਮਿੱਠੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਿਰਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ - ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ।
ਇਹ ਸਭ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਪਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਬਾਗ਼ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ ਕੀਤਾ। ਮਿਲਾਡੀ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਜਰਨੈਲ ਵਾਂਗ ਸੀ ਜੋ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਹਾਰ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਜੰਗ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਰਹੀ ਸੀ; ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾ-ਸੀਆ ਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਮੱਠਵਾਸੀ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ।
ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੇਟ 'ਤੇ ਰੁਕੀ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ।
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਸੁਣਦੇ ਹੋ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਗੱਡੀ ਦਾ ਘੁੰਮਣਾ।"
"ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਭੇਜਦਾ ਹੈ।"
"ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!"
"ਆਓ, ਆਓ! ਹਿੰਮਤ!"
ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਗੇਟ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜੀ; ਮਿਲਾਡੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।
"ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਓ," ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ; "ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸ਼ਾਇਦ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੋਗੇ।"

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਹਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਖੈਰ, ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਓ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਆਓ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਰਾਤ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗੇ; ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਰਾਤ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਪਵੇਗੀ।"
"ਮਹਾਨ ਰੱਬ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ 'ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਧੜਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।"
"ਹਿੰਮਤ, ਹਿੰਮਤ! ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ; ਅਤੇ ਸੋਚੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਉਸਦੇ ਲਈ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਸਭ ਕੁਝ ਉਸਦੇ ਲਈ। ਤੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹਿੰਮਤ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ; ਜਾ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਾਂਗਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵੱਲ ਭੱਜੀ ਗਈ; ਉੱਥੇ ਉਸਨੇ ਰੋਫੋਰਟ ਦੀ ਲਾੜੀ ਲੱਭੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ।
ਉਸਨੂੰ ਗੇਟ 'ਤੇ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ; ਜੇਕਰ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਗੱਡੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਡੀ ਬਾਗ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪੈਦਲ ਹੀ ਪਿੰਡ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮਿਲਾਡੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਜਾਣੂ ਸੀ।
ਜੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਅੰਦਰ ਆਈ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਔਰਤ ਨੂੰ, ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਹਿੱਸਾ ਦੁਹਰਾਇਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਗੱਡੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਘੋੜਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਇੱਕ ਗੱਡੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ; ਰੋਫੋਰਟ ਦੀ ਲਾੜੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੋਰੀਅਰ ਵਜੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਇਸ ਡਰੋਂ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਗਰੀਬ ਮੁਟਿਆਰ ਇੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਔਰਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਾਮਟੇਸੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਮਠਾਰੂ ਨੂੰ ਉਚਾਰਨ ਸੁਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ,

ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਅਣਜਾਣ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਘਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।
"ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ, "ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਐਬੈਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਚੀਜ਼ ਲਓ, ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਪੀਓ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਿਓ।"
"ਹਾਂ," ਮਿੰਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਯੰਤਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, "ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਿਓ।" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੂੰ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਗਲਾਸ ਡੋਲ੍ਹਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਫੀਨੇ ਦੇ ਖੰਭ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।
"ਦੇਖੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ! ਇੱਥੇ ਰਾਤ ਆ ਰਹੀ ਹੈ; ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹਾਂ। ਆਓ, ਹਿੰਮਤ ਕਰੋ! ਕੁਝ ਲੈ ਜਾਓ।"
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮੂੰਹ ਭਰ ਕੇ ਮਿੱਠੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਧਾ, ਅਤੇ ਬਸ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਿੱਚਿਆ।
"ਆਓ, ਆਓ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, "ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰੋ।"
ਪਰ ਜਿਸ ਪਲ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਇਆ, ਉਸਦਾ ਹੱਥ ਲਟਕਿਆ ਰਿਹਾ; ਉਸਨੇ ਸੜਕ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਦੂਰੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰਪਟ ਦੌੜਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਇਹ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਉਸਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਹਿਣਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।
ਉਸਦਾ ਸ਼ੋਰ ਉਸਦੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਤੂਫਾਨ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਉਹ ਫਿੱਕੀ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਕੰਬਦੇ ਹੋਏ ਉੱਠੀ, ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਵਾ 'ਤੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤਾ।
"ਹਾਏ ਰੱਬਾ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਕੀ ਸ਼ੋਰ ਹੈ?"
"ਸਾਡੇ ਦੋਸਤਾਂ ਜਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ 'ਤੇ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਿਆਨਕ ਠੰਡਕ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਜਿੱਥੇ ਹੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਾਂਗੀ।"
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਖੜ੍ਹਾ, ਚੁੱਪ, ਗਤੀਹੀਣ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੂਰਤੀ ਵਾਂਗ ਫਿੱਕਾ ਰਿਹਾ।

ਸ਼ੋਰ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚਾ ਹੋ ਗਿਆ; ਘੋੜੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਉਹ ਅਜੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੜਕ ਇੱਕ ਕੂਹਣੀ ਬਣਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਸ਼ੋਰ ਇੰਨਾ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਰਾਂ ਦੀ ਧੜਕਣ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ; ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੌਣ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਇੱਕਦਮ, ਸੜਕ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਜੜੇ ਹੋਏ ਟੋਪੀਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੇਖੀ; ਉਸਨੇ ਦੋ, ਫਿਰ ਪੰਜ, ਫਿਰ ਅੱਠ ਘੋੜਸਵਾਰ ਗਿਣੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਬਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੋਂ ਦੁੱਗਣਾ ਕਰ ਲਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਕਰਾਹ ਮਾਰੀ। ਪਹਿਲੇ ਘੋੜਸਵਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ।
"ਓਹ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ, ਮੇਰੇ ਰੱਬ," ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਇਹ ਕੀ ਹੈ?"
"ਇਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡਾਂ ਦੀ ਵਰਦੀ ਹੈ। ਗੁਆਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਹੀਂ! ਉੱਡ ਜਾਓ, ਉੱਡ ਜਾਓ!"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਉੱਡਣ ਦਿਓ!" ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਪਰ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਨਾ ਚੁੱਕ ਸਕੀ, ਡਰ ਨਾਲ ਉਹ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਚਿਪਕ ਗਈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿੜਕੀਆਂ ਹੇਠੋਂ ਲੰਘਦੇ ਸੁਣਿਆ।
"ਆਓ, ਫਿਰ, ਆਓ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਮੁਟਿਆਰ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਖਿੱਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। "ਬਾਗ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਭੱਜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਾਬੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਲਦੀ ਕਰੋ! ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ!"
ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਦੋ ਕਦਮ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਅਤੇ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੀ।
ਇਸ ਪਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੱਡੀ ਦੇ ਘੁੰਮਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।
"ਆਖਰੀ ਵਾਰ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਓਗੇ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।
"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਤੂੰ ਵੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਤਾਕਤ ਮੈਨੂੰ ਥੱਕ ਗਈ ਹੈ; ਤੂੰ ਸਾਫ਼ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਕੱਲਾ ਭੱਜ ਜਾ!"
"ਇਕੱਲਾ ਭੱਜ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਵਾਂਗਾ? ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।

ਉਹ ਇਕਦਮ ਰੁਕ ਗਈ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੋਸ਼ ਭਰੀ ਚਮਕ ਨਿਕਲੀ; ਉਹ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜੀ, ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਗੂਠੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਇਹ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕ ਦਾਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਘੁਲ ਗਿਆ।
ਉਸਨੇ ਗਲਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਨਾਲ ਫੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਪੀਓ। ਕੀ ਸ਼ਰਾਬ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇਵੇਗੀ, ਪੀਓ!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਗਲਾਸ ਉਸ ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ, ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੀਤਾ।
"ਇਹ ਉਹ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਸ਼ੀਸ਼ਾ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰੀ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਪਰ, ਮੇਰੀ ਨਿਹਚਾ! ਅਸੀਂ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ!" ਅਤੇ ਉਹ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੱਜ ਗਈ।
ਮੰਮੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਜਾ ਸਕਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ; ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਰਗੀ ਸੀ ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ ਤੁਰਨ ਦੀ ਵਿਅਰਥ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਕੁਝ ਪਲ ਬੀਤ ਗਏ; ਗੇਟ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਹਰ ਪਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਕਈ ਵਾਰ, ਡਰ ਨਾਲ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਸਦੇ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਠੰਡਾ ਪਸੀਨਾ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।
ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਜਾਲੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ; ਪੌੜੀਆਂ 'ਤੇ ਬੂਟਾਂ ਅਤੇ ਸਪੁਰਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਗੂੰਜ ਰਹੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬੁੜਬੁੜ ਸੀ ਜੋ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਜਿਸ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਇੱਕਦਮ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚਾ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜੀ; ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਛਾਣ ਲਈ ਸੀ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ? ਇਹ ਰਾਹ ਹੈ! ਇਸ ਪਾਸੇ!" "ਕਾਂਸਟੈਂਸ? ਕਾਸਟੈਂਸ?" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਥੇ ਹੋ? ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!"
ਉਸੇ ਪਲ ਕੋਠੜੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ; ਕਈ ਆਦਮੀ ਭੱਜ ਕੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ। ਮੈਡਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਸਿਗਰਟ ਪੀ ਰਹੀ ਪਿਸਤੌਲ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਐਥੋਸ ਨੇ

ਆਪਣੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈ ਲਈ; ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਓ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ! ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਆ ਗਏ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ! ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ!"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ, ਕਾਂਸਟੈਂਸ। ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲ ਗਿਆ!"
"ਓਹ, ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਸੀ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਆਓਗੇ! ਮੈਂ ਚੁੱਪਚਾਪ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਉੱਡਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਓ, ਮੈਂ ਵਧੀਆ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ!" ਇਸ ਸ਼ਬਦ 'SHE' 'ਤੇ, ਐਥੋਸ, ਜੋ ਚੁੱਪਚਾਪ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ।
"ਉਹ! ਉਹ ਕੀ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕਿਉਂ, ਮੇਰੀ ਸਹੇਲੀ। ਉਹ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਖੋਹਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਗਾਰਡ ਸਮਝ ਕੇ ਹੁਣੇ ਭੱਜ ਗਈ ਹੈ।" "ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਪਰਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਿੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ। "ਪਿਆਰੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?" "ਉਸ ਔਰਤ ਦੀ ਜਿਸਦੀ ਗੱਡੀ ਗੇਟ 'ਤੇ ਸੀ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਦੋਸਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਉਸਦਾ ਨਾਮ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਹੇ ਰੱਬਾ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਯਾਦ ਨਹੀਂ?"
"ਹਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੇਰੀ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਕੋ--ਪਰ--ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਹੈ-- ਓਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਤੈਰ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਮੈਂ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ!"
"ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ! ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਬਰਫੀਲੇ ਠੰਡੇ ਹਨ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ। "ਉਹ ਬਿਮਾਰ ਹੈ! ਮਹਾਨ ਰੱਬਾ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੋਸ਼ ਗੁਆ ਰਹੀ ਹੈ!"
ਜਦੋਂ ਪੋਰਥੋਸ ਆਪਣੀ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਆਵਾਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਮਦਦ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਰਾਮਿਸ ਪਾਣੀ ਦਾ ਗਲਾਸ ਲੈਣ ਲਈ ਮੇਜ਼ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ; ਪਰ ਉਹ ਐਥੋਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ ਭਿਆਨਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਜੋ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉੱਠ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇੱਕ ਐਨਕ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਜਾਪਦਾ ਸੀ।
"ਓਹ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ! ਰੱਬ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ!"
"ਪਾਣੀ, ਪਾਣੀ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ। "ਪਾਣੀ!"
"ਓਹ, ਗਰੀਬ ਔਰਤ, ਗਰੀਬ ਔਰਤ!" ਐਥੋਸ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ।

ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਚੁੰਮਣਾਂ ਹੇਠ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ।
"ਉਹ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਈ!" ਨੌਜਵਾਨ ਚੀਕਿਆ। "ਓ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ!"
"ਮੈਡਮ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਡਮ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਇਹ ਕਿਸਦਾ ਖਾਲੀ ਗਲਾਸ ਹੈ?" "ਮੇਰਾ, ਮਹਾਰਾਜ," ਜਵਾਨ ਔਰਤ ਨੇ ਮਰ ਰਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
"ਪਰ ਇਸ ਗਲਾਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਸਨੇ ਡੋਲ੍ਹੀ?"
"ਉਹ।"
"ਪਰ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ?"
"ਓ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ!" Mme ਨੇ ਕਿਹਾ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, "ਕਮਟੇਸੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ।"
ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪੁਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਐਥੋਸ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਗਈ।
ਉਸੇ ਪਲ ਮਿਮ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ; ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਪੀੜ ਉਸਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਏਥੋਸ ਦੇ ਹੱਥ ਇੱਕ ਦਰਦ ਨਾਲ ਫੜ ਲਏ ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਸੀ।
"ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋ?" ਉਸਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰੋਣ ਨਾਲ ਦੱਬ ਗਈ।
"ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੱਟਦਾ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖੂਨ ਨਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਹਉਕੇ ਨਾ ਭਰ ਸਕਣ। "ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਊਸ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਤੂੰ ਕਿੱਥੇ ਹੈਂ? ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਾ ਜਾ! ਤੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਿਆ। ਉਸਦਾ ਸੁੰਦਰ ਚਿਹਰਾ ਪੀੜ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਗਿਆ ਸੀ; ਉਸਦੀਆਂ ਕੱਚ ਵਰਗੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਸਨ; ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਵਾਲੀ ਕੰਬਣੀ ਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਤੋਂ ਪਸੀਨਾ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਸਵਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ, ਭੱਜੋ, ਬੁਲਾਓ! ਅਰਾਮਿਸ! ਪੋਰਥੋਸ! ਮਦਦ ਲਈ ਬੁਲਾਓ!"
"ਬੇਕਾਰ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬੇਕਾਰ! ਉਹ ਜੋ ਜ਼ਹਿਰ ਡੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਐਂਟੀਡੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
"ਹਾਂ, ਹਾਂ! ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮਦਦ ਕਰੋ!" ਮਮੀ ਬੋਨਾਸੀਉ ਨੇ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਮਦਦ ਕਰੋ!"
ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਸਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਉਸ ਵੱਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾ ਉਸ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਚੀਕ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲਏ।

"ਕਾਂਸਟੈਂਸ, ਕਾਸਟੈਂਸ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
ਮਿਮੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇੱਕ ਹਉਕਾ ਨਿਕਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਹਉਕਾ ਆਤਮਾ ਸੀ, ਇੰਨਾ ਸੁਆਦੀ ਅਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਆਰਾ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ। ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੇ ਕੋਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਬਰਫੀਲਾ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਰੋਇਆ; ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਸਵਰਗ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ; ਐਥੋਸ ਨੇ ਸਲੀਬ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਣਾਇਆ।
ਉਸੇ ਪਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ, ਲਗਭਗ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪਏ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਫਿੱਕਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਉਸੇ ਬੇਵਕੂਫੀ ਦੇ ਪਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਜੋ ਵੱਡੀਆਂ ਆਫ਼ਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।
"ਮੈਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇੱਥੇ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੈ; ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਹੋ, ਮੈਸੀਅਰ ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ।"
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਚਾਰੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਸ ਅਜਨਬੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ। ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਪਿਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।
"ਸੱਜਣੋ," ਨਵੇਂ ਆਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜੋ," ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੋਂ ਲੰਘੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਲਾਸ਼ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ।"
ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ ਚੁੱਪ ਰਹੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਵੇਂ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਗੱਲ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ।
"ਸੱਜਣੋ," ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਦੇਣਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਹਾਂ, ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਜੀਜਾ।"
ਤਿੰਨਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਚੀਕ ਮਾਰੀ।
ਐਥੋਸ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਭੇਂਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋ।"
"ਮੈਂ ਪੋਰਟਸਮਾਊਥ ਤੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬੋਲੋਨ ਵਿਖੇ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਪਿੱਛੇ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਮੈਂ ਸੇਂਟ ਓਮਰ ਵਿਖੇ ਵੀਹ ਮਿੰਟਾਂ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਲਿਲੀਅਰਸ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਸਾਰਾ ਪਤਾ

ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬੇਤਰਤੀਬ ਘੁੰਮ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਪਟ ਲੰਘਦੇ ਦੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ; ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਘੋੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋ।"
"ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਵੱਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਕੀ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਮਰ ਗਏ ਹਨ?" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਨਹੀਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।"
"ਆਹ, ਸੱਚਮੁੱਚ, ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ!" ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਉਸੇ ਪਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ। ਉਸਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕਣ ਦੀ ਲਾਸ਼ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।
ਐਥੋਸ ਉੱਠਿਆ, ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਕੋਮਲਤਾ ਨਾਲ ਜੱਫੀ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਹਿੰਸਕ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੇਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਦੋਸਤ, ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਬਣੋ! ਔਰਤਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਲਈ ਰੋਂਦੀਆਂ ਹਨ; ਮਰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ!"
"ਓਹ, ਹਾਂ!" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ, "ਹਾਂ! ਜੇ ਇਹ ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਤਾਕਤ ਦੇ ਇਸ ਪਲ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਜਦੋਂ ਬਦਲੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਆਪਣੇ ਬਦਕਿਸਮਤ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਸੰਭਾਲੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਉੱਤਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸੰਕੇਤ ਦੇਵੇ।
ਦੋ ਸਹੇਲੀਆਂ ਉਸਨੂੰ ਗਲਿਆਰੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀਆਂ, ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਸਨ; ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੱਠਵਾਦੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੰਜ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। "ਮੈਡਮ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਹੱਥ ਹੇਠ ਆਪਣੀ ਬਾਂਹ ਫੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਉਸ ਬਦਕਿਸਮਤ ਔਰਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਪਵਿੱਤਰ ਦੇਖਭਾਲ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੈਣਾਂ

ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਂਗ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਉਸਦੀ ਕਬਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂਗੇ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦੀ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਚਿਹਰਾ ਛੁਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਰੋਇਆ। "ਰੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਰੋ, ਪਿਆਰ, ਜਵਾਨੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਦਿਲ! ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਂਗ ਰੋ ਸਕਦਾ!"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆ, ਇੱਕ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਵਾਂਗ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਨੇਕ ਜਿਸਨੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ ਹਨ।
ਪੰਜੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਠੀਆਂ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਬੈਥੂਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਏ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਹਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਸਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੁਕ ਗਏ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹੁੰਚੇ।
"ਪਰ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ?"
"ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਉਪਾਅ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ।"
"ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੀ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰੀ ਗਲਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਐਥੋਸ।"
"ਮੈਂ ਉਸਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵਾਂਗਾ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤ ਦੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਗਿਆ।
ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਲਦਾ ਸੀ।
"ਹੁਣ, ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਤਾ ਲਗਾ ਲਿਆ ਕਿ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਸਵੇਰਾਂ ਖਾਲੀ ਹਨ, "ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਿਓ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਰਹਿਣ, ਰੋਣ ਅਤੇ ਸੌਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ; ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ।" "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਕਾਊਂਟੇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ; ਉਹ ਮੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ।" "ਅਤੇ ਮੈਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "--ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੈ!"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਮੁਸਕਰਾਇਆ - ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਦਲੇ ਦਾ ਯਕੀਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਫਿੱਕੇ ਪੈ ਗਏ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਐਥੋਸ ਪਾਗਲ ਹੈ।

"ਹੁਣ, ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਓ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਓ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਗੁਆਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਦਿਓ ਜੋ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਟੋਪੀ ਤੋਂ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ--"
"ਆਹ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ! ਉਹ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।"
"ਤੂੰ ਦੇਖ, ਫਿਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦੇਵਤਾ ਹੈ!"

♣∞ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਆਦਮੀ

ਚੋਗਾ

ਐਥੋਸ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਘਣੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸ ਅਸਾਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ - ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਈ ਸੀ - ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਨੂੰ ਸੂਬੇ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਝੁਕਿਆ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹਰ ਲਾਈਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਬੈਥੂਨ ਤੋਂ ਆਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਤੱਕ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੜਕਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਪਲੈਨੇਟ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ, ਬਾਜ਼ਿਨ, ਅਤੇ ਮੌਸਕੇਟਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ, ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਣ 'ਤੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਰਾਹੀਂ। ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨ, ਪਲੈਨੇਟ, ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗੱਡੀ ਉਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲੀ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਾਦ ਹੈ, ਰੋਸ਼ੇਫੋਰਟ ਦਾ ਨੌਕਰ ਵੀ ਸੀ।

ਐਥੋਸ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੁਣ ਲੱਭੇ ਸਨ। ਪਰ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਜੋ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮਿਲਾਡੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ।

ਚਾਰਾਂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਸੀ; ਚੌਥਾ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਲਈ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬੈਥੂਨ ਵਾਪਸ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਔਰਤਾਂ ਵਾਪਸ ਚਲੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਆਪਣੀ ਹਵਾ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੱਕ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਾਦਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਹੋਟਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਰਾਤ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ ਦੇ

ਕਰੀਬ ਸਨ। ਇਹ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਦਸ ਵਜੇ, ਸੂਬਾਈ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਲਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਐਥੋਸ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਸਕੇ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ। ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਡਰ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਦੇ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਲਈ ਅੱਧਾ ਪਿਸਤੌਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਫਿਰ ਐਥੋਸ ਉਸ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਜਿਸ ਵੱਲ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਪਰ ਚਾਰ ਚੌਰਾਹੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਰੁਕ ਗਿਆ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੌਰਾਹੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾਲੋਂ ਬਿਹਤਰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਤ ਬੀਤ ਗਈ। ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਤ ਨੇ ਵੀ ਉਹੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਿਖਾਈ, ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਐਥੋਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਉਸ ਰਸਤੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਜਾਣਾ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਦੱਸੀ ਗਈ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਉਲਟ ਸਿਰੇ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਉਪਨਗਰ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਉੱਥੇ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਫਿਰ ਬੇਚੈਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਰੁਕ ਗਿਆ।
ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ ਲੰਘਿਆ, ਜੋ ਐਥੋਸ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਆਇਆ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਧਾ ਤਾਜ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਭਗੌੜਾ ਝਿਜਕਿਆ, ਪਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।
ਇੱਕ ਗਲੀ ਦੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਇਕੱਲਾ, ਇਕਾਂਤ, ਅਤੇ ਉਦਾਸ। ਐਥੋਸ ਘਰ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਿਖਾਰੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੱਕ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਛੱਡ ਗਿਆ।
ਐਥੋਸ ਘਰ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਰ ਨੂੰ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੂਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਆਹੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ; ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ੋਰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਕਬਰ ਵਾਂਗ ਹਨੇਰਾ ਅਤੇ ਚੁੱਪ ਸੀ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਾਨ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
"ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਕੁਝ ਮਿੰਟਾਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖ਼ਬਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਰੇਤ 'ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੱਭੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਾਬੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ; ਘੰਟੀਆਂ ਵੱਜੀਆਂ, ਏਪਲ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ, ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੀ ਜਾਲੀ ਬੰਦ ਸੀ। ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੀੜਤਾ ਦਾ ਸਰੀਰ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਵੀਂ ਪੁਸ਼ਾਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਨੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੰਗਾ ਸੀ। ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਲੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਸੁਣੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਂਟੀ ਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦੀ ਆਂਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ, ਬਿਨਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਖੇ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖੇ ਗਏ।
ਏਪਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹਿੰਮਤ ਫਿਰ ਤੋਂ ਡਿੱਗਦੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਉਹ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ; ਪਰ ਐਥੋਸ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।
ਆਪਣੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਤੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਹਲਕੇ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੇਤ 'ਤੇ, ਜੋ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਿੱਖੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਦਰਵਾਜੇ ਵੱਲ ਵਧਿਆ ਜੋ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ, ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੱਕੇ ਹੋ ਗਏ; ਜਦੋਂ ਗੱਡੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸੜਕ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਘੇਰਦੀ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੜਕ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ; ਖੂਨ ਦੇ ਹਲਕੇ ਧੱਬੇ, ਜੋ ਕਿ ਗੱਡੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਲੱਗੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੋਂ ਆਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ, ਸੜਕ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਏ। ਤਿੰਨ-ਚੌਥਾਈ ਸਫ਼ਰ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਫੇਸ-ਟੂਬਰਟ ਤੋਂ ਪੰਜਾਹ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਖੂਨ ਦਾ ਧੱਬਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ; ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਘੋੜਿਆਂ ਨੇ ਮਿੱਧਿਆ ਸੀ। ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਇਸ ਸਰਾਪੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਮਿੱਧੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਰਸਤਾ, ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਰਸਤਾ ਸੀ; ਗੱਡੀ ਇੱਥੇ ਰੁਕ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਿਲਾਡੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਗੱਡੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਸ ਖੋਜ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ, ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਐਥੋਸ ਹੋਟਲ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਪਾਇਆ।
ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਐਥੋਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ।
ਪਲੈਨੇਟ ਸੜਕ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਿਆ ਸੀ; ਐਥੋਸ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਲੱਭੇ ਸਨ; ਐਥੋਸ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਘੋੜੇ ਰੁਕੇ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਐਥੋਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿਉਂਕਿ ਫੇਸਟੁਬਰਟ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਾਮ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਢੇ ਅੱਠ ਵਜੇ, ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਡਾਕਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਰੁਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਸੀ। ਆਦਮੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਔਰਤ ਕੋਲ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਰੀਲੇਅ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।
ਪਲੈਨੇਟ ਉਸ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਜਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਲਿਆ। ਉਹ ਔਰਤ ਨੂੰ ਫਰੋਮੇਲਸ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਫਰੋਮੇਲਸ ਤੋਂ ਉਹ ਆਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਚੌਰਾਹੇ ਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸੱਤ ਵਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਆਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ।
ਉੱਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਰਾਵਾਂ ਸੀ, ਪੋਸਟ। ਪਲੈਨੇਟ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਆਏ ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਰਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਦਸ ਮਿੰਟ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਿਤਾਏ ਸਨ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਰਾਤ ਦੇ ਗਿਆਰਾਂ ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉੱਥੇ ਇਕੱਲੀ ਆਈ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਲੰਗਰ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਹੋਟਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਆਂਢ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਵੱਲ ਗਿਆ, ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਲੱਭਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਊਟਲੈੱਟਾਂ 'ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਆਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤ ਵਾਪਸ ਆਏ ਸਨ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚਿਹਰੇ ਉਦਾਸ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਾਮਿਸ ਦਾ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ।
"ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਈ ਆਪਣੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਅੱਠ ਵਜੇ ਐਥੋਸ ਨੇ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਠੀ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਿੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੰਜੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ। ਈਫ਼ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਐਥੋਸ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਪੱਟੀ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵਾਰ ਪਾਇਆ, ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਸਬਰ ਰੱਖੋ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ; "ਸਾਡੀ ਪਾਰਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਜੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੈ।"
ਚਾਰ ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਦੂਜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਇਸ ਪਲ ਪਲੈਨੇਟ ਐਥੋਸ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ; ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਕਾਠੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਿਆ।
"ਮੇਰਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰੋ," ਉਸਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਂ ਜਲਦੀ ਹੀ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ," ਅਤੇ ਉਹ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚੱਲ ਪਿਆ।
ਪੌਣੇ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਆਦਮੀ ਸੀ, ਨਕਾਬਪੋਸ਼, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਲਾਲ ਚੋਗੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ।
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਅਤੇ ਤਿੰਨੋਂ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਆਦਮੀ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਜਿਵੇਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਐਥੋਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਨੌਂ ਵਜੇ, ਪਲੈਨੇਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਛੋਟਾ ਕਾਫ਼ਲਾ ਉਸੇ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਚੱਲ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਰਸਤੇ 'ਤੇ ਗੱਡੀ ਗਈ ਸੀ।
ਇਹ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ - ਇਹਨਾਂ ਛੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ, ਜੋ ਚੁੱਪਚਾਪ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਾਂਗ ਉਦਾਸ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਵਾਂਗ ਉਦਾਸ।

♣ƒ ਟ੍ਰਾਇਲ

ਇਹ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨੀ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ ਸੀ ; ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੱਦਲਾਂ ਨੇ ਅਸਮਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ , ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਲਿਆ ਸੀ ; ਚੰਦ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ ਸੀ। ਕਦੇ -ਕਦੇ , ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਲਿਸ਼ਕ ਨਾਲ , ਸੜਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਿੱਟੀ ਅਤੇ ਇਕੱਲੀ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ; ਚਮਕ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਈ , ਸਭ ਕੁਝ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

ਹਰ ਮਿੰਟ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ , ਲਗਾਤਾਰ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੁਕੜੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ , ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਉੱਥੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ - ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ; ਅਤੇ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਫੇਸਟੁਬਰਟ ਦੇ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਪ -ਚਾਪ ਲੰਘਿਆ , ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਖਮੀ ਨੌਕਰ ਸੀ , ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਿਬਰਗ ਦੇ ਜੰਗਲ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ। ਹਰਲੀਅਰ ਵਿਖੇ , ਪਲੈਨੇਟ , ਜੋ ਕਿ ਕਾਲਮ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਸੀ , ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਮੁੜਿਆ।

ਕਈ ਵਾਰ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ , ਪੋਰਥੋਸ , ਜਾਂ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਲਾਲ ਚੋਗੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ; ਪਰ ਹਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕੀਤੀ , ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਝੁਕ ਗਿਆ। ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਫਿਰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਨੇ ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ , ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਤੂਫ਼ਾਨ ਵਧਦਾ ਗਿਆ , ਲਸ਼ਕਰਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਈਆਂ , ਗਰਜ ਗਰਜਣ ਲੱਗੀ , ਅਤੇ ਹਵਾ , ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੂਫ਼ਾਨ ਦਾ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਸੀਟੀ ਮਾਰਦੀ ਸੀ , ਘੋੜਸਵਾਰਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਅਤੇ ਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀਟੀ ਮਾਰਦੀ ਸੀ।

ਕਾਫ਼ਲਾ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਫ੍ਰੋਮੇਲਸ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੂਫ਼ਾਨ ਫਟ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤੇ। ਅਜੇ ਤਿੰਨ ਲੀਗ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੰਮ ਤੇਜ਼ ਬਾਰਿਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀਤਾ।

ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤੀ , ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਚੋਗਾ ਵਰਤਣ ਲਈ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੜਦੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਉੱਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਛਿੱਟੇ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ , ਜੋ ਕਿ ਬੁਖਾਰ ਵਰਗੀਆਂ ਕੰਬਣੀਆਂ ਨਾਲ ਭੜਕ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਿਸ ਪਲ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਟੁਕੜੀ ਗੋਸਕਲ ਤੋਂ ਲੰਘੀ ਅਤੇ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚੀ , ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ , ਨੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਉਲਝੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਆਪ

ਨੂੰ ਤਣੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਂਗਲ ਰੱਖ ਕੇ ਸੜਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ।
"ਇਹ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ। "ਕੀ ਉਸਨੇ ਆਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?" ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਦੰਦ ਪੀਤੇ।
"ਚੁੱਪ ਰਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਲਝਾਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ।"
"ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਲਾਈਸ ਵੱਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਧਾਏ। "ਇੱਥੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਮੋੜੀ ਹੋਈ ਦਿਖਾਈ।
"ਇਕੱਲਾ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣਾਇਆ।
"ਸੱਜਣੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਅੱਧੀ ਲੀਗ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਦਰਿਆ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੀ ਹੈ।"
"ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਓ, ਗ੍ਰੀਮੌਡ।"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕਾਵਲ-ਕੈੱਡ ਲਈ ਗਾਈਡ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।
ਪੰਜ ਸੌ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਲਗਭਗ, ਉਹ ਇੱਕ ਨਾਲੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।
ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਏਰਕਿਨਹਾਈਮ ਪਿੰਡ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ।
"ਕੀ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਗ੍ਰੀਮੌਡ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ।
"ਫਿਰ ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਐਥੋਸ ਚੀਕਿਆ।
ਅਤੇ ਫੌਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ।
ਇੱਕ ਹੋਰ ਚਮਕ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਰੌਸ਼ਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ, ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਾਲੇ ਸੱਪ ਦੀ ਨੀਲੀ ਸ਼ਾਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਇਕੱਲਾ ਘਰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤੋਂ ਸੌ ਕਦਮ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ।
ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਸੀ।
"ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਇਸ ਪਲ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਆਇਆ। ਇਹ ਮੌਸਕੇਟਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਜਗਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
"ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ?" ਐਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਕੀ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।"
"ਚੰਗਾ!" ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਸੇਵਕ ਹੋ।"
ਐਥੋਸ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ।
ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਘਰ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਫੁੱਟ ਉੱਚਾ ਇੱਕ ਨੀਵਾਂ, ਸ਼ਾਂਤ ਵਾੜ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਥੋਸ ਵਾੜ ਉੱਤੇ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਖਿੜਕੀ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਝਟਕੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਅੱਧੇ ਪਰਦੇ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਕਰਿੰਟਿੰਗ ਪੱਥਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਰਦੇ ਉੱਤੇ ਝਾਕ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜੋ ਇੱਕ ਹਨੇਰੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤ ਅੱਗ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਸਟੂਲ 'ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸਦੀਆਂ ਕੂਹਣੀਆਂ ਇੱਕ ਘਟੀਆ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹਾਥੀ ਦੰਦ ਵਾਂਗ ਚਿੱਟੇ ਸਨ।
ਉਹ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਐਥੋਸ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਲੰਘ ਗਈ। ਉਹ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ; ਇਹ ਉਹੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਇਸ ਪਲ ਇੱਕ ਘੋੜੇ ਨੇ ਹਿੱਲਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ। ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਫਿੱਕਾ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਚੀਕ ਪਈ।
ਐਥੋਸ, ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡੇ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖਿੜਕੀ ਨੂੰ ਧੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਖਿੜਕੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਸਾਰੇ ਚੌਕ ਕੰਬਣ ਨਾਲ ਟੁੱਟ ਗਏ; ਅਤੇ ਐਥੋਸ, ਬਦਲੇ ਦੇ ਭੂਤ ਵਾਂਗ, ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ।
ਮਿਲਾਡੀ ਭੱਜ ਕੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਐਥੋਸ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫਿੱਕਾ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਹਿਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਚੀਕਦਾ ਹੋਇਆ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਭੱਜਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਵੇਗੀ, ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੈਲਟ ਤੋਂ ਪਿਸਤੌਲ ਕੱਢ ਲਈ; ਪਰ ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਉਹ ਹਥਿਆਰ ਪਾ ਦਿਓ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਤਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਪਲ ਰੁਕੋ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਅੰਦਰ ਆਓ, ਸੱਜਣੋ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਗਿਆ ਮੰਨੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਐਥੋਸ ਕੋਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੋਰਥੋਸ, ਅਰਾਮਿਸ, ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਆਦਮੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ।

ਚਾਰ ਲਾਠੀਆਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।
ਮਿਲਾਡੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੈਲਾ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਭੂਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ। ਆਪਣੇ ਜੀਜੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕ ਮਾਰੀ। "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਚਾਰਲੋ ਬੇਸਨ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਮਟੇਸੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਮਿਲਾਡੀ ਡੇ ਵਿੰਟਰ, ਸ਼ੈਫੀਲਡ ਦੀ ਬੈਰੋਨੈਸ।" "ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ! ਇਹ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਡਰ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ; "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?"
"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੋਗੇ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਓ। ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਕਾਂਸਟੈਂਸ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਸਦੀ ਕੱਲ੍ਹ ਸ਼ਾਮ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।"
ਉਹ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਵੱਲ ਮੁੜਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਾਂ," ਦੋ ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ: "ਰੱਬ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਾਈਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਲੇਰੋਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਲੀਟਰ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਵਾਈਨ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਤੋਂ ਆਈ ਹੋਵੇ। ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬ੍ਰਿਸਮੋਂਟ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਮਰ ਗਿਆ।"
"ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਾਂ," ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਕਿਹਾ।
"ਰੱਬ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੈਰਨ ਡੀ ਵਾਰਡਸ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ; ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ, ਮੈਂ ਖੁਦ ਇਸਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।" ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਲਾ ਗਿਆ।
"ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਰੀ, ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।
ਬੈਰਨ ਅੱਗੇ ਆਇਆ।

"ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।"
"ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਡਿਊਕ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ!" ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕ ਇੱਕੋ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਹਾਂ," ਬੈਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖੀ ਗਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਪੱਤਰ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੌਕਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪੋਨੀਅਰਡ ਦਿੱਤਾ; ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਡਿਊਕ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਾਇਦ, ਫੈਲਟਨ ਇਸ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!" ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ 'ਤੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਂਬਾ ਛਿੜ ਗਿਆ।
"ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ। "ਮੇਰਾ ਭਰਾ, ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਸ ਬਣਾਇਆ ਸੀ, ਤਿੰਨ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਬਿਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਰ ਗਿਆ ਜਿਸਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਸੋਜ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਨ। ਮੇਰੀ ਭੈਣ, ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ?" "ਭਿਆਨਕ!" ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਕਾਤਲ, ਫੈਲਟਨ ਦੇ ਕਾਤਲ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਾਤਲ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਫਾਂਸੀ ਦੇਵਾਂਗਾ।"
ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਖਾਲੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝੁਕਾਇਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਘਾਤਕ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਹੋਈ।
"ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੇਰ ਸੱਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੰਬਦਾ ਹੈ - "ਮੇਰੀ ਵਾਰੀ। ਮੈਂ ਉਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਸੀ; ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੌਲਤ ਦਿੱਤੀ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਦਾਗ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਫਲੂਰ-ਡੀ-ਲਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੀ।"
"ਓਹ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹ ਬਦਨਾਮ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਤੋਂ ਵਰਜਦੀ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ।" "ਚੁੱਪ ਰਹੋ!" ਇੱਕ ਖੋਖਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਹੈ!" ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਿਆ ਆਦਮੀ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਆਇਆ।

"ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਆਦਮੀ ਹੈ?" ਮਿਲਾਡੀ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ, ਡਰ ਨਾਲ ਦਮ ਘੁੱਟ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸਦੇ ਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਢਿੱਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁੱਸੇ ਭਰੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿੰਦਾ ਹੋਵੇ।
ਸਾਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ ਵੱਲ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ - ਕਿਉਂਕਿ ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਸੀ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਭਿਆਨਕ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਉਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਹੌਲੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਅਣਜਾਣ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਕਾਬ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਫਿੱਕੇ ਚਿਹਰੇ, ਕਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁੱਛਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕੇ ਹੋਏ, ਨੂੰ ਵਧਦੀ ਦਹਿਸ਼ਤ ਨਾਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹੀ, ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਰਫੀਲਾ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਚੀਕੀ, "ਓਹ, ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ!" ਉੱਠ ਕੇ ਕੰਧ ਵੱਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਈ। "ਨਹੀਂ, ਨਹੀਂ! ਇਹ ਇੱਕ ਨਰਕ ਭਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ! ਇਹ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਮਦਦ ਕਰੋ, ਮਦਦ ਕਰੋ!" ਉਹ ਚੀਕਦੀ ਹੋਈ ਕੰਧ ਵੱਲ ਮੁੜੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਇੱਕ ਛੇਕ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗੀ। "ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?" ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਚੀਕ ਉੱਠੇ।
"ਉਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ," ਲਾਲ ਚੋਗੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੈ!"
"ਓ ਲਿਲ ਦਾ ਜਲਾਦ, ਓ ਲਿਲ ਦਾ ਜਲਾਦ!" ਮਿਲਾਡੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੇਹੋਸ਼ ਦਹਿਸ਼ਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੀ, ਚੀਕੀ, ਅਤੇ ਡਿੱਗਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੰਧ ਨਾਲ ਚਿੰਬੜ ਗਈ ਸੀ।
ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਬਾਤ ਪਾਈ, ਅਤੇ ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਆਦਮੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕੱਲਾ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ।
"ਓ, ਕਿਰਪਾ, ਕਿਰਪਾ, ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ!" ਦੁਖੀ ਔਰਤ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗਦੀ ਹੋਈ ਚੀਕ ਉੱਠੀ। ਅਣਜਾਣ ਨੇ ਚੁੱਪ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਂ, ਮੈਂ ਲਿਲ ਦਾ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ।"
ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਆਦਮੀ 'ਤੇ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਔਰਤ ਕਦੇ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਕੁੜੀ ਸੀ, ਜਿੰਨੀ ਅੱਜ ਹੈ। ਉਹ ਟੈਂਪਲਮਾਰ ਦੇ ਬੇਨੇਡਿਕਟਾਈਨਜ਼ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਨੌਜਵਾਨ ਪੁਜਾਰੀ, ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਦਿਲ ਵਾਲਾ, ਉਸ ਕਾਨਵੈਂਟ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ, ਅਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ; ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਤ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਂਦੀ।"

"ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਹੁੰਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ; ਪਰ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਲਈ, ਇਕੱਠੇ ਉੱਡਣ ਲਈ, ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਣਜਾਣ, ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੁਜਾਰੀ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਫੁੱਲਦਾਨ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ।
"ਅੱਠ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਜੇਲ੍ਹਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਭਰਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਨੌਜਵਾਨ ਪਾਦਰੀ ਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਦਾਗ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਲਿਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦਾ ਜਲਾਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਔਰਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ, ਸੱਜਣੋ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਸੀ!"
"ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ ਕਿ ਇਹ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਸੀ, ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਭਰਾ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।"
"ਮੇਰੇ ਲਿਲ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ; ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਕੈਦੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਭਰਾ ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜ ਗਿਆ; ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਬੇਰੀ ਭੱਜ ਗਏ, ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਸਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਇਹ ਔਰਤ ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਲਈ ਪਾਸ ਹੋ ਗਈ।"
"ਜਦੋਂ ਕਿਊਰੇਸੀ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਨਕਲੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਿਆ - ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿਆਰਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਲਈ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨਾ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਮਟੇਸੀ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੇ ਬਣ ਗਈ -"
ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਐਥੋਸ ਵੱਲ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਐਥੋਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਜਲਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ।
"ਐਨ," ਉਸਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, "ਪਾਗਲ, ਬੇਚੈਨ, ਉਸ ਹੋਂਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਸਭ ਕੁਝ, ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ, ਮੇਰਾ ਗਰੀਬ ਭਰਾ ਲਿਲ ਵੱਲ

ਮੁੜਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਜਿਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਰਾਤ ਆਪਣੀ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀ ਖੋਖਲੀ ਮੋਰੀ ਦੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਬਾਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।"
"ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਨਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਰੱਖੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸਾਬਤ ਹੋਈ, ਮੈਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।"
"ਇਹ ਉਸ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਦਾਗ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"
"ਮੌਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਔਰਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋ?"
"ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਮੈਸੀਓਰ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, "ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਜੱਜ ਹੋ, ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਹੈ?"
"ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ," ਮਸਕੇਟੀਅਰਾਂ ਨੇ ਖੋਖਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇੱਕ ਡਰਾਉਣੀ ਚੀਕ ਮਾਰੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਡਿਆਂ ਉੱਤੇ ਕਈ ਕਦਮ ਆਪਣੇ ਜੱਜਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਗਈ।
ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਵੱਲ ਵਧਾਇਆ।
"ਚਾਰਲੋ ਬੇਸਨ, ਕਾਮਟੇਸੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਡੇ ਵਿੰਟਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਡੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਥਕਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕਹੋ - ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮਰ ਜਾਓਗੇ।"
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਮੀਦ ਦੇ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹਿਆ; ਪਰ ਉਸਦੀ ਤਾਕਤ ਉਸਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰ ਗਈ। ਉਸਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਹੱਥ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਕੋਠੜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਚਲੀ ਗਈ।

ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਐਥੋਸ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਲਾੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਚੱਲ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਇਕੱਲਾ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਖਿੜਕੀ, ਇਸਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਧੂੰਆਂਦਾਰ ਦੀਵਾ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨਾਲ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

♣♣ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ; ਚੰਦਰਮਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਪਤਨ ਨਾਲ ਘੱਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਤੂਫਾਨ ਦੇ ਆਖਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਰਮੇਨਟੀਏਰਸ ਦੇ ਹਲਕੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉੱਠਿਆ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਫਿੱਕੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਹਨੇਰੀ ਰੂਪਰੇਖਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਉੱਚੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਦੇ ਪਿੰਜਰ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਾਈਸ ਆਪਣੇ ਪਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਘਲੇ ਹੋਏ ਟੀਨ ਦੀ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਵਹਾ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਲੈਕ ਸਮੂਹ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨੀ ਅਸਮਾਨ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਤਾਂਬੇ ਵਰਗੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਤ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਧਿਆ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਚੱਕੀ ਸੀ, ਜਿਸਦੇ ਗਤੀਹੀਣ ਖੰਭ ਸਨ, ਜਿਸਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉੱਲੂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤਿੱਖਾ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਕਸਾਰ ਚੀਕਿਆ ਸੀ। ਸੜਕ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ, ਜਦੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ਾਜਨਕ ਜਲੂਸ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕੁਝ ਨੀਵੇਂ, ਛੋਟੇ ਦਰੱਖਤ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਹੋਏ ਵਿਗੜੇ ਹੋਏ ਬੌਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਚੌੜੀ ਚਾਦਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਚੌੜਾਈ ਵਿੱਚ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਉੱਤੇ ਸੱਪ ਵਾਂਗ ਦੌੜਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੀਸ਼ੀ ਵਾਂਗ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਣ ਹਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਵੀ ਝੋਕਾ ਭਾਰੀ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਗਾੜਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਚੁੱਪ ਸਾਰੀ ਕੁਦਰਤ ਨੂੰ ਦਬਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਿੱਟੀ ਨਮੀ ਵਾਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਬਾਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਤਾਜ਼ਗੀ ਭਰੀਆਂ ਜੜ੍ਹੀਆਂ ਬੂਟੀਆਂ ਨੇ ਵਾਧੂ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਭੇਜੀ ਸੀ।

ਦੋ ਲਾੜੀਆਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਘਸੀਟਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ, ਜਿਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਫੜ ਕੇ ਖਾ ਲਿਆ।

ਜਲਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਤੁਰਿਆ, ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ, ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਜਲਾਦ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਤੁਰ ਪਏ। ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਆਖਰੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਆਏ।

ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਮਿਲਾਡੀ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਲੈ ਗਈਆਂ। ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਚੁੱਪ ਸੀ; ਪਰ ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਆਪਣੀ ਅਕਹਿ ਵਾਕਫੀਅਤ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਉਹ ਦੇਖਦੀ ਸੀ।

ਕੁਝ ਕਦਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਨੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਿਸਤੌਲ; ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇੜੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੀ ਭਾਰੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣਗੇ।"
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਝਿਜਕਿਆ। ਮੌਸਕੇਟਨ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਬ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਐਥੋਸ, ਜਿਸਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉੱਪਰ ਆਇਆ। ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ।
"ਇਹਨਾਂ ਲੈਟਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿਓ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ; "ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਪਲੈਨੇਟ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਿਨ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਅਤੇ ਮੌਸ-ਕਿਊਟਨ ਦੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ।
ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਜੱਲਾਦ ਮਿਲਾਦੀ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਚੁੱਪੀ ਤੋੜਦਿਆਂ ਚੀਕਿਆ, "ਤੁਸੀਂ ਡਰਪੋਕ ਹੋ, ਮੰਦਭਾਗੇ ਕਾਤਲ - ਦਸ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕੀਤਾ। ਸਾਵਧਾਨ! ਜੇ ਮੈਂ ਨਾ ਬਚੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਤੁਸੀਂ ਔਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੋ; ਤੁਸੀਂ ਨਰਕ ਤੋਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਭੂਤ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇਸ਼ਨਾਨ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ।"
"ਆਹ, ਤੁਸੀਂ ਨੇਕ ਆਦਮੀਓ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦਾ ਵਾਲ ਵੀ ਖਿੱਚੇਗਾ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਕਾਤਲ ਹੈ।"
"ਜਲਾਦ ਕਤਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਾਤਲ ਨਹੀਂ ਹੈ," ਲਾਲ ਚੋਗੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। "ਇਹ ਆਖਰੀ ਜੱਜ ਹੈ; ਬੱਸ ਇੰਨਾ ਹੀ। ਨੈਚਰ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਗੁਆਂਢੀ, ਜਰਮਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।"
ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਭਿਆਨਕ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਉਦਾਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਉੱਡ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜੰਗਲਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਗਿਆ।
"ਜੇ ਮੈਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਾਂ, ਜੇ ਮੈਂ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਚੀਕਿਆ, "ਮੈਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ!"
"ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਟਾਈਬਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ," ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ?"
"ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਚੀਕਿਆ। "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਹਾਂ!"

"ਜਿਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੇਥੂਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸੀ, ਮੈਡਮ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਮੈਂ ਇੱਕ ਕਲੋਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵਾਂਗੀ; ਮੈਂ ਇੱਕ ਨਨ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੀ," ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਤੂੰ ਇੱਕ ਮੱਠ ਵਿੱਚ ਸੀ," ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਡਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਈ। ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ!" ਉਹ ਚੀਕੀ, "ਹੇ ਮੇਰੇ ਰੱਬਾ! ਕੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਡੁਬੋਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈਂ?" ਇਹਨਾਂ ਚੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਇੰਨਾ ਦਿਲ ਦਹਿਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਕਿ ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਾਡੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਟੁੰਡ 'ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਲਟਕਾਇਆ, ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਹਥੇਲੀਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲਿਆ; ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੀ ਪੁਕਾਰ ਅਤੇ ਧਮਕੀ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਦਿਲ ਟੁੱਟ ਗਿਆ। "ਓਹ, ਮੈਂ ਇਹ ਭਿਆਨਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ!"
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਇਹ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਦੀ ਇੱਕ ਛਾਂ ਫੜ ਲਈ।
"ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਉਹ ਚੀਕੀ; "ਯਾਦ ਰੱਖ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ!" ਨੌਜਵਾਨ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ।
ਪਰ ਐਥੋਸ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਠਿਆ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਅਸੀਂ ਇਕੱਠੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਾਂਗੇ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ।
"ਆਓ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, "ਜਲਾਦ, ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਓ।"
"ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ, ਮਹਾਮਹਿਮ," ਜਲਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਔਰਤ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
"ਠੀਕ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਵਧਾਇਆ।

"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੋ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਾਬ ਭਵਿੱਖ, ਆਪਣੇ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਸਨਮਾਨ, ਆਪਣੇ ਪਲੀਤ ਪਿਆਰ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾ!"
ਲਾਰਡ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਿਰਪਾਲੂ, ਲਾਰਡ ਬੁਇੰਘਮ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਲਈ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਗਰੀਬ ਫੈਲਟਨ ਦੀ ਮੌਤ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ; ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ 'ਤੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾ!"
"ਅਤੇ ਮੈਂ," ਐਮ. ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ, ਮੈਡਮ, ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਸੱਜਣ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁੱਸਾ ਭੜਕਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਰੀਬ ਪਿਆਰ ਦੇ ਕਤਲ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤੁਹਾਡੇ ਜ਼ਾਲਮ ਬਦਲੇ ਲਈ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਰੋਂਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਓ!"
"ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹਾਂ!" ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਇਆ। "ਮੈਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ!"
ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਠੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੰਨ੍ਹਣ ਵਾਲੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅੱਗ ਦੀ ਅੱਖ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਪਦੇ ਸਨ।
ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ; ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।
"ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਮਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਂ?" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਦੂਜੇ ਕੰਢੇ," ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਖੁਦ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰ ਰੱਖਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਐਥੋਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।
"ਇੱਥੇ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੱਜਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।"
"ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ," ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ, ਇਸ ਔਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦਿਓ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਪੂਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੈਸੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੇ।
ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੋਸ਼ੀ ਔਰਤ ਅਤੇ ਜੱਲਾਦ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਲਾਈਸ ਨਦੀ ਦੇ ਖੱਬੇ ਕੰਢੇ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪਈ; ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੱਜੇ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹੀ ਰਹੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਏ।
ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਲਟਕਦੇ ਇੱਕ ਫਿੱਕੇ ਬੱਦਲ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਹੇਠ ਕਿਸ਼ਤੀ ਫੈਰੀ ਰੱਸੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ।

ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਉਲਟ ਕਿਨਾਰੇ 'ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਦੇਖਿਆ; ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕਾਲੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਾਂਗ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਮਿਲਾਡੀ ਨੇ ਰਸਤੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੰਢੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ, ਉਹ ਕੰਢੇ 'ਤੇ ਹਲਕੀ ਜਿਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰ ਕੇ ਉੱਡ ਗਈ। ਪਰ ਮਿੱਟੀ ਗਿੱਲੀ ਸੀ; ਕੰਢੇ ਦੇ ਉੱਪਰੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ, ਉਹ ਫਿਸਲ ਗਈ ਅਤੇ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਡਿੱਗ ਪਈ।
ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅੰਧਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿੜ ਸੀ; ਉਸਨੇ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਵਰਗ ਨੇ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਡਿੱਗੀ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।
ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜੇ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉੱਚੇ ਕੀਤੇ; ਵੱਡੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਤਲਵਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਦਰਮਾ ਦੀ ਕਿਰਨ ਡਿੱਗੀ। ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਅਚਾਨਕ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗ ਪਏ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਚੀਕਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਦੇ ਰੋਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਕੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮੂਹ ਸੱਟ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬ ਗਿਆ।
ਫਿਰ ਜੱਲਾਦ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲਾਲ ਚੋਗਾ ਉਤਾਰਿਆ, ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਵਿਛਾ ਦਿੱਤਾ, ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ, ਸਿਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਚਾਰੇ ਕੋਨਿਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਟੇ 'ਤੇ ਲਿਪਟਿਆ, ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਿਆ।
ਨਦੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸਨੇ ਕਿਸ਼ਤੀ ਰੋਕ ਲਈ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਭਾਰ ਲਟਕਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰਿਆ, "ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇ!" ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਉੱਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ।
ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਚਾਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਉਹ ਐਮ. ਡੀ ਟ੍ਰੇਵਿਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਸਟਮਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਗਏ।
"ਖੈਰ, ਸੱਜਣੋ," ਬਹਾਦਰ ਕਪਤਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਚੰਗਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।"
"ਸ਼ਾਨਦਾਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

♣♥ ਸਿੱਟਾ

ਅਗਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਰਾਜਾ, ਉਸ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਖ਼ਬਰ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਬੁਇੰਘਮ ਦੇ ਕਤਲ ਦੀ ਫੈਲਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਰਾਣੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਉਸਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੇਵਕੂਫੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ; ਉਸਨੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ!"

ਪਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਘਾਤਕ ਖੁਫੀਆ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਪਿਆ; ਲੈਪੋਰਟ, ਜੋ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ, ਚਾਰਲਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ, ਪਹੁੰਚੀ, ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਡਿਊਕ ਦੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੀ ਧਾਰਕ ਸੀ।

ਰਾਜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੀਵੰਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਰਾਣੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ, ਹਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਦਿਮਾਗ ਵਾਂਗ, ਉਦਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਕਮੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਪਰ ਰਾਜਾ ਜਲਦੀ ਹੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੁਸਤ ਅਤੇ ਬੇਚੈਨ ਹੋ ਗਿਆ; ਉਸਦਾ ਮੱਥਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਫ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੈਂਪ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮਨਮੋਹਕ ਸੱਪ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਕਾਂ ਤੱਕ ਉੱਡਦਾ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਬਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਵਾਪਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੀਰਸ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਹ ਇਕੱਠੇ, ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਦਾਸ ਅੱਖਾਂ ਅਤੇ ਸਿਰ ਨੀਵੇਂ ਕਰਕੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਐਥੋਸ ਇਕੱਲੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਵੱਡਾ ਭਰਵੱਟਾ ਉੱਚਾ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਉਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਮਕ ਚਮਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਉਸਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਫਿਰ, ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਦੁਬਾਰਾ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਸਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ, ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਕਾਂਤ ਕੈਬਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ, ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੇਡਿਆ; ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਮੈਗਪਾਈ ਨੂੰ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਰੁਕਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਦੋਸਤ, ਆਪਣੀ ਰਿਵਾਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਖੇਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਾਈ ਰੋਡ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕੈਬਰੇ 'ਤੇ ਰੁਕ ਗਏ ਸਨ, ਤਾਂ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਤੋਂ ਘੋੜਿਆਂ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਵਾਈਨ ਦਾ ਗਲਾਸ ਪੀਣ ਲਈ ਦਰਵਾਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਜਿੱਥੇ ਚਾਰੇ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬੈਠੇ ਸਨ।
"ਹੋਲੋਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕੀ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਾਰੀ। ਇਹ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਭੂਤ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ; ਇਹ ਉਸਦਾ ਮਿਊੰਗ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਅਤੇ ਅਰਾਸ ਦਾ ਅਜਨਬੀ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਕੱਢੀ, ਅਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।
ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਤੋਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।
"ਆਹ, ਮਹਾਰਾਜ!" ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤਾਂ ਫਿਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖ਼ਰਕਾਰ ਮਿਲ ਹੀ ਗਿਆ! ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ!"
"ਨਾ ਹੀ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਇਸ ਵਾਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਰਾਜੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਕਿਵੇਂ! ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਚੀਕਿਆ।
"ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਨੋਕ ਹੇਠਾਂ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ।
"ਮੈਂ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਹਾਂ," ਦੂਜੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਮੌਨ-ਸੀਅਰ ਲੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਰਿਏਲੀਯੂ ਦਾ ਘੋੜਸਵਾਰ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ।"
"ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮਹਾਂਮਹਿਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਲਾ ਰੋਏਲੇ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਮੈਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਗਾਰਡਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਕੈਂਪ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।"

"ਅਸੀਂ ਉਸਦੇ ਰਾਖੇ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਮਹਾਰਾਣੀ, ਸੱਜਣਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ; ਪਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੱਜਣਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ 'ਤੇ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਮਾਰਦੇ ਹੋਏ, "ਮਹਾਰਾਣੀ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇਗਾ।"
ਸ਼ੈਵਲੀਅਰ ਡੀ ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਨਜ਼ਰ ਪਿੱਛੇ ਵੱਲ ਸੁੱਟੀ, ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੋਰਥੋਸ ਅਤੇ ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਗੇਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸੀ।
"ਸੱਜਣੋ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਮੈਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਚਨ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵਾਂਗਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਜ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ।"
"ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਹੈ," ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਜੇ ਇਹ ਮਿਲਾਡੀ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਜੁੜਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਠੰਡੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੋਗੇ।"
"ਫਿਰ ਉਸਦਾ ਕੀ ਬਣਿਆ?" ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਕੈਂਪ ਵਾਪਸ ਜਾਓ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ।"
ਰੋਫੋਰਟ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ; ਫਿਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਰਗੇਰੇਸ ਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਣਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਐਥੋਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਾਪਸੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਦਿੱਤਾ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਦੁਪਹਿਰ ਤਿੰਨ ਵਜੇ, ਉਹ ਸਰਗੇਰੇਸ ਪਹੁੰਚੇ। ਉੱਥੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਲੂਈ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਈ ਪਿਆਰ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਉਸ ਕਿਸਮਤ ਵਾਲੇ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੱਟੜ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਾਰਡੀਨਲ, ਜਿਸਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸੀ, ਨੇ ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਵਿਦਾਈ ਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਡਾਈਕ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ।

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਲਾ ਪੀਅਰੇ ਦੇ ਪੁਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ, ਕਾਰ-ਡਾਈਨਲ ਨੇ ਉਸ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਪਾਇਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਦੇ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸਨ।
ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਸਖ਼ਤੀ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖ ਅਤੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਮੰਨਿਆ।
"ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਾਂਗੇ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਕਿ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉਸਨੂੰ ਸੁਣ ਸਕਦਾ।
ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੱਥੇ ਝੁਕਾਇਆ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਰੁਕਿਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੁਰ ਪਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਹਿਜ਼ ਐਮੀਨੈਂਸ ਉਸ ਅੰਬਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੋਫੋਰਟ ਨੂੰ ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ।
ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਗਿਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਰਿਹਾ; ਇਹ ਰਿਏਲੀਯੂ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਦੂਜੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਖਰੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਵੇਗੀ।
ਰਿਏਲੀਯੂ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ, ਮੈਂਟਲਪੀਸ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ; ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਸੀ।
"ਮੌਸੀਅਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"
"ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂ?"
"ਨਹੀਂ, ਮਹਾਰਾਜ, ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਣਯੋਗ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਉਸ ਨੌਜਵਾਨ ਵੱਲ ਇਕ ਦਮ ਦੇਖਿਆ।
"ਹਾਲੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਇਸਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ?"

"ਜੇਕਰ ਮੋਨਸੀਗਨੀਅਰ ਕੋਲ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਹੈ ਕਿ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਅਪਰਾਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਕੰਮ ਦੱਸਾਂਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਹਨ।"
"ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਮੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਉੱਚੇ ਸਿਰ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਕੀ, ਮਹਾਮਹਿਮ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੇ ਖੁਦ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਰਾਜ ਦੇ ਭੇਦ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ; ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਜਰਨੈਲ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।"
"ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕੌਣ ਝਗੜਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਹਾਮਹਿਮ?" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, "ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ; ਇੱਕ ਔਰਤ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਤਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ!" "ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ; "ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਔਰਤ ਬਾਰੇ ਇਹ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?"
"ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਬਾਰੇ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, "ਹਾਂ, ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਬਾਰੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।"
"ਮੌਸੀਅਰ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਜੇ ਮਿਲਾਡੀ ਡੀ ਵਿੰਟਰ ਨੇ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ, ਮਹਾਰਾਣੀ।"
"ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸਨੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?"
"ਅਸੀਂ।"
"ਉਹ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹੈ?"
"ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਹੈ।"
"ਮਰ ਗਈ!" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਦੁਹਰਾਇਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁਣੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, "ਮਰ ਗਈ! ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਸੀ?"

"ਕਈ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੜਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।" ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਫਿਰ ਬੈਥੂਨ ਵਿਖੇ ਕਾਰਮੇਲਾਈਟਸ ਦੇ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਮਿਮੇ ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇਣ, ਇਕੱਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਲਾਈਸ ਦੇ ਕੰਢੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ।
ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਕੰਬਣੀ ਦੌੜ ਗਈ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕੰਬਿਆ।
ਪਰ ਇੱਕਦਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਅਣਕਹੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ, ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਚਿਹਰਾ, ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਦਾਸ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। "ਤਾਂ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਇੱਕ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੱਜ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਜ਼ਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਾਤਲ ਹਨ?"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਹੁੰ ਖਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਬਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੰਨੀ ਪਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਡਰਾਂ।"
"ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਿਲ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਲਗਭਗ ਪਿਆਰ ਭਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ; "ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"
"ਕੋਈ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਉਸਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ: ਹੁਕਮ ਦਿਓ, ਮਹਾਰਾਜ; ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।" "ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ?" ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ।
"ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਮਾਲਕ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਅਤੇ ਕਿਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ - ਰਾਜਾ ਦੁਆਰਾ?" ਅਤੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਨਫ਼ਰਤ ਦੇ ਇੱਕਲੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਨਾਲ ਉਚਾਰੇ।
"ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਸੌਂਹ।"
"ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ? ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਲ ਹੋ, ਮਹਾਰਾਜ।"
"ਮੌਨਸੀਗਨੀਅਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਆਪਣੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗਾ।"
ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਕਾਗਜ਼ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਐਥੋਸ ਨੇ ਮਿਲਾਡੀ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਨੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ , ਅਤੇ ਹਰ ਅੱਖਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਧੀਮੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ :

"ਦਸੰਬਰ ≤, ~♣€♥

"ਇਹ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੇ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। "

"ਰਿਚੇਲੀਯੂ " ਕਾਰਡੀਨਲ , ਇਹਨਾਂ ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ , ਇੱਕ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਿਆ ; ਪਰ ਉਸਨੇ ਪੇਪਰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

"ਉਹ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵੇਗਾ ," ਗੈਸਕਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਖੈਰ , ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ! ਉਹ ਦੇਖੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਜਣ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

ਨੌਜਵਾਨ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਮਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਰਿਏਲੀਯੂ ਅਜੇ ਵੀ ਸੋਚਦਾ ਰਿਹਾ , ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਗਜ਼ ਨੂੰ ਲਪੇਟਦਾ ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ।

ਅਖੀਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ , ਆਪਣੀ ਬਾਜ਼ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਉਸ ਵਫ਼ਾਦਾਰ , ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਟਿਕੀ , ਉਸ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ , ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ , ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਜਾਂ ਚੌਥੀ ਵਾਰ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਸੀ , ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ , ਉਸਦੀ ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਚਤੁਰਾਈ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਸਰੋਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ , ਮਿਲਾਡੀ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ , ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਡਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਾਥੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਮੁਕਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਈ।

ਰਿਏਲੀਯੂ ਨੇ ਹੌਲੀ -ਹੌਲੀ ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਪਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਨੂੰ ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

"ਮੈਂ ਹਾਰ ਗਿਆ ਹਾਂ !" ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਡੀਨਲ ਅੱਗੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਝੁਕਿਆ , ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ , "ਪ੍ਰਭੂ , ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ !"

ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਇਆ , ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਠਿਆਂ , ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਲਾਈਨਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਿਸਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭਰੇ ਹੋਏ ਸਨ , ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ।

"ਇਹ ਮੇਰੀ ਨਿੰਦਾ ਹੈ ," ਡੀ 'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ; "ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬੈਸਟੀਲ ਦੀ ਤੰਗੀ , ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਥਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਚਾ ਲਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦਿਆਲੂ ਹੈ। "

"ਇੱਥੇ, ਮਹਾਰਾਜ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਕਾਰਟ ਬਲੈਂਚ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੂਜਾ ਦੇ ਸਕਾਂ। ਇਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖੁਦ ਲਿਖ ਸਕਦੇ ਹੋ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਕਾਗਜ਼ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਪਾਈਆਂ; ਇਹ ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ।
"ਮੌਨਸੀਗਨੂਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ; ਹੁਣ ਤੋਂ ਇਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿਓ। ਪਰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਤਿੰਨ ਦੋਸਤ ਹਨ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹਨ--"
"ਤੂੰ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਨੌਜਵਾਨ ਹੈਂ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਟੋਕਿਆ, ਉਸਦੇ ਮੋਢੇ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਥੱਪੜ ਮਾਰਿਆ, ਇਸ ਬਾਗ਼ੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਹੋ ਕੇ। "ਇਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੋ ਤੂੰ ਚਾਹੇ ਕਰ; ਸਿਰਫ਼ ਯਾਦ ਰੱਖ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।"
"ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਾਂਗਾ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਤੁਹਾਡੀ ਮਹਾਨਤਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ।"
ਕਾਰਡੀਨਲ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, "ਰੋਫ਼ੋਰਟ!" ਈਵੈਲੀਅਰ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
"ਰੋਫੋਰਟ," ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ ਮੌਨਸੀਅਰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੋ; ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਆਣੇ ਬਣੋ।"
ਰੋਫੋਰਟ ਅਤੇ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਠੰਡੇ ਸੁਭਾਅ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਆਪਣੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ; ਪਰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਉੱਥੇ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਚੌਕਸ ਅੱਖ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਅੰਬਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।
"ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਂਗੇ, ਮਹਾਰਾਜ?"
"ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।
"ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਆਵੇਗਾ," ਰੋਫੋਰਟ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।
"ਹੇ?" ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।
ਦੋ ਆਦਮੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵੱਲ ਮੁਸਕਰਾਏ, ਹੱਥ ਮਿਲਾਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ।
"ਅਸੀਂ ਬੇਸਬਰੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸੀ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤੋ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਸਿਰਫ ਆਜ਼ਾਦ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ।"
"ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ।"
"ਸ਼ਾਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ; ਪਰ ਹੁਣ ਲਈ, ਆਓ ਆਪਾਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਈਏ।"
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸੇ ਸ਼ਾਮ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਥੋਸ ਦੇ ਕੁਆਰਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ ਕਰਨ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਸਪੈਨਿਸ਼ ਵਾਈਨ ਦੀ ਇੱਕ ਬੋਤਲ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੇਂ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਾਇਆ - ਇੱਕ ਕਿੱਤਾ ਜੋ ਉਹ ਹਰ ਰਾਤ ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਾਰਡੀਨਲ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਪਰੀ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਪਾਲ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਐਥੋਸ, ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ।"
ਐਥੋਸ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਮਿੱਠੀ ਅਤੇ ਭਾਵਪੂਰਨ ਮੁਸਕਰਾਹਟ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।
"ਦੋਸਤ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਐਥੋਸ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ; ਕੋਮਟੇ ਡੇ ਲਾ ਫੇਰ ਲਈ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਾਮੂਲੀ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਰੱਖੋ; ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਹਾਏ! ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਹੈ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਐਥੋਸ ਦਾ ਅੰਬਰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੋਰਥੋਸ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕਢਾਈ ਨਾਲ ਢੱਕਿਆ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ, ਇੱਕ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।
"ਆਹ, ਆਹ! ਕੀ ਇਹ ਤੂੰ ਹੈਂ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਮੈਨੂੰ ਫਿੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ?"
"ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ," ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਕਿਹਾ; "ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।"
"ਕੀ?" ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।
"ਮਸਕੇਟੀਅਰਜ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਫਟੀਨੈਂਟ ਦੇ ਘਰ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਪੋਰਥੋਸ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੋਇਟ ਤੋਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਇੱਥੇ, ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਸ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣ ਜਾਓ।"
ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨੌਜਵਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ।
"ਹਾਂ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬੇਥੂਨ ਦੀ ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ; ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੇਰੇ

ਵੱਲ ਆਪਣੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਥੇ ਦੇਖੋ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸੂਟ 'ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੈਫਟੀਨੈਂਸੀ ਰੱਖੋ, ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਖੋ।"
ਫਿਰ ਉਹ ਨੌਜਵਾਨ ਅਰਾਮਿਸ ਦੇ ਅਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਡੀਯੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।
ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਰਾਜਪਾਲ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, "ਤੁਸੀਂ, ਸਾਡੇ ਦੋਸਤ, ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ, ਸਾਡਾ ਅਦਿੱਖ ਰੱਖਿਅਕ, ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਇਸ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ, ਜਿਸਦੇ ਬਾਅਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਨਤੀਜੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।"
"ਹਾਏ, ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ!" ਅਰਾਮਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਹਸਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਫੌਜੀ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਘਿਣਾਉਣਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਰਾਦਾ ਅਟੱਲ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਲਾਜ਼ਰਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲੋ, ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ; ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਕਪਤਾਨ ਹੋਵੋਗੇ।"
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ, ਜਿਸਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਨਮ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਚਮਕ ਰਹੀਆਂ ਸਨ, ਐਥੋਸ ਨੂੰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੀਵੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾਗਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਗਲਾਸ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ।
"ਖੈਰ," ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"
"ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ, ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।"
ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਤਵੀਤ ਲਈ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
"ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ," ਨੌਜਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਹਾਏ! ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ਼ ਹੋਰ ਯਾਦਾਂ।"
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਡੁਬੋ ਦਿੱਤਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋ ਵੱਡੇ ਹੰਝੂ ਉਸਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਹਿ ਰਹੇ ਸਨ।
"ਤੁਸੀਂ ਜਵਾਨ ਹੋ," ਐਥੋਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ; "ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਕੋਲ ਮਿੱਠੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।"

ਉਪਸੰਹਾਰ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਬੇੜੇ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਬੁਇੰਘਮ ਦੁਆਰਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੋੜ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ, ਲਾਰਡ ਰਾਈਫਲ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਠਾਈ ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ, ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ।
ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਸਾਲ 23 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਉਸਦਾ ਸਵਾਗਤ ਜਿੱਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਕੇ ਆਇਆ ਹੋਵੇ ਨਾ ਕਿ ਫ੍ਰੈਂਮੇਨ ਨੂੰ। ਉਹ ਫੌਬਰਗ ਸੇਂਟ ਜੈਕਸ ਰਾਹੀਂ, ਹਰਿਆਲੀ ਭਰੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਲ ਲਈ। ਪੋਰਥੋਸ ਨੇ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੋਕਵੇਨਾਰਡ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਗੇ ਗਏ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਅੱਠ ਲੱਖ ਲਿਵਰ ਸਨ।
ਮੌਸਕੇਟਨ ਕੋਲ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਪਹਿਰਾਵਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਾਕਾਂਖੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਗੱਡੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣਾ।
ਲੋਰੇਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਾਮਿਸ ਇਕਦਮ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡੀ ਸ਼ੇਵਰੂਸ ਦੁਆਰਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਨਜ਼ਦੀਕੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ, ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਨਵੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ - ਸਿਰਫ਼ ਉੱਥੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ।
ਬਾਜ਼ਿਨ ਇੱਕ ਆਮ ਭਰਾ ਬਣ ਗਿਆ।
ਐਥੋਸ ਸਾਲ 1990 ਤੱਕ ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਦੀ ਕਮਾਨ ਹੇਠ ਇੱਕ ਮਸਕੇਟੀਅਰ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਟੂਰੇਨ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਰੂਸੀਲੋਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨੌਕਰੀ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।
ਗ੍ਰਿਮੌਡ ਨੇ ਐਥੋਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ।
ਡੀ'ਆਰਟਾਗਨਨ ਨੇ ਰੋਫੋਰਟ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਜ਼ਖਮੀ ਕੀਤਾ।
"ਮੈਂ ਸ਼ਾਇਦ ਤੈਨੂੰ ਚੌਥਾ ਮਾਰ ਦਿਆਂਗਾ," ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਠਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਇਆ।

"ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਈਏ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਹਾਂ," ਜ਼ਖਮੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। "ਕੋਰਬਲੂ--ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੋਚਣ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦੋਸਤ ਹਾਂ--ਸਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿ ਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗਲਾ ਵੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ!"
ਇਸ ਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਿਲੋਂ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ।
ਪਲੈਨੇਟ ਨੇ ਰੋਫੋਰਟ ਤੋਂ ਪੀਡਮੌਂਟ ਰੇਜਿਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰਜੈਂਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ।
ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ ਬਹੁਤ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਵਕੂਫੀ ਕੀਤੀ। ਕਾਰਡੀਨਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਐਮ. ਬੋਨਾਸੀਅਕਸ, ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਜੇ ਲੂਵਰ ਜਾਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੂ ਡੇਸ ਫੋਸੋਏਰਸ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਉਦਾਰ ਮਹਾਨਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਖਾਣਾ ਖੁਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਹੀ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

*****ਸਮਾਪਤ*****

*** [redacted] [redacted] [redacted]

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ

ਗੁਟੇਨਬਰਗ

ਜੇਕਰ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਅਪਡੇਟ ਕਰਾਂਗੇ।
ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਹੇਠਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ : http://www.gutenberg.org/ebooks/~€ƒ♥
ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਪ੍ਰਿੰਟ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇਸ ਲਈ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ (ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ !) ਬਿਨਾਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ , ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਵੰਡ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਹੈ , ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਈ -ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ , ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾਸ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਈ-ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ , ਤਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਆਸਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਈ -ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕੰਮਾਂ , ਰਿਪੋਰਟਾਂ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਅਤੇ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਤੁਸੀਂ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਈ -ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਾਲ ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪੁਨਰ ਵੰਡ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ , ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰਕ ਪੁਨਰ ਵੰਡ।

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਇਸ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ।
ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਵੰਡ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ , ਇਸ ਕੰਮ (ਜਾਂ "ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ " ਵਾਕੰਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੰਮ) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵੰਡ ਕਰਕੇ , ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਫਾਈਲ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ http://www.gutenberg.org/license 'ਤੇ ਔਨਲਾਈਨ ਉਪਲਬਧ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋ।

ਭਾਗ ~. ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵੰਡ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨ-ਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ

~.A. ਇਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਵਰਤ ਕੇ, ਤੁਸੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸੰਪਤੀ (ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ/ਕਾਪੀਰਾਈਟ) ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਸਮਝਿਆ, ਸਹਿਮਤ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਾ ~.E.♠ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

~.B. “ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ” ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ। ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾ ~.C ਵੇਖੋ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਭਵਿੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੇਠਾਂ ਪੈਰਾ ~.E ਵੇਖੋ।

~.C. The ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰਵ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ (“ਦ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ” ਜਾਂ PGLAF), ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਕਲਨ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਨਕਲ, ਵੰਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਸੀਂ

ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕੰਮ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨ-ਬਰਗ™ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰਕੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਤੱਕ ਮੁਫਤ ਪਹੁੰਚ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

~.D. The ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਥਿਤ ਹੋ , ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰੰਤਰ change ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ , ਤਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਕੰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡੈਰੀਵੇਟਿਵ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਡਾਊਨਲੋਡ ਕਰਨ , ਕਾਪੀ ਕਰਨ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ , ਵੰਡਣ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। The ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦੀ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

~.E. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ :

~.E.~. ਹੇਠਲਾ ਵਾਕ , ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਲਿੰਕਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ , ਜਦੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਪੀ ("ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ " ਵਾਕੰਸ਼ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , ਜਾਂ ਜਿਸ ਨਾਲ "ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ " ਵਾਕੰਸ਼ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ , ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ :

ਇਹ ਈ-ਬੁੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਕਿਤੇ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਦੇ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਵਰਤੋਂ ਲਈ
ਹੈ
ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਕਾਪੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ , ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।
ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ
ਈ-ਬੁੱਕ ਜਾਂ ਔਨਲਾਈਨ http://www.gutenberg.org 'ਤੇ

~.E.€. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ Project Gutenberg™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਧਾਰਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਤਾਂ ਕੰਮ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਫੀਸ ਜਾਂ

ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਾਪੀ ਅਤੇ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ "Project Gutenberg" ਵਾਕੰਸ਼ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹੋ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੈਰੇ ~.E.~ ਤੋਂ ~.E.♥ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪੈਰੇ ~.E.♠ ਜਾਂ ~.E.↔ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ Gutenberg™ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

~.E.≤. ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਧਾਰਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੋਵਾਂ ਪੈਰਿਆਂ ~.E.~ ਤੋਂ ~.E.♥ ਅਤੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਧਾਰਕ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾਲ ਜੋੜੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

~.E.∞. ਇਸ ਕੰਮ ਤੋਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਵਾਲੀਆਂ ਫਾਈਲਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀਆਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਣਲਿੰਕ, ਡੀਟੈਟਾ ਜਾਂ ਹਟਾਓ ਨਾ।

~.E.ƒ. ਇਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ, ਜਾਂ ਇਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਕਲ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਵੰਡ ਜਾਂ ਮੁੜ ਵੰਡ ਨਾ ਕਰੋ, ਬਿਨਾਂ ਪੈਰਾ ~.E.~ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਾਕ ਨੂੰ ਸਰਗਰਮ ਲਿੰਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੱਕ ਤੁਰੰਤ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ।

~.E.♣. ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਈਨਰੀ, ਸੰਕੁਚਿਤ, ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ, ਗੈਰ -ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਵਰਡ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਜਾਂ ਹਾਈਪਰਟੈਕਸਟ ਰੂਪ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ "ਪਲੇਨ ਵਨੀਲਾ ASCII" ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਵੈੱਬਸਾਈਟ (hp://www.gutenberg.org) 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਫਾਰਮੈਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂ ਵੰਡਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਉਪਭੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਧੂ ਲਾਗਤ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ, ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਇਸਦੇ ਅਸਲ "ਪਲੇਨ ਵਨੀਲਾ ASCII" ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਕਲਪਿਕ ਫਾਰਮੈਟ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ~.E.~ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

~.E.♥. ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਕੰਮ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ , ਦੇਖਣ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ , ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਾ ਲਓ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ~.E.♠ ਜਾਂ ~.E.↔ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

~.E.♠. ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੰਡਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਫੀਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ

- ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁੱਲ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ €}% ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਉਸ ਢੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਗਣਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋ

ਆਪਣੇ ਲਾਗੂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਫੀਸ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਹੈ।

ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ , ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਪੈਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ -

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਾਤਮਕ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਫ। ਰਾਇਲਟੀ ਤਨਖਾਹ -

ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਤਾਰੀਖ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

(ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਮੇਂ -ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)। ਰਾਇਲਟੀ ਭੁਗਤਾਨ -

ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਤਰ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਾਤਮਕ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ , ਭਾਗ ∞, "ਜਾਣਕਾਰੀ -

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ।

- ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਿਫੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ≤} ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ -ਅੰਦਰ ਲਿਖਣਾ (ਜਾਂ ਈ -ਮੇਲ ਦੁਆਰਾ) ਕਿ ਉਹ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਉਪਭੋਗਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ

ਭੌਤਿਕ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਵਾਪਸ ਕਰੋ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰੋ ਅਤੇ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਬੰਦ ਕਰੋ।

ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

- [illegible] ~.F.≤ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

ਸਿਵਾਏ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ~.F.≤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਕਿ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਮਾਲਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਤਰਕ ਅਸਲ, ਸਿੱਧੇ, ਅਸਿੱਧੇ, ਪਰਿਣਾਮੀ, ਦੰਡਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਚਾਨਕ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

~.F.≤. ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦਾ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ - ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਭੇਜ ਕੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਪੈਸੇ (ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ) ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭੌਤਿਕ ਮਾਧਿਅਮ 'ਤੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਦਾਰ ਕੰਮ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਬਦਲਵੀਂ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੀ ਕਾਪੀ ਵੀ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

~.F.∞. ਪੈਰਾ-ਗ੍ਰਾਫ ~.F.≤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਬਦਲੀ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਹ ਕੰਮ ਤੁਹਾਨੂੰ 'ਜਿਵੇਂ ਹੈ' ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਾਰੰਟੀਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਪਾਰਕਤਾ ਜਾਂ ਫਿਟਨੈਸ ਦੀਆਂ ਵਾਰੰਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।

~.F.ƒ. ਕੁਝ ਰਾਜ ਕੁਝ ਖਾਸ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਵਾਰੰਟੀਆਂ ਦੇ ਬੇਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੇਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਅਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

~.F.♣. ਮੁਆਵਜ਼ਾ - ਤੁਸੀਂ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ, ਟ੍ਰੇਡਮਾਰਕ ਮਾਲਕ, ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ

ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ, ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਵੰਡ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਲੰਟੀਅਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ, ਲਾਗਤਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਫੀਸਾਂ ਸਮੇਤ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ: (a) ਇਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨ-ਬਰਗ™ ਕੰਮ ਦੀ ਵੰਡ, (b) ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ, ਸੋਧ, ਜਾਂ ਜੋੜ ਜਾਂ ਮਿਟਾਉਣਾ, ਅਤੇ (c) ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਨੁਕਸ।

ਭਾਗ €. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਪੁਰਾਣੇ, ਪੁਰਾਣੇ, ਮੱਧ -ਉਮਰ ਦੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕੰਪਿਊਟਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਸਮ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਫਾਰਮੈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਵੰਡ ਦਾ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੈਂਕੜੇ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਦੇ ਯਤਨਾਂ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਾਨ ਕਾਰਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਲੰਟੀਅਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਰਹੇਗਾ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। €}}~ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰ □ਵ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਭਵਿੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰ□ਵ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਯਤਨ ਅਤੇ ਦਾਨ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, http://www.pglaf.org 'ਤੇ ਭਾਗ ≤ ਅਤੇ ∞ ਅਤੇ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵੈੱਬ ਪੇਜ ਵੇਖੋ।

ਭਾਗ ≤. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਸਾਹਿਤਕ ਕਲਾਤਮਕ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰ □ਵ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਇੱਕ ਗੈਰ -ਮੁਨਾਫ਼ਾ ƒ}~(c)(≤) ਵਿਦਿਅਕ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸੀਸਿਪੀ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸੰਗਠਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਲੀਆ ਸੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। The ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ EIN ਜਾਂ ਸੰਘੀ ਟੈਕਸ ਪਛਾਣ ਨੰਬਰ ♣∞-♣€~ƒ∞~ ਹੈ। ਇਸਦਾ ƒ}~(c)(≤) ਪੱਤਰ http://www.gutenberg.org/fundraising/pglaf 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨ -ਬਰਗ ਲਿਟਰੇਰੀ ਆਰ □ਵ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਘੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ

ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪੂਰੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਟੈਕਸ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਹਨ।

ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ∞ƒƒ♥ ਮੇਲਾਨ ਡਾ. ਐਸ. ਫੇਅਰਬੈਂਕਸ, ਏਕੇ, ↔↔♥~€. ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਵਲੰਟੀਅਰ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸਦਾ ਵਪਾਰਕ ਦਫ਼ਤਰ ♠}↔ ਉੱਤਰੀ ~ƒ}} ਪੱਛਮ, ਸਾਲਟ ਲੇਕ ਸਿਟੀ, ਯੂਟੀ ♠∞~~♣, (♠}~) ƒ↔♣-~♠♠♥, ਈਮੇਲ business@pglaf.org 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਈਮੇਲ ਸੰਪਰਕ ਲਿੰਕ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਮ ਸੰਪਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੰਨੇ http://www.pglaf.org 'ਤੇ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸੰਪਰਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ:
ਡਾ. ਗ੍ਰੇਗਰੀ ਬੀ. ਨਿਊਬੀ
ਮੁੱਖ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ
gbnewby@pglaf.org ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ

ਭਾਗ ∞. ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਸਾਹਿਤਕ ਆਰਕੀਟੈਕਚਰਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਾਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ™ ਵਿਆਪਕ ਜਨਤਕ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਦਾਨਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਨਤਕ ਡੋਮੇਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪਕਰਣਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪਕਰਣਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚਯੋਗ ਮੁੱਖ ਪੜ੍ਹਨਯੋਗ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਵੰਡੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਦਾਨ ($~ ਤੋਂ $ƒ,}}}) IRS ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਖਾਣਯੋਗ ਦਾਨ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ। ਪਾਲਣਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਇਕਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਿਹਨਤ, ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜਿੱਥੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਾਨ ਭੇਜਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਰਾਜ ਫੇਰੀ ਲਈ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ https://www.gutenberg.org/fundraising/donate 'ਤੇ ਜਾਓ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਤੋਂ ਯੋਗਦਾਨ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਹਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬੇਨਤੀ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਬੇਲੋੜੇ ਦਾਨ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਾਨ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਦਾਨ ਦੇ ਟੈਕਸ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਸਿਰਫ਼ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੀ ਸਾਡੇ ਛੋਟੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਾਨ ਤਰੀਕਿਆਂ ਅਤੇ ਪਤਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ਵੈੱਬ ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ। ਦਾਨ ਕਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨ , ਔਨਲਾਈਨ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਕਾਰਡ ਦਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇੱਥੇ ਜਾਓ: http://www.gutenberg.org/fundraising/donate ਸੈਕਸ਼ਨ *f*। ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ।

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਿਫਾਇਲ ਐਸ. ਹਾਰਟ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਮੋਢੀ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤੀਹ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ, ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਈ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਵਲੰਟੀਅਰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਢਿੱਲੇ ਨੈੱਟਵਰਕ ਨਾਲ ਕੀਤੀ।

ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਗੁਟੇਨਬਰਗ ™ ਈ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਪਬਲਿਕ ਡੋਮੇਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਾਡੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਈ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਪੇਪਰ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀਏ।

ਈ-ਬੁੱਕ ਈ-ਬੁੱਕ ਦੇ ਈ-ਬੁੱਕ ਨੰਬਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਨੰਬਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਬ-ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਫਾਰਮੈਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਲੇਨ ਵਨੀਲਾ ASCII, ਕੰਪਰੈੱਸਡ (ਜ਼ਿਪਡ), HTML ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਾਡੀਆਂ ਈ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਸਕਰਣ ਪੁਰਾਣੀ ਫਾਈਲ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਫਾਈਲ ਨਾਮ ਅਤੇ ਈ-ਟੈਕਸਟ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਦਲੀ ਗਈ ਪੁਰਾਣੀ ਫਾਈਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖਰੇ ਸਰੋਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਫਾਈਲ ਨਾਮ ਅਤੇ ਈ-ਟੈਕਸਟ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਈ-ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਵੈੱਬਸਾਈਟ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮੁੱਖ ਪੀਜੀ ਖੋਜ ਸਹੂਲਤ ਹੈ:

http://www.gutenberg.org

[illegible]